ANDREY BELY PETERSBURG i SAINT PETERSBURG "ȘTIINȚA" ANDREY BELY Ήε^ετ>^ > ANDREY ALB 'HSTKSPÎ'lfPT Andrey Bely Desen JI Bakst Desene M Dobuzhinsky Andrei Bely Fotografie Bruxelles, Muzeul IRLI ACADEMIA RUSĂ DE ȘTIINȚE ANDREY BELY PETERSBURG Roman în opt capitole cu prolog și epilog Ediția a II-a, revizuită și mărită Ediție pregătită L K DOLGOPOLOV Sankt Petersburg "NAUKA" UDC - BBK - B REDACȚIA SERIE "MONUMENTE LITERARE" V E Bagno, N I Balashov (președinte), M L Gasparov, A M Gorbunov, A L Grishunin, R Yu Danilevsky, N Ya Dyakonova, B F Egorov (vicepreședinte), N V Kornienko, G K Kosikov, A B Kudelin, A V Lavrov, A D Mikhailov (vicepreședinte), Yu S Osipov, M A Ostrovsky, I G Ptushkina (secretar academic), Yu Stevbli I Ryz -Kamensky, S O Schmidt Editor responsabil D S LIHACHEV Editor al celei de-a doua ediții A V LAVROV Publicația a fost lansată cu sprijinul Comitetului pentru Presă și Relații Publice din Sankt Petersburg ISBN - - - (c) Dolgopolov L K , compilație, articole, note, (c) Grechishkin S S , Lavrov A V , note, , cu modificări (c) Academia Rusă de Științe și Editura Nauka, seria Monumente literare (dezvoltare, proiectare), (an înființare), DE LA EDITOR Tema "Petersburg" de Andrei Bely a luat naștere din mitologia veche de două sute de ani a Petersburgului, al cărei început datează din momentul înființării orașului În forma sa cea mai ascuțită, "Petersburgul" lui Bely se opune "Călărețului de bronz" al lui Pușkin și, în același timp, parcă, continuă și dezvoltă ideile sale Nu întâmplător Bely, el însuși poet, îi răspunde lui Pușkin cu o lucrare în proză Terorismul de stat și terorismul individual sunt dezamăgiți de Bely, orice urmă de romantism este ruptă din ambele Din punct de vedere istoric, s-a întâmplat ca monumentul lui Petru - Călărețul de bronz - și Senatul să ajungă pe aceeași piață - Senatul: același pe care s-a jucat tragedia răscoalei din decembrie Eroii din "Petersburg" trec într-un sens sau altul pe lângă monumentul lui Petru din Piața Senatului Călărețul de bronz stă chiar vizavi de fațada Senatului - Senatul în care slujește vechiul senator oficial Ableukhov - un om nu numai lipsit de orice talent, chiar birocratic, ci și de minte Ableukhov face parte din volantul gigant al aparatului în continuă mișcare al mașinii de stat țariste Ableukhov este o degenerare a lui Petru Rolul lui Eugene la Petersburg este jucat de teroristul Dudkin și de fiul senatorului Ableukhov, Nikolai Fiul nu este o coincidență Terorismul de stat generează terorismul individual Și dacă Yevgeny în Călărețul de bronz îl amenință doar pe Peter - "Tu deja!", atunci Nikolai Ableukhov are deja o bombă împotriva tatălui său Adevărat, nu o bombă, ci o cutie vulgară de tablă Călărețul de bronz, în loc să-l urmărească pe Evgheni prin "pătratul gol", urcă amenințător și comic scările către dulapul teroristului Dudkin - un dulap care amintește de dulapul lui Raskolnikov "Străbunicul" îl vizitează pe "strănepotul" Dacă Evgheni îl amenință pe Peter, apărându-și neputincios dreptul la propria sa mică fericire personală, dacă Raskolnikov ucide un bătrân amanet în numele pregătirii sale de a servi fericirea oamenilor, atunci Bely Dudkin încearcă, nu mai puțin neputincios, să se înfățișeze ca un reprezentant al vointa proletariatului În această dezmințire unică a terorismului se află semnificația mondială a romanului lui Bely Și deși Bely în mod clar nu înțelegea o treabă Andrei Bely riat, nici revoluția din , o apreciem tocmai pentru această ruptură a vălurilor "nobilimii" și romantismului de orice terorism Petersburg în "Petersburgul" lui Bely nu este între Est și Vest, ci Est și Vest în același timp, adică întreaga lume Așa pune Bely problema Rusiei pentru prima dată în literatura rusă și tocmai din această cauză romanul lui Bely capătă acum cea mai urgentă

semnificație mondială Ce se poate spune despre forma neobișnuită a operei lui Bely? Cred că principalul lucru în această formă este căutarea constantă, nemulțumirea față de "scrierea lină", care a fost atât de mult în literatura rusă a secolului al XIX-lea De aici și dorința sa constantă de a sublinia "textura" formei, "textura" limbajului Într-una dintre scrisorile sale către B V Tomashevsky (scrisoare din august ; arhiva lui N B Tomashevsky) Bely scria: "Mi-am realizat de multă vreme tema; acest subiect este legat de limbă, depășit constant de un limbaj fabricat artificial (trebuie întotdeauna, parcă, să vorbesc cu voce tare, tastând pietricele în gură); de aici epuizarea; și căutarea tăcerii interioare Există legarea de limbă a lui Moise și legarea de limbă a unui nebun Bely avea limbă-legarea primului - limba-legată limbă a unui profet Să ne amintim că Demostene și-a învins și limba legată de limbă punându-i pietricele în gură Proza lui Bely este proza unui orator, proza lui Demostene D S Lihaciov PETERSBURG PROLOG Excelențe, onoruri, noblețe, cetățeni! Ce este Imperiul nostru Rus? Imperiul nostru rus este o unitate geografică, ceea ce înseamnă: parte a unei planete cunoscute Și Imperiul Rus include: în primul rând, Rus mare, mic, alb și roșu; în al doilea rând, regatele georgian, polonez, Kazan și Astrahan; în al treilea rând, conchide Dar - altul, altul, altul Imperiul nostru rus este format din multe orașe: metropolitan, provincial, districtual, provincial; iar mai departe: - din capitala si mama oraselor rusesti Capitala - Moscova; iar mama orașelor rusești este Kiev Petersburg, sau Sankt Petersburg, sau Petru (care este același) aparține cu adevărat Imperiului Rus Iar Țargradul, Constantinogradul (sau, după cum se spune, Constantinopolul), aparține de drept de moștenire Și nu ne vom extinde asupra lui Să răspândim mai multe despre Petersburg: există - Petersburg, sau Sankt Petersburg, sau Peter (care este același) Pe baza acelorași judecăți, Nevsky Prospekt este Petersburg Prospekt Nevsky Prospekt are o proprietate izbitoare: constă dintr-un spațiu pentru circulația publicului; casele numerotate o limitează; numerotarea este în ordinea caselor - iar căutarea casei potrivite este mult facilitată Nevsky Prospekt, ca orice alt bulevard, este un bulevard public; adică: o cale pentru circulația publicului (nu aerian, de exemplu); limitele laterale ale casei care o formează sunt - um da: pentru public Nevsky Prospekt este iluminat cu energie electrică seara În timpul zilei, Nevsky Prospekt nu necesită iluminare Nevsky Prospekt este direct (vorbind între noi) pentru că este o cale europeană; fiecare cale europeană nu este doar o cale, ci (cum am spus deja) o cale europeană, pentru că da Pentru că Nevsky Prospekt este un bulevard drept Nevsky Prospekt este o stradă importantă în această capitală non-rusă Alte orașe rusești sunt o grămadă de case din lemn Andrei Bely Și Petersburg este izbitor de diferit de toți Dacă vei continua să afirmi cea mai absurdă legendă - existența unei populații de un milion și jumătate Moscova - atunci va trebui să recunoști că Moscova va fi capitala, pentru că doar în capitale există o populație de un și jumătate milion; dar în orașele de provincie nu există un milion și jumătate de locuitori, nu s-a întâmplat, nu va fi niciodată Și conform unei legende absurde, se dovedește că capitala nu este Petersburg Dacă Petersburg nu este capitala, atunci nu există Petersburg Doar pare să existe Oricum ar fi, Petersburg nu numai că ni se pare, ci apare și - pe hărți: sub forma a două cercuri așezate unul în celălalt cu un punct negru în centru; iar din acest punct matematic, care nu are măsura, el declară energic că este: de acolo, din acest punct, se repezi ca un pârâu un roi de carte tipărită; iese rapid din acest punct invizibil, circular

CAPITOLUL ÎNTUI, care vorbește despre o persoană demnă, despre jocurile ei mentale și despre efemeritatea ființei A fost o perioadă groaznică Memoria ei este proaspătă Despre ea, prieteni, pentru voi îmi voi începe povestea, - Povestea mea va fi tristă A Pușkin' APOLLO APOLONOVICH ABLEUHOV Apollo Apollonovich Ableukhov era dintr-o familie foarte respectabilă: l-a avut ca strămoș pe Adam Și nu acesta este principalul lucru: este incomparabil mai important aici că strămoșul născut nobil a fost Shem, adică progenitorul însuși al popoarelor semitice, hesite și cu piele roșie Aici vom face o tranziție către strămoșii unei epoci nu atât de îndepărtate Acești strămoși (se pare că) au trăit în hoarda Kirghiz-Kaisak , de unde, în timpul împărătesei Anna Ioannovna , Mirza Ab-Lai, stră-străbunicul senatorului , care a primit numele Andrei și porecla Ukhova , a intrat curajos în serviciul rus Astfel, Armorialul Imperiului Rus se răspândește despre acest nativ al tribului mongol Pentru concizie, Ab-Lai-Ukhov a fost transformat mai târziu în Ableukhov simplu Acest stră-străbunic, după cum se spune, s-a dovedit a fi originea familiei Un lacheu cenușiu, cu dantelă aurie, scotea praful de pe birou cu o pudră de pudră; pălăria bucătarului se uită prin ușa deschisă - "Vezi tu, te-ai trezit " - "Se șterg cu apă de colonie, vor veni în curând la cafea " - "Dimineața poștașul a spus, parcă către maestru - o scrisoare din Gishpania: cu ștampilă Gishpan" " Îți spun asta: ar trebui să-ți bagi mai puțin nasul în litere > Andrei Bely - "Deci: Anna Petrovna " - "Ei bine, și - s-a dovedit " - "Da, sunt atât de-atât de eu - ce: nimic " Capul bucătarului a dispărut brusc Apollon Apollonovich Ableukhov a intrat în birou Creionul aflat pe masă a atras atenția lui Apollon Apollonovich Apollon Apollonovich și-a luat intenția: să dea o formă ascuțită vârfului creionului S-a îndreptat repede spre birou și a apucat un preset hârtie, cu care s-a jucat cu gânduri adânci mult timp înainte de a-și da seama că ținea în mână o apăsătoare de hârtie, nu un creion Distracția a izvorât din faptul că în acel moment i-a răsărit un gând profund; și imediat, la un moment nepotrivit, s-a transformat într-o trecere psihică fugitivă (Apollo Apollonovich s-a grăbit la Instituție) În "Jurnal", ca să apară în anul morții sale în ediții temporare, mai era o pagină Apollon Apollonovich a notat rapid mișcarea mentală care se desfășura: după ce a notat această mișcare, s-a gândit: "Este timpul pentru serviciu" Și a intrat în sufragerie să-și mănânce cafeaua În prealabil, cu un fel de insistență neplăcută, începu să-l interogheze pe valetul bătrânului: - "Nikolai Apollonovich s-a trezit?" - "Nici așa: încă nu s-au trezit " Apollon Apollonovich și-a frecat puntea nasului nemulțumit: - "Uh spune-mi: când - spune-mi - Nikolai Apollonovich, ca să zic așa " " Da, se trezesc puțin târziu, domnule " " Ei bine, cât de târziu este?" Și imediat, fără să aștepte un răspuns, s-a dus la cafea, uitându-se la ceas Era exact zece și jumătate La ora zece el, batranul, a plecat la Institutie Nikolai Apollonovich, un tânăr, s-a ridicat din pat două ore mai târziu În fiecare dimineață, senatorul se întreba despre orele de veghe Și în fiecare dimineață se strâmba Nikolai Apollonovich a fost un fiu senatorial Într-un cuvânt, EL ERA ȘEFUL INSTITUȚIEI Apollon Apollonovich Ableukhov se distingea prin fapte de vitejie; mai mult de o stea i-a căzut pe pieptul brodat cu aur: steaua lui Stanislav și a Annei și chiar: chiar și Vulturul Alb Panglica pe care o purta era o panglică albastră Și recent, dintr-o cutie roșie de lac de pe sălașul sentimentelor patriotice, au strălucit raze de semne de diamant, adică o insignă de comandă: Alexander Nevsky Petersburg Care era statutul social al celui care s-a răzvrătit aici din inexistență? Cred că întrebarea este mai degrabă nepotrivită: Ableuhov cunoștea Rusia prin

lungimea excelentă a discursurilor sale; aceste discursuri, fără să se rupă, scânteiau și curgeau în tăcere un fel de otrăvuri asupra părții ostile, în urma cărora propunerea partidului a fost respinsă acolo unde trebuia și hârtii și, acolo unde era cazul, discursuri, facilitând importul de americani snopi în Rusia (Departamentul nu a stat în spatele importului) Discursurile senatorului s-au răspândit în toate regiunile și provinciile, dintre care un altul în ceea ce privește spațiul nu este inferior Germaniei Apollon Apollonovich era șeful instituției: ei bine, ăla ce mai face? Într-un cuvânt, era șeful Instituției, bineînțeles, cunoscut de tine Dacă comparăm figura slăbănog, complet nedescriptivă a venerabilului meu soț cu imensitatea incomensurabilă a mecanismelor controlate de el, s-ar putea, poate, să se complacă multă vreme unei surprize naive; dar la urma urmei, toată lumea a fost hotărât surprinsă de explozia de forțe mentale emanate de această cutie craniană în sfidarea întregii Rusii, în sfidarea majorității departamentelor, cu excepția unuia: dar șeful acelui departament, de aproape doi ani încoace , a tăcut de voia sorții sub piatra funerară Senatorul meu tocmai a împlinit şaizeci şi opt de ani; iar chipul lui, palid, semăna deopotrivă cu un prescârtie cenușiu (într-un moment de solemnitate) și cu papier-mâché (la o oră de liber); Ochii senatori de piatră, înconjurați de un gol negru-verde, în momentele de oboseală păreau albaștri și uriași Să spunem și în numele nostru: Apollon Apollonovich nu a fost deloc îngrijorat când și-a contemplat urechile complet verzi și lărgite pe fundalul sângeros al Rusiei în flăcări Așa a fost înfățișat recent: pe pagina de titlu a unei reviste pline de umor, una dintre acele reviste "evreiești", ale căror coperți sângeroase pe străzile pline de oameni s-au înmulțit în acele zile cu o viteză uimitoare NORD-EST În sala de mese din stejar se auzea zgomotul ceasului; înclinându-se și șuierat, un cuc cenușiu cucu; La un semn al cucului antic, Apollon Apollonovich s-a așezat în fața unei căni de porțelan și a rupt crustele calde de pâine albă Iar la o cafea, Apollon Apollonovich și-a amintit de anii de odinioară; iar la cafea - chiar, chiar - a glumit: - "Cine, Semenych, este mai respectabil?" - Cred, Apollon Apollonovich, că cel mai respectat dintre toți este un adevărat consilier privat Andrei Bely Apollon Apollonovich a zâmbit cu buzele singure: " Și tu nu crezi: curătorul de coșuri este cel mai respectat dintre toate " Valetul știa deja sfârșitul jocului de cuvinte: dar din respect, a tăcut despre asta - "De ce, domnule, îndrăznesc să întreb, o asemenea onoare pentru un curător de coșuri?" - "Înainte de un adevărat consilier privat, Semyonitch, ei evită " " Bănuiesc că da, Excelență " - "Măturatorul de coșuri Un adevărat consilier privat se va lăsa și el în fața lui, pentru că: curătorul de coșuri se va murdări" " Asta e, domnule", a spus valetul respectuos " Așa este: doar că există o poziție mai respectabilă " Și apoi a adăugat: - "Walet de apă " - "Pfft! " " Măturatorul însuși va sta deoparte în fața lui, și nu doar un adevărat consilier privat " Și o înghițitură de cafea Dar să remarcăm: Apollon Apollonovich însuși a fost, până la urmă, un adevărat consilier privat - "Ei bine, Apollon Apollonovich, s-a întâmplat și: Anna Petrovna mi-a spus " La cuvintele "Anna Petrovna", valetul cu părul cărunt se întrerupse - "Haina ta este gri?" - "Haina este gri " - "Cred că gri și mănuși, domnule?" - "Nu, am mănuși de piele de căprioară " - "Fă-ți de cap, Excelența Voastră, așteptați, domnule: până la urmă, mănușile sunt în șifoniera noastră: raftul fie - nord-vest" Apollon Apollonovich a intrat o singură dată în lucrurile mărunte ale vieții: a făcut odată un audit al inventarului său; inventarul a fost înregistrat în ordine și s-a stabilit

nomenclatorul tuturor rafurilor și rafurilor; sub literele au apărut rafturi: a, be, tse; iar cele patru laturi ale rafturilor au luat desemnarea celor patru puncte cardinale Lăsând jos ochelarii, Apollon Apollonovich a notat pe registru cu scris de mână mic, cu mărgele: ochelari, raft - fi și NE, adică nord-est; un exemplar din registru a fost primit de valet, care a confirmat indicatiile pentru accesoriile pretioasei toalete; aceste direcții, uneori în timpul insomniei, le cânta fără greșeală pe de rost În casa lăcuită, furtunile vieții treceau în tăcere; cu toate acestea, furtunile vieții au curs dezastruos aici: nu au tunat de evenimente; ei nu străluceau în inimi cu săgeți curățitoare de fulger; dar din gâturile lor răgușite rupeau aerul cu un șuvoi de lichide otrăvitoare; iar în mintea locuitorilor se învârteau un fel de jocuri ale creierului, ca niște vapori groși în cazane închise ermetic ROMÂN în opt CAPITOLULE CU PROLOG şi Epilog ANDREY BELAGO Petersburg Pagina de titlu a primei ediții separate a romanului Andrei Bely BARON, GRAPA Un bronz rece, cu picioare lungi, se ridica de pe masă; abajurul nu strălucea cu un ton violet-roz, pictat delicat: secretul acestei vopsele s-a pierdut până în secolul al XIX-lea; sticla s-a întunecat cu timpul; pictura fină s-a întunecat și cu timpul Ochelarii aurii din piciorul ferestrelor înghiteau camera de zi de pretutindeni cu suprafețele verzui ale oglinzilor; iar acolo - un cupidon cu obraji aurii încoronat cu o aripă; iar acolo - o cunună de aur și lauri și rozani străpunși de flăcările grele ale torțelor Între sticla debarcaderului strălucea de pretutindeni o masă de sidef Apollon Apollonovich deschise repede ușa, sprijinindu-și mâna pe mânerul cu fațete de cristal; pașii lui băteau pe plăcile strălucitoare ale parchetului; grămezi de bibelouri de porțelan se repezi de pretutindeni; au adus aceste bibelouri de la Veneția, el și Anna Petrovna, acum treizeci de ani Amintiri despre o lagună cețoasă, o gondolă și Aria plângând în depărtare au fulgerat inoportun în capul senatorial Își întoarse imediat ochii spre pian Frunze de incrustație de bronz străluceau de pe capacul lac galben; și din nou (amintire plictisitoare!) Apollon Apollonovich și-a amintit: noaptea albă din Petersburg; în ferestre curgea acolo un râu larg; iar luna a stat; iar rulada lui Chopin a tunat: Îmi amintesc - Anna Petrovna a jucat Chopin (nu Schumann) Frunze de incrustație - sidef și bronz - străluceau pe cutii, rafturile ieșind din pereți Apollon Apollonovich s-a așezat într-un fotoliu Empire, unde coroane se încolăceau pe satinul azur pal al scaunului și din tava chinezească apucă cu mâna un mănunchi de scrisori nedeschise ; capul lui chel aplecat peste plicuri În așteptarea lacheului cu invariabilul "se dau cai", el aici, înainte de a pleca la slujbă, s-a adâncit în citirea corespondenței de dimineață La fel a făcut și astăzi Și plicurile au fost rupte: un plic în spatele unui plic; obișnuit, poștal - ștampila este lipită oblic, scris de mână ilizibil - "Mm Așa-a-a-a-a, a-a-a: foarte bine-a " Și plicul a fost ascuns cu grijă " Mm Te rog " " Te rog si te rog " (Plicurile au fost rupte cu nepăsare; asta cu timpul, atunci: cumva Plic din hârtie gri masivă - sigilat, cu monogramă, fără ștampilă și cu sigiliu pe ceară de sigilare " Mm Contele Dublve Ce este? Cere să fie admis în Instituție Afaceri private " " Mmm da! " Contele Dublevay, șeful departamentului al nouălea, era un oponent al senatorului și un dușman al economiei agricole Petersburg Mai mult Plic miniatural roz pal; mâna senatorului tremura; recunoscu acel scris de mână - scrisul Annei Petrovna; s-a uitat la timbrul spaniol, dar nu a deschis plicul: " Mm bani " " Au fost trimiși banii?" - "Vor fi trimiși bani! " - "Hm Scrie " Apollon Apollonovich, crezând că a scos un creion, a scos din vestă o perie de

oase pentru cuie și avea de gând să noteze cu ea "trimite înapoi la adresă", ca - "? " - "Servit cu " Apollon Apollonovich și-a ridicat capul chel și a ieșit din cameră Tablouri atârnau pe pereți, strălucind ca un ulei; şi cu greu prin luciu se vedeau franţuzoaice, amintind de femeile greceşti*, în tunici înguste ale vremurilor de demult ale Directorului şi în coafuri înalte Deasupra pianului atârna o copie mai mică a Distribution des aigles par Napoléon premier a lui David Tabloul îl înfățișa pe marele împărat purtând o coroană de flori și purpuriu de hermină; Împăratul Napoleon întinse mâna către adunarea cu pene de mareșali; cealaltă mână a prins o tijă de metal; un vultur greu stătea pe vârful baghetei Măreția sufrageriei era rece din lipsa completă a covoarelor: parchetele străluceau; dacă soarele i-ar fi luminat pentru o clipă, ochii li s-ar fi închis involuntar Frigul era ospitalitatea sufrageriei Dar senatorul Ableukhov a ridicat-o la un principiu Era imprimat: în proprietar, în statui, în servitori, chiar și în buldogul întunecat și tigrat care locuiește undeva lângă bucătărie; în această casă toată lumea era stânjenită, dând loc parchetului, picturilor și statuilor, zâmbind, stânjeniți și înghițind cuvinte: s-au bucurat și s-au înclinat, și s-au repezit unul la altul - pe aceste parchete care răsună; și și-a rupt degetele reci într-un acces de obsechiozitate zadarnică De la plecarea Annei Petrovna: salonul era tăcut, capacul pianului a căzut: rulada nu zdrăngăni Da, despre Anna Petrovna sau (ca să spun mai simplu) despre pagubele aduse scrisorii din Spania: de îndată ce Apollon Apollonovich a trecut pe lângă el, doi lachei ageri zburdau repede " Nu am citit scrisoarea " - "Cum: va citi " - "Trimite?" " Da, poți vedea " - "Un fel de, Doamne iartă-mă, o piatră " - "Tu, îți spun și eu: ar trebui să observi delicatețea verbală" Andrei Bely Când Apollon Apollonovich a coborât în anticameră, valetul său cu părul cărunt, coborând și el în anticameră, s-a uitat în sus la urechi respectabile, ținând în mână o cutie de priză - un cadou de la ministru Apollon Apollonovich se opri pe scări și căută un cuvânt " Mm Ascultă " " Excelența dumneavoastră? " Apollon Apollonovich căuta un cuvânt potrivit: - "Ceea ce în general - da - face face " - "? " - "Nikolai Apollonovich" - "Uau, Apollon Apollonovich, salut " " Ce altceva?" - "Ca și înainte: se demnează să tacă și să citească cărți" " Și cărțile?" - "Atunci se mai plimbă prin camere, domnule " - "Merg - da, da Și Și? Cum?" - "Se plimbă În halat, domnule! " - "Citesc, merg Deci Urmează?" - "Ieri se așteptau pe ei înșiși " - "Pe cine aștepți?" - "Dufonul " - "Ce fel de sifonier?" - "Costumerul " - "Hm-hm De ce e asta?" - "Bănuiesc că vor merge la bal " - "Da - deci: vor merge la bal " Apollon Apollonovich și-a frecat puntea nasului: fața i s-a luminat de un zâmbet și deodată a devenit senil: - "Sunteti din tarani?" -* "Așa este, domnule!" - Ei bine, atunci tu știi baronul - "?" - "Ai o grapă?" - "Grapa era cu părintele" - "Ei bine, vezi, și spui și tu " Apollon Apollonovich, luând cilindrul, trecu pe ușa deschisă trăsura a zburat în ceață Burnița a udat străzile și străzile, trotuarele și acoperișurile; s-a repezit în şuvoaie reci din jgheaburile de tablă Burniță a udat trecătorii: i-a răsplătit cu gripă; împreună cu praful fin al ploii, gripa și gripa s-au strecurat sub înălțat Petersburg guler: licean, elev, oficial, ofițer, subiect; iar subiectul (ca să spunem așa, locuitorul) privea în jur melancolic; și s-a uitat la bulevard cu o față cenușie ștearsă; a circulat în nemărginirea străzilor, a biruit infinitul, fără nici un murmur - în curentul nesfârșit al oamenilor ca el - în mijlocul zborului, al vuietului, al fluturasului, al întinderii, ascultând de departe vocea melodioasă a ruladelor de automobile și zgomotul crescând a tramvaielor galbene-

roșii (bubuitul scade apoi din nou), în strigătul continuu al ziarilor gălăgioși De la o infinitate a fugit la alta; și apoi s-a împiedicat de terasament; totul s-a încheiat aici: vocea melodioasă a unei rulade de automobile, tramvaiul galben-roșu și orice subiect posibil; aici era sfârșitul pământului și sfârșitul infinitului Și acolo, acolo, acolo: adâncime, ceață verzuie; de departe, departe, parcă mai departe decât ar fi trebuit, insulele s-au scufundat cu frică și s-au coborât; pământurile au căzut; iar clădirile s-au smerit; părea că apele vor coborî și se vor repezi peste ele în acel moment: adâncime, ceață verzuie; iar peste această întuneric verzui din ceață a tunat și a tremurat, fugind acolo, negru, așa de negru Pod Nikolayevsky În această dimineață mohorâtă de Sankt Petersburg, ușile grele ale unei case galbene luxoase s-au deschis larg: casa galbenă dădea spre Neva cu ferestre Un lacheu bărbierit, cu dantelă aurie pe revere, s-a repezit din hol să facă semn coșerului Caii cenușii s-au repezit la intrare; era înfășurată o trăsură pe care era afișată vechea stemă nobiliară: un unicorn care străpunge un cavaler Un sfert tânăr, care trecea pe lângă verandă, a devenit prost și s-a întins într-o sfoară, când Apollon Apollonovich Ableukhov, într-o haină cenușie și într-o pălărie înaltă și neagră, cu o față de piatră asemănătoare cu o presăpată, a fugit repede de la intrare și a fugit și mai repede pe treapta trăsurii, punându-și una neagră în timp ce mergea mănușă de piele de căprioară Apollon Apollonovich Ableukhov a aruncat o privire de moment, nedumerită, supraveghetorului trimestrial, trăsurii, cocherului, podului mare și negru, întinderii Nevei, unde distanța ceață, cu mai multe țevi erau atât de șterse și de unde Insula Vasilyevsky părea speriată Lacheul cenușiu trânti în grabă ușa trăsurii Trăsura zbura repede în ceață; iar un blocant la întâmplare, șocat de tot ce vedea, privi mult, mult timp peste umăr în ceața murdară - spre unde trăsura zbura cu repeziciune; și a oftat și s-a dus; în curând a dispărut în ceață și acest umăr al cartierului, așa cum toți umerii, toate spatele, toate fețele cenușii și toate umbrelele negre și umede erau ascunse în ceață Venerabilul lacheu a privit în aceeași direcție, a privit în dreapta, în stânga, la pod, la întinderea Nevei, unde distanța ceață, cu mai multe coșuri erau trase atât de slab și de unde Vasilyevski Ostrov părea speriat Aici, de la bun început, trebuie să întrerup firul narațiunii mele pentru a introduce cititorul în scena unei drame Inexactitatea care s-a strecurat trebuie mai întâi corectată; nu autorul este de vină, ci condeiul autorului: pe atunci tramvaiul nu circula încă prin oraș: era anul Andrei Bely PĂTRAT, CUB, CUB - "Hei, hei " Era cocherul care striga Și trăsura a stropit noroi în toate direcțiile Acolo unde a fost cântărită doar o singură umezeală cețoasă, la început a fost plictisitoare, apoi a coborât din cer pe pământ - un Isakiy murdar, cenușiu-negricios; Împăratul de metal era în uniforma Salvajerilor; la poalele ceții, grenadierul Nikolaev a scos capul din ceață și s-a întors înapoi în ceață cu o pălărie zburată Trăsura a zburat spre Nevski Apollo Apollonovich Ableukhov se legăna pe pernele scaunului din satin; era despărțit de gunoiul străzii prin patru pereți perpendiculari; așa că a fost despărțit de mulțimile curgătoare de oameni, de învelișurile roșii care plângeau îngrozitor ale revistelor vândute de la acea răscruce Planificarea și simetria au calmat nervii senatorului, entuziasmat atât de neuniformitatea vieții de acasă, cât și de cercul neputincios al rotației roții noastre de stat Simplitatea armonică îi distingea gusturile Cel mai mult iubea aleea rectilinie; acest drum îi amintea de trecerea timpului între două puncte vitale; și încă ceva: toate celelalte orașe sunt o grămadă de case de lemn, iar

Sankt Petersburg este izbitor de diferit de toate Bulevardul umed, alunecos: acolo casele se îmbinau în cuburi într-un rând sistematic, cu cinci etaje; această serie se deosebea de linia vieții doar într-un singur aspect: această serie nu avea nici sfârșit, nici început; aici, mijlocul rătăcirilor vieții purtătorului de semne de diamant s-a dovedit a fi sfârșitul căii vieții pentru câți demnitari De fiecare dată când inspirația a cuprins sufletul senatorului, cum cu o săgeată linia lui Nevski era tăiată de cubul lui lăcuit: acolo, în afara ferestrelor, se vedea numerotarea caselor; și era circulație; acolo, de acolo - în zilele senine de departe, scânteiau orbitor: un ac de aur, nori, o rază purpurie a apusului; acolo, de acolo, în zilele cu ceață - nimic, nimeni Și erau linii: Neva, insulele Este adevărat în acele zile îndepărtate, cât de înalte acoperișuri, catarge și țepi s-au ridicat din mlaștinile cu mușchi, pătrunzând cu dinții în ceața umedă și verzuie - - pe pânzele sale întunecate, Olandezul Zburător a zburat de acolo la Petersburg din întinderile de plumb ale mărilor Baltice și ale Germaniei, pentru a-și ridica aici pământurile încețoșate prin înșelăciune și a chema valul de nori care se apropie insule; focurile infernale de dovlecel au fost aprinse de aici de olandez timp de două sute de ani, iar ortodocșii au turnat și au turnat în aceste taverne infernale, răspândind o infecție putredă Petersburg Umbre întunecate înotau Dovlecelul iadului a rămas Cu o fantomă de mulți ani, poporul ortodox s-a zbătut aici: familia bastard a plecat din insule - nici oameni, nici umbre, - așezându-se în pragul a două lumi extraterestre Apollo Apollonovich nu i-au plăcut insulele: populația de acolo este fabrică, nepoliticos; un roi de mii de oameni rătăcește acolo dimineața la fabricile cu mai multe conducte; iar acum știa că Browning circula acolo; și încă ceva Apollo Apollonovich s-a gândit: locuitorii insulelor sunt incluși în populația Imperiului Rus; a fost introdus și un recensământ general în țara lor; au case numerotate, parcele, institutii ale statului; locuitor al insulei - avocat, scriitor, muncitor, polițist; se consideră un Petersburger, dar el, un locuitor al haosului, amenință capitala Imperiului într-un nor care se apropie Apollon Apollonovich nu a vrut să se gândească mai departe: zdrobește insulele agitate, zdrobește-le! Înlănțuiește-le la pământ cu fierul unui pod imens și străpunge-le în toate direcțiile cu săgeți posibile Și acum, privind visător în acea nemărginire de ceață, omul de stat din cubul negru al trăsurii s-a extins brusc în toate direcțiile și s-a înălțat deasupra lui; și tânjea ca trăsura să zboare înainte, ca aleile să zboare spre - aleea din spatele bulevardului, astfel încât întreaga suprafață sferică a planetei să fie cuprinsă, ca niște inele serpentine, de cuburi de casă cenușiu-negricios; astfel încât întregul pământ, strâns de alei, într-o cursă cosmică liniară să traverseze imensitatea cu o lege rectilinie; astfel încât rețeaua de alei paralele, intersectată de rețeaua de alei, să se extindă în abisurile lumii cu planuri de pătrate și cuburi: un pătrat pe locuitor, astfel încât astfel încât După linia tuturor simetriilor, figura lui, pătratul, l-a liniştit Obişnuia să se deda multă vreme în contemplaţii necugetate: piramide, triunghiuri, paralelipipedi, cuburi^ trapez Anxietatea l-a pus stăpânire numai când contempla un trunchi de con Nu putea suporta linia în zig-zag Aici, în trăsură, Apollon Apollonovich s-a bucurat multă vreme fără să stea pe gânduri de pereții patrulateri, stând în centrul unui cub negru, perfect și acoperit cu satin: Apollon Apollonovich s-a născut pentru izolare; numai dragostea pentru planimetria de stat l-a îmbrăcat în versatilitatea unui post responsabil Bulevarul umed, alunecos, intersectat de un bulevard umed

la un unghi drept, de nouăzeci de grade; în punctul de intersecție a liniilor a devenit un polițist Și exact aceleași case se înălțau acolo, și pe acolo treceau aceiași curenți cenușii umani, și aceeași ceață verde-galbenă stătea acolo Fețe concentrate alergau acolo; trotuarele şoptiră şi se târşeau; frecat cu galoșuri; a înotat solemn nasul filistean Nasuri scurse în multitudine: acvilin, rață, cocoș, verzui, Andrei Bely alb; absența oricărui nas curgea și aici iar in spatele melonului: melon, pene, sapci; capace, bonete, pene; pălărie cocoșată, cilindru, șapcă; batistă, umbrelă, pană Dar în paralel cu aleea de alergare era un bulevard de alergare cu același rând de cutii, numerotare, nori; si acelasi oficial Există infinit în infinitul de căi de rulare cu infinit în infinitul de umbre care se intersectează Întregul Sankt Petersburg este infinitatea perspectivei ridicate la a n-a putere Dincolo de Petersburg, nu este nimic INSULELE VA UIMINA Locuitorii insulelor te uimesc cu niște trucuri de hoți; fețele lor sunt mai verzi și mai palide decât toate creaturile pământești; un insular va pătrunde prin gaura din uşă - un om de rând: poate cu mustaţă; și caută să cerșești pentru ea - pentru armamentul muncitorilor din fabrică; vorbărie, șoaptă, chicotire: vei da; si atunci nu vei mai dormi noaptea; camera ta va vorbește, șoptește, chicoti: este el, locuitorul insulei - un străin cu mustață neagră, evaziv, invizibil, el nu este acolo; este deja în provincie; și te uiți - vor trăncănea, vor șopti acolo, în spațiu, distanțe județene; zgomot, zgomot în districtul dat acolo - Rusia Era ultima zi a lunii septembrie Pe insula Vasilyevsky, în adâncul liniei a șaptesprezecea, o casă uriașă și cenușie se zărea din ceață; o scară neagră și murdară ducea din curte în casă: erau uși și uși; unul dintre ei s-a deschis Un străin cu o mustață neagră a apărut în pragul ei Apoi, închizând ușa, străinul începu să coboare încet; a coborât de la o înălțime de cinci etaje, urcând cu grijă scările; în mână se legăna uniform, nu tocmai un mănunchi mic, și totuși nu foarte mare, legat cu un șervețel murdar cu margini roșii de la fazani în năpârlire Străinul meu a reacționat cu o precauție excelentă în manipularea pachetului Scările erau, inutil să spun, negre, pline de coji de castraveţi şi de o frunză de varză care fusese lovită de multe ori Un străin cu o mustață neagră pe ea a alunecat Cu o mână, a apucat apoi balustrada scării, iar cu cealaltă mână (cu un mănunchi) a descris confuz un zig-zag nervos în aer; dar descrierea zig-zagului se referea, de fapt, la cot: străinul meu a vrut, evident, să protejeze pachetul de un accident nefericit - de la căderea dintr-un leagăn pe o treaptă de piatră, pentru că în mișcarea cotului un truc cu adevărat dexter de a apărut un acrobat: un anumit instinct a determinat o delicată viclenie de mișcare Petersburg Și apoi, într-o întâlnire cu portarul, care urca scările cu un braț de lemn de foc de aspin aruncat peste umăr și blocând drumul, străinul cu mustață neagră a început din nou să manifeste intens îngrijorare delicată pentru soarta mănunchiului său , care s-ar putea agăța de un buștean; articolele depozitate în pachet trebuiau să fie articole deosebit de fragile Comportamentul străinului meu nu ar fi fost altfel clar Când străinul semnificativ a coborât cu grijă la ușa neagră de ieșire, pisica neagră, care era la picioare, a pufnit și, cu coada în sus, a traversat drumul, lăsând puiul înăuntru la picioarele străinului; fața străinului meu era convulsivă; capul i se dădu nervos, dezvăluind un gât sensibil Aceste mișcări erau caracteristice domnișoarelor vremurilor bune, când domnișoarele de atunci începeau să le fie sete: să confirme printr-un act neobișnuit paloarea interesantă a feței, comunicată prin consumul de oțet și sugerea de lămâi Și exact

aceleași mișcări sunt remarcate uneori de tinerii contemporani, epuizați de insomnie Străinul suferea de o astfel de insomnie: afumarea locuinței lui arăta că; și nuanța albăstruie a pielii delicate a feței mărturisea același lucru, - piele atât de delicată, încât dacă străinul meu nu ar fi avut mustață, ai fi confundat, poate, străinul cu o domnișoară deghizată Și iată un străin - în curte, un patrulater umplut în întregime cu asfalt și strâns de pretutindeni de cinci etaje ale unui hulk cu mai multe ferestre În mijlocul curții erau stivuite câtiva pași umezi de lemn de foc de aspen; iar de aici se vedea şi o bucată din linia a şaptesprezecea, fluierată de vânt Linii! Numai tu ai amintirea Petersburgului lui Peter Linii paralele în mlaștini au fost odată trase de Petru; acele linii erau acoperite fie cu granit, fie cu piatră, fie chiar cu un gard de lemn Nu a mai rămas nicio urmă din replicile corecte ale lui Peter la Sankt Petersburg; linia lui Petru s-a transformat în linia unei epoci ulterioare: în linia rotunjită a Ecaterinei, în sistemul Alexandru de colonade din piatră albă Numai aici, printre coji, au rămas casele lui Petru; există o cabană de lemn; afară - o casă verde; aici este albastru, cu un etaj, cu un semn roșu aprins "Sala de mese" Tocmai astfel de case erau împrăștiate aici în vremuri străvechi Aici, chiar în nas, lovesc diverse mirosuri: miroase a sare de mare, hering, frânghii, o geacă de piele și o țeavă și prelate de coastă Linii! Cum s-au schimbat: cum i-au schimbat aceste zile grele! Străinul își aminti: în fereastra acelei case lucioase într-o seară de vară de iunie, o bătrână mesteca cu buzele; din august fereastra s-a închis; în septembrie au adus un sicriu de ochi Andrei Bely Se gândea că viața devine din ce în ce mai scumpă și că oamenii muncitori nu vor avea în curând ce mânca; că de acolo, de pe pod, Petersburg străpunge aici cu săgețile sale prospective cu o bandă de uriași de piatră; acea gașcă de uriași cu nerușinare și cu desfătare îi va îngropa în curând pe toți săracii insulei în poduri și beciuri Străinul meu de pe insulă a urât multă vreme Petersburg: acolo, de acolo, Petersburg s-a ridicat într-un val de nori; iar clădirile pluteau acolo; acolo, deasupra clădirilor, se părea că plutea cineva supărat și întunecat, a cărui respirație învăluia ferm insulele cândva verzi și ondulate cu gheață de granit și pietre; cineva întunecat, formidabil, rece de acolo, ieșit din haosul urlator, se uita cu o privire pietroasă, bătea în plutire nebună cu aripi de liliac; și biciui insula săraca cu un cuvânt responsabil, ieșind în evidență în ceață: cu un craniu și urechi; așa că de curând a fost înfățișat cineva pe coperta unei reviste Străinul s-a gândit la asta și a strâns pumnul în buzunar; și-a amintit de circulară și și-a amintit că frunzele cădeau: străinul meu știa totul pe de rost Aceste frunze căzute - pentru câte ultimele frunze: străinul meu a devenit - o umbră albăstruie De la noi înșine vom spune: o, popor rus, popor rus! Nu lăsa mulțimile de umbre în mișcare din insule să vină la tine! Teme-te de insulari! Ei au dreptul să se stabilească liber în Imperiu: ca să știe pentru asta, peste apele Lethiei sunt aruncate poduri negre și gri spre insule Demontați-le Târziu Poliția nici nu s-a gândit să spargă Podul Nikolaevsky; umbre întunecate aruncate peste pod; între acele umbre și cea întunecată, umbra unui străin căzu peste pod În mâna ei, nu doar un nod mic, dar încă nu foarte mare se legăna uniform ȘI, CÂND VAZAU, S-AU EXPANSAT, LUMINAT, INTERMITENT În iluminarea verzuie a dimineții de la Sankt Petersburg, în "parea" salvatoare din fața senatorului Ableukhov, a circulat și fenomenul obișnuit: fenomenul atmosferei - fluxul de oameni; aici oamenii erau proști; pâraiele lor, curgând într-un val ca un val, tunău, mârâiau; urechea obișnuită, totuși, nu a perceput deloc

că acel surf uman era un răsturn de tunet Fluxul, lipit de ceață în sine, s-a rupt în legături ale fluxului: legătură după legătură curgea; în mod inteligibil, fiecare s-a îndepărtat de fiecare, ca un sistem de planete dintr-un sistem de planete; Aproape de aproape de aici a fost în aceeași relație aproximativă ca și fascicul de raze al firmamentului în raport cu retina, care transmite un mesaj vag, stelar, strălucitor către centrul creierului prin telegraful nervos Petersburg Senatorul în vârstă a comunicat cu mulțimea prin intermediul unor fire (telegraf și telefon); iar fluxul conștiinței sale din umbră a fost prezentat, ca o știre care curge calm dincolo de distanțe ale lumii Apollon Apollonovich se gândi: despre stele, despre neclaritatea curentului de tunete trecător; și, legănându-se pe o pernă neagră, a calculat puterea luminii percepute de la Saturn Dintr-o dată - Fața îi era încrețită și zvâcnită; ochii de piatră s-au rostogolit convulsiv, încercuiți în albastru; mâinile lui, îmbrăcate în piele de căprioară neagră, zburau până la nivelul pieptului, de parcă s-ar apăra cu mâinile Și trupul s-a lăsat pe spate, iar cilindrul, lovind peretele, a căzut în genunchi sub capul gol Lipsa de responsabilitate a mișcării senatoriale nu s-a pretat la interpretarea obișnuită; Codul de conduită al senatorului nu prevedea așa ceva Contemplând siluetele actuale - bowlieri, pene, șepci, șepci, șepci, pene - Apollon Apollonovich le-a asemănat cu punctele din cer; dar unul din aceste puncte, smuls de pe orbită, s-a repezit spre el cu o viteză amețitoare, luând forma unei mingi uriașe și purpurie, adică vreau să spun: - - contemplând siluetele actuale (șapci, șepci, pene), Apollon Apollonovich din șepci, din pene, din bowleri a văzut din colț o pereche de ochi furioși: ochii exprimau o proprietate inacceptabilă; ochii l-au recunoscut pe senator; şi, după ce au învăţat, s-au rătăcit; poate ochii aşteptau din colţ; și, văzând, s-au extins, s-au luminat, au fulgerat Această privire furioasă era o privire aruncată în mod deliberat și aparținea unui om de rând cu mustață neagră, într-o haină cu guler întors; aprofundând mai târziu în detaliile împrejurărilor, Apollon Apollonovich, mai devreme decât și-a amintit, și-a dat seama de altceva: în mâna dreaptă, plebeul ținea un mănunchi legat cu un șervețel umed Treaba era atât de simplă: strânsă de un șuvoi de taxi, trăsura s-a oprit la o răscruce de drumuri (polițistul își ridică acolo bastonul alb); un șuvoi de raznochintsy care trece, strâns de o treaptă de cabine, până la un șuvoi de zbor perpendicular, care traversează Nevsky - acest curent se lipește acum pur și simplu de trăsura senatorului, rupând iluzia că el, Apollon Apollonovich, zburând de-a lungul Nevsky, zboară miliarde de mile depărtare de centipedul uman călcând-o pe aceeași stradă: îngrijorat, Apollon Apollonovich se apropie de ferestrele trăsurii, văzând că era despărțit de mulțime doar de un perete subțire și un spațiu de patru inci; apoi a văzut un plebeu; și a început să se gândească calm; era ceva demn de văzut în întreaga figură neprevăzută a aceluia; și probabil că un fizionomist, întâlnind din întâmplare acea siluetă pe stradă, s-ar fi oprit uimit: și atunci, între lucruri, și-ar fi amintit chipul pe care îl văzuse; Particularitatea acestei expresii a fost doar dificultatea de a aduce acea persoană în oricare dintre categoriile existente - nimic mai mult " Andrei Bely Această observație ar fi fulgerat prin capul senatorial dacă observația ar fi durat o secundă; dar nu a durat Străinul și-a ridicat ochii și - în spatele geamului cu oglindă a trăsurii, de la sine într-un spațiu de patru centimetri, a văzut nu o față, ci un craniu într-o pălărie de culoare și o ureche uriașă verde pal În același sfert de secundă, senatorul a văzut în ochii străinului însăși nemărginirea haosului, din care casa

senatorului primordial dă vedere la distanța ceață, cu multe țevi și insula Vasilyevsky Atunci ochii străinului s-au mărit, s-au luminat, au fulgerat; și tocmai atunci, despărțiți de un spațiu de patru centimetri și peretele trăsurii, în spatele geamului, mâinile s-au aruncat repede în sus, închizând ochii Trăsura a zburat; Apollon Apollonovich a zburat cu ea în acele spații umede; acolo, de acolo - în zilele senine se înălțau frumos - un ac de aur, de nori și un apus roșu; acolo, de acolo azi - roiuri de ceață murdară Acolo, în roiuri de fum murdar, rezemat de peretele trăsurii, văzu același lucru în ochi: roiuri de fum murdar; bătăile inimii; și extins, extins, extins; în pieptul meu s-a născut o senzație de minge purpurie în creștere, gata să izbucnească și să se împrăștie în bucăți Apollo Apollonovich Ableukhov suferea de o inimă mărită Toate acestea au durat o clipă Apollon Apollonovich, punându-și mecanic pălăria de cilindru și apăsându-și mâna de piele întoarsă neagră de inima lui năprasnică, s-a predat din nou iubitei sale contemplări asupra cuburilor pentru a-și da o relatare calmă și rezonabilă a ceea ce se întâmplase Apollon Apollonovich se uită din nou afară din trăsură: ceea ce văzu acum îl șterge pe cel dintâi: un bulevard umed și alunecos; plăci umede, alunecoase, strălucind febril într-o zi de septembrie! Caii s-au oprit Polițistul a dat sub vizor În spatele sticlei alee, sub o cariatidă cu barbă care sprijinea pietrele balconului, Apollon Apollonovich a văzut același spectacol: acolo strălucea un buzdugan aramiu, cu cap greu; pălăria întunecată a portarului căzu pe umărul lui de optzeci de ani Portarul de optzeci de ani adormea peste Birjevka A adormit alaltăieri, ieri În același mod, a dormit acei cinci ani fatali Au trecut deja cinci ani de când Apollon Apollonovich a ajuns la Instituție ca șef iresponsabil al Instituției: au trecut mai bine de cinci ani de atunci! Și au fost evenimente: China a fost agitată și Port Arthur a căzut Dar viziunea anilor este neschimbată: un umăr de optzeci de ani, galon, barbă Ușa se deschise: un buzdugan de alamă zdrăngăni Apollon Apollonovich de la ușa vagonului aruncă o privire de piatră spre intrarea larg deschisă Și ușa s-a închis Apollo Apollonovich s-a ridicat și a respirat Petersburg - "Excelența voastră Stați jos, domnule Uitați-vă la dumneavoastră, ce vă sufoci " " Încă mai alergi ca un băiețel " - "Stai jos, Excelența Voastră: trageți respirația " - "Deci asta e " - "Poate apă?" Dar chipul eminentului soț s-a luminat, a devenit copilăresc, senil; toate ridate: - "Și spune-mi, te rog: cine este soțul contesei?" - "Contesa-c? Si pe care, pot sa intreb?" " Nu, doar contese?" - "?" - Este contesă soţul contesei? "Hehehehhhh " Și inima răzvrătită a tremurat și a bătut până la minte; și din asta totul era de jur împrejur: asta - dar nu asta DOI STUDENȚI PROBĂ CURSAȚI Printre mulțimile care curgeau încet curgea un străin; sau mai bine zis, curgea în deplină confuzie din acea răscruce, unde era apăsat de un şuvoi de oameni într-o trăsură neagră, de unde se uitau la el: un craniu, o ureche, o pălărie de cilindru Această ureche și acest craniu! Amintindu-și de ei, străinul a luat-o pe călcâie Pereche după pereche curgeau: triple, patrule curgeau; din fiecare, câte o coloană de fum de conversație se înălța spre cer, împletindu-se, contopindu-se cu coloana de fum care curgea adiacent; traversând coloanele conversațiilor, străinul meu le-a prins fragmentele; fraze și propoziții au fost făcute din acele pasaje Neva s-au țesut bârfele - "Stii?" - a fulgerat undeva la dreapta si a iesit in vuietul care se apropie Și apoi a apărut din nou: - "Ne adunăm " - "Ce?" - "Aruncă " şoptită în spate Un străin cu mustață neagră, întorcându-se, văzu: o pălărie melon, un baston, o haină; urechi, mustață și nas - "În cine"? - "Cine, cine" - șopti de departe; și așa a

spus cuplul întunecat: - "Abl " Andrei Bely Și spuse, cuplul a trecut - "Ableukhov?" - "La Ableukhov?!" Dar cuplul a ajuns undeva - "Abl eyka me kk isla toy try " Iar cuplul a sughitat Dar străinul stătea în picioare, șocat de tot ce auzea: - "Se duc? " - "Renunți? " - "În Abl " " Nu, nu vor " Și șopti de jur împrejur: - "Grăbește-te " Și apoi înapoi: " E cam timpul " Și lipsă după răscruce, atacată de la noua răscruce: - "E timpul corect " Străinul nu a auzit "drept", ci "provo-"; si am terminat-o singur: - "Provocație?! " Provocarea s-a desfășurat de-a lungul lui Nevsky Provocarea a schimbat sensul tuturor cuvintelor auzite: a înzestrat un drept nevinovat cu provocarea; și ea a transformat "ob eyka" în diavolul știe ce: - "În Abl " Iar străinul s-a gândit: - "La Ableukhov" Pur și simplu a adăugat prepoziția ve, er pe cont propriu: prin adăugarea litera ve și a unui semn solid, un fragment verbal nevinovat s-a schimbat într-un fragment de conținut teribil; și cel mai important: un străin a adăugat o prepoziție Provocarea, prin urmare, era în el însuși; iar el a fugit de ea: a fugit - de sine Era propria sa umbră O, popor rus, popor rus! Mulțimile de umbre instabile nu te lasă să pleci de pe insulă: insinuant acele umbre pătrund în sălașul tău trupesc; de aici pătrund în colțurile sufletului: devii umbre de ceață zburătoare ca de măciucă: acele cețuri zboară din vremuri imemoriale de dincolo de marginea pământului: din spații de plumb în valuri de Balta clocotită; din timpuri imemoriale, deschiderile tunătoare ale tunurilor priveau în ceață La ora douăsprezece, conform tradiției, un tun surd a anunțat solemn Sankt Petersburg, capitala Imperiului Rus: toate cețurile s-au rupt și toate umbrele s-au împrăștiat Doar umbra mea - un tânăr evaziv - nu s-a scuturat și nu s-a încețoșat de la împușcătură, făcându-și nestingherit fuga spre Neva Deodată, urechea sensibilă a străinului meu a auzit o șoaptă entuziastă la spatele lui: Petersburg - "De neoprit!" - "Uite - Evaziv!" - "Ce curaj! " Și când, prins, și-a întors fața insulei, a văzut ochii ținți ai două studente prost îmbrăcate concentrați asupra lui DA TU TACI! - "Până pa " Așa bubuia omul de la masă: un bărbat de dimensiuni enorme; și-a băgat în gură o bucată de somon galben și, sufocându-se, a strigat neînțeles Se pare că țipă: "Ai " Dar am auzit: - "Bi-ar " Și compania jachetelor slabe a început să țipe: - "A-ahha-ha, aha-ha! " Strada Petersburg toamna pătrunde în întregul organism: îngheață măduva osoasă și gâdilă coloana tremurândă; dar de îndată ce ajungi din ea într-o cameră caldă, o stradă din Petersburg îți curge în vene cu febră Un străin testa acum proprietatea acestei străzi, când a intrat pe holul murdar, îndesat etanș: polturi negre, albastre, cenușii, galbene, îndrăznețe, cu urechile zdrobite, pălării cu păr scurt și tot felul de galoșuri Umiditatea caldă a suflat peste; abur de albire atârna în aer: aburul unui miros de clătită După ce a primit un număr de la rochia superioară care i-a ars palma, raznochineții cu o pereche de mustați au intrat în sfârșit în sală - "A-ah-ah " La început vocile l-au asurzit - "Ra-aa-kov aaa ah-ha-ha " " Vezi, vezi, vezi " " Nu spune " - "Mə-ummm " - "Si vodca " - "Da, ai milă da, du-te Da, nu e așa " Toate acestea i se repezi pe frunte; la spate, de la Nevsky, alerga după el: - "E timpul corect " - "Ce e corect?" - "Katsia - salcâm - casație " - "Bl " - "Si vodca " treizeci Andrei Bely Localul restaurantului consta dintr-o cămăruță murdară; podeaua a fost frecata cu mastic; pereții au fost pictați de mâna pictorului, înfățișând epava flotilei suedeze, de la înălțimea căreia Petru a arătat cu mâna în spațiu; iar spațiul zbura de acolo ca un albastru de arbori cu coame albe; în capul unui străin, o trăsură a zburat, înconjurată de un roi - "E timpul " " Vor să renunțe " - "În Abl " - "Corect " Ah, gânduri

lene! Spanacul verde cret etalat pe perete, desenând în zig-zag plaisirs ale naturii Peterhof cu spații, nori și cu o prăjitură de zahăr sub formă de pavilion stilat - La tine cu un pickon? Gazda umflată din spatele standului de vodcă s-a întors către străinul nostru - "Nu, fără picon pentru mine" Și el însuși s-a gândit: de ce era o privire înspăimântată - în spatele sticlei trăsurii: s-au bombat, s-au transformat în piatră și apoi au închis ochii; un cap mort, ras a pompat și a dispărut; din mana - piele intoarsa neagra - flagelul malefic al circularei nu l-a lovit pe spate; o mână de piele de căprioară neagră tremura neputincioasă acolo; ea nu era o mână, ci o mână mică S-a uitat: pe blat, un aperitiv se usca, toate un fel de frunze leneșe sub borcane de sticlă cu o grămadă de cotlet preacoapte de al treilea an erau acre " Încă o băutură " Acolo, în depărtare, stătea un soț transpirat leneș, cu o barbă enormă de cocher, într-o jachetă albastră, în cizme unse peste pantaloni gri de soldat Soțul transpirat leneș a dat peste ochelari; soțul transpirat leneș l-a numit pe sexul învolburat: - "Ce vei face? " - "Nu ar fi " - "Pepeni, domnule?" - "Către bufonul: săpunul cu zahăr este pepenele tău " - "Banana, domnule?" - "Soiuri indecente de fructe " - "Struguri de Astrahan, domnule?" De trei ori străinul meu a înghițit otrava tartă, incoloră, strălucitoare, a cărei acțiune seamănă cu acțiunea străzii: esofagul și stomacul sunt lins cu limba uscată de focurile sale răzbunătoare, iar conștiința, despărțindu-se de corp, ca mânerul lui o pârghie a mașinii, începe să se rotească în jurul întregului organism, devenind incredibil de clar pentru o singură clipă Petersburg Și conștiința străinului s-a limpezit pentru o clipă: și și-a amintit: șomerii mor de foame acolo; șomerii de acolo au cerut-o; și le-a promis; și a luat de la ei - da? Unde este nodul? Iată, iată, alături, iată Am luat un mănunchi de la ei De fapt: acea întâlnire cu Neva mi-a stimulat memoria - "Pepene verde, domnule?" - "Bufonului, un pepene verde: doar un scrapnet pe dinți; și în gură - cel puțin ceva " - "Ei bine, vodcă " Dar barbatul cu barba a scapat brusc: - "Am asta: raci > Un străin cu mustață neagră s-a așezat la o masă să aștepte persoana care " Vrei un pahar?" Bărbosul transpirat leneș făcu cu ochiul vesel - "Multumesc " - "De ce zhzh-domnule?" - "Da, am baut " - "Am mai fi băut ceva: în mai kumpanfiestv " Străinul meu și-a dat seama ceva: s-a uitat suspicios la bărbatul cu barbă, a apucat un nod ud, a apucat o frunză ruptă (pentru citirea ziarelor); iar ei, parcă din întâmplare, au acoperit nodul - "Vrei să fii Tula?" Străinul cu nemulțumire s-a desprins de gândurile sale și a spus cu suficientă nepoliticos - a spus într-o fistulă: - "Și nu Tula deloc " - "Atkeleva, nu? " - "Tu de ce?" - "Deci " - "Ei bine: de la Moscova " Ridicând din umeri, se întoarse furios Și se gândea: nu, nu gândea - gândurile se gândeau singure, extinzându-se și dezvăluind un tablou: prelate, frânghii, heringi; și coolii umpluți cu ceva: incomensurabilitatea coolilor; între sacii din piele neagră, un muncitor îmbrăcat cu mâna albăstruie pe spate a aruncat un sac, ieșindu-se limpede pe ceață, pe suprafețele apei zburătoare; iar sacul a căzut plictisitor: din spate în barja încărcată cu bârne; în spatele sacului - sac; muncitorul (un muncitor familiar) stătea deasupra sacilor și scoase un tub cu o aripă care dansa absurd în vânt - "După partea camerei?" (O, tu, Doamne!) " Nu, doar că " Andrei Bely Și el și-a spus: - "Detectiv " - "Iată-l: și suntem în coșori " - "Cunatul meu este cu Kistintin Kistintinovich ca coșer " " Si ce?" - "Ei bine, sunt în regulă - sunt grămezi aici " Este clar că este un detectiv: o persoană ar veni mai devreme Între timp, bărbosul se gândi jalnic la farfuria cu raci nemâncați, încrucișându-și gura și

căscând: O , Doamne, Dumnezeule!" Care au fost gândurile? Vasilievski? Cooley și muncitor? Da, desigur: viața devine mai scumpă, muncitorul nu are ce mânca De ce? Pentru că: Petersburg străpunge acolo ca un pod negru; un pod și săgeți posibile - pentru a zdrobi pe săraci sub mormane de sicrie de piatră; Urăște Petersburgul; deasupra rafurilor clădirilor blestemate care se ridicau de pe celălalt mal dintr-un val de nori - cineva mic s-a înălțat din haos și a plutit acolo ca un punct negru: totul țipa și plângea de acolo: - "Insule de zdrobit! " Abia acum a înțeles ce era pe Nevsky Prospekt, a cărui ureche verde îl privea la o distanță de patru centimetri - în spatele geamului trăsurii; Micul copil tremurător de acolo era același liliac, care, după ce s-a înălțat - dureros, amenințător și rece, a amenințat, a țipat Dintr-o dată - Dar oh, deodată noi - mai târziu BIROUL ERA ACOLO Apollo Apollonovich a urmărit ziua lucrătoare curentă; într-o clipă din ochi s-au ridicat limpede înaintea lui: rapoartele de ieri; clar pe biroul lui, a prezentat hârtiile împăturite, ordinea lor și notele pe care le-a făcut pe aceste hârtii, forma literelor acelor însemnări, creionul cu care se aplicau lejer pe margini: albastru "dați o mișcare" cu un coada unui semn solid, "referință" roșie cu un contur la "a" Într-o clipă scurtă, de la scara departamentului până la ușa biroului, Apollon Apollonovich a mutat prin voință centrul conștiinței; fiecare joc de creier s-a retras la marginea câmpului vizual, ca acele pete albicioase pe un tapet de fundal alb: o grămadă de sarcini paralele s-au mutat în centrul acelui câmp, la fel cum acest portret care cădea tocmai se mutase în centru Dar un portret? Acesta este: - Și-l mângâie - și l-a părăsit pe Rus' m Petersburg Cine este el? Senator? Apollon Apollonovich Ableukhov? Dar nu: Vyacheslav Konstantinovich , Și el, Apollon Apollonovich? Și se pare - coada este în spatele meu, Dragul meu Delvig mă sună Coada de coadă: la rândul său - Și nori noi s-au adunat peste pământ Și uraganul lor Zb Joc Idle Brain! O grămadă de hârtii au sărit la suprafață: Apollon Apollonovich, urmărind ziua de lucru curentă, s-a întors către oficial: - "Fă-ți de cap, German Germanovich, să pregătească un caz pentru mine - la fel ca și al lui " - "Cazul diaconului Zrakov cu atașarea probelor materiale sub forma unui smoc de barbă?" " Nu, nu este " - "Proprietar Puzov, pentru un număr? " - "Nu: cazul Ukhtomsky Ukhabs " De îndată ce a vrut să deschidă ușa care ducea la birou, și-a amintit (uitase complet): da, da - ochii lui: făcuți, surprinși, nebuni - ochii unui plebeu Și de ce, de ce era acolo un zig-zag al mâinii? Detestabil Și părea că a văzut un om de rând - undeva, cândva: poate nicăieri, niciodată Apollon Apollonovich deschise ușa biroului Masa de scris stătea la locul ei cu o grămadă de hârtii oficiale: în colț șemineul trosnea de bușteni; pe cale să se cufunde în muncă, Apollon Apollonovich și-a încălzit mâinile înghețate lângă șemineu, iar jocul creierului, limitând câmpul vizual senatorial, a continuat să-și ridice acolo avioanele cețoase Raznochintsa A VĂZUT Nikolai Apolonovici Iată-l pe Apollon Apollonovich - "Nu, domnule: lasa-ma" - "? " - "Ce dracu este asta?" Apollon Apollonovich s-a oprit la uşă, căci cum ar putea fi altfel? Jocul mental inocent s-a mutat spontan înapoi în creier, adică într-o grămadă de hârtii și petiții: Apollon Apollonovich ar considera jocul creierului poate tapetul camerei în limitele căreia se maturizau proiectele; Apollon Apollonovich a tratat arbitrariul combinațiilor mentale ca A Bely Andrei Bely la avion: acest avion, totuși, uneori se depărta, îl lăsa să treacă în centrul vieții mentale pentru o surpriză (ca, de exemplu, chiar acum) Apollon Apollonovich și-a amintit: odată a văzut un om de rând Odată a văzut un raznochinets-imaginați-vă-la el

acasă Își amintește: odată cobora scările, mergea la Ieșire; pe scări, Nikolai Apolonovici, aplecat peste balustradă, vorbea vesel cu cineva: un om de stat nu se considera îndreptățit să se intereseze despre cunoștințele lui Nikolai Apollonovich; un simț al tactului l-a împiedicat apoi să întrebe răspicat: " Spune-mi, Kolya, cine te vizitează, draga mea?" Nikolai Apolonovici își lăsa ochii în jos: - "Da, așa și așa, tată: mă vizitează " Conversația s-ar fi încheiat De aceea, Apollon Apollonovich nu era deloc interesat de personalitatea raznochintsy, care privea pe hol în haina lui întunecată; străinul avea acele mustăți foarte negre și acei ochi foarte izbitori (cu siguranță ai întâlni asemenea ochi noaptea în capela din Moscova a Marelui Mucenic Panteleimon, care se află la Porțile Nikolsky: - capela este slăvită de vindecarea demoniacilor;) cu siguranță ai întâlni astfel de ochi în portretul atașat biografiei unui mare om; și mai departe: într-o clinică neuropatică și chiar într-o clinică de psihiatrie) Ochi și apoi; extins, jucat, fulgerat; înseamnă: s-a întâmplat deja o dată și, poate, se va întâmpla din nou - "Despre tot - așa-așa, așa-așa " - "Va trebui să " - "Obțineți cele mai precise informații " Omul de stat a primit informațiile sale cele mai exacte nu direct, ci într-un mod oricand Apollon Apollonovich se uită în afara ușii biroului: birouri, birouri! O grămadă de lucruri! Capetele plecate în fața afacerilor! Pene scârțâie! Foșnetul învârtirii foilor! Ce industrie plină de hârtie și puternică! Apollo Apollonovich s-a calmat și s-a cufundat în muncă PROPRIETATI CIUDATE Jocul cerebral al purtătorului semnelor de diamant se distingea prin proprietăți ciudate, foarte ciudate, extrem de ciudate: craniul său a devenit un pântec de imagini mentale care s-au întruchipat imediat în această lume fantomatică Ținând cont de această circumstanță ciudată, foarte ciudată, extrem de ciudată, ar fi mai bine dacă Apollon Apollonovich nu ar da înapoi Petersburg nici un singur gând inactiv de la sine, continuând să poarte gânduri inactiv în capul cuiva: căci fiecare gând inactiv s-a dezvoltat cu încăpățânare într-o imagine spațiu-timp, continuând-o pe a sa - acum deja necontrolate - acţiuni în afara şefului senatorial Apollo Apollonovich era într-un anumit sens ca Zeus: zei, zeițe și genii ieșeau din capul lui Am văzut deja: un astfel de geniu (un străin cu mustața neagră), răsărind ca imagine, mai departe uitare-ax chiar în spațiile gălbui ale Nevei, susținând că a ieșit - tocmai din ei: nu din șeful senatorial; acest străin avea și gânduri lene; iar acele gânduri inactiv aveau toate aceleași proprietăți Au fugit și s-au întărit Iar un astfel de gând scăpat despre străin a fost gândul că el, străinul, există cu adevărat; acest gând de la Nevski a fugit înapoi în creierul senatorial și acolo a solidificat conștiința că însăși existența unui străin în acest cap era o existență iluzorie Deci cercul este închis Apollon Apollonovich semăna într-un anumit sens cu Zeus: abia se născuse din capul lui Străinul Pallas, înarmat cu un mănunchi, când din el a coborât altul, exact același Pallas Acest paladiu era casa senatorială Masa de piatră a fugit din creier; iar acum casa ne deschide o uşă ospitalieră - nouă Lacheul urca scările; a suferit de dificultăți de respirație, acum problema nu este în el, ci în scările: o scară frumoasă! Pe ea sunt trepte: moi, ca circumvoluțiile creierului Dar autorul nu va avea timp să descrie cititorului aceeași scară pe care miniștrii au urcat-o de mai multe ori (o va descrie mai târziu), pentru că lacheul este deja în sală Și din nou - sala: frumos! Ferestre și pereți: Pereții sunt puțin reci Dar lacheul era în sufragerie (am văzut sufrageria) Ne-am uitat prin frumoasa locuință, ghidați de semnele generale cu care senatorul era obișnuit să înzestreze toate obiectele Asa de: - - pentru o dată,

căzut în sânul înflorit al naturii, Apollon Apollonovich a văzut aici același lucru ca și noi; adică: a văzut - sânul înflorit al naturii; dar pentru noi acest sân s-a dezintegrat instantaneu în semne: violete, ranunturi, păpădii și garoafe; dar senatorul a ridicat din nou aceste separaţii la unitate Am spune desigur: - "Uite un ranuncul!" - "Uite un-nu-mă-uita " Apollon Apollonovich a vorbit atât simplu, cât și pe scurt: - "Flori " - "Floare " se Andrei Bely Între noi, să fie spus: Apollon Apollonovich, dintr-un motiv oarecare, a considerat toate florile ca fiind la fel de clopoțe - Cu o concizie laconică, avea să-și descrie și propria casă, care pentru el era formată din pereți (formând pătrate și cuburi), ferestre tăiate, parchete, scaune, mese; apoi au început detaliile Lacheul a pășit pe coridor Și aici nu ne împiedică să ne amintim: cele care au fulgerat (fotografii, un pian, oglinzi, sidef, mese încrustate) - într-un cuvânt, tot ce a trecut nu putea avea o formă spațială: tot ce a fost o iritație a meningelor, cu excepția cazului în care a fost o boală cronică poate cerebelului S-a construit iluzia unei camere; și apoi s-a împrăștiat fără urmă, ridicându-și planurile încețoșate dincolo de limitele conștiinței; iar când lacheul trânti ușile grele din sufragerie în spatele lui, când bătea cu cizmele de-a lungul coridorului ecou, nu-i bătea decât în tâmple: Apollon Apollonovich suferea de sânge hemoroidal În spatele ușii trântite nu era nicio cameră de zi: erau spații ale creierului: circumvoluții, substanță cenușie și albă, glanda pineală; iar pereţii grei, alcătuiţi din stropi sclipitoare (datorită valului), pereţii goi nu erau decât o senzaţie de plumb şi dureroasă: oasele occipitale, frontale, temporale şi parietale aparţinând venerabilului craniu Casa - o masă de piatră - nu era o casă; masa de piatră era Capul senatorului: Apollon Apollonovich stătea la biroul lui, deasupra treburilor lui, abătut de o migrenă, cu senzația că capul îi era de șase ori mai mare decât ar trebui să fie și de douăsprezece ori mai greu decât ar trebui să fie Proprietăți ciudate, foarte ciudate, extrem de ciudate! ROLUL NOSTRU Străzile din Petersburg au cea mai neîndoielnică proprietate: transformă trecătorii în umbre; Străzile din Petersburg transformă umbrele în oameni Am văzut asta în exemplul străinului misterios El, ridicându-se, ca un gând, în capul senatorial, din anumite motive legate de propria sa casă senatorială; acolo a apărut în memorie; s-a stabilit mai ales pe bulevard, urmându-l direct pe senator în modesta noastră poveste De la răscruce până la restaurantul de pe Millionnaya am descris calea străinului; am descris, în continuare, însăși ședința în restaurant la notoriul cuvânt "dinodată", cu care totul a fost întrerupt; dintr-o dată i s-a întâmplat ceva unui străin acolo; un sentiment neplăcut îl cuprinse Să-i examinăm acum sufletul; dar mai întâi examinăm restaurantul; chiar și împrejurimile restaurantului; avem un motiv pentru asta; pentru că dacă noi Petersburg tor, cu acuratețe pedantă trasăm drumul primei persoane pe care o întâlnim, atunci cititorul ne crede: fapta noastră va fi justificată în viitor În investigația firească pe care am făcut-o, am anticipat doar dorința senatorului Ableukhov ca agentul departamentului de securitate să calce constant pe urmele unui străin; însuși gloriosul senator ar fi ridicat receptorul telefonului, pentru a-și transmite gândurile la locul potrivit prin intermediul lui; din fericire pentru el însuși, nu cunoștea sălașul străinului (și noi cunoaștem sălașul) Mergem să ne întâlnim cu senatorul; și atâta timp cât agentul frivol este inactiv în departamentul său, acel agent vom fi noi Lasă-mă, lasă-mă Nu ne-am băgat în necazuri? Ei bine, ce fel de agent suntem cu adevărat? Agentul este Și nu doarme, Doamne, nu doarme Rolul nostru s-a dovedit a fi un

rol inactiv Când străinul a dispărut la ușa restaurantului și ne-a cuprins dorința de a merge și acolo, ne-am întors și am văzut două siluete traversând încet ceața; una dintre cele două siluete era destul de groasă și înaltă, se distingea clar prin construcție; dar nu am putut distinge fețele siluetei (siluetele fețelor nu au); cu toate acestea, am putut să distingem: o umbrelă nouă, lejeră, de mătase, galoșuri strălucitoare și o șapcă semi-pisica cu căști de urechi Silueta proastă a unui domn scund era conținutul principal al siluetei celui de-al doilea; fața siluetei era suficient de vizibilă: dar nici nu am avut timp să vedem fața, căci am fost surprinși de imensitatea negului lui: așa că substanța facială ne-a fost ascunsă printr-un accident obscur (cum se cuvine acționează în această lume a umbrelor) Prefăcându-ne că privim norii, am lăsat cuplul întunecat să intre, înainte de ușa restaurantului, acel cuplu întunecat s-a oprit și a spus câteva cuvinte în limbaj uman - "Hm?" - "Aici " " Asta am crezut: s-au luat măsuri; asta în cazul în care nu mi l-ai arătat la pod " " Și ce măsuri ai luat? " - "Da, am pus un bărbat acolo, într-un restaurant" " Ah, iei măsuri în zadar! Ți-am spus, ți-am spus: Ți-am spus de o sută de ori " Îmi pare rău , sunt eu din diligență " - "Ar fi trebuit să te sfătuiești mai întâi cu mine Măsurile tale sunt excelente " " Tu însuți spui " Da , dar măsurile tale bune " - "Hm " - "Ce? Măsurile tale excelente - vor încurca totul " · Cuplul a mers cinci pași, s-a oprit; și a spus din nou câteva cuvinte în limbajul uman Andrei Bely - "Hm! va trebui să Hm! Acum îți doresc succes " - "Ei bine, ce îndoială poate fi în asta: întreprinderea a fost înființată ca un ceasornic; Dacă nu aș fi acum în spatele acestei afaceri, atunci, ai încredere în mine pe cale amiabilă: este în geantă - "Hm?" "Ce vrei sa spui?" - "A naibii de curge " - "Vorbesc despre afaceri " - "Hm " - "Sufletele sunt acordate ca niște instrumente: și ele alcătuiesc un concert - despre ce vorbești? Dirijorul din culise este lăsat să-și fluture bagheta Senatorul Ableukhov trebuie să emită o circulară, dar Elusive trebuie să " - "La naiba curge nasul " - "Nikolai Apollonovich va trebui să Într-un cuvânt: un trio de concerte, unde Rusia este la parter Mă înțelegi? Înțelegi? De ce taceti cu totii? - "Ascultă: ar lua un salariu " Nu , nu mă vei înțelege!" - "Am înțeles: hm-hm-hm - în mod pozitiv nu sunt suficiente eșarfe " " Ce este?" - "Da, un nas care curge! Dar fiara - hm-hm-hm - nu va pleca?" " Ei bine, unde " - "Și atunci ar lua un salariu " - "Salariu! Eu nu servesc pentru un salariu: sunt artist, vezi tu, artist!" - "Un fel de " " Ce este?" - "Nimic: sunt tratat cu o lumânare de seu " Figurina și-a scos batista cu ochi înfloriți și a adulmecat din nou - "Sunt la caz! Deci spune-le că Nikolai Apollonovich a făcut o promisiune " - "O lumânare de seu este un remediu excelent pentru o răceală " " Spune-le tot ce ai auzit de la mine: cazul a fost stabilit " - "Seara vei unge nara, dimineața - de parcă ar fi fost luată cu mâna " - "Caza este stabilită, din nou spun ca un ceasornic " - "Nasul este curățat, respiri liber " " Ca un mecanism de ceas!" - "Huh?" " Sentinelă, la naiba, mecanism " - "Ureche amanetată: nu aud" - "Cha-so-howl mө-ha- " - "Ahchi! " Petersburg Sub neg, batista din nou începu să joace: două umbre curgeră încet în ceata umedă Curând, din ceață, umbra unui om gras cu o șapcă pe jumătate de sigiliu și căști pentru urechi a apărut din nou, se uită absent la Peter și Paul Spitz Și a intrat în restaurant ȘI FATA A Strălucită Cititor! "Deodată" vă sunt familiare De ce, ca un struț, îți ascunzi capul în pene la apropierea fatalului și inevitabilului "deodată?" Vorbește cu tine despre "brut" un străin, probabil vei spune: - "Stimate domnule, scuzați-mă: trebuie să fiți un decadent notoriu" Și

eu, probabil, voi fi condamnat pentru decadență Tu ești acum înaintea mea, ca un struț; dar degeaba te ascunzi - mă înțelegi perfect; înțelegi inevitabilul "deodată" Ascultă acum "Deodată" tău se strecoară în spatele tău, uneori precede apariția ta în cameră; în primul caz, ești teribil de deranjat: în spate se dezvoltă o senzație neplăcută, de parcă o gașcă de oameni invizibili ți-ar fi căzut în spate, ca printr-o ușă deschisă; te întorci și o întrebi pe gazdă: - "Doamnă, v-ați deranja să închideți ușa; Am un sentiment deosebit de nervos: nu suport să stau cu spatele pentru a deschide ușile Tu râzi, ea râde Uneori, la intrarea în sufragerie veți fi întâmpinați de toată lumea: - "Și tocmai te-am comemorat " Iar tu raspunzi: - "Este adevărat, inima i-a dat inimii un mesaj" Toată lumea râde Râzi și tu: de parcă nu ar fi "brut" aici Uneori, un extraterestru "deodată" se va uita la tine din spatele umerilor interlocutorului, dorind să adulmece cu propriul tău "deodată" Între tine și interlocutor va trece ceva, ceea ce te va face să fluturi brusc din ochi, în timp ce interlocutorul va deveni mai uscat El nu te va ierta niciodată pentru nimic din viața ta "Deodată" se hrănește cu jocul tău cerebral; ticăloșia gândurilor tale, ca un câine, devorează de bunăvoie; se umfla, te topesti ca o lumanare; dacă gândurile tale sunt ticăloase și tremurul te stăpânește, atunci "deodată", după ce a devorat tot felul de lucruri josnice, ca un câine bine hrănit, dar invizibil, începe să te precedă peste tot, făcându-i impresia unui observator din afară că ești acoperit de privire de un nor negru, invizibil: acesta este "brut" zburat, credinciosul tău brownie (pe nefericitul îl cunoșteam, al cărui nor negru se vede aproape ochiului: era scriitor) Andrei Bely Am lăsat un străin într-un restaurant Deodată, străinul se întoarse cu repeziciune; i se părea că niște mucus urât, pătrunzând în guler, îi curgea pe șira spinării Dar când s-a întors, în spatele lui nu era nimeni: cumva ușa de la intrarea restaurantului căscă posomorât; iar de acolo, de la uşă, a căzut invizibilul Apoi și-a dat seama: persoana pe care o aștepta urca scările; este pe cale să intre; dar ea nu a intrat; nu era nimeni la uşă Iar când străinul meu s-a întors de la uşă, un om gras neplăcut a intrat imediat pe uşă; și, mergând la străin, a scârțâit de scândură; o față gălbuie, bărbierită, ușor înclinată, plutea lin în propria a doua bărbie; si in plus fata stralucea Iată, străinul meu s-a întors și s-a înfiorat: persoana prietenoasă i-a fluturat un papuci de pisică cu căști: - "Alexander Ivanovici " - "Lippanchenko!" - "Sunt cel mai " - "Lippanchenko, mă faci să aștept" Gulerul de gât al persoanei era legat cu o cravată - roșu satinat, strălucitor și străpuns cu un stras mare, o pereche în dungi galben închis a îmbrăcat persoana; iar lacul sclipitor sclipea pe cizmele galbene Luând loc la masa străinului, doamna exclamă mulțumită: - "Oala de cafea Și - ascultă - coniac: am sticla mea acolo - este scris pe numele meu " Și de jur împrejur s-a auzit: " Ai băut cu mine?" - "A baut " - "Mănânci? " - "El " " Și ce fel de porc ești, dacă pot să spun așa " " Ai grijă", a strigat străinul meu: un om gras neplăcut, numit de străinul Lippanchenko, a vrut să-și pună cotul galben închis pe o foaie de citire a ziarelor: o foaie de citire a ziarului a acoperit un nod - "Ce este?" - Apoi Lippanchenko, după ce a scos o foaie de ziar, a văzut un mănunchi: și buzele lui Lippanchenko au tremurat - "Este asta este?" - "Da; nu este Buzele lui Lippanchenko au continuat să tremure: buzele lui Lippanchenko semănau cu bucăți în felii de somon feliat - nu galben-roșu, ci uleios și galben (un astfel de somon, probabil ați mâncat clătite într-o familie săracă) - "Ce mai faci, Alexandru Ivanovici, îți spun, nepăsător" - buza- Petersburg panchenko și-a întins degetele de

stejar spre mănunchi; iar pietrele false de inele sclipeau pe degetele umflate, cu unghiile mușcate (urme de vopsea maro întunecate pe unghii, corespunzătoare aceleiași culori de păr; un observator atent putea trage concluzia: persoana era machiată) - "La urma urmei, este încă doar o mișcare (pune-mi doar un cot), pentru că ar putea fi o catastrofă " Și cu o economie deosebită, doamna a mutat pachetul pe un scaun " Ei bine, da, ar fi cu noi doi eu", a glumit neplăcut străinul "Dacă amândoi " Aparent, s-a bucurat de jena unei persoane pe care - spunem singuri - o ura - "Eu, desigur, nu pentru mine, ci pentru l " Desigur, nu ești pentru tine, ci pentru eu", a fost de acord străinul într-un mod special L s-a auzit în jur: - "Nu înjura porcului l - "Da, nu jur " - "Nu, jurați: reproșați că au plătit Ei, așa că au plătit; plătit atunci, acum plâng - eu l - "Hai, prietene, te sărut pentru fapta ta eftot l - "Nu te enerva pe porcul: și eu mănânc, mănânc l - "Mănâncă, mănâncă: e mai corect " " - "Asta e, Alexandru Ivanovici, asta e, draga mea, mănunchiul ăsta de-ai tu" - miji Lippanchenko - "du-l imediat lui Nikolai Apolonovici" - "Ableukhov?" - "Da: lui - pentru depozitare " - "Dar permiteți-mi: pachetul poate sta cu mine în depozit " - "Incomod: poți fi apucat; acolo va fi în siguranță Până la urmă, casa senatorului Abblukhov Apropo, ai auzit de ultimul cuvânt responsabil al respectatului bătrân? l Atunci grasul, aplecat, i-a șoptit ceva la urechea străinului meu: " Shu-shu-shu " - "Ableukhov?" - "Shu " - "Ableukhov? " - "Shu-shu-shu l - "Cu Ableukhov? " -g- "Da, nu cu un senator, ci cu un fiu senatorial: dacă ești cu el, fă-ți o favoare, dă-i împreună cu pachetul - aceasta este o scrisoare: ici și colo " Capul îngust la minte al lui Lippanchenko se rezemă drept de fața străinului; pe orbitele lor pândeau ochi iscoditori; buza ei tresări uşor şi aspira aer Un străin cu o mustață neagră, ascultă Andrei Bely s-a repezit la șoapta domnului gras, încercând cu atenție să audă conținutul șoaptei, înecat de vocile de restaurant; vocile restaurantului erau acoperite de șoaptele lui Lippanchenko; ceva foșnea ușor din bureții dezgustători (parcă foșnetul a sute de picioare articulate de furnici peste un furnicar excavat) și părea că șoapta avea un conținut teribil, de parcă ar fi șoptit aici despre lumi și sisteme planetare; dar de îndată ce cineva a ascultat șoapta, conținutul teribil al șoaptei s-a dovedit a fi conținutul vieții de zi cu zi: " Dă-mi scrisoarea " - "Cum, Nikolai Apollonovich este în relații speciale?" Persoana și-a îngustat ochii și a clacat limba " Am crezut că toate relațiile cu el sunt prin mine " " Dar vezi, nu " În jurul ei s-a auzit: " Mâncă, mănâncă, prietene " " Dă-mi niște jeleu de vită" " Mâncarea este adevărul " - "Ce este adevărul?" - "Adevărul este adevărul " "Mă cunosc " - "Dacă știi, e în regulă: înlocuiește o farfurie și mănâncă " Cuplul galben închis al lui Lippanchenko i-a amintit străinului de culoarea galben închis a tapetului locuinței sale de pe insula Vasilyevsky - culoarea cu care erau asociate insomnia și primăvara albă și nopțile mohorâte de septembrie; și trebuie să fi fost acea insomnie răutăcioasă care i-a evocat deodată în memoria lui o față fatidică cu ochi înguști, mongoli; acel chip se uita la el de multe ori dintr-o bucată din tapetul lui galben Ca să se distragă de la amintirile halucinației care îl chinuise, străinul meu și-a aprins o țigară, devenind pe neașteptat vorbăreț: " Ascultă zgomotul " Da , fac mult zgomot " - "Sunetul de zgomot pe" și ", dar "s "se aude " Lippanchenko, somnoros, s-a cufundat într-un fel de gând - "Există ceva plictisitor și mohorât în sunet" y " Sau mă înșel? " "Nu, nu: deloc", a mormăit Lippanchenko fără să asculte și pentru o clipă și-a ridicat privirea de la calculele gândurilor sale - "Toate cuvintele de pe er

sunt banale de rușine: nu acel "și"; "i-i-i" - cer albastru, gând, cristal; sunetul i-i-i evocă în mine ideea ciocului curbat al unui vultur; iar cuvintele din "era" sunt banale; de exemplu: cuvântul pește; ascultă: r-s-s-s-ba, adică ceva cu răceală Petersburg sânge Și iarăși m-s-s-lo: ceva vâscos; bolovani - fără formă: tu l - un loc de desfrânare " Străinul meu și-a întrerupt discursul: Lippanchenko stătea în fața lui ca un bulgăre fără formă; iar fumul din țigară sa desprins din atmosferă: Lippanchenko stătea într-un nor; străinul meu s-a uitat la el și s-a gândit "ugh, dezgustător - tătar" În fața lui era doar un fel de "Y" De la masa alăturată cineva, sughițând, a exclamat; - "Ai mârâit, ai răcnit! " - "Scuză-mă, Lippanchenko: ești mongol?" De ce o întrebare atât de ciudată ? " Da, am crezut " - "În toți rușii, la urma urmei, curge sânge mongol " Și o burtă grasă s-a rostogolit la masa alăturată; iar de la masa alăturată o burtă a crescut să se întâlnească - "La torerul Anofriev! " - "Respect!" - "La torerul abatoarelor orașului Stai jos " - "Sexual! " - "Ei bine, ce mai faci? " - "Sexual: îmbrăcați" Visul lui Negro " Și țevile mașinii au urlăit pentru sănătatea torearului, ca un taur sub cuțitul unui torero CE ESTE CLIENTUL? Sediul lui Nikolai Apollonovich era format din camere: un dormitor, un birou, o sală de recepție Dormitor: un dormitor imens era ocupat de un pat; o pătură roșie, din satin, cuvertura ei de pat, cu pelerine de dantelă pe perne pufoase luxuriante Studiul era căptușit cu rafturi de stejar, umplute puternic cu cărți, în fața cărora mătasea aluneca ușor pe inele de cupru; o mână grijulie ar putea fie să ascundă complet conținutul raftului de la vedere, fie, dimpotrivă, să dezvăluie șiruri de spini din piele neagră acoperiți cu inscripții: "Kant " Mobilierul dulapului era din tapițerie verde închis; iar bustul era frumos desigur, al lui Kant De doi ani Nikolai Apollonovici nu se ridicase înainte de prânz Cu doi ani și jumătate înainte, s-a trezit mai devreme: s-a trezit la ora nouă, la zece și jumătate apărând într-o uniformă strâns cu nasturi pentru a bea cafeaua în familie În urmă cu doi ani și jumătate, Nikolai Apollonovich nu a mers în pas Andrei Bely acasă în halat Bukhara; yarmulke nu și-a decorat sufrageria orientală; în urmă cu doi ani și jumătate, Anna Petrovna, mama lui Nikolai Apollonovich și soția lui Apollon Apollonovich, a părăsit în sfârșit vatra familiei, inspirată de artistul italian; după ce a fugit cu artistul pe parchetul vatrăi de răcire a casei, Nikolai Apollonovich și-a făcut apariția într-o halat Bukhara: întâlnirile zilnice ale tatălui și fiului la cafeaua de dimineață s-au oprit cumva de la sine Cafea i-a fost servită lui Nikolai Apollonovich în pat Și mult mai devreme decât fiul său, Apollon Apollonovich s-a demnat să mănânce cafea Întâlnirile dintre tată și fiu aveau loc doar la cină; și chiar și atunci: pentru scurt timp; între timp, dimineața, lui Nikolai Apollonovich a început să apară o halat de casă; Papuci tătari, tunși cu blană, înfășurați; pe capul lui apăru un yarmulke Iar tânărul strălucit s-a transformat într-un bărbat oriental Nikolai Apollonovich tocmai a primit o scrisoare; o scrisoare cu un scris de mână necunoscut: niște versuri mizerabile, cu o tentă amoroasă-revoluționară și cu o semnătură izbitoare: "Suflet în flăcări " și alte mărunțișuri, și mormăind pentru sine: - "Ah Unde sunt ochelarii? " - "La naiba " - "Pierdut?" - "Te rog spune-mi " - "Eh? " Nikolai Apollonovich, la fel ca și Apollon Apollonovich, vorbea singur Mișcările lui erau rapide, ca și mișcările tatălui său înălțat; la fel ca Apollon Apollonovich, el se distingea printr-un mugur nedescris, o privire neliniștită a unui chip neîncetat zâmbitor; când era cufundat într-o contemplare serioasă a ceva, această privire s-a încremenit încet: liniile feței sale complet

albe, asemănătoare unui tablou de icoane, ieșeau în evidență sec, limpede și rece, lovind un tip aparte de nobilime a aristocrației: nobilimea în chipul era dezvăluit într-un mod vizibil de frunte - cizelată, cu venele umflate: pulsația rapidă a acestor vene marca în mod clar scleroza prematură pe frunte Venele albăstrui coincideau cu albastrul din jurul ochilor uriași, parcă aliniați, de o culoare albastru închis, floarea de colț (numai în momentele de neliniște ochii se înnegreau de la pupilele dilatate) Nikolai Apollonovich era în fața noastră într-un yarmulke tătar; dar dacă și-o scotea, ar apărea o pălărie din păr de in alb, înmoaie acest aspect rece, aproape sever, cu încăpățânarea imprimată; a fost dificil să găsești păr de această nuanță la un adult; această nuanță, care este rară pentru un adult, se găsește adesea la bebelușii țărani - în special în Belarus Petersburg Aruncând nepăsător scrisoarea, Nikolai Apollonovich se așeză în fața cărții deschise; iar lectura de ieri i s-a ridicat clar înaintea lui (un fel de tratat) Mi-am amintit atât capitolul, cât și pagina: mi-am amintit și zigzagul ușor de desenat al unei unghii rotunjite; gândurile înclinate și notele mele - în creion în margini; chipul lui s-a reînviat, rămânând deopotrivă sever și limpede: animat de gând Aici, în camera lui, Nikolai Apollonovich a devenit cu adevărat un centru lăsat pentru el însuși - într-o serie din centrul premiselor logice care expiră care predetermina gândirea, sufletul și această masă: aici era singurul centru al universului, atât imaginabil, cât și de neconceput, curgând ciclic în toţi eonii de timp Acest centru a concluzionat Dar, de îndată ce Nikolai Apolonovici a reușit astăzi să împingă deoparte fleacurile vieții și abisul tot felul de neclaritate, numite lume și viață, și de îndată ce Nikolai Apolonovici a reușit să se înalțe la sine, neclaritatea a izbucnit din nou în lumea lui Nikolai Apolonovici; iar conștiința de sine s-a blocat rușinos în această neclaritate: ca o muscă liberă, care alergă peste marginea farfuriei pe șase picioare, fără speranță se blochează brusc cu laba și aripa în mierea groasă și lipicioasă Nikolai Apollonovici își ridică privirea din carte: se auzi o bătaie la ușă: - "Ei bine? " " Ce este?" Din spatele ușii se auzi o voce înăbușită și respectuoasă - "Acolo-cu " " Este întrebat, domnule " Concentrat în gânduri, Nikolai Apollonovich și-a încuiat camera de lucru cu o cheie: apoi a început să i se pară că el și camera și obiectele acelei încăperi au fost reîncarnate instantaneu din obiectele lumii reale în simboluri inteligibile ale construcțiilor pur logice ; spațiul camerei s-a amestecat cu corpul său desensibilizat într-un haos existențial general, pe care l-a numit univers; iar conștiința lui Nikolai Apollonovich, separându-se de corp, a conectat direct elanul cu lampa electrică a biroului, numită "soarele conștiinței" Încuindu-se cu o cheie și gândindu-se la prevederile sistemului său, care se construia pas cu pas spre unitate, și-a simțit corpul revărsat în "univers", adică în cameră; capul acestui corp a fost deplasat în capul unui pahar cu burtă de o lampă electrică sub un abajur cochet Și s-a deplasat în acest fel, Nikolai Apollonovich a devenit o ființă cu adevărat creativă De aceea îi plăcea să se închidă: vocea, foșnetul sau pasul unui străin, transformând universul într-o cameră și conștiința într-o lampă, au rupt șirul capricios al gândirii la Nikolai Apollonovich Asa ca acum - "Ce este?" *- "Nu pot auzi " Andrei Bely Dar de la distanță, vocea unui lacheu a răspuns: " A venit un om " Aici chipul lui Nikolai Apollonovich a căpătat dintr-o dată o expresie mulțumită: " Ah, deci asta e de la comodă: comoda mi-a adus un costum " Ce fel de comodă? Nikolai Apollonovici, ridicându-și tivul halatului, se îndreptă spre ieșire; La balustrada scărilor, Nikolai Apollonovici

s-a aplecat și a strigat: " Tu esti? " - "Dramă?" - "De la sifonier?" - Mi-a trimis comoda un costum? Și din nou, repetăm de la noi înșine: ce fel de designer de costume? O kardonka a apărut în camera lui Nikolai Apollonovich, Nikolai Apollonovich a încuiat ușile cu o cheie; a tăiat frământat sfoara; și a ridicat capacul; mai departe, a scos-o din kardonka: mai întâi, o mască cu o barbă de dantelă neagră, iar după mască, Nikolai Apollonovich a scos un magnific domino roșu strălucitor, foșnind în pliuri Curând stătea în fața oglinzii - tot satin și roșu , ridicând o mască în miniatură deasupra feței; dantela neagră a bărbii, întorcându-se, a căzut pe umeri, formându-se în dreapta și în stânga de-a lungul unei aripi bizare, fantastice; iar din dantela neagră a aripilor, din semiîntunericul camerei, în oglindă, îl privea o privire agonizant de ciudată - aceea, în sine: chipul - al lui, al lui însuși; ai spune că Nikolai Apollonovici nu s-a privit în oglindă, ci s-a uitat la un demon necunoscut, palid, dornic de spațiu După această mascarada, Nikolai Apollonovich, cu o față extrem de mulțumită, a pus din nou în cardoon, mai întâi domino-ul roșu, apoi masca neagră TOAMNA UMADA Toamna umedă a zburat peste Petersburg; iar ziua de septembrie pâlpâia atât de trist Un roi verzui mătura acolo smocuri de nori; s-au condensat în fum gălbui, amenințând să cadă pe acoperişuri Un roi verzui s-a ridicat neîncetat peste distanța fără speranță a întinderilor Nevei; adâncimea apei întunecate bate granitele cu oțelul solzilor ei; un spitz a dat peste un roi verzui din partea Petersburgului Descriind un arc jalnic pe cer, o dungă întunecată de funingine s-a ridicat din conductele navei cu aburi; iar coada a căzut în Neva Iar Neva a clocotit, și a strigat cu disperare acolo cu fluierul unui abur rugător, le-a zdrobit apa, scuturi de oțel pe tauri de piatră; și a lins granitele; cu năvala vântului rece din Neva și-a rupt șepcile, Petersburg umbrele, haine de ploaie și șepci Și peste tot în aer cântări un putregai cenușiu pal; iar de acolo, în Neva, în putregaiul cenușiu pal, statuia umedă a Călărețului de pe stâncă mai arunca cupru greu și verde Și pe acest fundal sumbru de funingine cu coadă și atârnând peste pietrele umede ale balustradelor de la terasament, fixându-și ochii în apa plină de noroi Neva infectată cu bacili, silueta lui Nikolai Apollonovich într-un șuierat gri Nikolaev și într-o șapcă de student purtată pe o parte sculptat atât de distinct Nikolai Apollonovici s-a îndreptat încet spre podul cenușiu și întunecat, fără a zâmbi, reprezentând o figură destul de ridicolă: înfășurat într-un pardesiu, părea aplecat și cumva fără brațe, cu o aripă de pardesi care dansa absurd în vânt La podul mare negru s-a oprit Un zâmbet neplăcut a fulgerat pentru o clipă pe chipul lui și a dispărut; amintirile de dragoste nereușită îl năvăleau, țâșnind cu năvala unui vânt rece; Nikolai Apollonovich și-a amintit de o noapte de ceață; în noaptea aceea s-a aplecat peste balustradă; s-a întors și a văzut că nu era nimeni acolo; a ridicat piciorul; iar cu un galoș de cauciuc neted a purtat-o peste balustradă, da și așa a rămas: cu piciorul ridicat; s-ar părea că ar fi trebuit să urmeze consecințe ulterioare; dar Nikolai Apollonovich a continuat să stea cu piciorul ridicat După câteva clipe, Nikolai Apollonovich și-a coborât piciorul Atunci a venit cu un plan neplăcut: să facă o promisiune groaznică unuia dintre partide frivole Acum amintindu-și acest act nereușit al său, Nikolai Apollonovich a zâmbit în cel mai neplăcut mod, reprezentând o figură destul de ridicolă: înfășurat într-un pardesiu, părea aplecat și cumva fără brațe, cu o aripă lungă, pardesială, care dansa în vânt; cu un asemenea aer se întoarse spre Nevski; a început să se întunece; ici și colo o lumină strălucea pe fereastră - "Frumos", -

se auzea constant în jurul lui Nikolai Apollonovich - "Mască antică " - Apollo Belvedere - "Frumos " După toate probabilitățile, doamnele pe care le-a întâlnit au vorbit despre el așa " Acea paloare a feței " - "Acest profil de marmură " "Divin " Doamnele care s-au întâlnit după toate probabilitățile și-au spus asta Dar dacă Nikolai Apollonovich dorea să intre într-o conversație cu doamnele, doamnele își spuneau: - "Urât " Unde, de la intrare, doi lei melancolici și-au pus batjocoritor laba pe o labă de granit cenușiu, - acolo, în acest loc, Nikolai Apollonovich s- a oprit și a fost surprins să vadă spatele unui ofițer care trecea în fața lui; încurcat în fustele pardesiului, începu să-l ajungă din urmă pe ofițer: Andrei Bely - "Serghei Sergheevici?" Ofițerul (un blond înalt, cu barbă ascuțită) s-a întors M-am uitat așteptat prin ochelarii albaștri cu o umbră de enervare, în timp ce, încurcat în fustele paltonului său, silueta unui student era atrasă cu piciorul stamb către el dintr-un loc familiar unde doi lei melancolici cu coame netede de granit Pentru o clipă, de parcă pe chipul ofițerului i-ar fi răsărit un gând; din expresia buzelor tremurătoare s-ar fi putut crede că ofițerul era agitat; de parcă ar fi ezitat dacă ar trebui să știe sau nu - "Ah alo unde mergi?" " Mă duc la Panteleymonovskaya", a mințit Nikolai Apollonovich pentru a merge cu ofițerul de-a lungul Moika " Hai sa mergem " - "Unde esti?" - Nikolai Apollonovich a mințit a doua oară pentru a merge cu ofițerul de-a lungul Moika - "Sunt acasă" " Deci, pe drum " Rânduri de botnițe de leu de piatră atârnau deasupra ambelor ferestre, între ferestrele unei clădiri guvernamentale galbene; fiecare bot atârna peste o stemă împletită cu o ghirlandă de piatră Parcă ar fi încercat să nu atingă vreun trecut dificil, amândoi, întrerupându-se, au început să vorbească îngrijorați unul cu celălalt: despre vreme, despre faptul că tulburările din ultimele săptămâni au afectat opera filozofică a lui Nikolai Apollonovich, despre trucuri descoperite de ofițerul din comisia alimentară (ofițerul se ocupa, undeva, de provizii) Între ferestrele unei clădiri guvernamentale galbene, șiruri de botnițe de piatră atârnau peste ambele; fiecare atârna deasupra stemei, împletit cu o ghirlandă Au vorbit așa tot drumul Și acum - Moika: aceeași clădire strălucitoare, cu trei etaje, cu cinci coloane, din epoca lui Alexandru; și aceeași fâșie de muluri ornamentale deasupra etajului doi: cerc după cerc; în cerc este un coif roman pe săbii încrucișate Trecuseră deja pe lângă clădire; în spatele clădirii este o casă; iar acolo, ferestrele Ofițerul s-a oprit în casă și dintr-o dată a izbucnit; și aprins, a spus: - "Ei bine, la revedere mergi mai departe? " Inima lui Nikolai Apollonovich a început să bată violent; avea de gând să întrebe ceva; și - nu: nu a întrebat; acum stătea singur în fața ușii trântite; amintiri de dragoste nereușită, sau mai degrabă, de atracție senzuală, aceste amintiri l-au măturat; iar venele albăstrui, temporale s-au înfundat mai puternic; se gândea acum la răzbunarea sa: ultraj asupra sentimentelor celui jignit, care trăiește în această intrare; de vreo lună se gândea la răzbunare; și - până acum nici un cuvânt despre asta! Aceeași clădire ușoară, cu cinci coloane, cu o fâșie de muluri ornamentale: cerc după cerc; în cerc este un coif roman pe săbii încrucișate Petersburg Bulevardul este inundat de ceață de foc seara Merele luminilor electrice se ridică uniform în mijloc Pe laterale joacă strălucirea variabilă a panourilor; aici, aici și aici rubinele de lumini se aprind deodată; fulger acolo - smaralde Un moment: sunt rubine; smaraldele sunt aici, aici și aici Nevsky este inundat de o ceață de foc seara Iar pereții multor case ard cu o lumină strălucitoare: cuvintele pliate scânteie puternic din diamante: "Casa

de cafea", "Farsă", "Diamonds of Theta", "Omega Clock" pretutindeni zeci, sute de guri de foc infernale: aceste guri care își aruncă dureros lumina albă strălucitoare pe plăci; spută noroioasă ei varsă rugină de foc Și roade aleea cu foc Alb * strălucire cade pe bowlieri, pe cilindri, pe pene; luciul alb se va repezi mai departe, spre mijlocul alei, împingând întunericul serii de pe trotuar: iar sputa de seară se va dizolva peste Nevsky în sclipici, formând o ceață plictisitoare, gălbui-sângeroasă, amestecată cu sânge și murdărie Deci, din mlaștinile finlandeze, orașul vă va arăta locul locului său nebun așezat cu o pată roșie, roșie: și locul este văzut în tăcere de la distanță într-o noapte întunecată Rătăcind de-a lungul vastei noastre patrii, de la distanță vei vedea o pată de sânge roșu care a răsărit într-o noapte întunecată; veți spune cu teamă: "Nu există acolo locul iadului infernal?" Vei spune, și vei umbla greu în depărtare: vei încerca să ocolești locul Gheenei Dar dacă tu, nebunul, ai îndrăzni să întâlnești Gheena, strălucirea cu sânge strălucitor care te înspăimânta de departe s-ar dizolva încet într-o domnie albicioasă, nu complet pură, ar înconjura casele cu multe incendii - și numai: în cele din urmă, s-ar dezintegra în multe multe lumini Nu ar exista gheenă Nikolai Apollonovich nu l-a văzut pe Nevsky, în ochii lui toată casa era la fel: ferestre, umbre în afara ferestrelor; în afara ferestrelor, poate, voci vesele: cuirasierul galben, baronul Ommau-Ommergau; glume: - "Și mă plimbam acum cu Nikolai Apollonovich Ableukhov " îşi aminti APOLLON APOLLONOVICH Da, și-a amintit Apollon Apollonovich: auzise recent o glumă inofensivă pentru el însuși Oficialii au spus: - "Liliacul nostru (porecla lui Apollon Apollonovich în Instituție), în timp ce dă mâna petenților, nu se comportă deloc ca oficialii lui Gogol; strângerea mâinii cu petiționarii, nu ia gama de strângeri de mână de la disprețul total, prin neatenție, la disprețul total: de la un registrator colegial la un civil " Și au observat asta: Andrei Bely - "Dă doar o notă: dispreț " Aici au intervenit mijlocitorii: - "Domnilor, vă rog să lăsați: asta e de la hemoroizi " Și toată lumea a fost de acord Ușa s-a deschis: a intrat Apollon Apollonovich Gluma s-a rupt de frică (deci un șoricel agil zboară rapid în crăpătură, de îndată ce intri în cameră) Dar Apollon Apollonovich nu a fost jignit de glume; și în plus, aici era un sâmbure de adevăr: suferea de hemoroizi Apollon Apollonovich se duse la fereastră; două capete de copii în ferestrele casei care stăteau acolo au văzut chipul unui bătrân necunoscut vizavi de ei, în spatele sticlei casei care stătea acolo Și capetele de acolo în ferestre au dispărut Aici, în biroul unei instituții înalte, Apollon Apollonovich a crescut cu adevărat într-un fel de centru: într-o serie de instituții de stat, birouri și mese verzi (doar mai modest mobilate) Aici el a fost un punct de iradiere a puterii, intersecția forțelor și impulsul a numeroase manipulări cu mai multe componente Aici Apollo Apollonovich a fost o forță în sensul newtonian; iar forța în sensul newtonian, așa cum probabil nu știți, este forță ocultă Aici era ultima soluție - rapoarte, petiții și telegrame El a raportat această instituție din organismul de stat nu la el însuși, ci la centrul închis în sine, la conștiință Aici conștiința s-a separat de personalitatea curajoasă, revărsându-se între pereți, devenind incredibil de clară, concentrându-se cu o forță atât de mare într-un singur punct (între ochi și frunte) încât părea că o lumină albă, invizibilă, sclipind între ochi și frunte , snopi împrăștiați de fulgere serpentine în jur; fulgerul-gând zburau ca șerpii din capul lui chel; iar dacă clarvăzătorul ar fi stat în acel moment în fața venerabilului om, fără îndoială că ar fi văzut capul Medusei Gorgon în fața lui Iar Apollon

Apollonovich l-ar fi cuprins de groază de meduze Aici conștiința a fost despărțită de personalitatea viteaz: personalitatea, cu un abis de tot felul de neliniște (acest efect secundar al existenței sufletului), i-a apărut senatorului ca un craniu, ca un gol, pe moment golit, caz La Instituție, Apollon Apollonovich a petrecut ore întregi urmărind producția de hârtie: din centrul strălucitor (între ochi și frunte) toate circularele au zburat către șefii instituțiilor subordonate Și de vreme ce el, de pe acest scaun, și-a străbătut viața cu conștiința, în aceeași măsură circularele sale, din acest loc, au tăiat într-un curs rectiliniu fâșia transversală a vieții filistei Apollon Apollonovich a comparat această viață cu nevoia sexuală, vegetală sau orice altă nevoie (de exemplu, cu nevoia unei ambulanțe de-a lungul bulevardelor Sankt Petersburg) Petersburg Ieșind din zidurile străpunse de rece, Apollon Apollonovich a devenit brusc filistean Numai de aici s-a înălțat și s-a înălțat nebunește peste Rusia, provocând o comparație fatală (cu liliac) între dușmanii săi Acești dușmani erau - fiecare în parte - locuitorii orașului; acel dușman din spatele zidurilor era el însuși Apollon Apollonovich a fost deosebit de clar astăzi: capul lui gol nu a dat niciodată din cap la raport; Apollon Apollonovich se temea să arate slăbiciune: atunci când își corecta îndatoririle oficiale! Îi era deosebit de greu astăzi să se ridice la claritate logică: Dumnezeu știe de ce, Apollon Apollonovich a ajuns la concluzia că propriul său fiu, Nikolai Apollonovich, era un notoriu ticălos Fereastra permitea vedere la partea inferioară a balconului Urcând la fereastră, se vedea cariatida de la intrare: un bărbat cu barbă de piatră Asemenea lui Apollon Apollonovich, barbatul de piatra se ridica deasupra zgomotului strazii si deasupra anotimpurilor: anul l-a eliberat din paduri O mie opt sute douăzeci și cinci de oameni au năvălit sub el în mulțime; mulţimea a trecut şi acum - în anul nouă sute cinci De cinci ani încoace, Apollon Apollonovich vede în fiecare zi de aici un zâmbet sculptat în piatră; când dintele îl roade De cinci ani, evenimentele au zburat de: Anna Petrovna - în Spania; Vyacheslav Konstantinovici - nu; călcâiul galben a urcat cu îndrăzneală pe crestele înălțimilor Port Arthur; China s-a trezit și Port Arthur a căzut În timp ce era pe cale să iasă în faţa mulţimii de petiţionari care aşteptau, Apollon Apollonovich a zâmbit; zâmbetul venea din timiditate: ceva îl aștepta în afara ușii Apollon Apollonovich și-a petrecut viața între două birouri: între biroul studiului și biroul Instituției Al treilea loc favorit a fost trăsura senatorială Și iată: este timid Și ușa s-a deschis; secretarul, un tânăr, cu un ordin de bătaie generos pe amidonul gâtului, zbură până la doamna înaltă, trântind respectuos marginea amidonată a manșetei sale albe ca zăpada Și ca răspuns la întrebarea lui timidă, Apollon Apollonovich bâzâi: - "Nu, nu! Fă cum am spus Și știi", a spus Apollon Apollonovich, s-a oprit și s-a corectat: - "Ești " A vrut să spună "știi", dar s-a dovedit: "știi știi " Distracția lui era legendară; Odată ce Apollon Apollonovich a apărut la o recepție înaltă, imaginați-vă - fără cravată; oprit de un lacheu de palat, a ajuns la cea mai mare jenă, din care lacheul l-a scos, oferindu-se să împrumute o cravată de la el Andrei Bely DEGETE RECI Apollon Apollonovich Ableukhov, purtând un pardesiu cenușiu și o pălărie înaltă neagră, cu o față pietroasă asemănătoare cu o presăpată, a fugit repede din trăsură și a alergat în sus pe scări, scoțându-și mănușa de piele neagră în timp ce mergea A intrat repede pe hol Cilindrul a fost predat cu grijă lacheului Cu aceeași precauție s-au renunțat: o haină, o servietă și o tobă de eșapament Apollon Apollonovich stătea în gând în fața lacheului; deodată Apollon

Apollonovich a pus o întrebare: - "Fii destul de amabil să spui: cât de des vine un tânăr aici - da: un tânăr?" "Tânăre, domnule?" Urmă o tăcere stânjenitoare: Apollon Apollonovich nu știa să-și formuleze gândul în alt fel Și lacheul, desigur, nu putea ghici despre ce fel de tânăr întreabă stăpânul " Sunt tineri, Excelența Voastră, rar, domnule " - "Păi, și tineri cu mustață?" - "Cu mustață, domnule?" - "Cu negru " - "Cu negri, domnule?" - "Ei bine, da, și într-o haină " - "Toată lumea vine în haină " Da , dar cu gulerul ridicat " Ceva i-a răsărit brusc portarului - "Ah, deci vorbești despre cel care " - "Ei bine, da: despre el " - "A fost odată un astfel de s-a dus la un tânăr maestru: doar că ei erau demult; cum, domnule ei vizitează " - "Cum asa?" - "Da, ce zici de asta!" - Cu mustaţă? - "Exact asa, domnule!" "Negru?" "Cu o mustață neagră " - "Este o haină cu guler întors?" - "Sunt cei mai buni " Apollon Apollonovich rămase un minut ca înrădăcinat la fața locului și deodată: Apollon Apollonovich trecu Un covor cenușiu catifelat acoperea scările; scările erau încadrate, desigur, de pereți grei; un covor cenuşiu catifelat acoperea pereţii Pe pereți străluceau podoabe de arme străvechi; iar sub un scut verde-ruginiu strălucea cu conul ei o pălărie lituaniană; mânerul cruciform al unei săbii de cavaler scânteia; aici au ruginit săbiile; acolo, halebarde puternic înclinate; zidurile plictisitoare erau pline de armuri cu mai multe inele; şi s-a plecat - un pistol cu shestoperom Petersburg Vârful scărilor ducea la balustradă; aici, dintr-un suport mat de alabastru alb, Niobe albă și-a ridicat ochii de alabastru spre durere Apollo Apollonovich deschise limpede ușa în fața lui, sprijinindu-și mâna osoasă pe mânerul fațetat: peste holul imens, nerezonabil alungit, frigul s-a auzit călcarea unui pas greu ASTA SE ÎNTÂMPLĂ Întotdeauna Neclarități abia luminate zburau peste străzile goale din Petersburg; fragmente de nori s-au cuprins între ei Un fel de loc fosforescent, atât cețos, cât și mortal, s-a străbătut pe cer; Înălțimile erau aburite cu o strălucire fosforescentă; iar din aceasta străluceau acoperișurile și coșurile de fier Aici curgeau apele verzi ale Moikei; pe o parte a ei se înălța aceeași clădire cu trei etaje, cu cele cinci coloane albe; în vârf erau pervazuri Acolo, pe fundalul deschis al unei clădiri ușoare, cuirasierul Majestății Sale a trecut încet; avea o cască aurie, strălucitoare Iar porumbelul de argint deasupra coifului şi-a întins aripile Nikolai Apollonovich, parfumat și bărbierit, și-a croit drum de-a lungul Moikai, învelit în blănuri; capul a căzut în pardesiu, iar ochii străluceau oarecum minunat; în suflet - tremurături s-au ridicat acolo fără nume; ceva straniu, dulce cânta acolo: ά parcă un sac s-ar fi spulberat înăuntrul lui în părți ale eoliene furtunoase , iar fiii impulsurilor nepământene pe bici șuierătoare au fost împinși cu cruzime spre țări ciudate, de neînțeles El s-a gândit: Este aceasta cu adevărat dragoste? Și-a amintit: într-o noapte de ceață, fugind repede pe acea intrare, a pornit să alerge spre podul de fontă din Sankt Petersburg, astfel încât acolo, pe pod El se cutremură Un snop de foc a zburat: o trăsură curtenească, neagră, a zburat: și-a purtat felinarele roșii strălucitoare, parcă turnate cu sânge, pe lângă cavitățile luminoase ale ferestrei aceleiași case; pe un jet de felinare negre Moy pierdute și fulgerătoare; conturul fantomatic al pălăriei cocoșate a lacheului și conturul aripilor pardesiului zburau cu foc din ceață în ceață Nikolai Apollonovici stătea gânditor în fața casei: inima îi bătea cu putere în piept; a stat, a stat - și deodată a dispărut în intrarea familiară Pe vremuri venea aici în fiecare seară; iar acum iată că nu trecuse pragul de mai bine de două luni; și a pășit ca un hoț, acum este Pe vremuri, o fată în șorț alb îi deschidea ușa cordial; a spus: -

"Bună ziua, domnule" - cu un zâmbet viclean Si acum? Ei nu vor ieși în întâmpinarea lui; sună-l, aceeași fată clipește din ochi la el speriată și nu spune "bună ziua, stăpâne"; Nu, nu va suna De ce este aici? Andrei Bely Ușa de la intrare se deschise în fața lui; iar sunetul ușii din față a lovit în spate; întunericul îl îmbrățișa; ca și cum totul i-ar fi căzut în urma lui (probabil așa se întâmplă în prima clipă după moarte, când templul trupului se prăbușește din suflet în abisul stricăciunii); dar acum Nikolai Apollonovich nu se gândea la moarte - moartea era departe; în întuneric, se gândea aparent la propriile gesturi, pentru că acțiunile lui în întuneric și-au luat o amprentă fantastică; pe treapta rece s-a așezat lângă una dintre ușile de la intrare, îngropându-și fața în blană și ascultând bătăile inimii; în spatele lui a început un anume gol negru; golul negru era înainte Așa că Nikolai Apollonovich stătea în întuneric Și în timp ce stătea, Neva încă se deschidea între Piața Aleksandrovskaya și Piața Millionnaya; cotul de piatră al Canalului de Iarnă arăta o întindere scâncitoare; Neva s-a repezit de acolo cu năvala unui vânt umed; Avioane care zboară în tăcere străluceau în apele sale, emanând cu furie o strălucire palidă în ceață Pereții netezi ai laturii palatului cu patru etaje, punctate cu linii, străluceau caustic cu luna Nimeni, nimic La fel, tot canalul a construit apă holeră aici în Neva; același pod s-a îndoit și el; la fel, umbra feminină de noapte a continuat să fugă pe pod pentru a se cufunda în râu? umbra Lisei? Nu, nu Lisa, ci pur și simplu, așa așa, Petersburgi; un Petersburger a fugit aici, nu s-a repezit în Neva: după ce a trecut Kanavka, a fugit în grabă dintr-o casă galbenă de pe digul Gagarinskaya, sub care stătea în fiecare seară și se uita îndelung pe fereastră În spatele ei a rămas o stropire liniștită: piața s-a lărgit în față; statui nesfârșite, bronz verzui, se deschideau de peste tot deasupra pereților roșu închis; Hercule și Poseidon au cercetat și spațiile deschise noaptea; în spatele Nevei, s-a ridicat o masă întunecată - contururile insulelor și caselor; și aruncă în ceață ochi triști de chihlimbar; și părea că plânge; un număr de lămpi de coastă au căzut, lacrimi de foc în Neva; suprafata era arsa cu stralucirea ei fiarta Deasupra, niște contururi vagi își întindeau jale mâinile zdrențuite pe cer; roi după roi au urcat peste valul Nevei, gonind spre zenit; iar când au atins zenitul, apoi, atacând rapid, o pată fosforescentă s-a repezit asupra lor din cer Doar într-un singur loc neatins de haos - unde un pod greu de piatră se întindea în timpul zilei - acolo se aburiu în mod ciudat cuiburi uriașe de diamante Umbra femeii, îngropându-și fața în manșon, alerga de-a lungul Moika până la aceeași intrare din care ieșea seara și unde acum stătea Nikolai Apollonovich pe treapta rece, sub ușă; ușa de la intrare se deschise înaintea ei; ușa de la intrare s-a închis trântit în urma ei; întunericul o îmbrățișa; de parcă totul i-a căzut în spatele ei; doamna neagră se gândea în intrare la tot ce este atât de simplu și pământesc; acum va ordona să pună un samovar; și-a întins deja mâna spre sonerie, Petersburg și - apoi a văzut: o formă, pare o mască, s-a ridicat în fața ei de la treaptă Iar când ușa s-a deschis și întunericul intrării a luminat pentru o clipă un snop de lumină dinspre ușă, exclamația slujitoarei înspăimântate i-a confirmat totul, căci la început au apărut în ușa deschisă un șorț și o bonetă amidonată; și apoi s-au dat înapoi de la ușă - atât șorțul, cât și șapca Într-o lumină strălucitoare, s-a deschis o imagine de o ciudățenie de nedescris, iar conturul negru al unei doamne s-a repezit prin ușa deschisă În spatele ei, din întuneric, se ridica un clovn mov-închis foșnind, cu o mască cu barbă și tremurând Se vedea din întuneric cât de tăcut și încet de pe

umeri, foșnind de satin, blănurile lui Nikolaevka erau doborâte, cum două mâini roșii se întindeau languide spre uşă Aici, desigur, ușa s-a închis, tăind un snop de lumină și aruncând înapoi scara de acces în golul complet, întuneric: trecând pragul morții, aruncăm trupul înapoi în abisul care s-a întunecat și tocmai a strălucit de lumină O secundă mai târziu, Nikolai Apollonovich a sărit în stradă; o bucată de mătase roșie atârna de sub tivul pardesiului său; îngropându-și nasul în Nikolaevka, Nikolai Apollonovich Ableukhov s-a repezit spre pod Petersburg, Petersburg! Asediat de ceață, și m-ai urmărit cu un joc de creier inactiv: ești un chinuitor cu inima crudă; esti o fantoma nelinistita; m-ai atacat ani de zile; Am alergat pe bulevardele tale groaznice și am decolat cu o pornire de alergare pe acel pod de fontă, pornind de la marginea pământului, pentru a duce la distanță nesfârșită; dincolo de Neva, în depărtarea întunecată și verde de acolo, s-au înălțat fantomele insulelor și caselor, seducându-se cu speranța zadarnică că acea regiune este realitate și că nu este o nemărginire urlatoare care împinge fumul palid al norilor spre Sf strada Petersburg Umbre neliniștite zăbovesc din insule; deci se repetă un roi de viziuni, reflectate de alei, gonind prin aleile, reflectate UNUL ALTUL în altul, ca o oglindă într-o oglindă, unde chiar și momentul timpului se extinde în imensitatea eonilor: și rătăcind de la intrare la intrarea, se experimentează secole O, podul mare și strălucitor cu electricitate! Îmi amintesc un moment fatal; prin balustradele tale umede într-o noapte de septembrie m-am aplecat și eu: o clipă și trupul meu ar zbura în ceață O, ape verzi, infestate de bacili! În altă clipă, m-ai fi învăluit în umbra ta O umbră agitată, păstrând în același timp aspectul unui locuitor, se profila ambiguu într-un curent de umezeală Andrei Bely tubuli; un trecător vedea în spatele umerilor săi: o pălărie melon, un baston, o haină, urechi, un nas și o mustață Ar fi mers mai departe la podul de fontă Pe un pod de fier se întorcea; și n-ar fi văzut nimic: peste balustrada umedă, peste apa verzuie plină de bacili, doar o pălărie melon, un baston, urechi, un nas și o mustață ar zbura în curenții vântului Nevei NU O VEI UITA PENTRU VECI! L-am văzut pe senatorul Ableukhov în acest capitol; am văzut şi gândurile lene ale senatorului sub forma casei senatorului, sub forma fiului senatorului, purtându-şi şi el propriile gânduri lene în cap; am văzut în sfârșit o altă umbră inactivă - un străin Această umbră a apărut accidental în mintea senatorului Ableukhov, și-a primit efemerul efemer acolo; dar conștiința lui Apollon Apollonovich este o conștiință din umbră, pentru că și el este proprietarul unei ființe efemere și un produs al fanteziei autorului: un joc inutil, inactiv, de creier Autorul, după ce a închis pozele iluziilor, ar fi trebuit să le înlăture cât mai curând posibil, rupând firul narațiunii măcar cu această frază; dar autorul nu va face asta: are suficiente drepturi pentru a face acest lucru Jocul creierului este doar o mască; Sub această mască, în creier are loc o invazie de forțe necunoscute nouă: și chiar dacă Apollon Apollonovich este țesut din creierul nostru, el va putea totuși să ne sperie cu o ființă diferită, uimitoare, care atacă noaptea Apollo Apollonovich este înzestrat cu atributele acestei ființe; tot jocul lui cerebral este înzestrat cu atributele acestei ființe Odată ce creierul său s-a jucat ca un străin misterios, acel străin este, într-adevăr este: el nu va dispărea de pe bulevardul Petersburg atâta timp cât va exista un senator cu gânduri asemănătoare, pentru că și gândul există Și să fie străinul nostru - un adevărat străin! Și fie ca cele două umbre ale străinului meu să fie umbre adevărate! Vor fi, vor fi acele umbre întunecate care urmează călcâiele

străinului, la fel cum străinul însuși îl urmează direct pe senator; voia, bătrânul senator te va urmări, cititorule, în trăsura lui neagră: și de-acum nu-l vei uita pentru totdeauna! Sfârșitul primului capitol ■- CAPITOLUL DOI, care vorbește despre o anumită dată, plină de consecințe Eu însumi, deși în cărți și verbal mă tachinează frații mei, sunt negustor, după cum știi, Și în acest sens democrat A Pușkin! Jurnalul accidentelor Onorabilii noștri cetățeni nu citesc ziarul "Jurnalul incidentelor"; în octombrie , Jurnalul unui incident nu a fost citit deloc; venerabilii noștri cetățeni trebuie să fi citit editorialele lui Tovarishch, cu excepția cazului în care erau abonați la cele mai actuale ziare fulgerătoare; aceştia din urmă ţineau un jurnal al altor incidente Toți ceilalți orășeni cu adevărat ruși, de parcă nimic nu s-ar fi întâmplat, s-au repezit la Jurnalul Incidentelor; M-am repezit și la "Jurnal"; și citind acest "Jurnal", sunt perfect conștient Ei bine, cine, de fapt, a citit toate relatările despre furturi, despre vrăjitoare, despre spirite în anul amintit nouă sute cinci? Toată lumea, desigur, citește editorialele Probabil că nimeni nu își va aminti mesajele prezentate aici Aceasta este o poveste adevărată Iată decupaje din ziare din acea vreme (autorul va tăcea): alături de o sesizare de furt, violență, furt de diamante și dispariția unui scriitor (Daryalsky, se pare), de-a lungul cu diamante în valoare de o sumă respectabilă dintr-un oraș de provincie, avem o serie de știri interesante - fantezie pură, sau așa ceva, din care se va învârti capul oricărui cititor al lui Conan Doyle Într-un cuvânt - acestea sunt tăieturi de ziare Jurnal de incidente " octombrie Potrivit studentului la cursurile superioare de asistent medical N N tipărim despre un incident extrem de misterios Târziu în seara zilei de octombrie, studentul N N la Podul Chernyshev Acolo, lângă pod, studentul N N observat foarte Andrei Bely o priveliște ciudată: deasupra canalului, la balustrada podului, un domino roșu, satinat, dansa în miezul nopții; domino-ul roșu avea pe față o mască de dantelă neagră " " octombrie Potrivit profesorului M M , informăm respectabilul public despre un incident misterios în apropierea uneia dintre școlile suburbane Profesorul M M a ținut lecția matinală la școala orășenească O O ; școala avea vedere la stradă; deodată o coloană prăfuită s-a învârtit în fereastră cu forță violentă, iar învățătoarea M M , împreună cu copiii jucăuși, s-au repezit firesc la ferestrele școlii orășenești O O ; care a fost jena clasei, împreună cu profesorul clasei, când dominoul roșu, aflându-se în mijlocul prafului ridicat de ea, a alergat până la ferestrele școlii orășenești O O și și-a lipit masca de dantelă neagră de fereastră? În școala O O zemstvo, cursurile au încetat " "Al treilea pe cale de a-l face La o ședință desfășurată în apartamentul stimatei baronese RR, spiritiștii care s-au adunat au format un lanț spiritualist: dar de îndată ce au făcut lanțul, un domino a apărut în mijlocul lanțului și a atins vârful nasului lui consilierul titular S într-un dans cu faldurile mantalei consilier titular S arsură gravă: vârful nasului, după zvonuri, va fi acoperit cu pete violete Într-un cuvânt, piesele de domino roșii sunt peste tot " În sfârșit: " octombrie Populația așezării de la I a fugit în unanimitate înainte de apariția pieselor de domino: au fost făcute o serie de proteste; O sută de cazaci din SUA au fost chemați la așezare Domino, domino - care este puterea? Cine este elevul NN, cine este M M , profesor de clasă, baronesa RR, și așa mai departe? În , desigur, tu, cititorul, nu ai citit Jurnalul incidentelor Așa că dă vina pe tine, nu pe autor: ci "Jurnalul incidentelor", crede-mă, a fugit în bibliotecă Ce este un angajat al ziarului? El, în primul rând, este o figură în presa

periodică; iar ca membru al presei (o șesime din lume) primește pentru o linie - un ban, șapte copeici, o grivnă, o bucată de cinci copeici, o bucată de doi copeici, raportând în rând tot ceea ce este și asta nu sa întâmplat niciodată Dacă ar fi să împăturim liniile de ziar ale oricărei figuri de ziar, atunci o singură linie pliată de linii s-ar înfășura în jurul globului pământesc cu ceea ce a fost și ce nu a fost Acestea sunt venerabilele proprietăți ale majorității colaboratorilor de ziare ale ziarelor de extremă dreaptă, dreapta, mijloc, liberal moderat și în cele din urmă revoluționare, împreună cu un calcul al cantității, calității lor - aceste venerabile proprietăți deschid pur și simplu cheia adevărului din , adevărul "Jurnalului incidentelor" la rubrica "Domino roșu" Iată chestia: un angajat respectabil al unui ziar, fără îndoială, respectabil, care a primit un nichel, a decis brusc să folosească un fapt spus într-o singură casă; în această casă stăpâna era o doamnă Ideea, prin urmare, nu este un angajat respectabil care primește o linie; totul tine de doamna Petersburg Cine este doamna? Deci, să începem cu ea Doamna: hmm! și drăguță Ce este o doamnă? Chiromantul nu a descoperit proprietățile doamnelor; chiromantul stă deznădăjduit în fața unei ghicitori intitulată "doamnă": în acest caz, cum ar trebui un psiholog să abordeze această ghicitoare, sau - fi! Cum să devii scriitor? Ghicitoarea se va agrava dacă doamna este tânără, dacă vor spune despre ea că este bună Deci: era o singură doamnă; și a urmat cursurile pentru femei din plictiseală; iar de plictiseală o înlocuia uneori dimineaţa pe profesorul din şcoala orăşenească O O , decât dacă seara era în cerc spiritualist în zilele libere de baluri; Inutil să spun că studenta NN și M M (profesor de clasă) și RR (baroneasă spirituală) au fost doar o doamnă: și o doamnă drăguță Avea un angajat respectabil al ziarului care își petrecea serile Această doamnă odată, râzând, i-a spus că un fel de domino roșu tocmai o întâlnise într-un hol de la intrare neluminat Așa că mărturisirea nevinovată a unei doamne drăguțe a intrat în coloanele ziarelor sub titlul "Jurnalul incidentelor" Și după ce a intrat în "Jurnalul incidentelor", s-a dezlegat într-o serie de evenimente nemaiîntâlnite care amenințau pacea Ce s-a întâmplat? Chiar și fum țesut se ridică din foc Dar focul acestor fumuri ale unui ziar respectabil, despre care toată Rusia a citit și pe care, spre rușine, probabil că n-ai citit-o? SOFIA PETROVNA LIKHUTINA Doamna aceea Dar acea doamnă era Sofia Petrovna; va trebui să ne dea o mulțime de cuvinte deodată Sofia Petrovna Likhutina se distingea, poate, prin vegetația excesivă: și era cumva neobișnuit de flexibilă: dacă Sofia Petrovna Likhutina își lăsa părul negru jos, acest păr negru, care acoperă toată talia, cădea până la gambe; iar Sofia Petrovna Lihutina, vorbind sincer, pur și simplu nu știa ce să facă cu părul ei, atât de negru încât, poate, nu era ceva mai negru; fie din excesul de păr, fie din întunericul lor - numai, numai: deasupra buzelor Sofiei Petrovna se afla un puf care o amenința cu o mustață adevărată la bătrânețe Sofia Petrovna Lihutina avea un ten extraordinar; această culoare era pur și simplu o culoare sidefată, care se distingea prin albul petalelor de măr și apoi printr-un roz delicat; dacă ceva o agita brusc pe Sofia Petrovna, ea deveni brusc purpurie Ochii Sofiei Petrovna Lihutina nu erau ochi, ci erau ochi: dacă nu mi-ar fi frică să cad într-un ton prozaic, aș numi ochii Sofiei Petrovna nu ochi - ochi de întuneric, albastru - albastru închis în Andrei Bely culorile sale (să le numim ochi) Ochii aceștia scânteiau acum, apoi s-au înnorat, apoi păreau plictisiți, oarecum șterse, s-au adâncit în orbite eșuate, albăstrui-amenințători: și s-au cosit Buzele ei roșii aprinse erau buzele prea

mari, dar dinți (ah, dinți!): dinți de perle! Și, mai mult, râsul copiilor Râsul acesta dădea buzelor proeminente un fel de farmec; iar o tabără flexibilă dădea ceva farmec; și din nou, excesiv de flexibile: toate mișcările acestei tabere și un fel de spate nervos erau fie rapide, fie lenețe - stângace până la disgrație Sofia Petrovna s-a îmbrăcat într-o rochie de lână neagră cu închizătoare la spate, care îi împodobea formele luxoase; dacă spun forme luxoase, înseamnă că vocabularul meu s-a secat, că cuvântul banal "forme luxoase" înseamnă până la urmă pentru Sofia Petrovna și amenințarea: plinătatea prematură până la vârsta de treizeci de ani Dar Sofia Petrovna Likhutina avea douăzeci și trei de ani Ah, Sofia Petrovna! Sofya Petrovna Likhutina locuia într-un apartament mic cu vedere la Moika; acolo, cascade din cele mai strălucitoare, neliniștite culori au căzut din pereți de pretutindeni: strălucitor de foc - ici și colo ceresc Pe pereți sunt evantai japonezi, dantelă, pandantive, funde, iar pe lămpi: abajururi din satin fluturau din satin și aripi de hârtie, ca fluturii țărilor tropicale; și se părea că un roi de acești fluturi, zburând brusc de pe pereți, își va întinde aripile cerești în jurul Sofiei Petrovna Likhutina (ofițerii pe care îi cunoștea îl numeau pe îngerul Peri, probabil îmbinând cele două concepte "Înger" și "Peri" pur și simplu într-unul singur : ingerul Peri) Sofya Petrovna Likhutina a atârnat pe pereți peisaje japoneze, ilustrând priveliștea Muntelui Fuzi-Yama, - fiecare; nu era deloc perspectivă în peisajele atârnate; dar nici în camerele, înghesuite de fotolii, canapele, puf, ventilatoare și crizanteme japoneze vii, nu exista nici o perspectivă: perspectiva era fie un alcov de satin, din spatele căruia să fluture Sofia Petrovna, fie o trestie zburând din ușa, șoptind ceva, din care flutură toate ei, apoi Fuzi-Yama - fundalul pestriț al părului ei luxos; Trebuie să spun: când Sofya Petrovna Lihutina în chimonoul ei roz a zburat dimineața din spatele ușii către alcov, era o adevărată japoneză Nu exista nicio perspectivă Erau camere - camere mici: fiecare era ocupată de un singur obiect imens: într-un pat de dormit minuscul se afla un obiect imens; cadă - într-o baie mică; în sufragerie, un alcov albăstrui; o masă cu bufet - în sala de mese; acel obiect din camera servitorilor era servitoarea; acel obiect din camera soțului era, desigur, soțul Ei bine, de unde vine fuga? Toate cele șase încăperi mici erau încălzite cu încălzire cu abur, ceea ce făcea că căldura umedă a serei să te sufoce în apartament; sticlă Petersburg geamurile transpirau; iar vizitatorul Sofiei Petrovna transpira; transpirație permanentă - atât servitorul, cât și soțul; Însuși Sofia Petrovna Likhutina era acoperită de transpirație, ca o crizantemă japoneză cu rouă caldă Ei bine, de unde în această seră pentru a obține o perspectivă? Nu existau perspective VIZITATORI AI SOFIEI PETROVNA Un vizitator al serei Sofiei Petrovna, îngerul Peri (apropo, obligat îngerului să furnizeze crizanteme), îi lăuda mereu peisajele japoneze, adăugând pe parcurs argumentele sale despre pictură în general; și încrețindu-și sprâncenele negre, îngerul Peri a scapat cumva: "Acest peisaj aparține condeiului lui X a d u s a i" Artistul vizitator s-a jignit de acest lucru; iar ulterior, Peri nu s-a adresat îngerului cu curse despre pictură în general: între timp, acest înger a cumpărat peisaje cu ultimii bani de buzunar și le-a admirat mult, mult timp în singurătate Sofia Petrovna nu-l ocupa pe vizitator cu nimic: dacă era un tânăr laic devotat distracțiilor, ea a considerat necesar să râdă de toate glumele lui, și deloc de glume și de cuvintele cele mai serioase; a râs de toate, a devenit purpurie de râs, iar transpirația îi acoperea nasul minuscul; tânărul secular a devenit apoi, din anumite motive, și roșu;

transpirația îi acoperea și nasul: tânărul secular era surprins de tânărul ei, dar departe de râsul secular; a fost atât de surprins, încât a dus-o pe Sofia Petrovna Lihutina la demimonde; între timp, pe masă a apărut o cană cu inscripția "colecție de binefacere" și Sofia Petrovna Lihutina, îngerul lui Peri, a exclamat în râs: "Mi-ai spus din nou f și f k u - plătește-mi" (Sofya Petrovna a înființat recent o colecție caritabilă în favoarea șomerilor pentru fiecare lucru fictiv secular: din anumite motive ea a numit prostii fictive spuse în mod deliberat, derivând acest cuvânt din "phi") Și baronul Ommau-Ommergau, cuirasierul galben al Majestății Sale, și contele Aven, cuirasierul albastru, și husarul de viață Shporyshev, și ofițerul pentru sarcini speciale în biroul lui Ableukhov Vergefden (toți tineri seculari) au vorbit pentru fifa care fifka, punând doi copeici într-o cană de tablă pentru o bucată de doi copeici De ce avea atât de mulți ofițeri? Doamne, a dansat la bal; și nefiind o doamnă semimond, era o doamnă drăguță; în cele din urmă, a fost ofițer Dacă vizitatorul Sofiei Petrovna s-a dovedit a fi fie un muzician însuși, fie un critic muzical însuși, fie pur și simplu un iubitor de muzică, Sofya ♦ Hokusai Andrei Bely Petrovna i-a explicat că idolii ei sunt Dunkyn și Nikit; , în termeni entuziaști, nu atât verbali cât și gesticulatori, ea i-a explicat că ea însăși intenționează să studieze artele plastice pentru a nu mai executa dansul zborului Valchiriilor sau mai puțin decât în Bayreuth; un muzician, critic muzical sau doar un iubitor de muzică, șocat de pronunțarea incorectă a două dintre propriile nume (el însuși a pronunțat Dencan, Nikit și nu Duncan și Nikit), a concluzionat că Sofya Petrovna Lihutina era pur și simplu o fetiță goală; și a devenit mai jucăuș; Între timp, un servitor foarte drăguț aducea un gramofon în cameră: și din țeava roșie gâtul de tablă al gramofonului a vărsat zborul Valchiriilor spre oaspete Că Sofya Petrovna Likhutina nu a ratat nicio operă la modă, invitatul a uitat această împrejurare: a devenit purpuriu și excesiv de obraznic Un astfel de invitat a fost expus în fața ușii de Sofia Petrovna Lihutina; și, prin urmare, muzicienii care cântau pentru societatea seculară erau rari în seră; reprezentanți ai societății seculare, contele Aven, baronul Ommau-Ommergau, Shporyshev și Vergefdep nu și-au permis trucuri indecente în raport cu un ofițer care purta numele de familie al vechii familii nobiliare de Likhutins: prin urmare, atât contele Aven, cât și baronul Ommau- Ommyrgau și Shporyshev și Vergefdep au continuat să viziteze Printre ei, la un moment dat, o studentă, Nikolenka Ableukhov, s-a rotit adesea Și apoi a dispărut brusc Vizitatorii Sofiei Petrovna se încadrau cumva în două categorii de la sine: categoria oaspeților din societate și oaspeții, ca să spunem așa Aceștia, ca să spunem așa, oaspeți nu erau deloc oaspeți: toți erau vizitatori bineveniți pentru a lua sufletul; acești vizitatori nu s-au străduit să fie primiți în seră; deloc! Îngerul i-a târât aproape cu forța; și, târându-l cu forța, le-a făcut imediat o vizită: în prezența lor, îngerul Peri stătea cu buzele strânse: nu râdea, nu era capricios, nu flirta deloc, dând dovadă de o timiditate extremă și de o mutitate extremă, atacuri să spună că oaspeții s-au certat violent între ei Și s-a auzit: "revoluție-evoluție" Și din nou: "revoluție-evoluție" Totul despre un singur lucru, iar aceștia, ca să spunem așa, se certau oaspeții; totul nu era nici aur, nici chiar argint tineret: era arama, tineretul sărac, care primea educație pe banii lor de muncă; într-un cuvânt, erau studenți ai instituțiilor de învățământ superior, etalând o abundență de cuvinte străine: "revoluție socială" Și din nou: "evoluție socială" Angel Peri încurca invariabil acele cuvinte OFIȚER: SERGEI SERGEICH LIKHUTIN Printre alți tineri

studenți, o personalitate respectată și strălucitoare din acel cerc i-a vizitat adesea pe Likhutini: o studentă, Varvara Evgrafovna (aici Varvara Evgrafovna l-ar putea întâlni ocazional pe Nicolas Ableukhov) Petersburg Sub influența unei persoane strălucitoare, îngerul Peri s-a luminat odată cu prezența sa - ei bine, imaginați-vă: un miting! Sub influența unei persoane strălucitoare, îngerul Peri și-a pus pe masă propria cană de aramă cu o vagă inscripție: "Colecție de caritate" Desigur, această cană a fost destinată oaspeților; cu toate acestea, personalitățile înrudite cu oaspeții, ca să spunem așa, au fost odată pentru totdeauna scutite de exigențe de către Sofia Petrovna Lihutina; dar contele Aven și baronul Om-mau-Ommergau și Shporyshev și Vergefden au fost, de asemenea, supuși rechizițiilor Sub influența aceleiași persoane strălucitoare, îngerul Peri a început să intre dimineața la școala orășenească din O O și a scobit Manifestul lui Karl Marx / fără niciun rezultat / Faptul este că la acea vreme o studentă, Nikolenka Ableukhov , o vizita în fiecare zi, nu exista riscul să o prezinte atât lui Varvara Evgrafovna (îndrăgostită de Nikolenka), cât și cuirasierul galben al Majestății Sale Ableukhov, ca fiu al lui Ableukhov, a fost, desigur, acceptat peste tot Totuși, din momentul în care Nikolenka a încetat brusc să-l mai viziteze pe îngerul Peri, acest înger, pe ascuns de la oaspeți, ca să spunem așa, a zburat brusc la spiritiști, la baroneasă (ei, cum este?), care urma să intre în mănăstire Din acel moment, pe masa din fața Sofiei Petrovna, se afla o cărțiță magnific legată "Omul și trupurile lui" de o doamnă Henri Besancon (Sofya Petrovna din nou confuză nu Henri Besancon - Annie Besant) Sofia Petrovna și-a ascuns cu sârguință noua pasiune atât de baronul Ommau-Ommergau, cât și de Varvara Evgrafovna; în ciuda râsului ei molipsitor și a frunții minuscule, secretul îngerului Peri a atins proporții incredibile: de exemplu, Varvara Evgrafovna nu l-a întâlnit niciodată pe contele Aven și nici măcar pe baronul Ommau-Ommergau Doar o dată în hol a văzut accidental o șapcă de husar de blană cu un sultan Dar mai târziu nu s-a mai vorbit despre această pălărie de husar de viață cu sultanul Ce era sub toate acestea Dumnezeu stie! Mai era un vizitator la Sofia Petrovna Lihutina; ofițer: Serghei Sergeevich Likhutin; de fapt, era soțul ei; se ocupa undeva de provizii; dis de dimineață a plecat din casă; a apărut acasă nu mai devreme de miezul nopții; i-a întâmpinat pe oaspeți pur și simplu cu aceeași blândețe și ca să spunem așa, cu aceeași blândețe a vorbit f și f k u pentru decență, aruncând o bucată de doi copeci într-o cană (dacă contele Aven sau baronul Ommau-Ommergau erau prezenți în același timp) , sau a dat modest din cap la cuvintele "revoluție -evoluție", a băut o ceașcă de ceai și a mers în camera lui; tinerii laici l-au numit în tăcere un om al armatei, iar tinerii studenți l-au numit ofițer bourbon (în , Serghei Sergheevici a avut ghinionul să apere Podul Nikolaevsky de muncitori cu jumătatea lui de companie) revoluție-evoluție" De fapt, nu ar fi fost contrariu să ajungă la baroneasă pentru o ședință; dar nu a insistat deloc asupra modestei lui dorinţe de soţ, căci deloc Andrei Bely nu era un despot în raport cu Sofia Petrovna: o iubea cu toată puterea sufletului pe Sofia Petrovna; mai mult: în urmă cu doi ani și jumătate s-a căsătorit cu ea împotriva dorinței părinților săi, cei mai bogați proprietari de pământ din Simbirsk; de atunci a fost blestemat de tatăl său și lipsit de avere; de atunci, neașteptat de modest pentru toată lumea, a intrat în regimentul Gr-gori Mai era un vizitator: micuțul rus și șmecherul Rus Lippanchenko; (r) acesta era foarte voluptuos și o numea pe Sofia Petrovna nu înger, ci șapcă de duș; în sinea lui, vicleanul Rus Micul Rus Lippanchenko o numea simplu: brankukan, bran-cuc, brankukanchik

(acestea sunt cuvintele, până la urmă!) Dar Lippanchenko s-a menținut în limitele decenței; și de aceea a intrat în această casă Cel mai binevoitor soț al Sofiei Petrovna, Serghei Sergheevici Lihutin, sublocotenent al Regimentului Gregorian al Majestății Sale Regele Siam-ului , a tratat cu blândețe cercul revoluționar de cunoștințe al iubitei sale jumătăți; i-a tratat pe reprezentanții cercului secular doar cu o mulțumire accentuată; iar micuţul ucrainean, Lippanchenko, l-a tolerat doar: această creastă vicleană nu arăta, de altfel, deloc ca o creastă: arăta mai degrabă ca o încrucişare între un semit şi un mongol; era și înalt și gras; chipul gălbui al acestui domn plutea neplăcut în propria bărbie, ieșind dintr-un guler amidonat; iar Lippanchenko purta o cravată din satin galben-roșu, prinsă cu un strass, etalând o pereche în dungi galben închis și cizme de aceeași culoare; dar în același timp Lippanchenko și-a vopsit fără rușine părul brunet Lippanchenko și-a spus că exportă porci ruși în străinătate și că va să se îmbogățească cu acest purcel Oricum ar fi, locotenentului Likhutin nu-i plăcea Lippanchenko, el era singurul: erau zvonuri negre despre Lippanchenko Dar ce să întreb, pe care locotenentului Likhutin nu-i plăcea; Locotenentul Likhutin, desigur, i-a iubit pe toată lumea: dar pe care l-a iubit în mod special la un moment dat a fost Nikolai Apollonovich Ableukhov: la urma urmei, ei se cunoșteau încă de la începutul adolescenței: Nikolai Apollonovich a fost, în primul rând, cel mai bun om de la nunta lui Likhutin și în al doilea rând, un vizitator zilnic la apartamentul de pe Moika timp de aproape un an și jumătate Dar apoi a dispărut fără urmă Desigur, nu Serghei Sergheevici este vinovat pentru dispariția fiului senatorial, ci fiul senatorial sau chiar îngerul Peri însuși Ah, Sofia Petrovna, Sofia Petrovna! Într-un cuvânt: doamnă Și ce să întreb de la o doamnă! Cel mai bun om zvelt Chiar și în prima zi a "doamnei", ca să spunem așa, în timpul sacramentului căsătoriei, când Nikolai Apollonovich a ținut asupra soțului ei, Serghei Sergheevici, o coroană extrem de solemnă, Sophia Pet ** Petersburg Likhutina a fost lovită dureros de bărbatul cel mai zvelt, un bărbat frumos, de culoarea ochilor săi nepământeni, albastru închis, uriași, albul feței de marmură și divinitatea părului de in alb: până la urmă, acei ochi nu priveau, ca de multe ori mai târziu, din cauza ochelarilor plictisi de pince-nez, iar fața lui era sprijinită de un guler de aur o uniformă nou-nouță (nu toți elevii au un astfel de guler) Ei bine, și Nikolai Apollonovich i-a vizitat adesea pe Likhutini la început o dată la două săptămâni; în continuare - o dată pe săptămână; de două, trei, patru ori pe săptămână; in sfarsit, frecventate zilnic Curând, Sofia Petrovna a observat, sub masca vizitelor zilnice, că chipul lui Nikolai Apollonovici, asemănător zeului, sever, s-a transformat într-o mască: strâmbături, frecare fără țintă a mâinilor uneori transpirate, în cele din urmă, o expresie neplăcută ca de broască a unui zâmbet , rezultat din jocul de toate tipurile posibile care nu i-a părăsit fața, a ascuns pentru totdeauna acea față de ea Și de îndată ce Sofia Petrovna a observat acest lucru, și-a dat seama, cu groază, că era îndrăgostită de acea persoană, de aceea și nu de aceea Angel Peri a vrut să fie o soție exemplară: iar gândul teribil că, fiind credincioasă, a fost deja dusă de un soț, acest gând a rupt-o complet Dar mai departe, mai departe: de sub mască, ciucuri, buze ca de broaște, ea a evocat inconștient o iubire pierdută iremediabil: l-a chinuit pe Ableuhov, l-a plin de insulte; dar, ascunzându-se de ea însăși, ea a cercetat pe urmele lui, i-a recunoscut aspirațiile și gusturile, le-a urmat inconștient, toți sperând să găsească în ele o față autentică, asemănătoare unui zeu; așa că s-a

stricat: mai întâi a apărut pe scenă meloplastia, apoi cuirasierul baronul Ommau-Ommergau și, în cele din urmă, a apărut Varvara Evgrafovna cu o cană de tablă pentru colectarea f și f o c Într-un cuvânt, Sofia Petrovna a devenit confuză: în timp ce ura, iubea; iubitor, urât Din acel moment, adevăratul ei soț, Serghei Sergeevich Likhutin, s-a transformat în nimic mai mult decât un vizitator al unui apartament de pe Moika: a început să gestioneze, undeva acolo, proviziile; plecat de acasă dimineața devreme; a apărut de la miezul nopții: pentru decență, a spus fifa, aruncând o bucată de doi copeci într-o cană, sau a dat modest din cap la cuvintele "revoluție-evoluție", a băut o ceașcă de ceai și s-a culcat: a trebuit să se ridice si mergi cat mai devreme dimineata, undeva acolo, gestioneaza proviziile Singurul motiv pentru care Serghei Sergheevici, undeva acolo, a început să gestioneze proviziile a fost că nu a vrut să restrângă libertatea soției sale Dar Sofia Petrovna nu suporta libertatea: la urma urmei, avea o frunte atât de micuță, de minuscul; alături de fruntea ei minusculă, în ea pândeau vulcani ai celor mai profunde sentimente: pentru că era o doamnă; iar la doamne este imposibil să trezești haosul: în acest haos se ascund în doamnă tot felul de cruzimi, crime, căderi, tot felul de furii violente, ca tot felul de eroi de pe pământ care nu au fost încă experimentați; în fiecare doamnă există un criminal: dar dacă se comite o crimă, nimic nu va rămâne în sufletul unei adevărate doamne decât sfințenia Curând, fără îndoială, vom demonstra cititorului împărțirea și sufletul existent al lui Nikolai Apollonovich în două măreții independente A Bely Andrei Bely ranguri: gheață asemănătoare lui Dumnezeu - și doar noroi de broaște; că dualitatea este proprietatea oricărei doamne: dualitatea nu este în esență masculină, ci feminină; numărul doi este simbolul unei doamne; simbolul soțului este unitatea Numai așa se obține o trinitate, fără de care este posibil un cămin? Am remarcat mai sus dualitatea Sofiei Petrovna: nervozitate a mișcărilor - și letargie stângace; insuficiență a frunții și păr excesiv; Fuzi-Yama, Wagner, fidelitatea inimii unei femei - și Henri Besancon, gramofonul, baronul Ommergau și chiar Lippanchenko Dacă Serghei Serghevici Likhutin sau Nikolai Apollonovich ar fi unități reale, și nu duble, ar exista o trinitate; iar Sofia Petrovna ar fi găsit armonia vieții în unire cu un bărbat; gramofonul, plasticul, Henri Besancon, Lippanchenko, chiar și Ommau-Ommergau s-ar fi dus dracului Dar nu a existat un singur Ableukhov: a fost numărul unu, asemănător unui zeu, și numărul doi, o broască De aceea s-a întâmplat totul s-a întâmplat? În Sofia Petrovna, broasca Nikolai Apollonovich a fost dusă de o inimă adâncă, ridicată deasupra tuturor tam-tamului: nici o frunte minusculă - păr; iar divinitatea lui Nikolai Apollonovich, disprețuind dragostea, se delecta atât de cinic în meloplastie; amândoi se certau în el pe cine să iubească: o fată, un înger? Îngerul Sofia Petrovna, așa cum se cuvine în mod firesc unui înger, l-a iubit numai pe Dumnezeu: dar fetița a devenit confuză: la început s-a indignat cu un zâmbet neplăcut, apoi s-a îndrăgostit tocmai de această indignare a ei; îndrăgostită de ură, s-a îndrăgostit cu un zâmbet urât, dar cu un fel de iubire ciudată (toată lumea ar spune că depravată): era ceva în toată această nefiresc arzătoare, necunoscută dulce, fatală Este posibil să se fi trezit un criminal în Sofia Petrovna Lihutina? Ah, Sofia Petrovna, Sofia Petrovna! Într-un cuvânt: doamnă sunt o doamnă Și ce să întreb de la o doamnă! Glumă roșie De altfel, în ultimele luni, Sofia Petrovna se comportase într-o manieră extrem de sfidătoare cu obiectul ei: în fața trâmbiței gramofonului, strigând "Moartea lui Siegfried" , învața să se

miște (și ce altceva!), ridicându-și fusta de mătase, aproape până la genunchi, foșnind; mai departe: piciorul ei de sub masa lui Ableukhov s-a atins de mai multe ori sau de două ori Nu este de mirare că acesta din urmă a încercat de mai multe ori să-l îmbrățișeze pe înger; dar apoi îngerul s-a strecurat, revărsând mai întâi frig asupra admiratorului: iar apoi a căzut înapoi la vechi Dar când într-o zi, apărând arta grecească, ea și-a propus să formeze un cerc pentru expuneri caste, Nikolai Apollonovich nu a suportat: toate zilele sale Petersburg pasiunea fără speranță i-a năvălit în cap (Nikolai Apollonovich a scăpat-o pe canapea în lupta) Dar Sofia Petrovna și-a mușcat dureros buzele care căutau sânge și, când Nikolai Apollonovich a fost surprins de durere, palma în față a răsunat a anunţat camera japoneză o broască Ouu, un bufon roșu " Nikolai Apollonovich a răspuns calm și rece: - "Dacă sunt un bufon roșu, ești o păpușă japoneză " Cu o demnitate extraordinară se îndreptă la uşă; în acel moment chipul lui a căpătat tocmai acea expresie îndepărtată, odată prinsă de ea, amintindu-și de care, ea s-a îndrăgostit imperceptibil de el; iar când Nikolai Apollonovich a plecat, a căzut la podea, zgâriind și mușcând covorul în lacrimi; deodată a sărit în sus și și-a întins mâinile la ușă; - "Vino, întoarce-te - Doamne!" Dar ca răspuns, ușa de ieșire a lovit-o în ea: Nikolai Apollonovich a fugit pe marele pod din Sankt Petersburg Mai jos vom vedea cum, la pod, a luat o decizie fatală (atunci când face un anumit act, distruge viața însăși) Expresia "Bufonul Roșu" l-a durut extrem de mult Sofia Petrovna Likhutina nu l-a mai văzut niciodată: dintr-un fel de protest sălbatic împotriva hobby-urilor lui Ableukhov, revoluția și voința ei și îngerul ei Peri au zburat involuntar de lângă tinerii studenți, zburând la baroneasa RR pentru o ședință Și Varvara Evgrafovna a început să viziteze mai rar Dar din nou au devenit frecvente: contele Aven și baronul Ommau-Ommergau și Shporyshev și Vergefden și chiar Lippanchenko: și Lippanchenko mai des decât alții Cu contele Aven, baronul Ommau-Ommergau, cu Spuryshev și Vergefden, chiar și cu Lippanchenko, râdea neobosit; deodată, întrerupându-și râsul, întrebă cu fervoare: " Sunt o păpuşă, nu-i aşa?" Și i-au răspuns cu fifa, au turnat argint într-o cană de tablă cu inscripția "colecție de caritate" Și Lippanchenko i-a răspuns: "Ești un dușkan, brankukan, brankukashka" Și i-a adus în dar o păpușă cu fața galbenă Și când i-a spus același lucru soțului ei, soțul ei, Serghei Sergeevich Likhutin, sublocotenent al lui Grgoriysky, Majestatea Sa regele regimentului Siamez, nu i-a răspuns și a plecat ca și cum ar dormi: el era șeful, undeva acolo, de provizii; dar când a intrat în camera lui, s-a așezat să scrie o scrisoare blândă lui Nikolai Apollonovici: în scrisoare a îndrăznit să-l informeze pe Ableuhov că el, Serghei Serghevici, sublocotenent al regimentului Grigore, cere cu umilință următoarele: nu vrea se amestecă, din motive de principiu, în relația lui Nikolai Apollonovich cu soția sa neprețuită, cu toate acestea el cere insistent (cuvântul persistent a fost subliniat de trei ori) să părăsească casa lor pentru totdeauna, pentru că nervii neprețuitului lui soție sunt supărați Serghei Sergheevici s-a ascuns despre comportamentul său; comportamentul lui nu s-a schimbat puțin: a plecat și el dimineața devreme; întors la miezul nopții; pentru decență, spunea o fifka dacă îl vedea pe baronul Ommau-Ommergau, se încruntă puțin dacă îl vedea pe Lippanchenko, dădu din cap într-o manieră binevoitoare la cuvintele lui Evol Andrei Bely sion-revoluție, a băut o ceașcă de ceai și s-a ascuns în liniște: se ocupa - undeva acolo - de provizii Serghei Sergheevici era înalt, purta o barbă blondă, avea nas, gură, păr, urechi și ochi minunat de strălucitor:

dar, din păcate, purta ochelari de culoare albastru închis și nimeni nu știa nici culoarea ochilor, nici expresia minunată a lui acești ochi ticăloșie, răutate și răutate În acele zile reci, de început de octombrie, Sofia Petrovna se afla într-o stare de agitație neobișnuită; lăsată singură, în seră, ea a început deodată să-și încrețească fruntea, și să se aprindă: a devenit purpurie; se duse la fereastră să ștargă geamurile aburite cu o batistă din cambric transparent transparent; paharul a început să scârțâie, deschizând o vedere a canalului cu un domn cu o pălărie de cilindru trecând - nimic mai mult; parcă înșelat de presimțire, îngerul Peri a început să se joace și să sfărâmă cu dinții batista umedă, apoi a alergat să-și îmbrace haina de blană de pluș neagră și aceeași pălărie (Sofia Petrovna s-a îmbrăcat foarte modest), încât, apăsând o mușcă de blană la nas, târâind agitat de la Moika până la terasament; chiar o dată a mers la Circul Ciniselli și a văzut acolo o minune naturală: o femeie cu barbă; de cele mai multe ori alerga în bucătărie și șoptește cu tânăra servitoare, Mavrushka , o fată drăguță în șorț și șapcă în formă de fluture Și i-au mijit ochii: așa îi mijeau mereu ochii în momentele de neliniște Și odată, în fața lui Lippanchenko, râzând, a luat un ac de păr din pălărie și i-a înfipt în degetul mic: - "Uite: nu doare; și nu există sânge: sunt o păpușă de ceară Dar Lippanchenko nu a înțeles nimic: a râs și a spus: - "Nu ești o păpușă: Dushkan" Și, supărați-vă, îngerul Peri l-a alungat Luându-și pălăria cu căștile de pe masă, Lippanchenko a plecat Și ea s-a zvârcolit în seră, și-a încrețit fruntea, s-a aprins, a șters paharul; priveliștea canalului se limpede cu o trăsură zburând pe lângă: nu mai mult Ce mai mult? Iată chestia: în urmă cu câteva zile Sofia Petrovna Likhutina se întorcea acasă de la baronesa RR Baronesa RR avea niște tapping în acea seară; scântei albicioase curgeau de-a lungul peretelui; și o dată până și masa a sărit în sus: nimic mai mult; dar nervii Sofiei Petrovna erau încordați până la extrem (după ședință a rătăcit pe străzi), iar intrarea în casă nu era iluminată (pentru apartamentele ieftine, intrările nu sunt iluminate): iar în interiorul intrării negre, Sofia Petrovna a văzut atât de clar cum un întunericul mai negru o privea ca o mască neagră; ceva s-a înroșit pe sub mască, iar Sofia Petrovna a tras clopoțelul cu toată puterea Și când ușa s-a deschis și un șuvoi luminos Petersburg lumina de la intrare a căzut pe scări, Mavrushka a strigat și și-a ridicat mâinile: Sofia Petrovna nu a văzut nimic, pentru că a zburat repede în apartament Mavrushka a văzut: în spatele stăpânei, un domino roșu, satinat, își întindea masca neagră, înconjurat dedesubt de un evantai gros de dantelă, desigur, neagră, astfel încât această dantelă neagră a căzut pe umărul Sofiei Petrovna (e bine că a făcut-o) t întoarce capul); domino-ul roșu îi întinse lui Mavrushka mâneca însângerată, din care ieșea o carte de vizită; iar când ușa s-a închis trântit în fața mâinii ei, Sofia Petrovna a văzut la ușă o carte de vizită (probabil că a zburat prin crăpătura ușii); ce era înscris pe acea carte de vizită? Un craniu cu oase în loc de o coroană nobilă și chiar cuvintele tastate cu caractere la modă: "Te aștept la mascarada - acolo, așa și așa întâlnire"; iar în continuare semnătura: "Bufonul Roșu" Sofia Petrovna a fost teribil de agitată toată seara Cine s-ar putea îmbrăca într-un domino roșu? Desigur, el, Nikolai Apollonovich: la urma urmei, ea l-a numit odată cu acest nume A venit Bufonul Roșu În acest caz, cum să numești un astfel de act cu o femeie fără apărare? Ei bine, nu-i așa o răutate? Rău răutate, răutate și răutate Soțul, ofițerul, avea să se întoarcă cât mai curând: îi va da o lecție obrăznicii Sofia Petrovna s-a înroșit, a cosit, și-a mușcat batista și s-a acoperit cu transpirație

Dacă ar veni cineva: de-ar fi numai Aven, de-ar fi numai baronul Ommau-Ommergau, sau Shporyshev, sau chiar Lippanchenko Dar nu a apărut nimeni Ei bine, dacă nu este el? Și Sofia Petrovna se simțea limpede supărată în ea însăși: era păcat cumva să mă despart de gândurile că el era bufonul; în aceste gânduri, împreună cu mânia, s-a țesut același sentiment dulce, familiar, fatal; trebuie să fi vrut ca el să fie un complet ticălos Nu - nu el: nu este un ticălos, nu un băiat! Ei bine, dacă este însuși bufonul roșu? La aceasta nu putea să răspundă clar cine era bufonul roșu: dar, totuși Și inima i se cufunda: nu era el Ea i-a ordonat imediat lui Mavrushka să tacă: s-a dus la mascarada; și pe ascuns de la un soț blând: pentru prima dată a mers la o mascarada Cert este că Serghei Sergeyevich Likhutin i-a interzis cu strictețe să meargă la mascarade Era ciudat: prețuia epoleta, sabia, onoarea ofițerului (nu-i așa bourbon?) Blândețe cu blândețe până la moft, la onoarea ofițerului El va spune doar: "Dau cuvântul de onoare al unui ofițer - să fii așa și așa, dar la asta - să nu fii" Și - nu de pe loc: inflexibilitate, un fel de cruzime Ca odinioară, își ridica ochelarii pe frunte, devenea uscat, neplăcut, de lemn, parcă cioplit din chiparos alb, bătea pe masă cu pumnul de chiparos; îngerul Peri a zburat atunci înspăimântat din camera soțului ei: i se încreți nasul, lacrimile curgeau, ușa dormitorului era încuiată cu furie Andrei Bely Dintre vizitatorii Sofiei Petrovna, dintre oaspeții, ca să spunem așa, care au vorbit despre revoluție-evoluție, a existat un respectabil angajat al ziarului: Neintelpfein; negru, încrețit, cu nasul întors pe dos și cu barba întoarsă în sens invers Sofia Petrovna îl respecta îngrozitor: avea încredere în el; a dus-o la o mascarada, unde tot felul de bufoni de arlechini, italieni, spanioli si orientali de sub masti de catifea neagra straluceau unul la altul cu ochi sclipitori; mână în mână cu Neuntelpfein, un respectat angajat al ziarului, Sofia Petrovna s-a plimbat modest pe holuri în dominoul ei negru Și un fel de domino roșu, de satin, se tot repezi pe holuri, totul căuta pe cineva, întinzându-și înainte masca neagră, sub care stropi un evantai gros de dantelă, desigur, neagră Atunci Sofya Petrovna Likhutina i-a povestit credinciosului Neintelpfein despre incidentul misterios, bineînțeles, ascunzând toate firele; micuțul Neintelpfein, un angajat respectabil al ziarului, a primit un ban pe rând: de atunci a mers, și a plecat, că nici o zi - o notă în "Jurnalul incidentelor"; domino roșu da domino roșu Au vorbit despre domino, s-au îngrijorat teribil și s-au certat; unii au văzut aici teroare revoluționară; în timp ce alţii au rămas tăcuţi şi au ridicat din umeri Au fost făcute apeluri la departamentul de securitate Au vorbit despre aspectul ciudat al jocurilor de domino pe străzile din Sankt Petersburg, chiar și în seră; și contele Aven și baronul Ommau-Ommergau și husarul vieții Shporyshev și Vrgefden au emis fifka cu această ocazie și o ploaie continuă de doi copeici a zburat într-o cană de aramă; doar vicleanul creastă Micul Rus Lippanchenko râse cumva strâmb Iar Sofia Petrovna Lihutina însăși, pe lângă ea, s-a făcut violet, s-a palidă, s-a acoperit cu transpirație și și-a mușcat batista Neintelpfein s-a dovedit a fi doar o fiară, dar Neintelpfein nu s-a arătat: zi de zi scotea cu sârguință rânduri din ziare; iar prostiile din ziar s-au târât și mai departe, acoperind lumea cu cele mai perfecte prostii FATA TOTAL Afumata Nikolai Apollonovich Ableukhov stătea deasupra balustradei scării în halatul lui pestriț și împrăștia o strălucire irizată în toate direcțiile, alcătuind exact opusul coloanei și coloanei de alabastru, de unde Niobe albă își ridică ochii de alabastru Nikolai Apollonovici, aplecat peste balustradă, a strigat ceva în direcția intrării, dar tăcerea a răspuns la strigăt la început,

iar apoi o fistulă neașteptată, de protest, a răspuns cu o claritate excesivă: "Nikolai Apollonovich, probabil că m-ai confundat cu altcineva " - "Sunt eu " Petersburg Acolo jos stătea un străin cu o mustață neagră și o haină cu gulerul răsucit Nikolai Apollonovich a zâmbit apoi de pe balustradă cu un zâmbet neplăcut: - "Tu ești, Alexandru Ivanovici? Extrem de plăcut!" Și apoi a adăugat ipocrit: " Nu am recunoscut fără ochelari " Depășind impresia neplăcută a prezenței unui străin într-o casă lăcuită, Nikolai Apollonovich a continuat să dă din cap din balustradă: - "Trebuie să recunosc, am ieșit din pat: de aceea sunt în halat" (parcă prin această mențiune obișnuită, Nikolai Apollonovich a vrut să-i clarifice vizitatorului că acesta din urmă și-a făcut vizita într-un timp inoportun timp; vom adăuga de la noi înșine: toate ultimele nopți Nikolai Apollonovich a dispărut) Străinul cu o mustață neagră era o vedere extrem de jalnică în persoană pe fundalul bogat al ornamentului armelor antice; cu toate acestea, străinul s-a îndrăznit, continuând să-l calmeze pe Nikolai Apollonovich cu fervoare - fie batjocoritor, fie fiind cel mai complet simplist: " Nu înseamnă nimic, Nikolai Apollonovich, că ai ieșit direct din pat Este un fleac complet, te asigur: nu ești o domnișoară și nici eu nu sunt o domnișoară La urma urmei, tocmai m-am trezit singur " Nimic de făcut După ce a depășit impresia neplăcută din sufletul său (a fost cauzată de apariția unui străin - aici, într-o casă lăcuită, unde lacheii puteau fi complet perplexi, unde, în cele din urmă, un străin putea fi întâlnit de tata) - depășind un neplăcut impresie în sufletul său, Nikolai Apollonovich și-a propus să se mute în jos, pentru ca cu demnitate, în felul lui Ableuhov, să introducă un oaspete scrupulos în casa lăcuită; dar, spre enervare, papucul de blană i-a alunecat de pe picior; iar piciorul gol se legăna de sub tivul halatului; Nikolai Apollonovici s-a împiedicat de trepte; și în plus, l-a dezamăgit pe străin: presupunând că Nikolai Apollonovich, într-un acces de obsechiozitate obișnuită, se va repezi la el (Nikolai Apollonovich arătase deja toată iuteala gesturilor sale în această direcție), străinul cu o mustață neagră s-a repezit pe rând la Nikolai Apollonovich și și-a lăsat amprenta noroioasă pe treptele cenușii catifelate; acum străinul meu, nedumerit, stătea între anticamera și călare; și în același timp a văzut că păta covorul; străinul meu a zâmbit timid " Dezbracă-te, te rog" O amintire delicată că nu era deloc imposibil să intri în odăile stăpânului într-o haină, a aparținut lacheului, în mâinile căruia, cu o independență disperată, străinul și-a scuturat degetul umed; stătea acum într-o pereche gri, în carouri, mâncat de molii Văzând că lacheul intenționează să-și întindă mâna spre mănunchiul umed, străinul meu s-a îmbujorat; izbucnind, era de două ori stânjenit: Andrei Bely - "Nu, nu " - "Da, vă rog, domnule " Nu , o voi lua cu mine " Un străin cu mustață neagră, cu aceeași încăpățânare care făcea cu mâna la toate, călca cu un pantof găurit parchetul alunecos strălucitor; priviri surprinse, trecătoare, pe care le-a aruncat către perspectiva luxoasă din camere Nikolai Apolonovici, cu o blândețe deosebită, ridicându-și fustele halatului, l-a precedat pe străin Dar amândoi le-au găsit plictisitoare rătăcirea lor tăcută în aceste perspective strălucitoare: amândoi tăceau din păcate; unui străin cu mustață neagră, Nikolai Apollonovich i-a oferit, cu ușurare, nu fața, ci spatele debordant; de aceea, fără îndoială, zâmbetul a fugit de pe buzele lui zâmbitoare nefiresc anterior Din noi înșine, putem observa direct: Nikolai Apollonovich s-a speriat; capul i se învârtea repede: "Probabil un fel de colecție caritabilă - muncitorul rănit; în cazuri extreme - în serviciu "Și în sufletul meu mă durea îngrozitor:" Nu, nu

- nu asta, dar asta? În fața ușii de stejar a biroului său, Nikolai Apollonovich se întoarse brusc către străin; un zâmbet le-a pâlpâit pe fețe; amândoi s-au privit brusc unul în ochii celuilalt cu o expresie de așteptare - "Deci, te rog Alexander Ivanovici " - "Nu-ți face griji " - "Cu drag " " Nu, nu, nu " Sala de recepție a lui Nikolai Apollonovich era complet opusul biroului strict: era la fel de colorată ca ca o halat de la Bukhara; Rochia lui Nikolai Apollonovich, ca să spunem așa, a continuat în toate accesoriile camerei: de exemplu, într-o canapea joasă; semăna mai degrabă cu un pat oriental multicolor; halatul Bukhara continua într-un taburet maro închis; era încrustat cu fâșii subțiri de fildeș și sidef; halatul a continuat mai departe într-un scut negru făcut din pielea groasă a unui rinocer căzut cândva și într-o săgeată sudaneză ruginită cu un mâner masiv; din anumite motive l-au atârnat aici pe perete; în sfârşit, era un halat în pielea unui leopard pestriţ, aruncat la picioarele lor cu gura deschisă; pe un taburet stătea un dispozitiv de narghilea de culoare albastru închis și un arzător de tămâie auriu cu trei picioare sub forma unei mingi perforate cu o semilună deasupra; dar cel mai surprinzător era cușca pestriță, în care din când în când papagalii verzi începură să-și bată aripile Nikolai Apollonovich i-a împins oaspetelui său un taburet colorat: un străin cu o mustață neagră s-a cufundat pe marginea scaunului și a scos din buzunar o tavă de țigări ieftină - "Îți vei permite?" - "Fă-mi o favoare" " Tu nu fumezi singur?" Petersburg Nu , nu sunt obișnuit să " Și imediat, stânjenit, Nikolai Apollonovich a adăugat: " Cu toate acestea, când alții fumează, atunci " - "Deschizi fereastra?" - "Ce ești, ce ești! " - "Ventilator?" "Ah, nu dimpotrivă - am vrut să spun că fumatul îmi dă mai mult " - s-a grăbit Nikolai Apollonovich, dar oaspetele, care nu l-a ascultat, a continuat să-l întrerupă : " Ieși singur din cameră?" " O, nu, voiam să spun că îmi place mirosul de fum de tutun și în special de trabucuri " - "Degeaba, Nikolai Apollonovich, complet în zadar: după fumători " - "Da? " - "Ar trebui " - "Deci?" " Aerisiți rapid camera " " Ce ești, oh ce ești!" - "Deschiderea atât a ferestrei, cât și a ventilatorului" " Dimpotriva, dimpotriva " " Nu apăra, Nikolai Apollonovici, tutunul: îți spun asta din experiență Fumul pătrunde în medularul cenușiu Emisferele cerebrale se împrăștie: letargia generală se revarsă în corp " Străinul cu mustața neagră făcu cu ochiul cu semnificație familiară; străinul a văzut de asemenea că gazda încă se îndoia de permeabilitatea medulei cenușii, dar din obiceiul de a fi o gazdă amabilă, nu avea să-l contrazice pe oaspete: atunci străinul cu mustață neagră începu să smulgă aceste mustăți negre cu tristețe: " Uită-te la fața mea " Negăsind ochelari, Nikolai Apollonovich și-a apropiat pleoapele care clipeau de fața străinului - "Vezi fata?" " Da, fata " " Fața palidă " - "Da, puțin palid," - și un joc de tot felul de politețe cu nuanțele lor s-au revărsat pe obrajii lui Ableuhov " Fața perfect verde, fumurie", îl întrerupse străinul, "fața unui fumător O să fumez în camera ta, Nikolai Apollonovich " Nikolai Apollonovici simțise de multă vreme o greutate neliniștită, de parcă în atmosfera încăperii se revarsa plumb, nu fum; Nikolai Apollonovich a simțit cum îi erau pline emisferele cerebrale și cum letargia generală i se revărsa în corpul său, dar acum nu se gândea la proprietățile fumului de tutun, ci la cum ar putea ieși cu demnitate Și Andrei Bely dintr-un caz gâdilat, cum ar fi el, gândi el, să se comporte în acel caz riscant, dacă era un străin, dacă Această greutate de plumb nu ținea deloc de țigara ieftină, care își întindea fluxul albăstrui sus în aer, ci mai degrabă de starea asuprită a spiritului proprietarului În fiecare secundă,

Nikolai Apolonovici aștepta ca vizitatorul său neliniștit să-și întrerupă discuțiile, se pare că a început cu unicul scop de a-l chinui cu așteptare - da: avea să-și întrerupă discuțiile și îi amintea cum el, Nikolai Apollonovich, a dat o dată prin mijlocul unui străin străin - Cum pot spune mai exact Într-un cuvânt, și-a dat la un moment dat o obligație teribilă pentru sine, pe care nu numai onoarea l-a obligat să o îndeplinească; Nikolai Apollonovich a făcut o promisiune groaznică, poate doar din disperare; eșecul lui lumesc l-a determinat să facă acest lucru; ulterior, acel eșec a dispărut treptat S-ar părea că teribila făgăduință dispare de la sine: dar teribila făgăduință a rămas: a rămas, fie și numai pentru că nu a fost luată înapoi: Nikolai Apollonovich, ca să spun adevărul, a uitat complet de ea; și ea, promisiunea, a continuat să trăiască în conștiința colectivă a unui cerc necugetat, chiar în momentul în care sentimentul de amărăciune de a fi sub influența eșecului a fost șters; Nikolai Apollonovich însuși și-ar fi atribuit fără îndoială promisiunea promisiunilor de natură comică Apariția unui om de rând cu o mustață neagră, pentru prima dată din ultimele două luni, a umplut sufletul lui Nikolai Apollonovich de frică profundă Nikolai Apollonovich și-a amintit destul de clar o circumstanță extrem de tristă Nikolai Apollonovich și-a amintit destul de clar toate cele mai mici detalii ale situației promisiunii sale și a găsit acele detalii deodată fatale pentru el însuși De ce - nu că a făcut o promisiune groaznică, ci că a făcut o promisiune groaznică unui partid frivol? Răspunsul la această întrebare a fost extrem de simplu: Nikolai Apollonovich, care se ocupă de metodologia fenomenelor sociale, a condamnat lumea la foc și sabie Și apoi a devenit palid, a devenit gri și, în cele din urmă, a devenit verde; chiar și cumva fața i s-a făcut brusc albastru; probabil că această ultimă nuanță depindea pur și simplu de atmosfera din încăpere, care era total tutun Străinul s-a ridicat, s-a întins, a aruncat o privire tandru la pachet și deodată a zâmbit ca un copil " Vedeți, Nikolai Apollonovich (Nikolai Apollonovich a tresărit speriat) De fapt, nu am venit la tine pentru tutun, adică nu despre tutun este vorba despre tutun complet întâmplător " - "Am inteles " - "Tutunul este tutun: și eu, de fapt, nu vorbesc despre tutun, ci despre afaceri " - "Foarte frumos " " Și nici măcar eu nu vorbesc despre afaceri: totul aici este în serviciu - și poți, desigur, să-mi oferi acest serviciu " Petersburg " Ei bine, este foarte frumos " Nikolai Apollonovich a devenit și mai albastru; s-a așezat și a apăsat un buton de canapea; și fără să smulgă nasturii, începu să smulgă părul de cal de pe canapea "Sunt extrem de jenat, dar amintește-ți " Nikolai Apollonovici se cutremură: fistula ascuțită și înaltă a străinului tăia aerul; această fistulă a fost precedată de o secundă de tăcere; dar acea secundă i s-a părut o oră, o oră apoi Și acum, după ce a auzit o fistulă ascuțită pronunțând "amintire", Nikolai Apollonovich aproape că a strigat cu voce tare: " Despre propunerea mea? " Dar s-a tras imediat la loc; si doar a remarcat: același timp a crezut că politețea l-a distrus " Amintindu-mi simpatia ta, am venit " - "Tot ce pot", a strigat Nikolai Apollonovici și, în același timp, a crezut că este un prost complet - "Un serviciu mic, oh, complet mic " (Nikolai Apollonovich a ascultat cu atenție): -* "Scuză-mă te superi să mă lași să am o scrumieră? " certurile de pe străzi au crescut în frecvență Zilele erau cețoase, ciudate: prin Rusia în nord, octombrie otrăvitor a trecut cu o treaptă înghețată; iar în sud atârna neguri putrede Octombrie otrăvitor a suflat șoapta de aur a pădurii, iar șoapta de aur a pădurii s-a întins cu respect pe pământ, iar foșnetul de aspen purpuriu s-a întins cu respect pe pământ pentru a se răsuci și a urmări

la picioarele unui pieton trecător și pentru a șopti: împletind din frunze împrăștieri galben-roșii de cuvinte Acel scârțâit dulce și albastru, care se scaldă în septembrie într-un val de foioase, nu s-a scăldat de mult într-un val de foioase: și pițigoiul însuși a sărit acum singuratic într-o plasă neagră de crengi, care, ca sunetul unui bătrân fără dinți , isi trimite fluierul toamna toamna din paduri, dubele goale, gradini din fata, parcuri Zilele erau ceață, ciudate; uraganul înghețat se apropia deja în smocuri de nori, cositor și albastru; dar toată lumea credea în primăvară: ziarele scriau despre primăvară, oficialii clasei a patra vorbeau despre primăvară; un ministru popular de atunci arăta spre primăvară; parfumul, ei bine, la fel ca violetele de Mai, a fost suflat în revărsările unei studente din Sankt Petersburg Plugarii au încetat de mult să zgârie pământul putred; plugari abandonati grape, pluguri; plugarii s-au adunat sub colibe în mormanele lor nenorocite pentru o discuție comună despre știrile din ziar; s-au certat și s-au certat, astfel încât, într-o mulțime prietenoasă, s-au repezit deodată la conac cu difuzoare, reflectând Andrei Bely zivsheesya în avioanele Volga, Kama sau chiar Nipru; în toate nopțile lungi, strălucirea sângeroasă a incendiilor satelor strălucea peste Rusia, dizolvându-se ziua în întunericul coloanelor de fum Dar apoi, în desișul zburător, se putea vedea un detașament ascuns de cazaci cu capete spațiale, îndreptându-și botnița puștilor spre alarma bâzâit; apoi un detașament de cazaci a zburat cu viteză maximă pe caii lor zdrențuiți: oameni cu barbă albastră, ținând bici, s-au repezit mult, îndelung cu un bum prin lunca toamnei, înainte și înapoi Așa a fost la sate Dar la fel era și în orașe În ateliere, tipografii, frizerii, lăctărie, taverne se învârtea neîncetat vreun fel de subiect cu vânt lung; trăgându-și pe frunte o pălărie neagră zdruncinată, adusă, se pare, din câmpurile Manciuriei pătate de sânge; și vârând un Browning care venise de undeva în buzunarul său lateral, subiectul locuitor a înfipt în mod repetat o frunză scrisă prost în mâna primei persoane pe care o întâlnise Toți așteptau ceva, speriați, sperând; la cel mai mic zgomot, ieșiră repede în stradă, adunându-se în mulțime și împrăștiindu-se din nou; în Arhangelsk, laponii, korelei și finlandezii au făcut asta; în Nijne-Kolymsk - Tunguz; pe Nipru - atât evrei cât şi stemuri La Sankt Petersburg, la Moscova, toți au făcut asta: au acționat în instituții de învățământ secundar, superior și inferior: au așteptat, s-au temut, au sperat; la cel mai mic foșnet, ieșiră repede în stradă; strânși în mulțime și împrăștiați din nou Au devenit mai dese certuri pe străzi: cu purtători, paznici; certurile pe străzi cu un trimestrial slăbit au devenit mai dese; portarul, polițistul și mai ales paznicul de raion, a hărțuit prenacial: un muncitor, un bucătar, un negustor Ivan Ivanovici Ivanov cu soția sa Ivanikha, chiar un negustor - primul negustor de breaslă Puzanov, de la care în cel mai bun și recent trecut zile în care polițistul a pus mâna pe sturion, apoi pe semuska, apoi pe caviar granular; dar acum, în loc de somon, sturioni, caviar boabe, supraveghetorul raional, împreună cu alți "nemernici", s-a revoltat brusc de prima breaslă, gradul său, negustorul Puzanov, personalitate notorie care fusese de multe ori la casa guvernatorului, pentru că, până la urmă, - pescuitul și apoi compania de transport maritim de pe Volga: până la urmă, dintr-un astfel de caz, l-am supus pe polițist Gray însuși, în haina lui gri, mergea acum ca o umbră imperceptibilă, ridicându-și respectuos sabia și ținându-și ochii în jos: iar replici verbale, mustrări, râsete și chiar abuzuri obscene îi erau aruncate în spate; polițistul raional a răspuns la toate acestea: "Dacă nu reușiți să câștigați încrederea populației,

demisionați" Ei bine, a câștigat încredere: s-a răzvrătit și împotriva arbitrarului guvernului sau a încheiat un acord special cu locuitorii închisorii de tranzit Așa că în acele vremuri un polițist și-a târât viața undeva în Kem: și-a târât viața asta și în Sankt Petersburg, Moscova, Orenburg, Tașkent, Solvicegodsk, într-un cuvânt, în acele orașe (provinciale, județene, provinciale) Imperiului Petersburg este înconjurat de un inel de plante cu mai multe conducte Petersburg Un roi de mii de oameni rătăcește spre ei dimineața; iar suburbiile sunt pline; și roiește de oameni Toate fabricile erau atunci îngrozitor de îngrijorate, iar reprezentanții lucrători ai mulțimilor i-au transformat pe fiecare în subiecte tăgălnice; Browning circula printre ei; și încă ceva Acolo, roiurile obișnuite din aceste zile au crescut excesiv și s-au contopit unele cu altele într-o întuneric uriaș cu multe capete, multe voci; iar inspectorul de fabrică a apucat apoi receptorul telefonului: așa cum obișnuia să apuce receptorul, așa că știți: din mulțime va zbura grindina de piatră în geamurile ferestrei Acea emoție care înconjura Sankt Petersburg a pătruns cumva chiar în centrele Sankt-Petersburgului, a cuprins mai întâi insulele, răspândite peste podurile Liteiny și Nikolaevsky; și de acolo s-a revărsat în Nevsky Prospekt: și deși pe Nevsky Prospekt circulația centipedului uman a fost încă aceeași, compoziția centipedului s-a schimbat dramatic; Ochiul experimentat al observatorului a remarcat de multă vreme apariția unei pălării neagră, trasă în jos, adusă aici din câmpurile pătate de sângele Manciuriei: apoi pe Nevsky Prospekt a mers un subiect loquaz și dintr-o dată a scăzut procentul de cilindri care trec; subiectul verborizat și-a dezvăluit aici calitatea primordială: își înfige umerii, îndesându-și degetele mâinilor reci în mâneci; mai apăreau pe Nevsky strigătele neliniştite ale băieţilor antiguvernamentali, năvălind ca naiba de la gară la Amiraalitate şi fluturând reviste roşii În toate celelalte privințe, nu a existat nicio schimbare; o singură dată - Nevski a fost inundat de mulțimi, însoțit de cler: au purtat în brațe sicriul unui profesor, îndreptându-se spre gară: în față era o mare de verdeață; fluturau panglici de satin sângeroase Zilele erau cețoase, ciudate: octombrie otrăvitor a trecut cu călcarea înghețată; praful înghețat mătura orașul în vârtejuri maro; și se întinde cu respect pe potecile Grădinii de vară o șoaptă aurie de frunze și se întinde cu respect la picioarele unui roșu care foșnește pentru a se răsuci și a urmări la picioarele unui pieton trecător și a șopti, țesând plasturi galben-roșii a cuvintelor din frunze; acel dulce pițiu care înota tot august în valul de foioase, nu se scăldase de mult în valul de foioase: și pițigoiul grădinii de vară însuși sărea acum singuratic în plasa neagră de crenguțe, de-a lungul gardului de bronz și de-a lungul acoperișul casei lui Petrovsky Acestea au fost zilele Și nopțile - ai ieșit noaptea, te-ai cățărat în pustii surde, suburbane, pentru a auzi nota bântuitoare și rea de pe "u"? Uuuu-uuuu-uuuu: așa suna în spațiu; sunet - a fost un sunet? Dacă era un sunet, era fără îndoială sunetul unei alte lumi; acest sunet a atins o putere și o claritate rară: "uuuu-uuuu-uuu" se auzea în liniște pe câmpurile suburbane ale Moscovei, Sankt Petersburg, Saratov: dar claxonul fabricii nu bâzâia, nu bătea vânt; iar câinele tăcea Ai auzit acest cântec din octombrie ? Acest cântec nu exista înainte; acest cântec nu va fi niciodată Andrei Bely SUMNĂ-MĂ DELVIG Draga mea Trecând de-a lungul scărilor roșii ale Instituției, sprijinindu-și mâna pe balustrada rece de marmură, Apollon Apollonovich Ableukhov și-a prins degetul de la pânză și s-a împiedicat; pasul i-a încetinit involuntar; în consecință: este destul de firesc ca ochii săi (fără nicio

prejudecată) să zăbovească asupra portretului uriaș al ministrului, care a îndreptat în fața lui o privire tristă și plină de compasiune O piele de găină i-a curs pe coloana vertebrală lui Apollon Apollonovich: nu prea s-au încălzit în Stabiliment Pentru Apollon Apollonovich această cameră albă i se părea o câmpie Îi era frică de spații Se temea de ei mai mult decât de zig-zaguri, decât de linii întrerupte și de sectoare; peisajul rural îl înspăimânta direct: în spatele zăpezii și gheții de acolo, în spatele liniei de pieptene de pădure, un viscol ridica secțiunea transversală a curenților de aer; acolo, printr-un accident prostesc, aproape că a murit înghețat Asta a fost acum cincizeci de ani În această oră de înghețare singuratică, parcă degetele reci ale cuiva, înfipându-i fără inimă în piept, îi mângâiau aspru inima: o mână de gheață îl conducea; acolo, de acolo, - făcu semn o mână înghețată; iar imensitatea a zburat: Imperiul Rus Apollon Apollonovich Ableukhov a stat mulți ani în spatele zidului orașului, urandu-și din toată inima depărtările singuratice ale județului, fumul satelor și copacul așezat pe sperietoare; doar o dată a îndrăznit să reducă aceste distanțe într-un tren expres, mergând într-o misiune responsabilă de la Petersburg la Tokyo Apollon Apollonovich nu a spus nimănui despre șederea sa la Tokyo Da - despre portretul ministrului Îi spunea ministrului: - "Rusia este o câmpie înghețată, peste care lupii rătăcesc de multe sute de ani " Ministrul îl privi cu o privire catifelată și mângâietoare de suflet, mângâindu-și mustața cenușie și moale cu mâna albă; și a tăcut și a oftat Pastorul a acceptat numărul de departamente aflate sub controlul său ca pe o cruce dureroasă, jertfă, răstignitoare; avea de gând, era la sfârșitul serviciului Dar a murit Acum se odihnea într-un sicriu; Apollon Apollonovich Ableukhov este acum complet singur; în spatele lui, veacuri au fugit în nemăsurat; înainte - o mână de gheață deschisă: incomensurabilitate Incomensurabilele zburau spre Rus', Rus'! Te-am văzut, el, tu! Tu ai izbucnit în lacrimi cu vânturile, furtunile de zăpadă, zăpada, ploaie, lapoviță - ai izbucnit în lacrimi cu milioane de voci vii evocatoare! În acel moment senatorului i s-a părut că o voce în spațiu îl chema din același Petersburg nogo mormânt; crucea singuratică nu se legănă acolo; lampa cu pictogramă nu clipește la vârtejele de zăpadă; numai lupi flămânzi, strânși în haite, răsunând jalnic la vânturi Fără îndoială, senatorul a dezvoltat de-a lungul anilor o teamă de spațiu Boala s-a agravat: de la acea moarte tragică; este adevărat că noaptea îl vizita imaginea unui prieten plecat, pentru a-l privi cu o privire catifelată în nopțile lungi, mângâindu-și mustața gri bine îngrijită cu o mână albă, pentru că imaginea unui prieten plecat era acum combinat în mod constant în mintea lui cu un pasaj poetic: Și nu este - și a părăsit Rus', Urcat de el În mintea lui Apollon Apollonovich, acel pasaj s-a ridicat când el, Apollon Apollonovich Ableukhov, a traversat sala În urma pasajului de poezie de mai sus, a existat un pasaj de poezie: Și se pare că linia e în spatele meu, mă cheamă dragul meu Delvig, tovarăș de tinerețe viu Tovarăș de tinerețe plictisitoare, Tovarăș de cântece tinere, Sărbători și gânduri curate, Acolo, în mulțimea de umbre a rudelor Veșnic plecat de la noi e un geniu Linia de pasaje poetice s-a rupt furios: Și nori noi s-au adunat peste pământ, Și uraganul lor Amintindu-și pasajele, Apollon Apollonovich a devenit deosebit de uscat; și cu o claritate deosebită a fugit la petiționari să-și dea degetele INTRE TIMP CONVERSAREA CONTINUA Între timp, conversația dintre Nikolai Apollonovich și străin a continuat " Am fost instruit", a spus străinul, acceptând o scrumieră de la Nikolai Apollonovici, "da: am fost instruit să vă predau acest pachet pentru a vă păstra" - "Doar

ceva!" exclamă Nikolai Apolonovici, neîndrăznind încă să creadă că înfățișarea unui străin, care-l stânjenise, fără să se atingă deloc de acea îngrozitoare propunere, nu era legată decât de un mănunchi inofensiv; și într-un acces de bucurie distractă era gata să sărute mănunchiul; iar fața lui era acoperită de șocuri, arătând o viață tulbure; se ridică repede şi se duse la mănunchi; dar apoi dintr-un motiv oarecare s-a ridicat și străinul și, dintr-un motiv oarecare, și el s-a repezit brusc între mănunchi și Nikolai Apolonovici; iar când mâna fiului senatorial a întins mâna către pre- Andrei Bely cuvântul nod, apoi mâna străinului cu degetele îmbrățișă fără ceremonie degetele lui Nikolai Apollonovich: "Fii atent, pentru numele lui Dumnezeu " Nikolai Apolonovici, beat de bucurie, a mormăit un fel de scuze neclare și iarăși și-a întins distrat mâna spre obiect; și a doua oară obiectul l-a împiedicat să-l ia pe străin, întinzându-i mâna implorând: - "Nu: serios te rog să fii mai atent, Nikolai Apollonovich, mai atent " - "Ah da, da " - Nici de data asta Nikolai Apollonovici nu a auzit nimic: dar abia apucase mănunchiul de marginea prosopului, când străinul i-a strigat de data aceasta la ureche într-un voce supărată - "Nikolai Apollonovich, vă repet pentru a treia oară: bә-re-zhe " Nikolai Apollonovich a fost surprins de data aceasta " Probabil literatură? " - "Ei bine, nu " În acest moment, s-a auzit un sunet metalic distinct: ceva s-a auzit; în tăcere se auzi un scârțâit subțire al unui șoarece prins; în aceeași clipă, un taburet moale se răsturnă și pașii străinului pășiră în colț: Apolonovici ", a răsunat vocea lui înspăimântată, "Nikolai Apolonovici este un șoarece, un șoarece Comandă repede servitorului tău asta, asta curăță: asta este pentru mine Eu nu pot " Nikolai Apollonovici, lăsând pachetul jos, fu surprins de confuzia străinului: " Ți-e frică de șoareci? " - "Grăbește-te, grăbește-te, ia " Sărind din camera lui și apăsând butonul soneriei, Nikolai Apollonovich a fost, să fiu sincer, o priveliște absurdă; dar cea mai absurdă dintre toate era împrejurarea în care ținea în mână un șoarece care bătea tremurător; șoarecele alerga, e adevărat, într-o capcană de sârmă, dar Nikolai Apollonovich și-a înclinat distrat fața remarcabilă aproape de capcană și acum își cercetă captivul cenușiu cu cea mai mare atenție, trecând o unghie lungă și gălbuie bine îngrijită de-a lungul sârmei de metal " Șoarece", ridică el ochii spre lacheu; iar lacheul repetă respectuos după el: - "Șoarecele Ea este cea mai mare " - "Uită-te la tine: alergare, alergare " - "Begath-s " " Îi este și frică " - "Dar ce zici de " Un străin se uită acum pe ușa deschisă a camerei de recepție, părea speriat și se ascunse din nou; " Nu, nu pot " Petersburg - "Le-e frică, domnule? Nimic: șoarecele este o fiară a lui Dumnezeu Cum, domnule Și ea la fel " Câteva clipe atât slujitorul, cât și stăpânul au fost ocupați cu contemplarea captivului; în cele din urmă venerabilul slujitor a luat capcana - "Șoarece " - repetă Nikolai Apollonovich cu o voce mulțumită și se întoarse cu un zâmbet către oaspetele care aștepta Nikolai Apollonovich a tratat șoarecii cu o sensibilitate deosebită Nikolai Apollonovich a dus în cele din urmă pachetul în camera sa de lucru: cumva a fost lovit pentru scurt timp doar de greutatea mare a mănunchiului; dar nu s-a gândit la asta; trecând în birou, s-a împiedicat de covorul pestriț arab, prinzându-și piciorul de un pliu moale; apoi ceva clinchei cu un sunet metalic în mănunchi, un străin cu o mustață neagră sări în sus la acest clinchet; mâna unui străin din spatele lui Nikolai Apollonovici descria aceeași linie în zig-zag de care senatorul fusese atât de speriat recent Dar nu sa întâmplat nimic: străinul a văzut doar că în camera alăturată, pe un fotoliu masiv, un domino roșu și o mască de satin negru erau așezate

magnific; străinul se uită surprins la această mască neagră (l-a lovit, mărturisesc), în timp ce Nikolai Apollonovici își deschise biroul și, după ce făcu suficient spațiu, așeză cu grijă mănunchiul acolo; străinul cu mustața neagră, continuând să privească piesele de domino, începu între timp să-și exprime unul dintre gândurile sale bine gândite: " Știi Singurătatea mă omoară Am uitat complet cum să vorbesc în aceste luni Nu observi, Nikolai Apollonovich, că cuvintele mele sunt confuze Nikolai Apollonovici, expunându-și Buhara înapoi oaspeților, a mormăit doar absent: Ei bine , știi, se întâmplă tuturor " În acel moment, Nikolai Apollonovich acoperea cu grijă micul pachet de dimensiuni de birou cu un portret înfățișând o brunetă; acoperind pachetul cu o brunetă, Nikolai Apollonovich a devenit gânditor, fără să-și ia ochii de la portret; iar pe buzele lui palide trecu pentru o clipă o expresie ca de broască În spate, a auzit cuvintele unui străin " Devin confuz în fiecare frază Vreau să spun un cuvânt și, în loc de el, spun cu totul altceva: mă întorc și ocol Sau uit brusc numele, ei bine, cel mai obișnuit obiect; și, amintindu-mi, mă îndoiesc dacă acesta este încă cazul Voi afirma: lampă, lampă și lampă; și apoi deodată pare că nu există un astfel de cuvânt: lampă Și uneori nu există pe cine să întrebe; iar dacă ar fi, atunci ar fi păcat să întrebi pe oricine, știi: îl vor lua de nebun - "Da, ce ești " Andrei Bely Vorbind despre pachet: dacă Nikolai Apollonovich ar fi aruncat o privire mai atentă la cuvintele vizitatorului său pentru a fi mai atent cu pachetul, atunci probabil că ar fi înțeles că pachetul, care era inofensiv în opinia sa, nu era atât de inofensiv, dar el, repet, era ocupat cu portretul; atât de ocupat încât firul cuvintelor străinului s-a pierdut în capul lui Și acum, prinzând cuvintele, abia le înțelese Fistula trosnitoare încă îi batea pe spate: - "Este greu să trăiești, Nikolai Apollonovich, stins, ca mine, într-un vid Toricelli " - "Toricellieva?" - surprins, fără să se întoarcă cu spatele, Nikolai Apollonovich, care nu a auzit nimic - "Asta e - Torricellieva, și asta, ține seama, în numele publicului; public, societate - și ce fel de societate, pot să întreb, văd? Compania unei anumite persoane pe care nu o cunoști, compania portarului meu, Matvey Morzhov și compania păduchilor gri de lemn: brrr păduchii de lemn au divorțat în podul meu Eh? cum îți place, Nikolai Apollonovich? " Da, știi " - "Afaceri comune! Da, a fost dat de multă vreme pentru mine transformat într-o chestiune personală care nu-mi permite să-i văd pe alții: cauza comună, până la urmă, m-a scos de pe lista celor vii Străinul cu mustața neagră pare să fi dat din întâmplare de subiectul său preferat; și, dând din întâmplare subiectul lui preferat, străinul cu mustața neagră a uitat scopul de a veni, probabil și-a uitat mănunchiul umed, a uitat chiar și numărul de țigări care erau exterminate, ceea ce a înmulțit duhoarea; ca toți oamenii care erau forțați să tacă și vorbăreț din fire, simțea uneori o nevoie inexprimabilă de a comunica oricui rezultatul său mental: un prieten, un dușman, un îngrijitor, un polițist, un copil, chiar o păpușă de coafor afisat in fereastra Noaptea, uneori, un străin vorbea singur În atmosfera unei săli de așteptare luxoase, colorate, această nevoie de a vorbi s-a trezit brusc irezistibil, ca un fel de exces după o lună de abstinență de la vodcă - "Sunt fără glumă: ce fel de glumă există; Trăiesc în această glumă de mai bine de doi ani; este permis să glumiți, voi care sunteți incluși în orice societate; iar societatea mea este o societate de ploșnițe și păduchi de lemn Sunt eu Ma auzi? " Desigur că pot " Nikolai Apollonovich asculta cu adevărat acum " Eu sunt eu: dar ei îmi spun că nu sunt eu, ci un fel de "noi" Dar stai - de ce? Dar memoria mea era supărată: un semn rău, un semn

rău, care indică începutul unui fel de tulburare a creierului, ■-un străin cu mustața neagră plimbându-se din colț în colț, - "știi, singurătatea mă omoară Și uneori chiar te enervezi: o cauză comună, egalitatea socială, dar " Aici străinul și-a întrerupt brusc discursul, pentru că Nikolai Apol Petersburg Lonovich, care împinsese masa înapoi, se întoarse acum către străin și, văzând că acesta din urmă se plimba deja prin biroul său, împânzind masa cu cenuşă, pe domino-ul roșu satinat; și, văzând toate acestea, Nikolai Apolonovici, dintr-un motiv de neînțeles, s-a înroșit atât de tare și s-a repezit să scoată piesele de domino; făcând acest lucru, el singur a contribuit la o schimbare în câmpul atenției în creierul unui străin: - "Ce domino frumos, Nikolai Apollonovich" Nikolai Apollonovici s-a repezit la domino, de parcă ar fi vrut să-l acopere cu un halat colorat, dar a întârziat: străinul a simțit cu mâna mătasea strălucitoare care foșnea: - "Frumoasă mătase Este foarte scump: probabil îl vizitați, Nikolai Apollonovich, mascarade " Dar Nikolai Apollonovich a roșit și mai mult: - "Da, așa-așa " Aproape că a smuls dominoul și s-a dus să-l ascundă în dulap, parcă prins într-o crimă; ca un hoț prins, a ascuns frământat piesele de domino; ca un hoț prins, a fugit înapoi după o mască; ascunzând totul, acum s-a liniştit, respirând greu şi privind bănuitor la străin; dar străinul, ca să mărturisesc, uitase deja de domino și se întorcea acum la subiectul lui preferat, continuând în tot acest timp să se plimbe și să depună cenuşă " Ha, ha, ha!" - a trosnit străinul și și-a aprins repede o țigară în timp ce mergea "Te întrebi cum pot fi încă un lider al unor mișcări cunoscute, eliberator pentru unii și foarte jenant pentru alții, ei bine, cel puțin pentru tatăl tău? Eu însumi sunt surprins; e o prostie că mă acționez până la ultima oară după un program strict dezvoltat: este - ascultă: acționez la discreția mea; dar orice vrei să faci, discreția mea duce de fiecare dată în activitatea lor doar o nouă pistă; Strict vorbind, eu nu sunt în Partid, Partidul este în mine Asta te surprinde?" - "Da, mărturisesc: mă surprinde; și să mărturisesc, nu aș acționa deloc cu voi împreună Nikolai Apollonovich a început să asculte mai atent discursurile străinului, care deveneau din ce în ce mai rotunjite, din ce în ce mai sonore " Dar la urma urmei, mi-ai luat pachetul de la mine: iată-ne așadar, acționând împreună " " Ei bine, asta nu poate conta; care este acțiunea Ei bine , desigur, bineînțeles", l-a întrerupt străinul, "am glumit" Și s-a oprit, s-a uitat cu afecțiune la Nikolai Apollonovich și, de data aceasta, a spus destul de deschis: - "Știi, de mult îmi doream să te văd: să vorbesc inimă la inimă; Văd atât de puțini oameni Am vrut să vorbesc despre mine La urma urmei, sunt evaziv nu numai pentru adversarii mișcării, ci și pentru insuficienții ei binevoitori Ca să zic așa, chintesența revoluției, dar e ciudat: știi totul despre metodologia fenomenelor sociale, te adâncești în diagrame, în statistici, probabil îl cunoști perfect pe Marx; si aici Andrei Bely eu - n-am citit nimic; nu te gândi: sunt bine citit și foarte mult, doar că nu vorbesc despre asta, nu despre statistici " - "Deci despre ce vorbești? Nu, scuză-mă, scuză-mă: am coniac în dulap - vrei?" - "Nu te superi " Nikolai Apollonovich a intrat mâna într-un mic dulap: în curând au apărut în fața oaspetelui un decantor cu fațete și două pahare fațetate Nikolai Apollonovich i-a tratat pe oaspeți cu coniac în timpul unei conversații cu oaspeții În timp ce turna coniac oaspetelui cu cea mai mare distragere (ca toți Able-ukhovii, era distrat), Nikolai Apollonovich se tot gândi că i s-a oferit acum cea mai convenabilă ocazie de a refuza complet oferta de atunci; dar când voia să-și exprime verbal gândul, s-a stânjenit: din lașitate, nu a vrut să arate

lașitate în fața unui străin; şi de altfel, de bucurie, nu voia să se împovăreze cu cea mai delicată conversaţie, când putea refuza în scris " Îl citesc pe Conan Doyle acum, pentru relaxare", a pocnit străinul, "nu fi supărat - aceasta este o glumă, desigur Cu toate acestea, lasă și nu o glumă; la urma urmei, să fiu sincer, cercul lecturilor mele va fi încă sălbatic pentru tine: am citit istoria gnosticismului, Grigore de Nyssa, Sirianul, Apocalipsa În aceasta, știi, este privilegiul meu; pana la urma sunt colonel al miscarii, transferat din domeniile de activitate (pentru merit) si la sediu Da, da, da: sunt colonel Pentru vechime, desigur; și iată-te, Nikolai Apollonovich, cu metoda și mintea ta, ești subofițer: ești, în primul rând, subofițer pentru că ești teoretician; iar în ceea ce privește teoria, generalii noștri nu se descurcă bine; la urma urmei, recunoașteți - sunt destul de proaste; și ei sunt tocmai episcopii, episcopii sunt de la călugări; iar tânărul academician, care a studiat Harnack, dar a trecut pe lângă școala experimentală, nefiind vizitat schema, este doar un apendice enervant al bisericii pentru episcop; iată-te cu toate teoriile tale - un apendice; crede-mă, enervant " De ce , în cuvintele tale, aud o aromă de Narodnaya Volya " " Si ce? Puterea este la Narodnaya Volya, nu la marxişti Dar scuze, mă digresez despre ce vorbesc? Da, despre vechime și citire Deci: originalitatea hranei mele mentale este toata din aceeasi excentricitate; Sunt același fanfaron revoluționar ca orice fanfaron al unui războinic cu Georgy: de fanfaron vechi, un mormăit, totul va fi iertat Gândi străinul, turnă un pahar: bău - turnă mai mult " Da, și cum să nu-mi găsesc propria mea, personală, pe cont propriu: se pare că locuiesc deja privat - în patru pereți galbeni; faima mea crește, societatea îmi repetă porecla de partid, iar cercul de oameni care au relații umane cu mine, crede-mă, este zero; prima dată au aflat despre mine în acel moment glorios când m-am așezat într-un îngheț de patruzeci și cinci de grade " - Ai fost exilat, nu-i așa? - "Da, în regiunea Yakutsk" Petersburg Urmă o tăcere stânjenitoare Un străin cu o mustață neagră se uita pe fereastră la întinderea Nevei; Acolo cântărea putrefacția cenușie pal: acolo era sfârșitul pământului și acolo era sfârșitul infiniturilor; acolo, prin cenușie și putreziciune, octombrie otrăvitor deja șoptește ceva, lovind paharul cu lacrimi și vânt; iar lacrimile ploioase de pe geamuri s-au depășit una pe cealaltă, ca să se învârtească în pâraie și să atragă semne agățate de cuvinte; în țevi se auzea scârțâitul dulce al vântului, iar o rețea de țevi negre, de departe, de departe, își trimitea fumul pe sub cer Și fumul cădea în cozi peste apele întunecate Străinul cu mustața neagră și-a atins paharul cu buzele, se uită la umezeala galbenă: mâinile îi tremurau Nikolai Apollonovici, ascultând acum cu atenție, a vorbit cu cineva aproape răutate: - "Ei bine, și mulțimile, Alexandru Ivanovici, tu, sper, nu ai spus încă un cuvânt despre visele tale? " " Desigur, atâta timp cât nu spun nimic " " Deci minți; scuze, dar ideea nu este în cuvinte: încă minți și minți odată pentru totdeauna Străinul s-a uitat uluit și a continuat destul de nepotrivit: " Deocamdată, citesc totul și mă gândesc: și toate acestea sunt exclusiv pentru mine: de aceea l-am citit pe Grigorie de Nyssa " A fost liniște După ce a răsturnat un pahar nou, de sub un nor de fum de tutun, străinul a privit învingător; Desigur, a fumat tot timpul Tăcerea a fost ruptă de Nikolai Apollonovich - "Ei bine, și la întoarcerea din regiunea Yakutsk?" - "Am scăpat cu succes din regiunea Yakutsk; Am fost scos într-un butoi de varză; și acum sunt ceea ce sunt: muncitor din subteran; doar să nu credeți că am acționat în numele utopilor sociale sau în numele gândirii voastre feroviare: categoriile voastre îmi amintesc de șine,

iar viața voastră este ca o trăsură care zboară pe șine: la vremea aceea eram un nietzschean disperat Cu toții suntem nietzscheeni: la urma urmei, ești inginerul liniei tale de cale ferată, creatorul schemei - și ești nietzschean; doar că nu o să recunoști niciodată Ei bine, iată: pentru noi, nietzscheenii, masa agitată și agitată de instincte sociale (cum ați spune) se transformă într-un aparat executiv (și expresia voastră de inginerie), unde oamenii (chiar și oameni ca tine) sunt o tastatură pe care degetele unui bețiv (notă: această expresie este a mea) zboară liber, depășind dificultate cu dificultate; și în timp ce un parterre slobesc sub scena concertului ascultă sunetele divine ale lui Beethoven, pentru artist și pentru Beethoven esența nu este în sunete, dar într-un acord al șaptelea Știți ce este un acord al șaptea? Asta suntem cu toții " - "Adică sportivi de la revoluție" " Ei bine, nu este un atlet un artist? Sunt un atlet din dragoste pură pentru artă: și de aceea sunt artist Din lutul neformat al societății, este bine să modelezi un bust minunat în eternitate Andrei Bely " Dar scuzați-mă, scuzați-mă - cădeți într-o contradicție: o coardă a șaptea, adică o formulă, un termen și un bust, adică ceva viu? Tehnica - și inspirație din creativitate? Înțeleg foarte bine tehnologia " A urmat din nou o tăcere stânjenitoare: Nikolai Apollonovici a smuls furios păr de cal din patul său multicolor; nu a considerat necesar să intre într-o dispută teoretică; era obișnuit să argumenteze corect, să nu se grăbească de la un subiect la altul - "Totul în lume este construit pe contraste: iar beneficiul meu pentru societate m-a condus în spații plictisitoare înghețate; aici, în timp ce își aduceau aminte de mine, au uitat cu adevărat și cu desăvârșire că eram acolo singur, în gol: și în timp ce mergeam în gol, ridicându-mă deasupra soldaților, chiar deasupra subofițerilor (străinul zâmbi fără răutate și și-a smuls mustața), - treptat au căzut toate prejudecățile de partid, toate categoriile, așa cum ai spune: știi, am o categorie din regiunea Yakutsk Și știi care? - "Ce?" - "Categoria gheață " " Deci cum e?" Din gânduri sau din vinul băut, doar chipul lui Alexandru Ivanovici căpăta cu adevărat o expresie ciudată; s-a schimbat dramatic atât la culoare, cât și chiar la volumul feței (există astfel de fețe care se schimbă instantaneu); părea complet beat acum - "Categoria de gheață este gheața provinciei Yakutsk; Le port, știi, în inima mea; ei sunt cei care mă despart de toți; gheață pe care o port cu mine; da, da, da: gheața mă desparte; se separă, în primul rând, ca persoană ilegală care trăiește cu un pașaport fals; în al doilea rând, în această gheață, pentru prima dată, s-a maturizat în mine acel sentiment special: de parcă și când eram în public, eram aruncat în imensitate " Un străin cu o mustață neagră s-a strecurat neobservat la fereastră; acolo, în spatele ferestrelor, într-o ceață verzuie, trecea un pluton de grenadier: trecură oameni înalți și toți în paltoane gri Făcându-și brațul stâng, trecură: treceau rând după rând, baionetele înnegrite în ceață Nikolai Apollonovich a simțit o răceală ciudată: a devenit din nou neplăcut: promisiunea partidului său nu fusese încă retrasă; ascultând acum pe străin, Nikolai Apollonovich a devenit laș: lui Nikolai Apollonovich, ca și Apollon Apollonovich, nu-i plăceau spațiile; era și mai îngrozit de întinderile de gheață, care respirau limpede asupra lui din cuvintele lui Alexandru Ivanovici Alexandru Ivanovici era acolo, lângă fereastră, zâmbind " Nu am nevoie de articolul revoluției: acesta este pentru voi, teoreticieni, publiciști, filozofi, articolul " Aici el, privind pe fereastră, a întrerupt brusc vorbirea; sărind de pe pervaz, se încăpățână să se uite în nămolul cețos; treaba era asta: o trăsură s-a rostogolit din nămolul cețos;

Alexandru Ivanovici văzu atât ușa trăsurii deschizându-se, cât și Apollon Apol Petersburg Lonovich Ableukhov, într-o haină cenușie și într-o pălărie înaltă și neagră, cu fața de piatră asemănătoare unui presăpahar, sări repede din trăsură, aruncând o privire de moment și înspăimântată spre reflexiile oglinzilor ferestrelor; se repezi repede spre intrare, desfăcându-și mănușa de puști neagră în timp ce mergea Alexandru Ivanovici, la rândul său, acum speriat de ceva, și-a ridicat, pe neașteptate, mâna la ochi, de parcă ar fi vrut să se ascundă de un gând imun O șoaptă înăbușită i-a scăpat din piept - "El " " Ce este?" Nikolai Apollonovici s-a urcat și el la fereastră acum - "Nimic special: tatăl tău a condus cu o trăsură " PEREŢII SUNT ZĂPADA, NU PEREŢI! Apollon Apollonovich nu-i plăcea apartamentul său spațios; mobilierul de acolo strălucea atât de obositor, atât de veșnic: și când puneau huse, mobila în huse albe stătea înaintea ochilor ca niște dealuri înzăpezite; răsunător, clar, parchetele de aici dădeau mersul senatorului Sala, care era mai degrabă un coridor de cele mai largi dimensiuni, răsuna limpede, tare și limpede pasului senatorului Din tavanul radiant de ghirlande albe, dintr-un cerc de fructe din stuc, cobora acolo un candelabru cu sticla de cristal de stanca, imbracat intr-un capac de muselina; de parcă un candelabru străpuns, uniform se legăna și tremura cu o lacrimă de cristal Iar parchetul, ca o oglindă, strălucea în pătrate Pereții sunt zăpadă, nu pereți; aceşti pereţi erau peste tot căptuşiţi cu scaune cu picioare înalte; picioarele lor înalte albe ieșeau în șanțuri aurii; coloane de alabastru alb se ridicau de pretutindeni între scaunele tapițate cu pluș căpriu; iar din toate coloanele albe se ridică alabastrul Arhimede Nu Arhimede - Arhimede diferit, pentru că numele lor colectiv este omul antic grec Sticlă de gheață strictă strălucea rece de pe pereți; dar niște mâini grijulii atârnau rame rotunde pe pereți; sub sticlă apăru un tablou palid; pictura în tonuri palide a imitat frescele din Pompei Apollo Apollonovich aruncă o privire dezinvoltă la frescele pompeiene și își aminti a cui mână grijulie le atârna pe pereți; mâna grijulie îi aparținea Annei Petrovna: Apollon Apollonovici își strânse buzele dezgustat și intră în birou; în biroul său, Apollon Apollonovich obișnuia să se încuie cu o cheie; o melancolie inexplicabilă era evocată de spațiile enfiladei; totul de acolo, se părea, cineva veșnic familiar și ciudat va alerga spre el; Apollon Apollonovich s-ar fi mutat cu mare plăcere din uriașul său local într-unul mai modest; la urma urmei, subalternii lui locuiau în apartamente mai modeste; și iată-l, Apollon Apollonovich Ableukhov, a trebuit să renunțe pentru totdeauna de la strângerea captivantă: înălțimea stâlpului l-a silit să facă asta; la fel şi Apollon Apollonovich a fost nevoit să lânceze cu leneş Andrei Bely într-un apartament rece pe terasament; Își amintea adesea de fostul locuitor al acestor camere strălucitoare: Anna Petrovna Au trecut doi ani de când Anna Petrovna l-a lăsat cu un artist italian INDIVIDUAL Odată cu apariția senatorului, străinul a devenit nervos; vorbirea lui până atunci lină s-a întrerupt: probabil că alcoolul acționa; În general, starea de sănătate a lui Alexandru Ivanovici a inspirat serioase temeri; conversațiile sale cu sine și cu ceilalți au evocat în el un fel de stare de spirit păcătoasă, s-au reflectat dureros în măduva spinării; un fel de dezgust sumbru a apărut în el în legătură cu conversația lui incitantă; el, în continuare, și-a transferat acea dezgustătoare; aceste conversaţii nevinovate păreau să-l relaxeze îngrozitor, dar cel mai neplăcut lucru era faptul că, cu cât vorbea mai mult, cu atât mai mult se dezvolta în el dorinţa de a vorbi şi mai mult: până la răguşeală, la o senzaţie astringentă în gât; nu se

mai putea opri, epuizându-se din ce în ce mai mult: uneori a fost de acord până la punctul în care după aceea a simțit adevărate atacuri de manie de persecuție: apărute în cuvinte, acestea continuau în vise: uneori visele lui neobișnuit de amenințătoare deveneau mai dese: urma somnul somn;, uneori trei coșmaruri pe noapte; în aceste vise era înconjurat de toți niște hari (din anumite motive, cel mai adesea tătari, japonezi sau, în general, oameni orientali); aceste hari purtau invariabil aceeași amprentă urâtă; i-au făcut cu toții ochii murdari; dar ceea ce era cel mai surprinzător dintre toate a fost că la vremea aceea își amintea invariabil cel mai lipsit de sens cuvânt, presupus cabalistic, dar în realitate diavolul știe ce: înzestrare; cu ajutorul acestui cuvânt, s-a luptat în vis cu mulțimile de spirite din jur Mai departe: o față fatală a apărut și în realitate pe o bucată de tapet galben închis a locuinței sale; în cele din urmă, din când în când, au început să apară tot felul de gunoaie: și părea să fie în plină zi, dacă toamna cu adevărat la Petersburg ziua este albă, și nu galben-verzuie cu reflexe sumbre de șofran; și apoi Alexandru Ivanovici a trăit la fel tot ce a trăit ieri senatorul, întâlnindu-și privirea, a lui Alexandru Ivanovici Toate acele manifestări fatidice au început în el cu atacuri de angoasă mortală, cauzate, după toate probabilitățile, de o lungă ședere într-un singur loc: apoi Alexandru Ivanovici a început să alerge speriat în ceața verde-galben (în ciuda pericolului de a fi urmărit) ; alergând pe străzile din Petersburg, a dat peste taverne Deci alcoolul a fost pe scena În spatele alcoolului a existat un sentiment instantaneu și rușinos: la picior, sunt vinovat, la ciorapul piciorului unei studente ingenue, indiferent de ea însăși; au început glume, chicoteli, rânjet cu aspect complet inocent Totul s-a încheiat într-un vis sălbatic și de coșmar, cu o libertate Alexandru Ivanovici și-a amintit de toate acestea și a ridicat din umeri: ca și cum odată cu venirea senatorului în această casă, totul s-a ridicat din nou în sufletul lui; Petersburg toate un fel de gând străin nu-i dădeau odihnă; uneori, întâmplător, se apropia de uşă şi asculta bubuitul abia ajuns al paşilor îndepărtaţi; probabil că era senatorul care se plimba prin biroul lui Pentru a-și tăia gândurile, Alexandru Ivanovici a început din nou să reverse aceste gânduri în discursuri plictisitoare:
- "Ascultați, Nikolai Apollonovici, vorbăria mea: și între timp și aici: în toate aceste conversații ale mele, de exemplu, în afirmarea personalității mele, s-a amestecat din nou starea de rău Îți spun, mă cert cu tine - nu mă cert cu tine, ci cu mine, doar cu mine Până la urmă, oricum interlocutorul nu înseamnă nimic pentru mine: pot vorbi cu pereți, cu dulapuri, cu idioți desăvârșiți Nu ascult gândurile altora: adică aud doar ceea ce mă privește pe mine, pe al meu Mă lupt, Nikolai Apollonovich: singurătatea mă atacă: stau ore, zile, săptămâni în pod și fumez Apoi începe să mi se pară că totul nu este în regulă Cunoști această stare? "Nu îmi pot imagina clar Am auzit că vine din inimă Aici, la vederea spațiului, când nu este nimic în jur Acest lucru este mai de înțeles pentru mine "Ei bine, dar nu: deci, stai singur și spui de ce sunt eu: și se pare că nu sunt eu Și știi, această masă stă în fața mea Și diavolul știe ce este: și masa nu este masă Și atunci îți spui: diavolul știe ce mi-a făcut viața Și mă vreau - am devenit eu Și iată-ne În general, disprețuiesc toate cuvintele de pe "e ry", în chiar sunetul "y" există un fel de tătar, mongol sau ceva de genul acesta, Est Ascultă: s Nicio limbă culturală nu cunoaște "y": ceva prost, cinic, slim " Aici străinul cu mustața neagră și-a amintit de chipul uneia dintre persoanele sale enervante; și i-a amintit de litera "era" Nikolai Apollonovich, ca intenționat, a intrat într-o conversație cu

Alexandru Ivanovici - "Tu te referi la măreția individului: spune-mi, nu există niciun control asupra ta; nu ești conectat singur?" - "Tu, Nikolai Apollonovich, ești despre o anumită persoană?" - "Nu vorbesc exact despre nimeni: sunt atât de " - "Da - ai dreptate: o anumită persoană a apărut la scurt timp după zborul meu de pe gheață: ea a apărut în Helsingfors " - "Asta, ce fel de persoană este autoritatea partidului tău?" - "Cea mai înaltă: în jurul ei are loc cursul evenimentelor: poate cele mai mari evenimente: cunoști o persoană?" " Nu, nu știu " - "Știu " - "Păi vezi tu: tocmai acum ai spus că nu ești deloc în Partid, dar Partidul era în tine; cum iese: prin urmare, tu însuți te afli într-o anumită persoană Oh , da, își vede centrul în mine " " Și poverile?" Străinul se cutremură Andrei Bely - "Da, da, da: de o mie de ori da; o anumită persoană îmi pune cele mai grele poveri; poverile mă țin în același frig: în frigul provinciei Yakut " Deci", a glumit Nikolai Apollonovich, "câmpia fizică a provinciei nu atât de îndepărtate s-a transformat în câmpia metafizică a sufletului" - "Da, sufletul meu, ca spațiul lumii; iar de acolo, din spațiul lumii, privesc totul " Ascultă, ai " "Spațiul mondial", l-a întrerupt Alexander Ivanovici, "uneori mă deranjează, mă deranjează disperat Știi cum numesc spațiu? Și fără să aștepte un răspuns, Alexandru Ivanovici a adăugat: - "Eu numesc acel spațiu locuința mea de pe insula Vasilyevsky: patru pereți perpendiculari, lipiți cu tapet de culoare galben închis; când stau între aceste ziduri, nimeni nu vine la mine: vine portarul casei, Matvey Morzhov; în plus, o persoană se încadrează în acele limite " Cum ai ajuns acolo?" - "Da, o persoană " - "Din nou o persoană?" - "Totuși: aici-το și ea s-a transformat, ca să zic așa, gardianul pragului meu umed; dacă vrea și din motive de securitate pot sta acolo săptămâni întregi fără ieșire; pentru că apariția mea pe străzi este întotdeauna un pericol " Aici arunci o umbră asupra vieții rusești - umbra lui Evaziv " - "Da, din cei patru pereți galbeni" " Da, ascultă: de unde este libertatea ta, de unde vine ea", a râs Nikolai Apollonovich, ca și cum și-ar fi răzbunat vechile cuvinte, "libertatea ta este doar de la douăsprezece țigări fumate la rând Ascultă, pentru că persoana te-a prins Cât plătiți pentru cameră? - "Doisprezece ruble; nu, permiteți-mi - cu jumătate " " Aici vă răsfățați cu contemplarea spațiilor lumii?" - "Da, aici: și aici totul nu este la fel - obiectele nu sunt obiecte: aici am ajuns la concluzia că o fereastră nu este o fereastră; fereastra este o tăietură în imensitate - "Probabil, aici ați venit la ideea că vârfurile mișcării știu ce este inaccesibil în partea de jos, pentru că vârful," și-a continuat Nikolai Apollonovici în batjocură, "ce este vârful?" Dar Alexandru Ivanovici a răspuns calm: - "Vârful mișcării este lumea, golul fără fund" " Pentru ce sunt toate celelalte?" Alexander Ivanovici a fost animat - "Da, în numele bolii " Pvgerbur" - "Cât de bolnav?" - "Da, chiar a bolii care mă chinuiește atât de mult: numele ciudat al acelei boli îmi este încă necunoscut, dar semnele enai sunt excelente: lipsa de răspundere a dorului, halucinații, temeri, vodcă, fumat; din vodcă - durere frecventă și surdă în cap; în sfârșit, o senzație specială a coloanei vertebrale: mă chinuie dimineața Crezi că sunt singurul bolnav? Oricum ar fi: tu, Nikolai Apollonovich, - și tu - ești și tu bolnav Aproape toată lumea este bolnavă Ah, pleacă, te rog; Știu, știu totul dinainte, ce vei spune și totuși: ha-ha-ha! - aproape toți angajații ideologici ai partidului - și sunt bolnavi de aceeași boală; trăsăturile ei din mine erau doar mai clar subliniate Știi: în vremuri străvechi, când mă întâlneam cu un tovarăș de partid, îmi plăcea, știi, să-l studiez; aici era odinioară - multe ore de întâlniri, fapte, fum, conversații și tot

despre un asemenea nobil, sublim, iar tovarășul meu clocotește, apoi, știi, tovarășul ăsta mă va chema la restaurant " Deci ce-i cu asta?" - "Ei bine, de la sine înțeles, vodcă; Și așa mai departe; pahar dupa pahar; si deja caut; dacă, după ce am băut un pahar, buzele acestui interlocutor apăreau un asemenea zâmbet (ce fel de zâmbet, Nikolai Apollonovich, nu vă voi putea spune), atunci știu deja: nu vă puteți baza pe interlocutorul meu ideologic; nici cuvintele lui, nici acțiunile lui nu pot fi de încredere: acest interlocutor al meu este bolnav de lipsă de voință, neurastenie; și nimic, credeți-mă, nu-l garantează împotriva unei înmuiere a creierului: un astfel de interlocutor este capabil nu numai să nu-și îndeplinească promisiunile în vremuri grele (Nikolai Apollonovich se înfioră); el este capabil să fure pur și simplu, să trădeze și să violeze o fată Iar prezența lui în partid este o provocare, o provocare, o provocare teribilă Din acel moment mi s-a dezvăluit tot sensul, știi, a unor astfel de pliuri în jurul buzelor, slăbiciuni, chicoteli, strâmbături; și oriunde îmi întorc ochii, peste tot, oriunde mă întâlnesc o tulburare continuă a creierului, o provocare generală, secretă, subtil dezvoltată, un astfel de chicotit sub o faptă comună - ce, probabil că nu îți voi exprima asta, Nikolai Apollonovich deloc Numai eu știu să ghicesc cu exactitate; l-ai ghicit pe el și tu - "Nu-l ai?" - "De asemenea, am: am încetat de mult să am încredere în orice cauză comună" " Deci, tu ești un provocator Nu vă supărați: vorbesc despre o provocare pur ideologică" - "Eu Da da da Sunt un provocator Dar tot provocatorul meu este în numele unei idei grozave, care atrage în secret undeva; și din nou, nu idei, ci tendințe - "Care este tendinta?" - "Dacă vorbim despre tendință, atunci nu o pot defini cu ajutorul cuvintelor: o pot numi setea generală de moarte; și mă delectez cu încântare, cu fericire, cu groază " Când ai început, după cum spui, să te bucuri de suflarea morții, probabil că ai avut acea ridă " - "Și a apărut" Andrei Bely " Și ai început să fumezi și să bei " - "Da, da, da: au existat și sentimente lascive speciale: știi, nu eram îndrăgostită de niciuna dintre femei: eram îndrăgostită - cum să spun: în părți separate ale corpului feminin, în articole de toaletă , în ciorapi, de exemplu Și bărbații s-au îndrăgostit de mine Ei bine , a apărut o anumită persoană la acel moment?" " Cât de urăsc La urma urmei, știi - da, probabil știi, nu prin voința ta, ci prin voința destinului care m-a înălțat - soarta Evazivului - personalitatea mea, Alexandru Ivanovici, a devenit un anex al propriei mele umbre Shadow of the Elusive - ei știu; eu - Alexander Ivanovich Dudkin, nimeni nu știe; si nu vrea sa stie Dar era foame, era frig și, în general, a experimentat ceva nu Elusive, ci Dudkin Alexander Ivanovici Dudkin, de exemplu, se distingea prin sensibilitate excesivă; Elusive era atât rece, cât și crud Alexander Ivanovici Dudkin se distingea de natură prin sociabilitatea sa pronunțată și nu era împotrivă să trăiască în cea mai mare plăcere Cel evaziv trebuie să tacă din punct de vedere ascetic Într-un cuvânt, umbra evazivă a lui Dudkin își face acum marșul victorios: în creierul tinerilor, desigur; Eu însumi am ajuns sub influența unei persoane - doar uită-te la cum arăt? " Da, știi " Și amândoi au tăcut din nou " În cele din urmă, Nikolai Apollonovich, s-a strecurat asupra mea o altă boală nervoasă ciudată: sub influența acestei stări de rău, am ajuns la concluzii neașteptate: eu, Nikolai Apollonovich, am înțeles pe deplin că din frigul spațiilor mele lumii am aprins o ură ascunsă nu pentru guvern deloc, ci pentru cuiva; la urma urmei, această persoană, transformându-mă, Dudkin, în umbra lui Dudkin, m-a alungat din lumea tridimensională, turtindu-mă, ca să zic așa, pe peretele mansardei mele

(poziția mea preferată în timpul insomniei, știi, este să stați lângă perete și întindeți-vă, întindeți-vă brațele pe ambele părți) Și așa, într-o poziție întinsă lângă perete (stau inactiv, Nikolai Apollonovich, ore întregi), într-o zi am ajuns la a doua concluzie; această concluzie era oarecum ciudat legată - oarecum ciudat legată de un fenomen de înțeles, dacă luăm în considerare boala mea în curs de dezvoltare Alexandru Ivanovici a considerat că este potrivit să păstreze tăcerea în legătură cu fenomenul Fenomenul a constat într-o halucinație ciudată: o față fantomatică apărea din când în când pe tapetul galben-maroniu al locuinței sale; trăsăturile acestui chip uneori erau compuse dintr-un semit; mai des, în acea față apăreau trăsături mongole: cu toate acestea, fața era acoperită cu o reflexie neplăcută, galben-șofran Fie un semit, fie un mongol se uita la Alexandru Ivanovici cu o privire plină de ură Alexandru Ivanovici și-a aprins apoi o țigară; iar un semit sau un mongol îşi mişca buzele galbene prin norii albăstrui ai fumului de tutun şi era ca şi cum acelaşi cuvânt răsuna în Alexandru Ivanovici: Helsingfors, Helsingfors Petersburg Alexander Ivanovici a fost la Helsingfors după fuga sa din locuri nu atât de îndepărtate: nu a avut nicio legătură specială cu Helsingfors: acolo a cunoscut doar o anumită persoană specială Deci de ce exact Helsingfors? Alexandru Ivanovici a continuat să bea coniac Alcoolul a acționat cu gradualitate planificată; după ce votca (vinul era prea mult pentru el) a urmat un efect uniform: linia ondulată a gândurilor a devenit în zig-zag; zigzagurile ei s-au încrucișat; dacă s-ar bea mai departe, linia gândirii s-ar dezintegra într-o serie de arabescuri fragmentare, ingenioase pentru cei care o gândesc; dar și numai pentru unul dintre ingenioșii săi în acest moment; de îndată ce s-a trezit puțin, sarea geniului a dispărut undeva; iar gândurile strălucitoare păreau doar o mizerie, căci gândul în acel moment depășea fără îndoială atât limbajul, cât și creierul, începând să se rotească cu o viteză frenetică Emoția lui Alexandru Ivanovici i-a fost transmisă lui Ableukhov: șuvoaie albăstrui de tutun și douăsprezece mucuri de țigară mototolite l-au iritat pozitiv; de parcă cineva nevăzut, un al treilea, s-a oprit brusc între ei, ridicat din fum și din acest morman de cenușă; acest al treilea, apărând, acum domina totul - "Stai: poate ies cu tine; ceva îmi trosnește în cap: în sfârșit, acolo, în aer, ne putem continua conversația fără piedici Aștepta Doar mă voi schimba" " Este o idee grozavă " O bătaie puternică în uşă a întrerupt conversaţia; înainte ca Nikolai Apolonovici să se apuce să întrebe cine bătuse acolo, în timp ce un Alexandru Ivanovici, lipsit de minte, pe jumătate beat, deschise repede ușa; din deschiderea ușii, un craniu gol, cu urechi mărite, ieșea spre străin, parcă se repezi; craniul și capul lui Alexandru Ivanovici aproape că se loveau de frunte; Alexandru Ivanovici a zburat nedumerit și s-a uitat la Nikolai Apolonovici și, privindu-l, nu a văzut decât o păpușă de coafor: un bărbat frumos palid, cerat, cu un zâmbet neplăcut și timid pe buze întins până la urechi Și a aruncat din nou o privire spre ușă, iar în ușa deschisă stătea Apollo Apollonovich cu un pepene verde enorm sub braț - "Așa-așa, așa-așa " " Se pare că am intervenit " - "Eu, Kolenka, știi, ți-am adus acest pepene verde - aici " Potrivit tradiției, în această perioadă de toamnă, Apollon Apollonovich, întorcându-se acasă, cumpăra uneori pepene Astrahan, căruia el și Nikolai Apollonovich erau amândoi vânători Toți trei au tăcut o clipă; fiecare dintre ei a experimentat în acel moment cea mai sinceră frică pur animală - "Iată, tată, prietenul meu de universitate Alexander Ivanovich Dudkin " - "Deci, domnule Foarte frumos, domnule" Andrei Bely Apollon Apollonovich și-a

întins două degete: acei ochi nu arătau groaznic; într-adevăr, dacă un chip îl privea pe stradă: Apollon Apollonovich nu vedea în fața lui decât un om timid, evident schilodit de nevoi Alexandru Ivanovici apucă cu ardoare degetele senatorului; apoi ceva fatal a zburat undeva: Alexandru Ivanovici a văzut în fața lui doar un bătrân nenorocit Nikolai Apollonovich i-a privit pe amândoi cu acel zâmbet neplăcut; dar s-a si linistit; tânărul timid întinse mâna către colibrul obosit Dar inimile a trei băteau; dar ochii celor trei se fereau unul de altul Nikolai Apollonovich a fugit să se îmbrace; se gândi el acum - totul despre asta, despre un singur lucru: cum a rătăcit ieri acolo sub ferestre: înseamnă că îi era dor de casă; dar astăzi ea se așteaptă - ce așteaptă? Gândurile i-au fost întrerupte: Nikolai Apollonovici și-a scos dominoul din dulap și și-a pus-o peste redingotă; podele roșii, din satin, le-a prins cu ace; deja deasupra a tot ce a aruncat pe Nikolaevka lui Între timp, Apollon Apollonovich a intrat într-o conversație cu un străin; dezordine în camera fiului său, țigări, coniac - toate acestea au lăsat în suflet un gust neplăcut și amar; liniștit doar de răspunsurile lui Alexandru Ivanovici: răspunsurile erau incoerente Alexander Ivanovici se înroși și răspunse nepotrivit În fața lui nu vedea decât riduri înmuiere; ochii se uitau din acele riduri înmuiate: ochii unui om vânat: și o voce hohotitoare de angoasă striga așa ceva; Alexandru Ivanovici a ascultat doar ultimele cuvinte; și am prins doar o serie de exclamații sacadate " Știi când era școlar, Kolenka cunoștea toate păsările El l-a citit pe Kaigorodov " - "Am fost curios l " Și acum, nu este asta: a abandonat totul " " Și el nu merge la universitate " Așa a strigat brusc la Alexandru Ivanovici un bătrân de șaizeci și opt de ani; ceva asemănător cu participarea sa mișcat în inima celui Evaziv Nikolai Apollonovich a intrat acum în cameră - "Unde esti?" - "Eu, tată, în afaceri " - "Tu ca să zic așa cu Alexandru cu Alexandru " - "Cu Alexandru Ivanovici " - "Deci, domnule Cu Alexandru Ivanovici, asta înseamnă " Dar Apollon Apollonovich s-a gândit în sinea lui: "Ei bine, poate că este mai bine: dar ochii, poate, doar visau la " Și, în același timp, Apollon Apollonovich a crezut că nevoia nu este un viciu Dar de aceea au băut coniac (Apollon Apollonovich avea o aversiune față de alcool) - "Da: suntem în afaceri " Apollon Apollonovich a început să caute cuvântul potrivit: Petersburg - "Poate am fi luat cina Și Alexandru Ivanovici ar fi luat masa cu noi " Apollon Apollonovich se uită la ceas - "Dar apropo nu vreau să fac de rușine " " La revedere, tată " - "Dragul meu domn " Când au deschis ușa și au mers pe coridorul zgomotos, micuțul Apollon Apollonovich a apărut acolo după ei, în semiamurgul coridorului Astfel, în timp ce treceau în semiamurgul coridorului, Apollon Apollonovich stătea acolo; a întins gâtul după cuplu, privind cu curiozitate Tot la fel, tot la fel Ieri ochii s-au uitat: era în ei și ură și frică; iar acești ochi erau: îi aparțineau, un plebeu Și a existat vreun zigzag - neplăcut sau nu - nu s-a întâmplat niciodată? - "Alexander Ivanovici Dudkin student universitar" Apollo Apollonovich i-a urmat În sala magnifică, Nikolai Apollonovich s-a oprit în fața unui bătrân lacheu, prinzându-și câteva dintre propriile gânduri care fugiseră - "Da-ah ah " - "Te ascult, domnule!" - "Ah Șoarece!" Nikolai Apollonovich a continuat să-și frece neputincios fruntea, amintindu-și ce ar trebui să exprime cu simbolul verbal "șoarece": acest lucru i s-a întâmplat adesea, mai ales după ce a citit tratate serioase constând în întregime dintr-un set de cuvinte de neimaginat: fiecare lucru, chiar mai mult decât atât, - orice denumire a unui lucru după citirea acestor tratate părea de neconceput și invers: tot ceea ce se putea concepe s-a dovedit a fi complet

imaterial, inutil Și cu această ocazie, Nikolai Apollonovich a spus a doua oară cu o privire jignită - "Șoarece " - "Exact asa, domnule!" " Unde este ea? Ascultă, ce ai făcut cu mouse-ul? - "Cu vechime-то? eliberat pe terasament " - "Așa este?" - "Aveţi milă, domnule: ca întotdeauna" Nikolai Apollonovich se distingea printr-o tandrețe neobișnuită față de aceste mici creaturi Asigurați de soarta șoarecelui, Nikolai Apollonovich și Alexander Ivanovici au pornit Cu toate acestea, amândoi au pornit, pentru că amândurora li s-a părut că cineva îi privește de pe balustrada scărilor, și iscoditor și trist Andrei Bely ROLL OUT, ROLL OUT Pe o stradă mohorâtă era o clădire mohorâtă S-a făcut puțin întuneric; felinarele au început să strălucească palid, luminând intrarea; etajele al patrulea erau încă purpuri la apusul soarelui Acolo și-au făcut loc subiecții din toate colțurile Petersburgului; alcătuirea lor era de două feluri; compoziția a fost recrutată, în primul rând, din subiectul unui muncitor, un cap cosmic - într-o pălărie adusă de pe câmpurile pătate de sângele Manciuriei; în al doilea rând, acea compoziție a fost recrutată de la un protestant în general: un protestant mergea din belșug pe picioare lungi; era palid și firav; uneori mânca fitin , alteori mânca și smântână; azi a umblat cu un băț uriaș cu noduri; dacă protestantul meu ar fi aşezat pe cântar, iar băţul lui noduros ar fi aşezat pe ceilalţi cântar, atunci această unealtă l-ar depăşi fără îndoială pe protestant: nu era în întregime clar cine urmărea pe cine; Oare a sărit slujba înaintea protestantului, sau a mers el însuși în spatele slujbei; dar, cel mai probabil, zgomotul să fi sărit singur din partea Nevski, Pușkin, Vyborg, chiar și de la Compania Izmailovsky; protestantul a urmat-o; și îi lipsea suflarea, cu greu putea ține pasul; și un băiat vioi care s-a repezit la ora apariției suplimentului ziarului de seară - acest băiat vioi ar fi răsturnat un protestant, dacă protestantul meu nu ar fi fost un muncitor protestant, ci doar așa - un protestatar Acest protestatar s-a plimbat cu un motiv în ultima vreme: la Sankt Petersburg, Saratov, Tsarevokokshaysk, Kineshma; el nu mergea așa în fiecare zi Ieși, asta, seara la plimbare: apusul este liniștit și liniștit; iar domnișoara râde atât de liniştită pe stradă; subiectul meu care protestează râde liniștit cu domnișoara - fără nicio ciugulă: glumește, fumează; cu cel mai bun aer vorbește cu portarul, cu cel mai bun aer vorbește cu polițistul Brykaciov - "Ce, presupun, obosit de tine, Brykachev, stând aici?" - "Ei bine, domnule: serviciul nu este o sarcină ușoară" " Stai, asta e pe cale să se schimbe " - "Doamne ferește: ce este bine - așa și așa; împotriva unui spirit slab, tu însuți știi că nu vei merge " - "Asta e " Wow și subiect; și polițistul Brykachev wow: și amândoi râd; iar un nichel zboară în pumnul lui Brykachev A doua zi din nou, asta, iesi singur la plimbare ce este? Apus liniștit și liniștit; aceeași este toată mulțumirea în natură; atât teatrele cât și circurile sunt toate în acțiune; si instalatiile sanitare din oras sunt in perfecta stare de functionare; și - dar nu: nu este asta Trecând piața, strada, piața, mișcată jale în fața monumentului marelui om, bunul subiect de ieri s-a plimbat cu o bâtă enormă; amenințător, mut, solemn, ca să spunem așa, cu accent, subiectul pune piciorul în galoșuri și cu cizmele înfășurate; amenințător, tăcut, solemn, subiectul lovește pavajul cu o bâtă; Petersburg nici un cuvânt cu polițistul Brykachev; polițistul Brykachev nu este nici un cuvânt, ci așa așa în spațiu, cu hotărâre: " Intrați, domnilor, intrați, nu stagnați " Și te uiți: executorul judecătoresc Podbrizhny circulă pe undeva Deci ochiul protestantului meu sare: și aici și colo; Protestanții ca el nu s-au adunat la grămadă în fața

monumentului marelui om? Nu s-au adunat în piața din fața închisorii de tranzit? Dar monumentul marelui om este izolat de poliție; nu e nimeni in piata Ca, ca subiectul meu, suspin cu regret; și să se întoarcă în apartamentul lui; iar mama îi dă ceai cu smântână "Deci știi: în ziua aceea s-a tipărit ceva în ziare: ceva - ceva: o măsură - să previi, să zic așa: orice ar fi fost; de îndată ce măsura este tipărită, subiectul va rătăci A doua zi, nu există nicio măsură: nu există subiect pe străzi: atât subiectul meu este mulțumit, cât și polițistul meu Brykachev este mulțumit; iar executorul judecătoresc Podbrizhny este mulțumit Monumentul marelui om nu este izolat de poliție Protestatarul mi-a turnat subiectul în această zi de octombrie? Varsat, turnat! Pălăriile zdruncinate din Manciurian au fost aruncate în stradă; iar subiectele și pălăriile au fost dizolvate în mulțime; dar încoace și încoace mulțimea rătăcea fără țintă; subiecții și pălăriile manciuriene rătăceau în aceeași direcție - spre o clădire mohorâtă cu vârful purpuriu; iar la clădirea purpurie, mohorâtă de la apusul soarelui, mulțimea era formată exclusiv din subiecte și șepci; domnisoara institutiei de invatamant s-a amestecat aici Deja perli, și perli în ușile de la intrare - așa perli, așa perli! Și cum altfel? Un om muncitor nu are timp să se ocupe de decență: și era un spirit rău; zdrobitul a început din colț De-a lungul colțului, lângă panoul propriu-zis, cu bunăvoință stânjeniți, un detașament de polițiști s-a călcat pe loc cu picioarele (era frig); polițistul, în schimb, a devenit și mai stânjenit; Gray însuși, într-o haină cenușie, strigă într-o umbră discretă, ridicându-și respectuos sabia și ținându-și ochii în jos; și era în spate - replici verbale, o mustrare, râsete și chiar: abuz obscen - de la negustorul Ivan Ivanovici Ivanov, de la soția sa, Ivanikha, de la negustorul Puzanov, care a trecut pe aici și s-a răzvrătit împreună cu alții din prima breslă de gradul său (pescuitul și transportul maritim pe Volga) Supraveghetorul gri striga din ce în ce mai mult: " Intrați, domnilor, intrați!" Dar cu cât devenea mai plictisitoare, cu atât mai insistent caii cu picioare blănoase pufneau acolo, în spatele gardului: în spatele dinţilor din buşteni - nu, nu - se ridica un cap zburlit; iar dacă te ridicai peste gard, vedeai că unii doar alungați din stepă și cu bici în pumni, și cu bot de pușcă la spate, s-au mâniat dintr-un motiv oarecare, toți erau mânioși; cu nerăbdare, răutăcioasă, mut acei ragamuffins dansau pe șeile lor; și cai zguduiți - au dansat și ei Un alb Andrei Bely Era un detașament de cazaci din Orenburg În interiorul clădirii mohorâte era o ceață galben-șofran; aici totul era luminat de lumânări; era imposibil să vezi altceva decât trupuri, trupuri și trupuri: îndoit, pe jumătate îndoit, ușor îndoit și deloc aplecat: toți s-au așezat, înconjurați de acele trupuri care puteau și să se așeze și să înconjoare; locuri ocupate în amfiteatru care rulează în sus; amvonul nu se vedea și nici vocea care a lăsat moștenire de la amvon nu se auzea: - "Woo-woo-woo " Bâzâia în spațiu și prin acest "uuu" se auzea uneori: - "Revoluție Evoluție Proletariat Grevă " Și apoi din nou: "Grevă " Și din nou: "Grevă " - "Lovigă l - a izbucnit o voce; zumzetul era și mai tare: între două greve rostite cu voce tare, probabil, "democrația socială" zbârnea Și din nou era deja vioi în bas, continuu, gros uuu-uuuu Evident, era vorba despre faptul că a existat deja o grevă acolo, și acolo, și acolo; că acolo, și acolo, și acolo, se pregătea o grevă, de aceea este necesar să se lovească - aici și aici: să lovească în acest loc; și - deplasat! EVADARE Alexandru Ivanovici se întorcea acasă pe străzile goale Prinevski; focul trăsurii de la curte a zburat pe lângă el; Neva i se deschidea de sub bolta Canalului de Iarnă; acolo, pe

podul arcuit, observă o umbră nocturnă Alexandru Ivanovici s-a întors la locuința lui mizerabilă pentru a ședea singur printre petele maro și a privi viața păduchilor de lemn în crăpăturile umede ale pereților Ieșirea lui de dimineață după noapte semăna mai degrabă cu o evadare de păduchii de lemn târâtori; Observațiile repetate ale lui Alexandru Ivanovici l-au dus cu mult timp în urmă la ideea că liniștea nopții lui depindea încă direct de liniștea zilei petrecute: în ultima vreme aducea acasă cu el doar ceea ce experimentase pe străzi, în restaurante, în ceainărie Cu ce s-a întors azi? Experiențele au urmat în spatele lui într-o coadă zburătoare, puternică și invizibilă; Alexandru Ivanovici a trăit aceste experiențe în ordine inversă, fugind cu conștiința în coadă (adică la spate): în acele momente i se părea că spatele i s-a deschis și din acest spate, ca dintr-o ușă, un corp uriaș era pe cale să se arunce în abis: acest trup de uriaș a fost experiența de astăzi; experiențele s-au epuizat Alexandru Ivanovici se gândi: de îndată ce se va întoarce, evenimentele de astăzi aveau să bată la ușă; va încerca totuși să-i ciupească cu ușa mansardei, smulgându-și coada din spate; iar coada se va rupe totusi În spatele lui, Alexandru Ivanovici a lăsat un pod strălucitor cu diamante Petersburg Mai departe, în spatele podului, pe fundalul nopții Isakius, aceeași stâncă se ridica în fața lui din ceața verde: întinzându-și mâna grea și acoperită de verde, același misterios Călăreț peste Neva își ridica cununa de lauri de aramă ; deasupra grenadierului, care adormise sub căciula lui zbârcită, calul său a aruncat uluit două copite din față; iar dedesubt, sub copite, pălăria de grenadier a bătrânului adormit pompa încet Căzând de pe șapcă, insigna a lovit baioneta Penumbra tremurătoare acoperea faţa Călăreţului; iar metalul feței s-a dublat într-o expresie ambiguă; o palmă se izbi în aerul turcoaz Din acea vreme grea, în timp ce Călărețul de metal s-a repezit spre malul Nevei, din acel timp încordat, când și-a aruncat calul pe granitul cenușiu finlandez, Rusia a fost împărțită în două; însăși soarta patriei a fost împărțită în două; împărțit în două, suferind și plâns, până la ultima oră - Rusia Tu, Rusia, ești ca un cal! În întuneric, în gol, două copite din față se ridicară; și bine încorporate în pământul de granit - cele două din spate Vrei să fii despărțit și de piatra care te ține, precum au fost despărțiți unii dintre fiii tăi proști de pământ, vrei să te despărți și de piatra care te ține și să atârnă în aer fără căpăstru, pentru a să cadă apoi în haos apos? Sau poate vrei să te arunci, spargând ceața, prin văzduh, ca împreună cu fiii tăi să dispari în nori? Sau, ridicându-te, tu, de mulți ani, Rusia, te-ai gândit la soarta cumplită care te-a aruncat aici - în mijlocul acestui nord posomorât, unde apusul însuși are multe ore, unde timpul însuși se repetă alternativ în geros noapte, apoi în strălucirea zilei? Sau tu, înspăimântat de săritură, vei coborî iar copitele, să pufnești și să-l duci pe marele Călăreț în adâncurile câmpiilor din ținuturi înșelătoare? Să nu fie! Odată ridicându-se pe picioarele din spate și măsurând aerul cu ochii, calul de aramă nu-și va mai coborî copitele: va fi un salt peste istorie; va fi mare entuziasm; pământul va fi tăiat; chiar munții se vor prăbuși de la marele laș, și câmpiile băștinași de la lași vor ieși peste tot ca o cocoașă Nijni, Vladimir și Uglich vor fi pe cocoașe Petersburg se va scufunda Toate popoarele pământului se vor repezi din locurile lor în aceste zile; va avea loc o mare bătălie, o bătălie fără precedent în lume: hoardele galbene ale asiaticilor, deplasându-se din casele lor, vor păta câmpurile europene cu oceane de sânge; va fi, va fi - Tsushima! Va fi un nou Kalka! Kulikovo Pole, te astept! În acea zi ultimul Soare va străluci peste

pământul meu natal Dacă, Soare, nu răsăriți, atunci, Soare, țărmurile europene se vor scufunda sub călcâiul greu mongol și spuma se va învârti peste aceste țărmuri; ființele terestre se vor scufunda din nou pe fundul oceanelor - în progenitori, în xáocbi de mult uitat Ridică-te, o, Soare! JOO Andrei Bely O pauză de turcoaz a străbătut cerul; iar o pată de fosfor arzând a zburat spre el printre nori, transformându-se brusc într-o lună strălucitoare continuă; pentru o clipă totul a izbucnit: apă, țevi, granit, jgheaburi de argint, două zeițe deasupra arcului , acoperișul unei case cu patru etaje; cupola lui Isakias părea luminată; aprins - Frunte de călăreț, coroană de aramă-laur; luminile insulei s-au stins; iar nava ambiguă din mijlocul Nevei s-a transformat într-o simplă goeletă de pescuit; de pe podul căpitanului, o pată strălucitoare strălucea și mai sclipitor; poate lumina din țeavă a unui marin cu nasul albastru, într-o pălărie olandeză, cu căști pentru urechi, sau lanterna strălucitoare a unui marinar de serviciu Ca funinginea ușoară, o penumbră ușoară a zburat de pe Călărețul de Bronz; iar grenadierul kosmach, împreună cu călărețul gloatei, era desenat pe lespezi Pentru o clipă, soarta lui Alexandru Ivanovici a fost clar luminată: se putea vedea ce se va întâmpla, se putea afla ce nu se va întâmpla niciodată: astfel totul a devenit clar; părea că soarta se limpezește; dar îi era frică să se uite la soarta lui; a stat în fața sorții șocat, agitat, trăind melancolie Și - luna s-a prăbușit în nor Norii, mâini zdrențuite, zburau din nou sălbatic; șuvițele cețoase de tot felul de împletituri de vrăjitoare se repezi; și în mod ambiguu se profila printre ei o pată de fosfor arzând Apoi s-a auzit un vuiet asurzitor, inuman: fulgerând cu un reflector imens insuportabil, o mașină a trecut în repeziciune, pufnând kerosen, de sub arc până la râu Alexandru Ivanovici a văzut cum chipuri galbene, mongole, tăiau pătratul; de surprindere a căzut; pălăria udă îi căzu în fața În spatele lui se ridică apoi, asemănător bocetei, mormăind " Doamne, Iisuse Hristoase! Mântuiește și ai milă de noi!" Alexandru Ivanovici s-a întors și și-a dat seama că în apropiere șoptește un bătrân grenadier Nikolaev " Doamne, ce este asta?" - "Mașină: oaspeți japonezi eminenti " Nu era nici urmă de mașină Conturul fantomatic al pălăriei cocoșate a lacheului și al pardesiului, întinse în vânt, se repezi din ceață în ceață cu două lumini de trăsură STEPKA Lângă Petersburg, un drum mare șerpuiește din Kolpin: acest loc este mai sumbru decât locul și nu există niciunul! Urci cu mașina la Sankt Petersburg dimineața, te trezești - uite: e mort pe geamurile vagoanelor; nici un singur suflet, nici un singur sat; ca și cum rasa umană s-ar fi stins, iar pământul însuși ar fi un cadavru Aici, la suprafață, format dintr-o încurcătură de tufișuri înghețate, un asemenea nor negru cade la pământ de la distanță; orizontul este acolo plumb; tărâmuri întunecate se târăsc sub cer Petersburg Foaie de autograf albă IRLI Andrei Bely Multi-horn, mult Kolpino fumuriu! De la Kolpino la Sankt Petersburg, un drum mare bate vânt; vânt ca o panglică cenușie; moloz spart îl mărginește și o linie de stâlpi de telegraf Meșterul și-a făcut drum până acolo cu un nod pe un băț; a lucrat la o fabrică de praf de pușcă și a fost expulzat din anumite motive; și a mers infanterie la Petersburg; trestii galbene se strângeau în jurul lui; și pietre moarte de pe marginea drumului; barierele se ridicau și cădeau, verstele în dungi alternau, firul telegrafic zdrăngănește fără sfârșit sau început Meșterul era fiul unui negustor ponosit; a fost numit Styopka; Un total de de luni a lucrat la o fabrică suburbană; și a părăsit fabrica: Petersburg s-a așezat în fața lui grămezi cu mai multe etaje s-au ghemuit deja în spatele fabricilor; fabricile înseși stăteau ghemuit în spatele coșurilor de

fum - acolo, acolo, da, și acolo; nu era un singur nor pe cer, iar orizontul din acele locuri părea să fie mânjit de funingine, o populație de un milion și jumătate de oameni respira funingine acolo Acolo, acolo, da, și - acolo: s-a mânjit cenuşă otrăvitoare; iar coșurile de fum s-au încrețit pe foc; aici hornul se ridica sus; ghemuit un pic - acolo; mai departe, s-a înălțat un șir de țevi de subțiere, care în cele din urmă au devenit doar atât de așa - fire de păr; în depărtare, firele de păr puteau fi numărate cu zeci; deasupra deschiderii terminate a unuia dintre cele mai apropiate coșuri, amenințând cerul cu o înțepătură, ieșea un paratrăsnet Styopka al meu a văzut toate acestea; și pentru toate acestea Styopka mea este zero atenție; stătea pe o grămadă de moloz spart, cu cizmele jos; și-a răsucit din nou picioarele, a mestecat pulpa papurei Și mai departe: s-a târât într-un loc otrăvitor, într-un loc de funingine: la Petersburg însuși Până în seara acelei zile, ușa camerei portarului s-a deschis: ușa țipă; și zdrăngăni blocul ușii: în mijlocul camerei portarului, Matvey Morzhov, se adâncea în ziarul citind, bine, bineînțeles, "Birzhevka"; Între timp, un îngrijitor robust (o durea toată urechea), având grămezi de perne plinuțe pe masă, se ocupa cu pătarea ploșnițelor cu ajutorul terebentinei rusești; și stătea în spiritul portarului dur și dur În acel moment, scârțâind, ușa camerei portarului s-a deschis și blocul s-a deschis zgomot; în pragul ușii, Styopka stătea nesigur (servitorul de la Vasileostrovsky, Matvey Morzhov, era singurul său conațional din tot Sankt-Petersburg: desigur, Styopka s-a dus la el) Spre seară, pe masă a apărut o sticlă de vodcă; au aparut muraturi, a aparut cizmarul Nemuritor cu o chitara Styopka a refuzat votca: au băut servitorul Morzhov și cizmarul Bessmertny - "Zvona Conațional ceva, conațional raportează ceva", rânji Morzhov - "Totul asta pentru că nu au conceptele potrivite", ridică din umeri cizmarul Nemuritor; a atins o sfoară cu degetul; a răsunat: bam, bam - "Și cum este tatăl lui Tselebeevsky " - "Există o singură poveste: e beat" " Și profesorul?" Petersburg - "Dar profesoara nu e nimic: se spune că îl va lua de soț pe cocoșatul Frol" - "Zvona Zfmlyak ceva, relatează un conațional", a fost mișcat Matvey Morzhov; și luând un castravete cu două degete, un castravete și mușcând Totul este pentru că nu au concepte potrivite", cizmarul Nemuritor ridică din umeri: atinse sfoara cu degetul; a răsunat: bam, bam Iar Styopka a spus; totul este despre un lucru, despre un singur lucru: cum au ajuns oameni deștepți în sat, ce s-a întâmplat cu acei șmecheri despre orice altceva, cum au anunțat nașterea unui copil în sat, asta e, o cădere: o cădere de general; mai mult, s-a dovedit: în curând, spun ei, se va împlini; dar despre faptul că el, Styopka, însuși a fost la rugăciunile celui mai înțelept dintre acești oameni - nu gu-gu; şi a vorbit şi despre domnul care trecea, şi toate celelalte puse laolaltă; ce domn a fost în raport cu cele întâmplate: a fugit în sat de la mireasa domnului; și așa mai departe; el însuși a mers - la oameni sofisticați, dar tot nu le-a stăpânit înțelepciunea (deși stăpânul); Hei, au scris despre el, de parcă ar fi dispărut - referitor la orice altceva; mai mult: in plus, a jefuit-o pe sotia negustorului; totul a ieșit împreună: nașterea unui copil, căderea și restul - în curând La toate acea glumă, portarul Morzhov a fost extrem de surprins, iar cizmarul Bessmertny, deloc surprins: a suflat cu vodcă - "Totul asta pentru că nu au conceptele potrivite - de aceea furturi, și stăpânul, și nepoata, și eliberarea universală; de aici oamenii înțelepți; habar nu au: si nimeni nu are A atins sfoara cu degetul și - "bam", "bam"! Styopka nu a spus o vorbă la asta: a tăcut că a primit tsiduli de la acei oameni de la fabrica Kolpino; și așa mai

departe, cu privire la toate: ca κάκ Mai presus de toate, a tăcut despre cum, la fabrica Kolpino, a făcut cunoștință cu un cerc că erau întâlniri chiar lângă Petersburg; și orice altceva Că unii dintre domnii de anul trecut, după acei oameni, participă la întâlniri - până la extrem: și - toți împreună Nici un cuvânt despre toate acestea lui Nemuritorul Styopka; dar a cântat un cântec: Tilimbru-tilishok - Mazăre dulce: ciugulit la ferestre D'timbru-d'ti surplus - Dragă Aneta, Nu te atingi de pasăre: Iată un manet pentru tine Însă cizmarul Nemuritor nu și-a condus decât umerii la acest cântec; Cu toate cele cinci degete fredona la chitară: "Tilimbru, ti-lim-bru: pum-pum-pum-pum" Și a cântat: Nu te voi vedea niciodată, - Nu te voi vedea niciodată: am o fiolă de amoniac în jachetă Andrei Bely O sticlă de amoniac Într-un gât uscat după bunul plac: Rușinat, o să cad pe panou - nu-mi voi vedea goluoka! Și cinci degete la chitară: tilimbra, tilimbra: pum-pum-pum La care Styopka nu a rămas îndatorat: a surprins Peste sabie și aerul bidoiului, Apdel stătea cu o trâmbiță de aur - Lumină, Lumină Lumină nemuritoare! Aseni nemuritoare Lumina - Inaintea Ta, suntem ca niste copii: Tu - Tu esti in rai! Ascultam un tânăr domn care intrase în camera portarului și locuia în pod; l-a întrebat pe Styopa despre cei mai înțelepți oameni: cum proclamă ei prezentarea lumii; și când se întâmplă; dar și mai mult a întrebat despre acel bătrân domn, despre Daryalsky, ca toți ceilalți Stăpânul era de la sine slab: aparent bolnav; iar din când în când golea paharul maestrului, încât Styopka îi spunea încă cuvinte edificatoare: - "Sunteți bolnav, domnule; și de aceea, din tutun și din vodcă, în curând vei fi kaput: el însuși, într-o faptă păcătoasă, a băut: și a făcut jurământ lui tapericha Totul a început de la tutun și vodcă; Știu asta și cine se lipește: japonez! " De unde știi?" " Despre vodcă? În primul rând, însuși contele Leo Nikolaevici Tolstoi - v-ați degnat să citiți cărțica lui "Primul distilator" ? - spune același lucru; și chiar și acei oameni de acolo, lângă Piterburh, spun " Și de unde știi despre japonezi?" " Dar cam așa este despre japonezi: toată lumea știe despre japonezi De asemenea, dacă vă rog să vă amintiți, s-a spus și uraganul-τo care a trecut peste Moscova - ca, se spune, se spune, sufletele morților; din asta, adică lumea, au umblat peste Moscova, fără pocăință, adică au murit Și mai înseamnă: va fi o revoltă la Moscova" - "Și ce se va întâmpla cu Sankt Petersburg?" - "Ce se întâmplă: chinezii construiesc un fel de casă!" Atunci stăpânul l-a luat pe Styopka la sine, în pod: camera stăpânului nu era bună; Ei bine, este îngrozitor pentru stăpân singur: a luat-o pe Styopka la el; au petrecut acolo noaptea L-a luat cu el, l-a așezat în fața lui, a scos din valiză un pisul zdrențuit; iar Styopka a citit scrisoarea: "Convingerile tale politice îmi sunt clare parcă în palma ta: același tot demonismul, aceeași toată obsesia pentru o putere teribilă; nu mă crezi, dar știu deja că: știu că vei afla în curând, așa cum mulți vor afla în curând M-au scos din ghearele necurate Petersburg "Se apropie un moment grozav: mai rămâne un deceniu până la începutul sfârșitului: amintește-ți, notează și transmite posterității; dintre toți anii, este mai semnificativ Aceasta va afecta Rusia, căci în Rusia este leagănul bisericii din Philadelphia; această biserică a fost binecuvântată de Domnul nostru Isus Hristos însuși Înțeleg acum de ce Solovyov vorbea despre cultul Sofiei Îți amintești asta? datorită faptului că sectarul Nijni Novgorod Și așa mai departe mai departe " Styopka a pufnit din nas, iar maestrul a citit mâzgălire: a citit mâzgălire mult timp - "Așa este - în, în, în Și ce fel de ephto a scris domnul? - "Da, este în străinătate, din exilați politici" - "Asta e " - "Și ce, Styopka, va fi?" - "Am auzit: în primul rând, vor fi crime și

apoi va fi nemulțumirea totală; și apoi tot felul de boli - ciuma, foamea și apoi, spun cei mai deștepți, tot felul de neliniște: chinezul se va ridica pe el însuși: mukhamedanii vor fi și ei foarte agitați, doar că nu va funcționa - "Ei bine, ce urmează?" - "Ei bine, toate celelalte se vor aduna la sfârșitul celui de-al doisprezecelea an; abia în al treisprezecelea an De ce! Există o astfel de profeție, domnule: să vedem este o lamă pe noi ce coroană pentru japonezi: și apoi din nou - nașterea unui nou băiat Și încă ceva: la Anpiratorul Prusacului se spune Da, ce Iată o profeție pentru dumneavoastră, domnule: Kavcheg al lui Noe trebuie construit! - "Cum să construim?" - "Bine, domnule, să vedem: m-ați lovit, vă bat eu - șoptim noi" " Despre ce șoptim?" " Totul despre asta, despre un singur lucru: despre a doua venire a lui Hristos " " Ajunge: totul este o prostie " - "Da, vino, Doamne Isuse!" Sfârșitul celui de-al doilea capitol CAPITOLUL TREI, care descrie modul în care Nikolai Apollonovich Ableukhov intră în probleme cu ideea lui Deși este un om mic obișnuit, Nu un Don Juan de clasa a doua, Nici un demon, nici măcar un țigan, Ci doar un cetățean al capitalei, Ce întuneric întâlnim peste tot, Nu diferit la față sau la minte De fratele nostru A P u sh k i n i VACANŢĂ La un loc important a avut loc o apariție, extrem de importantă; apariţia a avut loc atunci, adică a fost În legătură cu acest incident, în locul amintit au apărut oameni extraordinari în uniforme brodate cu fețe extrem de grave; ca să zic așa, erau pe loc A fost o zi de urgență A fost clar, desigur Încă de la primele ore soarele sclipea pe cer: și tot ce nu putea decât să scânteie: acoperișuri din Sankt Petersburg, spitz din Sankt Petersburg, cupole din Sankt Petersburg Au dispărut undeva Dacă te-ai deranjat să arunci o privire spre acel loc important, ai vedea doar lac, doar luciu; străluciți pe ferestrele cu oglindă; bine, bineînțeles - și sclipiciul din spatele ferestrelor cu oglindă; pe coloane - strălucire; pe parchet - stralucire; si la intrare straluceste; într-un cuvânt, lac, luciu și strălucire! De aceea, încă de la prima oră, în diferite părți ale capitalei Imperiului Rus, toate gradele, de la clasa a treia până la clasa I inclusiv, bătrâni cu părul argintiu, cu perciune parfumate și chelie strălucitoare ca lac, îmbrăcați energic amidon, ca și cum ar fi un fel de armură cavalerească; și așa, îmbrăcați în alb, și-au scos din dulap cutiile lor lăcuite cu roșu, amintind de cutiile de diamante pentru doamne; un cui galben senil a apăsat pe arc și din acesta, clacând, capacul a zburat Petersburg lac roșu cu o rezistență plăcută, dezvăluind cu grație într-un pat de catifea moale steaua sa orbitoare; în acest moment, același valet cărunt a adus în cameră un cuier pe care se vedea, în primul rând: pantaloni albi orbitori; în al doilea rând: o uniformă de luciu negru cu piept aurit; un chel arzător s-a aplecat peste aceşti pantaloni albi ca lac, iar bătrânul cu părul cărunt, fără să geamă, peste o pereche de pantaloni albi, albi, s-a îmbrăcat într-o uniformă de luciu negru strălucitor cu pieptul aurit, pe care argintul parfumat a căzut părul gri; mai târziu, el a fost răsucit lateral cu o panglică de satin roșu aprins, dacă era un cavaler Anninsky; dacă era un cavaler de ordin superior, atunci o panglică albastră era înfășurată în jurul pieptului său strălucitor După această ceremonie festivă, steaua corespunzătoare s-a așezat pe un cufăr de aur, a fost atașată o sabie, a fost scoasă dintr-o formă specială de carton o pălărie cocoșată cu un pen, iar cavalerul cu părul cărunt al ordinului - chiar strălucirea și înfricoșarea - într-o trăsură neagră lăcuită a mers unde totul este strălucire și uimire; într-un loc extrem de important, unde deja existau rânduri de persoane extrem de importante cu persoane extrem de importante Acest rang strălucitor,

aliniat cu ștafeta ceremonială principală, a format axa centrală a roții statului nostru A fost o zi de urgență; și el ar trebui, desigur, să strălucească; a radiat, desigur Deja din dimineața devreme a dispărut tot întunericul și era o lumină mai albă decât electricitatea, lumina zilei; tot ce nu putea decât să scânteiască în această lumină: acoperișuri din Sankt Petersburg, spitz din Sankt Petersburg, cupole din Sankt Petersburg O lovitură de tun a răsunat la prânz Într-o dimineață extrem de senină, din spatele cearșafurilor albe orbitoare care zburau brusc din patul dormitorului orbitor, a apărut o siluetă - mică, în totalitate albă; din anumite motive, figurina mi-a amintit de un călăreț de circ Figura impetuoasă, conform obiceiului consacrat de tradiția antichității antice, a început să-și întărească corpul cu gimnastica suedeză, desfăcând și depărtându-și brațele și picioarele, apoi, ghemuindu-se de până la douăsprezece (sau mai multe) ori După acest exercițiu util, figurina și-a stropit craniul și mâinile goale cu apă de colonie (trilă, de la laboratorul de chimie din Sankt Petersburg) Mai mult, după ce a spălat craniul, mâinile, bărbia, urechile, gâtul cu apă proaspătă de robinet, după ce și-a saturat corpul cu cafea extrem de adusă în cameră, Apollon Apollonovich Ableukhov, ca și alți bătrâni în vârstă, s-a târât în acea zi cu încredere în amidon, purtând-o prin orificiul unei cămăși în formă de scoică două urechi izbitoare și, ca un lac, un cap chel strălucitor După aceea, după ce a intrat în dressing, Apollon Apollonovich Ableukhov și-a scos din dulap (ca și alți bătrâni de rang înalt) cutiile lui de lac roșu, unde sub capac, într-o cutie de catifea moale, stăteau toate comenzile rare și valoroase Ca și restul (mai puțin decât alții), i s-a adus o uniformă lustruită cu ladă aurit; Au fost introdusi si pantaloni albi de lana, o pereche de Andrei Bely mănuși albe, o bucată de carton de formă specială, o teacă neagră de sabie, peste care atârna de mâner o franjuri argintie; sub presiunea unui cui galben, toate cele zece capace roșu-lac au zburat în sus, iar din capace s-au obținut: Vultur Alb, stea corespunzătoare, panglică albastră; în cele din urmă, a fost obținută o insignă de diamant; tot acest sat pe pieptul brodat Apollon Apollonovich stătea în fața oglinzii, alb și auriu (toate strălucire și uimire!), strângându-și sabia de coapsă cu mâna stângă și apăsând cu dreapta o pălărie cu cocoș cu pene, cu o pereche de mănuși albe, la piept În această formă tremurândă, Apollon Apollonovich alergă prin coridor Dar dintr-un motiv oarecare, senatorul a zăbovit stânjenit în salon; paloarea extremă a feței sale și aspectul dezordonat al fiului său l-au lovit se pare pe senator Nikolai Apollonovici s-a trezit mai devreme decât ar fi trebuit în ziua aceea; Apropo, Nikolai Apollonovich nu a dormit deloc în noaptea aceea: seara târziu, un șofer nesăbuit a zburat până la intrarea casei galbene; Nikolai Apolonovici, nedumerit, a sărit din cabină și a început să strige cu toată puterea; iar când un lacheu cenușiu cu un galon de aur i-a deschis ușa, Nikolai Apollonovici, fără să-și dea jos pardesiul, încurcându-se cumva în fuste, a alergat pe scări, apoi a alergat printr-o serie de încăperi goale; iar uşa se închise în urma lui Curând, niște umbre au apărut lângă casa galbenă Nikolai Apollonovich ținea pasul în camera lui; la ora două dimineața încă se mai auzeau pași în camera lui Nikolai Apollonovici, se auzeau pași - la trei și jumătate, la trei, la patru Nespălat și adormit, Nikolai Apollonovich stătea îmbufnat lângă șemineu, în halatul lui colorat Apollon Apollonovich, strălucitor și tremurător, oprit involuntar, reflectat de strălucirea parchetelor și oglinzilor; stătea pe fundalul unei mese de toaletă, înconjurat de o familie de cupidon cu

obraji grasi, înfășurându-și flăcările în coroane de aur; iar mâna lui Apollon Apollonovich tomba ceva pe incrustația mesei Nikolai Apollonovici, trezindu-se brusc, a sărit în sus, s-a întors și a închis involuntar ochii: și a fost orbit de un bătrân alb și auriu Bătrânul de aur alb era tată; dar în acel moment Nikolai Apollonovich nu a simțit deloc un val de sentimente înrudite; a trăit ceva cu totul opus, poate ceea ce a trăit în biroul lui; în biroul său, Nikolai Apollonovich a comis acte de terorism împotriva lui însuși - numărul unu peste numărul doi: un socialist față de un nobil; și un mort peste un iubit; acasă, Nikolai Apollonovich și-a blestemat ființa muritoare și, deoarece era chipul și asemănarea tatălui său, și-a blestemat tatăl Era clar că persoana lui asemănătoare zeului trebuie să-și fi urât tatăl; dar poate ființa lui muritoare și-a mai iubit tatăl? Nikolai Apollonovich a recunoscut cu greu acest lucru pentru sine Dragoste? Nu știu dacă acest cuvânt este potrivit aici Nikolai Apollonovich și-a cunoscut tatăl, parcă, senzual, a cunoscut până la cele mai mici cotituri, până la tremurături neclare ale sentimentelor inexprimabile; mai mult: era senzual absolut egal cu tatăl său; Petersburg ceea ce l-a surprins cel mai mult a fost faptul că mental nu știa unde se termină și unde psihic începe în sine spiritul senatorului, purtătorul acelor semne strălucitoare de diamant care scânteiau pe frunzele strălucitoare ale pieptului său brodat Într-o clipă din ochi, el nu numai că și-a imaginat, ci și-a supraviețuit în această uniformă magnifică; ce ar experimenta el, contemplându-se așa cum este, un slob nebărbierit într-un halat pestriț din Bukhara; i s-ar fi părut o încălcare a bunului gust Nikolai Apollonovich și-a dat seama că va simți dezgust, că părintele lui ar avea dreptate în felul lui, simțind dezgust, că părintele simte acel dezgust chiar acum - aici Am mai înțeles că amestecul de furie și rușine l-a făcut să sară atât de repede în fața bătrânului alb-auriu: - "Bună dimineața, tati!" Dar senatorul, continuând senzual în fiul său, experimentând poate instinctiv ceva nu cu totul străin pentru el (precum vocea îndoielilor care a existat cândva în el - în zilele profesorului), și-a imaginat, la rândul său, într-un neglije conștient, contemplând un carierist - fiul parvenit, în tot alb și auriu - în fața neglijei părintelui său - clipi speriat și cu un fel de naivitate, exagerat la maxim, vesel și mai ales familiar răspunse: - "Respectele mele, domnule!" Probabil, purtătorul semnelor de diamant nu și-a cunoscut deloc adevăratul final, continuând în psihicul fiului său Ambele logice au fost dezvoltate în cele din urmă în detrimentul psihicului Psihicul lor li s-a părut un haos, din care s-au născut doar surprize; dar când amândoi erau în contact unul cu celălalt mental, erau ca două orificii posomorâte transformate unul spre celălalt într-un abis perfect; iar o curentă cea mai neplăcută curgea din abis în abis; amândoi au simțit acest curent, stând unul în fața celuilalt; iar gândurile amândurora s-au amestecat, astfel încât probabil fiul să poată continua gândul la tatăl său Amândoi s-au aplecat Mai puțin de toate ar putea să semene cu dragostea cu o intimitate inexplicabilă; conștiința lui Nikolai Apollonovich, cel puțin, nu cunoștea o asemenea dragoste Nikolai Apollonovich a simțit apropierea inexplicabilă ca pe un act fiziologic rușinos; în acel moment putea trata secreţia de tot felul de rudenie ca pe o secreţie naturală a organismului: aceste secreţii nu sunt nici iubite, nici iubite: le dispreţuiesc Pe chipul lui apăru o expresie ca de broască " Ești în paradă astăzi?" Degetele blocate în degete; iar degetele s-au retras Apollon Apollonovich, aparent, a vrut să exprime ceva, probabil, pentru a da o explicație verbală despre motivele apariției sale în

această formă; și a vrut, de asemenea, să pună o întrebare despre motivul paloarei nefirești a fiului său, sau cel puțin să întrebe de ce fiul a apărut la o oră atât de neobișnuită Dar cuvintele i s-au blocat cumva în gât, și numai pe Apollon Apollonovich Nu Andrei Bely a tusit În acel moment a apărut un lacheu care a spus că trăsura a fost servită Apollon Apollonovich, bucurându-se de ceva, dădu din cap recunoscător lacheului și începu să se grăbească - "Așa-așa, așa-așa: foarte bine-domnule!" Apollo Apollonovich, strălucire și uimire, a zburat pe lângă fiul său; în curând a încetat să-și bată pasul Nikolai Apollonovici se uită după părintele său: un zâmbet i-a apărut din nou pe față; abisul s-a întors de la abis; curentul a încetat să mai sufle Nikolai Apollonovich Ableukhov și-a amintit de ultima circulară responsabilă a lui Apollon Apollonovich Ableukhov, care era o discrepanță totală cu planurile lui Nikolai Apollonovich; iar Nikolai Apollonovich a ajuns la concluzia decisivă că părintele său, Apollon Apollonovich, era pur și simplu un ticălos notoriu Curând, bătrânul urca pe o scară tremurătoare, căptușită în întregime cu pânză roșie aprinsă; pe pânza roșie aprinsă, îndoindu-se, picioarele mici au început să construiască colțuri cu o viteză nefirească, motiv pentru care spiritul lui Apollon Apollonovich s-a calmat rapid: iubea simetria în toate Curând, s-au apropiat de el mulți bătrâni, ca și el: perciuni, bărbi, cheli, mustațe, bărbie, cu pieptul auriu și împodobiți cu ordine, stăpânind mișcarea roții noastre de stat; și acolo, la balustrada scărilor, stătea un grup mic cu sâni aurii, discutând într-un bas zgomotos despre rotirea fatală a roții peste gropi, până când maestrul șef de ceremonii, trecând cu un toiag, a sugerat să se alinieze cu toții de-a lungul liniei Imediat după trecerea extraordinară, ocolul și cuvintele cu milă rostite, bătrânii s-au adunat din nou - în hol, în vestibul, lângă coloanele balustradei Dintr-un motiv oarecare, a apărut deodată un roi sclipitor, din centrul căruia se auzi o voce neliniştită, dar reţinută; bubuia de acolo, din centru, ca un bondar uriaș, catifelat; era mai scund decât toți ceilalți și când bătrânii lui cu sânii de aur l-au înconjurat, nu se vedea deloc Iar când contele Doublve, de statură eroică, cu o panglică albastră pe umăr, trecându-și mâna prin părul cărunt, cu un fel de tâmpit moale, s-a apropiat de grămada senilă și și-a înșurubat ochii, a văzut că Apollon Apollonovich s-a dovedit a fi fii acest centru de zumzet Imediat, Apollon Apollonovich și-a întrerupt discursul și, cu o cordialitate nu prea strălucitoare, dar cu cordialitate totuși, și-a întins mâna către acea mână fatală care tocmai semnase termenii unui tratat de urgență: tratatul a fost semnat în America Contele Doublwe s-a aplecat cumva cu blândețe spre craniul gol, care îi era până la umăr, și un șuierat duh s-a strecurat cu dibăcie în urechea mareelor verde pal; Această vrăjitură însă nu a stârnit un zâmbet: nici bătrânii cu sânii aurii, rotunjiți, nu zâmbeau în glumă; iar grămada s-a topit de la sine Cu o înfățișare eroică, demnitarul Apollon Apollonovich a coborât scările; înaintea lui Apollon Apollonovich, contele Dublve mergea într-un cot Petersburg pozitia respectiva; Deasupra lor coborau bătrâni scânteietori, sub ei - ambasadorul cu nasul cârlig al unui stat îndepărtat, un bătrân oriental cu buze roșii; între ele - un mic, alb-auriu și, ca un băț, Apollon Apollonovich coborî drept pe fundalul de foc al pânzei care acoperea scările La acea oră, pe largul Champ de Mars, era un mare teren de paradă; acolo stătea pătratul gărzii imperiale A De la distanță, prin mulțime, în spatele perilor de oțel ale baionetelor preobrazhenienilor, semenoviților, izmailoviților, grenadiilor, se vedeau rândurile detașamentelor de cai albi; părea că oglinda aurie, solidă,

strălucitoare se deplasa încet în punct din punct; insigne de escadrilă colorate fluturau în aer; melodios și plâns, iar orchestrele de argint strigau de acolo; se vedeau acolo un număr de escadrile - cuirasieri, gărzi de cavalerie; se vedea mai departe aceeași escadrilă - cuirasier, gărzi de cavalerie - se vedea un galop de călăreți de gradul de escadrilă - cuirasieri, gărzi de cavalerie - blonzi, uriași și acoperiți cu armură, în alb, din husky, pantaloni netezi, îmbrăcați, în scoici de aur și scânteietoare, în coifuri strălucitoare încoronate fie cu un porumbel de argint, fie cu un vultur bicefal; călăreții din rândurile escadridului au țâșnit; rîndurile escadronului făceau năvală Și, încununat cu un porumbel de metal, baronul cu mustață palid a dansat înaintea lor călare; iar contele Aven, încoronat cu același porumbel, s-a năpustit cu trufie - cuirasieri, gărzi de cavalerie! Iar din ţărână, ca un nor însângerat, coborând pe sultani, husarii au galopat pe caii lor cenuşii; mentica lor s-a înroșit, pelerinele lor de blană s-au făcut albe în vânt în spatele lor; pământul zumzăia și săbiile zgomoteau în sus: și deasupra zgomotului, deasupra prafului, un șuvoi de argint strălucitor curge deodată Cumva, un nor roșu de husar a zburat în lateral, iar locul de paradă s-a curățat Și iarăși, acolo, în spațiu, s-au ridicat acum călăreții de azur, dând atât distanței, cât și soarelui argintul armurii lor: trebuie să fi fost o divizie de jandarmi de gardă; de la distanță se plângea de mulțime cu o țeavă, dar era acoperit cu praful căprui din ochi; tamburul trosni; infanterie a trecut LA MIDIUNE După nămolul creier de la Primul Octombrie, acoperișurile din Petersburg, spitz-ul din Sankt Petersburg și, în cele din urmă, cupolele din Sankt Petersburg, au fost achiziționate uimitor într-o zi în soarele geros din octombrie Angel Peri era singur în ziua aceea; nu era soț: el era responsabil - undeva acolo - de provizii; un înger nepieptănat flutura în chimonoul său roz între vaze cu crizanteme și muntele Fuzi-Yama; kimonoul batea ca niște aripi de satin, iar proprietarul acelui kimono, îngerul amintit, sub hipnoza aceleiași idei, ronțăia fie o batistă, fie vârful unei împletituri negre Nikolai Apollonovich a rămas, Andrei Bely desigur, un ticălos, un ticălos, dar angajatul ziarului Neintelpfein - și asta! - vite Simțurile îngerului au fost spulberate până la extrem Pentru a pune oarecum în ordine sentimentele dezordonate, îngerul Peri s-a urcat cu picioarele pe un șezlong matlasat și și-a deschis cărțica lui: Henri Besancon "Omul și trupurile lui" Îngerul deschisese deja această cărțiță de multe ori, dar și dar: cartea i-a căzut din mâini, ochii îngerului Peri s-au închis repede, o viață furtunoasă s-a trezit în nasul lui minuscul: a fluierat și a adulmecat Nu, nu va dormi în noaptea asta: baroneasa RR a întrebat odată despre o cărțiță; și aflând că cărțica a fost citită, ea a întrebat cumva viclean: "Ce-mi spui, ma chère?" Dar "ta chère" nu a spus nimic; iar barona RR a amenințat-o cu degetul: la urma urmei, nu degeaba inscripția de pe cărțișa începea cu cuvintele: "Prietenul meu Devachanic", iar inscripția respectivă se termina cu semnătura: "Baronesa RR este o carapace muritoare , dar cu o scânteie budhică " Dar - scuză-mă, scuză-mă: ce este un "prieten devachanic", o "cochilie", o "sclipire budică"? Iată ce va explica Henri Besancon Iar Sofia Petrovna de data aceasta va intra mai adânc în Henri Besancon; dar de îndată ce a băgat nasul în Henri Besancon, simțind limpede în pagini mirosul însăși baronesei (baronesa se îneca de opoponax), a sunat clopoțelul și studenta, Varvara Evgrafovna, a zburat ca o furtună: îngerul Peri nu a avut timp să ascundă în mod corespunzător prețioasa cărțișă; iar îngerul a fost prins în flagrant " Ce este?" a strigat Varvara Evgrafovna cu severitate, a pus pince-nez-ul la nas si

s-a aplecat peste cartița " Ce este cu tine? Cine ti-a dat? - "Baronesa RR " - "Ei bine, desigur Și ce este?" - "Henri Besancon " " Vrei să spui Annie Besant Omul și corpul lui? Ce fel de prostii? Ai citit Manifestul lui Karl Marx?" Ochii albaștri clipiră speriați, iar buzele purpurie se năpustiră jignite " Burghezia, simțindu-și sfârșitul, l-a apucat pe mistic: să lăsăm cerul vrăbiilor și, din tărâmul necesității, să lăsăm tărâmul libertății " Iar Varvara Evgrafovna a privit biruitor pe înger cu o privire incontestabilă prin pince-nezul ei: iar ochii îngerului Peri clipiră mai neputincioși; acest înger a respectat în mod egal atât pe Varvara Evgrafovna, cât și pe baronesa RR Și acum trebuia să aleg între ele Dar Varvara Evgrafovna, din fericire, nu a adus în discuție istoria; Încrucișându-și picioarele, își frecă pince-nezul - "Ideea este că Tu, desigur, vei fi la balul soților Tsukatov " " Vreau", a răspuns îngerul vinovat " Chestia este aceasta: la acest bal, conform zvonurilor care au ajuns la mine, va fi și cunoștința noastră comună: Ableukhov " Petersburg Îngerul a izbucnit - "Păi, deci: lui îi dai această scrisoare" Varvara Evgrafovna a aruncat scrisoarea în mâinile îngerului - "Trece; și gata: îl vei da mai departe?" - "Eu voi transmite " - "Ei bine, deci, dar nu am ce să mă răcoresc aici cu tine: merg la un miting " - "Porumbel, Varvara Evgrafovna, ia-mă cu tine" " Nu ți-e frică? Poate o bătaie " - "Nu, ia, ia - draga mea " " Ei bine, hai să mergem Numai tu te vei îmbrăca; și așa mai departe: pudrat Deci te grăbești " - "Ah, acum: într-o clipă! " - "Doamne, grăbește-te, grăbește-te Corset, Mavrushka! Rochia neagră de lână este aceeași: iar pantofii sunt la fel Oh, nu: cu tocuri înalte Și fustele foșneau când cădeau: un chimono roz a zburat pe pat peste masă Mavrushka era confuză: Mavrushka a dărâmat un scaun - "Nu, nu așa, dar mai strâns: și mai strâns Nu aveți brațe - cioturi Unde sunt jartierele - ah, ah? De cate ori ti-am spus? Și corsetul trosnește cu un os: iar mâinile tremurânde încă nu puteau să pună împletiturile negre pe spatele capului nopții Sofia Petrovna Lihutina, cu un ac de os în dinți, își miji ochii: miji la scrisoare; pe scrisoare a fost făcută clar inscripția: Nikolai Apollonovich Ableukhov Că ea avea să-l întâlnească mâine la balul soților Tsukatov, să vorbească cu el, să-i dea o scrisoare - era și înfricoșător și dureros: era ceva fatal aici - nu, nu te gândi, nu te gândi! O șuviță neagră recalcitrantă i-a alunecat din ceafă Da, o scrisoare Scrisoarea spunea clar: Nikolai Apollonovich Ableukhov Singurul lucru ciudat este acesta: acest scris de mână era scrisul lui Lippanchenko Ce prostie! Iată-o deja într-o rochie neagră de lână, cu o închizătoare pe spate fluturată din dormitor: - "Ei bine, să mergem, să mergem Apropo, această scrisoare De la cine? " - "?" Ei bine , nu, nu: sunt gata " De ce te-ai grăbit atât de mult să mergi la miting? A afla draga, a cere, a realiza? Ce să întreb? La intrare, s-au ciocnit cu Khokhl-Micul Rus Lippanchenko: " Așa: unde mergi?" Sofia Petrovna și-a fluturat atât mâna de pluș, cât și mufa, supărată: - "Sunt la un miting, la un miting " Dar creasta vicleană nu s-a lăsat: Andrei Bely - "Bine: sunt cu tine " Varvara Evgrafovna s-a îmbujorat, s-a oprit și s-a uitat fix la ucrainean - "Cred că te cunosc: închiriezi o cameră la Manponshi" Aici creasta vicleană nerușinată a căzut în cea mai puternică confuzie; pufăi brusc, se dădu înapoi, își ridică pălăria și căzu în urmă - "Cine, spune-mi, este acest subiect neplăcut?" - "Lippanchenko" - "Ei bine, nu este deloc adevărat: nu Lippanchenko, ci un grec din Odesa: Mavrokor Dato; se întâmplă în camera mea în spatele peretelui: nu te sfătuiesc să-l iei Dar Sofia Petrovna nu a ascultat Mavrokordato, Lippanchenko - e tot la fel Scrisoare, aici, scrisoare · NOBIL, ÎMPĂRȘIT, PAL! Mergeau de-a lungul

Moikai În stânga lor, ultimul aur și ultimul purpuriu fluturau în frunzele grădinii; și, apropiindu-se mai aproape, se vedea un pițigoi; iar din grădină un foșnet de ață s-a întins ascultător până la pietre pentru a se răsuci și a alerga la picioarele unui trecător și a șopti, țesând împrăștiere galben-roșu de cuvinte din frunze - "Uuuu-uuu-uuu " - așa a sunat în spațiu - "Auzi?" " Ce este?" - "Woo-woo " " Nu aud nimic " Și acel sunet se auzea în liniște în orașe, păduri și câmpuri, în spațiile suburbane ale Moscovei, Sankt Petersburg, Saratov Ai auzit acest cântec din octombrie ? Acest cântec nu exista înainte; acest cântec nu va - "Așa e, un corn de fabrică: undeva în fabrici e grevă" Dar claxonul fabricii nu suna, nu era vânt; iar câinele tăcea Sub picioarele lor, în dreapta, canalul Moysky era albastru, iar în spatele lui apărea o linie roșiatică de pietre de terasament deasupra apei și era încoronată cu fier, dantelă de zăbrele: aceeași clădire strălucitoare cu trei etaje din epoca Alexandru era susținută de cinci coloane de piatră; iar intrarea se întuneca între coloane; deasupra etajului doi se afla aceeași fâșie întreagă de muluri ornamentale: cerc după cerc - toate cercurile de stuc Un pardesiu zbura între canal și clădire pe caii săi, ascunzând vârful înghețat al nasului său trufaș în castorul său; iar banda galbenă strălucitoare se legăna, iar perna roz a șapcii de cocher se legăna Petersburg puțin După ce a ajuns din urmă pe Lihutina, banda galbenă strălucitoare a cuirasierului Majestății Sale a zburat sus deasupra biciului: era baronul Ommau-Ommergau Înainte, acolo unde canalul se curba, se ridicau pereții roșii ai bisericii, scăpând într-o turelă înaltă și într-un spitz verde; iar în stânga deasupra casei, un pervaz de piatră, în turcoaz sticlos, cupola orbitoare a lui Isakiya se ridica atât de strict Aici este terasamentul: adâncime, albastru verzui Acolo, departe, departe, parcă mai departe decât ar trebui, s-au scufundat insulele, s-au scufundat insulele: și clădirile s-au scufundat; se va spăla, se va revărsa adâncimea asupra lor, un albastru verzui Deasupra acestui albastru verzui, nemilosul apus de soare și-a trimis încoace și colo lovitura de lumină purpurie: și Podul Trinității a fulgerat; iar Palatul, de asemenea, bpgrilsya Deodată, sub această adâncime și albastru verzui pe fundalul purpuriu al variului, a apărut o siluetă distinctă: Nikolaevka cenușie își batea aripile în vânt; iar chipul de ceară se lăsă dezinvolt pe spate, ieșindu-și buzele în afară: în întinderile albăstrui ale Nevei, toți ochii ei căutau ceva, nu găseau, zburau peste șapca ei modestă; n-au văzut pălăria: n-au văzut nimic - nici ea, nici Varvara Evgrafovna: au văzut doar adâncimea, albastrul verzui; s-au ridicat și au căzut - acolo le-au căzut ochii, dincolo de Neva, unde malurile s-au scufundat și clădirile insulei erau roșii În față, adulmecând, alerga un buldog dungat și întunecat, ținându-și biciul argintiu în dinți Venindu-se pe parcurs, se trezi, miji putin ochii, atinse usor banda cu mana; n-a spus nimic - și s-a dus acolo: numai clădiri erau purpurite acolo Sofia Petrovna, cu ochii mijiți complet, ascunzându-și fața mică în manșon (acum era mai roșie decât un bujor), clătină cumva neputincioasă din cap: nu lui, ci buldogului Iar Varvara Yevgrafovna doar s-a uitat, a adulmecat și s-a uitat la el - "Abluhov?" - "Da se pare " Și, auzind un răspuns afirmativ (ea însăși era miop), Varvara Evgrafovna și-a șoptit emoționată pentru sine: Nobil, zvelt, palid, Părul ca inul; Gând - generos și să se simtă sărac N A A - cine este el? Aici, aici este: Un revoluționar cunoscut, Deși aristocrat, Dar familia lui necinstită este de o sută de ori mai bună Iată, el, re-creatorul sistemului putred, căruia ea (în curând, în curând!) urmează să-i ofere o căsătorie civilă după ce el își va îndeplini promisiunea

față de el Andrei Bely misiunea desemnată, urmată de o explozie generală, la nivel mondial: apoi s-a înecat (Varvara Evgrafovna avea obiceiul de a înghiți saliva prea tare) " Ce este?" - "Nimic: am venit cu un motiv ideologic " Sofia Petrovna nu-l mai asculta pe Io: pe neașteptate pentru ea însăși, s-a întors și a văzut că acolo, acolo, pe marginea palatului în impactul purpurie deschis al ultimelor raze Neva, se întoarse cumva ciudat spre ea, arcuindu-și și îngropându-și fața în guler, din care șapca studentului, stătea Nikolai Apollonovich: i s-a părut că zâmbea în cel mai neplăcut mod și, în orice caz, reprezenta o siluetă destul de ridicolă: învelit într-un pardesiu, părea atât cu umeri rotunzi, cât și cumva fără brațe , cu o aripă de pardesiu dansând absurd în vânt; și, văzând toate acestea, întoarse repede capul Stătea nemișcat multă vreme, arcuit, zâmbind în cel mai neplăcut mod și, în orice caz, reprezenta o figură destul de ridicolă a unui bărbat fără brațe, cu o aripă de pardesiu, care dansa atât de absurd în vânt pe un loc al unui apus de soare purpuriu Dar, în orice caz, nu s-a uitat la ea: era posibil, cu miopia lui, să vadă figurile în retragere; râse în sinea lui și se uită departe, departe, parcă mai departe decât ar fi trebuit, spre locul în care se scufundau clădirile insulei, unde abia erau aburite de fumul purpuriu Și ea - voia să plângă: voia că soțul ei, Serghei Sergheevici Lihutin, să se apropie de acest ticălos, să-l lovească brusc în față cu un pumn de chiparos și să-și spună cuvântul cinstit de ofițer despre asta Apusul nemilos a trimis lovitură după lovitură chiar de la orizont; mai mare a crescut incomensurabilitatea ondulațiilor roz; chiar mai sus, blând atât de recent nori albi (acum roz) ca niște mici depresiuni de sidef rupte au dispărut în tot turcoaz; tot acest turcoaz curgea uniform între fragmentele de sidef roz: în curând sideful, scufundându-se în înălțimi, parcă s-ar retrage în adâncurile oceanului, va stinge cele mai delicate reflexe în turcoaz: un albastru închis , adâncimea verde-albăstruie se va revărsa peste tot: pe case, pe granite, pe apă Și nu va fi apus KONT-CONT-KONT! Lacheul a servit supa În fața farfurii senatorului, acesta a pus mai întâi o oală cu ardei din aparat Apollon Apollonovich a apărut de la uşă în jacheta lui gri; se aşeză la fel de repede; iar lacheul scoase capacul de pe pahala aburindă Ușa din stânga se deschise; Nikolai Apollonovici se repezi pe ușa din stânga într-o uniformă de student strâns cu nasturi; la uniformă Petersburg cel mai înalt (din vremea împăratului Alexandru I) s-a încrețit Amândoi s-au uitat unul la altul; și amândoi erau stânjeniți (intotdeauna erau stânjeniți) Apollon Apollonovich privi de la obiect la obiect; Nikolai Apollonovici simțea o confuzie zilnică: două brațe complet inutile îi atârnau de umerii de ambele părți ale trunchiului; iar într-un acces de obsechiozitate zadarnică, alergând până la părinte, a început să-și rupă degetele subțiri (deget pe deget) Spectacolul zilnic îl aștepta pe senator: fiul nefiresc de politicos a sărit nefiresc de repede peste spațiul de la ușă la masa de sufragerie Apollo Apollonovich s-a ridicat repede în fața fiului său (toată lumea a spus că a sărit în sus) Nikolai Apollonovich s-a împiedicat de un picior de masă Apollon Apollonovich și-a întins buzele plinuțe către Nikolai Apollonovich; Nikolai Apollonovich lipi două buze de aceste buze plinuțe; buzele s-au atins între ele; iar mâna de obicei transpirată tremura două degete - "Bună seara, tati!" - "Respectele mele, domnule " Apollon Apollonovich se aşeză Apollon Apollonovich apucă cutia de ardei Ca de obicei, Apollon Apollonovich a piperat supa " De la universitate? " - "Nu, de la o plimbare " Și o expresie ca de broască a trecut peste gura rânjitoare a respectuosului fiu, al cărui chip am reușit să-l examinăm, distrași de

tot felul de zâmbete, zâmbete sau gesturi de curtoazie, care sunt blestemul vieții lui Nikolai Apollonovich, fie și numai pentru că nu era nici urmă de măști grecești; aceste zâmbete, zâmbete sau pur și simplu gesturi de curtoazie curgeau într-un fel de cascadă continuă în fața privirii fluturatoare a unui tată distrat; iar mâna care i-a adus lingura la gură tremura evident, vărsând supa - Ești de la Instituție, tată? " Nu, de la ministru " Mai sus, am văzut cum, stând în biroul său, Apollon Apollonovich a ajuns la concluzia că fiul său era un escroc inveterat: așa a comis un tată de șaizeci și opt de ani asupra lui un anumit act, deși inteligibil, dar totuși terorist propriul sânge și pe propria sa carne Dar acestea erau concluzii abstracte, de cabinet, care nu se mai duceau pe coridor sau (cu atât mai puțin) în sala de mese - "Tu, Kolenka, piper?" " Sare pentru mine, tată " Apollon Apollonovich, uitându-se la fiul său, adică fluturând în jurul tânărului filozof care se zvârcolește cu ochii mișcatori, conform tradiției Andrei Bely această oră s-a răsfățat cu valul, ca să spunem așa, patronimic, evitând biroul cu gândurile sale - "Și iubesc ardeiul: are un gust mai bun cu piper " Nikolai Apollonovich, coborând ochii în farfurie, a alungat din memorie asocieri obositoare: apusul Neva și inexprimabilele ondulații roz, cele mai delicate reflexe de sidef, o adâncime verde-albăstruie; iar pe fundalul celui mai delicat sidef - "Da, domnule! " - "Da, domnule! " - "Foarte bine, domnule " Apollon Apollonovich și-a angajat fiul (sau, mai bine spus, el însuși) într-o conversație Tăcerea atârna peste masă Apollon Apollonovich nu a fost deloc jenat de această tăcere în timp ce mânca supă (bătrânii nu sunt jenați de tăcere, ci de tinerețe nervoasă, da) Nikolai Apollonovich a experimentat un adevărat chin la un castron de supă răcit în găsirea unui subiect de conversație Și deodată izbucni: " Aici eu " - "Si ce?" " Nu Deci nimic " Tăcerea atârna peste masă Nikolai Apollonovich din nou, în mod neașteptat pentru el însuși, a izbucnit (iată o agitație) " Aici eu " Doar "iată-mă?" Încă nu se gândise la o continuare a cuvintelor care săriseră; și nu se gândea la "aici eu " Și Nikolai Apollonovich s-a împiedicat " Ce naiba sunt", se gândi el, "mă pot gândi la ceva" Și nu a venit cu nimic Între timp, Apollon Apollonovich, tulburat pentru a doua oară de confuzia verbală absurdă a fiului său, și-a ridicat brusc privirea întrebător, sever, capricios, indignat de "mormăitul" - "Lasa-ma: ce este?" În capul fiului, cuvinte fără sens se învârteau sălbatic: - "Percepția " - "Apercepția " - "Piperul nu este piper, ci un termen: terminologie " - "Autentificare, logică " Și deodată s-a dovedit: - "Logica lui Cohen " Nikolai Apollonovici, bucurându-se că a găsit o cale de ieșire, a izbucnit zâmbind: - "Iată eu citesc Cohen în Theorie der Erfahrung " Și s-a bâlbâit din nou Petersburg Deci , ce fel de carte este aceasta, Kolenka?" Apollon Apollonovich, în numele fiului său, a respectat involuntar tradițiile copilăriei; și în comunicarea cu escrocul inveterat, el l-a numit pe escrocul inveterat "Kolenka, fiu, prieten" și chiar - "blue b ch and k o m " " Kogen, cel mai mare reprezentant al kantianismului european " - "Scuzați-mă - kontianism?" " Kantianismul, tată " - "Kan-ti-an-stva?" - "Asta e " Dar Comte l-a respins pe Kant, nu-i așa? Vorbești despre Conte? " Nu despre Comte, tată, despre Kant! " " Dar Kant nu este științific " - "Acest comte nu este învățat " - "Nu știu, nu știu, prietene: pe vremea noastră credeau că nu era așa " Apollon Apollonovich, obosit și cumva nefericit, își frecă încet ochii cu pumni reci, spunând absent: - "Cont " - "Cont " - "Cont " Loeks, lacuri, sclipici și un fel de scântei roșii au măturat în ochi (Apollon Apollonovich a văzut întotdeauna în fața ochilor, ca să spunem așa,

două spații diferite: spațiul nostru și, de asemenea, spațiul unui fel de rețea învârtită de linii care deveneau aurii la noapte) Apollon Apollonovich a argumentat că creierul său suferea din nou de scăpări violente de sânge, din cauza stării hemoroidale violente din ultima săptămână; de peretele întunecat al fotoliului, în adâncurile întunecate, craniul lui se sprijini; ochii albaștri închis se uitau întrebători: - "Comte Da: Kant " Se gândi și ridică privirea la fiul său: Deci , ce fel de carte este aceasta, Kolenka?" Nikolai Apollonovich, cu viclenie instinctivă, a început să vorbească despre Cohen; conversația despre Cohen a fost cea mai neutră conversație; această conversație a filmat alte conversații; iar unele explicații au fost întârziate (de la o zi la alta - de la lună la lună) Și, în plus, obiceiul de a edifica conversații s-a păstrat în sufletul lui Nikolai Apollonovich încă din copilărie: încă din copilărie, Apollon Apollonovich a încurajat astfel de conversații la fiul său: s-a întâmplat la întoarcerea lui de la gimnaziu, a explicat Nikolai Apollonovich, cu fervoare vizibilă tatălui său detaliile despre cohorte, testudo și turrisah; a explicat alte detalii ale războiului galic; cu plăcere Andrei Bely apoi Apollon Apollonovich și-a ascultat fiul, încurajând cu condescendență interesele gimnaziului Și mai târziu, Apollon Apollonovich Kolenka chiar și-a pus mâna pe umăr - "Tu, Kolenka, ar trebui să citești Logica lui Mill: , știi, aceasta este o carte utilă Două volume Am citit-o odată de la tablă la tablă " Iar Nikolai Apollonovici, după ce înghițise chiar înainte Logica lui Sigvart , a ieșit totuși în sala de mese la ceai cu un volum enorm în mână Apollon Apollonovich, ca din întâmplare, a întrebat afectuos: - "Ce citești, Kolenka?" - Logica lui Mill, tată - "Deci, domnule, deci, domnule Foarte bine, domnule!" Și acum, împărțiți până la capăt, au ajuns inconștient la amintiri vechi: cina lor se termina adesea într-o conversație edificatoare Odată, Apollon Apollonovich a fost profesor de filozofie a dreptului : la vremea aceea a citit mult până la capăt Toate acestea au trecut fără urmă: în fața piruetelor grațioase ale logicii înrudite, Apollon Apollonovich a simțit o greutate fără obiect Apollo Apollonovich nu a știut cum să se opună fiului său El, însă, s-a gândit: "Kolenka trebuie să i se facă dreptate: aparatul său mental este clar dezvoltat" În același timp, Nikolai Apollonovich a simțit cu plăcere că părintele său este un ascultător neobișnuit de conștient Și o aparență de prietenie între ei apărea de obicei la desert: uneori le era milă să întrerupă conversația de la cină, de parcă amândoi le-ar fi frică unul de celălalt; de parcă fiecare dintre ei ar fi semnat de unul singur execuția celuilalt Amândoi se ridicară: amândoi începură să se plimbe prin suita de camere; alb Arhimede stătea în umbră: acolo, acolo; aici si acolo; enfilada camerelor înnegrită; în depărtare, din sufragerie, se repeziră sclipiri roșiatice de fermentație ușoară; în depărtare, din sufragerie, a început să trosnească o lumină Așa că au rătăcit odată printr-o enfiladă de cameră goală - un băiețel și încă un tată tandru; tatăl încă tandru îl bătu pe băiatul blond pe umăr; după aceea, blândul tată l-a condus pe băiețel la fereastră, și-a ridicat degetul spre stele: - "Stelele, Kolenka, sunt departe: de la cea mai apropiată stea, un fascicul de raze se îndreaptă spre pământ de mai bine de doi ani Deci, draga mea!" Și încă o dată, un tată blând i-a scris fiului său o poezie: Nebunul, nebunul Kolenka dansează: A pus o șapcă - Părăsind pe un cal Petersburg De asemenea, când contururile meselor ieșeau din umbră, un fascicul de lumini de terasament a zburat prin sticlă: mesele au început să strălucească cu incrustații A ajuns tatăl la concluzia că sângele sângelui său este sânge rău? Fiul a râs

la bătrânețe? Nebunul, nebunul Kolenka dansează: A pus o șapcă - Părăsind pe un cal A fost, poate nu a fost nicăieri, niciodată? Amândoi stăteau acum pe canapeaua de satin din sufragerie, întinzând fără rost cuvinte lipsite de sens: se priviră în ochi nerăbdătoare, iar flacăra roșie de pe tapet respira căldură; bărbierit, cenușiu și bătrân, Apollon Apollonovich a fost înfățișat pe o flacără fulgerătoare cu ambele urechi și o jachetă: cu o astfel de față, pe fundalul Rusiei în flăcări, l-au înfățișat pe coperta unei reviste Întinzându-și mâna moartă și fără să se uite în ochii fiului său, Apollon Apollonovich a întrebat cu o voce înclinată: - "De multe ori tu, prietene, se întâmplă mm acesta " - "Cine, tată?" - "Iată-l pe cel ca tânărul lui " - "Tânăr?" - "Da, - cu o mustață neagră " Nikolai Apollonovich rânji, strângându-și brusc mâinile transpirate - Acesta este cel pe care l-ai găsit în biroul meu tocmai acum? - "Ei bine, da - aceeași " - "Alexander Ivanovici Dudkin! Nu Ce ești " Și spunând "ce ești", se gândi Nikolai Apollonovich: - "Păi, de ce am spus asta" ceea ce "ai spus" Și gândindu-se, a adăugat: - "Așa-așa, vine la mine " " Dacă dacă aceasta este o întrebare nemodesta, atunci se pare " " Ce, tată?" A venit la tine cu afaceri universitare?" - "Dar apropo dacă întrebarea mea este, ca să zic așa, inoportună " "De ce este inoportună? " - "Uau un tânăr plăcut: sărac, se pare " " Este student? " - "Student" - "Universitate?" - "Da, universitatea * " - "Nu o școală tehnică? " " Nu, tată " Andrei Bely Apollo Apollonovich știa că fiul său minte; Apollon Apollonovich se uită la ceas; Apollon Apollonovich se ridică ezitant Nikolai Apollonovich și-a simțit dureros mâinile, Apollon Apollonovich se uită în jur stânjenit: - "Da, aici Există multe ramuri speciale ale cunoașterii în lume: fiecare specialitate este profundă - ai dreptate Știi, Kolya, sunt obosit Apollon Apollonovich a încercat să-l întrebe pe fiul său, care își freca mâinile, despre ceva S-a ridicat, s-a uitat și nu a întrebat, ci a privit în jos: Nikolai Apollonovich a simțit rușine pentru o clipă Din punct de vedere mecanic, Apollon Apollonovich și-a întins buzele pline spre fiul său: iar mâna i-a tremurat două degete - Bună seara, tată! - "Respectele mele, domnule!" Undeva în lateral, un șoarece s-a târâit, a foșnit și a scârțâit brusc Curând, ușa biroului senatorial s-a deschis: cu o lumânare în mână, Apollon Apollonovich a alergat într-o cameră incomparabilă pentru a se răsfăța cu citirea ziarelor Nikolai Apollonovici se duse la fereastră Un fel de pată fosforescentă era atât cețoasă, cât și mătura cu furie pe cer; Distanța Neva făcea semn cu o strălucire fosforescentă, iar din aceasta avioane zburătoare în tăcere pâlpâiau în verde, dându-se ici și colo cu o scânteie aurie; ici și colo o mică lumină roșie a aprins pe apă și, clipind, s-a stins într-o ceață întinsă fosforic În spatele Nevei, întunecându-se, clădirile uriașe ale insulelor se ridicau și își aruncau ochii în ceață - la nesfârșit, fără zgomot, dureros: și părea că plâng Deasupra, niște contururi vagi își întindeau sălbatic mâinile zdrențuite; roi după roi, au urcat peste valul Nevei; iar o pată fosforescentă le-a fost aruncată din cer Doar într-un singur loc, neatins de haos, unde Podul Trinității este aruncat în timpul zilei, cuiburi de diamante uriașe aburite peste un roi strălucitor de șerpi inelați și ușori; și răsucindu-se și dezvoltându-se, șerpii au fugit de acolo într-o succesiune sclipitoare; și apoi, după ce s-au scufundat, s-au ridicat la suprafață cu șiruri stelare Nikolai Apollonovich se uită la corzi Digul era gol Din când în când umbra neagră a unui polițist trecea, înnegrindu-se într-o ceață ușoară și încețoșându-se din nou; și au dispărut, iar clădirile lui Zanev au dispărut în ceață; Peter și Paul Spitz a fost înnegrit și a

intrat din nou în ceață Un fel de umbră feminină fusese de mult înnegrită în ceață: stând lângă balustradă, nu intra în ceață, ci privea direct la ferestrele casei galbene Nikolai Apollonovici zâmbi cu un zâmbet neplăcut: ducându-și pince-nezul la nas, se uită la umbră; Nikolai Appolonovich și-a umflat ochii cu o cruzime lascivă, a continuat să se uite la acea umbră; bucuria îi deforma trăsăturile Petersburg Nu, nu: nu - ea; dar ea, ca acea umbră, ocoli casa galbenă; și a văzut-o; totul era neliniştit în sufletul lui Ea îl iubea, fără îndoială; dar o aştepta o răzbunare teribilă fatală O umbră neagră aleatorie s-a încețoșat deja în ceață În adâncul coridorului întunecat zăngăni un zăvor de metal, în adâncul coridorului întunecat o lumină pâlpâi: Apollon Apollonovich, cu o lumânare în mână, se întorcea dintr-un loc incomparabil: o halat de toaletă gri, asemănătoare șoarecilor, gri obrajii ras și contururile uriașe ale urechilor complet moarte erau clar sculptate de departe în torțele dansante, scăpând dincolo de cercul de lumină în întuneric perfect; din întuneric desăvârșit, Apollon Apollonovich Ableukhov s-a dus la ușa biroului său, pentru a se scufunda din nou în întuneric complet; iar locul în care trecea de la ușa deschisă se găsea atât de posomorât Nikolai Apollonovich se gândi: "Este timpul" Nikolai Apollonovici știa că astăzi e un miting până la căderea nopții, că ea merge la miting (însoțirea Varvara Evgrafovna era garanția: Varvara Evgrafovna a dus pe toți la mitinguri) Nikolai Apollonovich credea că trecuseră deja mai bine de două ore de când i-a întâlnit în drum spre clădirea mohorâtă; iar acum se gândea: "Este timpul" RALLY Era o mulțime disperată în fața vastă a clădirii mohorâte Mulțimea îl purta pe îngerul Peri, legănându-se înainte și înapoi între spatele și pieptul cuiva; atât de disperată a încercat să ajungă la Varvara Evgrafovna; odată cu ea a dispărut și ocazia de a întreba despre scrisoare Ce scrisoare! În ochii ei, petele apusului erau încă purpurie; și - acolo, acolo: oarecum ciudat întors spre ea pe marginea palatului în impactul purpuriu deschis al ultimelor raze Neva, arcuindu-se și afundându-și fața în guler, stătea Nikolai Apollonovich cu un zâmbet neplăcut Nu! În orice caz, era o figură destul de ridicolă: părea aplecat și cumva fără brațe, cu aripa pardesiului dansând atât de ridicol în vânt; ea ar fi vrut să plângă de insultă amară, de parcă ar fi lovit-o dureros cu un bici de argint, acel bici de argint pe care un buldog cu dungi întunecate îl purta în dinți, adulmecând; ea a vrut ca soțul ei, Serghei Serghevici Likhutin, să se apropie de acest ticălos, să-l lovească brusc în față cu un pumn de chiparos și să spună cuvântul ofițerului său despre asta ; În ochi îi pâlpâiau încă nori Neva, ca niște mici depresiuni de sidef spart, între care curgea totul uniform turcoaz Dar cele mai tandre reflexe ieșiră în mulțime, pieptele, spatele și fețele revărsate de pretutindeni, întuneric negru într-o ceață gălbuie-cețoasă Andrei Bely Iar toate perlele și perlele sunt subiecte, căciulițe și domnișoare: corp perlă pe corp; nas turtit pe spate; capul unei școlari drăguțe era apăsat în piept, iar o elevă de clasa a doua scârțâia la picioarele ei; sub presiune din spate, un nas excesiv întins a intrat în coafura cuiva și a fost străpuns de un ac de pălărie, în același loc pieptul amenința să spargă colțul ascuțit de la cot; nu era urină de dezbracat; în aer era abur, luminat de lumânări (după cum s-a dovedit mai târziu, electricitatea s-a stricat brusc - stația electrică, evident, a început să facă farse: curând a devenit obraznic pentru mult timp) Și toată lumea împingea, toată lumea se batea: desigur, Sofia Petrovna s-a împotmolit multă vreme sub scări, iar Varvara Evgrafovna a ieșit, desigur, iar acum împingea, se batea și lovea atât de sus undeva pe

scări; un evreu foarte respectabil, cu o pălărie de miel, ochelari, cu părul cărunt puternic, s-a împiedicat de ea: întorcându-se, îngrozit, își trăgea propria haină de podea; și nu s-a scos; și fără să se întindă, a strigat: - "Karash către public; nu publica, dar dezgustător! rhusskoei l - "Păi, ce vezi, de ce vezi în Rhassia noastră?" venit de undeva de jos Era un socialist evreu bundist care s-a certat cu un evreu, nu cu un bundist, ci cu un socialist În hol, trupul stătea pe corp, trupul apăsat de corp; iar trupurile se legănau; erau îngrijorați și strigau unul altuia că a fost o grevă acolo, și acolo, și acolo, că acolo se pregătește o grevă, și acolo, și acolo, că vor intra în grevă - aici, aici și aici: vor intra în grevă în acest loc; și - deplasat! Mai întâi, un lucrător inteligent de partid a spus asta, apoi studentul a repetat același lucru după el; pentru student - un student; în spatele studentei, proletar conștient, dar când proletarul inconștient, reprezentant al proletariatului lumpen, a vrut să repete același lucru, a suflat toată încăperea, ca dintr-un butoi, cu o voce atât de groasă, încât toată lumea s-a cutremurat: - "Tvarrry shshsh! Eu, atunci, bietul chelaek - proroltarry, tvarrry shshsh! " Aplauze puternice - "Deci, tva-rry shsh! Și ptamu înseamnă că eftat-ul este cel mai guvernamental prra-daring asa! Asa de! sois, sunt un biet chelaek - mint: o grevă, tva-rry-shshy! " Aplauze fulgerătoare (Așa este! Așa e! Privați-l de cuvânt! Rușinos, domnilor! E beat!) - "Nu, nu sunt beat, tu-rry-pgshy! Și asta înseamnă, chiar pe această burghezie ca, așadar, un workishshsa, un laborishshsa Un cuvânt: la picioarele unui evvo și în apă; tois pentru-ba-sute-vkai (Lovitură cu pumnul pe masă: aplauze fulgerătoare) Dar președintele a lipsit de cuvântul de lucru Petersburg Respectatul angajat al unui ziar respectabil, Neintelpfein, a vorbit cel mai bine: a spus el și a dispărut imediat Un puști de la înălțimea a patru trepte de catedrală a încercat să proclame cuiva un boicot: dar puștiul a fost de râs; a meritat să se descurce cu asemenea fleacuri când erau în grevă pe ici pe colo, și acolo, când erau în grevă chiar aici, de nicăieri? Iar pruncul, aproape plângând, a coborât de la înălțimea celor patru trepte de catedrală; apoi un activist zemstvo în vârstă de şaizeci şi cinci de ani a urcat treptele şi a spus adunării: Seity este util, bun, etern, Seity, poporul rus sincer vă va mulțumi! Dar semănătorii au râs Apoi cineva s-a oferit brusc să distrugă pe toată lumea și totul: era un anarhist mistic Sofia Petrovna nu l-a auzit pe anarhist, dar a fost târâtă înapoi și un lucru ciudat: Varvara Evgrafovna i-a explicat Sofiei de mai multe ori sau de două ori că totul util a fost semănat la mitinguri, mulțumiri amabile și din suflet din partea ei Dar nu, nu, nu! La bătrâna activistă de şaizeci şi cinci de ani, care le-a spus acelaşi lucru (despre semănat), toţi au râs disperaţi; și atunci de ce sămânța ei nu a încolțit în inima ei? Unele neghine de urzici au încolțit plictisitor; iar capul a crăpat îngrozitor; fie pentru că l-a văzut înainte, fie pentru că avea deja o frunte atât de minusculă, fie pentru că erau niște fețe obsedate care se uitau la ea de pretutindeni, care erau în grevă ici și colo, iar acum care au intrat în grevă chiar aici, privind la ea din ceața galben-cețoasă, dezvăluindu-și dinții în râs Și din acest haos s-a trezit în ea un fel de furie de neînțeles; la urma urmei, ea a fost o doamnă, iar în doamne este imposibil să trezești haosul, în acest haos se ascund tot felul de cruzimi, crime, căderi; în fiecare doamnă apoi pândește un criminal; ceva criminal a fost deja ascuns în el de mult timp Deja se apropia de colț împreună cu ofițerul care mergea cu ea, pe care s-au uitat cu un zâmbet și s-au șoptit cu patronaj unul altuia și care s-au supărat brusc de boicotul

proclamat de băiat și, jigniți, au plecat repede - a fost apropiindu-se deja de colț, parcă de la poarta casei vecine, pe caii lor zdrențuiți, un detașament de cazaci a zburat dinaintea ei cu toată viteza; Oameni cu barbă albastră în pălării zdruncinate și cu puștile pregătite, adevărate ragamuffins, dansau insolent, muți, nerăbdători pe șei - acolo, până la clădire Un muncitor care a văzut asta a alergat la ofițer din colț, și-a întins mâna spre el și a început să spună pe nerăsuflate: - "Domnule ofiţer, domnule ofiţer!" " Îmi pare rău, nicio schimbare " - "Da, nu sunt în spatele asta: ce va fi acolo acum? Ce va fi? Doamnelor fără apărare acolo - studenți " Ofițerul a devenit jenat, s-a înroșit, din anumite motive a dat sub vizor: Andrei Bely - "Nu știu, într-adevăr Nu are nimic de-a face cu mine Eu însumi tocmai am venit din Manciuria; Vezi tu - iată-l pe George " Și era ceva acolo TATAM: Acolo, acolo! A fost prea tarziu Sofia Petrovna se întoarse liniștită acasă, ascunzându-și nasul într-un muf pufos; Podul Trinity din spatele ei spre insule se întindea la nesfârşit, fugea spre acele locuri proaste; iar umbrele se întindeau peste pod; pe un pod mare de fontă, peste balustrade umede, umede, peste apă verzuie plină de bacili, o pălărie melon, un baston, un pardesiu, urechi, mustăți și un nas treceau în spatele ei în curenții vântului Nevei Deodată, ochii ei s-au oprit, s-au mărit, clipi, miji: sub balustrada umedă și umedă, ghemuit, stătea o fiară-tigru întunecată și, adulmecând, saliva cu dinții un bici de argint; departe de ea, un animal întunecat și tigrat își întoarse botul cu nasul moale; și când aruncă o privire în direcția botului înfășurat, văzu: aceeași față de ceară, care își ieșea buzele peste balustrada umedă, peste apa verzuie plină de bacili, întinsă din pardesiu; Ieșindu-și buzele, părea să se gândească la un fel de gând de vrăjitorie care a reverberat în ea în ultimele zile, pentru că în aceste ultime zile i se cântau atât de dureros cuvintele unei simple romane: Privind o rază de apus violet, ai stat pe malurile Nevei Și așa: pe malurile Nevei stătea, uitându-se oarecum prostește în verdeață, sau nu - zburând cu ochii spre locul în care malurile se coborau, unde stăteau ascultătoare clădirile insulei și de unde, peste zidurile albe ale cetății, deznădăjduit și rece întins sub cer dureros de ascuțit, fără milă, rece Peter și Paul Spitz Totul se întindea spre el - ce cuvinte și ce reflecții! Dar el-el nu a observat-o din nou; ieșindu-și buzele și făcând ochii mari sticloși, părea pur și simplu un ciudat fără brațe; și din nou, în loc de brațe, aripi de pardesie zburau în curentul de aer peste balustradele umede ale podului Dar când s-a îndepărtat, Nikolai Apollonovich s-a întors încet spre ea și a plecat repede la trap, împiedicându-se și speriat pe podelele lungi; la colţul podului îl aştepta un pârjoc: şi pârjoliul a zburat; iar când arzătorul o depăși pe Sofia Petrovna Lihutina, apoi Nikolai Apollonovici, aplecându-se și strângând cu mâinile de gulerul buldogului, se întoarse aplecat la silueta întunecată care și-a băgat atât de trist nasul în manșon; a privit, a zâmbit; dar arzătorul a zburat Deodată a început să cadă prima zăpadă; iar cu asemenea diamante vii el, dansând, scânteia în cercul de lumină al felinarului; cerc de lumină un pic Petersburg acum s-au săpat partea palatului, canalul și podul de piatră: Kanavka a fugit în adâncuri; era gol: un arzător singuratic fluiera pe colț, așteptând pe cineva; o Nikolaievka cenușie zăcea nepăsătoare pe cabină Sofia Petrovna Lihutina stătea pe curba podului și privea visătoare în adâncuri, în canalul stropind cu aburi; Sofia Petrovna Lihutina mai stătuse în acest loc; odată oprit cu el; și a oftat despre Lisa, a vorbit serios despre ororile din Regina de pică, despre consonanțele divine, fermecătoare și minunate ale unei opere,

apoi a cântat sub ton, dirijând cu degetul: - "Tatam: acolo, acolo! Tatatam: acolo, acolo!" Aici stătea din nou; buzele întredeschise și un deget mic se ridică: - "Tatam: acolo, acolo! Tatatam: acolo, acolo!" Dar ea a auzit zgomotul pașilor care alergau, s-a uitat - și nici nu a strigat: deodată un domino roșu i-a izbit din spatele marginii palatului, s-a aruncat înainte și înapoi, ca și cum ar fi căutat și, văzând o femeie umbra pe arcul podului, s-a repezit spre ea iar în alergarea ei impetuoasă s-a împiedicat de pietre, întinzându-și înainte masca cu o fantă îngustă a ochilor; iar sub mască, un jet de Neva înghețată începu să se joace cu un evantai gros de dantelă, desigur, negru; și în timp ce masca alerga spre pod, Sofia Petrovna Lihutina, neavând timp nici măcar să-și dea seama că domino-ul roșu era un domino de glume, o, că vreun farsă fără gust (și știm care) a vrut doar să facă o păcăleală pe ea, ceea ce era sub o mască de catifea și o barbă neagră de dantelă ascunde pur și simplu un chip uman; acum o privea vigilent prin fantele alungite Sofia Petrovna s-a gândit (avea, la urma urmei, o frunte atât de mică) că s-a format un fel de gaură în lumea asta și de acolo, din gaură, nicidecum din lumea asta, bufonul însuși s-a repezit asupra ei: cine este acesta bufon, probabil că nu este, aș putea să răspund Dar când barba neagră și dantelă, poticnându-se, zbura până la pod, apoi într-un acces de curent Neva, lamele de clovn din satin zburară cu un foșnet și, roșind, căzură acolo peste balustradă - în noaptea întunecată; s-au dezvăluit prea-cunoscutele chingi de pantalon verde-deschis, iar teribilul bufon a devenit pur și simplu un jalnic; în clipa aceea galoșul alunecă pe o umflătură de piatră: mizerabilul bufon se izbi cu toată puterea de piatră; iar peste el răsuna acum necontrolat nici măcar râsete: doar râs - "O broasca, un ciudat - un bufon rosu! " Un picior de femeie iute la răsplătit furios pe bufon cu lovituri Niște bărbosi alergau acum de-a lungul canalului; iar un fluier al poliției a sunat de departe; bufonul a sărit în sus; bufonul s-a repezit la șoferul nesăbuit și de la distanță se vedea cum ceva roșu se clătina neputincios în cabină, încercând să-și pună umerii pardesiului Nikolaev din zbor Sofia Petrovna a început să plângă și a fugit din acest loc blestemat Andrei Bely Curând, din spatele Şanţului de Iarnă a fugit un buldog cu nasul moale, urmărind pârjolii, lătrând: picioarele lui scurte fulgeră în aer, iar în spatele lor, în spatele lor, în spatele picioarelor scurte, pe cauciucuri de cauciuc, trântindu-se după ei, doi agenţi ai departamentului de securitate se grăbeau deja UMBRE Umbra umbrei a vorbit: - "Tu, draga mea, ai ratat o împrejurare importantă, pe care am învățat-o prin mijloacele mele " - "Ce?" " Nu spui un cuvânt despre domino roșu" " Știi deja?" " Nu numai că știu, ci am găsit și până la apartament " " Ei bine, și dominoul roșu?" - "Nikolai Apollonovich" - "Hm! Da, da: dar incidentul nu s-a maturizat încă " Nu te întoarce: tocmai ai pierdut-o din vedere " - "?!?" - "Da, da: au ratat Și mi-au reproșat și că sunt falsificator, mi-au reproșat cincizeci de dolari - îți amintești? Nu am spus că ai părul fals " - "Nu este fals - pictat " "Nu contează" - "Cum iti curge nasul?" " Multumesc, e mai bine " " Nu am ratat-o " - "Dovezi?" - "De ce ești: nu o să intru în buzunar pentru ei" - "Dovezi?!" " Oricum mă vei crede " - "Dovezi!!!" Dar răspunsul a fost un râs sardonic " Dovezi? Ai nevoie de dovezi? Dovezi - "Jurnalul incidentelor din Petersburg" Ați citit "Dnev-n și k" în ultimele zile? " Marturisesc: nu am citit-o " Dar este de datoria ta să știi despre ce vorbește Petersburg Dacă te-ai uita în "Jurnal*·-, ai înțelege că știrile jocurilor de domino și-au depășit apariția la Canalul de Iarnă" - "Hm-hm " " Vezi, vezi, vezi: și vorbești Mă întrebi cine a scris toate

acestea în Jurnal Petersburg - "Ei bine, cine este?" " Nintflpfein, colaboratorul meu " " Recunosc, nu mă așteptam la acest truc " " Și te arunci și tu în mine, împingându-mă cu ghimpi: am spus de o sută de ori că sunt angajat ideologic, că această întreprindere s-a înființat ca un ceasornic În caz contrar, nu știi în mod fericit cum face senzație Neintelpfain-ul meu " Hm-hm-hm: vorbește mai tare - nu te aud " " Sper că veți da un ordin ca agenții voștri să-l lase pe Nikolai Apollonovich în deplină pace, altfel: altfel, nu pot garanta succesul ulterioare " " Recunosc că am raportat deja ziarelor acest ultim incident " - "Doamne, dar trebuie să fii cel mai perfect " - "Ce?" " Cel mai desăvârșit idealist: ca întotdeauna, de data aceasta s-au amestecat chiar și de această dată în competența mea Să dea Dumnezeu ca măcar tatăl meu să nu afle!" CÂINE NEBUNUT ȘIȘT Am lăsat-o pe Sofya Petrovna Likhutina într-o poziție dificilă; l-am lăsat pe panoul de la Sankt Petersburg în acea noapte rece, când fluierele poliției au răsunat de undeva în depărtare și niște contururi întunecate se învârteau în jur Apoi ea, supărată, alergă în direcția opusă; a vărsat lacrimi jignite în mufa ei moale; ea nu se putea împăca cu incidentul teribil, pentru totdeauna rușinos Chiar dacă Nikolai Apollonovici ar fi jignit-o altfel, dacă ar fi mai bine să o lovească, chiar dacă s-ar fi repezit peste pod cu domino-ul lui roșu, ea și-ar fi amintit de el cu o groază groaznică pentru tot restul vieții, și-ar fi amintit de el până la moarte Sofia Petrovna Likhutina considera Kanavka nu un loc prozaic în care să-ți permită ceea ce își permite acum; la urma urmei, nu degeaba a oftat în mod repetat din cauza sunetelor Reginei de pică: era ceva asemănător cu Liza în această poziție a ei (ceea ce era asemănător, nu putea spune cu siguranță); și este de la sine înțeles că visa să-l vadă pe Nikolai Apollonovich aici ca Herman Și Herman? Herman se purta ca un hoț de buzunare: el, în primul rând, cu o lașitate ridicolă, și-a pus masca pe ea din spatele palatului; în al doilea rând, fluturându-și dominoul în fața ei cu o grabă ridicolă, întinsă pe pod; și apoi de sub faldurile pantalonilor din satin au apărut prozaic șiruri de picioare (aceste șiruri de picioare au alungat-o în cele din urmă din ea însăși atunci); la sfârșitul tuturor răutăților, A Bely Andrei Bely nu specific lui Herman, acest Herman a scăpat de la un fel de poliție din Sankt Petersburg; Herman nu a stat pe loc și nu și-a rupt masca, cu un gest eroic, tragic; cu o voce plictisitoare, stinsă, nu a spus cu îndrăzneală în fața tuturor: "Te iubesc"; iar Herman nu s-a împușcat după aceea Nu, comportamentul rușinos al lui Herman a stins pentru totdeauna băutura din ea a tuturor acelor zile tragice! Nu, comportamentul rușinos al lui Herman a transformat însăși ideea de domino într-o arlechinadă pretențioasă; cel mai important, a fost părăsită de acest comportament rușinos; Ei bine, ce fel de Lisa poate fi dacă nu există Herman! Deci răzbunare pe el, răzbunare pe el! Sofia Petrovna Likhutina a zburat în apartament cu o furtună În holul luminat atârnau un palton și o șapcă de ofițer: însemna că soțul ei era acum acasă, iar Sofia Petrovna Lihutina, fără să se dezbrace, a zburat în camera soțului ei; deschizând ușa cu un gest prozaic nepoliticos, a zburat înăuntru: cu boa fluturând, cu mufă moale, cu fața în flăcări, înfocată, urâtă cumva umflată: zburat înăuntru - oprit Serghei Sergheevici Likhutin era evident că se pregătea de culcare; jacheta lui gri atârna cumva modest de un cuier, iar el însuși, într-o cămașă albă orbitoare, încins în cruce cu bretele, stătea în genunchi într-o siluetă decolorată, parcă ruptă; în fața lui imaginea strălucea și lampa trosnea În penumbra lămpii albastre, chipul lui Serghei Sergheevici era conturat mat, cu o barbă ascuțită de exact aceeași

culoare și o mână ridicată de aceeași culoare până la frunte; iar mâna, fața, barba și pieptul alb erau, parcă, cioplite dintr-un lemn puternic și parfumat; Buzele lui Serghei Sergheevici s-au mișcat puțin; iar Serghei Sergheevici dădu ușor din cap spre mica lumină albastră și se mișcă ușor, apăsând pe frunte, împreună cu degetele albăstrui strânse - pentru semnul crucii Serghei Sergeevich Likhutin și-a pus mai întâi degetele albăstrui pe piept și pe ambii umeri, s-a înclinat și abia apoi s-a întors cumva fără tragere de inimă Serghei Sergheevici Likhutin nu era speriat, nici jenat; Ridicându-se din genunchi, a început să îndepărteze cu sârguință petele care i se lipiseră de genunchi După aceste acțiuni lente, el a întrebat rece: - "Ce e cu tine, Sonyushka?" Sofia Petrovna era iritată și cumva chiar jignită de liniștea cu sânge rece a soțului ei, așa cum o jignise acea lumină albastră din colț Ea a căzut brusc pe un scaun și, acoperindu-și fața cu manșonul, a izbucnit în lacrimi în toată camera Întreaga față a lui Serghei Sergheevici a devenit apoi mai blândă, înmuiată; buzele subțiri au căzut, un pliu transversal i-a tăiat fruntea, ceea ce a făcut să apară pe față o expresie de compasiune Dar Serghei Sergheevici nu și-a imaginat clar cum ar fi trebuit să acționeze în acest caz gâdilat - dacă să dea aer liber lacrimilor femeilor, pentru ca mai târziu să poată îndura scena și reproșurile de răceală, sau invers: îngenuncheați cu grijă în fața Sofiei Petrovna, luați cu respect capul ei departe de manșonul ei cu mâna lui moale și cu această mână șterge lacrimile, îmbrățișează-i fratern și îi acoperă fața cu un sărut Petersburg Louis; dar lui Serghei Sergheevici se temea să vadă o grimasă de dispreț și plictiseală; iar Serghei Sergheevici și-a ales calea de mijloc: pur și simplu a bătut-o pe Sofia Petrovna pe umărul ei tremurător: " Păi, bine, Sonya Ei bine, e de ajuns E de ajuns, puiule! Iubito, iubito!" - "Plecă, pleacă! " " Ce este? Ce s-a întâmplat? Spune-mi! Hai să discutăm cu sânge rece - "Nu: lasă, lasă! Cu sânge rece lasă! Văd ah ai sânge rece, de pește " Serghei Sergheevici s-a îndepărtat cu resentimente de soția sa, a rămas nehotărât și s-a scufundat pe un scaun din apropiere - "Aaa Lasă-ți așa soția! Undeva responsabilă de provizii! Pleacă! Să nu știi nimic! " " Te înșeli, Sonyushka, crezând că nu știu nimic vezi tu " " Ah, lasă, te rog!" - "Vezi, prietene: de pe vremea cum m-am mutat de la noi în camera asta Într-un cuvânt, am stima de sine: și libertatea ta, înțelege, nu vreau să fac de rușine În plus, nu te pot face de rușine: te înțeleg; Știu perfect că nu este ușor pentru tine, prietene Eu, Sonyushka, am speranțe: poate cândva din nou Ei bine, nu voi face, nu voi face! Dar înțelegeți-mă și pe mine: distanța mea, calmul sau așa ceva, nu provin, ca să spunem așa, deloc de la răceală Ei bine, nu voi, nu voi " " Poate ai vrea să-l vezi pe Nikolai Apollonovich Ableukhov? Crezi că s-a întâmplat ceva? Spune-mi totul: spune-mi fără a te ascunde; Vom discuta împreună despre situația ta " " Nu îndrăzni să-mi spui despre el! E un ticălos, un ticălos! Un alt soț l-ar fi împușcat demult Soția ta este persecutată, e batjocorită Și tu? Nu, lasă-l în pace " Și incoerent, emoționată, lăsând capul pe piept, Sofia Petrovna a povestit totul așa cum era Serghei Sergeevich Likhutin a fost un om simplu Și sălbăticia inexplicabilă a unui act lovește oamenii obișnuiți chiar mai mult decât răutatea, decât crima, decât o manifestare sângeroasă a atrocităților O persoană este capabilă să înțeleagă trădarea umană, crima, chiar și rușinea umană; la urma urmei, a înțelege înseamnă aproape a găsi o scuză; dar cum, de exemplu, să-și explice singur fapta unei persoane laice și, s-ar părea, cu totul cinstite, dacă această persoană seculară și complet cinstită vine cu o fantezie complet sălbatică: să stea în

patru picioare în pragul unei salon secular, fluturând coada unui frac? Va fi, remarc, deja o urâciune completă! Incomprehensibilitatea, lipsa de scop a acelei urâciuni nu poate avea nicio justificare, la fel cum blasfemia, blasfemia și tot felul de agresiune fără scop nu pot avea justificare! Nu, e mai bine să fii o persoană sinceră Andrei Bely cheltuiește cu nepedepsire, de exemplu, sume guvernamentale, dar să nu stea niciodată în patru picioare, pentru că după un asemenea act totul este pângărit Furios, strălucitor, distinct, Serghei Serghevici Likhutin și-a imaginat aspectul bufon al unui domino din satin într-o intrare neluminată și Serghei Sergheevici a început să se înroșească, a înroșit până la o culoare aprinsă de morcov: sângele i-a năvălit în cap La urma urmei, a jucat și cu Nikolai Apollonovich în copilărie; Serghei Sergheevici a fost surprins mai târziu de abilitățile filozofice ale lui Nikolai Apollonovich; Nikolai Apollonovici, ca om de lume, ca om cinstit, i s-a permis nobil de către Serghei Serghevici să devină între el și soția sa și Serghei Sergheevici Likhutin și-a imaginat cu furie, viu, grimasele bufonoase ale unui domino roșu într-un holul de intrare neluminat Se ridică și se plimbă entuziasmat prin încăperea minusculă, strângându-și degetele într-un pumn și ridicându-și degetele încleștate cu furie la viraje strânse; când Serghei Sergheevici și-a pierdut cumpătul (nu și-a pierdut cumpătul decît de două sau trei ori - nu mai mult), acest gest a apărut întotdeauna în el atunci; Sofia Petrovna a simțit perfect gestul; îi era puțin frică de el; era mereu puțin speriată, nu de gest, ci de tăcerea care exprima gestul " Ce esti asta?" " Nimic așa-așa " Iar Serghei Serghevici Likhutin s-a plimbat prin încăperea minusculă, strângându-și degetele într-un pumn Domino roșu! Muck, muck și muck! Și stătea acolo, în spatele ușii din față - nu?! Comportamentul lui Nikolai Apollonovich a fost uimit până la extrem de locotenentul Likhutin Acum a experimentat un amestec de dezgust și groază; într-un cuvânt, a trăit acel sentiment dezgustător care ne apucă de obicei atunci când contemplăm cei mai desăvârșiți idioți, îndeplinindu-și funcțiile exact așa, sub ei înșiși, sau când contemplăm o insectă neagră, cu picioare negre, un păianjen sau ceva Nedumerire , resentimentele și frica au trecut pur și simplu în rabie Nu ține cont de scrisoarea sa insistentă, insultă-i onoarea de ofițer cu un truc de arlechin, insultă-i pe draga lui soție cu un fel de trăsături de păianjen!! Și Sergey Sergeevich Likhutin și-a dat un cuvânt de onoare de ofițer - să zdrobească păianjenul cu orice preț, zdrobește-l; și, luând acea hotărâre, s-a plimbat, a continuat să se plimbe, roșu ca un cancer, strângând degetele într-un pumn și împreunându-și brațul musculos pe rând; acum o lovea involuntar de spaimă pe Sofia Petrovna: tot roșie, cu buzele plinuțe întredeschise și cu obrajii neșterși de lacrimi strălucitoare, își urmărea atentă soțul de aici, de pe acest scaun - "Ce esti?" Dar Serghei Sergheevici răspunse acum cu o voce aspră; această voce răsuna simultan - și amenințarea, severitatea și furia înăbușită - "Nimic așa-așa " Petersburg Să spun adevărul, Serghei Sergheevici a simțit în acel moment ceva de natură a dezgustului față de iubita lui soție; de parcă și ea ar fi împărtășit rușinea Arlechin a măștii roșii - strâmbându-se - acolo, la ușile de la intrare - "Du-te la tine: dormi lasa-mi totul " Iar Sofia Petrovna Lihutina, care de mult nu mai plânsese, s-a ridicat fără îndoială și a ieșit liniștită în camera ei Rămas singur, Serghei Sergheevici Lihutin a continuat să se plimbe și să tușească; a ieșit sec, neplăcut, distinct, toate khe-khe și khe-khe Uneori, deasupra mesei se ridica un pumn de lemn, parcă cioplit dintr-un copac parfumat și puternic; și se părea că masa, aproape, cu un șarlatan asurzitor se

va sparge în bucăți Dar pumnul era strâns În cele din urmă, Serghei Sergeevich Likhutin a început rapid să se dezbrace; dezbrăcat, s-a acoperit cu o pătură de flanel și - pătura a zburat; Serghei Sergeevich Likhutin și-a pus picioarele pe podea, a privit în gol la un moment dat și, în mod neașteptat pentru el însuși, a șoptit în șoaptă tare: - "Aa! Cum vă place Te împușc ca pe un câine " Apoi, din spatele zidului, a răsunat o voce jignită, în lacrimi și tare - "Ce esti?" "Nimic așa-atât " Serghei Sergheevici s-a scufundat din nou sub pătură și s-a acoperit cu ea pentru a ofta, a șopti, a implora, a amenința pe cineva, pentru ceva Sofia Petrovna nu a sunat-o pe Mavrushka Și-a scos repede haina de blană, pălăria, rochia; și toate în alb, din fântâna lucrurilor pe care a reușit să o împrăștie în jurul ei în aceste trei-patru minute, s-a aruncat pe pat; iar acum stătea cu picioarele încrucișate și chipul ei cu părul negru și rău căzut în mâinile ei cu buzele proeminente, deasupra cărora se vedeau limpede antenele, iar în jurul ei era o fântână de obiecte; așa a fost întotdeauna Mavrushka știa doar că face curățenie după amantă; De îndată ce Sofya Petrovna s-a gândit la orice accesorii de toaletă, accesoriile nu erau la îndemână; iar apoi bluze, batiste, rochii, agrafe, ace zburau în orice direcție, oriunde; din stiloul Sofiei Petrovna a început să bată o cascadă colorată de diverse obiecte În seara aceasta, Sofia Petrovna nu a sunat-o pe Mavrushka; de aceea, izvorul lucrurilor a avut loc Sofia Petrovna a ascultat involuntar pasul neliniștit al lui Serghei Sergheevici în spatele despărțitorului; mai mult decât atât, ea asculta sunetele de noapte ale pianului deasupra capului ei: acolo cântau același motiv vechi al polka-mazurca, la sunetele cărora mama ei, râzând, dansa cu ea, chiar și atunci un copil de doi ani bebelus Iar la sunetele acestei polcă-mazurcă, atât de demodată și neștientă de nimic, a început să treacă furia Sofiei Petrovna, făcând loc oboselii, apatiei deplină și puțină iritare față de soțul ei, în care ea însăși, Sofia Petrovna, s-a trezit , părerea ei, gelozia față de asta Dar de îndată ce în soțul ei, Serghei Andrei Bely Sergheevici, gelozia s-a trezit, în opinia ei, pe măsură ce soțul ei, Serghei Sergheevici, a devenit neplăcut pentru ea; a experimentat un sentiment de stinghere, de parcă mâna altcuiva s-ar fi întins spre cutia ei prețuită de scrisori, închisă acolo, într-un sertar Dimpotrivă: la fel cum zâmbetul lui Nikolai Apolonovici a lovit-o la început dezgustător, iar apoi dintr-un sentiment de dezgust ea a extras pentru sine un amestec dulce de încântare și groază în același zâmbet, tot așa în comportamentul rușinos al lui Nikolai Apolonovici de acolo, pe pod, ea a deschis o dulce sursă de răzbunare : a regretat că atunci când el a căzut acolo în fața ei într-o formă jalnică și jalnică, ea nu a început să-l calce și să-l lovească cu piciorul; a vrut să-l tortureze și să-l chinuie brusc, dar nu a vrut să-și tortureze soțul, Serghei Sergheevici; nici chin, nici sărut Și Sofia Petrovna și-a dat seama dintr-o dată că soțul ei nu are nimic de-a face cu toată această întâmplare fatală dintre ei; acest incident urma să rămână un secret între ea și el; Și acum i-a spus ea însăși soțului ei totul Atingerea soțului ei nu numai asupra ei, ci și asupra acestuia, Nikolai Apollonovich, a devenit, în primul rând, insultătoare pentru ea: la urma urmei, Serghei Sergheevici din acest incident, bineînțeles, va trage concluzii complet false; în primul rând, aici nu va putea înțelege absolut nimic, desigur: nici sentimentul fatal, dulce de înfiorător, nici îmbrăcămintea în sine; iar Sofia Petrovna asculta involuntar sunetele vechi ale polcii de mazurcă și pasul neliniștit și neplăcut din spatele despărțitorului; Din excesul de împletituri negre largi, ea și-a întins cu frică fața sidefată cu ochi albastru închis,

cumva încețoșați, ținându-și cumva fața mică de genunchii ușor tremurători În acel moment privirea ei a căzut asupra oglinzii de toaletă: sub oglinda de toaletă Sofia Petrovna a deslușit scrisoarea pe care urma să i-o dea la bal (uitase complet de scrisoare) În primul minut, Sofia Petrovna a decis să trimită scrisoarea înapoi prin mesager, către Varvara Evgrafovna Cum îndrăznește să-i impună scrisori acolo! Și l-ar fi trimis, dacă doar înainte de asta nu ar fi intervenit soțul ei în toate (s-ar fi culcat cât mai repede!) Dar acum, sub influența unui protest împotriva oricărei amestecuri în treburile ei personale, ea pur și simplu a privit chestiunea, prea simplu: desigur, avea tot dreptul să rupă plicul scrisorii și să citească acolo câteva secrete (cum îndrăznește el au secrete deloc!) O clipă - și Sofia Petrovna era la masă; dar de îndată ce a atins scrisoarea altcuiva, o șoaptă furioasă se ridică în spatele zidului; patul scârţâi - "Ce esti?" Din spatele zidului i-au răspuns: - "Nimic așa-așa " Patul țipă plângător; totul este liniștit Sofia Petrovna a rupt plicul cu o mână tremurândă și în timp ce citea, ochii ei umflați au devenit ochi; turbiditatea lor s-a limpezit, înlocuită de o strălucire orbitoare, paloarea feței a căpătat refluxul primelor petale de măr roz, apoi a devenit un trandafir roz; iar când a terminat de citit, fața ei era purpurie Petersburg Întregul Nikolai Apollonovich era acum în mâinile ei; toată ființa ei tremura de groază pentru el și pentru posibilitatea de a-i aduce o lovitură ireparabilă, teribilă, pentru cele două luni de suferință ale ei; și va primi această lovitură de la aceste pixuri Voia să o sperie cu o mascarada de clovn; dar nici această mascarada prostească n-a reușit să o ducă la bun sfârșit și, luat prin surprindere, a făcut o serie de ultraje; lasă-l acum să se șteargă în ea și să fie Herman! Da, da, da: ea însăși i-ar da o lovitură cruntă, trimițând pur și simplu o scrisoare cu un conținut teribil O clipă: o cuprinse un sentiment de amețeală înainte de ce drum se condamna; dar era prea târziu să se abțină, să se rătăcească: nu-i spusese ea însăși pe nenorocitele de domino? Ei bine, dacă a chemat în fața ei imaginea unui domino groaznic, să se facă totul: să fie calea sângeroasă cu dominoul sângeros! Ușa scârțâi: Sofia Petrovna abia avusese timp să mototolească scrisoarea ruptă din mână, când soțul ei, Serghei Sergheevici Lihutin, stătea deja în pragul dormitorului; era complet alb: într-o cămașă albă și chiloți albi Apariția unui complet străin pentru ea și într-o formă atât de indecentă a înfuriat-o: " Ai vrea sa te imbraci " Sergey Sergeevich Likhutin s-a stânjenit, a părăsit rapid camera, dar a reapărut un minut mai târziu; de data aceasta era măcar în halat de baie; Sofia Petrovna ascunsese deja scrisoarea Serghei Sergheici, cu o fermitate neplăcut de uscată, neobișnuită pentru el, se întoarse spre ea simplu: - "Sophie Fă-mi o promisiune: te implor să nu fii mâine seara la Tsukatov " Tăcere " Sper că îmi vei face o promisiune; prudența vă va spune: scuzați-mă de explicații Tăcere - "Aș vrea să recunoști imposibilitatea de a fi la bal doar după primul " Tăcere - Cel puțin ți-am dat un cuvânt de onoare de ofițer că nu vei fi la bal Tăcere " În caz contrar, ar trebui să te interzic pur și simplu " " Voi fi în continuare la bal " " Nu, nu vei face!!" Sofia Petrovna a fost lovită de amenințarea vocii de lemn cu care Serghei Sergheevici a rostit această frază " Nu, o voi face " A urmat o tăcere dureroasă, în timpul căreia în pieptul lui Serghei Sergheevici s-a auzit doar un fel de gâlgâit, care l-a făcut să se strângă nervos de gât și să clătină din cap de două ori, ca și cum ar fi încercat să scape de el însuși Andrei Bely respinge inevitabilitatea unui eveniment teribil; cu un efort incredibil, suprimând în sine o explozie care aproape să

izbucnească, Serghei Sergheevici Likhutin s-a așezat liniștit, drept ca un băț; Cu o voce nefiresc de joasă, a început să vorbească: " Vezi, nu te-am deranjat cu detalii Tu însuți m-ai chemat ca martor al fostului drept " Serghei Sergheevici nu putea pronunța cuvântul "domino roșu": gândul la tot ceea ce tocmai se întâmplase l-a făcut instinctiv să experimenteze un fel de prăpastie vicioasă în care soția lui se rostogolise pe un plan înclinat; Ce era rău aici, cu excepția absurdității sălbatice a întregului incident, Serghei Sergheevici nu putea în niciun fel să știe: dar simțea ce se întâmplase și că nu era o simplă poveste de dragoste de zi cu zi, nici o trădare, nu doar o cădere Nu, nu, nu: aici, peste toate, era aroma unui fel de excese satanice, otrăvind sufletul pentru totdeauna, ca acidul cianhidric; simţi atât de limpede mirosul dulceag al migdalelor amare când, intrând în camera soţiei, simţi un puternic atac de sufocare; și știa, probabil știa: dacă mâine Sofia Petrovna, soția lui, s-ar afla la Tsukatov, dacă s-ar întâlni acolo cu un domino dezgustător, totul s-ar fi făcut praf: cinstea soției sale, cinstea lui, a ofițerului " Vezi După ce mi-ați spus, înțelegeți că vă este imposibil să vă vedeți; că este dezgustător și dezgustător; că, în cele din urmă, mi-am dat cuvântul că nu vei fi acolo Ai milă, Sophie, de tine și de mine și de el, pentru că altfel eu nu știu nu pot garanta Dar Sofia Petrovna a devenit din ce în ce mai indignată de intervenția insolentă a acestui ofițer care i-a fost cu totul străin și chiar de un ofițer care a îndrăznit să apară în dormitor în cea mai indecentă formă cu amestecul lui absurd; luând niște rochie de pe jos (observă brusc că purta dezabille) și acoperindu-se cu ea, se muta într-un colț întunecat; și de acolo, dintr-un colț întunecat, întunecat, ea dădu brusc din cap hotărâtă: " Poate că nu aș fi plecat, dar acum, după aceste intervenții ale tale, mă duc, mă duc, mă duc!" - "Nu: asta nu se va întâmpla!!!" Ce s-a întâmplat? I s-a părut că un împușcătură asurzitor răsuna în cameră; în același timp s-a auzit un țipăt inuman: o fistulă subțire și răgușită a strigat ceva nedeslușit; un chiparos a sărit în sus, un scaun căzut s-a trântit și un pumn a zdrobit o masă ieftină în jumătate; apoi ușa s-a trântit; și totul a înghețat Sunetele unei polca-mazurcă s-au rupt de sus; călcat peste cap; câteva voci bâzâiau; În cele din urmă, vecinul, indignat de zgomot, a început să bată podeaua cu o perie de sus, evident prin aceasta cineva a vrut să-și exprime protestul luminat de sus Sofia Petrovna Likhutina s-a încremenit și a plâns cu supărare dintr-un colț întunecat: pentru prima oară în viața ei a trebuit să se confrunte cu o asemenea furie, pentru că chiar înaintea ei stătea nici măcar nici un bărbat, nici măcar o fiară Aici în fața ei țipă un câine proaspăt turbat Petersburg AL DOILEA SPAȚIU AL SENATORULUI Dormitorul lui Apollon Apollonovich era simplu și mic: patru pereți gri, reciproc perpendiculari și o singură fereastră care se deschidea cu o mică perdea de dantelă albă; cearșafurile, prosoapele și fețele de pernă ale unei perne foarte căptușite se distingeau prin aceeași alb; înainte de somnul senatorial, valetul a stropit foaia cu un pistol de pulverizare Apollon Apollonovich a recunoscut doar tripla apă de colonie a laboratorului chimic din Petersburg Mai departe: valetul a pus pe masă un pahar cu suc de lămâie și s-a grăbit să plece Apollon Apollonovich s-a dezbracat Și-a scos cu grijă halatul; a împăturit-o în modul cel mai precis, cu dexteritate aşezând halatul pe un scaun; și-a scos cu grijă jacheta și pantalonii miniaturali, rămânând în pantaloni și tricou tricotat, bine mulat; și, rămânând în lenjerie intimă, înainte de a merge la culcare, Apollon Apollonovich și-a întărit corpul cu gimnastică Își desfăcu brațele și picioarele; apoi le-a crescut, și-a

întors corpul, ghemuindu-se de douăsprezece ori sau de mai multe ori, pentru ca mai târziu, în sfârșit, să treacă la un exercițiu și mai util: răsturnându-se pe spate, Apollon Apollonovich a început să lucreze cu câini pentru a întări mușchi abdominali Apollon Apollonovich a recurs la aceste exerciții cele mai utile mai ales în zilele hemoroizilor După aceste exerciții cele mai utile, Apollon Apollonovich și-a tras o pătură peste el pentru a se răsfăța cu o odihnă liniștită și a pleca într-o călătorie, pentru că un vis (spunem de la noi înșine) este o călătorie Apollon Apollonovich a făcut același lucru astăzi Cu capul înfășurat într-o pătură (cu excepția vârfului nasului), atârna deja de pat peste golul atemporal Dar apoi ne vor ucide și ne vor spune: "Cum este așa de gol? Ei bine, ce zici de pereți și podea? Ah așa mai departe? " Vom răspunde Apollon Apollonovich a văzut întotdeauna două spații: unul este material (pereții camerelor și pereții trăsurii), celălalt nu este atât de spiritual (de asemenea, material) Ei bine, cum să spun: deasupra capului senatorului Ableukhov, ochii senatorului Ableukhov au văzut curente ciudate: sclipiri de lumină, strălucire, pete de dans cețoase, irizate, emanate din centrele care se învârteau, întunecau limitele spațiilor materiale în amurg; așa că spațiul roia în spațiu, iar acesta din urmă, ascunzând orice altceva, a fugit la rândul său în imensitatea priveliștilor nesigure, legănate , constând ei bine, ca dintr-un fir de brad, din stele, scântei, lumini Apollon Apollonovich închidea ochii înainte de a se culca și îi deschidea din nou; și ce: lumini, pete de ceață, fire și stele, ca o mizerie ușoară de întuneric imens de uriaș care clocotește, brusc Andrei Bely (doar un sfert de secundă) se va forma dintr-o dată într-o imagine distinctă: o cruce, un poliedru, o lebădă, o piramidă plină de lumină Și totul se va prăbuși Apollon Apollonovich avea un secret al său ciudat: o lume a figurilor, a contururilor, a tremuratului, a senzațiilor fizice ciudate - într-un cuvânt: un univers al ciudățeniei Acest univers a apărut întotdeauna înainte de somn; și așa s-a înțeles că Apollon Apollonovich, ducându-se la culcare, și-a amintit în acel moment de toată neclaritatea trecutului, foșnet, figuri cristalografice, stele aurii în formă de crizantemă care curgeau prin întuneric pe razele de centiped (uneori o astfel de stea turna apă clocotită de aur peste senatorul) cap: pielea de găină curgea pe craniu): într-un cuvânt, și-a amintit tot ce a văzut cu o zi înainte de a merge la culcare, ca să nu-și mai amintească dimineața Uneori (nu întotdeauna) înainte de ultimul minut al conștiinței diurne, Apollon Apollonovich, mergând la culcare, a observat că toate firele, toate stelele, formând o învârtire clocotită, construiau un coridor care fuge în nemăsurabil și (cel mai surprinzător) el a simțit că coridorul care - începe din capul lui, adică el, coridorul, este o continuare nesfârșită a capului însuși, în care vârful capului s-a deschis brusc - o continuare în incomensurabilitate; așa că bătrânul senator, înainte de a merge la culcare, a avut impresia ciudată că se uită nu cu ochii, ci cu centrul capului însuși, adică el, Apollon Apollonovich, nu este Apollon Apollonovich, ci ceva care s-a instalat în creier și de acolo, privind în afara creierului; când coroana capului a fost deschisă, acest ceva putea să alerge atât liber, cât și simplu prin coridor până la locul răsturnării în abis, care era expus acolo, departe de coridor Acesta a fost al doilea spațiu al senatorului - țara călătoriilor senatoriale de zi cu zi; si e suficient Înfășurat cu capul într-o pătură, atârna deja de pat peste golul atemporal, podeaua lăcuită căzuse deja de pe picioarele patului și patul stătea, ca să spunem așa, pe necunoscut - când un ciudat îndepărtat zgomot a ajuns la urechile

senatorului, de parcă zgomotul copitelor care băteau rapid: - "Tra-ta-ta Tra-ta-ta " Iar zgomotul era din ce în ce mai aproape O împrejurare ciudată, foarte ciudată, extrem de ciudată: de sub o pătură roșie, senatorul a pus urechea la lună; și - da: foarte probabil - au bătut în holul oglinzilor Apollon Apollonovich și-a scos capul Un vârtej auriu, clocotitor, s-a împrăștiat deodată acolo în toate direcțiile deasupra capului senatorial; steaua centipede în formă de crizantemă s-a mutat în coroana capului, dispărând rapid din câmpul vizual al ochilor senatoriali și, ca întotdeauna, plăcile parchetului au zburat instantaneu la picioarele patului de fier din spatele prăpastiei ; micul Apollon Apollonovich alb, asemănător cu un pui smuls, aici s-a rezemat deodată pe covorul cu doi tocuri galbeni Petersburg Bucăitul a continuat: Apollon Apollonovich a sărit în sus și a alergat pe coridor Luna a luminat camera Într-un tricou și cu o lumânare aprinsă în mâini, Apollon Apollonovich a călătorit în camere Un buldog, care se trezise aici, întinse mâna în spatele stăpânului său alarmat, mișcându-și coada tăiată în mod condescendent, zgâlțâind gulerul și sforăind cu nasul plesnit Ca un capac plat de scândură, cu șuierătoare grele, pieptul păros se ondula, iar urechea asculta zgomotul mareelor verde pal Privirea senatorului a căzut dezinvolt pe sticla debarcaderului: ei bine, în mod ciudat, sticla debarcaderului îl reflecta pe senator: brațele, picioarele, șoldurile și pieptul au fost strânse brusc împreună de satin albastru închis: acel satin arunca o strălucire metalică în toate direcţiile față de el însuși: Apollon Apollonovich s-a dovedit a fi în armură albastră; Apollo Apollonovich s-a dovedit a fi un mic cavaler și nu i-a întins o lumânare din mâini, ci un fel de fenomen de lumină, aruncând sclipici ale unei lame de sabie Apollon Apollonovich prinse curaj și se repezi în sală; s-a auzit zgomot acolo: - "Tra-ta-ta Tra-ta-ta " Și a izbit la zgomot: " În baza cărui articol din Codul de legi?" Exclamând, văzu că buldogul indiferent sforăia liniştit şi somnoros lângă el Dar ce îndrăzneală! - din sală a exclamat ca răspuns: - "În baza regulii de urgență!" Revoltat de răspunsul obrăzător, micul cavaler albastru flutură fenomenul luminii ținut în mână și se repezi în hol Dar fenomenul luminii i s-a topit în pumn: îi curgea printre degete ca aerul și s-a întins la picioarele lui ca o rază Iar zgomotul - considera Apollon Apollonovich - era clinchetul limbii unui nenorocit mongol: era un mongol gras, cu o fizionomie văzută de Apollon Apollonovich când era la Tokyo (Apollo Apollonovich a fost trimis odată la Tokyo) - acolo un mongol gras și-a însușit fizionomia lui Nikolai Apollonovich - însușită, zic eu, pentru că nu era Nikolai Apollonovich, ci pur și simplu un mongol, văzut deja la Tokyo; cu toate acestea, fizionomia lui era cea a lui Nikolai Apollonovich Apollon Apollonovich nu a vrut să înțeleagă acest lucru, și-a frecat ochii uimiți cu pumnii (și din nou nu a auzit mâini, la fel cum nu a auzit fețe: două puncte intangibile pur și simplu s-au frecat unul de celălalt - spațiul mâinilor simțea spațiul feței) Și mongolul (Nikolai Apollonovich) s-a apropiat cu un scop mercenar Iată că senatorul a exclamat din nou: " După ce regulă?" " Și ce paragraf?" Andrei Bely Și spațiul a răspuns: "Acum nu mai există paragrafe sau reguli!" Și necunoscut, insensibil, lipsit brusc de greutate, lipsit brusc de însăși senzația corpului, transformat doar în văz și auz, Apollon Apollonovich și-a imaginat că își ridică spațiul pupilelor (prin atingere nu putea spune în mod pozitiv că ochii lui erau ridicat, căci sentimentul de corporalitate a fost aruncat de el), - și, ridicând ochii spre locul coroanei, a văzut că nu există coroană, căci acolo unde creierul este prins de oase grele și puternice, unde nu există

uite, nu există vedere - acolo Apollon Apollonovich în Apollon Apollonovich a văzut un rotund străpuns un gol în distanța azur întunecat (în locul coroanei); această gaură spartă - cercul albastru - era înconjurată de o roată de scântei zburătoare, strălucire, strălucire; în acel moment fatidic, când, conform calculelor lui Apollon Apollonovich, un mongol se strecura deja până la corpul său neputincios (cercul albastru era în acel corp - o ieșire din corp) (întipărit doar în conștiință, dar mai invizibil) - chiar în acel moment ceva cu un vuiet și cu un fluier, ca zgomotul vântului într-un coș de fum, conștiința lui Apollon Apollonovich a început să fie scoasă din sub răsucirea scânteii (prin golul albastru închis din coroană) în înstelatul dincolo Apoi a fost un scandal (în acel moment, conștiința lui Apollon Apollonovich a remarcat că a existat deja un caz similar: unde, când, nu își amintește) - apoi a fost un scandal: vântul a șuierat conștiința lui Apollon Apollonovich din Apollon Apollonovich Apollo Apollonovich a zburat printr-un gol rotund în albastru, în întuneric, ca o stea cu pene de aur; și, zburând destul de sus deasupra capului său (care i se părea planeta Pământ), steaua cu pene de aur, ca o rachetă, s-a împrăștiat în tăcere în scântei Pentru o clipă nu era nimic: era întuneric pretemporal; iar conștiința roia în întuneric - nu o altă conștiință, de exemplu, a lumii, ci o conștiință complet simplă: conștiința lui Apollon Apollonovich Această conștiință s-a întors acum înapoi, eliberând din sine doar două senzații: senzațiile coborau ca niște mâini; iar senzațiile au simțit asta: au simțit o formă (semănătoare cu forma unei băi), umplută până la refuz cu mizerie lipicioasă și împuțită; senzații, precum mâinile, clătite în baie; Apollon Apollonovich nu putea decât să compare cu ce era umplută baia cu apă de gunoi de grajd, în care se clătea dezgustătorul hipopotam (văzuse asta de mai multe ori în apele grădinilor zoologice ale Europei luminate) Instantaneu, senzațiile au crescut deja la vas, care, așa cum am spus, a fost umplut până la refuz de rușine; conștiința lui Apollon Apollonovich a fost smulsă, în spațiu, dar senzațiile din spatele acestei conștiințe târau ceva greu Ochii conștiinței s-au deschis, iar conștiința a văzut chiar lucrul în care trăiește: a văzut un bătrân galben care semăna cu un pui smuls; bătrânul stătea pe pat; s-a sprijinit de covor cu călcâiele goale Petersburg O clipă: conștiința s-a dovedit a fi însuși acest bătrânel galben, pentru că acest bătrân galben asculta din pat un zgomot ciudat, îndepărtat, ca de zgomotul copitelor care băteau rapid: - "Tra-ta-ta Tra-ta-ta " Apollon Apollonovich și-a dat seama că întreaga sa călătorie prin coridor, prin hol și, în cele din urmă, peste propriul cap, a fost un vis Și de îndată ce a gândit asta, s-a trezit: a fost un vis dublu Apollon Apollonovich nu s-a așezat pe pat, iar Apollon Apollonovich stătea întins cu capul înfășurat într-o pătură (cu excepția vârfului nasului): zgomotul din hol s-a dovedit a fi o ușă care se trântea Era adevărat că Nikolai Apolonovici s-a întors acasă: Nikolai Apolonovici se întorcea noaptea târziu - "Da, domnule " - "Da, domnule " - "Foarte bine, domnule " Numai că aici ceva nu este în regulă în spate: frica de a atinge coloana Dezvoltă tabes dorsalis? Sfârșitul celui de-al treilea capitol CAPITOLUL PATRU, unde se rupe linia poveștii Doamne ferește să înnebunesc A P u sh k i n GRADINA DE VARA Prozaic, singuratic, potecile Grădinii de vară alergau înainte și înapoi; traversând aceste spații, din când în când câte un pieton înnorat își grăbea pasul, pentru ca mai târziu să se piardă în sfârșit în golul deznădăjduit: Câmpul lui Marte nu poate fi depășit în cinci minute Grădina de vară se încruntă Statuile de vară erau acoperite sub scânduri; scânduri cenușii arătau

în lungime sicriul lor așezat; iar sicriele înconjurau potecile; nimfe ușoare și satiri s-au adăpostit în aceste sicrie, pentru ca dintele timpului să nu le roadă cu zăpadă, ploaie și ger , căci timpul își ascuți dintele de fier pentru toate; și un dinte de fier roade uniform atât trupul, cât și sufletul, chiar și pietrele Din vremuri de demult, această grădină a devenit goală, gri, diminuată; grota s-a prăbușit, fântânile au încetat să mai stropească, galeria de vară s-a prăbușit și cascada s-a secat; grădina s-a micșorat și s-a așezat în spatele gratiilor, în spatele acelorași gratii, pe care oaspeții străini din țările engleze se adunau aici pentru a-i admira, în peruci, caftane verzi; iar ei fumau cu pipe afumate Petru însuși a plantat această grădină, udând păduri rare, kaliferuri purtătoare de miere, mentă din propria sa adăpatoare; din Solikamsk, regele a comandat aici cedri, din Danzig - arpaci, iar din Suedia - mere; a construit fântâni, iar stropii sparte ale oglinzilor, ca o pânză de păianjen ușoară, străpunse de multă vreme aici cu camisola roșie a celor mai înalte persoane, încovoiate cu buclele lor, fețele Arap negre și robroni de doamne; sprijinindu-se de mânerul fațetat al unui baston negru și auriu, aici domnul cărunt și-a condus doamna la piscină; iar în verdele ape clocotite din fund, pufnind, expunând Petersburg botul negru al unei foci mușchia; doamna a gâfâit, iar domnul cu părul cărunt a zâmbit în glumă și a întins bastonul către monstrul negru Grădina de vară s-a întins atunci departe, luând spațiu câmpului lui Marte pentru alei dragi inimii regale, plantate cu verdeață și dulci de pajiște (și era evident roată de dintele nemilos al timpului); scoici uriașe ale mărilor indiene își ridicau trâmbițele roz de pe pietrele poroase ale unei grote severe; iar persoana, după ce și-a scos capacul, s-a aplicat curios pe deschiderea țevii roz: și de acolo s-a auzit un zgomot haotic; în acest moment, alte persoane au băut apă de fructe în fața misterioasei grote sim Iar în vremuri de mai târziu, sub ipostaza figurată a statuii Irellva , întinzându-și degetele în ziua de seară, s-au auzit râsete, șoapte, suspine și au strălucit boabele birmaneze ale doamnelor împărătesei Asta s-a întâmplat primăvara, în Ziua Spiritului, atmosfera de seară s-a îngroșat; deodată tremura de o voce puternică, de orgă, zburând de sub o grămadă de ulmi dulci adormiți: și de acolo se răspândi brusc o lumină - amuzantă, verde; acolo, în lumini verzi, rangerii-muzicieni de un roșu aprins, întinzându-și coarnele, au anunțat melodios împrejurimile, scuturând marshmallow și răsturnând cu cruzime sufletul, adânc rănit: strigătul languid al acestor coarne ridicate - n-ai auzit? Tot ce a fost, iar acum nu este; acum cărările Grădinii de vară alergau atât de posomorât; o turmă neagră frenetică se învârtea peste acoperișul casei lui Petrovsky; era intolerabilă zbuciumul ei şi bătăitul greu al aripilor răvăşite; o turmă neagră și frenetică a căzut brusc pe ramuri Nikolai Apolonovici, parfumat și bărbierit, își croi drum pe poteca înghețată, învelindu-se în palton: capul îi căzu în blănuri și ochii îi străluceau cumva ciudat; tocmai se hotărâse să se aprofundeze astăzi în muncă, când un mesager i-a adus un bilet; un scris de mână necunoscut i-a făcut o întâlnire în Grădina de vară Și era semnat "C" Cine ar putea fi misteriosul "C"? Ei bine, desigur, "C" este Sophia (este clar că și-a schimbat scrisul de mână) Nikolai Apollonovici, parfumat și bărbierit, și-a croit drum pe poteca înghețată Nikolai Apollonovici părea agitat; zilele acestea și-a pierdut somnul, pofta de mâncare; pe pagina comentariilor lui Kant, praf fin fusese depus nestingherit timp de o saptamana; în suflet era un curent de sentimente neexplorate; acest curent vag și dulce pe care îl simțea în sine chiar și în vremuri trecute totusi, cumva surd,

departe Dar chiar din clipa în care a stârnit tremurături fără nume în îngerul Peri prin purtarea sa, tremurături fără nume s-au deschis în el: de parcă ar fi strigat din măruntaiele tainice ale forțelor sale surd bătătoare, de parcă ar fi izbucnit în el un sac eolian, iar fiii impulsurilor nepământene ale flagelurilor care fluieră l-au târât prin văzduh în niște țări ciudate Înseamnă această stare revenirea doar a excitațiilor senzuale? Poate e dragoste? Dar a negat dragostea Privea deja îngrijorat în jur, căutând o formă familiară pe poteci, într-o haină de blană neagră, cu o manșon de blană neagră; dar nu era nimeni; nu departe, pe o bancă de acolo, s-a prăbușit un fel de kutafya Andrei Bely Kutafya se ridică de pe bancă, bătu o clipă din picioare și se îndreptă spre el - Nu m-ai recunoscut? - "Ah, salut!" " Se pare că nu mă recunoști acum, nu-i așa? da, la urma urmei, eu sunt Solovyova - "Iartă-mă, ești Varvara Evgrafovna!" Ei bine , hai să stăm aici pe bancă " Nikolai Apollonovich s-a scufundat dureros lângă ea: la urma urmei, întâlnirea lui a fost stabilită pe această alee; și iată situația nefericită! Nikolai Apollonovich a început să se gândească la cum să scoată această kutafya de aici cât mai curând posibil; căutând încă o formă familiară, se uită în jur în dreapta, în stânga; dar conturul familiar nu era încă vizibil La picioarele lor poteca uscată începu să arunce o frunză galben-brun și roată de viermi; întinsă oarecum mată acolo, stând drept în orizontul de oțel, o rețea întunecată de ramuri încrucișate; uneori, rețeaua întunecată începea să fredoneze; uneori plasa întunecată începea să se legăne - "Ai primit biletul meu?" - "Ce notă?" - "Da, o notă cu semnătura ,, C" " Cum, mi-ai scris?" - "Ei bine, da " " Dar ce zici de C?" - "Ce zici de ce? La urma urmei, numele meu de familie este Solovyova " Totul s-a prăbușit, dar el și el! Tremurături fără nume s-au scufundat cumva deodată în fund " Cum te pot servi?" " Eu Am vrut, m-am gândit, ai primit o poezie mică semnată Suflet în flăcări?" " Nu, nu am făcut " " Cum este asta? Chiar îmi examinează poliția scrisorile? Ah, ce păcat! Fără acest pasaj poetic, mărturisesc, îți este atât de greu să explici toate acestea Aș vrea să vă întreb ceva despre sensul vieții " Îmi pare rău , Varvara Evgrafovna, nu am timp" " Cum este asta? Cum așa?" - La revedere! Vă rog să mă scuzați, vom aranja un moment mai convenabil pentru această conversație Nu-i așa?" Varvara Evgrafovna îl trase șovăielnic de marginea de blană a pardesiului; se ridică hotărât; ea stătea în spatele lui; dar și mai hotărât își întinse degetele parfumate spre ea, atingând marginea unghiilor lui rotunjite de mâna ei roșie Nu a avut timp să se gândească la nimic în acel moment care să-l rețină; și, deplin supărat, a fugit de la ea, învelindu-se cu trufie și mâhnire și îngropându-și fața în blănurile lui Nikolayevka Frunzele se mișcau încet, cercuri gălbui și uscate înconjurau fustele pardesiului; dar cercurile se îngustară, mai neliniştite pt Petersburg se răsuceau ca șuruburi, șurubul de aur, șoptind ceva, dansau din ce în ce mai vioi Rotirea frunzelor s-a ondulat rapid, s-a deplasat și a alergat fără să se întoarcă, cumva în lateral, cumva în lateral; frunza roșie palmată s-a mișcat puțin , a zburat în sus și s-a întins Întinsă cumva mată acolo, stând drept în orizontul de oțel, o rețea întunecată de ramuri încrucișate; în această rețea a trecut; iar când a trecut în această plasă, un stol frenetic de corbi s-a urcat și a început să se rotească peste acoperișul casei lui Petrovsky; plasa întunecată a început să se legăne; rețeaua întunecată a început să bâzâie; și zburau un fel de sunete timid de surde; și toate s-au contopit într-un singur sunet - în sunetul unei voci de orgă Și atmosfera de seară s-a îngroșat; iar sufletului i se părea că nu ar fi prezent; de parcă densitatea din

această seară, din cauza acelor copaci de acolo, va fi tremurător iluminată de o cascadă de lumină verde; iar acolo, în tot ce ar fi foc, rangerii roșu aprins, întinzându-și coarnele, vor extrage din nou melodic unde de orgă din bezele MADAME FARNAI Iar azi tarziu, ingerul Peri s-a demnit sa-si deschida ochii nevinovati de pe perne; dar ochii s-au lipit; iar în cap s-a dezvoltat clar o durere surd-surdă; îngerul Peri s-a demnit să stea mult timp în somn; sub bucle roiesc tot felul de neclaritate, neliniște, jumătate de aluzii: primul gând plin a fost gândul serii: se va întâmpla ceva! Dar când a încercat să-și dezvolte acest gând, ochii ei s-au închis complet și au intrat din nou într-un fel de neclaritate, anxietate, jumătate de indicii; și din aceste obscurități, doar unul a apărut din nou: Pompadour, Pompadour, Pompadour - și ce este Pompadour? Dar sufletul ei a luminat cu strălucire acel cuvânt: un costum în spiritul doamnei Pompadour - azur, cu flori, dantelă Valenciennes, pantofi argintii, pompoane! Despre un costum în stilul lui Madame Pompadour zilele trecute se certase de mult cu croitoreasa ei; Doamna Farnoy tot nu voia să cedeze în fața ei despre b l el până la c; ea a spus: "Și de ce sunt acești blondi?" Dar cum rămâne cu blondele? Potrivit doamnei Farnoy, blondele ar trebui să arate așa, să fie atunci; iar blondele nu trebuiau să arate deloc așa, potrivit Sofiei Petrovna Madame Farnoy i-a spus la început: "Gustul meu, gustul tău - ei bine, cum ar putea să nu fie stilul doamnei Pompadour!" Dar Sofia Petrovna nu voia să cedeze; iar doamna Farnoy s-a oferit ofensată să-i ducă materialul înapoi Du-l la Maison Tricotons: "Acolo, doamnă, nu se vor certa cu tine " Dar dă-i lui sMaisonTricotons: - fi, fi, fi! Și blondele au plecat, deoarece au lăsat alte puncte controversate în ceea ce privește stilul doamnei Pompadour: de exemplu, un chapeau ușor Bergère pentru mâini , dar era imposibil să se facă fără o fustă de tip pannier Așa că s-au înțeles Scufundându-se în gândurile despre Madame Farnoy, Pompadour și Maison Tricotons, îngerul Peri a simțit dureros că din nou totul este în neregulă, s-a întâmplat ceva, după care atât Madame Farnoy, cât și Mai ar trebui să se evapore Andrei Bely fiul Tricotons; dar profitând de pe jumătate de somn, ea nu voia în mod conștient să prindă impresia evazivă a întâmplărilor reale din ziua precedentă; în sfârşit îşi aminti - doar două cuvinte: d o-mino şi scrisoare; iar ea sări din pat, strângându-și mâinile într-o langoarea fără rost; Mai era un al treilea cuvânt, ieri cu el și ea a adormit Dar îngerul Peri nu și-a amintit de al treilea cuvânt; al treilea cuvânt, la urma urmei, ar fi sunete la fel de neprevăzute: soț, ofițer, sublocotenent Îngerul Peri a hotărât să nu se gândească la primele două cuvinte până seara; iar cel de-al treilea cuvânt, nedescris, nu merita să-i acordăm atenție Dar tocmai acest cuvânt neprevăzut a dat peste ea; căci tocmai reușise să fluture în sufragerie din dormitorul ei înfundat și, cu o inocență desăvârșită, să zboare în camera soțului ei, crezând că soțul ei, un ofițer, locotenentul Likhutin, ca întotdeauna, se ocupase de provizii, deodată: spre cea mai mare surpriză a ei, camera acestui sublocotenent era pe cheia s-a dovedit a fi încuiată de ea: locotenentul Likhutin, contrar tuturor obiceiurilor, contrar spațiilor înghesuite, comoditate, bun simț și onestitate, se pare că acolo s-a așezat Abia atunci și-a amintit de scena urâtă de ieri; iar cu buzele năucite ea trânti ușa arsă (el se încuia cu o cheie, iar ea încuia cu o cheie) Dar, încuindu-se cu o cheie, a văzut și o masă spartă - "Doamnă, vrei să comanzi cafea în cameră?" " Nu, nu " - "Barin, vei comanda cafea in camera?" - "Nu, nu trebuie " - "Cafea, stăpâne, s-a răcit" Tăcere - "Doamnă, au venit acolo, doamnă" - De la doamna Farnoy? - "Nu, de la spălătorie!"

Tăcere Într-o oră sunt şaizeci de minute; un minut este format din secunde; secunde au fugit, în valoare de minute; au căzut minute grele; iar orele treceau Tăcere În mijlocul zilei, cuirasierul galben al Majestăţii Sale, baronul Ommau-Ommergau, a chemat aici cu o bomboană de ciocolată de două kilograme de la Kraft Nu au refuzat bomboana de două lire; dar a fost refuzat Pe la ora două după-amiaza, cuirasierul albastru al Majestății Sale, contele Aven, a sunat aici cu o bomboană de la Balet; bomboana a fost acceptată, dar a fost refuzată Petersburg Au refuzat și husarul de viață într-o pălărie înaltă de blană; husarul și-a scuturat sultanul și stătea în picioare cu o tufă teribilă de crizanteme strălucitoare de culoarea lămâiei; a venit aici după Aven la începutul ceasului al cincilea Wergefden a zburat și cu o cutie la Teatrul Mariinsky Numai Lippanchenko nu a sosit: Lippanchenko nu era acolo În sfârşit, seara târziu, la sfârşitul orului al zecelea, a apărut de la Madame Farnoy o fată cu o cutie de carton enormă; a fost acceptată imediat; dar când a fost primită, iar în hol s-a auzit un chicotit, ușa dormitorului s-a deschis cu un clic și a ieșit un cap curios de plâns; se auzi un strigăt furios, grăbit: - "Adu-o repede" Dar apoi a făcut clic și lacătul din studiu; vreun cap zguduit și-a scos capul din birou: s-a uitat și s-a ascuns A fost cu adevărat un locotenent? PETERSBURG S-a dus în noapte Cine nu-și amintește de seara dinaintea nopții memorabile? Cine nu-și amintește de plecarea tristă a acelei zile la odihnă? Peste Neva, un soare uriaș și purpuriu a fugit în spatele coșurilor fabricilor: clădirile din Sankt Petersburg erau învăluite în cea mai subțire ceață și păreau să se topească, transformându-se în dantelă cea mai ușoară, fumurie de ametist; și o reflexie aurie strălucitoare a străbătut peste tot din geamurile ferestrei; iar de la Spitz înalt, strălucirea a fost hackled Toate greutățile obișnuite - atât pervazuri, cât și pervazuri - au fugit în focul arzător: atât intrările cu cariatide, cât și cornișele balcoanelor de cărămidă Palatul roșcat-roșcat a sângerat furios; acest vechi Palat era încă construit de Rastrelli; atunci acest vechi Palat într-un stol alb de coloane stătea ca un zid albastru blând; odinioară, regretata împărăteasă Elizaveta Petrovna deschidea cu admirație de acolo o fereastră la Neva Sub împăratul Alexandru Pavlovici, acest vechi Palat a fost revopsit în vopsea galben pal; sub împăratul Alexandru Nikolaevici , Palatul a fost revopsit a doua oară: de atunci a devenit roșu, sângerând spre apus În această seară memorabilă, totul era în flăcări, Palatul era în flăcări; tot ceea ce nu a intrat în flacără a fost întunecat încet; șirul de linii și pereți s-a întunecat încet, în timp ce acolo, pe cerul de liliac care se stingea, în nori sidefați, tot felul de lumini scânteietoare s-au aprins languitor; unele flăcări cele mai ușoare s-au aprins încet Ai spune că trecutul a crescut acolo O doamnă scundă și robustă, toată îmbrăcată în negru, care lăsase un taxi lângă pod, rătăcea de mult pe sub ferestrele casei galbene; mâna îi tremura ciudat; iar în mâna lui tremurândă o reticulă minusculă, care nu era în stil Petersburg, tremura ușor Doamna plinuță era de o vârstă respectabilă și Andrei Bely arăta de parcă îi lipsea suflarea; degetele ei plinuțe se strângeau din când în când de bărbia ei, care ieșea impresionant de sub guler și era presărată ici și colo cu păr cărunt Stând în fața casei galbene, ea încercă să-și deschidă poșeta cu degetele tremurânde: poșeta nu se supunea; în cele din urmă, poșeta s-a deschis, iar doamna, cu o grabă neobișnuită pentru anii ei, a scos o batistă cu modele de dantelă, s-a întors către Neva și a început să plângă Fața i s-a luminat apoi de apusul soarelui, iar mustața ei era clar marcată deasupra buzelor; punându-și mâna pe o

piatră, privi cu o privire copilărească și complet nevăzătoare în depărtările cețoase, cu multe țevi și în adâncurile apei În cele din urmă, doamna s-a grăbit emoționată la intrarea casei galbene și a sunat Ușa s-a deschis; un bătrân cu un galon pe revere și-a arătat petecul său chel din gaură în zori; și-a înșurubat ochii înlăcrimați la sclipirea insuportabilă a lui Zanev - "Ce vrei? " Doamna de venerabilă vârstă era agitată: fie emoția, fie timiditatea atent ascunsă, îi lămuriu trăsăturile "Dmitrich? Nu m-ai recunoscut? Aici chelia lacheului a tremurat și a căzut într-un reticul mic (în mâna doamnei): - "Mamă, ești amanta mea! Anna Petrovna!" - "Da, aici, Semenych " " Ce sorti? Atkelev? Tandrețea, dacă nu timiditatea atent ascunsă, s-a auzit din nou într-un contralto plăcut - "Din Spania vreau sa vad cum esti aici fara mine?" - "Doamna noastră, dragă Vă rog, domnule! " Anna Petrovna urcă scările: același covor catifelat învăluia toată scara Pe pereți strălucea o podoabă din toate aceleași arme: sub supravegherea vigilentă a stăpânei, aici fusese atârnată cândva o pălărie lituaniană de aramă și acolo o sabie templieră ruginise peste tot; iar acum străluceau la fel: de aici pălăria lituaniană de aramă; de acolo - mânere cruciforme de săbii complet ruginite - "Numai că nu este nimeni, domnule: nici barchuk, nici Apollon Apollonovich" Deasupra balustradei era încă același suport de alabastru alb, ca înainte, și ca înainte, aceeași Niobe și-a ridicat ochii de alabastru rope; a înconjurat din nou (și au trecut deja trei ani și s-au trăit atât de multe în acești ani) Anna Petrovna și-a amintit de ochiul negru al cavalerului italian și a simțit din nou în sine acea timiditate ascunsă cu grijă " Vrei niște ciocolată, cafea, domnule? ai comanda un samovar?" Anna Petrovna abia a lăsat deoparte trecutul (totul aici este la fel ca inainte de) " Cum mai faci fără mine anii ăștia?" Petersburg - "Da, în nici un caz Îndrăznesc doar să vă raportez, fără dumneavoastră - fără ordonator Și orice altceva fără consecințe: ca înainte Apollon Apollonovich, domnule, ați auzit?" - "Am auzit " - "Da, domnule, toate însemnele Favoruri regale Ce comandați: domnul e important!" - "Stăpânul îmbătrânește?" - "Domnul este numit la post: la cel responsabil: - domnului nu-i pasă ce este ministrul: așa este un domn " Anei Petrovna i s-a părut deodată că lacheul o privea puțin cu reproș; dar i s-a părut doar lui: a făcut doar o grimasă la privirea insuportabilă a lui Zanev în timp ce deschidea ușa holului - "Ei bine, ce zici de Kolenka?" - "Kol'nka, domnule, Nikolai Apollonovich, atunci, așa, permiteți-mi să spun, rezonabil, domnule! Reușiți în științe; și în toate felurile reușesc să facă ceea ce ar trebui să facă Pur și simplu au devenit frumoși " " Ei bine, ce ești? A fost mereu în tatăl său " Ea a spus: a privit în jos - și-a mânuit reticulul cu degetele Pereții erau și ei căptușiți cu scaune cu picioare înalte; de pretutindeni între scaunele tapițate cu pluș galben pal, se ridicau coloane albe și reci; iar din toţi stâlpii albi se uită la ea un soţ cu reproş sever, făcut din alabastru rece Și cu ostilitate directă, sticlă verzuie, străveche a fulgerat spre Anna Petrovna din pereți, sub care a avut o discuție decisivă cu senatorul: și acolo - pictură palid - fresce pompfansky; aceste fresce i-au fost aduse de un senator când era mireasă: au trecut treizeci de ani de atunci Anna Petrovna a fost cuprinsă de aceeași ospitalitate a ospitalității: au fost confiscate lacuri și glosuri; pieptul încă ciupit; gâtul strâns cu ostilitate străveche; Apollo Apollonovich, poate o va ierta; dar ea nu i-a spus: în casa lăcuită, furtunile vieții curgeau în tăcere, cu toate acestea, furtunile vieții curgeau dezastruos aici Așa că valul gândurilor întunecate a împins-o spre țărmuri ostile; distrată se rezemă de fereastră - și văzu nori

rozalii năvălindu-se peste valul Neva; nori zdrențuiți au scăpat din coșurile bărcilor cu aburi care fugeau, din pupa aruncând în țărm o fâșie care strălucea ca un iaht: după ce a lins un taur de piatră, fâșia s-a repezit înapoi și s-a împletit cu fâșia care venea, împrăștiindu-și iahtul într-un fir de șarpe Deasupra, cele mai ușoare flăcări pârjoau pe nori; cenusa a fost semanata cu generozitate: toate deschiderile ceresti erau acoperite cu cenusa; totul insidios transformat apoi într-o lejeritate monocromatică; și pentru o clipă părea o procesiune cenușie de linii, ace și pereți, cu un întuneric slab căzut pe grosul zidurilor de piatră - de parcă această procesiune gri ar fi cea mai fină dantelă " Ce stai cu noi, stăpână?" - "Eu? Într-un hotel" Andrei Bely În această cenușie ce se estompează, au apărut deodată multe puncte cu aspect vag: luminițe, luminițe; luminile, luminile de pe liva pâlpâiau silon și se repeziră din întuneric după pete roșii, în timp ce cascade cădeau de sus: albastru, negru-violet, negru Petersburg a intrat în noapte ÎȘI PĂLȘIȚI PANTOFILOR Au fost apeluri Un fel de creaturi angelice în rochii albastre, albe, roz, argintii, sclipitoare, au ieșit în hol din hol; suflate cu gaze, evantai, mătase, revărsând în jurul atmosferei fertile de violete, lacrami, crini și tuberoze; pudră ușor cu pudră, umerasele lor de haine albe ca marmură într-o oră sau două ar fi trebuit să se aprindă cu un fard de obraz și să fie acoperite de transpirație; dar acum, înainte de dansuri, fețele, umerii și brațele subțiri goale păreau chiar mai palide și mai subțiri decât în zilele obișnuite; cu atât mai semnificativ farmecul acestor creaturi a reținut cumva scântei în pupilele, în timp ce creaturile, adevărați îngeri, formau atât foșnet, cât și roi colorate de muselină suflată; evantaiele lor albe s-au întors și s-au dezvoltat, producând un vânt ușor; le-au călcat pantofii Au fost apeluri Veseli în hol intrau dinspre hol niste genii cu sânii tari, în frac, uniforme și mentici mulat - juriști, husari, liceeni și așa așa - mustăți și fără barbă, - fără barbă - de toate; turnat în jurul unui fel de bucurie și reținere de încredere Fără să pătrundă, au pătruns în cercul strălucitor de gaze și li s-au părut domnișoarelor mai flexibile decât ceara; și te uiți - acolo, aici - un evantai ușor pufos începea deja să bată de pieptul unui geniu cu mustață, cât de încrezătoare a aterizat pe acest piept o aripă de fluture și un husar cu piept puternic a început cu grijă să schimbe indicii goale cu domnisoara; cu exact aceeași precauție, înclinăm fața spre o molie ușoară care ne-a aterizat întâmplător pe deget Și pe fundalul roșu al ținutei de husar țesute cu aur, ca la răsăritul magnific al unui soare fără precedent, un profil ușor rozaliu ieșea atât de clar; vârtejul de vals care se apropia avea să transforme în curând profilul ușor roz al unui înger nevinovat în profilul unui demon de foc Tsukatovii, de fapt, nu au dat un bal: a fost doar o seară pentru copii la care adulții doreau să participe; Adevărat, a existat un zvon că vor ajunge și măști pentru seară; Liubov Alekseevna, mărturisesc, a fost surprins de apariția lor viitoare; la urma urmei, nu exista vremea de Crăciun; dar așa, se pare, erau tradițiile dragului soț, încât, de dragul ghanezilor și al râsului copiilor, el era gata să încalce toate statutele calendarului; dragă soț, proprietarul a două tancuri de argint și până acum îl chemau pe Koko În această casă de dans, el era, desigur, Nikolai Petrovici, șeful casei și tatăl a două fete drăguțe de optsprezece și cincisprezece ani Petersburg Aceste creaturi blonde drăguțe erau în rochii de tifon și pantofi argintii Deja de la ora nouă au fluturat evantai pufoși la tatăl lor, la menajeră, la femeie de serviciu, chiar la respectabila figură zemstvo de mărime asemănătoare

mastodontului (ruda lui Koko) care vizita casa În cele din urmă, a răsunat mult așteptatul apel timid; ușa sălii cu lumină albă s-a deschis, iar pianistul său, îmbrăcat strâns într-un frac, asemănător cu o pasăre neagră, până la glezne, frecându-și mâinile, aproape că s-a împiedicat de un chelner care trecea (invitat în această casă sclipitoare cu ocazia mingea); în mâinile chelnerului zdrăngăni, tremura o foaie de carton, complet împânzită cu bibelouri de cotillon: comenzi, panglici și clopoței Pianistul modest a așezat șiruri de caiete de muzică, a ridicat și a coborât capacul pianului, a suflat ușor din taste și, fără niciun scop aparent, a apăsat pedala cu pantoful lui strălucitor, semănând cu un mecanic de locomotivă util la defectarea cazanelor de locomotivă înaintea trenului plecat Convins că instrumentul era în stare bună de funcționare, modestul pianist și-a ridicat cozile fracului, s-a lăsat jos pe un taburet jos, s-a rezemat cu corpul pe spate, a lăsat degetele pe clape, a încremenit o clipă și o coardă puternică a zguduit pereții: parcă s-ar fi sunat un fluier, cerând o călătorie lungă Și printre aceste desfătări, de parcă al lui, nu străin, Nikolai Petrovici Tsukatov se învârtea cumva flexibil, întinzându-și cu degetele maioul din dantelă argintie, strălucind cu capul chel, bărbia lin rasă, năvălindu-se de la cuplu la cuplu, făcând un glumă nevinovată la adresa unui adolescent albastru, băgând ferm cu două degete într-o mustață cu piept puternic, i-a spus la urechea unei persoane mai respectabile: "Ei bine, să se distreze: îmi spun că eu însumi mi-am dansat viața; dar, la urma urmei, această plăcere nevinovată m-a salvat la un moment dat de păcatele tinereții: de vin, de femei, de cărți Iar în mijlocul acestor desfătări, parcă nu ale lui, ci ale altcuiva, cumva leneși, mușcând pâsla bărbii lui galbene, figura zemstvo a bătut stângaci din picioare, călcând în trenurile doamnelor, târâind singur printre cupluri, și apoi a plecat în camera lui DANSAT Ca de obicei, astăzi vizitatorii din sufragerie își făceau uneori drum prin hol - înaintau cu condescendență în hol de-a lungul pereților; Evantaiele insolente le împroșcau în piept, fustele acoperite cu mărgele de sticlă îi biciuiau, fețele lor erau suflate de vântul fierbinte al vaporilor împrăştiaţi; dar şi-au croit drum în tăcere Un bărbat robust, cu o față neplăcut de buzunar, a traversat primul hol; reverul redingotei ieşea cu totul, pentru că şi-a tras cu redingota burta de mărime respectabilă: era redactorul unui ziar conservator de la preoţii liberali!bărbia Privind din hol prin cele două camere comunicante, se putea vedea de la distanță stând în sufragerie Acolo, în depărtare, a ars bila azură a unui candelabru electric; acolo în azur tremurând Andrei Bely în lumină, editorul unui ziar conservator stătea oarecum greu pe picioarele lui de elefant, planând vag în fulgii agăţaţi de fum de tutun albăstrui Și de îndată ce Lyubov Alekseevna i-a pus o întrebare nevinovată, editorul gras a transformat această întrebare într-o întrebare de mare importanță: " Nu spuneți nu, domnule! Da, pentru că așa cred pentru că toți sunt idioți Mă angajez să o dovedesc cu acuratețe - "Dar, la urma urmei, soțul meu, Koko " " Aceasta este tot un truc evreiesc-masonic, doamnă: organizare, centralizare " " Printre aceștia, există totuși oameni laici foarte drăguți și, în plus, oameni din societatea noastră", a spus gazda timid Da , dar societatea noastră nu știe care este puterea sediției " - "Ce crezi?" - "Puterea sediției este în Charleston " " De ce în Charleston?" " Pentru că șeful întregii revolte locuiește acolo " " Cine este acest cap?" " Antipapa " lătră editorul " Deci, cum este un antipapă?" , da, se pare că nu ai citit nimic " Oh , cât de interesant este totul: spune-mi, te rog " Așa că Lyubov Alekseevna se legănă,

invitând redactorul marcat cu buzunar să se afunde într-un scaun; iar el a spus scufundandu-se: Da , da, da, domnilor!" De la distanță, din sufragerie, prin două camere de trecere, se vedeau cum din hol prin ușa deschisă sclipea și tremura A fost un tunet - "Rrrekule! " - "Echilibru, la doamne! " Și din nou - "Rrrekule " Nikolai Petrovici Tsukatov și-a dansat viața; acum Nikolai Petrovici a dansat această viață până la capăt; dansat ușor, inofensiv, nu vulgar; nici un nor nu a întunecat sufletul; sufletul lui era curat și nevinovat, ca acel cap chel sărutat de soare, sau ca acea bărbie rasă lin între rezervor, ca o lună care se uită printre nori Totul s-a întâmplat pentru el A dansat ca un băiețel; a dansat cel mai bine; și a fost invitat în case ca dansator experimentat; Până la sfârșitul cursului gimnazial, cunoscuții începuseră să danseze; până la sfârșitul facultății de drept, un cerc de patroni influenți a dansat dintr-un cerc imens de cunoștințe; iar Nikolai Petrovici Tsukatov a început să danseze slujba Până atunci dansase moșia; după ce a dansat prin moșie, cu o simplitate frivolă a pornit la bal; iar din mingi le-a adus în sine Petersburg a intrat în casă cu o ușurință remarcabilă partenerul său de viață Lyubov Alekseevna; din întâmplare, acest însoțitor s-a dovedit a fi cu o zestre uriașă; iar Nikolai Petrovici chiar de atunci a dansat la el; copiii au dansat; a dansat, mai departe, educația copiilor - toate acestea au fost dansate ușor, fără pretenții, cu bucurie Acum dansa singur MINGE Ce este camera de zi în timpul unui vals vesel? Ea este doar o anexă a sălii de dans și un refugiu pentru mame Dar vicleanul Lyubov Alekseevna, profitând de natura bună a soțului ei (nu avea un singur dușman), și de zestrea ei uriașă, profitând în continuare de faptul că casa lor era profund indiferentă la orice, desigur, cu excepția dansului și astfel era un loc de întâlnire neutru - profitând de toate acestea, vicleanul Lyubov Alekseevna, lăsându-și soțul să conducă dansurile, a avut dorința de a conduce întâlniri ale celor mai diverse persoane; aici s-au întâlnit: o figură zemstvo cu o figură birocratică; publicist cu directorul departamentului; demagog cu antisemit Apollon Apollonovich a vizitat și el această casă, chiar și a luat micul dejun Și în timp ce Nikolai Petrovici țesea dansul country în figuri neașteptate, mai mult de o conjunctură țeseau și țeseau în camera de zi indiferent de ospitalieră Au dansat și aici, dar în felul lor Ca de obicei, și astăzi vizitatorii salonului și-au făcut drum prin hol; iar cel de-al doilea care și-a croit drumul a fost un bărbat cu aspect cu adevărat antediluvian, cu o față dulce și teribil de dispărută, cu o redingotă răsturnată pe spatele acoperit cu puf, ceea ce făcea să iasă în afară o micuță filă neagră nepretențioasă între cozi indecent; era profesor de statistică; de bărbie îi atârna o barbă gălbuie, umplută, iar părul nepieptănat îi cădea pe umeri ca pâslă Buza lui însângerată, de parcă i-ar fi căzut din gură, era izbitoare Cert este că, având în vedere evenimentele tot mai mari, se pregătea ceva de natura unei apropieri între unul dintre grupurile de susținători, ca să spunem așa, de reforme nu abrupte, dar în orice caz foarte umane - cu inimi cu adevărat patriotice - o apropiere nu fundamentală, ci condiționată, a provocat temporar hohote la toată avalanșa de întâlnire care zburase Susținătorii, ca să zicem așa, ai unor reforme treptate, dar în orice caz foarte umane, șocați de tunetul acestei avalanșe groaznice, au început brusc să se sperie să se înghesuie față de susținătorii normelor existente, dar nu au făcut un pas contrar; profesorul liberal , în numele binelui comun, a fost primul care a trecut, ca să spunem așa, pragul fatal pentru sine Nu trebuie uitat că a fost respectat de întreaga societate, că ultima adresă de protest era

încă semnată de el; încă la ultimul banchet, paharul i s-a ridicat spre primăvară Andrei Bely Dar, intrând în sala cu lumină albă, profesorul a rămas surprins: strălucirile, tremurăturile, l-au orbit se pare; buza însângerată a căzut de pe gură surprinsă; a contemplat cu bunăvoință sala jubilatoare, a călcat, a ezitat, a scos din buzunar batista nedesfăcută pentru a-și scoate din mustață umezeala agățată adusă de stradă și a clipit la vaporii liniștiți instantaneu dintre două figuri de cvadrili Se plimba deja prin sufragerie, în lumina tremurătoare a unui candelabru electric azur Vocea redactorului îl opri la uşă: " Înțelegeți acum, doamnă, legătura dintre războiul japonez, evrei, invazia mongolă care ne amenință și sediție? Necazurile evreilor și performanța Pumnilor Mari în China au cea mai strânsă și mai evidentă legătură între ele " Am înțeles, acum am înțeles!" Liubov Alekseevna a strigat Dar profesorul s-a oprit speriat: el, în orice caz, a rămas un liberal până la măduva oaselor și un susținător, ca să spunem așa, al unor reforme foarte umane; a venit mai întâi în această casă, așteptându-se să-l întâlnească aici pe Apollon Apollonovich; dar se pare că nu era acolo: era doar un editor al unui ziar conservator, același editor care tocmai aruncase, ca să spun omenesc, un bulgăre de murdărie obscenă în cei douăzeci și cinci de ani de activitate strălucitoare a unui colector de date statistice Și profesorul gâfâi brusc, începu să clipească supărat la redactor, începu să pufnească oarecum ambiguu în barba lui zdrențuită și cu buza roșie aprinsă a preluat umezeala atârnând din mustață Dar bărbia dublă a gazdei s-a întors mai întâi către profesor, apoi acesta s-a întors către redactorul unui ziar conservator și, arătându-se unul pe celălalt cu o lorgnette, ea i-a prezentat unul altuia, ceea ce la început i-a făcut pe amândoi puțin luati uimit, apoi își pun degetele reci, dolofane și transpirate, unul în mâinile celuilalt - în plinut-uscat, liberal-uman - în inuman Profesorul a devenit și mai stânjenit; s-a aplecat, a pufnit ambiguu, s-a scufundat într-un fotoliu, s-a blocat și a început să se agite neliniştit acolo Editorul, de parcă nimic nu s-ar fi întâmplat, a continuat conversația întreruptă cu gazda Ableukhov ar putea ajuta, dar Ableukhov nu era acolo Este într-adevăr tot ceea ce i-a cerut profesorului situația plină de spirit, adresa de protest care tocmai fusese semnată și paharul care a zburat la banchet spre primăvară? Iar grasul a continuat: " Înțelegeți, doamnă, această activitate a iudeo-masoneriei?" " Am înțeles, acum înțeleg " Profesorul care geme și mestecă liberal nu putea suporta; Întorcându-se către gazdă, el remarcă: - "Dă-mi voie, doamnă, să introduc umilul meu cuvânt - cuvântul științei: informațiile raportate aici au o sursă complet clară de proveniență" Dar grasul îl întrerupse brusc Petersburg Și acolo, și acolo Acolo, cu o mână, pianistul și-a întrerupt brusc dansul muzical cu o lovitură elegant de tunet la bas, iar cu cealaltă mână, cu o adevărată mișcare cât ai clipi, a întors foaia, iar cu el mâna suspendată în aer, cu degetele expresiv nestrânse între tastatură și note, și-a întors cumva corpul spre proprietar, strălucind cu emailuri de dinți albi orbitori Și apoi, spre gestul pianistului, Nikolai Petrovici Țukatov și-a scos pe neașteptate bărbia bine rasă din tancurile furioase, atrăgându-i pianistului un semn de încurajare și de aprobare cu bărbia bine rasă; iar apoi, cu capul plecat, parcă izbi în spațiu, s-a repezit cumva în fața cuplurilor pe reflexele parchetului, răsucind cu două degete vârful perciunii cenușii Și după el o creatură asemănătoare unui înger a zburat neputincioasă și și-a întins fularul de heliotrop în spațiu Nikolai Petrovici Tsukatov, inspirându-se cu un zbor de dans de fantezie, a zburat ca fulgerul spre pianist și a răcnit

ca un leu în toată sala: - "Pa-də-katre, sil vu ple!" Și în spatele lui a zburat neputincios creatură îngerească Între timp, servitorii alergători veneau în grabă pe coridor Din anumite motive, mesele, taburetele, scaunele au fost scoase de undeva și apoi aduse din nou; sandvișuri proaspete pe un platou de porțelan au fost aduse pe masă Au sunat cu furculițele Au purtat un teanc de farfurii fragile Pereche după pereche s-a prăbușit pe coridorul luminat Au fost glume și râsete într-un chicot continuu, iar într-un bubuit continuu scaune au fost mutate Fume de țigări se ridicau pe coridor, în camera de fumat; Pe hol a apărut fum de țigări Aici, scoțându-și o mănușă de pe degete și băgându-și mâna în buzunar, un cadet și-a evantaiat obrajii cu o mănușă întunecată; îmbrățișându-se, cele două fete și-au comunicat unele secrete prețuite, poate tocmai a apărut; de la o brunetă la o blondă, iar o blondă a pufnit și a mușcat o batistă delicată Era posibil, stând pe coridor, să vezi marginea sălii de mese plină de oaspeți; și acolo s-au repezit sandvișuri, vaze încărcate cu fructe și sticle de vin și sticle de pop acrișor care loveau nasul În sala complet luminată acum era doar un pianist care strângea note; după ce și-a șters cu grijă degetele fierbinți, a frecat cu grijă o cârpă moale peste claviatura pianului și a stivuit notele în grămezi, acest modest pianist, în prezența căruia servitorii au deschis toate fostele ferestre din hol, s-a mișcat șovăielnic prin coridorul lăcuit, semănând cu un negru pasăre cu picioare S-a gândit și cu plăcere la ceai și sandvișuri La ușa care ducea spre sufragerie, o doamnă de patruzeci și cinci de ani a plutit din semiîntuneric cu bărbia căzută, cărnoasă, cu sânii proptiți pe un corset Și s-a uitat în lorgnette Andrei Bely Iar în spatele ei a plutit în hol un om gras cu o față neplăcut de sâmburi de variolă, cu o burtă de dimensiuni respectabile, strâns de o redingotă Undeva acolo, la oarecare distanță, profesorul de statistică mergea greoi, tot stând ca pe cuțite; a dat acum peste un lider zemstvo, care era plictisit singur pe culoar, l-a recunoscut deodată pe acel lider, a zâmbit amabil, chiar, cumva speriat, și-a ciupit cu două degete nasturele hainei, de parcă ar fi apucat de o ancoră a mântuirii aruncată ; si acum a iesit: " După statistici Aportul anual de sare al unui olandez normal " Și din nou s-a auzit: " Aportul anual de sare al unui spaniol normal " " După statistici " CINEVA PLANGE CU DEFINIȚIE Ei așteptau măști Și nu erau măști Se pare că era doar un zvon Măștile încă așteptau Și apoi s-a auzit zgomotul unui clopot: suna timid; de parcă cineva, nepoftit, și-a amintit de sine, ar fi cerut să vină aici din ceața umedă, rea și din nămolul străzii; dar nimeni nu i-a răspuns Și apoi soneria sună din nou mai tare Parcă cineva plângea În acel moment, fără suflare, o fetiță de zece ani a fugit din două camere de trecere și a văzut un hol plin care chiar înainte strălucise de gol Acolo, la intrarea în hol, o uşă bătu întrebător, iar pe uşă se legăna uşor un mâner faţetat şi pătat de diamant; iar când golul era suficient de marcat între pereți și ușă, o mască neagră a strecurat cu precauție din gol până la nas și două scântei strălucitoare au fulgerat în fantele ochilor Un copil de zece ani a văzut atunci între perete și ușă o mască neagră și din fante două scântei neplăcute îndreptate spre ei înșiși; acum toată masca ieșită în afară, s-a dezvăluit o barbă neagră din dantelă ușor ondulată; în spatele bărbii din prag a apărut încet un satin, foșnind, și la început un copil de zece ani înspăimântat și-a ridicat degetele la ochi, apoi a zâmbit bucuros, a bătut din palme și a strigat: "Dar măștile au au sosit, au sosit!" porni în grabă să alerge în adâncurile enfiladei, unde profesorul încețos pe picioarele lui de elefant ieșea în evidență din fulgii agățați de fum de tutun albăstrui

Dominoul strălucitor însângerat, pășind impetuos, și-a târât atlasul peste plăcile de parchet lăcuit; și abia era marcată pe plăcile de parchet de o undă plutitoare și roșie a propriilor reflexe; roșind peste hol, de parcă o baltă instabilă de sânge curgea de pe drum spre Petersburg parchet; iar picioarele grele se călcau în picioare spre ei, cizme uriașe în stil domino scârțâiau de departe Funcționarul zemstvo, acum întărit în sală, se opri încurcat, strângându-și cu mâna un smoc din barbă; între timp, singuraticul domino, parcă mut, l-a rugat să nu fie izgonit din această casă înapoi în nămolul din Sankt Petersburg, l-a rugat să nu fie izgonit din această casă înapoi în ceața rea și deasă Oficialul zemstvo se pare că a vrut să glumească, pentru că a mormăit; dar când a încercat să-și verbalizeze gluma, gluma a căpătat o formă destul de incoerentă: - Mm Da, da Dominoul se înainta spre el cu trupul întins, implorând, înainte spre el cu mâna întinsă și foșnind roșu, iar dantelă transparentă se ridică ușor din capul aplecat, căzând de pe umerii încovoiați - "Spune-mi, te rog, ești mască?" Tăcere - "Mm Da, da " Și masca s-a rugat; totul s-a repezit înainte într-un corp întins - în gol, pe lacuri, pe lumini, peste o băltoacă de reflexii proprii; rătăci singuratic prin cameră " Asta e chestia " Și din nou s-a repezit înainte și din nou reflexele roșii au alunecat înainte Acum liderul zemstvo, gâfâind, a început să se retragă Dintr-o dată flutură mâna; și s-a întors; grăbit, Dumnezeu știe de ce, a început să se întoarcă de unde venea, unde ardea lumina electrică azurie, unde în lumina electrică azurie stătea profesorul de statistică cu haina trasă în sus, ieșind în ceață din fulgii de fum de tutun; dar zemstvo-ul era aproape doborât de un roi de domnișoare care se apropiau: panglicile lor fluturau, bibelourile de cotillion fluturau în aer și koleps foșneau Acest roi ciripit a alergat să se uite la masca care rătăcise aici; dar roiul ciripit s-a oprit la uşă, iar exclamaţiile ei vesele s-au transformat oarecum dintr-o dată într-un foşnet care abia respira; în cele din urmă, acest foşnet a încetat; tăcerea era grea Deodată, pe spatele domnișoarelor, un cadet obrăzător a recitat: Cine ești, cine ești, oaspete aspru, Dompno fatal? Uite - era învelit într-o mantie purpurie Iar pe lacuri, în lumini și deasupra ondulațiilor propriilor reflexii, dominourile alergau cumva plângător în lateral, iar vântul de la fereastra deschisă șuiera într-un șuvoi de gheață pe atlasul limpede; bietul domino: de parcă ar fi fost condamnat pentru o culpă, totul s-a aplecat înainte într-o siluetă întinsă; înainte, cu o mână întinsă și foșnind roșu, de parcă i-ar implora pe toți să nu fie alungați din această casă înapoi în nămolul din Sankt Petersburg, implorând să nu fie alungați din această casă înapoi în ceața rea și umedă Andrei Bely Iar cadetul se bâlbâi - "Spuneți-mi, domino, nu alergați pe bulevardele Sankt Petersburg? Domnilor , ați citit Jurnalul Petersburg de astăzi?" - "Ce?" " Da, iar domino roșu " " Domnilor, asta e o prostie " Dominoul singuratic a continuat să tacă Deodată, una dintre domnișoarele din față, cu capul plecat, cea care și-a mijit cu severitate ochii la oaspetele neașteptat, i-a șoptit ceva expresiv prietenei ei - "Prostii " - "Nu, nu: cumva nu de unul singur " - "Probabil, un domino drăguț a luat apă în gură: și, de asemenea, domino " - "Serios, nu avem nimic de-a face cu el " " Și, de asemenea, domino!" Dominoul singuratic a continuat să tacă " Vrei niște ceai și sandvișuri?" " Dar nu vrei?" După ce a exclamat așa, cadetul, întorcând capetele pestrițe ale domnișoarelor, a scăpat un șuvoi de confetti foșnind în piese de domino În aer, pentru o clipă, o panglică de hârtie s-a dezvoltat în arc; și când capătul ei a lovit masca cu o crăpătură uscată, arcul de hârtie, răsucindu-se, s-a slăbit și s-a scufundat pe

podea; iar dominoul nu a răspuns la această glumă amuzantă, ci doar și-a întins mâinile, implorând să nu fie izgonit din această casă pe strada Petersburg, implorând să nu fie izgonit din această casă în ceața rea și densă Domnilor , să plecăm de aici " Și roiul de domnișoare a fugit Doar cel care stătea cel mai aproape de piesele de domino a ezitat o clipă; cu o privire plină de compasiune măsura piesele de domino; oftând dintr-un motiv oarecare, ea s-a întors și a plecat; și s-a întors iarăși și iarăși și-a spus: " Totuși Este Cumva nu este corect " FIGURINA USCATĂ Era, desigur, tot la fel: Nikolai Apollonovich A venit azi să spună - ce să spun? S-a uitat de sine; mi-am uitat gândurile; și a uitat speranța; se delecta cu propriul său rol, destinat lui: o creatură impasibilă, asemănătoare unui zeu, a zburat undeva; pasiunea goală a rămas, iar pasiunea a devenit otravă Otravă febrilă i-a pătruns în creier, s-a revărsat invizibil din ochi într-un nor în flăcări, înfășurându-l în jurul lui cu un satin lipicios și însângerat: de parcă ar privi acum totul cu o față carbonizată de la luminile care coaceau trupul, iar fața carbonizată s-a întors într-o mască neagră, iar luminile coace corpul în mătase roșie Acum devenise cu adevărat un bufon, urât și roșu (cum îi spunea ea cândva) Răzbunător asupra unora - Petersburg al lui, al ei? - acum acest bufon a abuzat cu perfida si aspru de adevar; și din nou: iubit, urât? Parcă în toate aceste ultime zile ar fi conjurat asupra ei, întinzându-și mâinile reci de la ferestrele casei galbene, întinzându-și mâinile reci din granite în ceața Nevei Voia să îmbrățișeze, iubind, imaginea mentală pe care o evocase, voia, răzbunându-se pe ea, să înăbușe o silueta care plutea undeva; din acest motiv, în toate aceste zile, mâini reci întinse din spațiu în spațiu, din cauza asta, în toate aceste zile, din spațiu, i-au șoptit la urechi niște mărturisiri nepământene, niște invocații șuieratoare și niște patimi zgomotoase ; de aceea, în urechile ei s-au auzit fluieruri nedeslușite, iar purpuriul cu frunze îi împingea foșnet de cuvinte sub picioare De aceea a venit acum în casa aceea: dar ea, trădătoarea, nu era acolo; iar în colţ se gândi Parcă într-o ceață l-ar fi văzut pe respectabilul zemstvo surprins; parcă undeva departe, într-un labirint de oglinzi, figurile domnișoarelor care râdeau pluteau în fața lui în pete neregulate; și când din acest labirint, de pe o suprafață verzuie rece, ecourile îndepărtate ale întrebărilor cu un șarpe de hârtie de confetti l-au lovit, a fost surprins ca cineva se minune în vis: a fost surprins la ieșirea unei reflexii inexistente în fața lui într-o lume strălucitoare; dar într-un moment în care el însuși privea totul, ca la reflecții instabile care alergau într-un vis, aceste reflecții, aparent, l-au luat drept un nativ al lumii următoare; și ca nativ al lumii următoare, i-a împrăștiat pe toți Aici, din nou, ecouri îndepărtate au ajuns la el, iar el se întoarse încet: atât vag, cât și vag - undeva acolo, undeva acolo - o siluetă uscată a traversat repede holul, fără păr, fără mustață, fără sprâncene Nikolai Apollonovich a putut desluși cu greu detaliile figurii care a zburat în sală - din încordarea vederii din cauza fantelor măștii, simțea durere în ochi (în afară de toate, suferea de miopie), doar contururile de urechi verzui s-au remarcat - undeva acolo, undeva acolo Era ceva familiar în toate acestea, ceva apropiat de viață, iar Nikolai Apollonovici s-a repezit impetuos, în uitare, la silueta pentru a o vedea de aproape; dar silueta se lăsă pe spate, de parcă și-ar fi strâns inima, a fugit și acum se uită la el Care a fost uimirea lui Nikolai Apollonovich: în fața lui stătea aproape de chipul său natal; i se părea în întregime în riduri, care emanau obraji, frunte, bărbie și nas; De departe, se putea confunda acel chip cu cel al unui eunuc, mai

degrabă tânăr decât bătrân; și de aproape era un bătrân slab și firav, care se remarca cu perciunile abia vizibile: într-un cuvânt * - sub nasul lui, Nikolai Apollonovich și-a văzut tatăl Apollon Apollonovich, trimiţând inelele lanţului, cu o frică prost ascunsă, îşi aţinti privirea asupra domino-ului de satin care alerga pe neaşteptate spre el Era ceva ca o bănuială în acei ochi albaștri; Nikolai Apollonovici simți un fior neplăcut, era încă teribil de nerușinat să privești de sub mască acele priviri impasibile, în fața cărora în orele obișnuite își cobora ochii cu o sfială de neînțeles; era încă groaznic să citesc acum în acești ochi Andrei Bely frică și un fel de bătrânețe neputincioasă și slabă; iar presupunerea, care a fulgerat rapid, citea ca o presupunere: Nikolai Apollonovich a crezut că fusese recunoscut Nu era adevărat: Apollon Apollonovich credea pur și simplu că un glumeț lipsit de tact îl terorizează pe el, curteanul, cu culoarea simbolică a mantiei sale strălucitoare Totuși, a început să-și simtă propriul puls Nikolai Apollonovich a observat recent de mai multe ori acest gest al degetelor senatoriale, făcut pe furiș (este clar că inima senatorului s-a săturat să lucreze) Văzând același gest acum, a simțit ceva asemănător cu milă; și involuntar și-a întins mâinile roșii murmurând către tatăl său; de parcă și-ar fi rugat tatăl să nu fugă de el, sufocându-se într-un infarct, de parcă și-ar fi rugat tatăl să-l ierte pentru toată ticăloșia trecută Dar Apollon Apollonovich a continuat să simtă pulsul cu degetele lui tremurătoare, iar acum alerga într-un atac de cord - undeva acolo, undeva acolo Deodată a sunat soneria: toată încăperea era plină de măști; un șir de capucini negri s-a repezit înăuntru; capucinii negri au format repede un lanț în jurul tovarășului lor roșu, au dansat un fel de dans în jurul lui; podelele lor din satin fluturau, se răsuceau; vârfurile glugilor zburau în sus și cădeau hilar; pe piept, fiecare avea câte un craniu brodat pe două oase încrucișate; și craniul dansa Dominoul roșu, ripostând, a fugit apoi din sală; o turmă neagră de capucini, râzând, l-a urmărit; așa că au zburat pe un coridor larg și au zburat în sala de mese; toți cei de la masă pentru a-i întâmpina întâmpinați zgomot din farfuriile - "Capucini, măști, clovni" De pe scaune au sărit stoluri de domnișoare roz sidef și heliotrop, de pe scaune au sărit husari, juriști, studenți Nikolai Petrovici Tsukatov a sărit pe loc cu un pahar de vin de Rin, mârâind viva lui tunătoare în onoarea ciudatei companii Și apoi cineva a remarcat: " Domnilor, este și asta " Dar a fost ademenit să danseze În sala de dans, pianistul, arcuindu-și coloana vertebrală, a dansat din nou cu părul biciuit pe degetele care alergau și turnau; înaltele dansau și basul începea încet Și uitându-se cu un zâmbet nevinovat la capucinul negru, care și-a înfășurat satinul cu o mișcare deosebit de obrăzătoare, o creatură asemănătoare unui înger, cu o fustă violet, aplecată cumva deodată sub deschizătura glugăi (o mască i-a privit fața) ; iar cu mâna creatura apuca cocoașa unui clovn dungat, al cărui picior (albastru) zbura în aer, iar celălalt (roșu) îndoit spre parchet; dar făptura nu s-a speriat: și-a ridicat tivul și de acolo ieșea un papuc de argint Și a mers - unu, doi, trei Și după ei au mers spaniolii, călugării și diavolii; arlechini, mentici, evantai, spate goi, eșarfe din plăci de argint; mai presus de toate, legănându-se, dansa un palmier slăbănog Petersburg Numai acolo, singur, rezemat de pervaz, între draperiile verzui coborâte, Apollon Apollonovich s-a sufocat într-o criză de boală de inimă, a cărei amploare nu știa nimeni POMPADOUR Îngerul Peri stătea în fața unei oglinzi ovale înnorate, ușor deviată: totul curgea acolo jos și devenise înnorat dedesubt: tavanul, pereții și podeaua; și ea însăși a alergat acolo în adâncuri, ceața

verzuie; și acolo, acolo, din fântâna lucrurilor și spumă de dantelă de muselină, a ieșit acum o frumusețe cu părul magnific pufos și o muscă pe obraz: Madame Pompadour! Părul ei, răsucit în boule și abia legat cu o panglică, era alb ca zăpada, iar puful îngheța peste cutia de pulbere în degete atât de subțiri; o talie strâmtă, de un azur pal, curbată ușor spre stânga, cu o mască neagră în mână; dintr-un corset îngust decupat, ca niște perle vii, respirând, bibani încețoși și din mâneci înguste și foșnind din satin ondulate în liniște cu pliuri ușoare de dantelă Valenciennes; și peste tot, peste tot în jurul decolteului, sub decolteu - aceste șireturi se ondulau; sub corset, o fustă de tip panier, parcă s-ar înălța deasupra suflului languid al marshmallow-urilor, se legăna, se juca cu volane și strălucea cu o ghirlandă de ierburi argintii sub formă de festone ușoare; mai jos erau aceiași pantofi; iar pe fiecare dintre pantofi era un pompon de argint Dar un lucru ciudat: cumva, deodată, în acea ținută, a îmbătrânit și a îmbătrânit și urâtă; în loc de buze mici, roz, stricând fața, ieșeau indecent de roșu, buzele acelea prea grele; iar când își miji ochii, madame Pompadour i se păru pentru o clipă ceva vrăjitor: în clipa aceea ascunse scrisoarea în tăietura corsajului ei În aceeași clipă, Mavrushka a alergat în cameră, ținând în mână o baghetă de lemn ușor cu mâner de aur, din care suflău panglici: dar când doamna Pompadour și-a întins stiloul pentru a lua această baghetă, avea în mână un bilet de la soțul ei ; era: "Dacă pleci seara, atunci nu te vei mai întoarce la mine acasă Serghei Sergheevici Lihutin Acel bilet, desigur, se referea la Sofia Petrovna Lihutina, și nu la ea, doamna Pompadour, iar doamna Pompadour a zâmbit disprețuitor la bilet; se uita în oglindă - în adâncuri, în întunericul verzui: acolo, departe, departe, se repezi ca niște valuri ușoare; dintr-o dată, din această adâncime și ceață verzuie, un fel de față ceroasă păru să iasă în lumina purpurie a abajurului purpuriu; iar ea s-a întors În spatele ei, soțul ei, ofițer, stătea nemișcat; dar din nou ea râse dispreţuitor şi ridicându-şi uşor fusta pantha de dantelă de scoici, pluti lin departe de el într-o reverenţă; marshmallow-ul care curgea liniștit o luă departe de el și foșnea, se legăna ca un clopoțel, crinolina ei în curenții dulci de marshmallow; iar când a ajuns la uşă, şi-a întors faţa spre el şi cu mâna pe care atârna satinul A Bely ceai Andrei Bely un francmason și-a arătat ofițerului nasul lung cu un zâmbet viclean; în spatele ușilor se auzi un hohot de râs și o exclamație nevinovată: - "Mavrushka, haină de blană!" Atunci Serghei Sergheevici Likhutin, locotenent al regimentului Grigorie al Majestății Sale, alb ca moartea, cu totul calm, zâmbind ironic, a alergat țopăind după grațiosul francmason și apoi, pocnind pintenii, a stat atât de respectuos cu o haină de blană în mână; cu încă mai multă evlavie, i-a aruncat o haină de blană pe umerii ei, a deschis ușa și a arătat-o cu bunăvoință cu mâna - în întunericul de culoare închisă; și când foșni prin acest întuneric, fața ei s-a întors în sus înaintea unei slujbe atât de umile, umilul slujitor, trântindu-și pintenii, s-a înclinat a doua oară înaintea ei Un întuneric de culoare închisă s-a repezit peste ea - năvălit de pretutindeni: i-a inundat contururile foșnitoare; ceva foșni și foșni îndelung, acolo, pe scări Ușa de ieșire se trânti; apoi Serghei Sergheevici Likhutin, tot cu aceleași gesturi prea abrupte, a început să meargă peste tot și să oprească curentul peste tot FATAL Taperul, cu o elegantă lovitură tunătoare la bas, i-a întrerupt dansul muzical, iar cu cealaltă mână, cu o adevărată mișcare, a răsturnat foaia; dar în acel moment Nikolai Petrovici Tsukatov și-a scos dintr-o dată bărbia bine ras din rezervorul furios, cu capul plecat, repezindu-se repede în fața

cuplurilor pe strălucirea parchetului, târând cu repeziciune făptura neputincioasă în spatele lui: - "Pas de quatre, sil vu ple! " " Vino cu mine", îl frământă vreo doamnă Pompadour pe Nikolai Apollonovici, iar Nikolai Apollonovich, fără să o recunoască pe doamna Pompadour, îi strânse mâna fără tragere de inimă; și, privind cu un zâmbet abia vizibil la cavalerul ei roșu cu o mișcare deosebit de crudă a măștii răsturnate, madame Pompadour întinse mâna înainte și se întinse neputincioasă pe mâna dominoului; iar cu cealaltă mână, cu un evantai bătând pe ea și într-un răguș strâns, madame Pompadour ridică tivul fumului azur și de acolo foșni puțin un papuc de argint Și să mergem, și să mergem Unu-doi-trei - și un gest al piciorului sub talia îndoită pe spate: " M-ai recunoscut?" - "Nu " " Încă cauți pe cineva?" Unul, doi, trei - și din nou o îndoire și din nou un pantof a strecurat - Am o scrisoare pentru tine Iar în spatele primei perechi - domino și marchiză - au pornit arlechini, femei spaniole, domnișoare sidef, avocați, husari și neputincioși, creaturi de muselină; evantai, umerii goi, spate argintiu și eșarfe Petersburg Deodată mâna dominoului roșu apucă talia subțire și azurie, iar cealaltă mână, strângând mâna, simți litera în mână; în aceeași clipă, mâinile verde închis, negre și de pânză ale tuturor perechilor, și mâinile roșii ale husarilor, au apucat toate taliile subțiri ale heliotropului, gridefairului, foșnitoarelor dansatoare, pentru a se învârti iar, iar și iar în mai multe ture de vals Zburând în fața tuturor, proprietarul cu părul cărunt a mârâit la cupluri: - "A vos places" ♦ Și în spatele lui zbura un adolescent neputincios APOLLO APOLLONOVÍCH Apollon Apollonovich și-a revenit după un atac de cord; Apollon Apollonovich se uită în adâncurile camerelor; ascuns în perdele întunecate, stătea neobservat de nimeni; a încercat să se îndepărteze de perdele pentru ca apariția lui în salon să nu trădeze comportamentul ciudat al unui om de stat Apollon Apollonovich a ascuns atacurile de inimă de la toată lumea; dar și mai neplăcut ar fi pentru el să admită că atacul de astăzi a fost cauzat de apariția unui domino roșu în fața lui: culoarea roșie, desigur, era emblema haosului care ruina Rusia; dar nu voia să admită că ciripitul absurd al dominoului pentru a-l înspăimânta avea vreo aromă politică Iar lui Apollon Apollonovich îi era rușine de frică Í Revenind după un atac, aruncă priviri în hol Tot ce vedea acolo i-a izbit ochii cu variația ei zgomotoasă; acolo, imaginile intermitente aveau un fel de gust dezgustător care l-a lovit personal: a văzut un monstru cu cap de vultur cu două capete, apoi un fenomen de lumină; alerga atât de neclar și vag, fără păr, fără mustață, ieșind în evidență cu contururile urechilor verzui și cu un semn strălucitor și strălucitor atârnându-i pe piept; iar când o făptură cu un singur corn s-a repezit la cavaler din măști și capucini, a rupt fenomenul de lumină de la cavaler cu cornul; este ciudat că această imagine din mintea lui Apollo Apollonovich a trezit un incident recent uitat care i s-a întâmplat și a simțit coloana vertebrală; Apollon Apollonovich se gândi pentru o clipă că are tabes dorsalis Cu dezgust se întoarse din sala pestriță; și a intrat în sufragerie Aici, la înfățișarea lui, toată lumea s-a ridicat de pe scaune; Lyubov Alekseevna curgea cu bunăvoință spre el; iar profesorul de statistică, care se ridică de pe scaun, mormăi: - "Am avut ocazia să ne întâlnim o dată: sunt foarte fericit să vă văd; Am ceva de-a face cu tine, Apollon Apollonovich " ♦ Pe pământ - Ed Andrei Bely La care Apollon Apollonovich, sărutând mâna gazdei, răspunse cumva sec: " Dar găzduiesc la Instituție" Cu acest răspuns, el a întrerupt posibilitatea unui partid liberal de a merge la jumătatea drumului către guvern Conjunctura era supărată; iar profesorului nu-i mai

rămânea decât să părăsească cu demnitate această casă strălucitoare, pentru ca de acum înainte, fără piedici, să semneze toate manifestările de protest, pentru a continua fără piedici să ridice paharul la toate banchetele liberale Când era pe punctul de a pleca, s-a apropiat de gazdă, asupra căreia redactorul a continuat să-și exercite elocvența " Crezi că moartea Rusiei ne este pregătită în speranța egalității sociale Cum ar putea să nu? Ei vor să ne sacrifice pur și simplu diavolului " - "Deci cum?" gazda a fost surprinsă " Foarte simplu, domnule: sunteți surprins pentru că nu ați citit nimic despre acest subiect " " Dar lasă-mă, lasă-mă! - a pus din nou cuvîntul profesorul, - te bazezi pe născocirile lui Taxil " - Taxila? o întrerupse gazda, scoase deodată un mic carnețel elegant și începu să scrie: Taxila , zici? " " Ei se pregătesc să ne sacrifice Satanei, pentru că cele mai înalte niveluri ale iudeo-masoneriei mărturisesc un anumit cult, paladismul Acest cult " - "Palladism?" o întrerupse gazda și din nou începu să noteze ceva într-o cărțiță "Pa-lla- Cum, cum?" - Paladism Un oftat îngrijorat al menajerei s-a auzit de undeva, apoi au purtat o tavă cu un decantor fațetat, umplută până la refuz cu o băutură răcoritoare și au așezat-o în camera dintre sufragerie și hol Și stând în sufragerie, se vedea cum din nou, din nou și din nou, din sistemul melodic al sunetului care bătea de pereți și din valul de dantelă de muselină, vapori care legănau de vals, cutare sau cutare fată a acoperit cu lumini, cu fața în flăcări și cu o împletitură galbenă dezordonată pe spate, ea se elibera și alerga, râzând, în camera alăturată, în papucii ei albi de mătase, călcându-și tocuri înalte, turnând în grabă acru, rubin umiditate dintr-un decantor: băutură groasă de fructe cu gheață Și a înghițit atât de lacom Iar gazda a aruncat absent către interlocutor - "Spune-mi " Ducându-și ochilor o lorgnette în miniatură, ea a văzut că în camera alăturată, un avocat într-o uniformă de mătase foșnind, cu o talie strânsă, a zburat din sala de dans către o fată în flăcări care bea o băutură de fructe și, gemând cu o bască nefiresc de tunet , Petersburg Juristul i-a smuls în glumă fetei un pahar de băutură din fructe rubin și a luat timid o înghițitură rece din el Și Lyubov Alekseevna, întrerupând discursurile feroce ale redactorului, s-a ridicat, foșnind și a înotat în camera slab luminată pentru a remarca cu severitate: - "Ce faci aici - dansează, dansează " Și atunci fericitul cuplu s-a întors în hol fierbinte de lumini; Juristul și-a înfășurat mănușa albă ca zăpada în jurul taliei fetei, subțire ca o viespe; fata s-a rezemat de această mănușă albă ca zăpada; amândoi au zburat deodată îmbătător, s-au legănat îmbătător, mișcându-și repede și repede picioarele, rupând rochii zburătoare, șaluri și evantai, țesând modele strălucitoare în jurul lor; în cele din urmă, ei înșiși au devenit un fel de stropi radianți Acolo, pianistul, arcuindu-și pretențios coloana vertebrală, insinuând cumva s-a aplecat spre degetele zburătoare ale tastelor pentru a revărsa sunete înalte, puțin zgomotoase: și alergau unul după altul; apoi pianistul, lăsându-se languit pe spate, scârțâind cu un taburet, își îndreptă degetele spre basurile groase - "Taxil a ridicat o fabulă completă împotriva masonilor", s-a auzit vocea caustică a profesorului, "din păcate, mulți oameni au crezut acea fabulă; dar după aceea Taxil a abandonat cu hotărâre fabula; a recunoscut public că declarațiile sale senzaționale adresate papei au fost doar simpla lui batjocură la adresa întunericului și a voinței rele a Vaticanului Dar pentru aceasta Taxil a fost blestemat în Enciclica papală, l Tocmai atunci a intrat cineva nou - un domn tăcut, agitat, cu un neg uriaș lângă nas - și deodată a dat din cap încurajator, i-a zâmbit

senatorului, frecându-și degetele de degete; și cu o blândețe ambiguă îl conduse pe senator într-un colț: - "Vedeți Apollon Apollonovich Directorul departamentului NN a sugerat cum să spun Ei bine, vă voi pune o întrebare delicată " Era greu de desluşit ceva mai departe: se auzea pe micul domn șoptind ceva la urechea lui palidă, cu o blândețe ambiguă, iar Apollon Apollonovich, cu un fel de spaimă jalnică, se repezi asupra lui - "Vorbește direct fiul meu?" " Asta e, asta este: asta e cea mai delicată întrebare " " Fiul meu are relatii sexuale cu ?" Mai mult, nimic nu putea fi dezasamblat; tocmai am auzit: - "Prostii " " Totul este o prostie totală " " Este păcat, într-adevăr, că această glumă nepotrivită a căpătat un caracter atât de nepotrivit încât presa " - "Și știi: am dat poliției din Petersburg, să mărturisească, un ordin de a-ți urma fiul " " Desigur, pentru binele lui " Și din nou se auzi o șoaptă Iar senatorul a întrebat: " Domino, spui?" Andrei Bely "Da asta e " Cu aceste cuvinte, micuțul domn agitat arătă spre camera alăturată, unde, chiar acolo - undeva, un domino mofturos, trecând impetuos, și-a târât atlasul peste plăcile de parchet lăcuit SCANDAL Sofia Petrovna Lihutina, după ce a predat scrisoarea, și-a ocolit cavalerul, s-a lăsat neputincioasă pe un taburet moale; brațele și picioarele ei au refuzat să servească Ce a făcut? A văzut un domino roșu trecând pe lângă ea din sala de dans în colțul unei camere goale; iar acolo, imperceptibil, dominoul roșu a rupt hârtia plicului; o notă foșni în mâinile foșnind strălucitor Dominoul roșu, încercând să vadă mai bine scrisul mic cu mărgele a biletului, și-a aruncat involuntar masca pe frunte, motiv pentru care șiretul negru al bărbii și-a suflat aripi în două falduri magnifice pe fața palidă a domino-ului, ca două aripi ale unei bonete de mătase neagră; din aripile fâlfâitoare, care chipul ceară, înghețat, cu buzele proeminente, își scotea capul afară, iar mâna tremura, iar bilețelul tremura în degete; iar pe frunte îi apăru sudoare rece Dominoul roșu nu o văzu acum pe doamna Pompadour, care îl urmărea din colț; toate acestea au trecut acum în lectură; agitat, a deschis fustele de satin ale unui halat lung, dezvăluind costumul lui obișnuit - o redingotă verde închis; Nikolai Apollonovici a scos un pince-nez de aur și, ducând-o la ochi, s-a aplecat cu fața spre micul bilet Nikolai Apollonovich se lăsă pe spate; ochii lui o priveau îngroziți; dar n-a văzut-o: buzele lui trebuie să fi șoptit niște lucruri complet nedeslușite, iar Sofia Petrovna a vrut să se repeze la el din colț, pentru că nu mai putea suporta acești ochi mari ațintiți asupra ei Apoi au intrat în cameră; domino-ul roșu ascundea nervos acea notă în degetele sale tremurătoare, care se scurgeau în pliuri; dar dominoul roșu a uitat să coboare masca Așa că stătea cu o mască ridicată pe frunte, cu gura întredeschisă și cu o privire nevăzătoare Mai mult ca oricând, fata care a venit în fugă aici să se răcorească după vals s-a împrăștiat mai mult ca niciodată; din anumite motive, aproape că a doborât un lider zemstvo, care moțea singur la intrare, s-a oprit în fața unei măsuțe de toaletă cu oglindă, și-a îndreptat o panglică care i se așezase în păr, și-a șiret un papuc de mătase albă, punând piciorul pe un scaun; a început cu o prietenă, aceeași fată, acolo în colț o șoaptă suspectă, ascultând un șir de sunete, un foșnet discordant târâit, strigăte răgușite din salon, râsete, strigăte ale ispravnicului, ascultând zgomotul abia auzit al pinteni de cavalerie Deodată văzu un domino cu masca necoborâtă; iar când a văzut-o, a exclamat: Petersburg " Cine ești? Bună, Nikolai Apollonovich, salut: cine te-ar putea recunoaște? Sofia Petrovna Likhutina a văzut cum Nikolai Apollonovich îi zâmbi dureros fetei, s-a repezit cumva ciudat și a început să alerge în sala de dans Două

rânduri de dansatori stăteau acolo, plutind în privirea blând orbitoare, cu irizații de roz sidef, perla grilă, heliotrop, catifea albăstruie, albă și mătase: șaluri, eșarfe, voaluri, evantai și margele de sticlă zăceau pe mătase , eșarfe, voaluri, evantai și mărgele de sticlă, șireturi grele de discuri argintii; la cea mai mică mișcare, acolo scânteia spatele solz; acum peste tot se vedeau mâini înroșite, degete jucându-se inconștient cu farfuriile unui evantai, pete aspră în catifea albă, decolteuri și obraji legănați, complet roșii, în fumul coafurilor atinse de dans Stăteau două rânduri de cupluri de dans, plutind la vedere în pânze negre, verzui și roșii strălucitoare de husar, un guler auriu tăiat în bărbie, o prelungire a pieptului uniform și prelungiri ale umerilor, o fantă albă ca zăpada în vestele fracului care crăpat la apăsare și o aripă lucioasă a fracului de culoarea corbului Nikolai Apollonovich a zburat repede pe lângă măști și cavaleri, călcând impetuos pe picioarele tremurânde; iar satinul însângerat trăgea în urma lui pe plăcile lăcuite ale parchetului, abia marcate pe plăcile parchetului de umflarea zburătoare, înroșită, a propriilor reflexe; purpuriu, umflarea aia, ca un fulger roșu nesigur, linse parchetul în fața alergătorului monstruos Acest zbor al dominoului roșu cu masca ridicată până la frunte, sub care ieșea înainte chipul lui Nikolai Apollonovich, a produs un adevărat scandal; cupluri vesele s-au repezit din locurile lor; cu o domnișoară era un isteric; și două măști și-au deschis deodată fețele uluite de frică; iar când, recunoscându-l pe Ableukhov care fugea, husarul de viață Shporyshev l-a prins de mânecă cu cuvintele: "Nikolai Apollonovich, Nikolai Apollonovich, pentru numele lui Dumnezeu spune-mi ce e cu tine", atunci Nikolai Apollonovich, ca un animal vânat, a rânjit cumva jalnic cu o față nebună, încercând să râdă, dar zâmbetul nu ieșea; Nikolai Apollonovici, rupându-și mâneca, s-a ascuns în prag O jenă de nedescris a străbătut sala de dans; domnișoarelor, domnii și-au transmis cu agitație impresiile unul altuia; toți erau îngrijorați; măști care tocmai alunecaseră în mod misterios, toți acei cavaleri albaștri, arlechini, femei spaniole, și-au pierdut sensul intrigant; de sub masca unui monstru cu două capete care a alergat până la Shporyshev, s-a auzit o voce alarmată și familiară: - "Explică, pentru numele lui Dumnezeu, ce înseamnă toate acestea?" Și husarul de viață Shporyshev a recunoscut vocea lui Vergefden Această frământare a sălii de dans s-a transmis instinctiv prin două camere de trecere și în sufragerie: și acolo, acolo - unde ardea bila azură a unui candelabru electric, unde în lumina azurie care tremură o greutate grea Andrei Bely cumva, oaspeții din sufragerie stăteau în picioare, ieșind în ceață din fulgii atârnați de fum de tutun albăstrui - acești vizitatori priveau îngrijorați acolo - în sala de dans Dintre tot acest grup ieșea în evidență silueta întărită a senatorului, cu fața palidă ca din hârtie mache, buzele ferm strânse, două perciuni mici și contururile urechilor verzui: așa exact era înfățișat pe pagina de titlu a unei străzi revistă Sala de bal era plină de presupuneri, anxietate și zvonuri despre comportamentul ciudat, foarte ciudat, extrem de ciudat al fiului senatorial; se spunea, în primul rând, că acest comportament se datora unui fel de dramă; în al doilea rând, s-a lansat un zvon că Nikolai Apollonovich, care a vizitat în mod misterios casa Tsukatovsky, ar fi dominoul roșu care a făcut furori în presă Au explicat ce înseamnă totul Se spunea că senatorul nu știa nimic despre asta; de la depărtare, din sala de dans, făcură semn cu capul spre salon, spre locul unde se afla acum figura senatorului și de unde chipul lui uscat ieșea atât de vag printre fulgii agățați de fum de tutun albăstrui ȘI

DACĂ? Am lăsat-o singură pe Sofya Petrovna Lihutina, la bal; acum vom reveni la el Sofia Petrovna Lihutina se opri în mijlocul sălii Pentru prima dată răzbunarea ei teribilă a apărut în fața ei: plicul mototolit trecu acum în mâinile lui, Sofia Petrovna Lihutina abia înțelese ce făcuse; Sofia Petrovna nu a înțeles ce citise ieri în plicul mototolit Și acum conținutul groaznicului bilet i-a apărut cu claritate: o scrisoare de la Nikolai Apollonovici îl invita să arunce un fel de bombă cu ceas, care, parcă, zăcea pe biroul lui; această bombă, judecând după indiciu, i s-a oferit să o arunce asupra senatorului (toată lumea îl numea pe Apollon Apollonovich senator) Sofia Petrovna stătea zăpăcită printre măști, cu talia azur pal, ușor curbată, gândindu-se la ce înseamnă toate acestea Asta, desigur, era gluma rea și ticăloasă a cuiva; dar atât de mult voia să-l sperie cu această glumă: la urma urmei, el era un laș ticălos Ei bine, ce dacă dacă ar fi adevăr în scrisoare? Ei bine, ce dacă dacă Nikolai Apollonovich ar fi păstrat în birou obiecte cu un conținut atât de teribil? Și ai auzit despre asta? Și acum îl vor apuca? Sofia Petrovna stătea zăpăcită printre măști, cu talia azur pal, lăudându-se cu buclele ei, cenușiu argintiu cu pulbere și se învârtea luxuriantă Și apoi neliniștită se învârtea printre măști; iar apoi dantelă Valenciennes s-a încurcat pe ea; iar fusta de sub corset, parcă înălțată sub suflarea bezelelor languide, flutura cu volane și strălucea cu o ghirlandă de ierburi argintii sub formă de scoici ușoare Voci peste tot în jurul ei, contopindu-se în șoapte non-stop, invariabil, obositor Petersburg mormăi fatal cu un fus O mână de matrone cu părul cărunt, foșnindu-și fustele de satin, erau gata să lase o minge atât de veselă; acesta, întinzându-și gâtul, și-a numit fiica, peysan, dintr-un roi de clovni; punându-și ochilor cenușii o lornetică în miniatură, se îngrijoră Și o atmosferă tulburătoare de scandal atârna peste tot Pianistul a încetat să sufle aerul cu sunete; de la sine și-a sprijinit cotul pe capacul pianului; așteptat o invitație la dans; dar nu a fost nicio invitație Junkeri, școlari, juriști - toți s-au scufundat în valurile de clovni și, după ce s-au scufundat, au dispărut; și nu mai erau; auzite de pretutindeni - bocete, foșnet, șoapte " Nu, ai văzut, ai văzut? Înţelegi?" " Nu spune asta, e groaznic " " Am spus mereu, mereu am spus, ma chère: a crescut un ticălos Iar tante Lise a spus; spuse Mimi; spuse Nicholas - "Săraca Anna Petrovna: O înțeleg! " " Da, și înțeleg: înțelegem cu toții " " Iată-l, iată-l " " Are urechi groaznice " - "Este bacșișat miniștrilor " " El va distruge țara " " Trebuie să i se spună " - "Uite, Liliacul se uită la noi; de parcă simte că vorbim despre el Și Tsukatovii se întâlnesc - este doar păcat să arăți " " Nu vor îndrăzni să-i spună de ce plecăm Se spune că doamna Tsukatova este dintr-o familie de preoți" Deodată, fluierul unui șarpe străvechi s-a auzit de la o grămadă emoționată de matrone gri: " Uite! A mers: nu un demnitar - un pui Ei bine, ce dacă dacă Nikolai Apollonovich chiar ține o bombă în masă? La urma urmei, ei pot afla despre asta; la urma urmei, poate împinge masa (este distrat) Seara, la această masă, poate studia cu o carte deschisă Sofia Petrovna și-a imaginat o frunte Ableukhov distinct sclerotică, cu vene albăstrui deasupra mesei de lucru (în masă era o bombă) O bombă este ceva rotund care nu poate fi atins Sofia Petrovna Lihutina se cutremură Pentru o clipă, ea și-a imaginat clar pe Nikolai Apollonovich, frecându-și mâinile în spatele unei tăvi de ceai; pe masă, trompeta roșie a gramofonului le aruncă în urechi arii pasionate italienești; Ei bine, de ce s-ar certa? Și de ce transmiterea absurdă a scrisorii, a dominoului și a tuturor celorlalte Un om gras (un spaniol grenadian) s-a lipit de Sofia Petrovna; ea deoparte, -

deoparte și un om gras (un spaniol grenadian); timp de un minut în mulțime a fost lipit de ea și i s-a părut că mâinile lui foșneau pe fusta ei - "Nu ești amantă: ești o rățușcă" Andrei Bely - "Lippanchenko!" Și l-a lovit cu un evantai - "Lippanchenko! explica-mi " Dar Lippanchenko a întrerupt-o: - "Știți mai bine, doamnă: nu vă jucați cu naivitate" Și Lippanchenko, lipindu-se de fustă, a strâns-o complet; iar ea s-a clătinat, încercând să se desprindă de el; dar mulțimea i-a strâns mai tare; ce face, acest Lippanchenko? Eh, e indecent - "Lippanchenko, este imposibil " A râs gras: - "Am văzut cum ai trecut pe acolo " " Nici un cuvânt despre asta " A râs gras: " Bine, bine! Și acum hai să mergem cu mine în această noapte minunată " - "Lippanchenko! Esti un nesimtit " Ea a scăpat de la Lippanchenko Spaniolul grenadian a clacat dupa ea cu castagnetele, interpretand un fel de pasionat spaniol Ei bine, ce dacă scrisoarea nu era o glumă: ei, ce dacă dacă este condamnat Nu Nu NU! Nu există astfel de orori în lume; și nu există astfel de animale care să forțeze un fiu nebun să ridice mâna împotriva tatălui său Toate glumele camarazilor Prost - doar o glumă prietenoasă a fost speriată, aparent, ea Și el, și el: s-a speriat și de o glumă prietenoasă; da, e doar un laș: a fugit de ea și acolo (acolo, lângă Canalul de Iarnă) în fluierul unui polițist; ea nu considera Kanavka un loc prozaic din care se putea fugi la fluierul unui polițist · Herman nu s-a purtat: a alunecat, a căzut, arătând pantaloni de sub mătase Și acum: nu a râs de gluma naivă a prietenilor revoluționari și n-a recunoscut-o în purtătorul scrisorii: a alergat prin hol, ținând o mască în mâini și expunându-și fața ridicolului domnilor și doamnelor Nu, lăsați-l pe Serghei Sergheevici Likhutin să dea o lecție celor obrăznici și lași! Lăsați-l pe Serghei Sergheevici Likhutin să-i ofere lașului un duel Locotenent! Serghei Sergheevici Lihutin! Locotenentul Lihutin se poartă de ieri seară în cea mai indecentă manieră: pufnea ceva în mustață și strângea pumnul; a îndrăznit să o viziteze în dormitor cu o explicație în niște chiloți; și apoi a îndrăznit să meargă în spatele zidului ei până dimineața Și-a imaginat vag țipetele nebunești de ieri, ochii injectați de sânge și un pumn care a căzut pe masă: a înnebunit Serghei Sergheevici? El devenise de mult bănuitor față de ea: tăcerea din toate aceste trei luni era suspectă; aceste zboruri către serviciu erau suspecte O, e singură, săracă: acum avea nevoie de sprijinul lui ferm; a vrut ca sotul ei, locotenentul Likhutin, sa o imbratiseze ca pe un copil si sa o poarte in brate Petersburg În schimb, spaniolul grenadian a sărit din nou la ea și i-a șoptit la ureche: " Ah, ah, ah? Nu te duci? " Unde este Serghei Sergheevici acum, de ce nu este lângă ea; îi era încă oarecum teamă să se întoarcă în apartamentul de pe Moika, unde, ca o fiară într-o bârlog, zăcea soțul ei febril de răzvrătit Și ea bătu din călcâie: " Uite, îi voi arăta!" Și din nou: - "Iată-i voi da o lecție!" Iar spaniolul grenadian a zburat de lângă ea stânjenit Sofia Petrovna Lihutina se cutremură, amintindu-și grimasa cu care Serghei Sergheevici i-a întins rotonda, arătând spre ieșire Cum a stat în spatele lui! Cât de disprețuitor a râs atunci și, ridicându-și ușor fusta de scoici de scoici, s-a îndepărtat ușor de el în reverențe (de aceea nu i-a făcut reverență lui Nikolai Apollonovich când i-a înmânat scrisoarea - reverențele au fost la ea)! După cum a spus ea la uşă, cum şi-a arătat ofiţerului nasul lung cu un zâmbet viclean! Dar numai: îi este frică să se întoarcă acasă Și ea bătu din tocuri supărată: " Uite, îi voi arăta!" Și din nou: - "Iată-i voi da o lecție!" Totuși, era înfricoșător să mă întorc Și mai înfricoșător este pentru ea să rămână aici; aproape toți au plecat de aici: tinerii și măștile au plecat;

gazda bună, cu o privire asuprită, năucită, s-a apropiat mai întâi de una, apoi de alta cu o anecdotă; în cele din urmă, se uită cu tristețe la sala goală, se uită cu tristețe la mulțimea de bufoni, arlechini, sfătuind cu sinceritate cu ochii să scape de încăperea strălucitoare de distracție Dar arlechinii, înghesuiti într-o grămadă pestriță, s-au purtat indecent Cineva obrăzător a ieșit din mijlocul lor, a dansat și a cântat: Von Sulitz a plecat, Ableukhov a plecat Aleile, portul, străzile Sunt pline de zvonuri de rău augur! Plin de trădare, l-ai lăudat pe senator Dar nu există legislație, nu există reguli de urgență! El, un câine patriot, purta însemne de distincție; Dar un act de terorism este comis acum de toată lumea Nikolai Petrovici Tsukatov și-a dat seama într-o clipită cum decorul casei sale vesele a fost încălcat de o rimă otrăvitoare Nikolay Petrovici Tsuka- Andrei Bely Tov s-a înroșit atât de tare, s-a uitat cu cea mai bună fire la arlechinul obrăzător, s-a întors cu spatele și s-a îndepărtat de uşă DOMINO ALB Era deja timpul să plecăm Aproape toți oaspeții plecaseră deja: Sofia Petrovna Lihutina rătăcea singură prin sălile goale; numai spaniolul grenadian, ca răspuns la entuziasmul ei, îi zdrăngăni castanelele sonore Acolo, într-o enfiladă goală, a văzut accidental un domino alb și singuratic; un domino alb a apărut cumva imediat și - ei bine, aici este: - cineva trist și lung, pe care părea să-l fi văzut de multe ori de multe ori înainte, recent, astăzi - cineva trist și lung, tot învelit în satin alb, se îndrepta spre ea prin holurile goale; de sub fantele măștii, lumina strălucitoare a ochilor lui o privea; i se părea că lumina curge atât de tristă din fruntea lui, din degetele lui osificante Sofia Petrovna l-a strigat cu încredere pe dragul proprietar al jocurilor de domino: - "Serghei Sergheevici! Ah, Serghei Sergheevici! " Da, nu era nicio îndoială: era Serghei Sergeevich Likhutin; s-a pocăit de scandalul de ieri; a venit după ea - să o ia Sofia Petrovna l-a strigat din nou pe dragul proprietar al dominoului - trist, lung: - "La urma urmei, tu ești? Tu ești?" Dar cel lung și trist clătină încet din cap, își duse degetul la buze și îi porunci să tacă Cu încredere, și-a întins mâna către domino-ul alb: cât de strălucește satinul, cât de cool este satinul! Iar mâna ei azurie foșni, atingând această mână albă și atârnă de ea neputincios (stăpânul dominoului avea o mână de lemn); pentru o clipă o mască radiantă s-a aplecat deasupra capului ei, dezvăluind o mână de barbă de sub dantelă albă, ca o grămadă de spice coapte de porumb Ea nu-l văzuse niciodată pe Serghei Sergheevici în această formă strălucitoare: și a șoptit: - "M-ai iertat?" Un oftat îi răspunse de sub mască " Suntem împăcați acum?" Dar cel trist și lung clătină încet din cap " De ce taci?" Dar trist și lung și-a dus încet degetul la buze - "Ești tu, Serghei Sergheevici?" Dar cel trist și lung clătină încet din cap Deja treceau în sală: inexprimabilul îi înconjura, inexprimabilul stătea în jurul lor Sofia Petrovna Likhutina, după ce și-a scos masca neagră, și-a înfipt fața în blana ei moale și tristă și lungă, Petersburg punându-și haina, nu și-a scos masca Sofia Petrovna se uită cu uimire la bărbatul trist și lung: era surprinsă că nu i se dăduse îmbrăcămintea exterioară de ofițer; în locul acestor haine, a pus o haină zdrențuită, din care, oarecum ciudat, mâinile alungite îi ieșeau din mâini, amintindu-i de crini Toată ea se repezi spre el printre lacheii uluiți care priveau spectacolul; inexprimabilul îi înconjura, inexprimabilul stătea în jurul lor Dar cel lung și trist de pe pragul iluminat clătină încet din cap și îi porunci să tacă Seara, cerul a devenit un nămol solid, murdar; din noapte, nămolul solid, murdar s-a scufundat la pământ; ceață a coborât pe pământ; totul s-a scufundat acum la pământ, devenind

o vreme o ceață negricioasă, prin care se vedeau pete teribil de roșiatice ale felinarelor Sofia Petrovna Likhutina a văzut cum cariatida de la intrare, arcuită, a căzut peste pata roșie și cum atârna; cum ieșea într-un loc o bucată dintr-o casă vecină cu ferestre semicirculare și sculpturi mici din lemn sculptat Conturul lung al unui satelit necunoscut se profila în fața ei Și ea i-a șoptit rugător: - "As dori un taxi " Conturul lung al unui tovarăș necunoscut, cu o barbă de pânză albă, coborând o șapcă roșiatică peste mască, îi flutură mâna în ceață: - "Carrier!" Sofia Petrovna Likhutina a înțeles acum totul: conturul trist avea o voce frumoasă și blândă - - vocea pe care a auzit-o de multe ori de multe ori, auzită atât de recent, astăzi: da, azi în vis; și ea a uitat, așa cum a uitat complet visul de aseară - Avea o voce frumoasă și afectuoasă, dar - nu era nicio îndoială: nu avea vocea lui Serghei Sergheevici Dar ea nădăjduia, dar și-a dorit ca acest (ea) frumos și afectuos, dar străin, să fie soțul ei Dar soțul ei nu a venit după ea, nu a luat din iad: a luat un străin din iad Cine poate fi? Forma necunoscută și-a ridicat vocea de mai multe ori: vocea a devenit din ce în ce mai puternică și mai puternică și părea că sub mască cineva devenea din ce în ce mai puternic, imens de imens Tăcerea se repezi doar la voce; în afara porţilor altora, câinele răspunse cu un lătrat Strada alerga spre ea " Ei bine, cine ești?" " Toți vă lepădați de mine: mă duc după voi toți Renunți și apoi suni " Sofia Petrovna Lihutina înțelese o clipă ce era înaintea ei: lacrimile îi strângeau gâtul; voia să cadă pe acele picioare subțiri și să-și înfășoare brațele în jurul genunchilor subțiri ai străinului, dar în acel moment taxiul bubui prozaic și se aplecă, adormită, Vanka intră în lumina strălucitoare a felinarului Conturul ei minunat o așeză în taxi, dar când ea și-a întins rugător, tremurând Andrei Bely ținându-se de mână, forma a dus încet un deget la gură și a ordonat să tacă Și trăsura plecase deja: dacă s-ar fi oprit și, o, dacă s-ar fi întors înapoi, s-ar fi transformat într-un loc luminos, unde cu o clipă înainte fusese unul trist și lung și unde el nu era acolo, pentru că de acolo doar ochiul galben al unui felinar strălucea pe lespezi UITĂ CE S-A ÎNTÂMPLAT Sofia Petrovna Lihutina a uitat ce s-a întâmplat Viitorul ei a căzut într-o noapte negricioasă Ireparabilul s-a strecurat; ireparabilul a îmbrățișat-o; Am fost acolo: o casă, un apartament și un soț Și nu știa unde o duce taxiul În noaptea cenușiu-negricioasă, o bucată din trecutul recent a căzut în spatele ei: o mascarada, arlechini; și chiar (imaginați-vă!) chiar trist și lung Nu știa de unde o ducea taxiul În spatele unei bucăți din trecutul recent, a căzut toată ziua de astăzi: necazuri cu soțul ei și necazuri cu Madame Farnoy pentru "Maison Tricotons" De îndată ce s-a deplasat mai departe, căutând sprijin pentru conștiința ei, de îndată ce a vrut să evoce impresiile de ieri, - și ieri a căzut din nou, ca o bucată de drum imens pavat cu granit; a căzut și s-a izbit de un fund complet întunecat Și undeva a fost o lovitură, zdrobind pietrele Dragostea acelei nefericite veri a fulgerat înaintea ei; iar dragostea verii nefericite, ca orice altceva, a căzut din memorie; iar din nou s-a auzit o lovitură, zdrobind pietrele Sclipind, au căzut: conversațiile ei de primăvară cu Nicolas Ableukhov; fulgerat, căzut: ani de căsnicie, nuntă: un fel de gol smuls, înghițit, bucată cu bucată Iar loviturile de metal s-au repezit, zdrobind piatra Toată viața a trecut și toată viața a căzut, de parcă viața ei nu ar fi existat niciodată înainte și de parcă ea însăși ar fi un suflet nenăscut în viață Un anume gol a început chiar în spatele ei (pentru că totul a căzut prin acolo, lovind un anumit fund); golul a durat secole, iar în secole se auzea doar

lovitură după lovitură: apoi, zburând într-un anumit fund, bucăți din viața ei au căzut Era ca și cum un anume cal de metal, zgomotând zgomotos la piatră, ar fi călcat în picioare ceea ce zburase în spatele ei; chiar acolo în spatele ei, zgomotând zgomotos la piatră, un călăreț de metal a urmărit-o după ea Și când s-a întors, i-a apărut o priveliște: conturul Puternicului Călăreț Acolo, două nări de cal străpunse, aprinse, ceața ca un stâlp fierbinte Apoi a fost cuprinsă de o Moarte efemeră Aici s-a trezit Sofia Petrovna: depășind taxiul, un mesager a zburat, ținând o torță în ceață Casca lui grea de aramă fulgeră o clipă; iar în spatele lui, bubuind, aprins, pompierii s-au împrăștiat și ei în ceață - "Ce este acolo, un foc?" Sofia Petrovna se întoarse către șofer - "Da, e ca un foc: au spus - insulele ard " Petersburg Acest lucru i-a fost raportat de un șofer de taxi din ceață: taxiul stătea la intrarea ei pe Moika Sofia Petrovna își amintea totul: totul plutea în fața ei cu un prozaism terifiant; parcă nu exista acest iad, aceste măști dansante și Călărețul Măștile le păreau acum farsilor ei necunoscuți, probabil cunoscuți care le-au vizitat și casa; și trist și lung, - probabil că era unul dintre camarazi (mulțumită lui, l-am văzut până la taxi) Doar Sofia Petrovna și-a mușcat buza plină de enervare: cum a putut să se înșele și să încurce o cunoștință cu soțul ei? Și să-i șoptească la urechi o mărturisire despre o vinovăție complet absurdă? La urma urmei, acum o cunoștință necunoscută (mulțumită lui, m-a escortat până la taxi) va spune tuturor prostii complete, de parcă i-ar fi frică de soțul ei Și bârfele vor merge la o plimbare prin oraș Ah, acel Serghei Sergheevici Likhutin: acum mă vei plăti pentru rușine inutilă! Indignată, ea a lovit ușa de la intrare cu piciorul; uşa de la intrare se trânti indignată în spatele capului ei plecat Întunericul a cuprins-o, inexprimabilul a cuprins-o o clipă (asta se întâmplă, probabil, în prima clipă după moarte); dar Sofia Petrovna Lihutina nu s-a gândit deloc la moarte: dimpotrivă, se gândea la totul atât de simplu Sa gândit cum îi ordonă acum lui MáBpynnce să-i pună un samovar; în timp ce samovarul se ridică, ea își va vedea și va certa soțul (a putut, fără încetare, să vadă mai mult de patru ore, până la urmă); iar când Shvrushka îi dă un samovar, se vor împăca cu soțul ei Sofia Petrovna Likhutina tocmai a sunat Un clopoțel puternic a alertat apartamentul de noapte de întoarcerea ei Acum avea să audă pasul grăbit al lui Mavrushka lângă front Nu s-au auzit pași pripiți Sofia Petrovna a fost jignită și a sunat din nou Mpvrushka a adormit aparent: de îndată ce pleacă de acasă, acest prost cade pe pat Dar și soțul ei, Serghei Sergheevici, este bun: el, desigur, o așteaptă cu nerăbdare nu o oră sau două; și, desigur, a auzit clopoțelul și, desigur, a înțeles că slujitorii au adormit Și - deplasat! A! Spune-mi te rog! Ofensat! Ei bine, așa să fie fără împăcare și ceai! Sofia Petrovna a început să sune la uşă; Și ea și-a rezemat capul de fântâna ușii; iar când ea și-a rezemat capul chiar de orificiul din ușă, în spatele orificiului din ușă, la o distanță de un centimetru de urechea ei, au auzit distinct: adulmecare intermitentă și lovirea unui chibrit Doamne Iisuse Hristoase, cine ar putea adulmeca acolo? Iar Sofia Petrovna se dădu înapoi uluită de la uşă, întinzând capul Mavrushka? Nu, nu Mpvrushka Serghei Sergheevici Lihutin? Da el De ce tăce acolo, nu deschide ușa, își pune capul în gaura ușii și respiră intermitent? Așteptând ceva neplăcut, Sofia Petrovna s-a izbit cu disperare de pâslă înțepătoare a ușii Așteptând ceva neplăcut, Sofia Petrovna a exclamat: Andrei Bely - "Deschide!" Și au continuat să stea în afara ușii, tăcuți și adulmecând atât de speriați, atât de teribil de intermitent - "Serghei Sergheevici! Ei bine, este plin " Tăcere " Esti tu? Ce-i cu

tine? Tu-tu-tu - retras de la uşă " Ce este asta? Domnul: Mi-e frică, mi-e frică Deschide, draga mea! Ceva urlă tare în afara ușii și alergă cât a putut de repede în camerele îndepărtate; i s-a părut că o lampă din sufragerie bâzânea tare; o masă îndepărtată a bubuit de undeva în depărtare Totul a fost liniștit pentru un minut Și apoi se auzi un vuiet înspăimântător, de parcă ar fi căzut tavanul și parcă s-ar fi năruit var de sus; în acest vuiet, Sofia Petrovna Lihutina a fost lovită de un singur sunet: o cădere surdă de undeva deasupra unui corp uman greu ANXIETATE Apollon Apollonovich Ableukhov, vorbind banal, nu a digerat nicio călătorie de acasă; fiecare călătorie semnificativă era pentru el o călătorie la Instituție sau cu un raport către ministru Atât de glume a fost remarcat cândva de managerul Ministerului Justiției Apollon Apollonovich Ableukhov, vorbind sincer, nu a digerat conversațiile directe, împreună cu privirea unul în ochii celuilalt: vorbirea printr-un fir telefonic a eliminat inconvenientele De la biroul lui Apollon Apollonovich, firele telefonice mergeau către toate departamentele Apollon Apollonovich asculta cu plăcere bâzâitul telefonului Numai o dată un glumeț, întrebat de Apollon Apollonovich din ce departament este, a lovit cu palma orificiul telefonului cu toată puterea, ceea ce l-a făcut pe Apollon Apollonovich să aibă impresia că a primit o lovitură în obraz Orice schimb verbal, potrivit lui Apollon Apollonovich, avea un scop clar și direct, ca o linie Orice altceva era legat de el bea ceai și fumatul de mucuri de țigară: Apollon Apollonovich a numit invariabil fiecare țigară un muc de țigară; și el credea că poporul rus era băutor de ceai fără valoare, bețiv și consumatori de nicotină (pentru produsele acestuia din urmă a propus în mod repetat creșterea taxei); de aceea, până la vârsta de patruzeci și cinci de ani, un rus, după spusele lui Apollon Apollonovich, a dat cu capul o burtă indecentă și un nas însângerat; Apollo Apollonovich s-a aruncat ca un taur la tot ce este roșu (apropo, s-a aruncat în nas) Apollon Apollonovich însuși era proprietarul unui nas cenușiu mortal Petersburg și o talie minusculă - ai spune că talia unei fete de șaisprezece ani - și era mândru de asta Totuși, cu o dexteritate deosebită, Apollon Apollonovich și-a explicat oaspeții în vizită: zhurfix-urile erau pentru majoritatea un loc pentru băut comun de ceai și fumat mucuri de țigară, cu excepția cazului în care călătorul avea de gând să se așeze într-un departament inactiv și pentru aceasta el s-a îndulcit casa vizitată, cu excepția cazului în care dorea să se atașeze de acest departament al unui fiu, sau să-l căsătorească pe acest fiu cu fiica unui funcționar al departamentului: exista un astfel de departament inactiv Apollon Apollonovich a luptat din greu cu acest departament Apollon Apollonovich a mers la Tsukatov cu unicul scop de a lovi departamentul Departamentul a început să flirteze cu un partid fără îndoială moderat, suspicios nu pentru negarea comenzii, ci pentru dorința de a schimba puțin acea ordine Apollon Apollonovich a disprețuit compromisurile, a disprețuit reprezentanții partidului și, cel mai important, departamentul Reprezentantului secției, precum și reprezentantului partidului, a dorit să arate care va fi comportamentul său cel mai apropiat în raport cu departamentul din înaltul post care tocmai i-a fost oferit De aceea, Apollon Apollonovich, cu nemulțumire, se considera obligat să stea alături de Tsukatov, având sub nas cel mai neplăcut obiect de contemplare: convulsiile picioarelor dansând și pliurile roșii de sânge, foșnind neplăcut, ale ținutelor Arlequin; văzuse odată acele zdrenţe roşii: da, pe piaţa din faţa Catedralei din Kazan; acolo aceste zdrențe roșii erau numite bannere Aceste zdrențe roșii acum, la o

simplă petrecere și în prezența șefului tocmai acelei Instituții, i se păreau o glumă nepotrivită, nedemnă și de-a dreptul rușinoasă; iar convulsiile picioarelor dansatoare i-au adus în minte o măsură tristă (dar inevitabilă) de prevenire a crimelor de stat Apollon Apollonovich miji cu ostilitate la gazdele ospitaliere și a devenit neplăcut Dansurile clovnilor roșii s-au transformat pentru el în alte dansuri sângeroase; aceste dansuri, ca orice altceva, au început pe stradă; aceste dansuri, ca toți ceilalți, au continuat mai departe sub bara transversală a doi stâlpi notori Apollon Apollonovich s-a gândit: dacă ar fi permis aici doar aceste dansuri aparent nevinovate, atunci, desigur, aceste dansuri ar continua pe stradă; iar dansul se va termina, desigur, - acolo, acolo Apollon Apollonovich, însă, însuși a dansat în tinerețe: o polca-mazurcă - probabil și, poate, un lancier O împrejurare a agravat starea de spirit tristă a unei persoane de rang înalt: un fel de domino absurd i-a fost neplăcut până la extrem, provocându-i un atac sever de durere în gât în piept (dacă era un alt atac de durere în gât, se îndoia Apollon Apollonovich; și ciudat: TÓ e așa o durere în gât, absolut toată lumea știe cine a trebuit să învârtă măcar puțin roțile unor mecanisme atât de impresionante precum, de exemplu, Establishment-ul Andriy Bely aşteptare) Și așa: dominoul absurd, bufonul de mazăre, l-a întâlnit în cel mai insolent mod când a apărut în sală; când a intrat în sală, absurdul domino (bufonul de mazăre) a alergat la el cu prostiile Apollon Apollonovich a încercat în zadar să-și amintească unde văzuse prostii: și nu și-a putut aminti Cu o plictiseală sinceră, cu un dezgust abia învins, Apollon Apollonovich stătea drept, ca un băț, cu o ceașcă minusculă de porțelan în mâinile sale mici; picioarele lui slabe cu viței prăjiți se sprijineau perpendicular pe covorul pestriț Bukhara, formând părțile inferioare, care cu cele de sus formau unghiuri drepte, de nouăzeci de grade sub rotule; perpendicular pe piept, mâinile lui subțiri întinse spre o ceașcă de ceai de porțelan Apollon Apollonovich Ableukhov, o persoană de prima clasă, părea o figurină egipteană pictată pe un covor - unghiulară, cu umeri largi, disprețuind toate regulile anatomiei (Apollon Apollonovich, la urma urmei, nu avea mușchi: Apollon Apollonovich era format din oase , tendoane și tendoane) Aici, cu aceeași angularitate exact atribuită obiceiului său, Apollon Apollonovich, un egiptean, a expus cel mai înțelept sistem de interdicții profesorului de statistică care a sosit în acea seară - liderul partidului nou format, partidul trădării moderate, dar totuși trădare; cu aceeași angularitate seacă, întocmai imputată lui ca obicei, a expus doctoral un sistem de cele mai înțelepte sfaturi redactorului unui ziar conservator din preoți liberali Cu amândoi Apollon Apollonovich, un om de primă clasă, nu avea nimic de-a face: ambii aveau burte groase, ca să spunem așa, (din necumpătare în raport cu ceaiul); ambele erau, de altfel, cu nasul rosu (din consumul nemoderat de bauturi alcoolice) În plus, unul era preot, iar Apollon Apollonovich Ableukhov, preot, avea o slăbiciune de înțeles și, în plus, moștenită de la strămoși: nu putea suporta Când Apollon Apollonovich a vorbit în serviciul de serviciu cu preoții rurali, urbani și consistoriali, fii și nepoți de preoți, a auzit atât de clar un miros urât de la picioarele lui; printre preoții rurali, printre preoții orașului chiar și cei consistorial cu fiii și nepoții lor, până la urmă, gâtul negru, nespălat și unghiile galbene ieșeau atât de clar Dintr-o dată, Apollon Apollonovich se răsuci în cele din urmă între două redingote cu burtă, aparținând unui preot și unui trădător moderat, de parcă simțul mirosului ar fi distins atât de clar un miros

urât din picioare; dar o asemenea agitație a eminentului soț nu s-a datorat deloc iritației centrilor olfactiv; o astfel de emoție a venit dintr-un șoc brusc la nivelul timpanului sensibil: în acest moment, pianistul a căzut din nou cu degetele pe pian, iar aparatul auditiv al lui Apollon Apollonovich a perceput tot felul de consonanțe sonore și tot felul de pasaje ale unei melodii printr-o rețea de disonanțe armonice ca șlefuirea fără scop pe sticlă, cel puțin o duzină de cuie Apollo Apollonovich Ableukhov și-a întors tot corpul; și - acolo, acolo, a văzut convulsiile picioarelor urâte aparținând companiei Petersburg infractorii de stat: vinovati: tineretul dansator; în mijlocul acestor dansuri diabolice, atenția i-a fost lovită de același domino, care derula un satin sângeros într-un dans Apollon Apollonovich a încercat în zadar să-și amintească unde văzuse toate aceste gesturi Și nu mi-am putut aminti Și când un domn cu aspect dulce și prost a zburat respectuos la el, Apollon Apollonovich s-a animat până la extrem, desenând cu mâna un triunghi primitor în spațiu Adevărul este că micuțul domn, disprețuit de toată lumea, era o figură, ca să spunem așa, necesară: ei bine, este de la sine înțeles, o figură a timpului de tranziție, a cărei existență Apollo Apollonovich a condamnat-o în principiu, a cărei existență , în limitele legalității, a fost, desigur, deplorabil, dar ce poți face? necesar, convenabil și în orice caz, odată ce figura exista, trebuia să o suportăm La domnul prost, dacă ţinem cont de dificultatea poziţiei sale, bine a fost că domnul prost, cunoscându-şi propria valoare, nu s-a lăudat deloc; nu s-a îmbrăcat cu un zgomot de fraze inactiv, ca acest profesor; nu bate cu pumnul pe masă în modul cel mai obscen, ca acest editor de aici Dulce domn, așa-așa, a servit în tăcere diverse departamente, fiind într-un singur departament Apollon Apollonovich l-a apreciat involuntar pe domn, pentru că el nu a încercat să stea pe picior de egalitate cu funcționarii sau pur și simplu cu oamenii din societate - într-un cuvânt, prostul domn era un lacheu de-a dreptul Ce este? Cu lacheii, Apollon Apollonovich a fost extrem de politicos: după ce a slujit în casa Ableukhov, nici un lacheu nu avea încă de ce să se plângă Și Apollon Apollonovich, cu o politețe emfatică, a intrat într-o conversație detaliată cu figura Ceea ce a aflat din această conversație l-a lovit ca un tunet: dominoul sângeros, neplăcut, bufonul de mazăre, la care tocmai se gândise, după spusele micuțului domn închis}, s-a dovedit a fi Nu, nu (Apollon Apollonovich a făcut o grimasă, de parcă am văzut cum au tăiat o lămâie și cum se oxidează cuțitul de tăiat în suc) - nu, nu: domino s-a dovedit a fi propriul său fiu! Într-adevăr, fiul său este cu adevărat al lui? În definitiv, propriul său fiu se poate dovedi a fi pur și simplu fiul Annei Petrovna, datorită predominanței accidentale, ca să spunem așa, a sângelui matern în vene; iar în sângele mamei - în sângele Annei Petrovna - s-a dovedit, conform modului cel mai exact de anchetă sânge preotesc (Apollo Apollonovich a adus aceste anchete după fuga soției sale)! Probabil, sângele preot a stricat familia Ableukhov nepătată, dându-i eminentului soț doar un fiu urât Numai un fiu urât - un adevărat nenorocit - putea desfășura astfel de întreprinderi (în familia Ableukh, de pe vremea Kirghiz-Kaisak, Ab-Lai, - de pe vremea Annei Ioannovna - nu a existat nimic de genul acesta în familia Ableukhov) J Andrei Bely Senatorul a fost cel mai uimit de împrejurarea că urâtul domino care sări acolo (Nikolai Apollonovich) a avut, după cum a relatat domnul, și un trecut urât, că presa evreiască a scris despre aceste obiceiuri urâte; aici Apollon Apollonovich a regretat hotărât că în toate aceste zile nu s-a obosit să parcurgă Jurnalul Incidentelor, într-un loc incomparabil a avut doar

timp să se familiarizeze cu editorialele scrise de criminali de stat moderati (Apollon Apollonovich nu a citit editorialele din criminali nemoderați) Apollo Apollonovich și-a schimbat poziția corpului: s-a ridicat repede și a vrut să alerge în camera alăturată să caute domino, dar de acolo, din cameră, un școlar cu părul scurt, învelit într-o redingotă, a zburat repede până la l; și absent Apollon Apollonovich aproape că îi dă mâna; La o examinare mai atentă, școlarul cu părul ras s-a dovedit a fi senatorul Ableukhov: cu o tresărire în fugă, Apollon Apollonovich aproape că s-a repezit în oglindă, derutând aranjamentul camerelor Apollo Apollonovich și-a schimbat poziția corpului, întorcându-și spatele la oglindă; și - acolo, acolo: în camera intermediară între sufragerie și hol, Apollon Apollonovich a văzut din nou un domino ticălos (bastard), cufundat în citirea unor notițe (probabil josnice) (probabil conținut pornografic) Și Apollon Apollonovich nu a avut suficient curaj să-și condamne fiul Apollo Apollonovich a schimbat în mod repetat poziția setului de tendoane, piele, oase, numit corp și părea un mic egiptean Și-a frecat mâinile cu o nervozitate nemoderată, s-a apropiat de mesele de cărți de multe ori, descoperind brusc politețe extremă, curiozitate extremă față de subiecte foarte diverse: Apollon Apollonovich l-a întrebat pe statistician în mod nepotrivit despre gropile volostei Ukhtomskaya din provincia Ploshchegorsk; a întrebat de la un oficial zemstvo din provincia Ploshchegorsk despre consumul de piper pe insula Newfoundland Profesorul de statistică, atins de atenția eminentului soț, dar deloc versat în problema accidentată a provinciei Ploshchegorsk, a promis că îi va trimite doamnei de primă clasă un ghid solid despre caracteristicile geografice ale întregii planete Pământ Oficialul zemstvo, care nu cunoștea problema piperului, a remarcat ipocrit că Newfoundlandii consumă piper în cantități uriașe, ceea ce este un fapt constant pentru toate țările constituționale Curând, niște șoapte jenante, foșnet și chicoteli imbecil au ajuns la urechile lui Apollon Apollonovich; Apollon Apollonovich a observat clar că convulsiile picioarelor dansatoare s-au oprit brusc: pentru o clipă spiritul său entuziasmat s-a calmat Dar apoi capul lui a început să lucreze din nou cu o claritate terifiantă; s-a confirmat presimțirea fatală a tuturor acestor ore care trec neliniștit: fiul său, Nikolai Apollonovich, este un ticălos cel mai îngrozitor, pentru că numai cel mai teribil ticălos se putea comporta într-un mod atât de dezgustător: câteva zile să pună un domino roșu, timp de mai multe Petersburg zile pentru a lega o mască, pentru câteva zile pentru a stârni presa evreiască Apollon Apollonovich și-a dat seama cu o claritate decisivă că, în timp ce dansau acolo în sală - ofițeri, domnișoare, doamne cu solicitanți de la instituțiile de învățământ, fiul său, Nikolai Apollonovich, a dansat la Dar Apollon Apollonovich nu a putut clarifica clar gândit, la ce a dansat exact Nikolai Apollonovich: Nikolai Apollonovich era încă fiul său, și nu doar, așa-atâta - un bărbat deosebit, obișnuit de Anna Petrovna, poate, diavolul știe unde; Nikolai Apollonovich a avut, la urma urmei, urechile tuturor Ablukhovilor - urechi de dimensiuni incredibile și, în plus, proeminente Acest gând la urechi a înmuiat puțin furia lui Apollon Apollonovich: Apollon Apollonovich și-a amânat intenția de a-și alunga fiul din casă, fără a aduce cea mai exactă investigație despre motivele care l-au obligat pe fiul său să poarte domino Dar, în orice caz, Apollon Apollonovich a fost acum privat de postul său, a trebuit să refuze postul; nu putea accepta postul fără a spăla petele rușinoase, discreditante de pe onoarea casei în comportamentul fiului său (la urma urmei, Ableukhov) Cu acest gând

deplorabil și cu buzele strâmbe (de parcă ar fi aspirat o lămâie galben pal), Apollon Apollonovich a dat tuturor degetul și a fugit repede din salon, însoțit de gazde Iar când, zburând prin hol, se uită în jur cu o groază absolută în direcția pereților, găsind spațiul sălii iluminate excesiv de imens, văzu limpede: o grămadă de matrone cu păr cărunt șopti caustic Un singur cuvânt a ajuns la urechile lui Apollon Apollonovich: - "Gagică" Apollon Apollonovich detesta vederea găinilor fără cap, smulse, vândute în magazine Oricum ar fi, Apollon Apollonovich alergă repede prin hol Într-o naivitate deplină, el, până la urmă, nu știa că în sala de șoaptă nu mai era un singur suflet pentru care să rămână un mister cine domino roșu, care dansase recent aici: Apollon Apollonovich nu i s-a spus niciun cuvânt despre faptul că fiul el, Nikolai Apollonovich, cu un sfert de oră înainte, s-a aruncat într-un zbor indecent de-a lungul holului, unde acum el însuși alerga cu atâta grabă evidentă SCRISOARE Nikolai Apolonovici, lovit de scrisoare, a alergat cu un sfert de oră înaintea senatorului, pe lângă o contradanță veselă Cum a ieșit din casă, nu și-a amintit deloc S-a trezit complet prosternat în fața intrării soților Tsukatov; a continuat să stea acolo într-un somn întunecat continuu, într-un nămol întunecat continuu, numărând mecanic numărul trăsurilor în picioare, urmărind mecanic mișcarea cuiva trist, lung, responsabil de ordine: era un polițist Andrei Bely Deodată, unul trist și lung a trecut pe lângă nasul lui Nikolai Apollonovich: Nikolai Apollonovich a fost brusc ars de o privire albastră; Directorul districtului, supărat pe studentul în pardesiu, și-a scuturat barba cu căptușeală albă, s-a uitat la ea și a trecut mai departe În mod firesc, Nikolai Apollonovich a pornit și el într-un vis întunecat continuu, într-un nămol întunecat continuu, prin care a privit o pată roșie încăpățânată a unui felinar: o cariatidă a intrării deasupra vârfului felinarului a căzut mortal din ceață în locul din deasupra, iar o bucată dintr-o casă vecină ieșea în loc; casa era neagră, cu un singur etaj, cu ferestre semicirculare și sculpturi mici din lemn sculptate Dar, de îndată ce Nikolai Apollonovici a pornit, a observat cu indiferență că picioarele îi lipseau cu desăvârșire: unele părți moi se zguduiau prostește într-o băltoacă ; a încercat în zadar să facă față acelor părți: părțile moi nu i-au ascultat; în aparență aveau tot aspectul conturului picioarelor, dar el nu auzea picioarele (nu erau picioare) Nikolai Apollonovici s-a scufundat involuntar pe treapta mică a casei negre; a stat așa un minut, învelindu-se în pardesiu Era firesc în poziţia lui (tot comportamentul lui era perfect natural); la fel de firesc și-a deschis pardesiul, dezvăluind pata roșie a domino-ului; la fel de firesc a săpat în buzunare, a scos un plic mototolit, a citit din nou și din nou conținutul biletului, încercând să găsească în el o urmă de glumă simplă sau o urmă de batjocură Dar nu a putut găsi urme ale ambelor "Amintindu-ne de propunerea dumneavoastră de vară, ne grăbim să vă anunțăm, tovarășe, că acum este rândul vostru; iar acum ești imediat instruit să începi lucrul la "Nikolai Apollonovich nu a putut citi mai departe, deoarece numele tatălui său era acolo - și mai departe:" Materialul de care aveți nevoie sub forma unei bombe cu ceas a fost predat într-un pachet în timp util Grăbește-te: timpul nu rezistă; este de dorit ca întreaga întreprindere să fie realizată în următoarele câteva zile " Apoi a venit sloganul: Nikolai Apollonovich era la fel de familiarizat atât cu sloganul, cât și cu scrisul de mână Acesta a fost scris de un Necunoscut: a primit în mod repetat note de la acel Necunoscut Nu era nicio îndoială Brațele și picioarele lui Nikolai Apollonovich atârnă; buza de jos a lui Nikolai Apollonovich a căzut de

sus Din momentul fatidic, când vreo doamnă i-a întins un plic mototolit, Nikolai Apollonovich a tot încercat să se agațe cumva de simple accidente, de gânduri străine, complet nefolositoare, care, asemenea unor stoluri de corbi înfricoșați și turbați, împușcați dintr-un copac plin de noduri și încep să se învârtească - acolo și aici, acolo și aici, până la următoarea fotografie; așa că gândurile cu totul lene se învârteau în capul lui, de exemplu: despre numărul de cărți care încăpeau pe raftul bibliotecii lui, despre modelele volanului cu care era învelită fusta de jos a unei persoane pe care o iubise înainte, când această persoană părăsi cochet încăperea Petersburg Pata, ridicându-și puțin fusta (că această persoană este Sofya Petrovna Likhutina, cumva nu mi-am amintit) Nikolai Apollonovich a tot încercat să nu gândească, încercând să nu înțeleagă: să gândească, să înțeleagă - există vreo înțelegere a acestui lucru; a venit, a zdrobit, a răcnit; Dacă te gândești bine, vei sari direct în gaură Ce crezi? Nu e nimic la care să te gândești aici pentru că asta asta Ei bine, cum e? Nu, nimeni de aici nu poate gândi În primul minut după citirea bileței, ceva a mormăit jalnic în sufletul lui: a bolborosit la fel de plângător ca un bou blând căde sub cuțitul unui tore; în primul minut și-a căutat tatăl; iar tatăl lui i se părea așa-așa, așa-așa: părea mic, bătrân - părea o găină fără pene; i se simțea rău de groază; ceva a mormăit din nou în sufletul lui: atât de smerit și plângător Aici s-a repezit afară Și acum Nikolai Apollonovich a tot încercat să se agațe de aparențe: acolo - cariatida de la intrare; wow: cariatide Și - nu, nu! Nu o asemenea cariatidă - nu văzuse niciodată așa ceva: atârnând deasupra unei flăcări Și acolo - o casă: wow - o casă neagră Nu Nu NU! Casa nu este fără motiv, la fel ca totul nu este fără motiv: totul s-a mișcat în ea, s-a rupt; s-a desprins de el însuși; si de undeva (nu se stie de unde), unde nu a mai fost niciodata, se uita! Aici sunt picioarele - wow picioare Nu, nu! Nu picioare - părți necunoscute complet moi atârnă aici Dar încercarea lui Nikolai Apollonovici de a se agăța de gânduri străine și de fleacuri s-a întrerupt cumva imediat când intrarea acelei case înalte în care tocmai fusese nebun a început să se deschidă zgomotos și un ciorchine după un ciorchine a căzut de acolo; trăsurile porneau acolo în ceață, luminile felinarelor se aprinseră pe laterale Nikolai Apollonovici, cu un efort pornit de la treapta mică a casei negre, Nikolai Apollonovici s-a transformat într-o stradă din spate goală Colțul era gol, ca toți ceilalți: cum era spațiul acolo sus; la fel de gol pe cât este de gol sufletul omului Pentru o clipă, Nikolai Apollonovich a încercat să-și amintească obiectele transcendentale, că evenimentele acestei lumi muritorilor nu afectează deloc nemurirea centrului său și că până și creierul gânditor este doar un fenomen al conștiinței; că, din moment ce el, Nikolai Apollonovich, acţionează în această lume, nu este el; iar el este o carapace muritor; adevăratul său spirit contemplativ este încă capabil să-i lumineze calea pentru el: luminându-i calea pentru el chiar și cu aceasta; a lumina chiar asta Dar asta se ridica de jur împrejur: se ridica ca gardurile; iar la picioarele lui observă: vreo poartă şi o băltoacă Și nimic nu strălucea Conștiința lui Nikolai Apollonovich a încercat în zadar să strălucească; nu a strălucit; precum era un întuneric groaznic, tot așa a rămas întunericul Uitându-se înfricoșat în jur, s-a târât oarecum jalnic până la locul felinarului: sub acel loc bolborosea Andrei Bely un jet de trotuar, o coajă de portocală măturară peste pată Nikolai Apollonovich s-a apucat din nou de a scrie biletul Stoluri de gânduri zburau departe din centrul conștiinței, ca stoluri de păsări frenetice, înspăimântate de furtună, dar nu exista nici un centru al conștiinței:

acolo se deschidea o gaură posomorâtă, în fața căreia stătea năucit Nikolai Apollonovich, ca înaintea unei sumbre bine Unde și când a stat așa? Nikolai Apollonovich se străduia să-și amintească; și nu-și putea aminti Și din nou a început să scrie un bilet: stoluri de gânduri, ca păsările, s-au aruncat repede în acea gaură goală; iar acum nişte gânduri flăcătoare roiau pe acolo "Îmi amintesc de propunerea ta de vară", a recitit Nikolai Apollonovich și a încercat să găsească greșeli în ceva Și nu se putea plânge "Îmi amintesc de propunerea ta de vară" Propunerea a fost într-adevăr, dar a uitat de ea: și-a amintit cumva odată, iar apoi aceste evenimente din trecutul tocmai trecut au inundat, s-au inundat domino; Nikolai Apollonovich a cercetat cu uimire trecutul recent și l-a găsit pur și simplu neinteresant; era o doamnă cu o față drăguță; totuși, așa așa - doamnă, doamnă și doamnă! Stoluri de gânduri au zburat a doua oară din centrul conștiinței; dar nu exista un centru al conștiinței; era o ușă în fața ochilor mei, dar o gaură goală în sufletul meu; Nikolai Apollonovici se gândi la gaura goală Unde și când a stat așa? Nikolai Apollonovich se străduia să-și amintească; și - și-a amintit: stătea la fel în curenții vântului Nevei, aplecat peste balustrada podului și se uita în apa contaminată cu bacili (la urma urmei, totul a început din acea noapte: o propunere groaznică, domino) si aici) Iată: Nikolai Apollonovici stătea în picioare, aplecat atât de jos, continuând să citească o notă cu un conținut teribil (toate acestea s-au întâmplat o dată: au fost de multe ori) "Ne grăbim să vă anunțăm că rândul este acum al vostru", a citit Nikolai Apollonovici Și s-a întors: s-au auzit pași în urma lui; oarecare umbră neliniştită se profila ambiguu în curenţii din colţ Nikolai Apollonovich a văzut în spatele umerilor săi: o pălărie melon, un baston, o haină, o barbă și un nas Nikolai Apollonovici a mers să-l întâmpine pe trecător, uitându-se în așteptare; și am văzut o pălărie melon, un baston, o haină, o barbă și un nas; totul a trecut fără să dea vreo atenție (s-a auzit doar un pas și o bătaie zdrențuită a inimii); la toate acestea, Nikolai Apollonovici s-a întors și a privit în spatele lui în ceața murdară - spre unde treceau cu repeziciune: o pălărie melon, un baston și urechi; mult timp a stat aplecat (și tot ce a fost odată), deschizând gura în cel mai neplăcut mod și reprezentând în orice caz o figură destul de ridicolă a unui bărbat fără brațe (era la Nikolaevka) cu o aripă de pardesie care dansa atât de absurd în vânt Cum ar putea fi cu miopia lui să vadă altceva decât marginea gardului? Și s-a întors la citit "Materialul de care aveți nevoie sub forma unei bombe cu ceas a fost predat într-un pachet în timp util " Nikolai Apollonovich la această frază când Petersburg luptat: nu, nu transferat, nu, nu transferat! Și găsind vina, a simțit un fel de speranță că toate astea erau o glumă O bombă? · Nu are o bombă?! Da, da - nu!! Într-un nod?! Totul mi-a venit în minte: o conversație, un pachet, un vizitator suspect, o zi de septembrie și orice altceva Nikolai Apollonovich și-a amintit clar cum luase pachetul, cum îl băgase în masă (pachetul era ud) Doar aici Nikolai Apollonovich a reușit pentru prima dată să-și dea seama de toată oroarea situației sale Cum e, cum e? Și pentru prima dată fu cuprins de o spaimă inexprimabilă: simți o înțepătură ascuțită în inimă: marginea porții începu să se învârtească în fața lui; întunericul îl îmbrățișa, așa cum tocmai îl îmbrățișase; "Eul" lui s-a dovedit a fi doar un recipient negru, cu excepția cazului în care era un dulap înghesuit, cufundat în întuneric absolut; iar aici, în întuneric, în locul inimii, a izbucnit o scânteie scânteia s-a transformat cu viteză frenetică într-o minge purpurie: mingea s-a dilatat, s-a dilatat, s-a extins; iar mingea a

izbucnit: totul a izbucnit Nikolai Apollonovich s-a trezit: o umbră neliniştită era pentru a doua oară în apropiere: o pălărie melon, un baston şi urechi; apoi vreun domn nasol cu un neg lângă nas (scuză-mă: de parcă tocmai l-ar fi văzut pe domn; de parcă l-ar fi văzut pe domnul la bal; de parcă domnul din sufragerie stătea în fața celui bătrân) , frecându-și mâinile mici) - un domn nasol cu un neg la nas s-a oprit la câțiva pași de el în fața unui gard vechi - pentru nevoi naturale; dar, stând în fața gardului vechi, și-a întors fața către Abbluhov, a pocnit cumva buzele și a zâmbit puțin: - "De la minge?" - "Da, din minge " Nikolai Apollonovich a fost luat prin surprindere; și ce e în neregulă cu asta: a fi la bal nu este încă o crimă - "Știu deja " " Așa este? De ce stii? " Da, sub pardesiu poți vedea cum să spui asta: ei bine, o bucată de domino " - "Ei bine, da, domino " - "Și ieri a fost văzut " " Deci, ca ieri?" - "La canalul de iarnă " - "Stimate domnule, uitați " - "Păi, complet: sunteți domino " " Deci ce este?" - "Da, asta e " " Nu te înțeleg: și în orice caz e ciudat să te apropii de o persoană pe care nu o cunoști " Andrei Bely - "Și deloc pentru necunoscut: ești Nikolai Apollonovich Ableukhov: și ești și "Domino roșu", despre care scriu în ziare " Nikolai Apollonovich era mai palid decât pânza: " Ascultă", întinse el mâna către dulcele domn, "ascultă " Dar domnul nu s-a lăsat: - Îl cunosc și pe tatăl tău, Apollon Apollonovich: tocmai am avut onoarea să vorbesc cu el "Oh, crede-mă", s-a entuziasmat Nikolai Apollonovich, " toate acestea sunt niște zvonuri murdare " Dar după ce și-a terminat nevoile naturale, micul domn s-a îndepărtat încet de gard, și-a nasturi haina, și-a băgat familiar mâna în buzunar și i-a făcut cu ochiul semnificativ: - "Unde te duci?" - Spre insula Vasilyevski, a scapat Nikolai Apolonovici - "Și sunt pe Vasilevski: aici sunt colegi de călătorie" - "Adica pentru mine - la terasament " să mergi", a rânjit micuțul domn, "și cu această ocazie, vom întâlni un restaurant" Colțul s-a scurs în colț: colțurile duceau spre stradă Locuitorii obișnuiți sub formă de umbre negre și agitate alergau de-a lungul străzii COMPANIER Apollon Apollonovich Ableukhov, într-o haină cenușie și într-o pălărie înaltă neagră, cu o față asemănătoare cu pielea de căprioară gri, ușor acoperit de verdeață, sări cumva speriat pe ușa deschisă de la intrare, a fugit cu un pas fracționat de treptele de la intrare, brusc aflându-se pe o verandă udă și alunecoasă, umezeală cețoasă Cineva i-a strigat numele și la acest strigăt respectuos, conturul negru al trăsurii s-a mutat din ceața roșiatică în cercul felinarului, înlocuindu-i stema: un inorog care străpunge un cavaler; la fel cum Apollon Apollonovich Ableukhov, îndoindu-și piciorul într-un unghi, astfel încât să se poată sprijini pe piciorul trăsurii, a înfățișat o siluetă egipteană în ceața umedă, exact când era pe cale să sară în trăsură și să zboare cu ea în ceață umedă, ușa din față în spatele lui s-a deschis; un domn ticălos, care tocmai îi dezvăluise lui Apollon Apollonovich un adevăr adevărat, dar deplorabil, a apărut pe stradă; el, trăgându-și pălăria melon peste nas, a plecat la trap spre stânga Apollon Apollonovich și-a coborât apoi piciorul ridicat într-un unghi, a atins partea laterală a cilindrului cu marginea mănușii și a dat un ordin sec coșerului uluit: să se întoarcă acasă fără el După Apollon, Apollonovich a făcut o faptă incredibilă; un astfel de act este povestea lui Petersburg viața nu știa deja de cincisprezece ani: însuși Apollon Apollonovich, clipind nedumerit și lipindu-și mâna de inimă, pentru a-și modera respirația scurtă, alergă după spatele domnului, care aluneca în ceață; luați în considerare un fapt esențial: extremitățile inferioare ale eminentului soț erau miniaturale la extrem; dacă țineți cont de acest fapt esențial, veți

înțelege, desigur, că Apollon Apollonovich, ajutându-se, a început să-și balanseze mâna în timp ce alerga Raportez această trăsătură prețioasă în comportamentul unei persoane recent decedate de primă clasă numai în atenția numeroșilor colecționari de materiale pentru viitoarea sa biografie, care, se pare, a fost scrisă atât de recent în ziare Asa de Apollo Apollonovich Ableukhov a făcut două abateri cele mai incredibile de la codul vieții sale măsurate; în primul rând: nu a folosit serviciul de transport (ținând cont de boala sa spațială, aceasta poate fi numită o adevărată ispravă); în al doilea rând: în sensul cel mai literal, și nu figurat, s-a repezit într-o noapte întunecată pe o stradă pustie Și când vântul i-a doborât cilindrul înalt de pe el, când Apollon Apollonovich Ableukhov s-a așezat în patru picioare peste o băltoacă pentru a extrage cilindrul, apoi în urmărirea lui spatele fugind undeva, a strigat cu o voce crăpată: " Mm Ascultă! l Dar spatele nu a ascultat (de fapt, nu spatele ~ urechi alergând deasupra spatelui) - Oprește-te, atunci Pavel Pavlovici! Acolo s-a oprit pâlpâirea spate, a întors capul acolo și, recunoscându-l pe senator, a alergat spre el (nu spatele a alergat spre el, ci proprietarul ei, domnul cu neg) Domnul cu negi, văzându-l pe senator în patru picioare în fața unei bălți, a rămas cu totul uimit și a început să scoată din băltoacă o pălărie de top plutitoare - "Excelența voastră! Apollon Apollonovich! Ce soarte? Iată, dacă vă rog, prindeți-o "(cu aceste cuvinte, ticălosul domn i-a înmânat eminentului soț o pălărie înaltă, ștearsă anterior cu mâneca hainei domnului) " Excelența voastră și trăsura dumneavoastră? " Dar Apollon Apollonovich, punându-și pălăria de sus, a întrerupt revărsările " Aerul de noapte este bun pentru mine " Amândoi s-au îndreptat în aceeași direcție: în timp ce mergeau, domnul a încercat să coincidă în pas cu senatorul, ceea ce era cu adevărat imposibil (pașii lui Apollon Apollonovich puteau fi văzuți sub o sticlă de microscop) Apollon Apollonovich și-a ridicat ochii spre tovarășul său: a clipit și a spus - a spus cu o confuzie vizibilă - "Eu știi, tili" (Apollon Apollonovich a greșit și de această dată la sfârșitul cuvântului) - "Da, domnule?" - domnul s-a alarmat aici Andrei Bely " Știi aș dori să am adresa ta exactă, Pavel Pavlovich " - "Pavel Yakovlevici! " - a corectat timid colegul de călătorie - "Îmi pare rău, Pavel Yakovlevich: știi, am o memorie proastă pentru nume " - "Nimic, domnule, ai milă: nimic, domnule" Micuțul domn și-a gândit viclean: este vorba despre fiul său "Vreau și eu să știu dar mi-e rușine să întreb - "Ei bine, iată, domnule, Pavel Iakovlevici: deci dați-mi adresa" Apollon Apollonovich Ableukhov, desfăcându-și haina, și-a scos caietul, legat în pielea unui rinocer căzut; amândoi stăteau sub felinar " Adresa mea", începu brusc să se învârtă domnul, "o adresă schimbătoare: de cele mai multe ori vizitez insula Vasilevsky Ei bine, da, iată-l: al optsprezecelea rând, casa La cizmar, Nemuritor Închiriez două camere de la el Grefierul districtual Voronkov " Da, da, da, da, voi fi cu tine într-o zi din astea " Deodată, Apollon Apollonovich și-a ridicat crestele sprâncenelor: trăsăturile lui înfățișau uimirea: " Dar de ce", a început el, "de ce " - "Numele meu de familie este Voronkov, în timp ce eu sunt de fapt Morkovin?" - "Asta e " - "Deci, până la urmă, asta, Apollon Apollonovich, pentru că locuiesc acolo cu un pașaport fals" Dezgustul a apărut pe chipul lui Apollon Apollonovich (la urma urmei, el, în principiu, a negat existența unor astfel de figuri) - "Și adevăratul meu apartament de pe Nevsky " Apollon Apollonovich s-a gândit: "Ce poți face: existența unor astfel de figuri în perioade de tranziție și în limitele stricte a legalității este o necesitate tristă; și totuși este o necesitate - "Eu, Excelența

Voastră, în prezent, după cum vedeți, sunt angajat în toate căutările: acum sunt vremuri extrem de importante" Da , ai dreptate", a fost de asemenea de acord Apollon Apollonovich " Se pregătește o crimă de importanță națională Fiți atenți: aici este o băltoacă Aceasta este o crimă " - "Da, domnule " - "În curând vom putea găsi Iată un loc uscat, domnule: lasă-mă să-ți am mâna" Apollon Apollonovich traversa o piață uriașă: în el se trezi frica de spații atât de largi; și involuntar se agăța acum de micul domn - "Așa-așa, așa-așa: foarte bine-domnule " Apollo Apollonovich a încercat să se înveselească în acest spațiu vast și totuși era pierdut; mâna înghețată a domnului Morkovin l-a atins deodată, l-a luat de mână, l-a condus pe lângă bălți: și a mers, a mers, a urmat mâna înghețată; iar spaţiile zburau spre el Anol-Petersburg Lon-ul lui Apolonovici a scăzut totuși: gândul la soarta care amenința Rusia a învins pentru o clipă toate temerile sale personale: frica pentru fiul său și teama de a traversa o zonă atât de vastă; cu respect, Apollon Apollonovich aruncă o privire către gardianul dezinteresat al ordinului existent: domnul Morkovin l-a condus totuși pe trotuar " Se pregătește un act terorist?" - "El este cel mai " " Și o victimă a ei? " - "Un înalt demnitar trebuie să cadă " Apollon Apollonovich i-a alergat pielea de găină pe șira spinării: Apollon Apollonovich a primit o scrisoare de amenințare zilele trecute; a fost informat în scrisoare că, dacă ar accepta un post responsabil, i-ar fi aruncat o bombă; Apollo Apollonovich disprețuia toate scrisorile anonime; și a rupt scrisoarea; a acceptat postul " Scuzați-mă, dacă nu este un secret, pe cine vizează ei acum?" Ceva cu adevărat ciudat sa întâmplat aici; toate obiectele din jur păreau brusc coborâte, umezite atât de clar și păreau mai aproape decât ar trebui; Domnul Morkovin părea și el să se umilească, părea mai aproape decât ar trebui: părea demodat și cumva familiar; un zâmbet i-a străbătut buzele când și-a aplecat capul spre senator și a spus în șoaptă: - "Ca în cine? În tine, excelența ta, în tine! Nimic pentru sine: cariatide Și - nu, nu! Nu mai văzuse nimic ca această cariatidă în toată viața lui: agățat în ceață A câștigat - partea casei; wow side: side like a side - piatra Și - nu, nu: partea nu este fără motiv, la fel ca totul nu este fără motiv: totul s-a mutat în ea, s-a rupt; s-a desprins de el și acum a mormăit fără sens în întunericul de la miezul nopții: " Cum este asta? Nu, lasă-mă, lasă-mă " Apollon Apollonovich Ableukhov încă nu-și putea imagina cu adevărat că această mână înmănușată, răsucind nasturele hainei altcuiva, că acestea, aici, picioarele și această inimă obosită, complet obosită (crede-mă!) sub influența expansiunii gazelor din interiorul unora atunci bombele se pot transforma dintr-o dată într-o clipă în " Deci, cum e?" - "În niciun caz, Apollon Apollonovich, dar totul este foarte simplu " Apollon Apollonovich nu-i venea să creadă că era atât de simplu: la început a pufnit într-un fel provocator în percurile sale gri (și perciunile!), și-a scos buzele (nu ar mai fi buze atunci), apoi a devenit slăbit, și-a lăsat capul în jos jos, jos și se uita fără gânduri la stropitul murdar murmurând la picioarele lui Totul în jurul lui bolborosa în pete umede, foșnea, șoptește: era șoapta bătrânei despre vremea toamnei Sub lanternă, Apollon Apollonovich stătea în picioare, legănându-și ușor fața cenușie-cenușie, deschizând ochii surprins / făcându-i peste cap, ostil Andrei Bely veverițe (un taxi a bubuit, dar părea că ceva groaznic, greu a bubuit acolo: ca niște lovituri de metal care zdrobesc viața) Domnul Morkovin, evident, i-a părut destul de rău pentru această siluetă veche, din fața lui, ca și cum ar fi lăsat în pământ El a adăugat: - "Dvs , Excelența Voastră, nu vă temeți, căci s-au luat

măsurile cele mai stricte; și nu o vom permite: nu există pericol imediat nici astăzi, nici mâine Într-o săptămână vei fi conștient Așteaptă puțin " Observând pata tremurătoare plângătoare a feței, asemănătoare cu un cadavru, luminată de strălucirea palidă a flăcării unui felinar, domnul Morkovin s-a gândit involuntar: "Cât de bătrân a ajuns: e doar o ruină " Dar Apollon Apollonovici, cu un abia vizibil geme, și-a întors fața fără barbă către domn și a zâmbit deodată trist, de ce i s-au format pungi uriașe și ridate sub ochi Într-un minut însă, Apollon Apollonovich și-a revenit complet, s-a întinerit, a devenit alb: a strâns ferm mâna lui Morkovin și a intrat, ca un băț drept, în întunericul murdar, de toamnă, semănând din profil cu mumia faraonului Ramses al II-lea Noaptea s-a transformat în negru, albastru și liliac, transformându-se în pete roșiatice de lanterne, parcă în pete de o erupție cutanată de foc Porțile, zidurile, gardurile, curțile și intrările s-au ridicat - și tot felul de bolboroseală și tot felul de suspine veneau din ele; multe suspine discordante pe aleea curenților de vânt curgător, undeva acolo, în spatele caselor, ziduri, garduri, uși, suspine consoane se îmbinau în suspine; iar balbuitul fugar al pâraielor, undeva acolo, în spatele caselor, al zidurilor, al gardurilor, al ușilor, toate se convergeau într-un bolborosit fugar: orice bâlbâială a devenit un oftat; și toate suspinele au început să bolborosească acolo Wu! Cât de umed, cât de sumbru era, cum noaptea s-a transformat în albastru și violet, transformându-se dureros într-o erupție roșu aprins de felinare, cum Apollon Apollonovich a scăpat din acest liliac albastru sub cercurile felinarelor și a ieșit din nou de sub cercul roșu în Violet! Nebun L-am lăsat pe Serghei Sergheevici Likhutin în acel moment fatidic al vieții sale, când, alb ca moartea, complet calm, cu un zâmbet ironic pe buzele ferm comprimate, s-a repezit repede în camera din față (adică pur și simplu în camera din față) după soția lui neascultătoare și apoi, pocnind pintenii, stătea cu atâta respect în fața ușii cu o haină de blană în mâini; iar când Sofia Petrovna Lihutina a foșnit sfidătoare pe lângă nasul sublocotenentului supărat, atunci, după cum am văzut, Serghei Serghevici Lihutin, cu aceleași gesturi prea pline de bătaie, a început să meargă peste tot și să oprească curentul peste tot De ce și-a dezvăluit starea sa de spirit neobișnuită prin acest act ciudat? Ei bine, care ar putea fi legătura dintre toate astea Petersburg os și arzătoare? Există la fel de puțină legătură și înțeles aici, cât de puțină este această legătură și acest sens între silueta unghiulară lungă și tristă a unui sublocotenent într-o uniformă verde închis, gesturi prea pline de bătaie și o barbă înflăcărată, de in, cu o față întinerită, precum dacă sculptat din chiparos parfumat Nu exista nicio legătură; cu excepția oglinzilor: în lumină reflectau un om lung unghiular cu o față brusc întinerită: o reflexie unghiulară lungă cu o față brusc întinerită, apropiindu-se de suprafața oglinzii, i-a apucat gâtul subțire alb - ah, ah, ah! Nu exista nicio legătură între lumină și gesturi "Click-clic-clic", totuși întrerupătoarele au făcut clic, aruncând în întuneric un bărbat lung și colțoș, cu gesturi prea pline de bătaie Acesta, poate, nu este locotenentul Likhutin? Nu, intră în poziția lui teribilă: să se reflecte atât de urât în oglinzi, pentru că un fel de domino i-a insultat casa cinstită, pentru că, după cuvântul ofițerului, acum este obligat să nu-și lase nici soția în pragul ușii Nu, intră în poziția lui teribilă: la urma urmei, era locotenentul Likhutin - el însuși "Clic-clic-clic", a făcut clic comutatorul în camera următoare La fel a făcut și în al treilea Acest sunet a alarmat-o și pe Mavrushka; iar când a ieșit din bucătărie în camere, a fost

învăluită într-un întuneric atât de dens şi perfect Și ea a mormăit: " Ce este asta?" Dar din întuneric a apărut o tuse uscată, ușor reținută: - "Plecă de aici " "Cum e, domnule " Cineva a fluierat la ea din colț într-o șoaptă imperioasă, indignată: - "Plecă de aici " - "Cum, stăpâne: la urma urmei, după doamnă trebuie să faci curățenie " " Ieși cu totul din cameră " - "Și atunci, știi, paturile nu sunt făcute " - "Afara, afara, afara!" Și de îndată ce a părăsit camera în bucătărie, stăpânul a venit la ea în bucătărie: " Ieși din casă " - "Da, cum pot, domnule " " Ieși afară, ieși afară " - "Da, unde să mă duc?" - "Unde te cunoști: astfel încât picioarele tale " - "Barin! " " N-am fost aici până mâine " - "Da, domnule! " Andrei Bely "Afara, afara, afara " Blana în mâinile ei, da - la uşă: Mivrushka a început să plângă; s-a speriat Cum - groază: e clar că domnul nu este așa: ar trebui să meargă la portar și la secție, dar e prostească - la prietena ei Hei Mivrushka Cât de groaznică este soarta unui om obișnuit, cu totul normal: viața lui se rezolvă printr-un dicționar de cuvinte pe înțelesul, printr-o rutină de fapte extrem de clare; acele acțiuni îl atrag în depărtare nemărginită, ca o barcă echipată atât cu cuvinte, cât și cu gesturi, pe deplin exprimabilă; dacă totuși nava lovește accidental stânca subacvatică a indistinctității lumești, atunci nava, după ce a lovit stânca, se prăbușește, iar înotatorul cu inima simplă se îneacă instantaneu Doamne, la cel mai mic șoc lumesc, oamenii obișnuiți își pierd înțelegerea ; nu, nebunii nu cunosc atâtea pericole ale leziunilor cerebrale: creierul lor, este adevărat, este țesut din cea mai ușoară substanță eterică Pentru creierul simplu de minte, tot ceea ce pătrund aceste creiere este complet impenetrabil: creierul simplu de minte rămâne de spart; iar el este rupt Încă cu o seară înainte, Serghei Sergheici Likhutin simțea cea mai acută durere de creier în cap, de parcă și-ar fi lovit fruntea de un perete de fier într-o fugă; și în timp ce stătea în fața zidului, a văzut că peretele nu era un zid, că era permeabil și că acolo, în spatele zidului, era un fel de lumină invizibilă pentru el și niște legi prostii, ca acolo, în spatele pereților apartamentului, și lumina și mișcările taximetriștilor Aici Serghei Sergheevici Likhutin fredonă puternic și clătină din cap, simțind cea mai acută activitate cerebrală, necunoscută de el Reflecții se târau de-a lungul peretelui: trebuie să fi fost un fel de barcă cu aburi care trecea pe lângă Moika, lăsând cele mai strălucitoare dungi pe ape Serghei Sergheici Likhutin mormăia din nou și din nou: din nou și din nou clătină din cap: gândurile îi erau complet confuze, așa cum totul era confuz Și-a început reflecțiile cu o analiză a acțiunilor soției sale necredincioase și a ajuns să se prindă în niște gunoaie fără sens: poate că planul solid este de nepătruns doar pentru el, iar reflexiile în oglindă ale camerelor sunt cu adevărat camere; iar în acele camere autentice locuiește familia vreunui ofițer în vizită; va fi necesar să se închidă oglinzile: este incomod să examinezi cu priviri curioase comportamentul unui ofițer căsătorit cu o tânără soție; poti intalni acolo tot felul de gunoaie; și pe acest gunoaie Serghei Sergheevici Likhutin a început să se prindă; și a constatat că el însuși era angajat în gunoaie, distraindu-se de la un gând esențial, complet esențial (e bine că Serghei Sergheevici Likhutin a oprit curentul; oglinzile l-ar fi distras îngrozitor, dar acum avea nevoie de tot efortul de voință pentru a găsi ceva un fel de curs mental în sine) Deci, de aceea, după ce soția sa a plecat, locotenentul Likhutin a început să meargă peste tot și să oprească curentul peste tot Petersburg Cum ar trebui să fie acum? De ieri seară, a început: târât, șuierat: ce este - de ce a început? Pe lângă faptul că Nikolai

Apollonovich Ableukhov se îmbrăca, nu era absolut nimic de care să se agațe aici Capul locotenentului era capul unui om obișnuit: acest cap a refuzat să slujească în această chestiune delicată și sângele s-a stropit în cap: ar fi bine acum să bei whisky și un prosop umed; iar Serghei Sergheevici Likhutin și-a pus un prosop umed pe tâmple: l-a lăsat jos și l-a rupt Ceva, oricum, era; şi în orice caz, el, Likhutin, a intervenit: şi, intervenind, s-a unit cu acela; iată: așa bate, așa cântă, așa bate, așa trage venele temporale Omul cel mai simplu de inimă, s-a izbit de perete: dar acolo, în adâncul oglinzii, nu a putut pătrunde: doar cu voce tare, în fața soției, a dat cuvântul de onoare al ofițerului său că nu va lasă-și voluntar soția înapoi la el, cu excepția cazului în care această soție va merge la bal fără el Cum să fii? Cum să fii? Serghei Serghevici Likhutin s-a agitat și a dat din nou un chibrit: luminile roșii au fluturat; lumini roșii luminau fața nebunului; neliniștit se agăța acum de ceas: trecuseră deja două ore de la plecarea Sofiei Petrovna; două ore, adică o sută douăzeci de minute; după ce a calculat numărul de minute care au scăpat, Serghei Sergheevici a început să numere secundele: " Șaizeci și o sută douăzeci? De două ori șase este doisprezece; da unul in minte " Serghei Sergheevici Likhutin s-a strâns de cap: - "Unul în minte; mintea - da: mintea a fost zdrobită de oglindă Ar trebui să scoatem oglinzile! Doisprezece, unul în minte - da: o bucată de sticlă Nu, unul a trăit al doilea " Gândurile s-au încurcat: Serghei Sergheevici Lihutin se plimba în întuneric total: tu-tu-tu - s-a auzit pasul lui Serghei Sergheici; iar Serghei Sergheevici a continuat să calculeze: " De două ori șase este doisprezece; da unul în minte: o dată șase - șase; plus este o unitate: o unitate abstractă nu este o bucată de sticlă Și încă două zerouri: un total de șapte mii două sute de secunde Și după ce a triumfat asupra celei mai complexe lucrări mentale, Sergey Sergeyevich Likhutin și-a dezvăluit cumva în mod nepotrivit încântarea Deodată și-a amintit: fața i s-a întunecat: - "Șapte mii două sute de secunde de când a fugit: două sute de mii de secunde - nu, s-a terminat!" După șapte mii de secunde, două sute întâi, până la urmă, o secundă a deschis în timp începutul împlinirii cuvântului acestui ofițer: a trăit șapte mii două sute de secunde, ca șapte mii de ani; de la crearea lumii până în prezent, puțin a trecut, până la urmă, mai mult Și lui Serghei Sergheici i s-a părut că de la crearea lumii a fost închis în acest întuneric cu o durere de cap acută: gândire spontană, autonomie a creierului pe lângă o personalitate chinuită Și Serghei Sergheevici Likhutin febril A Bely Andrei Bely adus într-un colț; tăcut o clipă; a început să fie botezat; dintr-o cutie a aruncat în grabă o frânghie (ca un șarpe), a desfășurat-o, a făcut o buclă din ea: bucla nu a vrut să se strângă Și Serghei Sergheevici Likhutin, disperat, a fugit în birou; frânghia târî în spatele lui Ce a făcut Serghei Sergheevici Likhutin? Te-ai ținut de cuvântul ofițerului tău? Nu, scuze, nu Din anumite motive, pur și simplu a scos săpunul din săpună, s-a ghemuit și a spălat frânghia în fața unui lighean așezat pe podea Și de îndată ce a spumat frânghia, toate acțiunile lui au căpătat o amprentă de-a dreptul fantastică; s-ar putea spune; niciodată în viața lui nu făcuse lucruri atât de originale Judecă singur! Din anumite motive s-a urcat pe masă (în prealabil scosese fața de masă de pe masă); iar pe masă de pe jos se ridica un scaun vienez; cocoțat pe un scaun, a scos cu grijă lampa; a coborât-o cu grijă sub picioarele lui; în loc de lampă, Sergey Sergeyevich Likhutin a atașat ferm o frânghie, alunecoasă din săpun, de cârlig; și-a făcut cruce și a înghețat; iar încet pe mâini și-a ridicat lațul deasupra capului, având înfățișarea unui bărbat care a hotărât să

se învelească într-un șarpe Dar un gând strălucit l-a lovit pe Serghei Sergheici: ar fi trebuit să-și rade gâtul păros până la urmă; și în plus: a fost necesar să se calculeze numărul de treimi și sferturi: înmulțiți de două ori cu numărul șaizeci - șapte mii două sute Cu acest gând strălucit, Serghei Sergheevici Likhutin a pătruns în birou; acolo, la lumina capătului lumânării, a început să-și rade gâtul păros (Serghei Sergheici avea pielea prea delicată, iar în timpul bărbieritului această piele delicată s-a acoperit cu coșuri pe gât) După ce și-a bărbierit bărbia și gâtul, Serghei Sergheici și-a tăiat brusc mustața cu un brici: a trebuit să se radă complet, pentru că cum ar putea fi altfel? De îndată ce vor sparge ușile de acolo și vor intra, îl vor vedea, cu o singură mustață, și, mai mult, într-o asemenea poziție; nu, nu poți începe întreprinderi fără să te bărbierești în sfârșit Și Serghei Sergeevich Likhutin s-a bărbierit: și, după ce s-a bărbierit, arăta ca un complet idiot Ei bine, acum nu mai este nimic de întârziat: totul s-a terminat - fața lui este complet ras Dar tocmai în acel moment soneria a sunat pe hol; iar Serghei Sergheici și-a aruncat supărat briciul cu săpun, murdărindu-și toate degetele în păr, s-a uitat cu regret la ceas (câte ore trecuseră?) - ce să facă, ce să facă? Pentru o clipă, Serghei Sergheici se gândi să-și amâne angajamentul: nu știa că va fi prins pe neprevăzut; că nu era timp de pierdut, i-a amintit soneria care a sunat a doua oară; și a sărit pe masă să scoată lațul de pe cârlig; dar frânghia nu s-a supus, alunecând în degete de săpun; Sergey Sergeyevich Likhutin a coborât repede și a început să se strecoare în hol; și în timp ce se strecură în hol, observă: ceața neagră-albăstruie, care îl inundase cu cerneală toată noaptea, începea încet-încet să se topească în camere; încet Petersburg ceața cerneală a devenit gri, devenind o ceață de cenușie: iar în ceața cenușie au fost identificate obiecte; pe masă este un scaun, o lampă întinsă; și mai presus de toate acestea - un laț umed În hol, Serghei Sergheevici Likhutin și-a dus capul la ușă; a înghețat; dar entuziasmul trebuie să fi produs în Serghei Sergheici acel grad de uitare, în care este de neconceput să întreprindă orice fel de afacere: Serghei Sergheevici Lihutin nu a observat, până la urmă, cât de mult sforăia; iar când din spatele ușii a auzit strigătele alarmante ale soției sale, a țipat speriat cu o bună obscenitate; țipând, a văzut că totul piere și s-a grăbit să-și îndeplinească planul inițial; a sărit repede pe masă, și-a întins gâtul proaspăt ras; iar pe un gât proaspăt ras, acoperit cu coșuri, începu repede să strângă funia, mai întâi din anumite motive strecurând două degete între funie și gât După aceea, a strigat după ceva: - "Cuvânt și faptă!" A împins masa cu piciorul; iar masa s-a rostogolit departe de Serghei Sergheici pe roți de cupru (acest sunet a fost auzit de Sofia Petrovna Lihutina - acolo, în spatele ușii) CE URMEAZĂ? Un moment - Serghei Sergheevici Likhutin zvâcni picioarele în întuneric; în același timp, a văzut clar reflexiile felinarelor pe orificiul de aerisire al sobei; a auzit clar atât bătăi, cât și zgârieturi la ușa din față; ceva îi apăsa cu forță două degete pe bărbie, încât nu le mai putea scoate; apoi i se păru că se sufocă; deasupra lui s-a auzit un trosnet (venele din cap i-au spart sigur), var zbura în jurul lui; iar Sergey Sergeevich Likhutin s-a prăbușit (direct în moarte); și imediat Sergey Sergeyevich Likhutin s-a ridicat din această moarte, după ce a primit o lovitură puternică în acea viață; apoi a văzut că se trezise; iar când s-a trezit, și-a dat seama că nu s-a ridicat, ci s-a așezat cu o oarecare obiectivitate plată: stătea pe podea, simțind dureri în coloana vertebrală și degetele lui lejer înțepate și acum ciupite - între frânghie și gât:

Sergey Sergeyevich Likhutin a început să varsă o frânghie pe gât; iar bucla s-a extins Apoi și-a dat seama că aproape s-a spânzurat: nu s-a spânzurat - doar puțin Și a răsuflat ușurat Brusc, ceața cerneală a devenit gri; și a devenit un gri plictisitor: cenușiu - la început; și apoi - puțin gri; Serghei Serghevici Likhutin a văzut atât de limpede cum stătea nesimțit înconjurat de pereți, cât de clar pereții deveneau gri de peisajele japoneze, îmbinându-se imperceptibil cu noaptea din jur; tavanul, clar împodobit noaptea cu dantelă roșie a unui felinar, a început să-și piardă șiretul; dantela felinarului se uscate de mult, devenind pete plictisitoare care priveau surprinse dimineata cenusie Dar să revenim la nefericitul sublocotenent ne Andrei Bely Este necesar să spunem câteva cuvinte de justificare despre Serghei Sergheici: un oftat de ușurare a scăpat inconștient de la Serghei Sergheici, la fel cum mișcările bărbaților înecați neautorizați înainte de a-i cufunda în adâncurile verzi și reci sunt inconștiente Serghei Serghevici Likhutin (nu zâmbi!) a intenționat destul de serios să-și regleze toate conturile cu pământul și ar fi dus la îndeplinire această intenție fără nicio îndoială dacă nu ar fi fost tavanul putrezit (dați vina pe constructorul casei pentru asta); încât oftat de uşurare nu se referea la personalitatea lui Serghei Sergheici, ci la învelişul lui animal-carnal şi impersonal Oricum ar fi, această carapace s-a așezat pe coapse și a ascultat totul (mii de foșnet); spiritul lui Serghei Sergheici, din adâncurile cochiliei, a arătat un calm total Într-o clipă din ochi, toate Gândurile au devenit limpezi; într-o clipă din ochi, în fața conștiinței lui a apărut o dilemă: cum să fie acum, cum să fie? Revolverele sunt ascunse undeva; durează mult să le găsești Un brici? Brici - wow! Și involuntar totul se zvâcni în el: să înceapă experimentul cu un brici după primul care tocmai fusese Nu: cel mai firesc este să te întinzi aici, pe podea, lăsând totul mai departe sorții; da, dar în acest caz firesc, Sofia Petrovna (fără îndoială că a auzit ciocănitul) se va repezi imediat, dacă nu s-a repezit, la portar; poliția va suna, se va aduna o mulțime; sub presiunea ei ușile de la intrare se vor sparge și se vor repezi aici; și, după ce s-au aruncat înăuntru, aveau să vadă că el, locotenentul Likhutin, cu o față neobișnuit de curată (Serghei Sergheevici habar n-avea că arăta așa de idiot fără mustață) și cu o frânghie la gât, ghemuit pe el gheare printre bucăţi de ipsos Nu Nu NU! Sublocotenentul nu va ajunge niciodată la asta: cinstea uniformei îi este mai dragă decât soția cuvântului dat Un singur lucru rămâne: să deschidă ușa cu rușine, să se împace repede cu soția sa, Sofia Petrovna și să dea o explicație plauzibilă pentru mizerie și tencuială A aruncat repede frânghia sub canapea și în cel mai rușinos mod a alergat spre ușa din față, prin care acum nu se mai auzea nimic Cu același adulmecat involuntar, deschise ușa de la intrare, stând șovăitor pe prag; o rușine arzătoare l-a cuprins (nu s-a ridicat!); iar furtuna care năvăli în suflet s-a potolit; parcă el, rupând cârligul, tăiase tot ce tocmai năvălise în el însuși: mânia lui față de soția lui s-a rupt, mânia lui față de comportamentul urât al lui Nikolai Apollonovich La urma urmei, el însuși a comis acum o rușine fără precedent, incomparabilă: s-a gândit să se spânzureze - în loc de asta, a smuls cârligul de pe tavan Un moment - Nimeni nu a fugit în cameră: totuși, ei stăteau acolo (a văzut); în cele din urmă, Sofia Petrovna Lihutina a zburat înăuntru; a zburat înăuntru și a izbucnit în lacrimi: "Ce este asta? Ce este? De ce întuneric? Și Serghei Sergheevici a rămas uluit de rușine "De ce a fost zgomot și agitație aici?" Serghei Sergheici își scutură jenant degetele reci în întuneric Petersburg - "De ce sunt mâinile tale în săpun?

Serghei Sergheevici, draga mea, dar ce înseamnă asta?" " Vezi tu, Sonyushka · " Dar ea l-a întrerupt: " De ce respirați șuierătoare? " - "Vezi, Sonyushka · Eu · am stat în fața ferestrei deschise (nepăsător, desigur) Ei bine, asta e răgușit Dar nu acesta este ideea " El a ezitat "Nu, nu, nu", aproape a strigat Serghei Sergheevici Likhutin, smulgând mâna soției sale în timp ce ea era pe cale să pornească electricitatea, "nu aici, nu acum - în această cameră" Și a târât-o cu forța în birou Obiectele erau deja vizibile clar în dulap; și pentru o clipă a părut o linie gri de șiruri de scaune și pereți cu planuri de umbre ușor culcate și cu o infinitate de accesorii de bărbierit cumva împrăștiate - doar dantelă aerisită, pânze de păianjen; iar prin această pânză de păianjen cea mai subțire, cerul zorilor apărea cu timiditate și tandru pe fereastră Chipul lui Serghei Sergheici ieşea în evidenţă neclar; când Sofia Petrovna s-a aplecat de fața ei, a văzut în fața ei Nu, este de nedescris: a văzut în fața ei chipul complet albastru al unui idiot necunoscut; iar chipul acela a căzut vinovat " Ce ai făcut? Te-ai bărbierit? Da, ești doar un fel de prost! " " Vezi tu, Sonyushka", îi croncăni în urechi șoapta lui înspăimântată, "există o împrejurare " Dar ea nu și-a ascultat soțul și, cu o neliniște inexplicabilă, s-a grăbit să inspecteze camerele Din birou au urmat-o strigăte pline de lacrimi și răgușite: " Acolo vei găsi o mizerie " " Vezi, prietene, reparam tavanul " " Tavanul a crăpat acolo " - "Ar fi trebuit " Dar Sofia Petrovna Lihutina nu ascultă deloc: stătea speriată în fața unui morman de bucăți de ipsos căzute pe covor, între care un cârlig izbitor se înnegri pe podea; masa cu scaunul răsturnat a fost împinsă brusc deoparte; de sub canapeaua tapițată, pe care Sofya Petrovna Lihutina l-a citit atât de recent pe Henri Besancon, o buclă cenușie ieșea de sub canapeaua tapițată Sofia Petrovna Lihutina a tremurat, a murit și s-a cocoșat Acolo, în afara ferestrelor, stropeau cele mai ușoare flăcări și, deodată, totul s-a luminat, în timp ce o undă roz de nori pătrundea în flăcări, ca o rețea de perle; iar în rupturile acelei plase acum era puțin albastru: totul atât de fraged era albastru; totul era plin de timiditate tremurătoare; totul era plin de o întrebare surprinsă: "Dar cum? Dar cum? Nu strălucesc? Se contura zarva la ferestre, pe Spitz, tot mai tremurat; acolo, pe spitzele înalte, o strălucire frecată sus O lejeritate trecu brusc peste sufletul ei Andrei Bely voci: și totul i-a fost luminat, în vreme ce un sticlă roz-pal și covorat cădea de la fereastră pe o balama cenușie din raza soarelui răsărit Inima ei era plină de o trepidare neașteptată și de o întrebare surprinsă: "Dar cum? Dar cum? De ce am uitat? Sofia Petrovna Lihutina aici s-a rezemat de pământ, și-a întins mâna spre frânghie, pe care s-a încurcat cea mai delicată dantelă roz; Sofia Petrovna Likhutina a sărutat frânghia și a plâns în liniște: imaginea cuiva a unei copilării îndepărtate și reînviate (o imagine nu complet uitată - unde a văzut-o: undeva recent, astăzi?): această imagine s-a ridicat deasupra ei, s-a ridicat și acum stătea în spatele ei înapoi Și când s-a întors, a văzut: în spatele ei era soțul ei, Serghei Sergeevich Likhutin, slăbănog, trist și bărbierit: el a ridicat privirea la ea cu o privire blândă și albastră: " Iartă-mă, Sonyushka!" Din anumite motive, ea a căzut la picioarele lui, s-a îmbrățișat și a strigat: - "Sărac, sărac: iubitul meu! " Ce au șoptit între ei, Dumnezeu știe: totul a rămas între ei; era evident: în zori mâna lui uscată se ridică deasupra ei: " Dumnezeu va ierta Dumnezeu va ierta " Capul ras râdea atât de fericit: cine nu putea râde acum, când flăcări atât de ușoare râdeau pe cer? Un nor roz, zdrențuit, se întindea de-a lungul Moikai: era un nor de pe hornul unui vapor cu aburi care trecea; o dâră verde strălucea de frig din pupa navei,

lovind malul și turnând chihlimbarul, degajând - aici, colo - o scânteie de aur, dând - aici, colo - un diamant ; zburând departe de țărm, fâșia s-a rupt pe fâșie, lovind-o spre ea, motiv pentru care ambele fâșii au început să strălucească cu un roi de șerpi inelați O barcă a intrat în acest roi; și toți șerpii au fost tăiați în șiruri de diamant; sforile s-au încurcat imediat într-un măzgăreț argintiu, pentru ca mai târziu, la suprafața apei, să se legăne ca stelele Dar emoția de moment a apelor s-a calmat; apele s-au netezit și toate stelele s-au stins asupra lor Avioane strălucitoare, verzi ca apă, între țărmurile de piatră se repeziră acum din nou Ridicându-se spre cer ca o sculptură negru-verde, o clădire verde, cu coloane albe, s-a ridicat ciudat de pe țărm, ca o piesă vie a Renașterii OM OBISNUIT Pe o distanță lungă, străzi și străzi din spate, străzi simple, străzi, au fost împrăștiate ici și colo; acum partea înaltă a casei ieșea din întuneric, cărămidă, construită din nimic altceva decât greutăți; Pe lângă clădirea înaltă, pe lângă partea din cărămidă, pe lângă toate masele de milioane de pui - de la întuneric la întuneric - în ceața din Petersburg, Apollon Apollonovich a mers, a mers, Petersburg a mers, depășind toate poverile: în fața lui era deja tras un gard cenușiu și putred Apoi, de undeva în lateral, o uşă joasă s-a deschis şi a rămas deschisă; abur alb s-a revărsat, s-a auzit o înjurătură, un zgomot jalnic de balalaică și o voce Apollon Apollonovich a ascultat involuntar vocea, cercetând porțile moarte, felinarul ciripit în vânt și garnitura Vocea cânta: În duh suntem pentru Tine, Părinte, Ne înălțăm spre cer cu gânduri Și pentru hrana din inimi Îți mulțumim Deci vocea a cântat Ușa s-a închis trântit În locuitor, Apollon Apollonovich a bănuit ceva mic, zburând în spatele geamului găurilor trăsurii (la urma urmei, distanța dintre cel mai apropiat perete și ușa trăsurii a fost calculată de Apollon Apollonovich multe miliarde de mile) Și acum toate spațiile s-au mutat în fața lui: viața locuitorului l-a înconjurat brusc cu porți, ziduri, iar locuitorul însuși i-a apărut ca o voce Vocea cânta: În duh suntem pentru Tine, Părinte, Ne înălțăm spre cer cu gânduri Și pentru hrana din inimi Îți mulțumim Ce fel de profan? Apollon Apollonovich a simțit un interes pentru filistin și a fost un moment în care a vrut să bată la prima ușă pentru a-l găsi pe filistean; apoi și-a amintit că filistinul avea să-l execute cu o moarte rușinoasă: pălăria de cilindru alunecă într-o parte, umerii răvășiți îi atârnau moale peste piept: - da, da, da: l-au sfâşiat în bucăţi: nu el, Apollon Apollonovich, ci un alt, cel mai bun prieten, trimis o singură dată de soartă; pentru o clipă, Apollon Apollonovich și-a amintit de acele mustăți gri, de adâncimea verzuie a ochilor ațintiți asupra lui, când s-au aplecat amândoi asupra hărții geografice a imperiului, iar bătrânețea lor tânără a ars de vise (aceasta a fost exact cu o zi înainte) Dar l-au sfâşiat chiar pe cel mai bun prieten, pe primul dintre primii Se spune că durează o secundă; și apoi - ca nu este nimic Ce este? Fiecare om de stat este un erou, dar - brr-brr - Apollon Apollonovich Ableukhov și-a îndreptat pălăria de cilindru și și-a îndreptat umerii, trecând într-o ceață putredă, în viața putredă a unui locuitor, în aceste rețele de ziduri, porți, garduri pline de mucus, așezându-se mizerabil și flasc, într-un cuvânt, într-un latrină continuă gunoaie, putredă, goală și generală Și i se părea acum că atât zidul acela prost, cât și gardul acela putred îl urăsc; Apollon Apollonovich Andrei Bely Știam din experiență ce urau (a mers zi și noapte acoperit de o ceață a răutății lor) Cine sunt ei? O grămadă neînsemnată, împuțită ca toți ceilalți? Jocul mental al lui Apollon Apollonovich a ridicat avioane cețoase în fața ochilor săi; dar toate

avioanele au fost sfâșiate: în fața lui i-a apărut harta uriașă a Rusiei, atât de mică: sunt aceștia cu adevărat dușmani: dușmani - o totalitate gigantică de triburi care trăiesc în aceste spații: o sută de milioane Nu mai "De la stâncile reci finlandeze la Colchis de foc" , Ce s-a întâmplat? A fost urât? Nu: Rusia extinsă Si a lui? Se va merge la · Nu: brr-brr Un joc de creier inactiv Este mai bine să-l citez pe Pușkin: E timpul, prietene, e timpul! Inima cere pace Zilele curg Și în fiecare zi ia o Particulă de ființă Și tu și cu mine împreună trebuie să trăim Λ acolo: uite - și vom muri Cu cine dispune să locuiască împreună? Cu fiul? Fiul este cel mai rău răufăcător Cu un profan? Locuitorul urmează să Apollon Apollonovich și-a amintit că odată a dispus să-și trăiască viața cu Anna Petrovna, după încheierea serviciului de stat, să se mute într-o vilă din Finlanda, dar, până la urmă, aici: Anna Petrovna a plecat - Da, a plecat! - "Am plecat, știi: nu e nimic de făcut " Apollon Apollonovich și-a dat seama că nu are partener de viață (până în acel moment nu se deranjase cumva să-și amintească acest lucru) și că moartea la datorie va fi încă o podoabă a vieții lui Se simțea cumva copilăresc și trist și liniștit - atât de liniștit, atât de liniștit oarecum confortabil Peste tot în jur se auzea doar foșnetul unei bălți curgătoare, de parcă rugăciunea cuiva - totul despre asta, despre un singur lucru: despre ce nu a fost, dar ce ar putea fi Ceața neagră și gri, care se sufocase toată noaptea, începea încet-încet să se estompeze Încet, ceața cenușie-negru s-a limpezit și a devenit o ceață cenușie: cenușie la început; apoi - puțin îngrijire; iar pereţii casei, luminaţi noaptea de felinare, au început să se îmbine palid cu noaptea care pleacă Și părea că felinarele roșii, care tocmai aruncaseră lumini roșii în jurul lor, au început să se usuce brusc; și a dispărut treptat Pe pereți au dispărut felinare care ardeau febril În cele din urmă, felinarele au devenit puncte slabe, privind surprinse în ceața cenușie; și pentru o clipă mi s-a părut un șir cenușiu de linii, spitz și pereți cu planuri de umbre abia culcate, cu o infinitate de deschideri de ferestre - nu o masă de pietre, ci o dantelă aerisită, constând din modele de cea mai bună lucrare, iar prin aceste modele cerul zorilor apărea cu timiditate Un adolescent prost îmbrăcat s-a repezit repede spre Apollon Apollonovich; o fată de vreo cincisprezece ani, legată cu o batistă; iar în spatele ei în ceața zorilor mergea conturul unui bărbat: melon, baston, haină, urechi, mustață și nas; conturul este în mod evident atașat unui adolescent cu un ticălos Petersburg eoi ofertele noastre; Apollo Apollonovich se considera un cavaler; în mod neașteptat pentru el însuși, a scos cilindrul: "Dragă doamnă, îndrăznesc să vă ofer mâna acasă: la această oră târzie nu este sigur ca domnișoarele de sexul dumneavoastră să apară pe stradă " Adolescentul prost îmbrăcat a văzut atât de limpede, încât o siluetă neagră și-a ridicat respectuos pălăria de cilindă în fața ei; un cap ras și mort ieși târât de sub guler pentru o clipă și se târă din nou acolo Mergeau în tăcere adâncă; totul părea mai aproape decât ar trebui să fie: umed și vechi, stingându-se în secole; Apollon Apollonovich mai văzuse toate acestea de departe Și acum, iată: porți, case, stepe și acest adolescent lipit de mâna lui de frică, pentru care el, Apollon Apollonovich, nu este un răufăcător, nici un senator: așa așa - un bătrân necunoscut Au mers la o casă verde cu porți strâmbe și o poartă putredă; pe verandă, senatorul și-a ridicat pălăria de cilindru, luându-și rămas bun de la adolescent; iar când uşa se închise trântind în urma lui, gura bătrânului se răsuci atât de plângător; buzele moarte au fost mestecate într-un gol perfect; în acel moment, de undeva în depărtare, se auzea ca cântarea unui arc: cântarea unui laţ

de Sankt Petersburg, anunţând nimeni nu ştie ce şi trezindu-se nimeni nu ştie pe cine Undeva, pe marginea cerului, cele mai ușoare flăcări s-au împroșcat și, deodată, totul s-a limpezit, pe măsură ce o undă roz de nori a intrat în flăcări, ca o rețea de sidef; iar în golurile acelei rețele o pată albastră strălucea acum Un șir de linii și pereți au devenit grei și conturați; din lateral au apărut niște greutăți - atât pervazi cât și pervazi; s-au remarcat intrările, cariatidele și cornișele balcoanelor din cărămidă; dar la ferestre, pe Spitz, se observa tot mai mult tremur; iar de la ferestre, de la Spitz, o strălucire era acoperită Cea mai ușoară dantelă s-a transformat în Petersburg dimineață: Petersburg a înflorit ușor și bizar, pe cinci etaje erau case de culoarea nisipului; case albastru închis stăteau acolo, cele gri acolo; Palatul roșcat-roșcat a răsărit Sfârșitul celui de-al patrulea capitol CAPITOLUL CINCI, care vorbește despre un domn cu un neg lângă nas și despre o femeie sardină de un conținut teribil Dimineața va fulgera raza luminii dimineții Și ziua strălucitoare se va juca, Și eu, poate, deja din mormânt voi coborî în baldachinul tainic A P u sh k i n i Domnule Nikolai Apollonovich a tăcut tot drumul Nikolai Apollonovici s-a întors și s-a uitat direct în fața domnului care alerga în spatele lui: - "Scuzați-mă: cu cine " nămolul din Petersburg foșnea ca niște râuri care se topeau; acolo trăsura a zburat prin ceață cu focul felinarelor " Cu cine am eu onoarea? " Tot drumul a auzit zgomotul obositor al galoșelor care alergau în spatele lui și a simțit ochii înflăcărați și mici ai acelei pălării melon curgându-i pe spate, care îl urmau din prag - acolo, în strada din spate - "Pavel Yakovlevich Morkovin " Și așa: Nikolai Apollonovich se întoarse și se uită drept la fața domnului; chipul nu spunea nimic: o pălărie melon, un baston, o haină, o barbă și un nas După aceea, a căzut în uitare, întorcându-se spre perete, de-a lungul căruia alerga până la capăt o pălărie de melon din umbră, ușor deplasată într-o parte; vederea acestui cazan îl umplea de dezgust; Petersburg umezeala s-a strecurat sub piele; nămolul din Petersburg foșnea ca niște jeturi care se topeau; lapoviță, burniță a înmuiat haina Cazanul de pe perete ori își întindea umbra, ori se diminua; din nou se auzi o voce distinctă în spatele lui Ableukhov: - "Pariez că tu, din pură cochetărie, te demnești să pui asupra ta acest ton de indiferență Petersburg Tot ce a fost odată - "Ascultă", a încercat Nikolai Apollonevici să-i spună pălăriei melon, "trebuie să recunosc că sunt surprins; Mărturisesc că spun " Acolo, primul măr strălucitor a izbucnit; tam, al doilea; tam - al treilea; și un șir de mere electrice marcat Nevsky Prospekt, unde zidurile clădirilor din piatră sunt inundate de o ceață de foc pe tot parcursul nopții de la Petersburg și unde restaurantele luminoase își arată panourile strălucitoare și sângeroase în surpriza acestei nopți, sub care toate doamnele cu pene dart, ascunzând carmine în buze vopsite cu boas, - printre cilindri, benzi, bowlieri, kosovorotkas, pardesi - în ceata ușoară și plictisitoare, care, din cauza săracelor mlaștini finlandeze de peste multi-versta Rusie a Gheenei, dezvăluie o largă - deschisă gura încinsă Nikolai Apollonovici urmărea, continua să urmărească alergarea de-a lungul pereților unei pălării melon neagră întunecată, o umbră întunecată veche; Nikolai Apollonovich știa: circumstanțele întâlnirii cu misteriosul Pavel Yakovlevich nu i-au permis să întrerupă această întâlnire chiar acolo - sub gard - cu demnitate reală pentru el însuși: a fost necesar cu cea mai mare grijă să afle ce este acest Pavel Yakovlevich știe cu adevărat despre el, ce s-a spus cu adevărat între el și tatăl său; De aceea a ezitat să-și ia rămas bun Acum s-a deschis Neva: cotul de piatră al Canalului de Iarnă

de dedesubt arăta o întindere scâncitoare, iar de acolo năvălirea unui vânt umed se repezi; în spatele Nevei se aflau contururile de insule și case; și a aruncat cu tristețe ochii de chihlimbar în ceață; și părea că plângeau " Dar de fapt, te-ai deranja să adulmeci cu mine, așa cum se spune?" spuse aceeași voce proastă în spatele lui Aici este zona; aceeași stâncă cenușie se ridica în piață; același cal și-a aruncat copita; dar un lucru ciudat: o umbră l-a acoperit pe Călărețul de Bronz Și părea că Călărețul nu era acolo; acolo în depărtare, pe Neva, era o goeletă de pescuit; iar o lumină strălucea pe goeletă " Ar trebui să merg acasă " - "Nu, te rog: ce ești acasă acum!" Și au trecut de pod Un cuplu mergea înaintea lor: un marinar de patruzeci și cinci de ani îmbrăcat în piele neagră; avea o pălărie cu căști de urechi, obraji albăstrui și o barbă roșie aprinsă cu părul cărunt; vecinul lui, doar un fel de uriaș în cizme, cu o pălărie verde închis viu colorată, mergea - sprâncene negru, păr negru, cu nasul mic, cu o mustață mică Amândoi îmi aminteau de ceva; și amândoi au trecut prin ușa deschisă a unui restaurant sub un semn de diamant Sub literele semnului de diamant, Pavel Yakovlevich Morkovin, cu o obrăznicie de neînțeles, l-a prins pe Ableukhov de aripa Nikolaevka: - "Iată, Nikolai Apollonovici, la restaurant: aici - exact, aici - aici, domnule! " - "Da, lasa-ma " Pavel Yakovlevich, ținând cu mâna aripa lui Nikolayevka, apoi a început să căscă: s-a arcuit, s-a aplecat, s-a întins, înlocuind gura deschisă Andrei Bely o gaură pentru Nikolai Apollonovich, ca un fel de canibal care era pe cale să-l înghită pe Ableuhov: înghiți prin toate mijloacele Această criză de căscat i-a transmis lui Ableukhov; buzele acestuia din urmă s-au ghemuit: - "Aaa-a: aaaa l Ableukhov a încercat să scape: - "Nu, e timpul pentru mine, este timpul " Dar misteriosul domn, care primise darul vorbirii, îl întrerupse într-un mod ireverent: - "Eh, da, tu - stiu totul: te-ai plictisit?" Și fără să-l lase să vorbească, l-a întrerupt din nou: - "Da, și mie mi-e dor de tine: și în același timp, adaugă, îmi curge nasul; în toate aceste zile sunt tratat cu o lumânare de seu " Nikolai Apollonovich a vrut să introducă ceva, dar gura i s-a spart în căscat: - "Aaa: aaa - aaa! " - "Păi, bine - vezi ce plictisit ești!" " Vreau doar sa dorm " - "Ei bine, să zicem, dar totuși (uitați-vă și în situația mea): un caz rar, cel mai rar " Nu era nimic de făcut: Nikolai Apollonovici ridică puțin din umeri și, cu un dezgust abia perceptibil, deschise ușa restaurantului Umerașe care se lăsau ca negru: bowlers, sticks, pblts - "Un caz rar, cel mai rar", a pocnit Morkovin degetul, "Îți spun sincer: un tânăr cu talente atât de excepționale ca tine? dă drumul? Lăsa în pace?! " Abur gros, albitor de un fel de miros de clătite, amestecat cu spută de stradă; numărul îi căzu în palmă cu o arsură înfiorătoare " Hee-hee-kee", Pavel Iakovlevici, care își scoase haina, își frecă palmele cu palmele, "tanarul filozof este curios să mă cunoască: nu-i așa? # Strada Petersburgului a început acum, în interior, să ardă caustic de febră, răspândindu-se peste corp cu zeci de piele de găină cu picioare roșii: - "La urma urmei, toată lumea mă cunoaște Alexander Ivanovich, tatăl tău, Butishchenko, Shishiganov, Pfppovich " După aceste cuvinte rostite, Nikolai Apollonovich a simțit cea mai vie curiozitate din trei împrejurări; primul: un străin - pentru a enusa oară! - a subliniat cunoștința cu tatăl său (a însemnat ceva); în al doilea rând: străinul l-a menționat pe Alexandru Ivanovici și a dat acest nume și patronimic lângă numele tatălui său vitreg; în cele din urmă, străinul a adus în discuție o serie de nume de familie (Butișcenko, Shishiganov, Peppovich) care suna atât de ciudat de familiar · - "Interesant, domnule", a împins Pavel Yakovlevich Ableukhov pe o prostituată cu buze

strălucitoare, într-o rochie portocalie deschisă și cu o țigară turcească în gură " Dar femeile? Sau altfel " Petersburg - "?" - "Ei bine, nu voi, nu voi: văd că este modest Și nu este deloc momentul Este ceva de vorbit " Și de jur împrejur s-a auzit: - "Cine și cine?" - "Cine? Ivani " - "Ivan Ivanovici! " - "Ivan Ivanovici Ivanov " - "Deci - spun: Ivan-Ivanch? Huh? Ivan-Ivanch? Ce esti tu Ivan-Ivanch? Aã, aõ, ah! " - "Dar Ivan Ivanovici ceva " " Toate acestea sunt minciuni " - "Nu, nu minciuni Întreabă-l pe Ivan Ivanovici: iată-l, în sala de biliard Hei Hei!" - "Ivan! " - "Ivan Ivanovici!" - "Ivvan Ivanovici Ivanov " - "Și ce porc ești, Ivan Ivanovici!" Undeva ridicau fum cu jug; de acolo mașina, ca o duzină de claxoane zgomotoase, aruncând în funingine zgomote sfâșietoare, lătră brusc: sub mașină, un negustor, Ivan Ivanovici Ivanov, fluturând o sticlă verde, a ajuns în poziție de dans cu o doamnă în bluză ruptă; acolo ardea murdăria obrajilor ei necurați; de sub părul roșcat, de sub pene purpurie care îi cădeau pe frunte, lipindu-și batista de buze ca să nu sughițeze cu voce tare, doamna cu ochi de ochelari a râs; iar sânii săreau în râs; nechezând Ivan Ivanovici Ivanov; publicul beat zdrăngăni în jur Nikolai Apollonovich se uită uluit: cum a putut să intre într-un loc atât de murdar și într-o companie atât de murdară în acele momente când? "Ha-ha-ha-ha-ha-ha", a răcnit aceeași grămadă de bețivi, când Ivan Ivanovici Ivanov și-a prins doamna de păr și a aplecat-o pe podea, smulgând o pană uriașă purpurie ; doamna plângea, așteptând o bătaie; dar au reuşit să-l smulgă la timp pe negustor de la ea Înverșunat, dureros, într-o mașină sălbatică, răcnind și bătând de tamburine, un bătrân îngrozitor, ca o explozie vulcanică de furii subterane care alerga spre noi din adâncuri, s-a întărit cu un sunet, a crescut și a plâns în sala restaurantului din țevi de aur: " - "Uu-snii bəznaa-dee-zhnaa-her se-əə-rdtsəə " - "Ha-ha-ha-ha-ha-ha! " UN PAHAR DE VODKA! Acolo sunt camerele murdare ale vechii taverne infernale; în afara zidurilor sale; acești pereți sunt pictați de mâna pictorului: fierberea meterezelor finlandeze, de unde, din dyles, pătrunzând în ceața creieră și verzuie, pe pânze mari umbroase, corăbiile puse în brațe zburau din nou spre Petersburg Ô Andrei Bely - "Mărturisește Hei, două pahare de vodcă! - recunoaște-o " a strigat Pavel Yakovlevich Morkovin - alb, alb: flasc - tot umflat, gras; chipul ei alb, gălbui, încă părea subțire, deși era umflat și gras: aici era un sac; aici - papila; aici - un neg alb " Pariez că îți prezint o ghicitoare la care aparatul tău mental lucrează în zadar în acest moment " Acolo, este o masă: la masă un marinar de patruzeci și cinci de ani, îmbrăcat în piele neagră (și parcă un olandez), cu fața albăstruie aplecată peste un pahar - "La tine cu un pikonchik? " Buze însângerate ale unui olandez - pentru ce oră? - acolo au tras un Allah care arde cu o flacără b "Deci cu pikonchik?" Iar lângă olandez, la masă, o masă grea, parcă din piatră, s-a scufundat atât de greu - "Cu un pikonchik" Cu sprâncene negru, cu păr negru, cei mai mulți râde ambiguu de Nikolai Apollonovich - Păi, tinere? - se auzi vocea de tenor a străinului în acest moment deasupra urechii lui " Ce este?" - "Ce parere ai despre comportamentul meu pe strada?" Și părea că acea masă va lovi cu pumnul în masă - trosnitul scândurilor crăpate, clinchetul paharelor sparte avea să anunțe restaurantul " Ce pot să spun despre comportamentul tău pe stradă? Oh, ce zici de stradă? Chiar nu știu " Aici, cea mai mare parte a luat o țeavă din faldurile grele ale caftanului, a pus-o în buze puternice și un fum puternic de vapori împuțiți a început să fumeze peste masă - "La a doua?" - "În a doua " Otravă astringentă strălucea înaintea lui; și vrând să se liniștească, și-a ales pentru

farfurie niște frunze leneșe; așa că stătea cu un pahar plin în mână, în timp ce Pavel Iakovlevici roia preocupat, încercând cu o furculiță tremurândă să-l lovească pe roșcată lipicioasă; și după ce a căzut într-o roșcată lipicioasă, Pavel Iakovlevici s-a întors (pe mustață îi atârnau moțuri) " Nu a fost ciudat acolo?" Așa că s-a ridicat odată (pentru că toate acestea - au fost) Dar ochelarii au clinchetat zgomotos; paharele clincheau la fel - unde clincau paharele? - "Unde?" Nikolai Apollonovich s-a chinuit să-și amintească Nikolai Apollonovich, din păcate, nu și-a putut aminti - "Atam - sub gard Nu, stăpâne, sardinele nu sunt necesare: înoată în nămol galben" Petersburg Pavel Iakovlevici îi făcu un gest explicativ lui Ableukhov - "Cum te-am depășit acolo: ai stat deasupra unei bălți și ai citit un bilet: ei bine, cred, un caz rar, cel mai rar Erau toate mesele în jur; la mese se zbenguia vreo familie nenorocită; și a doborât, a doborât acest fel aici: fără oameni, fără umbre, - lovirea cu un fel de capcane de hoți; toți erau locuitori ai insulelor, iar locuitorii insulelor sunt un nenorocit, un fel ciudat: nici oameni, nici umbre Pavel Yakovlevici Morkovin era și el din insulă: a zâmbit, a chicotit, a lovit cu un fel de trucuri de hoți " Știi ce, Pavel Iakovlevici, trebuie să mărturisesc, aștept o explicație de la tine " - "Comportamentul meu?" - "Da!" " O sa-ti explic " Otrava de tartă fulgeră din nou: s-a îmbătat - totul se învârtea; măduva de legume strălucea mai fantomatică; olandezul părea mai albăstrui, iar grosul mai enorm; umbra ei era spartă pe pereți și părea încoronată cu o anumită coroană Pavel Iakovlevici a devenit din ce în ce mai strălucitor - umflat, îngrășat: aici - ca un sac; aici - papila; aici - un neg alb; această față umflată a amintit în memoria lui de vârful unei lumânări grase, porc, curgând - "Deci pe a treia?" - "Al treilea " - "Ei bine, ce spui despre conversația de sub poartă?" - "Despre domino?" Ei bine , desigur, desigur!" " Voi spune ce am spus " " Poți fi destul de sincer cu mine " Nikolai Apollonovich a vrut să se întoarcă cu dezgust de la buzele mirositoare ale domnului Morkovin, dar s-a învins; iar când l-au sărutat pe buze, el și-a aruncat involuntar privirea, plină de tortură, spre tavan, măturându-și o șuviță de păr de pe fruntea înaltă cu mâna, în timp ce buzele i se întindeau nefiresc într-un zâmbet și, sărind încordat, tremurat (labe sărind nefiresc chinuiau broaștele când capetele firelor electrice ating aceste labe) - "Ei bine, așa e mai bine; și nu te gândi la nimic: domino-urile sunt așa-așa Tocmai am inventat domino pentru cunoștință " "Îmi pare rău, ai picurat grăsime de sardine", l-a întrerupt Nikolai Apollonovici și el însuși s-a gândit: "E tot viclean ca să stoarcă: trebuie să fii atent " Am uitat să spunem: Nikolai Apollonovich a luat de pe domino-ul din sala restaurantului - "De acord: o idee sălbatică că sunteți domino Hee-hee-hee: ei bine, de unde vine asta - nu? Asculta? Îmi spun: hei, Pavlusha, da, prietene, asta e așa-așa: o perspectivă curioasă - și, mai mult, sub gard, în timp ce împlinesc, ca să spunem așa, nevoia umană necesară Andrei Bely Cehă Domino! S-au îndepărtat de tejgheaua cu vodcă, făcându-și loc între mese Și iarăși de acolo aparatul, ca o duzină de claxoane zgomotoase, aruncând în funingine sunete sfâșietoare, lătră brusc; stoluri de clopote mici care se izbesc de urechi vadilinkali; lăudarea obrăzătoare a cuiva se repezi dintr-un birou separat - "Bărbat: o față de masă curată " - "Si vodca " - "Ei bine, deci, domnule: am terminat cu domino Și acum, dragă, despre un alt mod care ne leagă " - "Ai spus despre un fel de punct de legătură Ce fel de punct este acesta?" Și-au pus coatele pe masă Nikolai Apollonovich se simțea în stare de ebrietate (de oboseală, dreapta); toate culorile,

toate sunetele, toate mirosurile mai urâte lovesc creierul încins alb - "Da, da, da: cel mai curios, cel mai curios moft Excelent; Eu am rinichi cu Madeira, iar tu și rinichi? " Ce este acest articol?" - "Sexual, două porții de rinichi Te-ai demnat să întrebi despre cel mai curios punct? Ei bine, așadar, domnule - mărturisesc: legăturile - legăturile care ne legau - sunt esența legăturilor sacre " - "?" " Acestea sunt legăturile de rudenie " - "?" " Legături de sânge " În acest moment, rinichii au fost administrați - "O, să nu crezi că acele legături - Sare, piper, muștar! - au fost asociate cu vărsarea sângelui: de ce tremi, draga mea? Uite cum ai izbucnit, te-ai ocupat - o fată tânără! Treci muștar? Iată ardeiul " Nikolai Apollonovich, ca și Apollon Apollonovich, a piperat supa; dar a rămas cu cutia de ardei atârnată în aer - "Ce ai spus?" - "Ți-am spus: iată un ardei " " Despre sânge " - "Huh? Despre obligațiuni? Prin legături de sânge mă refer la legăturile de rudenie - O măsuță a alergat prin hol aici (vodca a funcționat); măsuța s-a extins fără rost și fără măsură; Pavel Iakovlevici, împreună cu marginea mesei, a zburat, s-a legat cu un șervețel murdar, a bătut în șervețel și a părut un vierme cadaver " Totuși, scuză-mă, trebuie să nu te fi înțeles deloc: spune-mi, ce vrei să spui prin rudenia noastră?" - "Eu, Nikolai Apollonovich, vin, până la urmă, la tine, frate " Petersburg - "Ca un frate?" Nikolai Apollonovici chiar s-a ridicat, dar și-a aplecat fața peste masă spre micul domn; cu nările nervoase tremurând, chipul îi părea acum roz și alb într-o pălărie de păr în picioare; părul ei avea o culoare cețoasă - "Desigur, ilegal, pentru că, până la urmă, sunt rodul iubirii nefericite a părintelui tău cu o croitoreasă de casă " Nikolai Apollonovich se aşeză; albastru închis și ochii încă întunecați, și cea mai ușoară tămâie de arome alb-roz și fața de masă subțire care îi chinuia degetele exprimau dorința de moarte: ableuhovii au prețuit mereu puritatea sângelui lor; preţuit sânge şi el; - cum așa, cum așa: tatăl său, așadar, a avut - "Tatăl tău, prin urmare, a avut un rro-manchik interesant în tinerețe " Nikolai Apollonovich s-a gândit brusc că Morkovin va continua fraza cu cuvintele: "care s-a încheiat cu apariția mea" (ce prostie, ce idee nebună!) " Care s-a încheiat cu nașterea mea " Nebunie! A fost odata - "Și cu această ocazie a întâlnirii noastre rude, vom mai bea una" Înverșunat, dureros în mașina sălbatică, răcnind și bătând în tamburine, groaznicul bătrân, ca un țipăt care venea spre noi din adâncuri, s-a întărit cu un sunet, a crescut și a plâns în sala restaurantului din țevi de aur " Vrei să spui că părintele meu " " Părintele nostru comun" - "Dacă vrei, obișnuitul nostru", a ridicat Nikolai Apollonovich din umeri - "Ahhh: un umăr? Cum s-a zvâcnit!" îl întrerupse Pavel Iakovlevici - "M-am înfiorat - știi de ce?" - "De ce?" - "Pentru că pentru tine, Nikolai Apollonovich, rudenia cu un astfel de subiect, la urma urmei, este jignitoare Și apoi, știi, ai devenit mai curajos" - "Ai mai curajos? De ce ar trebui să fiu un laș?" - "Ha-ha-ha!" - Pavel Yakovlevich nu l-a ascultat, - "au devenit mai curajoși pentru că, în opinia dvs - Mai mulți rinichi " - "Multumesc " - "Mi s-a explicat excelenta curiozitate și conversația noastră de sub gard Și sosul Tu, te rog să mă scuzi, că îți aplic, draga mea, o metodă psihologică, ca să zic așa, tortură - desigur , așteptare; Te simt, draga mea, de aici, de-acolo: voi alerga și acolo și aici; voi ține ambuscadă Și apoi voi sări afară " Andrei Bely Nikolai Apollonovici și-a înșurubat ochii și, din genele întunecate și lungi, ochii i s-au aprins atât de sălbatic, cât și de hotărât să nu cerșească milă, în timp ce degetele lui băteau pe masă - "Acesta este la fel despre relația noastră cu tine; și asta e o

bâjbâială: cum vei reacționa Și acum trebuie să te mulțumesc și să te supăr în același timp Nu, mă scuzi - eu acționez mereu la fel când fac o nouă cunoștință : ramane de notat ca frati, dar cu parinti diferiti - "? " - "Despre Apollon Apollonovich, doar glumeam: nu a existat o poveste de dragoste cu o croitoreasă; nu a existat deloc romantism - hehehehe O persoană excepțional de morală în epoca noastră imorală " " De ce suntem frați?" - "Prin convingere " " Cum poți să-mi cunoști convingerile?" - "Ești cel mai convins terorist, Nikolai Apollonovich" (Totul, totul, totul în Nikolai Apollonovich s-a contopit într-o slăbiciune continuă; totul, totul, totul s-a contopit într-o singură tortură) - "Teroristul inveterat și cu mine: dacă vă rog, v-am introdus numele notorii: Butishchenko, Shishiganov și Peppovich Vă amintiți, v-am adus tocmai acum? A fost un indiciu subtil aici, înțelegeți, spun ei, după cum doriți Alexander Ivanovich Dudkin, Elusive! Nu? A? Înțelegi, înțelegi? Nu te rușina: înțelegi, pentru că ești o persoană bine citită, teoreticianul nostru, cea mai deșteaptă fiară: uuu, canalul meu, lasă-mă să te sărut " " Ha-ha-ha", se lăsă pe spate Nikolai Apollonovich pe spătarul scaunului său nenorocit, "ha-ha-ha-ha-ha " " I-he-hee", a ridicat Pavel Yakovlevici, "și-hee-hee " " Ha-ha-ha", a continuat să râdă Nikolai Apollonovich " I-hee-hee", a chicotit și Morkovin Mulțimea de la masa alăturată s-a întors furios spre ei și s-a uitat cu atenție - "Ce faci?" Nikolai Apollonovich s-a supărat " Tu nu le cunoști pe ale tale " "Îți voi spune ce", a spus Nikolai Apollonovich destul de serios, prefăcându-se că stăpânește râsul furios (a râs cu putere), "te înșeli, pentru că am o atitudine negativă față de teroare ; si pe langa toate: spune-mi, de unde tragi? - "Ai milă, Nikolai Apollonovich! Da, știu totul despre tine: despre nod, despre Alexander Ivanovich Dudkin și despre Sofia Petrovna " - "Știu totul din curiozitate personală și mai departe: din datorie oficială " - "Ah, servi?" Petersburg - "Da: în poliția secretă " - "În paznicul?" - "De ce, draga mea, te strângi de piept cu o asemenea expresie, de parcă ai avea acolo cel mai periculos și mai secret document Un pahar de vodcă! " PIERD FARA RETURNARE Pentru o clipă, amândoi încremeniră; din spatele marginii mesei, Pavel Iakovlevici Morkovin, funcționar al departamentului de securitate, a crescut, s-a întins, s-a întins cu degetul ridicat; acum vârful ascuțit al acestui deget înțepenit s-a prins de butonul lui Nikolai Apollonovich de peste masă; apoi Nikolai Apollonovici, cu un zâmbet vinovat complet nou, scoase din buzunarul lateral o cărțișcă legată, care s-a dovedit a fi un caiet " Ah, ah, ah! Vă rog să-mi dați această cărțiță pentru vizionare " Nikolai Apollonovich nu a rezistat; stătea nemișcat cu același zâmbet vinovat; tortura lui a depășit toate limitele; au dispărut extazele celor chinuiți și inspirația rolului sacrificial; au fost: umilirea, smerenia (rămășițele mândriei distruse); nu mai avea decât o singură cale înainte pentru el: calea nesimţirii plictisitoare Oricum ar fi: i-a dat cărtița detectivului pentru vizionare, ca un criminal condamnat, răstignit de suferință și ca un sfânt defăimător (nerușinat înșelător!) Pavel Iakovlevici, aplecat asupra cărții, și-a scos capul din spatele marginii mesei, care părea să fie prinsă nu de gât, ci de două mâini; pentru o clipă a devenit doar un monstru: Nikolai Apolonovici în acea clipă a văzut: un cap murdar, clipind din ochi, cu părul ca dintr-un câine, un pieptene din lână pieptănată, înroșit de râs dezgustător, pliuri galbene ale pielii masa cu zece degete sar peste frunzele unei cărți, arătând ca o insectă uriașă: un păianjen cu zece picioare, foșnind labele pe hârtie Dar totul a fost o comedie Pavel Yakovlevich, se pare, a vrut să-l sperie pe Ableukhov cu vederea acestui detectiv

(glumă frumoasă!); la fel de zdrăngănind de râs, îi aruncă lui Able-Uhov cărțica înapoi peste masă " Dar de ce, scuzați-mă: așa smerenie Nu cred că o să vă interoghez Nu vă alarmați, draga mea: sunt repartizat la secția de securitate din partid Și degeaba tu, Nikolai Apollonovich, te-ai îngrijorat: de Dumnezeu, în zadar " - "Râzi?" - "Nici o picătură! Dacă aș fi fost un polițist adevărat, ai fi fost deja arestat, pentru că gestul tău, știi, a fost demn de atenție; la început ți-ai strâns pieptul cu o expresie înspăimântată pe față, de parcă ai avea un document acolo Dacă te întâlnești cu un detectiv pe viitor, nu repeta acest gest; acest gest te-a trădat Ești de acord? Andrei Bely - "Poate " - "Și atunci, să-ți spun, ai făcut o nouă greșeală: ai scos un caiet nevinovat într-un moment în care nimeni nu ți-a cerut; scos pentru a distrage atenția de la altceva; dar nu ai atins scopul; nu a distras atenția, ci a atras atenția; m-au făcut să cred că un fel de document încă mi-a rămas în buzunar O, ce frivol ești Privește această pagină a cărțiței pe care mi-ai dat-o; mi-ai dezvăluit involuntar un secret de dragoste: aici, aici, admiră " S-au auzit țipete de animale ale mașinii: strigătul unui taur gigantic sacrificat în abator: tamburine - izbucni, izbucnesc, izbucnesc - "Ascultă!" Nikolai Apollonovich a spus asta, ascultă cu adevărată furie " De ce această tortură? Dacă ești cu adevărat cine spui că ești - omule, înțeleg! - atunci toate comportamentele tale, toate bufniile tale - sunt nedemne Amândoi s-au ridicat În pufurile albe din bucătăria duhoarei împuțite stătea Nikolai Apolonovici - palid, alb și furios, smulgându-și gura roșie fără nici un râs, într-o aureolă de șapcă de in ceață din părul său cel mai frumos; ca un animal care rânjește vânat de câini, se întoarse cu dispreț spre Morkovin, aruncând cincizeci de copeici pe jos Aparatul era deja tăcut; mesele învecinate fuseseră de mult goale, iar familia nenorocită se împrăștiase de-a lungul liniilor insulei; brusc electricitatea albă s-a stins peste tot; lumina roșie a unei lumânări străpungea vidul mort ici și colo; iar pereții se topeau în întuneric: doar acolo unde stătea lumânarea și se vedea marginea peretelui pictat, în hol șuiera spumă albă Și de acolo, de la distanță, pe pânzele sale întunecate, Olandezul Zburător a zburat la Petersburg (Nikolai Appolonovich, e adevărat, i se învârtea capul din șapte pahare beate); un marinar de patruzeci și cinci de ani s-a ridicat de la masă (nu este olandez?); pentru o clipă, ochii lui străluciră cu scântei verzui; dar a dispărut în întuneric Domnul Morkovin, îndreptându-și redingota, se uită la Nikolai Apollonovici cu un fel de tandrețe gânditoare (starea de spirit a acestuia din urmă, se pare, l-a pătruns și în el); oftă melancolic; și a coborât ochii; așa că pentru un minut n-au scos niciun cuvânt În cele din urmă, Pavel Yakovlevich a vorbit cu un aranjament ca și pentru tine " " Și ce se ascunde, tovarășe? " " Nu am venit aici pentru glume " " Nu ar trebui să fim de acord? " - "?" Petersburg P - "Ei bine, da, da: conveniți asupra unei zile pentru îndeplinirea promisiunii Într-adevăr, Nikolai Apollonovich, ești un excentric, dintre care sunt puțini; ai putea să te gândești pentru un minut că eu, așa, fără nicio treabă, am rătăcit pe străzi după tine, în cele din urmă, cu greu, am găsit o scuză pentru o conversație " Și apoi, privind cu severitate în ochii lui Ableuhov, a adăugat cu demnitate: "Partidul, Nikolai Apolonovici, așteaptă imediat un răspuns" Nikolai Apolonovici a coborât în liniște scările; capătul scărilor a intrat în întuneric; dedesubt - la uşă - stăteau: ei; cine sunt ei, nu a putut să răspundă în mod pozitiv la această întrebare pentru el însuși: un contur negru și un fel de ceață verde, putrezită, ca și cum ar arde slab de fosfor (aceasta era fasciculul unei lămpi exterioare care cădea); iar ei îl

aşteptau Şi când s-a dus la acea uşă, de ambele părţi ale lui a simţit privirea atentă a observatorului: şi unul dintre ei era acelaşi uriaş pe care Allah l-a tras la masa de lângă el: iluminat de raza unei lămpi exterioare, el stătea acolo, la uşă, cu un volum cu cap de aramă; un chip de metal, ardend de fosfor, îl privea pe Ableukhov, intrând o clipă în fascicul; şi o mână verde, de mai multe sute de pud, ameninţată - "Cine este?" - "Cine ne distruge fără întoarcere " - "Detect?" - "Niciodată " Uşa restaurantului s-a trântit Lampioane înalte, cu ochi mulţi, chinuite de vânturi, fluturau cu lumini ciudate, extinzându-se în noaptea lungă din Petersburg; din temeia curgeau pietoni negri, negri; din nou pălăria melon alerga de-a lungul peretelui de lângă el " Ei bine, ce se întâmplă dacă refuz comanda?" " Te arestez " " Tu? Pe mine? Arestare?" " Nu uita că eu " - "Ce eşti un conspirator?" - "Sunt funcţionar al departamentului de securitate; în calitate de oficial al departamentului de securitate, te voi aresta " Vântul Nevei fluiera în firele telegrafice şi plângea în prag; se vedeau smocuri îngheţate de nori pe jumătate rupti; şi părea că benzi de ploi supărătoare se vor rupe din norul foarte zdrenţuit - ciripind, şoptind, bătând picături de piatră pe lespezi, învârtindu-şi bulele reci pe bălţile care gâlgâiau " Ce va spune partidul?" - "Partidul mă va justifica: folosind poziţia mea în Okhrana, te voi răzbuna pentru Partid " " Ei bine, ce dacă te denunţ?" - "Încearcă " Din norul foarte zdrenţuit au început să cadă benzi de ploi supărătoare - ciripind, şoptind, lovind picături de piatră pe plăci, învârtindu-şi bulele reci prin bălţile gâoâite Andrei Bely - "Nu, Nikolai Apollonovich, îl întreb - glume deoparte: pentru că sunt foarte, foarte serios; şi trebuie să spun: îndoiala ta, nehotărârea ta mă omoară; a fost necesar să cântăriţi toate şansele dinainte În sfârşit, aţi putea refuza (slavă Domnului, două luni) Nu ai avut grijă să faci asta în timp util; ai o singură cale; şi trebuie să - alegeţi: arestare, sinucidere, crimă Tu, sper, mă înţelegi acum? La revedere " Pălăria melon a alergat spre linia a şaptesprezecea, iar paltonul spre pod Petersburg, Petersburg! Asediat de ceaţă, şi m-ai urmărit cu un joc de creier inactiv: eşti un chinuitor cu inima tare: dar eşti o fantomă neastâmpărată: mă atacai; Am alergat şi pe bulevardele tale groaznice, pentru a zbura pe acest pod strălucitor dintr-un pornire de alergare O, podul mare şi strălucitor cu electricitate! O, ape verzi, infestate de bacili! Îmi amintesc un moment fatal; prin balustrada ta umedă într-o noapte de septembrie m-am aplecat; şi o clipă: trupul meu ar zbura în ceaţă Pe podul mare de fontă Nikolai Apollonovich se întoarse; vedea în spatele lui - nimic, nimeni: peste balustradele umede, umede, peste apa verzuie plină de bacili, doar curenţii vântului rece din Neva îl cuprinse în lacrimi; aici, în acest loc, cu două luni şi jumătate înainte, Nikolai Apolonovici şi-a făcut groaznica promisiune; o ceară, tot acelaşi chip, buze proeminente, întinse dintr-un pardesiu cenuşiu peste balustrada umedă; deasupra Nevei stătea, uitându-se oarecum plictisitor în verdeaţă - sau nu: zburând cu privirea spre locul unde malurile se scufundau; apoi s-a îndepărtat repede, cu piciorul stamb încurcat în fustele pardesiului său Un fel de pată fosforescentă era atât ceţoasă, cât şi mătura cu furie pe cer; Distanţa Neva era aburită cu o strălucire fosforescentă; iar de aici avioanele zburătoare în tăcere pâlpâiau în verde, reverberând ici-colo cu o scânteie aurie În spatele Nevei, clădirile uriaşe ale insulelor se ridicau acum şi îşi aruncau ochii de foc în ceaţă Mai sus, nişte contururi vagi se întindeau furios; Roi după roi au urcat Digul era gol Ocazional trecea pe lângă umbra neagră a unui poliţist; piata era goala; în dreapta, Senatul şi

Sinodul și-au ridicat etajele Stânca s-a ridicat și ea: Nikolai Apollonovich, cu o oarecare curiozitate deosebită, și-a aruncat ochii la conturul imens al Călărețului Chiar acum, când treceau pe aici cu Pavel Iakovlevici, lui Ableukhov i se părea că Călărețul nu era acolo (umbra lui îl acoperea); acum o penumbra tremurata acoperea fata Calaretului; iar chipul de metal a zâmbit ambiguu Deodată norii s-au rupt, iar norii s-au luminat sub lună ca o ceață verde de aramă topit Pentru o clipă, totul a fulgerat: ferestrele, acoperișurile, granitele; fulgeră - Fața călărețului, coroană de laur aramiu; Petersburg multe mii de metal atârnau de umerii verzi plictisiți ai vracului cu cap de aramă; atât fața turnată, cât și coroana, verzi din când în când, cât și mâna de mai multe sute de pud întinse drept poruncitor în direcția lui Nikolai Apollonovich, străluceau fosforic; gândurile de aramă erau verzi în golurile de aramă ale ochilor; și părea: mâna s-ar mișca (pliuri grele ar suna pe cotul mantiei), copite de metal vor cădea pe stâncă cu un vuiet puternic și se auzea o voce zdrobitoare în toată Petersburgul: Da , da, da " - "Eu sunt " " Struc fără întoarcere " Pentru o clipă totul s-a luminat brusc pentru Nikolai Apollonovich; da - a înțeles acum ce grămadă stătea acolo la masă, în taverna Vasileostrovsky (chiar a avut o viziune?); în timp ce se îndrepta spre ușa aceea, din colț, luminat de un felinar, acest chip i-a apărut; iar această mână verde l-a amenințat Pentru o clipă, totul i-a devenit clar lui Ableukhov: soarta i s-a luminat: da, trebuie; și da, este condamnat Dar norii s-au prăbușit în lună; frânturi de împletituri de vrăjitoare zburau sub cer Nikolai Apollonovich a fugit de Călărețul de bronz râzând: Da , da, da " " Știu, știu " - "Mort fără întoarcere " Un snop de foc a zburat pe strada goală: apoi o trăsură neagră de curte purta felinare roșii strălucitoare, parcă aveau ochii plini de sânge; conturul fantomatic al pălăriei cocoșate a lacheului și conturul aripilor pardesiului zburau cu foc din ceață în ceață Grifoni Și aleile întinse - acolo, acolo: alei întinse; pietonul înnorat nu-și grăbi pașii: pietonul înnorat se uita langoros în jur: infinitatea clădirilor! Pietonul înnorat a fost Nikolai Apollonovich Fără a pierde o clipă, a fost necesar să se ia măsuri imediate - dar ce să faci? La urma urmei, nu-i așa, nu a semănat dens sămânța teoriilor despre nebunia tuturor felurilor de milă? În fața acelui grup tăcut, nu și-a exprimat o dată părerile - totul despre asta, despre un singur lucru: despre dezgustul său surd față de stăpân, față de urechile bătrâne ale maestrului, față de toți tătarii și nobilimea, până la la acest gât întins ca de pasăre cu o venă subcutanată În cele din urmă, a angajat niște Vanka întârziate: au trecut cu mașina pe lângă el, zburând clădiri cu patru etaje Amiraalitatea și-a înaintat latura cu opt coloane: s-a ridicat în roz și a dispărut; pe cealaltă parte, dincolo de Neva, între marginile albe de tencuială, pereții vechii clădiri își aruncau culoarea strălucitoare a morcovului; negru Andrei Bely cutia soldatului alb a ramas in stanga; un bătrân grenadier pavlovian se plimba acolo într-un pardesiu gri; și-a pus baioneta ascuțită și sclipitoare peste umăr În mod uniform, încet, languit, Vanka trecu la trap pe lângă Pavlovka; uniform, încet, languit, Nikolai Apollonovich trecu și el pe lângă pavlovian Dimineața senină, arzând de scântei Neva, a prefăcut toată apa de acolo într-o prăpastie de aur curat; iar în abisul de aur pur a zburat hornul unui abur care fluiera; văzu că silueta uscată de pe trotuar își grăbea pasul întârziat, sărind cumva peste pietre - acea siluetă uscată, care în care pe care o recunoscu: era Apollon Apollonovich Nikolai Apollonovich a vrut să întârzie taximetristul pentru a-i da timp figurii să se îndepărteze, astfel

încât - era prea târziu: capul bătrân și ras se întoarse către taximetrist, se legănă și se întoarse Nikolai Apolonovici, pentru a nu fi recunoscut, s-a întors cu spatele pietonului întârziat: și-a băgat nasul în castor; putea fi văzut - un guler și o șapcă; deja acasă, un bloc galben în fața lui stătea în ceață Apollon Apollonovich Ableukhov, care îl văzuse pe adolescent, se grăbea acum spre pragul casei galbene; iar pe lângă el, Amiralitatea a împins doar latura cu opt coloane; standul cu dungi alb-negru a rămas în stânga; mergea deja de-a lungul digului, contemplând acolo, pe Neva, un abis de aur curat, în care zburase din zbor hornul unui abur fluier Apoi, în spatele lui, Apollon Apollonovich Ableukhov auzi tunetul unui taxi; bătrânul bărbierit se întoarse spre taxi; iar când șoferul îl ajunse din urmă pe senator, senatorul văzu: acolo, deasupra scaunului, un tânăr demodat și urât ghemuit, înfășurat într-un pardesiu în cel mai neplăcut mod; și când acest tânăr s-a uitat la senator, cu nasul îngropat în haina lui (se vedeau doar ochii și șapca), atunci bătrânul cap al senatorului a zburat atât de repede de perete, încât pălăria de cilindru a lovit fructul de sâmbure al casei negre marginea (Apollon Apollonovich Ableukhov și-a îndreptat metodic pălăria de cilindru), iar Apollon Apollonovich Ableukhov s-a uitat un minut în adâncurile apei: în abisul roșu-smarald I s-a părut că ochii tineretului neplăcut, văzându-l, într-o clipită din ochi au început să se lărgească, să se lărgească, să se late; Îngrozit, Apollon Apollonovich s-a oprit îngrozit: această privire îl urmărea tot mai des pe Apollon Apollonovich; subalternii se uitau la el cu privirea asta, cu privirea asta se uita la el o familie nenorocită în trecere: atât un student, cât și o pălărie manciuriană șubredă; da, da, da: cu aceeași privire arătau și cu aceeași strălucire extinsă; și deja șoferul, depășindu-l, sărea supărător pe pietre; și a fulgerat numărul insignei: o mie nouă sute cinci; iar Apollon Apollonovich, înspăimântat deplin, privi în depărtarea purpurie, cu multe trâmbițe; iar Vasilevski Ostrov se uită dureros, jignitor, insolent la senator Petersburg Nikolai Apollonovich a sărit din cabină, cu piciorul stamb încurcat în fustele pardesiului său, de modă veche și cumva complet supărat, a alergat repede la intrarea casei galbene, clătinându-se ca o rață și batându-și aripile paltonului în aer pe fundal a unui zori purpuriu strălucitor; Ableuhov stătea la intrare; Ableuhov a sunat; și de atâtea ori înainte (exact la fel și astăzi), vocea paznicului, Nikolaich, se repezi spre el de undeva din depărtare: - "Îți dorim multă sănătate, Nikolai Apollonovich! Îți suntem foarte recunoscători, c Târziu " Și de multe ori înainte, exact la fel și astăzi, piesa de cinci copeci a căzut în mâna paznicului, Nikolaich Nikolai Apolonovici smuci cu forță de sonerie: o, dacă Semionici ar fi deschis ușa acolo, altfel acea siluetă uscată ar apărea din ceață (de ce nu era în trăsură?); iar de fiecare parte a veranda grea a casei a văzut gura deschisă a unui grifon, roz din zori, și ținând cu ghearele lui inele pentru stâlpi, un steag roșu-alb-albastru , fluturând steagul tricolor peste Neva pe anumite zile calendaristice; deasupra grifonilor, pe o piatră era cioplită stema Abbluhovilor; această stemă înfățișa un cavaler cu pene lungi, în bucle rococo și străpuns cu un unicorn; la Nikolai Apollonovich Abbluhov, ca un pește alunecând pentru o clipă peste suprafața apelor, a trecut un gând sălbatic: Apollon Apollonovich, care trăiește dincolo de pragul acelei uși, este, până la urmă, un cavaler găurit; iar în spatele acestui gând a alunecat deloc cețos, fără să se ridice la suprafață (un pește va stria așa de departe): vechea stemă a familiei a aparținut tuturor abbluhovilor; iar el, Nikolai Apollonovich, a fost și el perforat - dar de cine suntem

perforați? Toată acea prostie mintală i-a străbătut sufletul într-o zecime de secundă: și deja acolo, și deja acolo, pe panou - în ceață - a văzut acea siluetă uscată grăbindu-se spre casă: acea siluetă uscată a alergat repede - acea uscată figură în care cine care de la distanță i-a apărut în fața unui copil pe jumătate copt: cu fața galben-gălbuie, slăbit, hemoroidal, Apollon Apollonovich Ableukhov, părintele, semăna cu moartea într-un vârf pălărie; Nikolai Apollonovich - există gânduri sălbatice - și-a imaginat figurina lui Apollon Apollonovich în momentul împlinirii relațiilor conjugale cu mama sa, Anna Petrovna: iar Nikolai Apollonovich a simțit greață familiară cu o vigoare reînnoită (la urma urmei, într-unul dintre aceste momente a fost conceput) Indignarea l-a cuprins: nu, lasă, ce va fi! Între timp, figurina se apropia Nikolai Apollonovich, spre rușinea lui, a văzut că valul furiei sale, încălzit artificial, se stinge și se stinge: o confuzie familiară a pus stăpânire pe el și Și ochii lui Apollon Apollonovich au văzut o vedere neplăcută: Nikolai Apollonovich, de modă veche și cumva supărat, cu o față galben-gălbuie, cu pleoapele inflamate înroșite, cu o buză proeminentă - Nikolai Apollonovich a sărit repede de pe treptele verandă și, legănându-se ca o rață, alergă vinovat spre părinte Andrei Bely cu o privire care clipește, ocolitoare și cu o mână parfumată întinsă de sub blana pardesiei: " Bună dimineața, tată " Tăcere - "Iată o întâlnire neașteptată, iar eu - de la Tsukatov " Apollon Apollonovich Ableukhov credea că acest tânăr aparent timid era un ticălos; dar Apollon Apollonovich Ableukhov era stânjenit de acest gând, mai ales în prezența fiului său; și, stânjenit, Apollon Apollonovich Ableukhov mormăi timid: - "Așa, domnule, așa, domnule: bună dimineața, Kolenka Da, aici, - haide - ne-am întâlnit Eh? Da da da " Și de atâtea ori înainte, ca și astăzi, s-a auzit aici, în ceață, vocea paznicului, Nikolaich: - "Bună dimineața, domnule, excelență!" Pe verandă, de ambele părți ale ușii, grifonii și-au sfâșiat de groază gura în formă de cioc; un cavaler de piatră cu pene lungi în bucle rococo și cu pieptul sfâșiat a fost străpuns de un unicorn; cu cât presimțirile cu degetele roz ale zilei zburau pe cer mai orbitoare și mai aerisite, cu atât mai clar toate proiecțiile clădirilor deveneau mai grele; cu cât mai purpuriu, mai violet era grifonul care deschidea gura Ușile s-au deschis; mirosul unei încăperi familiare îl cuprinse pe Ableukhov; degetele venoase ale unui lacheu s-au strecurat prin deschiderea ușii: însuși Semyonitch cenușiu, totul somnoros, într-o jachetă nácnex aruncată peste, prins de guler de o mână de șaptezeci de ani, miji, lăsând domnilor să treacă, din privirea insuportabilă a lui Zanev Ableukhovii au zburat într-un fel în lateral prin deschiderea ușii ROȘU CA FOCUL Amândoi știau că urmau să poarte o conversație; această conversație se prepara în lungi ani de tăcere; Apollon Apollonovich, dându-și lacheului pălăria, paltonul și mănușile, s-a amestecat cu galoșurile; bietul, bietul senator: știa oare că Nikolai Apollonovich avea aceeași misiune în legătură cu el În egală măsură, Nikolai Apollonovich nu ar fi putut ghici că întreaga istorie a dominoului roșu era perfect cunoscută de părinte Amândoi au inhalat în acel minut mirosurile camerei familiare; pe mâna venoasă a unui lacheu cădea încet, argintiu, un castor magnific; somnoros, cumva, pardesiul a căzut - așa că, în dominoul său, Nikolai Apollonovich a apărut în fața ochiului părintelui său La Apollon Apollonovich, la vederea acestui domino, în minte i se învârteau linii lungi întărite: Vopsele de culoare de foc voi arunca pe palmă, Ca să apară în abisul Roșu-luminii, ca focul Petersburg Cu exact aceeași mână venoasă ca a lui Semyonitch (numai că nu era spălată curat), simți tancurile: " Ah un Red domino?

Te rog spune-mi! " - "Am fost mummeri " - "Deci, domnule Kolenka deci, domnule " Apollon Apollonovich stătea în fața lui Kolenka cu un fel de amară ironie, jumătate mormăind, jumătate mestecându-și buzele; cumva, cu ironie, pielea i s-a adunat pe frunte - în riduri; mizerabilă cumva s-a întins pe craniu Se simțea explicația următoare: se simțea că pe pomul vieții lor, fructele care crescuse se coptiseră deja; acum se strică: se strică și - deodată: Apollon Apollonovich și-a scăpat creionul (la treptele scării de catifea); Nikolai Apollonovich, urmând un obicei străvechi, s-a grăbit să-l ridice cu respect; Apollon Apollonovich, la rândul său, s-a repezit să preîntâmpine ajutorul fiului său, dar s-a împiedicat, căzând pe coapse și atingând treptele cu mâinile; repede capul lui chel zbura în jos și înainte; trezindu-se pe neașteptate sub degetele fiului său, care și-a întins mâna: Nikolai Apollonovich a văzut instantaneu gâtul galben, venos al tatălui său, care amintește de o coadă de crustacee (o arteră bătută din lateral); Nikolai Apollonovici nu și-a calculat mișcările stângace, atingându-i pe neașteptat gâtul; pulsația caldă a gâtului îl înspăimântă și-și trase mâna, dar o trase prea târziu înapoi: sub atingerea mâinii sale reci (transpira mereu puțin), Apollon Apollonovich se întoarse și văzu aceeași privire; capul senatorului a tresărit instantaneu thkoaí, pielea s-a mototolit atât de grav în riduri peste craniu și urechile s-au zvâcnit puțin În domino-ul său, Nikolai Apollonovici părea înfocat; iar senatorul, ca un japonez agitat care învățase tehnicile de Ju-Jitsu, s-a aruncat deoparte, îndreptându-se brusc pe genunchii săi proști - în sus, în sus și în lateral Toate acestea au durat o clipă Nikolai Apollonovici a luat în tăcere creionul și i l-a întins senatorului " Aici, tată!" Un fleac pur, lovindu-le unul împotriva celuilalt, a dat naștere atât la o explozie de dorințe, gânduri și sentimente eterogene; Apollon Apollonovich a fost stânjenit de urâțenia a ceea ce tocmai se întâmplase: frica lui ca răspuns la respectul unui serviciu filial neînsemnat (acest, tot roșu, omul era încă fiul lui: carnea cărnii sale: și este rușinos să-ți fie frică de propriul său carne, de ce i-a fost frică?); cu toate acestea, era o rușine: stătea ghemuit sub fiul său și simțea fizic aceeași privire asupra lui Odată cu jena, Apollon Apollonovich a experimentat și supărare: s-a tras, și-a îndoit cochet talia, și-a apăsat cu mândrie buzele într-un inel, luând în mâini creionul ridicat Andrei Bely - "Mulțumesc, Kolenka · Mulțumesc foarte mult · Și vă doresc un somn plăcut " Recunoștința tatălui în același moment l-a stânjenit pe fiu; Nikolai Apollonovici simți un jet de sânge în obraji; iar când credea că devine roz, era deja purpuriu Apollon Apollonovich aruncă o privire pe furiș la fiul său; si, vazand ca fiul devine violet, el insusi a inceput sa devina roz; pentru a ascunde acest roz, cu cochetă grație, a zburat repede și repede în sus pe scări, a zburat să se odihnească imediat în dormitorul său, înfășurat în cea mai subțire lenjerie Nikolai Apollonovici se trezi singur pe treptele scării de catifea, cufundat în gânduri adânci și încăpățânate: dar vocea lacheului îi întrerupse procesul mental - "Părinți! Iată o eclipsă, domnule! Memoria s-a rătăcit cu totul Domnul meu, dragă: până la urmă, ceva s-a întâmplat! " " Ce s-a întâmplat?" - "Și așa încât - iii Cum să spun ceva - nu îndrăznesc " Pe treptele unei scări cenușii, acoperite cu catifea (călcate în picioare sub picioarele miniștrilor), Nikolai Apollonovich și-a luat timp; de la fereastră, chiar în locul în care părintele s-a împiedicat, i-a căzut sub picioare o plasă de pete violete; această plasă de pete violet din anumite motive mi-a amintit de sânge (sângele s-a transformat și în violet pe armele antice) Greața familiară, odioasă, numai că nu în dimensiunile

ei de odinioară (îngrozitoare), a crescut din stomac: a suferit de indigestie? " S-a întâmplat! Da - asta e: amanta noastră " - "Doamna noastră, Anna Petrovna-s " - "Am sosit, domnule!!" În acel moment, Nikolai Apollonovich a început să căscă de greață: iar deschiderea uriașă a gurii i s-a lărgit în zori: stătea acolo, roșu ca o torță Buzele bătrâne ale lacheului se întinseră sub capacul blond al celui mai magnific și mai fin păr: - "A sosit, domnule!" - "Cine a venit?" - "Anna Petrovna-s " - "Ce este asta? " - "Ce fel de? Părinte Ce ești tu, dragul meu domn, tot la fel, ca un străin: mama ta " - "?" - "S-au întors din Gishpania la Sankt Petersburg " - "Au trimis o scrisoare cu un mesager, domnule: s-au oprit la un hotel Pentru că - dumneavoastră înșivă știți Situația lor este așa, domnule " - "?" "De îndată ce excelența lor, Apollon Apollonovich, s-a demnat să plece, ca un mesager: cu o scrisoare, domnule Ei bine, am o scrisoare pe masă și o bucată de doi copeci în mâinile mesagerului " Petersburg - "Citiți, încă nu a trecut o oră, ca - Doamne: s-au arătat deodată, domnule! Cu certitudine, se pare, știau că nu e nimeni acasă, domnule " În fața lui strălucea un șase pene: o pată de aer căzut s-a transformat în purpuriu atât de ciudat; o pată de aer căzut s-a transformat agonisitor de purpuriu: un stâlp purpuriu se întindea de la perete la fereastră; particulele de praf dansau în coloană și păreau purpurie Nikolai Apollonovich credea că sângele dansa în el exact în același mod ; Nikolai Apollonovich credea că omul însuși nu era decât o coloană de sânge aburind - "Au sunat Deschid, așadar, ușa Văd: o doamnă necunoscută, o doamnă respectabilă; doar îmbrăcat simplu; si toate in negru Le-am spus: "Orice, domnule, doamnă?" Și ei mi-au spus: "Mitri Semyonitch, nu-l recunoașteți?" - Sunt pe pix: "Mamă, se spune, Anna Petrovna "" De îndată ce primul ticălos pe care îl întâlnești pur și simplu împinge o persoană cu o lamă, pielea albă și fără păr va fi tăiată (cum este tăiat un porc jeleat sub hrean), iar sângele bătut se va turna în whisky într-o băltoacă împuțită - "Anna Petrovna - Dumnezeu să-i binecuvânteze, domnule - s-au uitat: s-au uitat, Ietta, s-au uitat la mine S-au uitat la mine și chiar în lacrimi: "Vreau să văd cum ești aici fără mine " Din reticul - un reticul nu al stilurilor noastre - au scos o batistă " - "Eu, însuți, presupun, dacă știi, te rog, am cea mai strictă ordine: nu-ți da drumul Ei bine, doar că am lăsat-o pe doamna noastră Dar ea " Bătrânul își umflă ochii; a rămas cu gura larg căscată și probabil a crezut că domnii din casa de lac au înnebunit de mult: în loc de orice surpriză, regret, bucurie, Nikolai Apollonovici a zburat pe scări, fluturând în spațiu un satin roșu stralucitor, ca coada unei comete fără lege El, Nikolai Apollonovich Sau nu el? Nu, el este el: cred că le-a spus atunci că-l ura pe bătrânul odios; că bătrânul dezgustător, purtătorul insignelor de diamant, este pur și simplu un escroc înrăit Sau vorbea despre el însuși? Nu - la ei, la ei! Nikolai Apollonovich a zburat în sus pe scări, întrerupându-l pe Semionici, pentru că și-a imaginat clar: o acțiune urâtă a unui ticălos asupra unui ticălos; deodată i-a apărut un ticălos; foarfecele sclipitoare zgâiau în degetele acestui ticălos, când acest ticălos s-a repezit să taie artera carotidă a bătrânului osos; fruntea bătrânului osos era încrețită; bătrânul osos avea gâtul cald, bătând cu pulsul și un fel de crustaceu; ticălosul a bătut cuțitul - Andrei Bely prosternat de-a lungul arterei bătrânului osos și sângele împuțit și lipicios i-a udat atât degetele, cât și foarfecele, în timp ce bătrânul - fără barbă, șifonat, chel - apoi a izbucnit în lacrimi și s-a uitat fix în ochii lui, Nikolai Apollonovich, cu o expresie implorator, ghemuit pe coapse si incercand sa strânga tremuratul cu un deget, acea gaura din gat, de

unde, cu fluieraturi abia auzite, jeturile rosii toate - invartit, invartit, invartit Această imagine a apărut în fața lui atât de viu, de parcă tocmai ar fi fost acolo (la urma urmei, când bătrânul a căzut în patru picioare, a putut într-o clipă să smulgă cele șase pene de pe perete, să se leagăne și) Această imagine a apărut în fața lui atât de viu încât s-a speriat De aceea, Nikolai Apollonovici a luat-o la fugă prin camere, trecând pe lângă lacuri și glosuri, bătând din călcâie și riscând să-l cheme pe senator dintr-un dormitor îndepărtat SEMN RĂU Dacă le-aș întreba pe Excelențe, Excelențe, suverani și cetățeni grațioși întrebarea care este apartamentul demnitarilor noștri imperiali, atunci, probabil, aceste onorabile titluri mi-ar răspunde direct în sensul afirmativ că apartamentul demnitarilor este, în primul rând, spațiu, prin care ne referim cu toții la colecții de camere; aceste camere constau din: o singură cameră numită hol și hol, care - notați-vă - este tot la fel; ele constau în plus într-o cameră pentru primirea diverșilor oaspeți; și curgând, curgând, curgând (restul aici sunt fleacuri) Apollon Apollonovich Ableukhov a fost un adevărat consilier privat; Apollon Apollonovich a fost o persoană specială de prima clasă (care din nou este același), în cele din urmă: Apollon Apollonovich Ableukhov a fost un demnitar al imperiului; am văzut toate acestea din primele rânduri ale cărții noastre Deci: ca demnitar, chiar ca funcționar al imperiului, nu putea decât să se stabilească în spații care au trei dimensiuni; și s-a așezat în spații: în spații cubice, care constau, notează-ți: din sală (il - săli) și tot ce am reușit să observăm în timpul unei examinări superficiale (restul aici sunt fleacuri); printre aceste fleacuri se afla si biroul lui, erau - asa-asa - camere Aceste încăperi așa așa erau luminate de soare; iar incrustația de mese trăgea deja în aer, iar oglinzile străluceau deja vesele: și toate oglinzile râdeau, pentru că prima oglindă care se uita în hol din sufragerie reflecta chipul alb, ca în făină, a lui Petrushka, farsa Petrushka însuși, roșu aprins, ca sângele, a fugit din sală (a călcat în picioare); imediat oglinda a aruncat o reflexie în oglindă; iar toate oglinzile o reflectau pe farsa Petrușka: era Nikolai Apollonovich, care a zburat în sufragerie cu o fugă și a rămas acolo parcă înrădăcinat la fața locului, fugind cu ochii în oglinzile reci, pentru că a văzut: prima oglindă acea Petersburg uitându-se în hol din sufragerie, Nikolai Apollonovich reflectă un anumit obiect: un schelet de muritor într-o redingotă cu nasturi, care poseda un craniu, din care o ureche goală și un rezervor mic erau îndoiți la dreapta și la stânga; dar între rezervor și urechi, un nas ascuțit părea mai mare decât ar fi trebuit; deasupra nasului ascuțit, două orbite întunecate se ridicau cu reproș Nikolai Apollonovich și-a dat seama că Apollon Apollonovich își aștepta fiul aici Apollon Apollonovich, în loc de fiul său, a văzut în oglinzi pur și simplu o marionetă roșie farsă; și văzând păpușa farsa, Apollon Apollonovich a înghețat; marioneta farsică s-a oprit în mijlocul sălii atât de ciudat de nedumerită Apoi Apollon Apollonovich închise pe neașteptate ușile holului; retragerea a fost întreruptă Ceea ce a început, trebuia să termine mai devreme Apollon Apollonovich a considerat conversația despre comportamentul ciudat al fiului său ca un act chirurgical dureros Ca un chirurg care alergă spre o masă de operație, pe care sunt așezate cuțite, pile de unghii și burghie, Apollon Apollonovich, frecându-și degetele galbene, s-a apropiat de Nicolas, s-a oprit și, căutând ochi care se feresc, și-a scos inconștient ochelarii caz, l-a întors între degete și l-a ascuns , a tușit cumva cumva, a făcut o pauză și a spus: " Așa este: domino " În același timp, a crezut că acest tânăr aparent timid, cu gura dezgolită

până la urechi și fără să se uite direct în ochi cu acei ochi - acest tânăr timid și obscenul domino din Sankt Petersburg, despre care a scris presa evreiască , sunt una și aceeași persoană; că el, Apollon Apollonovich, a fost o persoană de primă clasă și un nobil stâlp - l-a născut; Chiar în acel moment, Nikolai Apollonovich a remarcat oarecum jenat: - "Da, aici mulți purtau măști Deci și eu însumi costum " Chiar în acel moment, Nikolai Apollonovich credea că acest corp de două arshin al părintelui, care nu avea mai mult de doisprezece centimetri și jumătate în circumferință, era centrul și circumferința unui centru nemuritor: acolo, la urma urmei, "eu" s-a stabilit jos; iar orice scândură, rupându-se la momentul nepotrivit, ar putea zdrobi acest centru: zdrobi-l complet; Poate că, sub influența acestui gând perceput, Apollon Apollonovich a alergat repede, repede la acea masă îndepărtată, a bătut cu două degete pe ea, în timp ce Nikolai Apollonovich, înaintând, a râs vinovat: - "A fost, știi, distractiv Am dansat, știi " Și el însuși s-a gândit: piele, oase și sânge, fără un singur mușchi; da, dar această barieră - piele, oase și sânge - prin voința sorții trebuie să fie sfâșiată; dacă acest lucru este evitat astăzi, va rula din nou mâine seară, astfel încât mâine seară Andrei Bely Aici Apollon Apollonovich, care prinsese aceeași privire de sub sprâncene în oglinda strălucitoare, se întoarse pe călcâie și prinse sfârșitul frazei " Atunci, știi, am jucat petit-jeu " Apollon Apollonovich, privind drept la fiul său, nu răspunse; și aceeași privire de sub sprâncene se odihnea pe parchetul podelei Apollon Apollonovich și-a amintit: până la urmă, acest "Petrushka" străin era un corp mic; obișnuia să poarte acest corp mic în brațe cu tandrețe paternă; un băiat blond, punându-și o șapcă din hârtie, se urcă pe gât Apollon Apollonovich, detonând și rupându-se, fredonă răgușit: Fool-simpleton, Kolenka dansează: S-a pus o șapcă, Părăsind pe un cal După aceea a adus copilul la această oglindă; atât bătrânii cât și micii se reflectau în oglindă; i-a arătat băiatului reflecții, spunând: - "Uite, fiule: sunt străini acolo " Uneori, Kolenka plângea și apoi țipa noaptea Și acum, și acum? Apollo Apollonovich a văzut nu un trup mic, ci un trup: al altcuiva, mare "Este al altcuiva? Apollon Apollonovich se învârtea prin sufragerie, înainte și înapoi: - "Vezi, Kolenka " Apollon Apollonovich se scufundă într-un fotoliu adânc " Eu, Kolenka, trebuie să Adică nu mie, dar - sper - trebuie să trebuie să-ți explicăm: ai destul timp acum? Întrebarea și cea interesantă este că " Apollon Apollonovich s-a împiedicat la mijlocul propoziției, a alergat din nou" la oglindă (în acel moment au sunat clopoțeii), iar moartea într-o redingotă s-a uitat la Nikolai Apollonovich din oglindă , s-a ridicat o privire de reproș, degetele bătute ; iar oglinda izbucni în hohote de râs: un ac strâmb a zburat peste ea ca un fulger cu un zgomot ușor; și a înghețat pentru totdeauna acolo într-un zig-zag argintiu Apollon Apollonovich Ableukhov aruncă o privire spre oglindă, iar oglinda se sfărâmă; superstițiile ar spune: " Semn rău, semn rău " S-a terminat, s-a terminat: venea conversația Nikolai Apollonovich a încercat, evident, prin toate mijloacele să întârzie cât mai mult posibil explicația; iar din seara asta explicația era de prisos: totul s-ar fi explicat oricum Nikolai Apollonovici a regretat că nu a fugit la timp din sufragerie (de câte ore se umflă agonia și mai departe: și sub inima lui ceva se umflă, se umflă și se umflă); în groaza lui a experimentat o stranie voluptate: nu se putea smulge de tatăl său - Da, tată: mărturisesc să spun, așteptam explicația noastră Petersburg " Ah așteptai?" Da , am tot așteptat " - "Ești liber?" Da , sunt liber " Nu m-am putut smulge de tatăl meu: în fața lui Dar aici trebuie să fac o

scurtă digresiune O, vrednic cititor: am arătat înfățișarea purtătorului de semne de diamant în trăsături exagerate, prea tăioase, dar fără niciun umor; am dezvăluit aspectul purtătorului semnelor de diamant doar așa cum i-ar părea oricărui observator din afară, și deloc așa cum s-ar dezvălui fără îndoială nouă și nouă: noi, la urma urmei, am privit-o cu atenție ; am pătruns în sufletul cu totul șocat și în vârtejele aprige ale conștiinței; nu strică să reamintim cititorului apariția acelei înfățișări în termeni cei mai generali, pentru că știm: care este aspectul vizibil, așa este esența Aici este suficient să remarcăm că dacă această esență ne-ar fi prezentată, că dacă toate aceste vârtejuri de conștiință s-ar repezi în fața noastră, rupând oasele frontale și dacă am putea deschide la rece umflăturile albastre ale tendonului, atunci Dar - tăcere Într-un cuvânt, într-un cuvânt: ochiul unui străin de aici ar vedea, chiar în acest loc, scheletul unei gorile bătrâne, tras într-o redingotă " Da, sunt liber " - "În acest caz, Kolenka, du-te în camera ta: mai întâi adună-ți gândurile Dacă găsești ceva în tine care nu ar interfera cu discuția noastră, vino la biroul meu " Ascultă, tată " - "Da, apropo: scoate-ți farsele astea Sincer să fiu, chiar nu-mi plac toate astea " - "?" " Da, chiar nu-mi place! Nu-mi place la cel mai înalt grad!!" Apollon Apollonovich a lăsat mâna jos; două degetelor galbene batau distinct pe masa de cărți " De fapt," Nikolai Apollonovich a fost confuz, "de fapt, ar trebui să " Dar ușa s-a trântit: Apollon Apollonovich a circulat în birou LA MASA Nikolai Apollonovici rămase la masă: ochii îi treceau peste frunzele de incrustație de bronz, peste cutiile și rafturile care ieșeau din pereți Da, acolo a jucat; aici stătea multă vreme - pe acest fotoliu, unde ghirlande se încolăceau pe azurul palid satinat al scaunului; și tot, ca și înainte, a atârnat o copie a "Distribution des aigles par Napoléon Premier" a lui David Imaginea îl înfățișa pe marele împărat într-o coroană de flori și în violet, întinzându-și mâna către adunarea mareșalilor A Bely Andrei Bely Ce îi va spune tatălui său? O altă minciună dureroasă? Să minți când minciunile sunt deja inutile? Să minți când poziția lui exclude acum toate minciunile? A minți Nikolai Apollonovich și-a amintit cum a mințit în anii copilăriei îndepărtate Iată pianul cu cotă, stilat, galben: a atins parchetul de picioare înguste cu roți Ca mamă, Anna Petrovna obișnuia să stea aici, cum sunetele vechi ale lui Beethoven zguduiau zidurile de aici: vremurile de demult, explodând și plângându-se de sunete, se înălțau cu aceeași slăbiciune în inima pruncului ca luna palidă, care răsare, toate roșu și se ridică mai sus deasupra orașului tristeții sale palide Nu este timpul să te explici singur - ce să explici? În acel moment, soarele s-a uitat prin ferestre, soarele strălucitor și-a aruncat de sus luminile în formă de sabie: un titan auriu cu o mie de brațe din antichitate a acoperit cu furie vidul, luminând spitz-ul, și acoperișurile, și jeturile și pietrele , iar fruntea divină, sclerotică, lipită de pahar; titanul de aur cu o mie de brațe a plâns în tăcere la singurătatea lui: "Vino, vino la mine, la soarele străvechi!" Dar soarele i s-a părut ca o uriașă tarantulă cu o mie de picioare care atacă pământul cu o pasiune nebună Și, involuntar, Nikolai Apollonovich și-a înșurubat ochii, pentru că totul a aprins: abajurul a aprins; sticla lămpii era acoperită cu ametiste; scântei străluceau pe aripa cupidonului de aur (cupidonul, sub suprafața oglinzii, își împinge flacăra grea în mătăniile aurii ale coroanei); suprafața oglinzilor s-a fulgerat - da: oglinda a fost spulberată Superstițiile ar spune: " Semn rău, semn rău " În acest moment, printre tot ce este auriu și strălucitor, în spatele lui Ableukhov a apărut un contur vag; mormăitul străbătu clar totul la

fel de mut ca o rază de soare " Dar ce zici de noi " Nikolai Apollonovich și-a ridicat fața - "Ce mai suntem cu doamna?" Și l-am văzut pe Semionici A uitat complet de revenirea mamei sale; iar ea, mama, s-a întors; bătrâna s-a întors cu ea - cu ceremonie, scene, cu copilărie și cu douăsprezece guvernante, fiecare dintre acestea fiind un coșmar personificat - "Da nu știu, într-adevăr " În fața lui, Semionici și-a mestecat îngrijorat buzele vechi - "Domnule, sau ceva, să raportez?" " Nu știe tata?" " Nu am îndrăznit " " Așa că du-te și spune " - "Ma duc iti spun " Și Semionici a intrat pe coridor Petersburg a ei? Bătrânul s-a întors: nu, cel vechi nu se va întoarce; dacă se întoarce vechiul, arată altfel Iar bătrânul se uită la el - îngrozitor! Totul, totul, totul: acest soare, pereții, trupul, sufletul - totul va eșua; totul cade, cade; și - vor fi: delir, abis, bombă O bombă este o expansiune rapidă a gazelor Rotunjimea expansiunii gazelor a evocat în el o sălbăticie uitată și un oftat i-a scăpat neputincios din plămâni în aer În copilărie, Kolenka delira; noaptea, uneori, o minge elastică începea să sară în fața lui, fie din cauciuc, fie din materia unor lumi foarte ciudate; nodul elastic, atingând podeaua, a evocat un sunet liniştit de lac pe podea: nénn-nennén; și iarăși: nénn-nennen Deodată, nodul, umflându-se până la groază, a căpătat întreaga înfățișare a unui domn gras sferic; dar domnul, grăsanul, devenit o minge lângă, a continuat să se extindă, să se extindă, să se extindă și amenință că, în cele din urmă, se prăbușește pentru a izbucni Și în timp ce se umfla, devenind o minge lângă care să izbucnească, a sărit, a devenit violet, a zburat în sus, pe podea provocând un sunet liniștit, lăcuit: - "Popp " - "Piopovich " - "Popp " Și a fost sfâșiat în bucăți Iar Nikolenka, delirând, începu să strige prostii fără sens - despre asta, despre un singur lucru: că și el este rotunjit, că și el este un zero rotund; totul în el s-a turnat - rulat - rulat Guvernanta, Karolina Karlovna, într-o bluză albă de noapte, cu bucle diavolești în păr, care căpăta o nuanță de groază care tocmai fusese cu el - o nemțoaică baltică a sărit din patul ei pufos la un strigăt - Karolina Karlovna se uită supărat pe el din cercul galben al unei lumânări, iar cercul a crescut, și a crescut, și a crescut Karolina Karlovna a repetat de multe ori: - "Calmează-te, zmeură Kolinka: aceasta este creșterea l Ea nu s-a uitat, ci a rânjit; și nu creștere - expansiune: s-a extins, s-a bombat, a izbucnit: - Popp Poppovich Popp - "Ce sunt eu, delirând?" Nikolai Apollonovich și-a pus degetele reci pe frunte: va fi - delir, abis, bombă Și în fereastră, în afara ferestrei, departe, departe, unde țărmurile se coborau, unde clădirile reci insulare se ghemuiau ascultătoare, strălucind mut, tăios, dureros, fără milă, un Peter și un Paul Spitz s-au aruncat în cerul înalt Semionici merse pe coridor Nu există nimic de amânat: părintele, Apollon Apollonovich, îl așteaptă Andrei Bely PACHETE DE CREIOANE Biroul senatorului era extrem de simplu; în mijloc, desigur, era o masă; și acesta nu este principalul lucru; incomparabil mai important aici este următorul: erau dulapuri de-a lungul pereților; în dreapta este cabinetul - primul, cabinetul - al treilea, cabinetul - al cincilea; stânga: al doilea, al patrulea, al șaselea; rafturi pline din ele îndoite sub o carte aranjată sistematic; în mijlocul mesei se afla cursul "Planimetrie" Apollon Apollonovich, înainte de a merge la culcare, desfăcea de obicei o cărțiță pentru a liniști viața răzvrătită din cap să adoarmă în contemplarea celor mai binecuvântate contururi: paralelipipede, paralelograme, conuri, cuburi și piramide Apollon Apollonovich se lăsă pe un scaun negru; spătarul fotoliului, tapițat în piele, îi făcea semn pe toată lumea să se lase pe spate și, cu atât mai

mult, îi făcea semn să se lăsească pe spate într-o dimineață nedorită și obosită Apollon Apollonovich Ableukhov era înțepenit cu el însuși; iar în dimineața obosită stătea la masă, destul de drept, așteptând să vină la el fiul său fără valoare În așteptarea fiului său, a scos un sertar; acolo, sub litera "r", a scos un jurnal intitulat "Observații"; iar acolo, în "Observații", a început să-și noteze gândurile experimentate Pixul scârțâi: "Omul de stat se distinge prin umanism Omul de stat " Observarea a început de la rețetă; dar a fost tăiată în scris; în spatele lui se auzi un oftat înspăimântat; Apollon Apollonovich și-a permis cea mai puternică presiune, întorcându-se (penul s-a rupt), l-a văzut pe Semenych - "Domnule, excelența dumneavoastră Îndrăznesc să vă raportez (am uitat tocmai acum) " - "Ce este!" - "Și așa încât - iii Cum să spun ceva, nu știu " - "Ah - așa-așa, așa-așa " Apollo Apollonovich a fost decupat de tot corpul, fiind pentru observația externă cea mai perfectă combinație de linii: gri, alb și negru; și părea ca o gravură - "Da, aici, domnule: amanta noastră, domnule", îndrăznesc să vă raportez, "Anna Petrovna domnule " Apollon Apollonovich și-a întors furios urechea uriașă către lacheu " Ce este nu? Vorbește mai tare: nu aud " Tremurândul Semionici se apleca spre urechea verde cel mai palid, care îl privea cu așteptare: - "Doamna Anna Petrovna, domnule S-au întors " - "? " - "Din Gishpania - la Peterburgh " " Așa-așa, așa-așa: foarte bine, domnule! " Petersburg - "S-a trimis o scrisoare cu un mesager, domnule " - "Am stat la hotel " - "Excelența Voastră tocmai s-a demnat să plece, domnule, ca un mesager, domnule, cu o scrisoare, domnule " "Ei bine, am pus scrisoarea pe masă și două copeici în mâna mesagerului " - "Nu a trecut încă o oră, deodată: aud o yetta - sună " Apollon Apollonovich, punându-și mâna pe mână, stătea cu desăvârșire nepăsător, fără să se miște; părea că stă fără gânduri: privirea îi cădea indiferentă pe cotoarele cărții; de pe cotorul cărții era o inscripție impresionantă în aur: "Codul legilor rusești Volumul unu " Și mai departe: "Volumul doi" Pe masă zăceau ramuri de hârtie, călimăria era aurie, se observau pixuri și pixuri; pe masă stătea o grămadă de hârtie sub forma unui suport gros, pe care un țăran de argint (subiect loial) ridica sănătos o britină Apollon Apollonovich înaintea pixurilor, înaintea stilourilor, înaintea teancurilor de hârtie, cu brațele încrucișate, stătea fără să se miște, fără să tremure - "Deschid, excelență, ușa: o doamnă necunoscută, o doamnă respectată " - "Le-am spus: "Orice? / * Doamna mi-a spus:" Mitri Semenych " " - "Sunt la condei: mamă, se spune, Anna Petrovna " - "S-au uitat și în lacrimi " - "Spun: "Vreau să văd cum ești aici fără mine **" Apollon Apollonovich nu a răspuns, dar a deschis din nou sertarul, a scos o duzină de creioane (foarte, foarte ieftine), a luat câteva dintre ele în degete, iar bastonul de creion s-a scrâșnit în degetele senatorului Apollon Apollonovich și-a exprimat uneori suferința spirituală în acest fel: a spart pachetele de creioane, care pentru această ocazie au fost păstrate cu grijă într-o cutie sub litera "fi" " Bine Poți pleca " Dar, strângând pachete de creioane, a reușit totuși să-și mențină în mod adecvat aspectul imparțial; și nimeni, nimeni, n-ar fi spus că domnul prim, cu puțin timp înainte de acel moment, gâfâind și aproape plângând, o escorta pe fiica bucătarului prin nămol; nimeni, nimeni nu ar spune că imensul umflătură frontală a adăpostit atât de recent dorința de a mătura mulțimile recalcitrante, încercuind pământul, ca un lanț, cu un alee de fier Iar când Semionici a plecat, Apollon Apollonovich, aruncând bucățile de creioane în coș, și-a rezemat capul drept de spătarul fotoliului negru: chipul lui bătrân se întinerise; a început repede să-și îndrepte cravata de la gât; cumva a

sărit rapid și a alergat, dând un cerc din colț în colț: un vlăstar mic și un fel de agitat, Apollon Apollonovich Andrei Bely le-ar aminti tuturor de fiul său: cu atât mai mult i-a amintit de un somn fotografic? Batjocură de la Nikolai Apollonovich, Pe vremea asta, dintr-o încăpere îndepărtată, din - așa-așa - încăperi, se auzea lovitură după lovitură; începând de undeva în depărtare, loviturile se apropiau: parcă mergea cineva pe acolo, metalic, amenințător; și a fost o lovitură care a spulberat totul Apollon Apollonovich s-a oprit involuntar și a vrut să alerge spre uşă, să încuie biroul, dar s-a gândit la asta, a rămas pe loc, pentru că lovitura care a zdrobit totul s-a dovedit a fi sunetul unei uși trântite (sunetul venea de la sufrageria); cineva se îndrepta spre uşă cu o durere nespusă, tuşind zgomotos şi pălmuind nefiresc cu pantofii: vechiul timp îngrozitor, ca un strigăt care venea spre noi din adâncuri, s-a întărit brusc în memoria noastră de sunetele cântecelor străvechi, la care Apollon Apollonovich s-a îndrăgostit odată de Anna Petrovna pentru prima dată: - "Calm-tees waalnfe-nia stra-aaa-stii l "Uu-snii bee-know-dee-jnaa-ee sef-fee-rdtsɵ l Deci de ce, deci ce? Ușa s-a deschis: în prag stătea Nikolai Apollonovich, în uniformă, chiar și cu o sabie (așa era el la bal, doar și-a dat jos domino-ul), dar în pantofi și într-un yarmulke tătar pestriț - "Iată, tată, și eu l Chel se întoarse către fiul său; căutând un cuvânt potrivit, pocni din degete: " Vedeți, Kolenka", Apollon Apollonovich, în loc să vorbească despre domino (acum este vorba de domino?), a vorbit despre o altă împrejurare: despre împrejurarea care tocmai îl forțase să se îndrepte către un mănunchi de creioane legate " Vezi, Kolenka: nu am schimbat încă vești cu tine, despre care tu, prietenul meu, fără îndoială, ai auzit Mama ta, Anna Petrovna, s-a întors Nikolai Apollonovici a răsuflat uşurat şi s-a gândit: "Deci asta e", dar s-a prefăcut agitat: - "Cum, cum: știu " Într-adevăr: pentru prima dată, Nikolai Apollonovich și-a imaginat că mama sa, Anna Petrovna, s-a întors; dar, închipuindu-și asta, s-a întors la vechi: contemplând pieptul deprimat, gâtul, degetele, urechile, bărbia bătrânului care alergă în fața lui Aceste brațe, acest gât (un fel de crustaceu)! Privirea înspăimântată, stânjenită și pușnicia pur de fetiță cu care bătrânul - "Anna Petrovna, prietena mea, a comis un act care care ca să spun așa, este greu îmi este greu, Kolenka, să mă calific cu suficientă calm Ceva în colț a foșnit: a tremurat, s-a înghesuit acolo, a scârțâit - un șoarece - "Într-un cuvânt, acest act vă este, sper, cunoscut; Până acum - ai observat asta - m-am abținut să discut despre acest act în fața ta, ținând cont de sentimentele tale naturale Petersburg Sentimente naturale! Aceste sentimente erau în orice caz nefirești " Pentru sentimentele tale naturale " - "Da, mulțumesc, tată: te înțeleg " " Desigur", Apollon Apollonovich și-a băgat două degete în buzunarul vestei și a alergat din nou în diagonală (din colț în colț) - "Desigur: întoarcerea mamei tale la Petersburg este o surpriză pentru tine" (Apollo Apollonovich și-a fixat ochii pe fiul său, ridicându-se în vârful picioarelor) - "Plet " " O surpriză pentru noi toți " " Cine ar fi crezut că mama se va întoarce " " Spun același lucru: cine ar fi crezut," Apollon Apollonovich și-a întins mâinile confuz, și-a ridicat umerii, s-a înclinat în fața podelei, "că Anna Petrovna se va întoarce " Și a alergat din nou: "Această surpriză completă se poate termina , după cum aveți toate motivele să credeți, cu o schimbare (Apollon Apollonovich a ridicat degetul cu înțelepciune, zdrănnindu-și basul în toată camera, de parcă ar fi rostit un discurs important în fața mulțimii) a status quo-ului nostru intern, sau altfel (se întoarse) totul va rămâne ca pe

vremuri " Da, cred ca da " " În primul caz, ești binevenit " Apollon Apollonovich se înclină spre uşă - În al doilea caz, clipi confuz Apollon Apollonovich, o vei vedea, desigur, dar eu eu eu Și Apollon Apollonovich și-a ridicat ochii spre fiul său; ochii lui erau triști: ochii unei căprioare tremurătoare, vânate " Chiar nu știu, Kolenka, dar cred că Cu toate acestea, este atât de greu să ți-l explic, ținând cont de naturalețea sentimentului că " Nikolai Apollonovich tremura la privirea senatorului cu care s-a întors spre el și un lucru ciudat: a simțit un val neașteptat - vă puteți imagina ce? Dragoste? Da, dragoste pentru acest bătrân despot, sortit să se destrame Sub influența acestui sentiment, s-a repezit la tatăl său: încă o clipă, ar fi căzut în genunchi înaintea lui, să se pocăiască și să cerșească milă; dar bătrânul, la vederea mișcării care se apropie a fiului său, își strânse din nou buzele, alergă cumva într-o parte și începu să-și fluture brațele de dezgust: " Nu, nu, nu! Lasă-mă, te rog Da, domnule, știu de ce ai nevoie! M-ai auzit, fă-ți osteneala să mă lăsați în pace acum Două degete băteau imperios pe masă; O mână se ridică și arătă spre ușă - "Tu, suveran binevoitor, te demnează să mă conduci de nas; tu, domnule, nu ești fiul meu; ești cel mai rău răufăcător!" Apollon Apollonovich nu a spus toate acestea, ci a exclamat; aceste cuvinte au ieșit pe neașteptate Nikolai Apollonovich nu-și amintea cât de sus Andrei Bely a intrat pe coridor cu aceeași greață și cu fluxul de gânduri dezgustătoare: aceste degete, acest gât și două urechi proeminente vor deveni - noroi de sânge POPP POPPOVIC POPP Aproape cu fruntea, Nikolai Apollonovich a lovit ușa camerei sale; și apoi electricitatea a făcut clic (pentru ceea ce a făcut clic - soarele, soarele se uita pe ferestre acolo); răsturnând un scaun în timp ce mergea, alergă la masă: - "Ah, ah, ah Unde este cheia?" - "?" - "!" - "Ah! " - "Ei bine, aici, domnule " - "Bine " Nikolai Apollonovich, la fel ca și Apollon Apollonovich, a vorbit singur Și - da: se grăbea A înaintat o cutie neclintită, dar cutia nu s-a supus; a aruncat pachete de scrisori legate dintr-un sertar pe masă; un portret mare de cabinet s-a dovedit a fi sub mănunchiuri; privirea a alunecat peste portret; și de acolo o doamnă drăguță aruncă o privire întoarsă: se uită zâmbind - un portret de fotoliu zbură în lateral; sub portret era un nod; cu prefăcută indiferență, o cântări în palmă: era un fel de greutate; coborât repede Nikolai Apollonovich a început rapid să dezlege nodurile prosopului, trăgând de vârful brodat, care înfățișa un fazan: un mic vlăstar - necăjit - Nikolai Apollonovich i-a amintit acum unui senator: a amintit și mai mult de fotografia unui senator în Dar ce făcea el? Liniște sufletească, mai multă liniște sufletească! Cu toate acestea, degetele tremurătoare nu au desfăcut nodul; și nu era nimic de dezlegat: totul era oricum clar Cu toate acestea, nodul este dezlegat; uimirea lui nu a cunoscut limite: - "Bonbonniere " - "A! " - Panglică! - "Spune-mi, te rog?" Nikolai Apollonovich, la fel ca și Apollon Apollonovich, a vorbit singur Și când a rupt panglica, i s-a spulberat speranța (a sperat la ceva), pentru că în ea - într-o bomboană, sub o panglică roz - în loc de dulciuri de la Balet, era o simplă tablă; capacul cutiei i-a ars degetul cu un fior neplăcut Aici, în treacăt, a observat un mecanism de ceas atașat de lateral: a fost necesar să se întoarcă partea cu o cheie de metal, astfel încât negru ascuțit Petersburg mâna era la ora stabilită Nikolai Apollonovich a simțit că i se ridică în minte încrederea, ceea ce ar trebui să-i dovedească răutatea și slăbiciunea: simțea că nu va putea niciodată să rotească această cheie, pentru că nu existau mijloace pentru a opri mecanismul pus în mișcare Și pentru a-și opri imediat orice retragere ulterioară,

Nikolai Apollonovich a închis imediat o cheie de metal între degete; fie pentru că îi tremurau degetele, fie pentru că Nikolai Apollonovici, simțindu-se amețit, a căzut în acea prăpastie pe care voia să-l evite cu toată puterea sufletului - numai, numai: cheia se întoarse încet timp de o oră, apoi se întoarse două ore, iar Nikolai Apolonovici a făcut o întrecere involuntară: cumva a zburat în lateral; zburând cumva într-o parte, a aruncat din nou o privire piezișă spre masă: cutia de tablă cu sardine grase a continuat să stea pe masă (o dată s-a săturat cu sardine și de atunci nu le-a mai mâncat); sardina, ca o sardină: strălucitoare, rotundă Nu Nu NU! Nu o sardină, ci o sardină cu un conținut teribil! Cheia de metal s-a întors deja de două ore, iar o viață specială, de neînțeles, în sardină a izbucnit deja; iar sardina, deși la fel, dar nu la fel; probabil că acolo se târăsc: mâine pentru ore și minute; un al doilea păr agitat a sărit în cerc, până la un moment (acest moment nu este departe acum) - la un moment, la un moment în care - - conținutul teribil al sardinei se va umfla brusc urât; grabă - a se extinde fără măsură; și apoi, și apoi: sardina se va împrăștia - jeturi de conținut teribil se vor răspândi cumva rapid în cercuri, sfâșiind masa cu un vuiet furtunos: ceva va izbucni în ea, trântind, iar corpul va fi și el sfâșiat; împreună cu așchiile, împreună cu stropirea de gaz în toate direcțiile, se va împrăștia într-un nămol dezgustător și sângeros pe pietrele reci ale peretelui - - într-o sutime de secundă, tot ce se va întâmpla: într-o sutime de secundă, pereții se vor prăbuși, iar conținutul teribil, extinzându-se, extinzându-se și extinzându-se, va atârna în cerul plictisitor ca așchiile, sângele și piatra Fumatul umplut se va dezvolta rapid pe cerul plictisitor, lăsându-și cozile să intre în Neva Ce a făcut, ce a făcut? Pe masă, până la urmă, mai era o cutie; odată ce a întors cheia, a trebuit să apuce imediat acea cutie, să o pună la locul potrivit (de exemplu, într-un dormitor alb sub o pernă); sau strivi imediat sub călcâi Dar să o ascundă la locul potrivit, sub perna pufoasă a tatălui ei, astfel încât bătrânul, chel, sătul de cel drept, a căzut cu o leagăn pe bombă - nu, nu, nu: nu este capabil acea; aceasta este trădare Andrei Bely Zdrobit sub călcâi? Dar la acest gând, a simțit ceva care i-a făcut urechile să se zvâcnească pozitiv: a experimentat o greață atât de uriașă (din cauza a băut șapte pahare), de parcă ar fi înghițit o bombă ca o pastilă; iar acum ceva se umfla sub burta stomacului: fie era din cauciuc, fie era făcut din materia unor lumi foarte ciudate El nu se va zdrobi niciodată, niciodată Rămâne de aruncat în Neva, dar este timp pentru asta: este nevoie doar să răsuci cheia de încă douăzeci de ori; și totuși totul va fi amânat; Raiul a întors cheia, a trebuit să o întindă imediat; dar ezită, scufundându-se într-un fotoliu în neputinţă totală; greața, slăbiciunea ciudată, somnolența erau îngrozitor de copleșitoare; iar gândul slăbit, smulgându-se din corp, i-a pictat fără sens lui Nikolai Apollonovich tot felul de arabescuri neputincioase, neputincioase cufundându-se în somnolență Nikolai Apollonovich a fost un om luminat; Nikolai Apollonovich nu și-a dedicat nesimțit filosofiei cei mai buni ani din viață; prejudecățile au căzut de la el cu mult timp în urmă, iar Nikolai Apollonovich a fost hotărât străin de vrăjitorie și de tot felul de miracole; vrăjitorie și tot felul de miracole ascunse (de ce se gândește la un străin, trebuie să te gândești la asta La ce să te gândești? Nikolai Apollonovich a încercat să se ridice din somn; și nu a putut să se ridice) întunecat tot felul de minuni sursa perfectiunii; pentru filozof, izvorul desăvârșirii era Gândul: ca să zic așa, Dumnezeu, adică Regula Perfectă Dar legiuitorii marilor religii au

exprimat diverse reguli în de forme diferite; Nikolai Apollonovich, ca să spunem așa, i-a respectat pe legiuitorii marilor religii, necrezând, inutil să spun, esența lor divină Da: de ce despre religie? Există vreun timp să ne gândim La urma urmei, s-a întâmplat: în curând Ce s-a întâmplat? nu-și amintea nimic; totul părea calm până la obișnuință, iar gândul lui slăbit, desprinzându-se de corpul său, a desenat fără sens tot felul de arabescuri ticăloase, leneșe, neputincioase Nikolai Apollonovich Ableukhov l-a respectat în mod deosebit pe Buddha, crezând că budismul a depășit toate religiile atât din punct de vedere psihologic, cât și teoretic; în cea psihologică - predarea iubirii animalelor; teoretic: logica a fost dezvoltată cu dragoste de către lamaii tibetani Acesta este primul În al doilea rând: în al doilea rând (observăm în numele nostru), Nikolai Apollonovich Ableukhov a fost o persoană inconștientă (nu Nikolai Apollonovich numărul unu, ci Nikolai Apollonovich numărul doi); din când în când, între cele două uși de intrare, era atacat (ca Apollon Apollonovich) de o stare ciudată, foarte ciudată, extrem de ciudată: Petersburg de parcă tot ce era în spatele ușii nu ar fi asta, ci altceva: ce, - Nikolai Apollonovich nu putea spune asta Imaginați-vă doar că în spatele ușii nu este nimic și că, dacă deschizi ușa, atunci ușa se va deschide într-o imensitate goală, cosmică, unde rămâne decât să te arunci cu capul în jos pentru a zbura, a zbura și a zbura - și unde zburând, vei afla că acea imensitate este cerul și stelele - același cer și stelele pe care le vedem deasupra noastră, și văzând - nu le vedem Rămâne să zburăm pe lângă stele ciudat de nemișcate, acum care nu pâlpâie și bile planetare purpurie - în zero absolut, într-o atmosferă de două sute șaptezeci și trei de grade de frig Nikolai Apollonovich trăia același lucru acum Ciudată, foarte ciudată stare de pe jumătate adormit JUDECĂTA MOARĂ În această stare, s-a așezat în fața sardinei: a văzut - nu a văzut - el; a auzit - nu a auzit; parcă în acel moment neînsuflețit, când acest corp obosit s-a repezit în îmbrățișarea neagră a scaunului, acest spirit s-a repezit direct de pe parchet într-un fel de mare neînsuflețită, în grade zero absolut; și a văzut - n-a văzut: nu, am văzut Când capul obosit s-a sprijinit inaudibil pe masă (pe sardină), apoi prin ușa deschisă a coridorului părea fără fund, ciudat, pe care Nikolai Apollonovich a încercat să-l lase deoparte, trecând la afacerea curentă: la o călătorie astrală îndepărtată, sau somn (ceea ce vom observa că este același); iar ușa deschisă a continuat să se găsească în mijlocul curentului, deschizându-și adâncimea necurentă în curent: imensitatea cosmică Lui Nikolai Apollonovici i s-a părut că de la ușă, stând în imensitate, se uitau la el, că un fel de cap iese acolo afară (de îndată ce te uiți la el, cum a dispărut): capul vreunui zeu (Nikolai Apollonovich) ar atribui acest cap capetelor zeilor de lemn, pe care îi veți întâlni până astăzi printre popoarele din nord-est care au locuit tundra plictisitoare a Rusiei din timpuri imemoriale) La urma urmei, exact aceiași zei, probabil, în vremuri străvechi, erau adorați de strămoșii săi Kirghiz-Kaisak; acești strămoși Kirgiz-Kaisak, conform legendei, au fost în contact cu lamaii tibetani; în sângele Ab-Lai-Uhovilor roiesc drept Acesta este motivul pentru care Nikolai Apollonovich ar putea simți tandrețe pentru budism? Aici ereditatea afectată; ereditatea s-a repezit la conștiință; în venele sclerotice, ereditatea pulsa cu milioane de bile galbene ca sângele Și acum, când ușa deschisă i-a arătat lui Ableukhov imensitatea, el a reacționat la această împrejurare foarte ciudată cu un calm demn (la urma urmei, s-a întâmplat deja): și-a coborât capul în mâini O clipă - și ar fi pornit calm într-o călătorie astrală obișnuită, dezvoltând o coadă cețoasă,

cosmică din carapacea lui muritoare, pătrunzând pereții în nemăsurat, dar visul a fost întrerupt scurt: inexprimabil, dureros, prost cineva se îndrepta spre ușa, explodând cu vânturile inexistenței: un bătrân îngrozitor, ca țipătul unui taxi care zboară spre noi, a fost brusc întărit de sunetele cântecului antic Andrei Bely Nikolai Apollonovich a ghicit acest cântec mai bine decât a aflat: - "Uymii-tees waa-lnee-niya straa-aa-stii " Nu a trecut mult timp înainte ca mașina urlă: - "Usnii bzknaa " - "Ahh" - urlă în prag: o trompetă de gramofon? claxon de taxi? Nu: în prag era un cap bătrân și bătrân Nikolai Apollonovich a sărit în sus Cap antic, străvechi: Kon-Fu-Dzy sau Buddha? Nu, stră-străbunicul meu, Ab-Lai, a fost cel care s-a uitat în uşă Bolborosi și șopti un halat de mătase, colorat, irizat; din anumite motive, Nikolai Apollonovich și-a amintit de propria sa haină Bukhara, pe care pene irizate de păun dimensiuni; pe la cele cinci etaje ale sale, un capac piramidal cu câmpuri aurii apărea ca o mitră; deasupra capului strălucea și trosnea un halou cu mai multe raze: o priveliște minunată și familiară tuturor! În mijlocul acestui halou, o față încrețită și-a deschis buzele cu o privire cronică; călugărul Mongol a intrat în camera pestriță; iar în spatele lui au suflat vânturi de milenii La început, Nikolai Apollonovich Ableukhov a crezut că sub masca unui strămoș mongol, Ab-Lai, Chronos venise la el (ce era ascuns în el!); ochii i se agitau frenetic: în mâinile Străinului căuta lama unei coase tradiţionale; dar nu era coasă în mâinile ei: în mâna ei parfumată, gălbuie, ca primul crin, se afla doar o farfurie orientală cu un buchet parfumat din mere de trandafiri chinezești: paradisul Paradisul, a negat Nikolai Apolonovici: paradisul sau o grădină (care, după cum a văzut el, este aceeași) nu se potrivea în ideea lui Nikolai Apollonovici cu idealul binelui suprem (să nu uităm că Nikolai Apolonovici era kantian; în plus: un cohenian); în acest sens era un om nirvanic Prin Nirvana a vrut să spună Nimic Și Nikolai Apollonovich și-a amintit: el - bătrânul acel ghiozdan - s-a întrupat de multe ori; întruchipat și acum: în sângele și carnea nobilimii de stâlp a Imperiului Rus, pentru a îndeplini un singur scop străvechi, sacru: să zdruncine toate temeliile; în sângele arian corupt , Dragonul Antic avea să se aprindă și să devoreze totul cu flacără; Orientul antic ne-a acoperit timpul cu o grindina de bombe invizibile Nikolai Apollonovici - vechea bomba turaniană - izbucnea acum de încântare când și-a văzut patria; pe chipul lui Nikolai Apollonovici apărea o expresie mongolă acum uitată; părea acum ca un mandarin al Imperiului de Mijloc , îmbrăcat într-o redingotă în călătoria sa spre vest (la urma urmei, el era aici într-o singură și cea mai secretă misiune) - "Așa-așa " "Așa-așa " Petersburg - "Da, domnule " - "Foarte bine, domnule!" Lucru ciudat: cum și-a amintit brusc de tatăl său! Astfel, cu o încântare înăbușitoare, bătrânul Turanian, îmbrăcat o vreme într-o carapace ariană muritoare, s-a repezit la o grămadă de caiete vechi, în care erau înscrise prevederile metafizicii sale elaborate; deopotrivă stânjenit și bucuros, a apucat caietele: toate caietele s-au împăturit în fața lui într-o singură faptă uriașă - fapta vieții (au fost asemănate cu suma faptelor lui Apollon Apollonovich) Munca vieții lui s-a dovedit a fi nu doar munca unei vieți: o afacere solidă, uriașă, mongolă s-a scurs în note sub toate punctele și toate paragrafele: înainte de naștere, i s-a dat o mare misiune: misiunea distrugătorului Acest oaspete, venerabilul Turanian, stătea nemișcat: ochii i se mariră, fără speranță ca noaptea, întunericul; și mâinile - și mâinile: ritmic, melodic, lin se ridicau la înălțimea nemărginită; iar hainele stropite; zgomotul ei amintea de fâlfâitul aripilor zburătoare; câmpul

fundalului fumuriu s-a limpezit, s-a adâncit și a devenit o bucată de cer îndepărtat, privind prin aerul sfâșiat al acestui birou: o fantă de safir închis - cum a ajuns într-o cameră plină de dulapuri? Acolo zburau dragoni, care erau brodați pe un halat debordant (la urma urmei, halatul devenise un gol); în adâncuri sclipeau acolo ca stelele Iar vremurile străvechi stăteau ca cerul și stelele: și de acolo clocotea vat aer, infuzat de o stea Nikolai Apollonovich s-a repezit la oaspete - Turan la Turan (subordonat șefului) cu o grămadă de caiete în mână: - "Paragraful unu: Kant (dovada că Kant era și Turanian) " - "Alineatul doi: valoare înțeleasă ca nimeni și nimic " " Paragraful trei: Relații sociale construite pe valoare " - "Paragraful patru: distrugerea lumii ariene de către sistemul de valori" - "Concluzie: un caz antic mongol" Dar Turanul a răspuns - "Sarcina nu este înțeleasă: în loc de Kant - ar trebui să existe un Prospect" - "În loc de valoare - numerotare: după case, etaje și încăperi de secole " - "În locul unui nou sistem: circulația cetățenilor din Prospekt este uniformă, directă" - "Nu distrugerea Europei, ci imuabilitatea ei " - "Asta este - cazul mongolului " Nikolai Apollonovich și-a închipuit că a fost condamnat: și un pachet de caiete în mâinile lui s-a dezintegrat într-un morman de cenușă; iar chipul ridat, familiar până la groază, se aplecă aproape: apoi se uită la ureche și Andrei Bely nya, am înțeles totul: bătrânul Turanian, care îl instruise cândva în toate regulile înțelepciunii, era Apollon Apollonovich; acesta este căruia, înțelegând greșit știința, i-a ridicat mâna A fost Judecata de Apoi " Cum este asta? Cine este aceasta? " Cine este? Tatăl tău " " Cine este tatăl meu?" - "Saturn " " Cum este posibil?" " Nimic nu este imposibil!" Judecata de Apoi a venit Unele vise scurse chiar au fost aici; într-adevăr cicluri planetare au circulat aici - într-un val de miliarde de ani: nu a existat nici Pământ, nici Venus, nici Marte, doar trei inele nebuloase alergau în jurul Soarelui; al patrulea tocmai izbucnise, iar marele Jupiter era pe cale să devină o lume; un Saturn antic a ridicat valuri eonice negre din centrul său de foc: nebuloase au fugit; și deja de Saturn, părintele, Nikolai Apollonovich a fost aruncat în imensitate; și numai distanțe curgeau în jur La sfârşitul celui de-al patrulea regat, el era pe pământ: sabia lui Saturn atârna atunci ca o furtună neexpirată; continentul Atlantidei se prăbușise: Nikolai Apollonovich, Atlas, era un monstru depravat (pământul de sub el nu s-a ținut - s-a scufundat sub apă); după aceea a fost în China: Apollon Apollonovich, Bogdykhan, a ordonat lui Nikolai Apollonovich să măceleze multe mii (ceea ce s-a făcut); iar în vremuri relativ recente, când mii de călăreți ai lui Tamerlan au fost aruncați în Rus' , Nikolai Apollonovich a galopat în acest Rus pe calul său de stepă; după aceea s-a întrupat în sângele unui nobil rus; și s-a întors la vechile sale căi: și așa cum odată tăiase acolo mii, așa și acum voia să le sfâșie: să arunce o bombă în tatăl său; aruncă bomba în cel mai rapid timp Dar tatăl era Saturn, cercul timpului întors, închis; împărăția lui Saturn a revenit (aici inima se rupe de dulceață) Trecerea timpului a încetat să mai fie; timp de mii de milioane de ani materia s-a maturizat în spirit; dar era timpul să tânjească să se rupă; și acolo a murit totul - "Părinte!" " Ai vrut să mă sfâșii; si din aceasta piere totul " Nu tu, dar " - "E prea târziu: păsări, animale, oameni, istorie, lume - totul se prăbușește: cade pe Saturn " Totul a căzut pe Saturn; atmosfera din afara ferestrelor s-a întunecat, s-a înnegrit; totul a revenit la starea ei străveche, încinsă, extinzându-se fără măsură, toate corpurile nu au devenit corpuri; totul se învârtea înapoi - se învârtea îngrozitor Petersburg " Cela tourne " * Nikolai Apollonovici urlă de

groază absolută, pierzându-și în cele din urmă trupul, dar fără să-l observe - "Nu, Sa tourne "♦♦ Pierzându-și corpul, el a simțit totuși corpul: un anumit centru invizibil, care anterior fusese atât conștiință, cât și "eu", s-a dovedit a avea o aparență a celui dintâi, incinerat: premisele logicii lui Nikolai Apollonovich s-au transformat în oase; silogismele din jurul acestor oase erau învelite în tendoane rigide; conținutul activității logice este acoperit de carne și piele; așa că "Eul" lui Nikolai Apollonovici și-a dezvăluit din nou imaginea corporală, deși nu era un corp; iar în acest non-corp (în "eu" rupt) a fost dezvăluit un "eu" extraterestru: acest "eu" a fugit de la Saturn și s-a întors la Saturn S-a așezat în fața tatălui său (cum stătuse înainte) - fără cadavru, dar într-un trup (ce lucru ciudat!): În afara ferestrelor biroului său, în întuneric deplin, se auzi un mormăit puternic: întoarce-te - întoarce - întoarce Acea socoteală a fugit înapoi - "Dar ce fel de cronologie suntem?" Dar Saturn, Apollon Apollonovich, izbucnind în râs, a răspuns: "Nimic, Kolenka, nimic: socoteala timpului, draga mea, este zero " Conținutul teribil al sufletului lui Nikolai Apollonovich se învârtea neliniștit (acolo, în locul inimii), ca un vârf de bâzâit: s-a umflat și s-a extins; și părea: conținutul teribil al sufletului - zeroul rotund - a devenit o minge languidă; părea: aceasta este logica - oasele se vor rupe în bucăți A fost Judecata de Apoi " Ai, ai, ai: ce este "eu sunt"?" " Sunt? Zero " - "Ei bine, ce zici de zero?" - "Aceasta, Kolenka, este o bombă " Nikolai Apollonovich și-a dat seama că era doar o bombă; și izbucnind, bătut din palme: din locul în care asemănarea lui Nikolai Apollonovich tocmai ieșise de pe scaun și unde acum se vedea un fel de cochilie ruptă (ca un ou), un zig-zag fulgerător s-a repezit, căzând în negru, eon valuri Nikolai Apollonovich aici s-a trezit din somn; își dădu seama cu înfrigurare că capul stă întins pe o sardină Și a sărit în sus: un vis groaznic Și ce? Visul nu a fost amintit; coșmarurile copilăriei s-au întors: Pepp Peppovich Pepp umflat de la minge ♦ Se se învârte (ÿp) -Ed ♦♦ It is spinning (franceză; corect: ça tourne) -Ed Andrei Bely în vrac, se vede că acolo s-a liniștit înainte de vreme - într-o cutie de sardine; Vechile delirii din copilărie s-au întors pentru că - - Popp Poppovich Popp, o bucată de conținut teribil, este pur și simplu, nu o bombă de petrecere: acolo ciripește inaudibil cu păr și săgeți; Pepp Poppovich Popp se va extinde, se va extinde, se va extinde Și Popp Poppovich Popp va izbucni: totul va izbucni - "Ce sunt eu delirant?" În capul lui se învârtea din nou cu o viteză terifiantă: ce să facă? Mai rămâne un sfert de oră: răsuciți altă cheie? A mai întors cheia de douăzeci de ori; și de douăzeci de ori ceva zdrăngăni-zero acolo, în tigaie: vechile amăgiri au plecat pentru scurtă vreme, ca să rămână dimineața dimineața, iar ziua să rămână după-amiaza, seara seara; la sfârșitul nopții, nicio mișcare a cheii nu va întârzia nimic: va fi ceva care va face ca zidurile să se destrame, cerurile luminate de violet se vor sfâșie, amestecate cu sânge împrăștiat într-un întuneric plictisitor, primordial Sfârșitul celui de-al cincilea capitol CAPITOLUL ŞASE, în care se povestesc întâmplările unei zile gri Peste tot în spatele lui galopează Călărețul de Bronz Cu o pipăit grea A p u sh k i n i FĂRUL FIINȚEI LUI SE găsește din nou Era o dimineață plictisitoare la Petersburg Să revenim la Alexandru Ivanovici; Alexandru Ivanovici s-a trezit; Alexandru Ivanovici și-a deschis ușor ochii care erau lipiți unul de celălalt: evenimentele nopții au fugit - în lumea subconștientă; nervii i s-au dezlegat; noaptea pentru el a fost un eveniment de proporții gigantice Starea de tranziție dintre veghe și somn l-a aruncat undeva: parcă de la etajul cinci a sărit pe

fereastră; senzațiile i-au deschis un gol în lumea lui; a zburat în acest gol, năvălindu-se într-o lume înflăcărată, despre care nu este suficient să spunem că în ea atacau substanțe precum furiile: însăși țesătura lumii era reprezentată acolo ca o țesătură de furie Abia chiar dimineața Alexandru Ivanovici a învins această lume; apoi a căzut în beatitudine; trezirea promptă l-a aruncat afară de acolo: a regretat ceva și, în același timp, îl durea și îl durea tot trupul În prima clipă după trezire, a observat că tremura de cel mai puternic frig; a măturat noaptea: era ceva - probabil Ce anume? Toată noaptea lungă zborul rătăcitor a continuat de-a lungul căilor încețoșate, sau mai bine zis, de-a lungul treptelor scării misterioase; sau mai bine zis, că o febră curgea: prin vene; amintirea vorbea despre ceva, dar amintirea a scăpat; și nu putea lega nimic prin memorie Totul e febră Serios speriat (Alexander Ivanovici, în singurătate, îi era frică de boală), s-a gândit că nu l-ar strica să stea acasă Cu acest gând a început să se uite de sine; și uitând, se gândi: - "Aș dori hinki " adormit Și trezindu-se, a adăugat: Andrei Bely - "Da, ceai tare " Și gândindu-se din nou, a adăugat: - "Cu o zmeura " Sa gândit cum a petrecut toate aceste zile cu o ușurință inacceptabilă pentru funcția sa; această lejeritate i se părea cu atât mai rușinoasă, pentru că se apropiau zile uriașe și grele A oftat involuntar " Și mi-aș dori să mă abțin strict de la vodcă Nu citi Apocalipsa Nu ar trebui să mă duc la portar Și aceste conversații cu Styopka, care locuiește cu portarul: Nu ar trebui să vorbesc cu Styopka " Aceste gânduri despre ceaiul de zmeură, despre vodcă, despre Styopka, despre Apocalipsa lui Ioan l-au liniştit la început, reducând evenimentele nopţii la o prostie completă Dar după ce s-a spălat de la robinet, ca gheața, cu apă rece, cu ajutorul rămășiței sale mizerabile de săpun și a nămolului de săpun îngălbenit, Alexandru Ivanovici a simțit din nou un val de prostii S-a uitat în jur în camera lui de douăsprezece ruble (camera de la mansardă) Ce locuință mizerabilă! Principalul decor al locuinței nenorocite era patul; patul era format din patru scânduri crăpate, așezate cumva pe capre de lemn; Pe suprafața crăpată a acestor capre s-au evidențiat pete urât roșu închis, uscate, probabil asemănătoare insectelor, deoarece Alexander Ivanovich s-a încăpățânat cu aceste pete roșu închis timp de multe luni cu ajutorul pudrei persane Caprele erau acoperite cu o saltea subțire, umplută cu puf; deasupra saltelei de pe un cearșaf murdar, mâna lui Alexandru Ivanovici a aruncat cu grijă o pătură tricotată, care cu greu putea fi numită dungi: puține indicii aici despre ceea ce odată erau dungi albastre și roșii au fost acoperite cu raiduri gri, care au apărut, totuși, în toate probabilitățile nu din murdărie, ci din utilizarea activă și pe termen lung; cu acest dar al cuiva (poate pentru mama lui), Alexandru Ivanovici a ezitat cumva să se despartă; poate că a ezitat să se despartă din lipsă de fonduri (a mers cu el în regiunea Yakutsk) Pe lângă pat da: trebuie să spun aici: peste pat atârna o mică icoană înfățișând rugăciunea de o mie de zile a lui Serafim de Sarov printre pini, pe o piatră (trebuie să spun aici - Alexandru Ivanovici purta un argint cruce sub cămașă) În plus față de pat, se putea observa o masă rindeluită fără probleme și lipsită de orice decor: exact aceleași mese apar sub formă de coastere modeste pentru o chiuvetă - în dachas ieftine; exact aceleasi mese se vand peste tot duminica in piete; în locuința lui Alexandru Ivanovici, o astfel de masă a servit atât ca masă de scris, cât și ca noptieră; nu era deloc chiuvetă: când făcea o toaletă, Alexandru Ivanovici folosea serviciile unui robinet de apă, o chiuvetă și o cutie de sardine, cu Petersburg ținând în mână o rămășiță

de săpun de Kazan plutind în propriul său slime; era și un cuier: cu pantaloni; vârful unui pantof uzat ieșea de sub pat cu degetul găurit (Alexander Ivanovich a visat că acest pantof găurit era o creatură vie: o creatură de interior, sau ceva, ca un câine sau o pisică; ea a bătut pe al ei, târându-se prin cameră și foșnind în colțuri; când Alexandru Ivanovici era gata să o hrănească în gură cu o papură mestecată, atunci creatura care bătea l-a mușcat de deget cu gaura ei, care l-a trezit) Mai era și o valiză maro, care își schimbase de mult forma inițială și conținea obiecte de cel mai teribil conținut Toată decorația, ca să spunem așa, a camerei s-a retras în fundal înainte de culoarea tapetului, neplăcută și obscenată, fie galben închis, fie maro închis, dând pete uriașe de umezeală: seara, un păduchi de lemn se târa peste acesta loc, apoi altul Întreaga încăpere era acoperită de dâre de fum de tutun A fost necesar să se fumeze continuu timp de cel puțin douăsprezece ore la rând pentru a transforma atmosfera incoloră într-un gri închis, albastru Alexander Ivanovici Dudkin s-a uitat în jurul locuinței sale și din nou (cum făcuse înainte) a fost scos din camera plină de fum - departe: a fost atras în stradă, în ceața murdară, pentru a se lipi împreună, stick împreună! a se contopi cu umerii, cu spatele, cu fețele verzui de pe bulevardul Petersburg și dezvăluie o față și un umăr solid, uriaș, cenușiu De fereastra camerei lui se agățau roiuri de ceață de octombrie; Alexander Ivanovici Dudkin a simțit o dorință irezistibilă de a fi străpuns de ceață, de a-și străpunge gândurile cu ea, pentru a îneca în ea prostiile care ciripeau în creier, pentru a o stinge cu fulgerări de delir care se ridicau cu bile de foc (bilele au izbucnit apoi) , să-l stingă cu gimnastica picioarelor de mers; A trebuit să merg - să merg din nou, să merg în continuare; din stradă în stradă, din stradă în stradă; sa mergi pana cand creierul este complet amortit, sa cazi pe masa tavernei si sa te arzi cu vodca Numai în această rătăcire fără scop prin străzi și alei strâmbe - sub lămpi, garduri, țevi - gândurile apăsătoare se sting Punându-și pardesiul, Alexandru Ivanovici simți că tremură; și se gândi cu tristețe: - "Oh, acum da hinki!" Dar ce naiba Și în timp ce cobora scările, se gândi din nou trist: - "O, acum aș bea niște ceai tare cu zmeură! " SCARĂ Scară! Îngrozitor, umbros, umed - ea a repetat fără încetare pasul lui târâit: amenințător, umbros, umed! Asta a fost în seara asta Alexander Ivanovici Dudkin și-a amintit pentru prima dată că a trecut de fapt pe aici ieri: nu a fost într-un vis: a fost Ce s-a întâmplat? Andrei Bely Ce? Da: de la toate ușile afară, o liniște dezastruoasă s-a întins peste el; a răsunat fără măsură și a construit tot felul de foșnet; și fără măsură, neobosit, plesnitul buzelor, necunoscut acolo, își înghiți saliva într-o claritate vâscoasă (asta nu era nici măcar un vis); se auzeau sunete teribile, necunoscute, toate țesute din geamătul plictisitor al timpului; De sus, prin ferestrele înguste se vedea - și el vedea - cum uneori întunericul trecea pe acolo, cum se năpusta acolo sus în contururi zdrențuite și cum totul se lumina când turcoazul palid se strecura sub picioarele cuiva un singur sunet, să zacă tremurând și mort Acolo - acolo: acolo se uita luna Dar roiurile alergau: roi după roi - zburat, fantomatic-fumuriu, tunător - toate roiurile năvăleau asupra lunii: turcoazul tern-pal era umbrit; o umbră mătura de peste tot, umbra acoperea totul Aici, Alexander Ivanovici Dudkin și-a amintit pentru prima dată cum a alergat pe scara aceea ieri, încordându-și ultimele forțe care se stinge și fără nicio speranță (ce fel?) de a stăpâni - ce anume? Și un fel de contur negru (chiar era așa?), cât curgea urina - pe călcâie, pe urmele lui Și l-a distrus fără întoarcere Scară! Într-o zi gri a săptămânii, ea este

pașnică, obișnuită; mai jos se aud lovituri înfundate: se toacă varză - chiriașul din camera a patra a dobândit varză pentru iarnă; de obicei arată așa - balustrade, uși, trepte; pe balustrade: un covor mirositor, pe jumătate rupt, uzat - din camera a patra; un șlefuitor de podea cu obrazul umflat îl bate cu un bătător; și o khalda cu părul blond strănută din praf în șorțul ei, târându-se pe ușă; între șlefuitor de podea și halda, de la sine, apar cuvintele: - "Uh!" - "Ajută-mă, draga mea " "Stepanida Markovna Au provocat și ei ceva! " " Bine, bine " - "Și ce așa, deci " - "Acum ei" au provocat ", și acolo - în spatele" ceaiului " " " Și ce fel de muncă, atunci", spun eu, "muncă " - "Nu s-ar fi plimbat la miting: munca ar fi fost certat " " Nu răni mitingul: tu însuți îi vei fi recunoscător mai târziu!" - "Dă cu piciorul în patul de pene, hei, tu, domnule!" Uși! Ta - afară, că; Da, și - acela Pânza de ulei a fost ruptă de pe aceea; din găuri iese părul de cal; iar la această ușă este un card prins cu un ac; cartonașul a devenit galben; iar pe ea stă: "Zakatalkin" Cine este Zakatalkin, care este numele lui, care este numele lui patronimic, ce profesie face - las curioșii să judece: "Zakatalkin" - și atât Petersburg Din spatele ușii, un arc de vioară decupează laborios un cântec familiar Și se aude o voce: - "Iubitul lui Atchizn " Eu cred că Zakatalkin este un violonist în serviciu: un violonist de la orchestra unui restaurant Atât se vede când se observă ușile Da - și, de asemenea: în anii precedenți, lângă ușă era așezată o cadă, cu miros de amărăciune: pentru a o umple cu apă purtătoare de apă: cu trecerea apei, apă au apărut transportatorii în orașe pași? Sunt presărate cu coji de castraveți, palme de murdărie de stradă și coji de ouă Și, eliberându-se, a fugit Alexander Ivanovici Dudkin aruncă o privire peste scări, la lustruitoarele de podea și la halda, noul pat de pene de la ușă; și - un lucru ciudat: simplitatea obișnuită a acestei scări nu a risipit ceea ce s-a trăit aici în ultima noapte; iar acum, în mijlocul zilei, printre trepte, scoici, lustruitor și pisica care devora măruntaiele unui pui pe fereastră, spaima pe care o trăise cândva i-a revenit lui Alexandru Ivanovici: tot ce i se întâmplase aseară a fost autentic; iar în seara asta se va întoarce ceea ce a fost cu adevărat fost: așa se va întoarce noaptea: scara va fi umbrită și formidabilă; o formă neagră te va urmări din nou; în spatele ușii, unde "Zakatalkin" se află pe card, va fi din nou înghițirea salivei palmei buzelor (poate - înghițirea salivei, sau poate - sânge) Și un cuvânt familiar, imposibil va fi auzit într-o claritate perfectă - "Da, da, da Sunt eu stric fără întoarcere " Unde a auzit-o? Pleacă de-aici! In afara! Trebuie să mergi din nou, să continui să mergi, să te îndepărtezi: până când ești complet epuizat, până când creierul tău este complet amorțit și să cazi pe masa cârciumii ca să nu visezi la necazuri; și apoi a început cam la fel: să mă întorc la Petersburg, să te pierzi în stufurile umede, în fumul litoralului agățat, să dai totul deoparte năucit și să te trezești deja printre luminile umede ale suburbiilor Petersburgului Alexander Ivanovici Dudkin începu să coboare la trap pe scările de piatră cu mai multe trepte; dar s-a oprit brusc; a observat că un individ ciudat, îmbrăcat într-o mantie neagră italiană și în aceeași pălărie înfățișată fantastic, făcând trei pași, se repezi spre el, lăsând capul în jos și răsucindu-și cu disperare un baston greu în mână Andrei Bely Spatele i s-a arcuit Acest individ ciudat într-o mantie neagră italiană a dat în grabă pe Alexandru Ivanovici; aproape că l-a înfipt cu capul în piept; iar când capul i s-a dat pe spate, Alexandru Ivanovici Dudkin, chiar cu tava, i-a văzut fruntea, palidă de moarte și acoperită de transpirație - doar imaginați-vă! - Nikolai Apollonovich: frunte cu o venă

bătătoare, umflată; Doar după acest semn caracteristic (după vena care sărită) Alexandru Ivanovici l-a recunoscut pe Ableuhov: nu după ochii miji sălbatic, nu după haine ciudate, străine - "Bună: eu sunt - pentru tine " Nikolai Apolonovici întrerupse repede aceste cuvinte; și ce e? Taiat într-o șoaptă amenințătoare? Eh, cât de lipsit de suflare Fără măcar să-și strângă mâna, spuse repede, într-o șoaptă amenințătoare: - "Îți datorez, Alexandru Ivanovici, să observi că nu pot" - "?" - "Tu, desigur, ai înțeles exact ce nu pot: nu pot și nu vreau; Cu alte cuvinte, nu voi face" - "!" " Acesta este un refuz: un refuz irevocabil Îl poți transmite mai departe Și te rog lasă-mă în pace " În același timp, jena s-a reflectat pe chipul lui Nikolai Apollonovich, parcă chiar și frica Nikolai Apollonovich se întoarse; și, răsucindu-și bastonul greu, Nikolai Apolonovici se repezi pe trepte, de parcă s-ar fi luat la fugă - "Da, stai, dar stai", se grăbi după el Alexander Ivanovici Dudkin și simți sub picioare împușcătura scărilor zburând pe lângă trepte - "Nikolai Apollonovici?" La ieșire, l-a prins pe Ableukhov de mânecă, dar a scăpat Nikolai Apolonovici se întoarse către Alexandru Ivanovici; Nikolai Apollonovici, cu o mână ușor tremurândă, ținea borul pălăriei sale inteligent șifonate; și, curajos, a izbucnit în șoaptă: - "Acesta este, ca să zic așa dezgustător Auzi?" S-a repezit prin curte Alexandru Ivanovici se strânse o clipă de uşă; Alexandru Ivanovici a simțit cea mai puternică anxietate: o insultă - pentru nimic, pentru nimic; ezită o clipă, întrebându-se ce ar trebui să facă acum; involuntar se zvâcni; cu o mișcare involuntară și-a descoperit gâtul cel mai delicat; iar apoi din două sărituri îl depăşi pe fugar Se strânse de marginea neagră a mantiei italiene care zbura departe de el; proprietarul pelerina de aici a început să se lupte cu disperare; o clipă s-au clătinat între lemne de foc grămădite și în luptă ceva a căzut, sunând pe asfalt Nikolai Apollonovici, cu un băț ridicat, brusc, sufocându-se de furie, a început să strige tare deja un fel de Petersburg permis și, cel mai important, insultarea prostiei lui: insultarea lui Alexandru Ivanovici " Tu numești asta un spectacol, o muncă de petrecere? Înconjoară-mă cu un detectiv Urmează-mi călcâiele peste tot Pierde-ți singur încrederea în tot Angajează-te în citirea Apocalipsei În același timp, găsește Bun domnule, tu tu tu " În cele din urmă, scăpând din nou, Nikolai Apollonovich Ableukhov a fugit: au zburat pe stradă STRADĂ Stradă! Cum s-a schimbat: cum au schimbat-o aceste zile grele! Acolo, acolo, acei stâlpi de fontă ai zăbrelei unui fel de grădină; frunzele roșii ale arțarilor se bat de stâlpi în vânt; dar frunzele purpurie străluceau deja; iar femelele - schelete uscate - singure acolo, deopotrivă înnegrite și scrâșnite Era septembrie: cerul era albastru și senin; iar acum totul nu mai este la fel: cerul s-a umplut de dimineață cu un șuvoi de tablă grea; Septembrie nu este Au zburat pe stradă " Dar scuză-mă, Nikolai Apollonovici", nu s-a lăsat entuziasmat și jignit Dudkin, "veți fi de acord că acum nu ne putem despărți fără o explicație " "Nu mai avem ce să vorbim", a rupt Nikolai Apollonovici sec de sub o pălărie înfășurată inteligent " Explică-te mai înțelept", a insistat la rândul său Alexandru Ivanovici Resentimentele și uimirea neliniștită erau descrise în trăsături tremurătoare; uimirea, spunem în numele nostru, a fost autentică aici și atât de autentică încât Nikolai Apollonovich Ableukhov, în ciuda disipării furiei, nu a putut să nu observe autenticitatea acelei uimiri Se întoarse și, fără vehemența lui anterioară, dar cu un fel de mânie plângătoare, trăncănea repede: - "Nu, nu, nu! Ce altceva este de explicat? Și nu îndrăzni să-l contesti Eu însumi am dreptul să cer cea mai mare claritate La urma urmei, eu însumi sufăr, nu tu, nu tovarășul

tău " - "Ce? Dar ce?" - "Trece pachetul " - "Ei bine?" - "Fără niciun avertisment, explicație, cerere " Alexandru Ivanovici se înroși profund " Și apoi scufundă-te în apă Amenință-mă cu poliția printr-o imagine " Alexandru Ivanovici, la această acuzație nemeritată, se zvâcni nervos către Ableukhov: Andrei Bely " Opriți: ce poliție?" " Da, poliția " " Despre ce fel de poliție vorbești? Ce urâciune? Ce fel de indicii? Care dintre noi este nebun?" Dar Nikolai Apollonovici, a cărui furie plângătoare s-a transformat din nou în furie, i-a grămăit la ureche: - "Aș vrea," sună șuierul lui (gura goală zâmbi, părea: mușcă, s-a repezit în ureche) "Aș vrea să chiar acum - chiar aici, în acest loc: aș vrea Eu în plină zi, pentru edificarea acestui public, Alexandru Ivanovici, dragul meu "(era confuz) Acolo, acolo Din fereastra aceea cioplită a acelei case lucioase, într-o seară de vară de iulie, la apusul soarelui, o bătrână mesteca totul cu buzele ("Aș vrea să te ", venea de undeva departe la Alexandru Ivanovici); în august fereastra s-a închis și bătrâna a dispărut; în septembrie au efectuat sicriul ochiului; un grup a urmat sicriul: un domn într-un pardesiu ponosit și o șapcă cu o cocardă; cu el - șapte băieți blonzi Sicriul a fost întărit ("Da, domnule, Alexandru Ivanovici, da", a auzit Alexandru Ivanovici de undeva) După aceea, șepci au intrat în casă și au năvălit pe scări; au spus că în spatele pereților se fabrică obuze; Alexander Ivanovici știa că același proiectil a fost adus pentru prima dată în podul lui - din această casă Și apoi se cutremură involuntar Cât de ciudat: a revenit grosolan la realitate (era un om ciudat: se gândea la casă chiar în momentul în care Nikolai Apollonovich îi arunca frazele lui) - ei bine, deci: din delirul nearticulat al fiului senatorial despre poliția, un refuz decisiv și irevocabil, Alexandru Ivanovici a înțeles doar: " Ascultă", a spus el, "putinul pe care îl înțeleg este de înțeles în discursul tău, doar atât: toată întrebarea este în nod " - "Oh, desigur: mi l-ai predat pentru a-l păstra cu propriile mâini " - "Ciudat " Ciudat: conversația a avut loc chiar în casa din care a provenit bomba: bomba, devenind mentală, a descris cercul corect, astfel încât conversația despre bombă a luat naștere la locul de unde a provenit bomba " Taci acum, Nikolai Apollonovich: Nu înțeleg, mărturisesc, entuziasmul tău Mă jignești: ce vezi reprobabil în acel act al meu?" - "Ca ce?" " Da, ce înseamnă că Partidul", rosti el aceste cuvinte în șoaptă punctată, "ți-ai cerut să salvezi mănunchiul deocamdată? Tu ai fost de acord? Și - asta e Deci, dacă îți este neplăcut să păstrezi un pachet, atunci nu mă costă nimic să alerg după pachet " Petersburg - "Ah, vă rog să lăsați mina asta a inocenței: dacă ar fi vorba de un pachet " - "Șst! Taci: ne aud l - "Un pachet - atunci te-aș înțelege Nu asta e ideea: nu te preface că ești ignorant " " Ce se întâmplă?" - "În violență" " Nu a fost violență " - "Într-o anchetă organizată " " Repet, nu a existat violență: ai fost de acord de bunăvoie; Cât despre detectiv, eu " - "Da, atunci - vara " - "Ce e vara?" " În principiu, am fost de acord, sau mai bine zis, am propus și poate am făcut o promisiune, presupunând că aici nu poate exista constrângere , așa cum nu există constrângere în partid; iar dacă aveți constrângere aici, atunci sunteți pur și simplu o bandă de intrigători suspicioși Păi, bine? Am făcut o promisiune, dar am crezut că promisiunea nu poate fi luată înapoi " - "Stai " - "Nu mă întrerupeți: știam oare că ei vor interpreta tocmai propunerea în acest fel: o vor întoarce așa Și mi-o vor oferi " - "Nu, stai: te voi întrerup totuși Despre ce fel de promisiune vorbești? Fii mai concret " Alexandru Ivanovici și-a amintit vag de ceva (cum, totuși, a uitat totul!) " Da, vorbești despre acea promisiune ?" Mi-am amintit cum odată într-o

tavernă o persoană i-a spus (gândul la această persoană l-a făcut să experimenteze ceva neplăcut) - o persoană, adică Nikolai Stepanych Lippanchenko - ei bine, deci: ea a spus că se presupune că Nikolai Apollonovich - fu! Nu vreau sa-ti amintesc! Și a adăugat repede: - "Deci nu vorbesc despre asta, dar asta e ideea " - "Cum nu în asta? Întreaga idee este în promisiune: în promisiune, interpretată irevocabil și ticălos - "Taci, liniște, Nikolai Apollonovich, ce crezi că este ticălos? Și unde este răutatea? - "Cum este răutatea?" " Da, da, da: unde? Partidul ți-a cerut să salvezi pachetul pentru moment Asta e tot " " Asta este totul pentru tine?" - "Totul " - "Dacă ar fi vorba de un mănunchi, atunci te-aș înțelege: dar scuză-mă " Și flutură mâna " Nu avem nimic de explicat: nu vezi că toată conversația noastră Andrei Bely călcă în jurul și în jurul aceluiași lucru: un basm despre un taur alb și nimic mai mult " - "Și observ Și totuși: ai greșit aici - ai spus despre un fel de violență, tocmai mi-am amintit: și mi-au ajuns zvonuri - apoi, vara " - "Ei bine?" - "Despre actul violent pe care ni l-ai sugerat: deci această intenție a venit, după cum se pare, nu de la noi, ci de la tine!" Alexandru Ivanovici și-a amintit (doamna i-a spus apoi totul în crâșmă, adăugând băuturi alcoolice): Nikolai Apollonovich Ableukhov, printr-un chip de profie, a sugerat ca apoi să pună capăt tatălui lor cu propriile mâini; Îmi amintesc că persoana respectivă a vorbit atunci cu un calm dezgustător, adăugând, însă, că partidul a rămas cu un singur lucru: să respingă propunerea; intenții neobișnuite, nefiresc în alegerea victimei și o nuanță de cinism la marginea ticăloșiei - toate acestea au răsunat în inima sensibilă a lui Alexandru Ivanovici cu un atac de dezgust cel mai crud (Alexander Ivanovici era atunci beat; și astfel toată conversația cu Lippanchenko mai târziu părea doar un joc al unui creier bărbătesc, și nu o realitate sobră): asta e tot ce își amintea acum: " Și mărturisește " - "Cereți de la mine", îl întrerupse Ableukhov, "ca eu ca să cu mâna mea " - "Asta e " - "Este dezgustător!" - "Da - dezgustător: și, ca să spun așa, Nikolai Apollonovich, nu am crezut atunci Crede-mă, atunci ai fi căzut în opinia partidului " - "Deci crezi că e dezgustător?" " Îmi pare rău, cred că " - "Vezi tu! Tu însuți îl numești dezgustător; și tu însuți, așadar, ai avut o mână în ticăloșie? Ceva l-a agitat brusc pe Dudkin: gâtul său cel mai sensibil i s-a zvâcnit: - "Stai " Și, apucând cu o mână tremurândă de nasturii pelerinii italiene, își aținti ochii pe un punct străin: - "Nu vorbi prea mult: suntem aici să ne reproșăm, între timp suntem amândoi de acord ", își întoarse cu uimire privirea spre ochii lui Ableukhov, "în numele faptei Este răutate? Nikolai Apollonovici se cutremură: - "Ei bine, desigur răutate! " Au tăcut " Vezi, suntem amândoi de acord " Nikolai Apollonovich, scoțând o batistă din buzunar, se opri, ștergându-și fața " Asta ma surprinde " - "Si eu " S-au privit uluiți unul în ochii celuilalt Alexandru Ivano Petersburg Vich (acum uita că tremura de febră) întinse din nou mâna și atinse cu degetul marginea pelerinii italiene: - "Pentru a dezlega tot acest nod, răspunde-mi așa: promițând cu mâna ta (și așa mai departe) - Promisiunea asta a venit de la tine? " - "Nu! Nu!" " Și, prin urmare, nu ești implicat într-o astfel de crimă cu un gând, întreb asta pentru că un gând este uneori exprimat întâmplător prin gesturi involuntare, intonație, priviri, chiar: prin tremurul buzelor " "Nu, nu adică ", gândi Nikolai Apollonovici și apoi își dădu seama că se gândise cu voce tare la vreun proces mental suspect al lui ; și amintindu-și cu voce tare, s-a înroșit; și a început să explice: - "Adică nu mi-am iubit tatăl Și se pare că m-am exprimat de mai multe ori Dar ce aș face? Niciodată!" " Bine, te cred " Nikolai Apollonovich se înroși până la

rădăcina urechilor, ca pe un elo; și, roșind, voia să se explice mai departe, dar Alexandru Ivanovici clătină hotărât din cap, nevrând să atingă vreo nuanță delicată a unui gând de nedescris care îi străfulgera pe amândoi în același timp - "Da, nu eu - cred nu sunt asta - vorbesc despre altceva: spune-mi ce Spune-mi acum sincer: sunt, sau ceva, - implicat? Nikolai Apollonovici se uită surprins la interlocutorul naiv: se uită, înroșit și cu o vehemență excesivă, cu convingere forțată, de care are nevoie acum să-și ascundă un gând, strigă: - "Cred că - da L-ai ajutat " - "Cui îi este acesta?" - "Necunoscut " - "?" - "Persoana necunoscută a cerut " - "!" - "Făcând lucruri urâte" - "Unde?" - "În nota lui urâtă " " Nu știu asta " " Necunoscut", a insistat confuz Nikolai Apollonovich, "tovarășul tău de partid De ce ești atât de surprins? Ce te-a surprins atât de mult?" ·····■■· ·■·· " Vă asigur: nu avem o persoană necunoscută în partid " • A venit rândul lui Nikolai Apollonovich să fie surprins: " Cum? Nu există necunoscut în partid " - "Da, taci Nu " " De trei luni primesc note " - "De la cine?" - "De la el " Andrei Bely Amândoi au tăcut Amândoi respirau greu și amândoi și-au fixat ochii pe ochii ridicați întrebător; iar în timp ce unul stătea nedumerit, îngrozit, înspăimântat, o umbră de slabă speranță fulgeră în ochii celuilalt - "Nikolai Apollonovich", - indignarea nesfârșită, după ce a învins frica, s-a revărsat peste pomeții palizi ai lui Alexandru Ivanovici în două pete purpurie, - "Nikolai Apollonovich!" - "Ei bine?" Îl apucă de mână Dar Alexandru Ivanovici încă nu-și putea trage sufletul, în cele din urmă și-a ridicat ochii și - ei bine, iată: ceva trist care se întâmplă în vise - ceva inexprimabil, de înțeles pentru toată lumea fără cuvinte - i s-a mirosit brusc a fruntea lui, a lui degete osoase - "Ei bine, bine - nu lâncezi!" Dar Alexandru Ivanovici Dudkin, ducându-și degetul la buze, a continuat să clatine din cap și să tacă; ceva inexprimabil, dar de înțeles în vise, curgea invizibil din el - din fruntea lui, din degetele lui amorțite În cele din urmă, cu greu, a spus: - "Te asigur - sincer: nu am nimic de-a face cu toată povestea asta întunecată " Nikolai Apollonovich nu a crezut la început " Ce ai spus? Repetă, nu tace: înțelege-mi și poziția " " Nu sunt nimic " " Ei bine, ce înseamnă asta?" " Nu știu " și a adăugat impetuos: "nu, nu, nu: asta e o minciună, asta e o prostie, abracadabra, batjocură " " Știu eu ?" Nikolai Apolonovici se uită cu ochi nevăzători la Alexandru Ivanovici; și apoi în adâncul străzii: cât s-a schimbat strada! " Da, știu? Nu mă face să mă simt mai bine N-am dormit în noaptea aceea " Vârful trăsurii a fost dus cu repeziciune în adâncul străzii: cum se schimbase strada, cum o schimbaseră și aceste zile grele! Vântul de pe malul mării năvăli: ultimele frunze cădeau; nu mai pleacă până în luna mai; câți vor lipsi în mai? Aceste frunze căzute sunt cu adevărat ultimele frunze Alexandru Ivanovici știa totul pe de rost: vor fi, vor fi zile pline de groază; și apoi - totul va eșua; - O, vârtej, o, vârtej, ultimele zile incomparabile! O, vârtej, o, vârtej în aer, tu - ultimele frunze! Un alt gând inactiv MÂNĂ DE AJUTOR " Deci a fost la bal?" " Da, el a fost " " Vorbeam cu tatăl tău " Petersburg " Așa este: te-am menționat și pe tine " " După ce te-ai întâlnit pe alee? " - "Și m-a dus la un restaurant" " Și te-ai sunat? " - "Morcovi " - "Abracadabra!" Când Alexandru Ivanovici Dudkin, smuls de contemplarea frunzelor cățărătoare, s-a întors în cele din urmă la realitate, și-a dat seama că Nikolai Apolonovici, privind în față, chiar și cu o vivacitate neobișnuită, era prea mult pentru a vorbi; a gesticulat; și-a înclinat profilul jos cu un rânjet neplăcut al unei guri sfâșiate, care amintește de o mască tragică, antică, incompatibilă cu agitația

rapidă a unei șopârle într-un întreg consonant: într-un cuvânt, arăta ca un săritor cu fața înghețată Alexander Ivanovici a introdus ocazional doar observații: " Și în același timp vorbea despre Okhrana?" - "Și poliția secretă s-a speriat " - "Recunoscând ce este intimidarea în ceea ce privește partidul și partidul aprobă acest lucru? " "Ei bine, da, aprobă ", repetă Nikolai Apollonovici cu o oarecare iritare și, roșind, încercă să întrebe : - "Tu însuți, îmi amintesc, apoi ai spus că prejudecățile de partid " " Ce spuneam?" Dudkin a izbucnit cu severitate - "Îmi amintesc, ai spus că prejudecățile de partid ale claselor inferioare nu sunt împărtășite de vârf, pe care îi slujești " - "Prostii!" Și aici trupul lui Dudkin s-a zvâcnit: și în agitație a tot crescut pasul Nikolai Apollonovich, la rândul său, și-a prins mâinile cu o umbră de speranță vagă, răspunzând la întrebări ca un școlar și zâmbind nefiresc În cele din urmă, profitând de încă o clipă, și-a continuat revărsările despre evenimentele din acea noapte: despre bal, despre mască, despre alergarea pe hol, despre așezarea pe treapta casei negre, despre poartă, despre bilețelul ; în sfârşit, despre hangiul murdar A fost o prostie autentică Abracadabra a amestecat totul; toți au înnebunit de mult, cu excepția cazului în care ceea ce distruge iremediabil nu există în realitate Mulțile negre de oameni coborau de pe stradă spre ei: roiuri de mii de meloni se ridicau ca valurile Din stradă s-au rostogolit spre ei: cilindri de lac; s-a ridicat din valuri ca țevile navelor cu aburi; de pe stradă le făcea spume în chip: o pană de struț; șapca în formă de clătită zâmbea ca o bandă; și erau benzi: albastre, galbene, roșii Un nas enervant a apărut peste tot Andrei Bely Nasuri s-au scurs din belșug: nas de vultur și nas de cocoș; nas de rață, curiae; si asa mai departe ; nasul era întoarse lateral; iar nasul nu era deloc încovoiat: verzui, verde, palid, alb și roșu Toate acestea de pe stradă s-au rostogolit spre ei: fără sens, în grabă, din belșug Nikolai Apollonovici, rugător abia ținând pasul cu Dudkin, părea să se teamă să formuleze în fața lui întrebarea sa principală, care decurgea din descoperirea că autorul groaznicei note nu putea fi purtătorul unei directive de partid; acesta era acum gândul lui principal: un gând de cea mai mare importanță - pentru consecințele practice; acest gând îi era acum blocat în cap (rolurile lor se schimbaseră: acum Alexandru Ivanovici, nu Nikolai Apollonovici, își împingea cu înverșunare bowlierii înghesuiti deoparte) " Deci, atunci, crezi, deci, deci, există o greșeală în toate acestea?" După ce a făcut această abordare timidă a gândurilor sale, Nikolai Apollonovich a simțit pielea de găină împrăștiată pe corp în pumni: ei bine, dacă se prezintă, - se credea - și - era cuprins de frică - "Vorbiți despre un bilet? - Alexandru Ivanovici a aruncat ochii în sus; și s-a desprins de contemplarea mohorâtă a abundenței curgătoare: bowlieri, capete și mustăți - "Ei bine, bineînțeles: nu este suficient să spui că este o greșeală Nu o greșeală, dar aici a intervenit șarlamănii josnici în toate; prostiile sunt susținute la perfecțiune - cu un scop conștient: de a sparge arbitrar în relația oamenilor strâns legați între ei, de a-i deruta; și să înece acțiunea partidului în haosul partidului " Așa că ajută-mă " - "Bârfa inacceptabilă", l-a întrerupt Dudkin, "a intervenit - din bârfă și necaz" - "Te implor, sfatuieste-ma " " Și trădarea a intervenit în toate: aici poartă ceva formidabil, sinistru " " Nu știu sunt confuz eu nu am dormit în noaptea aceea " " Și toate acestea sunt o mizerie " Acum, Alexandru Ivanovici Dudkin îi întinse mâna lui Ableukhov într-un impuls de participare; și iată, apropo, a observat: Nikolai Apollonovich era mult mai scund decât el (Nikolai Apollonovich nu se

deosebea prin vlăstar) " Fă-ți tot calmul " - "Doamne! Îți este ușor să spui: calm - n-am dormit în noaptea aceea nu știu ce să fac acum " " Stai si asteapta " " Vrei să vii la mine?" - "Spun eu - stai si asteapta: ma angajez sa te ajut " Vorbea atât de încrezător, de convingere, aproape de inspirație, încât Ableuhov s-a liniștit pe loc; și, să spun adevărul, într-un acces de simpatie pentru Ableukhov, Alexandru Ivanovici și-a supraestimat ajutorul În chiar Petersburg Într-adevăr, cum ar putea ajuta? Era singur, rupt de comunicare; conspirația i-a închis accesul în chiar corpul partidului; Alexandru Ivanovici nu a fost niciodată membru al Comitetului, deși se lăuda cu sediul său la Ablfukhov; dacă ar putea ajuta, atunci singur ar putea să o ajute pe Lippanchka; putea să-i spună lui Lippanchenko, să acţioneze prin Lippanchenko În primul rând, a fost necesar să-l capturezi pe Lippanchenko În primul rând, a fost necesar să se calmeze rapid această persoană șocată în adâncul sufletului său Și l-a liniștit: - "Sunt sigur că voi putea dezlega nodurile intrigii urâte: astăzi, imediat, voi face cercetările corespunzătoare și " Și s-a clătinat: numai Lippanchenko putea să dea informații adecvate; în plus, nimeni Dacă nu este în Sankt Petersburg? - "Și ?" - Și îți voi da un răspuns mâine , mulțumesc", și Nikolai Apollonovich s-a repezit să-i dea mâna; Alexandru Ivanovici a fost involuntar jenat de acest lucru (totul depindea de locul în care se afla persoana acum și de informațiile pe care le avea la dispoziție) " Ah, lasă-l în pace: afacerea ta ne privește pe toți personal " Dar Nikolai Apollonovici, care până în acel moment fusese îngrozit, nu a putut răspunde la fiecare cuvânt de sprijin, fie complet apatic, fie cu entuziasm Și Nikolai Apollonovich a răspuns cu entuziasm Între timp, Alexandru Ivanovici zburase deja înapoi în gândurile sale; a fost lovit de un mic fapt: Nikolai Apollonovich a jurat și a jurat că teribila sarcină provine de la un autor anonim necunoscut; anonim i-a scris lui Ableukhov de mai multe ori; și aici era clar: acel anonim anonim era, de fapt, un provocator Mai departe Din discursul încurcat al lui Ableuhov era încă posibil să se deducă o consecință; aici erau evidente propriile lor relații speciale cu partidul și din aceste relații speciale a apărut impuritatea; Alexandru Ivanovici a încercat să clarifice altceva; și s-a zbătut în zadar: gândul îi aștepta în abundența care curgea pe ei - mustăți, barbi, bărbie, NEVSKY AVENUE Bărbi, mustăți, bărbie: acea abundență alcătuia extremitățile superioare ale trunchiului uman Umeri, umeri și umeri scurți; negru ca smoala, grosul forma toti umerii; toți umerii formau un desiș extrem de vâscos și care curgea încet, iar umărul lui Alexandru Ivanovici s-a lipit instantaneu de desiș; ca să zic așa, s-a blocat; iar Alexander Ivanovici Dudkin a urmat umărul rătăcit, în conformitate cu legea privind Andrei Bely integritatea eficientă a corpului; așa că a fost aruncat pe Nevsky Prospekt; acolo, ca un caviar, s-a lipit în întunericul groșii curgătoare Ce este un caviar? Ea este atât lumea cât și obiectul consumului; ca obiect de consum, oul nu reprezinta o intregime satisfacatoare; o astfel de integritate este caviarul: un set de ouă; consumatorul nu cunoaște ouăle; dar știe caviar, adică o masă groasă de ouă întinse pe un sandviș servit Așadar, corpul indivizilor care zboară pe panou se transformă pe Nevsky Prospekt într-un organ al unui corp comun, într-un ou de caviar: trotuarele lui Nevsky sunt un câmp de sandvici Același lucru sa întâmplat cu cadavrul lui Dudkin, care a zburat aici; același lucru s-a întâmplat și cu gândul său încăpățânat: s-a lipit instantaneu într-un gând străin, de neînțeles - în gândul unei creaturi uriașe, cu multe picioare, care aleargă de-a lungul Nevsky Au coborât de pe

trotuar; multe picioare alergau aici; și în tăcere se uitară la multele picioare ale groasei întunecate trecătoare de oameni: acest gros, de altfel, nu curgea, ci se târa: târât și târâi - târât și târâi pe picioarele scurse; o masă groasă a fost lipită împreună din mii de segmente; fiecare segment era un trunchi: trunchiurile alergau pe picioare Nu erau oameni pe Nevsky Prospekt; dar centipedul târâtor și plângător era acolo; într-un spațiu umed se revărsa diversitatea vocilor - diversitatea cuvintelor; fraze articulate s-au rupt acolo unul împotriva celuilalt; și fără sens, și îngrozitor, cuvinte împrăștiate acolo, ca fragmente de sticle goale și într-un loc sparte: toate, încurcate, din nou împletite într-o infinitate de frază zburătoare fără sfârșit și fără început; această frază părea lipsită de sens și țesută din fabule: continuitatea lipsei de sens a frazei compuse atârna ca funinginea neagră peste Nevski; deasupra spațiului atârna fumul negru al fabulelor Și din acele fabule, uneori umflate, Neva urlă și bate în granite masive Centipedul târâtor este groaznic Aici, potrivit lui Nevsky, trece prin secole Și mai sus, deasupra Nevsky Prospekt, trec vremurile acolo: primăveri, toamne, ierni Secvența este modificabilă acolo; și aici - succesiunea este neschimbată în primăveri, veri, ierni; în primăveri, veri, ierni, această secvență este aceeași Și perioadele de timp, după cum știți, pun o limită; și - perioada urmează perioadei; după primăvară vine vara; toamna urmează verii și trece în iarnă; si totul se topeste primavara Nu există o astfel de limită la centipedul uman; și nimic nu-l înlocuiește; legăturile lui se schimbă, dar toate sunt la fel; undeva în spatele gării, avea capul înfășurat; coada este împinsă în Marine; iar legăturile de artropode se amestecă de-a lungul Nevskiului - fără cap, fără coadă, fără conștiință, fără gând; centipedul se târăște în timp ce se târa; se va târî în timp ce ea se târa Destul de centiped! Iar calul de metal înspăimântat stătea acolo demult de la colțul podului Anichkov; și pe ea era atârnat un mire de metal: Oare mirele va înșea calul sau va sfărâma mirele calul? Acest litigiu se desfășoară de ani de zile și - trecut de ei, de ei! Petersburg Și trecut de ei, trecut: singuratici, cupluri, patru și cupluri după cupluri - suflați-și nasul, tușiți, amestecați, defăimează și râdeți și turnați în spațiul umed cu multe voci diferite diversitatea cuvintelor care au fost smulse din simțul lor natal : meloni, pene, bonete; capace, cocarde, pene; pălărie cocoșată, cilindru, șapcă; umbrelă, batistă, pană DIONIS Da, au vorbit cu el! Alexander Ivanovici Dudkin și-a scos din nou gândul din abundența care fugea; prostiile curgătoare l-au poluat decent; după ce s-a îmbăiat în colectivul mental, ea însăși a devenit o prostie; o trase cu greu la cuvintele care-i ciripeau la ureche: acestea erau cuvintele lui Nikolai Apolonovici; Nikolai Apollonovici își bătea de mult urechea cu cuvinte; dar un cuvânt trecător, zburând în urechi ca o așchie, a spulberat sensul frazei; de aceea i-a fost greu lui Alexandru Ivanovici să înțeleagă ce i-au întărit în timpan; leneși, multă vreme, obosite, tobele au bătut o mică fracțiune în timpan: apoi Nikolai Apolonovici, smulgându-se din groapa groasă, a răcnit fără oprire, repede " Înțelegi", a repetat Nikolai Apollonovici, "înțelegi, Alexandru Ivanovici, pe mine " " O, da, înțeleg " Și Alexandru Ivanovici a încercat să scoată cu urechea frazele care i-au fost adresate: nu a fost atât de ușor, pentru că cuvântul trecătorului i s-a spulberat de urechi ca o grindină de piatră: " Da, te inteleg " - "Acolo, în cutia de tablă", a repetat Nikolai Apollonovich, "probabil că viața era plină de forță: ceasul bătea oarecum ciudat " Alexandru Ivanovici s-a gândit aici: " Ce este o

conserve, ce este o conserve? Și ce îmi pasă de niște tinichigii? Dar ascultând cu mai multă atenție ce spunea fiul senatorial, și-a dat seama că era o bombă - "Probabil că viața roiește acolo, pe măsură ce am pus-o în acțiune: era, așa-așa, moartă Am întors cheia; chiar, da: a început să plângă, vă asigur, ca un corp beat, trezindu-se, când au dat-o deoparte " " Deci ai prins-o?" - "Da, m-am bâlbâit " - "Săgeată?" " Timp de douăzeci și patru de ore " " De ce ești?" - "Am pus-o, o conserve, pe masă și m-am uitat la ea, m-am uitat la toate; degetele întinse spre ea de la sine; și - așa și așa: au întors cheia cumva singuri " A Bely Andrei Bely " Ai făcut ?! Grăbește-o în râu!?!" Alexandru Ivanovici ridică mâinile înfricoșat cu adevărat; i se zvâcni gâtul " Înțelegi, mi-a sucit fața? " - "Tichiar?" - "În general, senzații foarte, foarte abundente au pus stăpânire pe mine, schimbându-se constant pe măsură ce stăteam deasupra ei: foarte, foarte abundente Doar că diavolul știe ce Trebuie să recunosc că nu am experimentat niciodată așa ceva în viața mea Repulsia m-a învins - atât de mult încât izbucnisem de dezgust Au urcat tot felul de gunoaie și, repet, un dezgust teribil pentru el, incredibil, de neînțeles: pentru însăși forma tinichei, pentru gândul că, poate, înotaseră anterior în el sardine (nu le văd); dezgustul pentru trandafirul ei, ca pentru o insectă uriașă și tare, care zvâcnește în urechile zvâcnirii sale de neînțeles pentru insectă; Înțelegi, a îndrăznit să-mi zvâcnească așa ceva? Huh? " - "Hm! " - "Revulsiune, ca la o insectă uriașă, a cărei coajă aruncă o tablă greață; Nu era ceva, era o insectă aici, nu era ceva - din vase neconservate Vrei să crezi, eram atât de bolnavă! Ei bine, de parcă l-am înghițit " - "Înghițit? Uf, nasol " - "Doar diavolul știe ce - a înghițit-o; intelegi ce inseamna asta? Adică a devenit o bombă ambulantă pe două picioare, cu un ticăit dezgustător în stomac - "Taci, Nikolai Apolonovici, liniște: ne aud aici!" " Ei nu vor înțelege nimic: aici este imposibil de înțeles Trebuie să faci asta: ține-l în masă, stai și ascultă ticăitul Într-un cuvânt, trebuie să treci singur prin toate, în senzații " " Știi," Alexander Ivanovici a devenit acum interesat de cuvinte, "te înțeleg: bifat Percepi sunetul diferit; dacă asculți doar sunetul, va fi în el - totul este la fel, dar nu asta Am speriat odată un neurastenic; în conversație a început să bată cu degetul pe masă, în mod semnificativ, știi, în timp cu conversația; așa că s-a uitat brusc la mine, a pălit, a tăcut și cum mă întreabă: "Ce faci? până în punctul în care pe stradă nu a răspuns la plecăciuni înțeleg asta " - "Nu-nu-nu: este imposibil de înțeles aici Ceva aici - s-a ridicat, s-a amintit - un delir necunoscut și totuși familiar " " Mi-a amintit de copilăria mea, nu-i așa?" - "Parcă s-a desprins un fel de bandaj din toate senzațiile S-a mișcat peste capul tău - știi? Păr pe vârf: înțeleg ce înseamnă; doar că nu este asta - nu păr, pentru că stai cu vârful capului deschis Păr pe cap - am înțeles această expresie aseară; și nu este păr; tot trupul era ca părul, la capăt: se înțepa de fire de păr; și picioare, și brațe și piept - totul, ca din lână invizibilă, care Petersburg gâdilă cu un pai; sau și aici: de parcă ai sta într-o baie rece și rece și bule de dioxid de carbon pe piele - gâdilă, pulsa, aleargă - din ce în ce mai repede, astfel încât dacă îngheți, atunci bătăile, pulsurile, gâdilatul se transformă într-un fel de senzație puternică, de parcă ai fi chinuit pe părți, smulgi membrele corpului în direcții opuse: inima izbucnește din față, din spate, din spate, îți rup propria coloană vertebrală, ca o crenguță dintr-un gard de vaci; aá părul este tras în sus; sá picioare - din intestine Te miști - și totul îngheață, ca și cum " - "Într-un cuvânt, ai fost, Nikolai Apollonovich, ca și Dionysos chinuit "Dar - în

afară de glumă: acum vorbești o cu totul altă limbă; Nu te recunosc Nu vorbi conform lui Kant acum Nu am auzit încă de la tine această limbă " - "Da, ți-am spus deja: a căzut un fel de bandaj - din toate senzațiile Nu conform lui Kant - ai spus bine Ce este acolo! Totul este diferit acolo " - "Acolo, Nikolai Apollonovich, logica dusă în sânge, adică sentimentul creierului în sânge sau - stagnare moartă; dar un adevărat șoc al vieții a venit peste tine și sângele a năvălit în creier; de aceea, în cuvintele tale, poți auzi bătaia sângelui adevărat " - "Stă, știi, deasupra ei, și - te rog spune-mi: mi se pare - da, despre ce vorbesc?" - "Îți spun", ai spus, "a confirmat Alexandru Ivanovici " Mi se pare că sunt cu totul umflat, cu toții sunt umflat de multă vreme: poate sute de ani de când sunt umflat; Da, și mă plimb în jurul meu, fără să-l observ - un ciudat umflat E chiar groaznic " Totul sunt sentimente " - "Spune-mi, eu nu " Alexandru Ivanovici a zâmbit plin de compasiune: " Dimpotrivă, ești slăbit: obrajii tăi sunt retrași, sunt cearcăne sub ochi " - "Stăteam acolo deasupra lui Da, nu eram "eu" acolo - nu eu, nu eu, ci un fel de uriaș, ca să spunem așa, cu un cap enorm de idiot și cu un coroana neunită; și în același timp - corpul pulsează; peste tot, peste tot pe piele - ace: lăstari, furnicături; și aud clar o înțepătură - la o distanță de cel puțin un sfert de arshin de corp, în afara corp! Ah? Gândește-te! Apoi - celălalt, al treilea: multe, multe înțepături într-o senzație complet corporală - în afara corpului Și înțepăturile, bătăile, pulsurile - înțelegi! - conturat propriul meu contur - în afara corpului, în afara pielii: pielea - în interiorul senzațiilor Nu-i așa? Sau eram întors pe dos, pielea spre interior, sau mi-a ieșit creierul?" " Erai doar pe lângă tine " - "Este bine pentru tine să spui "dincolo de tine însuți"; "dincolo de tine însuți" - toată lumea spune așa; această expresie este pur și simplu o alegorie, nu bazată pe senzații corporale, ci, în cel mai bun caz, doar pe emoție M-am simțit complet ieșit din mine corporal, fiziologic sau ceva, și deloc emoțional Bineînțeles că, în plus, eram încă pe lângă mine în tine Andrei Bely sens: adică a fost șocat Principalul lucru nu este acesta, ci faptul că senzațiile simțurilor s-au răspândit în jurul meu, s-au extins brusc, s-au răspândit în spațiu: m-am împrăștiat ca niște bombe " - "Shh!" - "Fără bucăți! " " Ei pot auzi " - "Cine stătea acolo, simțindu-mă pe mine, nu pe mine? Era cu mine, în mine, în afara mea Vezi ce set de cuvinte? " - "Amintește-ți, tocmai acum, când eram cu tine, cu un pachet, te-am întrebat de ce eram eu - eu Nu m-ai inteles deloc atunci " " Și acum înțeleg totul: dar e groază, e groază " " Nu groază, ci o experiență autentică a lui Dionysos: nu verbală, nu livrescă, desigur Dionysos pe moarte " " Doar, la naiba!" - "Calmează-te, Nikolai Apollonovich, ești teribil de obosit; și nu este surprinzător pentru tine să obosești: trebuie să treci prin atât de multe într-o singură noapte Și n-ar fi fost așa " - Alexandru Ivanovici și-a pus mâna pe umăr; umărul din fața lui ieșea în evidență la nivelul pieptului; iar acel umăr tremura; Alexandru Ivanovici simțea acum o nevoie reală să scape de Nikolai Apolonovici, care trăgea nervos în fața lui, pentru a-și da o relatare clară și calmă a celor întâmplate " Da, sunt calm, complet calm; acum, știi, nici măcar nu mă deranjează un pahar; un fel de vivacitate, euforie La urma urmei, probabil că îmi poți spune că ordinul este o farsă?" Acest lucru probabil nu a putut fi spus de Alexander Ivanovici; Cu toate acestea, Alexandru Ivanovici a întrerupt doar cu o ardoare neobișnuită: - "Pariez " REVELATIE În cele din urmă și-a luat rămas bun Acum trebuia să merg: să merg mai departe, să merg din nou - până la deplina stupefiere a creierului, ca să cad pe masa tavernei - să mă gândesc și să beau vodcă Alexandru Ivanovici și-a

amintit: o scrisoare, o scrisoare! La urma urmei, el însuși a trebuit să predea scrisoarea - în numele unei anumite persoane: să o predea lui Ableukhov Cum a uitat totul! A luat scrisoarea cu el, apoi s-a dus la Ableukhov - cu un mănunchi; a uitat să predea scrisoarea; i-a predat la scurt timp Varvara Evgrafovna, care i-a spus că se va întâlni cu Ableuhov Scrisoarea s-ar fi putut dovedi a fi o scrisoare fatală Nu, da nu! Nu era ceea ce era; și chiar și asta, stânca, potrivit lui Ableukhov, i s-a dat la bal; și - un fel de mască Mască, minge și - Varvara Evgrafovna Solovieva Nu n nu! Petersburg Alexandru Ivanovici se linişti: asta înseamnă că scrisoarea nu era deloc aceasta, transmisă* de Solovieva şi primită de la Lippanchenko; înseamnă că el, Alexander Ivanovici Dudkin, nu a fost implicat în această chestiune; dar - principalul lucru: o misiune teribilă de la o persoană nu a putut veni; era principalul atu în mâinile lui: un atu care învinge delirul și toate suspiciunile lui delirante (aceste suspiciuni i-au fulgerat din nou prin cap când a promis că va garanta petrecerea - pentru Lippanchenko, adică pentru că Lippanchenko era organul său de comunicarea cu partea); dacă nu ar fi acest atu în mâinile lui, adică dacă scrisoarea ar veni de la partid, de la Lippanchenko, atunci persoana, Lippanchenko, ar fi deosebit de suspectă, iar el, Alexander Ivanovich Dudkin, s-ar dovedi a fi asociat cu o persoană suspectă Iar amăgirile ar fi crescut Tocmai își dăduse seama de toate acestea și era pe cale să treacă de curentul treptelor pentru a sări în trăsura trasă de cai care rulează opus (încă nu era tramvai), când o voce îl strigă: - "Alexander Ivanovici, stai Stai puțin " Se întoarse și văzu că Nikolai Apolonovici, care fusese părăsit de el cu o clipă înainte, alerga după el prin mulțime, cu totul tremurând și transpirat; cu o sclipire febrilă în ochi, și-a fluturat bastonul peste capetele trecătorilor uimiți - "Stai putin " O, Doamne! tine Îți voi spune doar mai multe " îl luă de mână și îl conduse spre vitrina cea mai apropiată - "Am descoperit mai multe Este aceasta o revelație, sau ceva - acolo, deasupra tablă? " - "Ascultă, Nikolai Apollonovich, trebuie să plec; iar în cazul tău este timpul " - "Da, da, da: acum sunt sunt al doilea, al treilea " - "Ei bine, bine: ascult " Nikolai Apollonovich a dezvăluit acum prin înfățișarea sa, ei bine, de-a dreptul, un fel de inspirație; de bucurie, se pare că a uitat că totul nu era încă dezlegat pentru el și - cel mai important: conserva încă ticăia, depășind neobosit douăzeci și patru de ore - "Este ca un fel de revelație că am crescut; Am crescut, știi, în incomensurabilitate, în depășirea spațiului; Vă asigur că a fost real: și odată cu mine au crescut toate obiectele; și - o cameră și - o vedere la Neva și - un Peter și Paul Spitz: totul a crescut, a crescut - totul; iar creșterea se apropia deja de sfârșit (pur și simplu nu era unde să crească, né în ce); în același lucru care s-a terminat, la sfârșit, la sfârșit - acolo, mi s-a părut mie, există un alt început: sfârșitul, sau ceva Este cumva cel mai absurd, cel mai neplăcut și cel mai sălbatic - cel mai sălbatic, asta e ce - principalul lucru; cel mai sălbatic, poate pentru că nu am un brgan care să poată înțelege acest sens, ca să spunem așa, final; în locul senzaţiei organelor de simţ Andrei Bely "zero" era o senzație; dar s-a perceput ceva care nu era nici zero, nici unu, ci mai puțin de unu Întreaga absurditate era, poate, doar în faptul că senzația era o senzație ", cel puțin cinci, de exemplu " " Ascultă", îl întrerupse Alexander Ivanovici, "mai bine îmi spui asta: probabil că ai primit o scrisoare prin Varvara Evgrafovna Solovyova? " - "Scrisoare " - "Da, nu asta, nici o notă; o scrisoare trimisă prin Varvara Evgrafovna " " Ah, despre aceste versuri cu semnătura "Suflet

de foc?" - "Da, nu știu acolo: într-un cuvânt, a trecut prin Varvara Evgrafovna " - "Am înțeles, am înțeles Nu - Spun că aici este "zero minus nimic" Ce este asta?" Domnul: cam la fel! - "Vrei să citești Apocalipsa " - "Am auzit de la tine înainte de reproș că Apocalipsa îmi este necunoscută; și acum o voi citi - cu siguranță o voi citi; acum că m-ai liniștit despre toate acestea, simt că mi se trezește interesul pentru cercul tău de lectură; Mă voi așeza, știi, acasă, voi bea brom și voi citi Apocalipsa; Am cel mai mare interes: a mai rămas ceva din noapte: totul este asta, dar nu asta Iată, de exemplu, uite: o vitrină Sunt reflexe în fereastră: aici a trecut un domn cu pălărie melon - uite pleacă Aici - suntem cu tine, vezi? Și totul este cumva ciudat " - "Cât de ciudat", Alexander Ivanovici dădu din cap afirmativ: Doamne, dar în ceea ce privește "cât de ciudat" părea a fi un expert - "Sau și aici: obiecte Diavolul știe ce sunt de fapt: totul este la fel - dar nu asta Am învățat asta pe o cutie de tablă: o cutie de tablă, ca o conserve; și - nu, nu: nu o cutie de conserve, dar " - "Shh!" - "O cutie de conținut groaznic!" - "Și e mai probabil să mergi în Neva cu o conserve; și totul se va muta înăuntru; totul se va întoarce la locul său " " Nu se va întoarce, nu se va, nu se va " Privi cu tristețe pe lângă cuplurile care fugeau; a oftat trist, pentru că știa: nu se va întoarce, nu se va întoarce, nu va - niciodată, niciodată! Alexandru Ivanovici fu surprins de fluxul de vorbăreț care țâșnea din buzele lui Ableuhov; el, la drept vorbind, nu știa ce să facă cu acea vorbăreală: dacă să liniștească, dacă să susțină, dimpotrivă, să întrerupă conversația (prezența lui Ableuhov îl oprima direct) " Numai pentru tine, Nikolai Apollonovich, sentimentele tale par ciudate; doar că până acum ai stat deasupra lui Kant într-o cameră neaerisit; te-a lovit o furtună - așa că ai început să observi în tine: tu Petersburg a ascultat furtuna; și te-ai auzit în ea Stările tale sunt descrise în multe feluri; sunt subiect de observație, studiu " - "Unde, unde?" - "În ficțiune, în versuri, în psihiatrie, în cercetarea ocultă" Alexander Ivanovici a zâmbit involuntar la un analfabetism atât de flagrant (din punctul său de vedere) al acestui scolastic dezvoltat mental și, zâmbind, a continuat serios: - "Psihiatru " - "?" - "Sună " - "Da, da, da " - "Asta e tot " - "Ce este "asta e tot-asta nu este?"" - "Ei bine, nu este asta - spune-i cel puțin așa - pentru el cel mai comun termen: pseudo-halucinație " - "?" " Adică un fel de senzații simbolice care nu corespund iritației senzației " " Ei bine, atunci: a spune așa este același lucru cu a nu spune nimic! " " Da, ai dreptate " " Nu, nu sunt mulțumit " " Desigur: modernistul va numi această senzație o senzație de abis, adică o senzație simbolică, neexperimentată de obicei, va căuta o imagine corespunzătoare " " Deci este o alegorie" - "Nu confunda alegoria cu simbolul: alegoria este un simbol care a devenit literatura actuală; de exemplu, înțelegerea obișnuită a "dincolo de tine însuți"; simbolul este chiar apelul la ceea ce ai experimentat acolo - deasupra cutiei de tablă; o invitație de a experimenta în mod artificial ceva experimentat în acest fel Dar un alt termen ar fi un termen mai potrivit: pulsația corpului elementar, tu însuți; sub influența unui șoc, corpul elementar a tremurat în tine în mod destul de realist, pentru o clipă separat, dezlipit de corpul fizic și acum ai experimentat tot ce ai experimentat acolo : combinații verbale uzate precum "un abis - fără fund" sau "dincolo de "sine" s-au adâncit, pentru tine au devenit un adevăr vital, un simbol; experiențe ale corpului elementar, conform învățăturilor altor școli mistice , transformă semnificațiile verbale și alegoriile în semnificații reale, în simboluri; întrucât lucrările

misticilor abundă cu aceste simboluri, acum, după ce ai experimentat, te sfătuiesc să-i citești pe acești mistici " - "Ți-am spus că voi: și - voi " - "Și despre ceea ce ți s-a întâmplat, pot să adaug doar un lucru: acest tip de senzații vor fi prima ta experiență după moarte, așa cum povestește Platon despre asta, citând asigurările Bakhanților ca dovadă Andrei Bely Există școli de experiență în care aceste senzații sunt evocate în mod conștient - nu crezi? Exista: va spun asta cu incredere, pentru ca singurul meu prieten si ruda este acolo, in aceste scoli; Școlile experienței îți transformă coșmarul într-o regularitate a armoniei cu munca lor, studiind aici ritmurile, mișcările, pulsațiile și introducând toată sobrietatea conștiinței într-un sentiment de expansiune, de exemplu Totuși, ce stăm: discuția Trebuie să te duci acasă cât mai curând posibil, și un bricolaj în râu; si stai, stai: nicaieri - nici un picior (probabil te privesc); așa că stai acasă, citește-ți Apocalipsa, bea brom: ești teribil de epuizat Totuși, este mai bine fără brom: bromul tocește conștiința; cei care abuzează de brom devin incapabili de nimic Ei bine, e timpul să fug și - în cazul tău Strângând mâna lui Ableukhov, Alexandru Ivanovici s-a îndepărtat pe neașteptate de el în curentul negru al bowlerilor, s-a întors de la acest curent și a strigat din nou de acolo: - "Și cutia de tablă - în râu!" Umărul i s-a înfipt în umeri: a fost dus rapid de o miica fără cap Nikolai Apollonovich se cutremură: viața clocotea în tinichea; mecanismul ceasului a funcționat acum; grabeste-te in casa, grabeste-te; acum va angaja un taxi; când se întoarce, îl va pune în buzunarul lateral; și - către Neva ei! Nikolai Apollonovich a început din nou să simtă că se extinde; în acelaşi timp simţea că ploua CARIATIDĂ Acolo, dimpotrivă, era o răscruce neagră; și era o stradă; o cariatidă a intrării atârna acolo ca o piatră De acolo se ridica o instituție: o instituție în care Apollo Apollonovich Ableukhov domina totul Există o limită pentru toamnă; iar iarna are o limită: însăși perioadele de timp se desfășoară ciclic Iar peste aceste cicluri atârna cariatida cu barbă de la intrare; copita ei de piatră lipită amețitor de perete; așa că se pare că toate se vor rupe și se vor revărsa în stradă ca o piatră Și aici nu se rupe Ceea ce vede deasupra ei, ca și viața, este schimbător, inexplicabil, neclar: norii plutesc acolo; în inexplicabil miei albi se curl; sau - se seamănă ploaie; se seamănă așa cum este acum: ca ieri, ca alaltăieri Ceea ce vede sub picioarele ei, la fel ca ea, este invariabil: invariabil cursul unui centiped uman peste panoul iluminat; sau: ca acum, în umezeală mohorâtă; foșnetul mortal al picioarelor alergătoare; și fețe veșnic verzi; nu, nu este clar de la ei că evenimentele deja tunează Urmărind trecerea bowlerilor, nu ai spune niciodată că evenimentele tună, de exemplu, în orașul Ak-Tyuk, unde un lucrător de la stație, posso Petersburg certându-se cu un jandarm de cale ferată, și-a însușit un card de credit de jandarm, introducându-l în stomac cu ajutorul unui deschidere a gurii, motiv pentru care a fost introdus emetic în stomacul respectiv - de către un medic feroviar; privind trecerea bowlerilor, nimeni nu ar fi spus că deja în teatrul Kutaisi publicul a exclamat: "Cetăţeni! " Nimeni nu ar fi spus că s-a deschis o fabrică de bombe districtuale în Tiflis, biblioteca din Odesa a fost închisă și mii de mitinguri au avut loc în zece universități rusești - în aceeași zi, la o oră ; nimeni n-ar fi spus că în acel moment au venit mii de bundiști convinși la întâlnire, că Permienii rătăceau și că în acel moment turnătoria de fier Revl, înconjurată de cazaci, a început să-și arunce uzina de steaguri roșii Privind trecerea bowlerilor, nimeni nu ar fi spus că o nouă viață este în plină desfășurare, că Potapenko termina o piesă sub

un asemenea titlu , că deja începuse o grevă pe drumul Moscova-Kazan; au spart sticla în stații, au spart în depozite, au oprit lucrările la căile ferate Kursk, Vindavskaya, Nijni Novgorod și Murom; și zeci de mii de vagoane lovite de tetanos au oprit în diverse spații; mesajul este mort Privind trecerea bowlerilor, nimeni n-ar fi spus că evenimentele tună deja la Petersburg, că compozitorii aproape tuturor tipografiilor, având delegați aleși, s-au adunat; și - fabricile erau în grevă: construcțiile navale, Alexandrovski și altele; că suburbiile Petersburgului erau pline de pălărie Mandzhur; observând trecerea bowlerilor, nimeni nu ar fi spus că cei care mergeau sunt la fel, dar nu la fel; că nu mergeau doar, ci mergeau, ascunzându-și neliniștea în ei înșiși, simțindu-și capul ca un cap idiot, cu o coroană neunită, tăiată cu sabie, zdrobită și doar un țeapă de lemn; dacă ar fi pus urechea la pământ, ar fi auzit foșnetul blând al cuiva: foșnetul unui revolver continuu trosnind - de la Arhangelsk la Colchis și de la Libava la Blagoveșcensk Dar circulația nu era tulburată: monoton, încet, mortal, oalele mai curgeau sub picioarele cariatidei Cariatida cenușie s-a aplecat și sub picioarele ei - privește: la aceeași mulțime; nu există limită pentru dispreț în vechea piatră a ochilor; sațietate - nu există limită; și nu există limită - disperare Și, o, dacă numai putere! Brațele musculare se îndreptau pe coate zburând deasupra capului de piatră; iar vârful capului, tăiat cu dalta, se repezi cu furie; într-un vuiet în bubuitură, într-un vuiet deznădăjduit întins, gura ți-ar fi izbucnit: ai fi spus: "Asta-i vuiet de uragan" (așa urleau miile negre de căpci ale interlopilor orașului la pogromuri); ca din fluierul unei locomotive, bacul s-ar fi spalat peste strada; cornișa balconului în sine, ruptă din zid, ar sări peste stradă; și s-ar sparge în pietre puternice, care zdrăngăneau zgomotos (foarte curând după aceea, ferestrele administrațiilor zemstve și adunărilor zemstve provinciale aveau să fie sparte cu pietre); această veche statuie s-ar fi rupt în stradă ca o grindină de piatră, descriind în aerul posomorât atât rapidul, cât și orbitorul Andrei Bely arc; și sângerând în bucăți, s-ar fi așezat pe bowlierii înspăimântați care au trecut aici - mortal, monoton, încet În această zi cenușie din Sankt Petersburg, o ușă grea și luxoasă s-a deschis: un lacheu bărbierit, cu dantelă aurie pe revere, s-a repezit din hol să facă semn coșerului; caii s-au repezit la intrare, au urcat o trăsură lăcuită; lacheul cenușiu și ras a devenit prost și s-a întins într-o sfoară când Apollon Apollonovich Ableukhov, aplecat, aplecat, neras, cu fața umflată dureros și cu buza căzută, a atins marginea cilindrului (de culoarea aripii unui corb) cu mănuși (de culoarea aripii unui corb) Apollon Apollonovich Ableukhov aruncă o privire de moment, plină de indiferență, lacheului alungit, trăsurii, cocherului, podului mare și negru, întinderilor indiferente ale Nevei, unde distanța ceață, cu mai multe coșuri, era atât de stinsă și unde indistinta Insula Vasilievsky s-a ridicat cenușios cu zeci de mii în grevă Un lacheu alungit trânti ușa trăsurii, care înfățișa vechea stemă nobiliară: un unicorn străpungând un cavaler; trăsura a zburat rapid în ceața murdară - pe lângă templul negricios conturat mat, Isakiya, pe lângă monumentul ecvestru al împăratului Nicolae - spre Nevsky, unde s-a adunat mulțimea, unde, desprins de stâlpul de lemn, rupt în creste în aer, unde lamele șuieratoare ușor ale pânzei roșii de calico au clătinat și rupte ; conturul negru al trăsurii, conturul pălăriei cocos a lacheului și aripile pardesiului împrăștiate în aer s-au prăbușit brusc în desișul negru și zdruncinat, unde pălăriile, benzile, șepcile manciuriene, strânse, au izbucnit în ferestrele trăsurii cu cântări

distincte Trăsura s-a oprit în mulțime Pleacă, TOM! - "Mais j'espère " ♦ - "Speri?" - "Mais j'espère que oui" / * - strigă din spatele uşii discursul unui străin Pașii lui Alexandru Ivanovici zdrăngăneau pe scândurile terasei cu o fermitate voită; Alexandru Ivanovici nu-i plăcea să asculte Ușa care ducea la camere era întredeschisă Albastru inchis Pașii lui nu s-au auzit Alexander Ivanovici Dudkin a decis să nu asculte cu urechea; așa că a trecut pragul ușii În cameră era o tămâie grea; un amestec de parfumerie cu un fel de acid tartă: cu medicamente ♦ Sper (fr) - Ed ♦♦ Sper că da (fr) - Ed Petersburg Zoya Zakharovna Fleisch a fost amabilă, ca întotdeauna Într-un fotoliu se străduia să aşeze un străin trecător; străinul a refuzat Albastru inchis - "Oh, ce mă bucur să te văd Foarte, foarte bucuros să te văd: șterge-ți picioarele, dezbracă-te " Dar nu a existat bucurie reciprocă; Alexandru Ivanovici îi strânse mâna Zoiei - "Sper că ai avut o impresie minunată despre Rusia Nu-i așa că " - se întoarse ea către străinul slab - "Ce ascensiune fără precedent?" Iar francezul zgomotea sec: - "Mais j'espère " Zoya Zaharovna Fleisch, frecându-și degetele plinuțe, și-a întors alternativ privirea afectuoasă, ușor năucită, mai întâi spre francez, apoi către Alexandru Ivanovici; ochii ei erau bombați, ieșiră din orbite Zoya Zaharovna părea să aibă patruzeci de ani; Zoya Zaharovna era o brunetă cu cap mare; obrajii ei puternici erau emailați; din obraji i se scurgea pulbere - "Dar încă nu este acolo Ai nevoie de el, nu-i așa?" l-a întrebat ea pe Alexandru Ivanovici; această întrebare superficială a scos la iveală o anxietate ascunsă; poate ostilitatea a pândit; sau poate ura; dar anxietatea, ostilitatea și ura erau ușor acoperite: un zâmbet și o privire; Așa se ascunde toată murdăria dezgustătoare din bucătăriile de cofetărie neaerisite în dulciurile lipicioase și dulci vândute Ei bine , încă îl voi aștepta " Alexandru Ivanovici se înclină în fața francezului; a întins mâna după o pară (pe masă era o vază de ducese); Zoya Zakharovna Fleisch a pus jos vaza de la Alexander Ivanovici: Alexandru Ivanovici iubea atât de mult perele Pere cu pere, dar nu aveau putere Forța este în glas: în vocea care a cântat de undeva; vocea era complet încordată, incredibil de tare și dulce; și în același timp: vocea era cu un accent inacceptabil În zorii secolului al XX-lea, este imposibil să cânți așa; doar cumva cu neruşinare; in Europa nu se canta asa Lui Alexander Ivanovici i s-a părut că cântăreața era o brunetă voluptoasă și arzătoare; brunet - cu siguranță; are un piept atât de scufundat, căzut între umeri și așa sunt ochii unui gândac perfect; poate este consumator; și, probabil, un sudic: un odesan sau chiar un bulgar din Varna (poate că ar fi mai bine așa); se plimbă în lenjerie nu tocmai îngrijită; promovează ceva, urăște satul Construindu-și gândurile despre interpretul invizibil al cântecului, Alexandru Ivanovici a întins mâna spre para a doua oară Între timp, Zoya Zakharovna Fleisch nu l-a lăsat nici un minut pe francez: " Da, da, da: trăim evenimente de importanță istorică Vigoarea și tinerețea sunt peste tot ; Viitorul istoric va scrie Nu mă credeți? Andrei Bely Arată ca mitinguri Ascultă revărsări arzătoare de sentimente, uite: peste tot - încântare Dar francezul nu a vrut să țină conversația - "Iertare, madame, monsieur viendra-t-il bientôt?" ♦ Pentru a nu fi martor la această conversație neplăcută, care din anumite motive i-a umilit sentimentul național, Alexandru Ivanovici s-a apropiat de fereastră, aproape că se împiedică de un Sf Bernard zdruncinat, care roade un os de podea Dacha avea vedere la mare: se întuneca, devenind albastru Ochiul farului se întoarse; lumina mică clipi: "unu-doi-trei" - și s-a stins; mantia întunecată a unui pieton îndepărtat zvâcni în vânt; crestele și mai

îndepărtate ondulate; Luminile de coastă împrăștiate ca boabe ușoare; malul mării cu ochi mulți, întesat de stuf; o sirenă sună în depărtare Ce vânt! " Iată o scrumieră pentru tine " Scrumiera s-a scufundat sub nasul lui Alexandru Ivanovici: dar Alexandru Ivanovici era o persoană sensibilă, așa că și-a înfipt mucul de țigară într-o vază cu flori: l-a scos din spiritul de protest - "Și transpirație este acolo, cine?" Zoya Zaharovna a făcut un gest din care a fost clar că Alexandru Ivanovici a rămas în urmă: a rămas în urmă inacceptabil " Cum? Voi nu știţi? Da, desigur: nu știi Ei bine, atunci știi: Shishnarfiev Asta înseamnă să stai ca un biriuc Shishnarfiev, s-a obișnuit cu noi toți " - "Am auzit numele undeva " - "Șishnarfiev este remarcabil de artistic " Zoya Zaharovna a rostit această frază cu un aer hotărât - cu un aer ca și cum el, Alexander Ivanovici, ar fi pus de mult un semn de întrebare nepotrivit asupra talentului artistic al cunoscutului și prietenos proprietar al numelui Dar Alexandru Ivanovici nu a intenționat să conteste talentele acestui domn El a întrebat pur și simplu: - "Armenian? Bulgară? Georgian?" - "Nu și nu " - "Croat? Persană? - "Un persan din Shamakhi, care aproape recent a căzut victima masacrului din Ispagan " " Eh juniori persani?" " Desigur nu știai? A fi rusinat " O privire de regret, îngăduință în direcția lui și - Zoya Zakharovna Fleisch s-a întors către francez Alexandru Ivanovici, desigur, nu a ascultat conversația: a ascultat un tenor zdrobit deznădăjduit; figura tinerei Persie cânta acolo cu pasiune ♦ Scuzați-mă, doamnă, va veni Monsieur în curând? (fr) - Ed Petersburg romantism țigănesc și a inspirat tot felul de gânduri sumbre în sufletul lui ná Apropo: Alexander Ivanovich s-a gândit în mod lejer că trăsăturile feței Zoya Fleisch au fost luate pe drept de pe fețele unei mari varietăți de frumuseți: nasul - de la una, gura - de la cealaltă, urechile - de la a treia frumusețe Luați împreună, cu siguranță m-au iritat Și Zoya Zakharovna părea cusută din multe frumuseți, fiind ea însăși departe de a fi frumoasă - ea, ea! Dar trăsătura esențială a ei a fost apartenența la categoria, după cum se spune, arderea brunetelor orientale Vorbăria trosnitoare a Zoiei Zaharovna a ajuns totuși și l-a depășit pe Alexandru Ivanovici: - Vorbești despre bani? Tăcere - "Bani din străinătate - vor fi necesari " Mișcarea nerăbdătoare a cotului " Ar fi bine să nu vină editorul tău după ce organizația T T este zdrobită " Dar francezul - nu gu-gu " Pentru că au fost găsite documente " Dacă Alexandru Ivanovici s-ar putea gândi la această problemă, atunci vestea înfrângerii lui T T l-ar putea (spunem noi) să-l doboare din picioare; dar a ascultat, în timp ce liderul tinerei Persiei a izbucnit în dragoste Francezul de data aceasta, supărat și Zoë Fleisch târându-se spre el, a asediat: - "Je serai bien triste d'avoir manqué l'occasion de parler à monsieur" * ** " Nu contează: vorbește cu mine " - "Excusez, dans certains cas je preféré parler personellement " Era un tufiș în fereastră Între ramurile tufișului se vedea cum valurile spumeau și corabia cu pânze se legăna, seara și albastru; cu un strat subțire tăia întunericul cu pânze cu aripi ascuțite; noaptea albăstruie s-a îngroșat încet pe suprafața velei Părea că vela era complet ștearsă În acel moment, un taxi a condus până în grădină; corpul unui om gras supraponderal, care suferea evident de dificultăți de respirație, a căzut încet din cabină; împovărat cu o jumătate de duzină de mănunchiuri șovăielnice pe snur, mâna stângace a început cumva să se joace peste o poșetă de piele; un sac i-a căzut de sub braț peste un picior roșu din bălți; rupând hârtia din zbor, Antonovka se rostogoli prin noroi Domnul zbârnâi peste băltoacă, ridicând Antonovkas; haina lui era deschisă; era evident că gemea; închizând poarta, din nou abia

vărsă cumpărăturile * Aș fi foarte trist să nu profit de ocazie pentru a vorbi cu maestrul (fr) - Ed ** Scuzați-mă, în unele cazuri prefer să vorbesc personal (fr) - Ed Andrei Bely Domnul s-a apropiat de dacha de-a lungul unei cărări de grădină galbenă între două rânduri de tufișuri curbate în vânt; răspândit în jurul acelei atmosfere familiare apăsătoare; acoperit cu o pălărie cu căști, un cap de rău augur s-a așezat cumva brusc pe piept; adânc în orbitele lor, ochii, care erau așezați în orbitele lor, nu au alergat deloc în acest timp (cum alergau înaintea fiecărei priviri intenționate); ochii adânci se uitau obositi în pahar Alexandru Ivanovici a reușit să privească în acei ochi (imaginați-vă!) ceva deosebit, propria sa bucurie, amestecată cu oboseală și tristețe - o bucurie pur animală: să se încălzească, să doarmă și să ia o cină copioasă după atâtea osteneli îndurate La fel și fiara însetată de sânge: întorcându-se în bârlog, fiara însetată de sânge pare să fie domestică și blândă, dezvăluind bunătatea de care este capabilă; prietenos atunci acest animal își adulmecă femela; și linge cățelușii scângăriți Este aceasta o persoană? Da: este o persoană; iar persoana de data aceasta nu este groaznică; aspectul său este prozaic; dar aceasta este o persoană " Iată-l!" - "Enfin " ♦ - "Lippanchenko! " - "Bună " Câinele galben, un Sf Bernard, cu un vuiet de bucurie, s-a repezit prin încăpere și, sărind în sus, a căzut cu labele zdruncinate chiar pe pieptul doamnei - Pleacă, Tom! Doamna nici măcar nu a avut timp să-și observe intrușii, apărând cu disperare cumpărăturile de la zgomotosul St Bernard; fața lui largă și pătrată era un amestec de umor și furie neputincioasă; a alunecat - doar un fel de copilărie: - "Slobeed din nou " Și întorcându-se neputincios de la Tom, persoana a exclamat: - "Zoia Zaharovna, eliberează-mă " Dar limba lată a câinelui linse fără respect vârful nasului; aici persoana a țipat pătrunzător - a strigat neputincios (în același timp, imaginați-vă, ea zâmbea) - "Tomka!" Dar văzând că sunt musafiri și că oaspeții așteptau, chicotind nerăbdătoare de idila vieții de acasă, doamna s-a oprit din râs și a pocnit fără nicio curtoazie: " Lasa-ma, lasa-ma! Acum: Sunt doar " Și, în același timp, buza căzută se zvâcni cu resentimente; pe buză era scris: " Și nu este pace " ♦ În sfârșit ($?) -Ed Petersburg Persoana s-a repezit într-un colț; acolo a călcat în picioare - în colț: toți nu și-au dat jos galoșurile - noi și oarecum înghesuite; mult timp a stat în colț, ezitând să-și dea jos haina și săpând cu mâna într-un buzunar bine îndesat (de parcă un Browning de douăsprezece shot-uri s-ar fi ascuns acolo); în cele din urmă, o mână i-a târât din buzunar - cu o păpușă, cu Vanka-Vstanka Ea a aruncat păpușa pe masă - "Și aceasta este Akulinna Manka " Oaspeții, sincer să fiu, au deschis gura aici Apoi, frecându-și mâinile înghețate, se întoarse spre francez cu o bănuială timidă: - "Te rog Aici Aici Aici " Și i-a spus lui Dudkin: - "Stai putin " OASE FRONTALE - "Zoya Zaharovna " - "Huh?" - "Șishnarfiev - înțeleg acest lucru: un lider al tinerei Persie, o fire artistică înflăcărată; dar aici - ce treabă are francezul cu asta? - "Dacă înveți multe, în curând vei îmbătrâni", a răspuns ea nu în rusă, iar penele ei excesive i-au trecut peste corsetul strâns; şuieră pistolul de pulverizare în mână În cameră s-a auzit o tămâie grea: un amestec de parfumerie cu un dinte preparat artificial (cei care au stat în apartamentele stomatologice probabil știu acel miros - mirosul nu este plăcut) Zoya Zakharovna s-a apropiat apoi de Alksatsdr Ivanovici - "Și toți sunteți un pustnic " Buzele lui Alexandru Ivanovici s-au strâns cumva strâmb: - "Colega ta de cameră a încercat deja asta de mult timp " - "?" - "Dacă nu devin pustnic, nu contează: cineva va fi pustnic " Zoya Zakharovna, evident, nu-i plăcea

direcția conversației, așa că pistolul de pulverizare a început din nou să șuieră nervos în mâinile ei; Alexandru Ivanovici a zâmbit urât și s-a corectat " Da, și chiar și atunci să spun: nu-mi place să mă împrăștii " Zoya Zaharovna a acceptat acest nou curent de gândire; iar ea s-a grăbit să glumească: " De aceea ești atât de distrat: mi-au acoperit fața de masă cu cenușă?" - "Imi pare rau " - "Nimic: aici este o scrumieră pentru tine " Alexandru Ivanovici se întinse după o pară nouă; și, făcând această mișcare, Alexandru Ivanovici și-a spus cu supărare: - "Ce avar " Andrei Bely A văzut că sunt vaze cu ducese (a iubit ducese, până la urmă) - nu era vază cu ducese " Ce ești? Iată o scrumieră pentru tine " - * "Știu: sunt după ducesă " Zoya Zakharovna nu a oferit ducese Ușile acelei încăperi îndepărtate nu erau deloc închise: se uită prin ușa întredeschisă cu o lăcomie nesățioasă; erau două siluete aşezate Francezul a luat-o razna; și părea că zenkaet; iar doamna mormăi înfundat, îl întrerupse pe francez; în conversație, se strângea nerăbdătoare de instrumentele ei de scris, mai întâi pe acesta, apoi pe celălalt; și și-a scărpinat ceafa cu un gest unghiular al mâinii; aparent, persoana a fost serios entuziasmată de mesajul francezului; un fel de gest de autoapărare a fost observat de Alexandru Ivanovici " Bu-bu-bu > Așa a ieșit de acolo Și Sfântul Bernard Tom și-a așezat botul slobitor pe genunchiul în carouri al doamnei; iar persoana îi mângâia distrat blana Aici observațiile lui Alexandru Ivanovici au fost întrerupte: Zoia Zaharovna a întrerupt De ce ai încetat să ne vizitezi?" El se uită absent la gura ei goală: se uită și remarcă: - "Da, așa-așa: tu însuți ai spus - Sunt un pustnic " Aurul sigiliului a fulgerat ca răspuns: - "Nu te întoarce " - "Da, deloc " " Esti doar jignit de el " - "Iată un alt " - Alexander Ivanovici a încercat să obiecteze și să-și întrerupă scuzele: s-a dovedit - neconvingător " Tu doar ești supărată de el Toată lumea îi deranjează Și atunci a intervenit Lippanchenko Acest Lippanchenko! Îi strică reputația Da, înțelegeți: Lippanchenko este un rol necesar, luat Fără Lippanchenko, el ar fi fost capturat cu mult timp în urmă Lippanchenko și ne acoperă pe toți Dar toată lumea crede în Lippanchenko " Unele creaturi au o proprietate tristă: un miros urât în gură Alexandru Ivanovici s-a îndepărtat " Toată lumea este jignită de el Dar spune-mi", a apucat Zoya Zaharovna sticla cu spray, "unde poți găsi un astfel de angajat? A? Unde vei găsi? Cine este de acord, spune-mi cum, după ce a abandonat toate sentimentele naturale, să fie Lippanchenko - până la sfârșit " Alexander Ivanovici a crezut că persoana este ceva prea Lippanchenko: dar nu a vrut să obiecteze " Te asigur " Dar ea a întrerupt: " Nu ți-e rușine să-l lași așa, să te ascunzi așa, să te ascunzi; la urma urmei, Kolechka este chinuită; rupe toate legăturile trecute, intime " Alexandru Ivanovici și-a amintit cu uimire că persoana respectivă era Kolechka: câte luni, mărturisesc, nu și-a amintit? Petersburg - "Păi dacă bea acolo, va fi nepoliticos; și - ei bine, acolo - hobby-uri Deci la urma urmei: cel mai bun luat de băut, desfrânat Și la vânătoare personală Kolechka, în schimb, face asta pentru a distra doar ochii - ca Lippanchenko: pentru securitate, publicitate, în fața poliției, pentru cauza comună, se ruinează așa Alexandru Ivanovici zâmbi involuntar, dar prinse asupra lui o privire neîncrezătoare și amară: - "Ce " Și s-a grăbit: - "Nu nimic, eu " - "Iată, până la urmă, cea mai groaznică victimă V-ați crede, pentru că este amenințat de multe; de la petreceri violente cu băuturi frecvente, de la desfășurare, obligatoriu în poziția sa, Nikolai se va distruge prematur " Alexander Ivanovici știa că Zoya Zakharovna îl bănuia că este prea des cu Lippanchenko în restaurante, obișnuindu-l pe Lippanchenko cu multe, " S-ar putea

termina prost " Ei bine, viața: aici - se poate termina rău; el, Alexandru Ivanovici, își pierde încet mințile Nikolai Apollonovich a fost zdrobit de împrejurări grele; ceva atât de greșit a început în sufletele lor; aici nici - poliția, nici - arbitrariul, nici - pericolul, ci un fel de putreziciune psihică; Este posibil, fără a fi curățit, să trecem la marea cauză a poporului? Și-a amintit: "Veniți cu frica de Dumnezeu și cu credință " Și s-au apropiat fără nicio teamă Și cu credință? Și pe măsură ce se apropiau, au încălcat o lege spirituală: au devenit criminali, nu în sensul desigur ci într-un mod diferit Totuși, au comis infracțiuni "Amintiți-vă de Helsingfors și de barca " În vocea Zoiei Zakharovna s-a auzit tristețe autentică - "Și apoi: bârfele astea " - "Si ce?" A devenit interesat, s-a cutremurat - "Bârfă despre Kolechka! Crezi că nu bănuiește, nu se chinuie, nu țipă noaptea" (Alexander Ivanovich și-a amintit că țipă noaptea) - "cum se spune despre el după așa ceva mult Și nu există recunoștință, nu există conștiință că o persoană a sacrificat totul Știe totul: tăce, se sinucide De aceea este mohorât Nu știe să prevarice Întotdeauna arată neplăcut", vocea Zoiei Zakharovna suna aproape ca un plâns, "arata neplăcut cu acea înfățișare nefericită Crede: el este un copil, un copil " - "Iubito?" " Ești surprins?" " Nu", a ezitat el, "doar că, știi, este oarecum ciudat pentru mine să aud asta, până la urmă, ideea lui Nikolai Stepanovici nu se potrivește cumva " " Copil adevărat! Uite: păpușa este Roly-Vstanka, - Andrei Bely cu mâna ea arătă spre păpușă, sclipind cu o brățară - "Ești pe cale să pleci: spune-i necazuri, iar el - el! " - "Î" " O va pune pe fiica bucătarului în poală și o va juca cu păpuși Vezi? Și îi reproșează înșelăciunea Doamne, se joacă cu soldații! " - "Asta e, asta e!" - "În tablă: cumpără perși, scrie cutii de la Nyurnborg Numai - acesta este un secret Acesta este ceea ce este el! Dar, "sprincenele ei s-au mișcat brusc", dar într-o pasiune copilărească, el este capabil de orice Alexandru Ivanovici a devenit din ce în ce mai convins din cuvintele sale că câinele fusese compromis serios; dar el, să fiu sincer, nu știa asta; acum a luat notă de aceste indicii de ceva, îndepărtându-se cu ochii spre locul în care stăteau Un cap îngust la minte a căzut cumva brusc pe piept; Ochii găuritori iscoditori pândesc adânc în orbitele lor, fluturând de la obiect la obiect; a tremurat ușor și a aspirat buza de aer Era multe în față: cu un dezgust irezistibil, chipul stătea în fața lui Dudkin, plimbându-se în același întreg ciudat, dus de memorie în pod, pentru a păși acolo noaptea, zabubuk - găurire, suge, fluturare și strângere scoate înțelesuri inexprimabile care nu există nicăieri altundeva Acum privea cu atenție trăsăturile apăsătoare și, prin natura lor, puternic construite Acest os frontal - Acest os frontal ieșea în afară într-o puternică încăpățânare - de a înțelege: orice ar fi fost, cu orice preț - de a înțelege, sau de a se sparge în bucăți Nici mintea, nici mânia, nici trădarea nu au trădat osul frontal; doar un efort - fără gând, fără simțire: a înțelege Și oasele frontale nu puteau înțelege; fruntea îi era plângătoare: îngustă, cu riduri transversale: părea că plânge găurind ochi curios Ochi găurind iscoditor (dacă ar putea să-și ridice pleoapele!) - și ei ar deveni așa-așa ochi Și erau triști Și buza de aspirare a aerului a amintit - ei bine, într-adevăr! - un burete dintr-o suzetă de un an și jumătate (numai că nu era suzetă); dacă ar fi o suzetă adevărată în buze, nu ar fi de mirare că buza suge totul; fără suzetă, această mișcare dădea feței o nuanță urâtă Uite și tu: se joacă cu soldații! Deci o analiză atentă a capului monstruos a trădat un singur lucru: capul era capul unui bebeluș; creierul fragil al cuiva a fost supraîncărcat prematur de

grăsimi și oase; și în timp ce osul frontal ieșea excesiv spre exterior de arcadele superciliare (uitați-vă la craniul unei gorile), în acest moment, sub os, a avut loc, poate, un proces neplăcut, numit în cămin înmuierea creierului Combinația dintre fragilitatea interioară cu tenacitatea rinocerului - este cu adevărat Petersburg această combinație din Alexandru Ivanovici a format himera , iar himera creștea noaptea: pe o bucată de tapet galben închis, ea zâmbea ca un mongol adevărat Așa se gândi el; în urechile lui întărite: - "Vanka-Vstanka Urlând noaptea Comandând cutii de la Nürnberg Un copil adevărat " Și am adăugat din partea mea: " Își rupe frunțile cu fruntea Se angajează în vampirism Se complace în desfrânare Și îl târăște la moarte " Și a apărut din nou: - "Iubito " Dar mi s-a întărit doar în urechi: Zoya Zaharovna părăsise deja camera NU E BUN Ciudată afacere! Până acum, în raport cu Alexandru Ivanovici, comportamentul unei anumite persoane din timpuri imemoriale avea doar caracterul unor obligații continue și obligații obsesive; de multe luni, de multe ori, în multe feluri diferite, persoana și-a plantat ornamentul din lingușire în jurul lui Alexandru Ivanovici: se dorea să creadă acea lingușire Și am crezut acea lingușire Îl detesta mai ales; a simțit un dezgust fiziologic pentru ea; Mai mult decât atât: Alexander Ivanovich Dudkin a fugit de persoană în toate ultimele zile, trăind o criză dureroasă de neîncredere în toate Dar persoana l-a depășit peste tot; de multe ori o provoca în batjocură prea deschis; Aceste provocări au fost acceptate de persoană cu stoicism - cu un râs cinic, dacă ar întreba persoana de ce acest râs, atunci persoana ar răspunde: " Asta este la adresa ta " Dar știa că persoana respectivă râdea de cauza lor comună El a insistat mai ales că programul partidului lor este insuportabil, abstract, orb; iar el a - a fost de acord; știa că o persoană a participat la dezvoltarea programului; dacă ar fi întrebat dacă o provocare a interferat cu programul, atunci persoana ar fi răspuns: - "Nu și nu: îndrăzneală " În cele din urmă, a încercat să impresioneze prin crezul său mistic, afirmația că Publicul, Revoluția nu sunt categorii ale rațiunii, ci ipostazele divine ale universului; persoana nu avea nimic împotriva misticismului: asculta cu atenție; și chiar; încercat să înțeleagă Dar ea nu putea înțelege Doar doar: o persoană stătea în fața lui; ea a acceptat toate protestele lui și toate concluziile extreme cu o tăcere supusă; l-a bătut pe umăr și l-a târât la cârciumă; acolo, la masă, trageau coniac; uneori, sub tamburina mașinii, cineva îi spunea: Andrei Bely - "Bine? eu - ce: nimic sunt doar un submarin; ești cu noi un armadillo, o navă mare și navighează " Cu toate acestea, ea l-a mânat în pod și, după ce l-a gonit în pod, l-a ascuns acolo; cuirasatul stătea la șantierul naval fără echipă, fără tunuri; Călătoriile lui Alexandru Ivanovici în toate aceste ultime săptămâni s-au limitat la înotul din tavernă în cârciumă; se poate spune că în aceste săptămâni de protest Alexandru Ivanovici a fost transformat într-un bețiv de către o persoană Ea îl salută ospitalier; din toate conversațiile sale anterioare avea o impresie neîndoielnică: dacă Alexandru Ivanovici avea deodată nevoie de ajutor serios, acest ajutor ar trebui să-i fie oferit de o persoană; toate acestea erau implicate de la sine, desigur; ci servicii, dar lui Alexandru Ivanovici îi era frică de ajutor pentru el însuși Chiar azi s-a prezentat oportunitatea I-a dat lui Abbluhov cuvântul să se dezlege; și se va dezlega: cu ajutorul, desigur, al unei persoane Amestecul fatal de circumstanțe l-a aruncat pe Ableuhov pur și simplu într-un fel de farfurie; i-ar spune abracadabra persoanei, iar persoana, credea el, ar fi deja capabilă să dezlege totul aici Apariția lui aici a fost cauzată doar de cuvântul dat de el lui Ableuhov; si

uite Tonul persoanei față de el s-a schimbat într-un mod insultător; a observat acest lucru de la prima apariție a persoanei în dacha; tonul persoanei față de el a devenit de nerecunoscut - neplăcut, ofensator, încordat (acesta este tonul pe care șefii instituției îi întâmpină pe petiționari, pe un astfel de ton redactorul unui ziar salută un reporter de ziar, un colecționar de informații despre incendii și furturi ; și astfel mandatarul vorbește cu un candidat pentru un post de profesor în Solvychegodsk , în Sarepta) Iată - iată! Astfel: după convorbirea cu francezul (francezul s-a retras acum), persoana, contrar oricărei purtări cu Alexandru Ivanovici, nu a părăsit biroul, ci a continuat să stea acolo, la masa de scris; și - s-a dovedit a fi o rușine: de parcă el, Alexandru Ivanovici, nu ar fi fost deloc aici; de parcă nu i-ar fi cunoscut, dar - dracul știe ce! - un petiționar necunoscut, care își are timpul Alexander Ivanovici Dudkin era încă Evaziv; porecla lui de partid a tunat în Rusia și în străinătate; și, pe lângă toate: prin origine era încă un nobil ereditar, și o persoană, o persoană - hm-hm; a considerat apariția sa la casa persoanei o onoare Albastru inchis Iar în totul întunecat, în semiîntunericul biroului, o persoană s-a îngălbenit dezgustător cu o jachetă; un cap pătrat aplecat spre masă (doar un bucătar pictat era vizibil deasupra spatelui), expunând un spate lat, musculos, cu, aparent, gâtul nespălat; spatele era cumva stors, expus privirii; și înlocuind în mod greșit: nu decent, dar cumva batjocoritor Și de aici i se părea că de acolo, din semiamurgul biroului, erau batjocoritor de aroganți, aplecați - umăr și spate; și le-a împărțit mental; a apărut pielea grasă, tăiată cu aceeași ușurință ca pielea de porc sub hrean; Petersburg s-a târât un gândac (se vede că s-au găsit din belșug aici); s-a simțit dezgustat: a scuipat Deodată, cu un zâmbet fără chip, un pliu gras al gâtului s-a strâns între spate și ceafă: parcă stătea un monstru într-un fotoliu; și a prezentat gâtul cu o față; de parcă un monstru stătea într-un fotoliu cu un iepure fără nas, fără ochi; și a apărut pliul gâtului - o gură ruptă fără dinți Acolo, pe picioarele răsucite, un monstru cu picior strâns s-a aruncat în mod nefiresc înapoi - în semi-amurgul camerei Fu, truc murdar! Alexandru Ivanovici a ridicat din umeri și a pus spatele la spate; a început să-și smulgă mustața cu o privire independentă; ar vrea să se prezinte jignit, dar s-a prezentat doar ca independent; își smulse mustaţa de parcă ar fi fost singur, iar spatele îi era singur Ar trebui să plece, trântind ușa; dar este imposibil să pleci: de această conversație depindea liniștea vieții lui Nikolai Apollonovich; și de aceea: este imposibil să pleci trântind ușa; și, prin urmare, încă mai depindea de persoană Alexandru Ivanovici, am spus noi, s-a întors cu spatele la spate; dar spatele cu pliul gâtului era încă un spate atrăgător; iar el s-a întors spre ea: nu s-a putut abține să nu se întoarcă Apoi persoana, la rândul ei, s-a întors brusc în scaunul ei: capul plecat, cu mintea îngustă, se uita la o gamă largă, semănând cu un mistreț, gata să a înfipt coltul în orice urmăritor; se întoarse și se întoarse din nou Gestul acestei întorsături a țipat elocvent - cu o dorință solidă de a provoca o insultă Dar nu numai acest gest exprimat Persoana trebuie să fi observat ceva în privirea fixată pe spate, deoarece privirea ochilor care clipeau exprima sarcastic: - "Eh, eh, eh Așa ești, prietene? " Alexander Ivanovici strânse pumnul în buzunar Și s-a întors din nou Ceasul batea Alexandru Ivanovici a mormăit de două ori, astfel încât nerăbdarea sa să atingă auzul persoanei (trebuia să se apere și să nu jignească persoana prea mult; dacă a jignit persoana, Nikolai Apollonovich ar putea suferi de această insultă) Dar Alexandru Ivanovici gemetele au ieșit ca un spasm

timid de pregătire în fața profesorului de școală Ce s-a intamplat cu el? De unde timiditatea asta? Nu i-a fost deloc frică de o persoană: i-a fost frică de o halucinație care a apărut acolo, pe tapet, - nu de o persoană Persoana a continuat să scrie Alexandru Ivanovici mormăi din nou Și mai departe De data aceasta persoana a răspuns - "Stai putin " Care este tonul? Ce este uscăciunea? În cele din urmă persoana s-a ridicat și s-a întors; o palmă grea descria un gest îmbietor în aer: - "Poate " Andrei Bely Alexander Ivanovici și-a pierdut cumva capul; furia lui, care a depășit toate limitele, a fost exprimată într-o uitare agitată a cuvintelor folosite în mod obișnuit: " Eu vezi tu am venit " - "?" - "După cum știi, sau apropo Ce naiba! "- Și brusc a tăiat scurt așa: - "Există un lucru " Dar persoana, rezemată pe spate într-un fotoliu (era gata să o sugrume fără milă în acest fotoliu), cu un aer anihilator, bătea pe masă cu un deget mușcat; și a bolborosit înăbușit: " Trebuie să te avertizez Nu am timp astăzi să ascult explicații lungi Prin urmare " Ce! " De aceea, te-aș ruga, draga mea, să te exprimi mai precis și mai concis " Și apăsându-și bărbia în mărul ei de Adam, doamna se uita pe ferestre; iar spațiul, gol de lumină, de acolo a aruncat mâni foșnind din căderea frunzelor sale " Spune-mi, de când ai avut acest un asemenea ton", a izbucnit nu numai ironic, ci și oarecum uluit Dar persoana din nou l-a întrerupt: ea l-a întrerupt în cel mai neplăcut mod: - "Ei bine, domnule?" Și și-a încrucișat brațele peste piept - "Este treaba mea - și m-am împiedicat - "Ei bine, domnule " " A devenit de mare importanță " Dar doamna îl întrerupse pentru a treia oară: " Vom discuta despre importanță mai târziu " Și ea și-a mijit ochii Alexander Ivanovici Dudkin, în mod inexplicabil uluit, s-a înroșit și a simțit că nu mai poate strânge fraze Alexandru Ivanovici a tăcut Persoana tacea Frunzele care cădeau bat de ferestre: frunze roșii, lovind sticla, zburând în jur, șopteau; acolo cățelele - schelete uscate - formau o pânză cețoasă negricioasă; în stradă bătea vânt: plasa negricioasă începu să se leagăne; rețeaua negricioasă a început să fredoneze Prost, neputincios, confuz în expresii, Alexandru Ivanovici a expus incidentul Ableukh Dar pe măsură ce s-a inspirat de poveste, depășind denivelările în construcția discursului său, persoana a devenit mai uscată, mai severă: ea vorbea mai impasibil și apoi fruntea i s-a netezit; buzele plinuțe au încetat să suge; iar în momentul poveștii în care a vorbit provocatorul Morkovin, persoana și-a ridicat semnificativ din sprâncene și și-a strâns nasul: de parcă până în acest moment ar fi încercat să acționeze asupra conștiinței naratorului, ca și cum de aici naratorul devenise complet lipsit de scrupule, astfel încât toate limitele toleranței, Petersburg de ce este capabilă o persoană, în acest loc sunt transferate; iar răbdarea ei s-a rupt în cele din urmă: - "Huh? Vezi? Ai spus? " Alexandru Ivanovici se cutremură " Despre ce vorbeam?" - "Nimic: continua " Alexandru Ivanovici a strigat cu disperare: " Da, am spus totul! Ce să mai adaug! Și strângându-și bărbia în mărul lui Adam, doamna s-a uitat în jos, s-a înroșit, a oftat, și-a privit acum cu reproș lui Alexandru Ivanovici cu o privire neclintită (privirea era tristă); si a soptit putin: " Nu bine Foarte, foarte rău Să-ți fie rușine! " Zoya Zakharovna a apărut în camera alăturată cu o lampă; servitorul, Malanya, a pus masa: și au fost puse pahare; Domnul Shishnarfiyev a aparut in sala de mese; împrăștiate cu mărgele mici ale tenorului său, dar toate aceste mărgele au zdrobit accentul tânărului; Ipishnarfi însuși a fost ascuns vederii de o vază cu flori; Toate acestea Alexander Ivanovici le-a observat de departe și - ca printr-un vis Alexandru Ivanovici simți un fluturat în inimă; și - groază; la cuvintele "rușine să-ți fie", a auzit un roșu

strălucitor umplându-i obrajii; o amenințare clară în cuvintele unui interlocutor teribil a pândit dezastruos; Alexandru Ivanovici s-a agitat involuntar pe scaun, amintindu-și un fel de vinovăție care nu era deloc perfectă pentru el Ciudat: nu a îndrăznit să întrebe din nou ce înseamnă amenințarea ascunsă în tonul persoanei și ce înseamnă să-ți fie rușine de el "Rușinos" l-a înghițit - "Ce să-i spun lui Ableuhov despre acest bilet provocator?" Apoi oasele frontale s-au apropiat de fruntea lui: - "Ce fel de provocator? Deloc provocator Trebuie să te răcoresc Scrisoarea către Ableukhov a fost scrisă chiar de mine Această tiradă a fost rostită cu o demnitate care a învins mânia, reproșul și resentimentele; cu o demnitate care s-a biruit pe ea însăși și a coborât acum la blândețe umilitoare " Cum? Ai scris scrisoarea? "Și a trecut prin tine: îți amintești? Sau ai uitat?" Persoana a rostit cuvintele "uitat" cu un aer de parcă Alexandru Ivanovici ar fi știut foarte bine toate acestea, dar din anumite motive s-a prefăcut a fi ignorant; în general, persoana i-a spus clar că acum avea de gând să se joace cu pretenția lui, ca o pisică cu șoarecele " Ține minte: ți-am înmânat această scrisoare, acolo, în cârciumă " " Dar l-am dat, vă asigur, nu lui Ableuhov, ci Varvara Evgrafovna " - "Complet, Alexandru Ivanovici, complet, prietene: ei bine, de ce ar trebui noi, oamenii noștri, să fim vicleni: scrisoarea a găsit destinatarul Și restul este subterfugiu " Andrei Bely " Și tu ești autorul scrisorii?" Inima lui Alexandru Ivanovici tremura atât, atât, și părea că va izbucni; ca un taur, urlă; și alergă înainte Și doamna și-a bătut cu degetul în mod semnificativ pe masă, schimbându-și aspectul de indiferență față de duritatea granitului, doamna a strigat: - "Ce te surprinde aici? Că scrisoarea către Ableukhov a fost scrisă de mine? " - "Desigur " " Scuzați-mă, dar aș spune că uimirea voastră se limitează deja la pretenția totală " Din spatele vazei, de acolo, era expus profilul negru al lui Shishnarfiev; a șoptit Zoia Zaharovna profilului, iar profilul a dat din cap; apoi se uită la Alexandru Ivanovici Dar Alexandru Ivanovici nu a văzut nimic El a exclamat doar, repezindu-se la persoana respectivă: - "Fie am luat-o razna, fie - tu! " Persoana îi făcu cu ochiul - "Ei bine, nu?" Vederea ei a spus: - "Eh, eh, eh, prietene: tocmai acum te-am văzut că te uiți Crezi că poți face asta cu mine? " Ceva s-a întâmplat: vesel, cumva chiar vesel, cumva chiar cu entuziasm prostesc, persoana a pocnit pe limbă, de parcă ar fi vrut să exclame: - "Prietene, da răutate, într-adevăr, cu tine - doar cu tine: nu cu mine " Dar ea a spus doar: - "A? A? " Apoi, prefăcându-se că și-a înăbușit cu greu râsul sardonic, sever, impresionant, condescendent, persoana și-a pus mâna grea pe umărul lui Alexandru Ivanovici M-am gândit la asta și am adăugat: " Nu bine Foarte, foarte rău " Și aceeași stare ciudată, deprimantă și familiară l-a cuprins pe Alexandru Ivanovici: starea morții înaintea unei bucăți de tapet galben închis, pe care - aproape - va apărea fatidicul Alexandru Ivanovici simțea aici în spatele lui o vinovăție necunoscută; a privit și a fost ca și cum un nor atârna deasupra lui, fumigându-l din direcția în care stătea persoana respectivă și fumând din persoană Iar persoana se uita la el cu un cap îngust; ea a stat și a tot repetat: - "Nu e bine " Urmă o tăcere dureroasă " Cu toate acestea, desigur, voi aștepta în continuare datele relevante; este imposibil fără date Dar apropo: acuzația este gravă; acuzația, vă spun direct, este atât de gravă încât " Aici doamna oftă " Dar ce date?" Petersburg " Nu vreau să vă judec încă personal Noi cei din partid acționăm, după cum știți, pe baza faptelor Dar fapte, dar fapte " " Dar care sunt faptele?" " Fapte despre tine sunt adunate " Acest lucru nu a fost suficient! Ridicându-se de pe scaun,

doamna a tăiat vârful unui trabuc Havana, a închis ambiguu cântecul; de nepătruns, se închise acum în complezenţa ei; a intrat cu pași mari în sufragerie, l-a apucat amabil de umăr pe Shiș-Narfiev Ea a țipat spre bucătărie, de unde au sorbit astfel de fripturi delicioase - "Moarte așa cum vrei să mănânci " S-a uitat în jurul mesei și a observat: - "Poate " Apoi s-a întors la birou - "Locurile voastre la portar Prietenia voastră cu poliția casei, cu portarul În sfârșit: petrecerile voastre de băutură cu grefierul Voronkov " Și la o privire întrebătoare, năucită - o privire plină de groază - Lippanchenko, adică persoana, continuă o șoaptă caustică, ambiguă, punându-și mâna pe umărul lui Alexandru Ivanovici " Nu te cunoști pe tine însuți? Să construiești ochi surprinși? Știi cine este Voronkov? - "Cine este Voronkov? Voronkov? ! Scuză-mă dar ce-i cu asta Ce-i în neregulă cu asta? " Dar despre o persoană, Lippanchenko, a râs, strângându-se de lateral: - "Nu știi? " - "Nu confirm asta: știu " - "Frumos! " - "Voronkov este un scrib de la stație: îl vizitează pe portarul casei Matvey Morzhov " - "Dacă te rog, vezi detectivul, dacă te rog, bea cu detectivul, ca nu știu cine, ca ultimul spichishko " - "Lasa-ma! " " Nici un cuvânt, nici un cuvânt", îi făcu semn persoana, văzându-l pe Alexandru Ivanovici, care era serios confuz, încercând să spună așa ceva - "Repet: faptul participării tale explicite la provocare nu a fost încă stabilit, dar te avertizez - te avertizez din prietenie: Alexandru Ivanovici, draga mea, ai început ceva greșit " - "Eu?" " Fă-te înapoi, nu e prea târziu " Pentru o clipă, Alexandru Ivanovici și-a imaginat clar că cuvintele "retragere, nu este prea târziu" este un fel de condiție a unei anumite persoane: să nu insiste asupra unei explicații a incidentului cu Nikolai Apollonovich; altceva mi s-a părut - o persoană (și-a amintit) și ea însăși era ceva Andrei Bely puternic glorificat; așa ceva se întâmplase aici - era evident: sugestiile anterioare ale Zoia Zaharovna Fleisch - ce altceva! Dar de îndată ce Alexandru Ivanovici s-a gândit la asta și, reflectând, s-a înveselit puțin, când o expresie familiară, de rău augur - expresia aceleiași halucinații - i-a alunecat trecător pe fața grasului; iar oasele frontale s-au încordat într-o singură încăpățânare puternică - a-și rupe voința: cu orice preț, cu orice preț - a rupe, sau a se sparge în bucăți Și oasele frontale au fost rupte Alexandru Ivanovici s-a lăsat cumva adormit și apăsător, iar oh soba, răzbunând momentul de rezistență la voința lui care tocmai se întâmplase, înainta deja din nou; capul pătrat se aplecă atât de jos Ochi - ochii au vrut să spună: - "Eh, eh, eh, prietene Ce mai faci?" Și saliva i-a stropit gura: " Nu te preface că ești așa de nebun " " Nu mă prefac " - "Tot Petersburgul știe asta " " Știe ce?" - "Despre eșecul lui T T " - "Cum?!" - "Da, da " Dacă persoana dorea să deturneze în mod conștient gândul lui Alexandru Ivanovici de la descoperirea adevăratelor motive ale comportamentului persoanei care ar putea apărea în el, atunci ea a reușit complet, deoarece vestea eșecului lui T T i-a lovit pe cei slabi Alexandru Ivanovici ca un tunet: " Doamne Iisuse Hristoase!" - "Iisuse Hristoase!" - a batjocorit persoana - "Ei bine, știți acest lucru înaintea noastră tuturor Înainte de mărturia experților, vom presupune că este așa Numai: nu agravați suspiciunile asupra dvs : nici un cuvânt despre Ableukhov " În acel moment, Alexandru Ivanovici trebuie să fi arătat extrem de idiot, pentru că persoana a continuat să râdă tot timpul și a tachinat cu rânjetul negru al gurii larg deschise: carcasa de animal însângerată cu pielea decojită ne privește cu același rânjet de carne - "Nu te preface, draga mea, că rolul lui Ableukhov îți este necunoscut; și de parcă nu cunoști motivele care m-au făcut să-l execut

pe Ableukhov la instrucțiunile date lui; de parcă nu știi cum și-a jucat rolul ăsta urât: rolul, știi bine, este jucat inteligent; iar socoteala a avut dreptate - calculul asupra acestor sentimentalități, baveote, de exemplu, la felul tău", s-a înmuiat persoana: recunoscând că și Alexandru Ivanovici suferă, ea a îndepărtat cu generozitate lui Alexandru Ivanovici acuzația pusă cu un minut înainte; adevărat, de aceea la cuvântul "salivând" i-a căzut ceva din sufletul lui Alexandru Ivanici; era deja surd, surd încercând să se convingă că în ceea ce privește persoana, s-a înșelat Petersburg - "Da, socoteala a fost corectă: nobilul de fiu își urăște tatăl, are de gând să-și omoare tatăl și, între timp, cotrofează printre noi cu rezumate și alte gunoaie; strânge bucăți de hârtie, iar când acumulează o colecție din aceste bucăți de hârtie, îi prezintă tatălui această colecție Au toți aveți un fel de atracție inexplicabilă față de această reptilă " " De ce, el, Nikolai Stepanych, plângea " - "Ei bine, lacrimile te-au surprins Ești un excentric: lacrimile sunt starea obișnuită a unui detectiv inteligent; Dar un detectiv inteligent, când izbucnește în plâns, crede că a izbucnit în plâns sincer: și, poate, până și el regretă că este detectiv; doar aceste lacrimi intelectuale nu ne ușurează cu nimic Și tu, Alexandru Ivanovici, plângi și tu Nu vreau să spun deloc că ești de vină "(nu este adevărat: persoana tocmai a spus aici despre vin; și acest lucru nu este adevărat pentru o clipă, Alexandru Ivanovici a fost îngrozit; subconștient în sufletul său, ca un fulger, a fulgerat un lucru: "Se face o afacere: sunt invitat să cred o calomnie dezgustătoare sau, mai precis, necrezând, să fiu de acord cu această defăimare cu prețul înlăturării defăimării de la mine " Toate acestea au fulgerat dincolo de pragul conștiinței, pentru că groaznicul adevăr era blocat în spatele acestui prag deasupra ochilor de oasele frunții aplecate a unei persoane și atmosfera apăsătoare a unei furtuni și sclipirea ochilor mici cu "uh, uh, prietenul meu" lor Și a crezut că începe să defăimească această credință) - "Tu, sunt sigur, tu, Alexandru Ivanovici, ești curat, dar - în ceea ce privește Ableuhov: aici, în această cutie, am un dosar pentru păstrare: voi depune ulterior dosarul la instanța părții" Aici, doamna a bătut disperată cu picioarele în jurul cămăruței, din colț în colț, și și-a trântit piciorul stamb cu palma în pieptul ei amidonat În ton s-a auzit durere autentică, disperare - doar un fel de noblețe (este clar că târgul a fost încheiat cu succes) " Ulterior, crede-mă, mă vor înțelege: acum situația mă obligă să smulg rapid infecția Da Mă comport ca un dictator, cu singura mea voință Dar - crede-mă - e păcat : a fost păcat să-i semnez sentința, dar zeci mor din cauza fiului tău senatorial: mor zeci! Atât Peppovich, cât și Pepp au fost deja arestați Amintește-ți, tu însuți aproape ai murit odată (Alexander Ivanovici a crezut că a murit deja) Dacă nu eram eu Amintește-ți de regiunea Yakutsk! Și tu mijlocești, condoleanțe Plânge, plânge ! Există ceva de plâns: mor zeci! ! ! " Aici persoana și-a ridicat ochii rapid și a părăsit biroul S-a întunecat: era negru ■ · ·· ·····■·■ Întunericul a atacat; iar ea stătea între toate obiectele camerei; mese, dulapuri, fotolii - totul a intrat în întuneric adânc; Alexandru Ivanovici stătea în întuneric, singur; întunericul i-a intrat în suflet: plângea w Andrei Bely Alexander Ivanovici și-a amintit toate nuanțele vorbirii persoanei și a considerat că toate aceste nuanțe sunt nuanțe sincere; persoana probabil nu a mințit; și suspiciunile, ura - toate acestea ar putea găsi o explicație în acea stare morbidă a lui Alexandru Ivanovici: un coșmar întâmplător de la miezul nopții, în care rolul principal era jucat de o persoană, putea fi conectat accidental cu o

expresie ambiguă aleatorie a unei persoane; și hrana pentru boli mintale pe bază de alcoolism este gata; halucinația mongolului și șoapta pe care a auzit-o noaptea, fără sens în noapte: "Înfranshish" - toate acestea au terminat restul Ei bine, ce este mongolul de pe zid? Rave Și cuvântul proverbial - "Înfranshish, enfranshed " - ce este? Abracadabra, o asociere de sunete, nimic mai mult Adevărat, anterior a avut sentimente neplăcute față de o anumită persoană; dar adevărul este că: era îndatorat persoanei - persoana l-a ajutat; dezgustul, groaza nu erau justificate de nimic, decat poate delir: o pata pe tapet Oh, da, e bolnav, bolnav Întunericul atacat: atacat, înconjurat; o masă, un fotoliu, un dulap apărură cu o oarecare amenințare serioasă; întunericul i-a pătruns în suflet - a plâns: imaginea morală a lui Nikolai Apollonovich s-a ridicat acum pentru prima dată în adevărata ei lumină Cum a putut să nu înțeleagă? Mi-am amintit de prima întâlnire cu el (Nikolai Apollonovich a citit un eseu cu cunoștințe reciproce, în care toate valorile au fost răsturnate): impresia nu a fost plăcută; și - mai departe: Nikolai Apollonovich, ca să spun adevărul, a arătat o curiozitate deosebită pentru toate secretele de partid; cu o privire absentă de degenerat largă, băgă nasul în toate: până la urmă, această distragere putea fi prefăcută Alexandru Ivanovici se gândi: un provocator de cel mai înalt tip ar fi putut avea cu siguranță înfățișarea lui Ableukhov - acea privire tristă, gânditoare (evitând privirea unei replică) și expresia de broască a acelor buzelor întinse; Alexandru Ivanovici s-a convins încet: Nikolai Apollonovich s-a comportat ciudat în toată această afacere; si zeci au murit În timp ce se asigura de implicarea lui Ableukhov în eșecul lui T T , sentimentul furtunos și apăsător care îl stăpânise într-o conversație cu o persoană specială a dispărut; ceva ușor, aproape lipsit de griji i-a intrat în suflet Din vremuri imemoriale, din anumite motive, Alexandru Ivanovici îl urase în mod deosebit pe senator: Apollon Apollonovich i-a inspirat un dezgust deosebit, asemănător cu dezgustul pe care ni-l inspiră o falangă sau chiar o tarantula; acum, pentru el, fiul senatorial s-a unit cu senatorul într-un acces de dezgust și în dorința acestui urmaș de tarantulă - de a eradica, de a extermina - "Oh, gunoi! Mor zeci Oh, gunoi " Mai bine chiar păduchi, o bucată de tapet galben închis, mai bine chiar și o persoană: într-o persoană există cel puțin măreția urii; încă poți fuziona cu unul special în dorință - pentru a extermina păianjeni: - "O, dracu! l Petersburg Dincolo de el, o masă strălucea ospitalieră; Pe masă erau așezate bunătăți: cârnați, pește alb și cotlet de vițel rece; de departe se auzea zumzetul mulțumit al unei persoane complet obosite și vocea lui Shișnarfiev; acesta din urmă și-a luat rămas bun; în cele din urmă a plecat Curând, o persoană a pătruns în cameră, s-a apropiat de Alexandru Ivanovici și a pus o mână grea pe umeri: - "Așa este! Mai bine să nu înjurăm, Alexandru Ivanovici; dacă ai lor sunt într-o ceartă, deci cum ar putea fi altfel? " noi Numai să nu spunem un cuvânt despre asta tuturor la cină Toate astea nu sunt distractive Și Zoya Zaharovna nu are nimic de știut: s-a săturat de eu Da, și sunt destul de obosit Cu toții suntem destul de obosiți Și toate astea sunt nervi Tu și cu mine suntem oameni nervoși Ei bine, cină, cină " Masa strălucea îmbietor DIN NOU TRISTE SI TRISTE Alexandru Ivanovici a sunat de multe ori Alexandru Ivanovici sună la poarta casei sale austere; portarul nu i-a deschis ușa; în afara porții câinele nu răspundea clopoțelului decât cu un lătrat; de departe, un cocos de la miezul noptii a scos un glas singuratic la miezul noptii; și - înghețate A optsprezecea linie a fugit - acolo: în adâncuri, în gol Goliciunea Alexandru Ivanovici a experimentat ceva asemănător cu

plăcerea, de fapt: sosirea lui a fost întârziată în aceste ziduri deplorabile; foșnet, cod și scârțâit s-au auzit toată noaptea în acești ziduri deplorabile În cele din urmă, și cel mai important: a fost necesar să stăpânești douăsprezece pași reci în întuneric; întorcându-se, numără din nou numărul lor par Alexander Ivanovici a făcut asta de patru ori Total - nouăzeci și șase de piatră, ecou pași; mai departe: trebuia să stai în fața unei uși de pâslă; a fost necesar cu frică să bagi cheia pe jumătate ruginită în fântână Era riscant să aprinzi un chibrit în acest întuneric total; o lumină de chibrit ar putea lumina în mod neașteptat cele mai diverse gunoaie; ca un șoarece; si inca ceva Așa gândea Alexandru Ivanovici De aceea a zăbovit sub porțile casei sale austere Și - ei bine, aici - - Cineva trist și lung, pe care Alexandru Ivanovici îl văzuse de mai multe ori lângă Neva, a apărut din nou în adâncul liniei a optsprezecea De data aceasta a pășit liniștit în cercul luminos al felinarului; dar părea că o lumină aurie strălucitoare curgea tristă din fruntea lui, din degetele lui osificate - - Deci prietenul necunoscut a apărut și de data asta Alexandru Ivanovici și-a amintit cum a strigat o dată la un drag ofensat Andrei Bely tatlya din rândul al optsprezecelea, o bătrână care trecea cu o pălărie de paie cu o șapcă cu panglici violet Mișa l-a sunat apoi Alexandru Ivanovici se cutremură de fiecare dată când tristul și lung, trecător, îi întorcea o privire inexprimabilă, atotvăzătoare; iar obrajii lui scufundaţi încă se albiu în acelaşi timp Alexandru Ivanovici a văzut-ne-văzut și a auzit-nu-auzit după aceste întâlniri de pe Neva - "Dacă m-aș fi oprit!" - "Oh, dacă numai! " Și , o, dacă aș fi ascultat!" Dar trist și lung, fără să se uite, fără să se oprească, a trecut deja Zgomotul pasului lui a fost înlăturat clar; acest sunet distinct provenea din faptul că picioarele trecătorului nu erau, ca celelalte, încălțate cu galoșuri Alexandru Ivanovici s-a întors și a vrut în liniște să-i spună ceva; a vrut în liniște să cheme un Misha necunoscut Dar locul în care Misha plecase deja irevocabil - acel loc era acum gol în cercul luminos și șovăitor; și nu era nimic, nimeni decât vântul și nămolul Și de acolo a fulgerat o limbă galbenă de foc a unui felinar Cu toate acestea, a sunat din nou Cocoșul din Petersburg a răspuns din nou la chemare: un vânt de mare umed șuiera prin fântâni; vântul gemea în prag și, dimpotrivă, lovea cu o lovitură puternică panoul de fier al "Sufrageriei ieftine"; iar fierul s-a izbit în întuneric MATVEY MORZHOV În cele din urmă porțile au scârțâit Serviciul cu barbă, Matvey Morzhov, un vechi prieten al lui Alexandru Ivanovici, l-a lăsat să treacă pragul casei: retragerea a fost întreruptă; iar porțile s-au închis - "E târziu?" - "Toate lucrurile " - "Vrei să cauți un loc pentru tine?" - "Da locuri " - "Bineînțeles: nu există locuri pentru taperich Cu excepția cazului în care, dacă există o slăbiciune în incintă " - "Da, Matvey, nu mă vor duce la secție " - "Bineînțeles: unde mergi la Secție " " Vezi?" - "Dar nu există locuri de taperich " Serviciul cu barbă, Matvey Morzhov, își trimitea uneori femeia sa robustă, care era mereu bolnavă de o boală a urechii, la Alexandru Ivanovici, fie cu o bucată de plăcintă, fie cu o invitație de vizită; deci, beau de sarbatori, in camera portarului: cu politia casei, Alexandru Ivanovici, ca persoana ilegala, trebuia sa intretina cea mai apropiata prietenie Petersburg Da, și în plus Era doar o oportunitate avantajoasă de a ieși în siguranță din podul lui rece (după cum am văzut, Alexandru Ivanovici își ura podul și s-a întâmplat să stea în ea săptămâni întregi fără ieșire, când ieșirea părea riscantă) Uneori se adăugau la compania lor: funcționarul districtual Voronkov și cizmarul Bessmertny Și în ultimul timp Styopka stătea mereu în camera

portarului: Styopka era șomer Alexandru Ivanovici, aflându-se în curte, a auzit clar același cântec venind la urechi din camera portarului: Cine este cantorul Nici iubirile, - aș începe să iubesc Oamenii răvășiți știu ce să vorbească - "Din nou musafiri?" Matvey Morzhov se scărpina pe cap cu o gândire feroce: - "Manepechka se distrează " Alexandru Ivanovici a zâmbit: - "Presupun, grefierul de district? " - "Și atunci cine este El este cel mai " Deodată, Alexandru Ivanovici și-a amintit că, din anumite motive, numele scribului Voronkov fusese menționat cu insistență - acolo, într-un mod special; de ce doamna îl cunoștea atât pe scribul Voronkov, cât și pe scribul Voronkov și aceste scaune? Atunci a fost surprins, dar a uitat să întrebe Cumpără mumie Pe rochie Zhiganeta Serava: Respect acum voi fi Vasyutka Likseeva! Serviciul Morzhov, văzând un fel de nehotărâre în Alexandru Ivanovici, și-a adulmecat nasul și a pocnit sumbru: - "Shtosh În camera portarului Intră " Iar Alexandru Ivanovici avea să intre: în camera portarului era cald, era aglomerat și în stare de ebrietate; podul este singuratic și rece Și - nu, nu: există un scrib Voronkov; o persoană a vorbit ambiguu despre scribul Voronkov; și - diavolul știe! Dar principalul: intrarea în camera portarului ar fi hotărâtă lașitate: ar fi o evadare din pereții proprii Andrei Bely Alexandru Ivanovici a răspuns cu un oftat: - "Nu, Matvey: e timpul să dormi " - "Afaceri naturale: după cum știți! " Și cum cântau: cumpara mami Pe rochie Zhiganeto Albastru: respect acum eu voi Fiule Vasiliev! - - "Vrei să bei vodcă?" Și doar cu un fel de disperare, doar cu un fel de furie, a strigat: " Nu, nu, nu!" Și începu să alerge spre bânzile argintii ale lemnului de foc Uhe Matveya Morzhov, plecând, a deschis ușa portarului pentru un minut: abur alb, un snop de lumină, un zgomot de voci și miros de noroi cald adus de cizme de pe stradă, smuls de acolo pentru o clipă ; și - bam: ușa s-a închis trântit în spatele lui Matvey Morzhov A doua retragere a fost întreruptă Luna a luminat din nou curtea pătrată limpede și sazhen-urile argintii de lemn de foc de aspen, printre care Alexandru Ivanovici se năpusti în timp ce se îndrepta spre intrarea neagră Cuvintele îi zburau în spate din camera portarului; corect, a cântat cizmarul Nemuritor Șine de tren! Și umple! Și săgețile semnal! Ca un tren de lut încețoșat Zbură, căzând din traverse Poză cu mașini sparte! Poză cu oameni nefericiți! Nu s-a mai auzit niciun sunet Alexandru Ivanovici se opri: așa, așa, așa - a început; nu avusese încă timp să fie închis în cubul său galben închis, ca deja: a început, a apărut - inevitabil, tortură nocturnă Și de data asta a început de la ușile negre din față A fost la fel: l-au păzit pe Alexandru Ivanovici A început așa: odată, întorcându-se acasă, a văzut o persoană necunoscută coborând scările, care i-a spus: - "Ești conectat cu El " Cine a fost persoana care cobora cu adevărat de pe scări, cine a fost El (cu majusculă), Care se leagă de Sine, Alexandru Ivanovici nu a vrut să afle, dar s-a repezit impetuos din necunoscut pe scări Străinul nu l-a urmat Petersburg Și pentru a doua oară cu Dudkin - s-a întâmplat: pe stradă a întâlnit un bărbat cu o șapcă trasă adânc peste ochi și cu o față atât de groaznică (inexplicabil de groaznică) încât o doamnă necunoscută care trecea pe aici l-a prins pe Alexandru Ivanovici de mânecă într-o frică: - "Ai văzut? Este groază, este groază Nu se întâmplă! O, ce este? " Bărbatul a trecut Dar seara, pe palierul de la etajul trei, niște mâini l-au apucat pe Alexandru Ivanovici și l-au împins la balustradă, încercând evident să-l împingă acolo jos Alexandru Ivanovici a ripostat, a lovit un chibrit și nu era nimeni pe scări: nici trepte de alergare, nici trepte de urcare Era gol În cele din urmă, în ultimul timp, noaptea, Alexandru Ivanovici a auzit un

țipăt inuman de pe scări: cum țipă! Țipă și nu mai țipă Dar chiriașii, când ea a țipat, nu au auzit Numai o dată auzise acel strigăt în stradă - acolo, de Călărețul de Bronz: exact așa era Dar era o mașină luminată de reflectoare O singură dată, uneori, șomerul Stepan, care a petrecut nopțile cu el, a auzit cum strigă Dar la toată hărțuirea lui Alexandru Ivanovici, el a spus doar îmbufnat: "Te caută " Cine sunt ei, pe acest Styopka tace Si fara cuvinte De îndată ce acest Styopka a început să-l evite pe Alexandru Ivanovici, l-a vizitat rar; să-și petreacă noaptea - nu, nu Și nici portarul, nici scribul Voronkov, nici cizmarul Styopka - nici un cuvânt Alexander Ivanovici - nici un cuvânt Dar cum este să fii împins cu forța în toate acestea, să nu împărtășești cu nimeni! " Te caută " Cine este și de ce caută? Aici și acum Alexandru Ivanovici și-a aruncat involuntar privirea în sus: spre fereastra de la etajul cinci, iar în fereastră era lumină: era limpede că un fel de umbră unghiulară stătea neliniștită pe fereastră O clipă, - și simți neliniștit în buzunar după cheia camerei sale: era o cheie cu el Cine era acolo în camera lui încuiată? Poate o căutare? O, de-ar fi fost o căutare: ar fi zburat în căutare ca cel mai fericit om; să-l ia și să-l alunge, chiar dacă în Petropavlovka Cei care îl ascund în Petropavlovka sunt încă oameni, cel puțin nu ei " Te caută " Alexandru Ivanovici a tras aer în piept și și-a promis dinainte că nu va fi prea îngrozit, pentru că evenimentele care i s-ar putea întâmpla acum nu erau decât un joc de creier inactiv Alexandru Ivanovici intră pe ușa din spate A Alb Andrei Bely RAZĂ MOARTE CĂDĂ ÎN FEREASTRĂ Așa, așa, așa: acolo au stat; au stat la fel la ultima noapte de întoarcere Și ei îl așteptau Cine erau ei, era imposibil de spus pozitiv: două contururi O grindă moartă a căzut în fereastra de la etajul trei; zăcea albicioasă pe treptele gri Și în cel mai perfect întuneric petele albicioase zăceau atât de teribil de nemișcate - tremurând Balustrada scării a intrat în pata albicioasă, aceasta; stăteau la balustradă: două contururi; lasă-l pe Alexandru Ivanovici să treacă, stând în dreapta și în stânga lui; şi atunci le-a fost dor de Alexandru Ivanovici; nu au spus nimic, nu s-au mișcat, nu au tresărit; se putea simți doar răul cuiva din întuneric, încurcandu-și ochii, fără să clipească Nu ar trebui să te apropii de ei, să le șoptești la urechi în amintirea lor o vrajă care a apărut dintr-un vis? - "Înfranshează, înfrângește! " Ce înseamnă să pătrunzi sub privirea lor încăpățânată în această pată albicioasă: să fii luminat de lună, simțind de ambele părți privirea ascuțită a observatorului; mai departe - cum este să simți observatorii scării negre în spatele tău, în fiecare secundă pregătiți pentru orice; cum este să nu îți grăbești pasul și să tusești cu sânge rece? Căci de îndată ce Alexandru Ivanovici urca rapid, repede, brusc pe scări, observatorii se repezi după el Aici petele albicioase au devenit pete cenușii și apoi s-au topit armonios; și s-a topit complet în întuneric complet (puteți vedea un nor negru a venit alergând timp de o lună) Alexandru Ivanovici a intrat liniştit în locul albit anterior, ca să nu-şi poată vedea ochii, concluzând de aici că nici ochii lui nu-i vedeau (săracul, s-a amuzat de gândul deşartă că se va strecura în pod nevăzut) Alexandru Ivanovici nu și-a grăbit pasul și chiar a început să-și ciupească mustața; Și Alexandru Ivanovici nu a suportat asta A zburat ca o săgeată pe platforma de la etajul doi (ce lipsă de tact!) Și după ce a zburat pe platformă, și-a permis ceva care, în cele din urmă, l-a lăsat să cadă în opinia schiței care stătea acolo Aplecat peste balustradă, aruncă în jos o privire năucită, speriată, după ce mai întâi a aruncat acolo un chibrit aprins: tijele de fier ale balustradei s-au aprins; iar în mijlocul acestei licăriri galbene,

Alexandru Ivanovici văzu limpede siluetele Care a fost uimirea lui! O siluetă s-a dovedit a fi pur și simplu un tătar, Makhmudka, un locuitor al subsolului; într-un tremur galben al chibritului care ardea și cădea, Mahmudka se aplecă spre domnul cu aspect obișnuit; un domn de o înfățișare obișnuită purta o pălărie melon, dar cu o față cu nasul cârlig, un oriental Petersburg om de picior; orientalul cu nasul de șoim a încercat să-l întrebe pe Makhmudka ceva, dar Makhmudka a clătinat negativ din cap Apoi meciul s-a stins: era imposibil să deslușești ceva Dar un chibrit aprins a trădat șederea lui Alexandru Ivanovici la un oriental cu nas de șoim: picioarele i s-au târâit repede; și deja chiar deasupra urechii lui Alexandru Ivanovici răsuna o voce vioaie, dar imaginați-vă, fără accent " Scuză-mă, ești Andrei Andreevici Gorelsky?" - "Frumos, sunt Alexander Ivanovich Dudkin " - "Da, pe un pașaport fals " Alexander Ivanovici se cutremură: trăia într-adevăr cu un pașaport fals, dar numele său, patronimul și numele de familie erau: Alexei Alekseevich Pogorelsky, și nu Andrey Andreevich Gorelsky Alexandru Ivanovici se cutremură, dar a decis că ascunderea nu va duce la nimic: " Eu, ce vrei? " "Scuzați-mă, vă rog: am venit la dumneavoastră pentru prima dată și într-un moment atât de inoportun " - "Te rog " " Această scară din spate: apartamentul tău s-a dovedit a fi încuiat Și e cineva acolo Am preferat să te aștept la intrare Și apoi această scară din spate " " Cine mă așteaptă acolo? " - "Nu știu: vocea unui om de rând mi-a răspuns de acolo " Styopka! Slavă Domnului: Styopka este acolo " Ce vrei? " " Iartă-mă, am auzit atât de multe despre tine: avem prieteni comuni Nikolai Stepanych Lippanchenko, unde sunt acceptat ca un fiu De mult, de mult îmi doream să te cunosc Am auzit că tu jumătate de veghe de noapte Așa că am îndrăznit De fapt, locuiesc în Helsingfors și vizitez aici, deși patria mea este sudul " Alexandru Ivanovici și-a dat seama repede că oaspetele său minte; și, mai mult, în cel mai obrăzător mod, căci aceeași poveste se repetase o dată (unde și când - nu-și putea da seama acum: poate s-a întâmplat într-un vis imediat uitat; și acum - a apărut) Nu, nu, nu: chestia nu este deloc curată; dar vederea nu trebuie arătată; iar Alexandru Ivanovici răspunse în întuneric deplin " Cui am onoarea să vorbesc?" - "Subiect persan Pishnarfne Ne-am întâlnit deja cu tine " - "Șishnarfiev? " - "Nu, Shishnarfne: mi-a fost atașat sfârșitul în e, er * - pentru ruso-sicismul, dacă vrei Am fost împreună azi - acolo, la Lippanchenko; timp de două ore am stat așteptând să termini conversația de afaceri și nu am putut * Shpshparfiev - Ed Andrei Bely te aștept Zoya Zakharovna nu m-a avertizat la timp că ești cu ea Caut o intalnire cu tine de mult timp te caut de mult timp Această ultimă frază, precum și transformarea lui Shishnarfiev în Shishnar-fne, mi-au amintit din nou somnoros de ceva: a fost dezgustător, morocănos, languid " Ne-am mai întâlnit?" - "Da îți amintești? În Helsingfors " Alexandru Ivanovici și-a amintit vag ceva; pe neașteptate pentru el însuși, a aprins un alt chibrit și a adus acest chibrit chiar în nasul lui Shishnarfiev - de vină: Shishnarfne: pereții au strălucit pentru o clipă cu o strălucire galbenă, balustradele balustradei au pâlpâit; și din întunericul din fața chipului lui s-a format brusc chipul unui supus persan; Alexandru Ivanovici își amintea clar acum că văzuse această față într-o cafenea din Helsingfors; Dar nici atunci, din anumite motive, acea față nu și-a luat ochii de la Alexandru Ivanovici - "Îți amintești?" Alexandru Ivanovici își mai aminti, mai mult: exact: în Helsingfors a început să aibă toate semnele bolii care îl amenința; și a fost în Helsingfors în care toate acele lene, parcă inspirate de cineva, și-au început jocul creierului Îmi amintesc că la vremea aceea

a trebuit să dezvolte cea mai paradoxală teorie despre necesitatea distrugerii culturii, pentru că perioada istoriei umanismului învechit s-a terminat, iar istoria culturală stă acum în fața noastră ca un lemn putrezit: se apropie o perioadă de atrocități sănătoase, făcându-și drum din fundul întunecat al folklor (huliganism, furia apașilor) , din elita aristocratică (răzvrătirea artelor împotriva formelor consacrate, dragostea pentru cultura primitivă, exotism) și din burghezia însăși (moda orientală a doamnelor, prăjitură) mers - dans negru; și - mai departe); Alexandru Ivanovici predica la acea vreme arderea bibliotecilor, universităților, muzeelor; a predicat și chemarea mongolilor (mai târziu s-a speriat de mongoli) El a împărțit toate fenomenele modernității în două categorii: în semne ale unei culturi deja învechite și în barbarie sănătoasă, obligată deocamdată să se ascundă sub masca rafinamentului (fenomenul lui Nietzsche și Ibsen) și sub această mască să infecteze inimi cu haos, deja strigând în secret în suflete Alexander Ivanovici ne-a invitat să ne strălucim măștile și să fim deschis cu haosul Îmi amintesc că a predicat la fel și atunci, în cafeneaua Helsingfors; iar când cineva l-a întrebat cum va reacționa la satanism, el a răspuns; - "Creștinismul este depășit: în satanism există o adorare grosolană a fetișului, adică o barbarie sănătoasă " Atunci, își aminti el, Shishnarfne stătea pe o parte, la o masă, și nu și-a luat ochii de la ei Predica barbariei s-a încheiat într-un mod neașteptat (în Helsingfors, în același timp): s-a încheiat într-un coșmar complet; Alexandru Ivano Petersburg Vich a văzut (fie în vis, fie în adormire) cum a fost repezit prin indescriptibil, care ar putea fi numit cel mai simplu spațiu interplanetar (dar ce nu era): s-au repezit să realizeze unele, acolo obișnuite, dar din punct de vedere de vedere a totul, decât a unui act ticălos; fără îndoială că a fost într-un vis (între noi - ce este un vis?), dar într-un vis urât care a influențat încetarea predicii; în toate acestea, cel mai neplăcut lucru a fost că Alexandru Ivanovici nu-și amintea dacă a comis fapta sau nu; Alexander Ivanovici a notat mai târziu acest vis ca începutul unei boli, dar - la fel: nu-i plăcea să-și amintească Atunci a început să citească în secret Apocalipsa de la toată lumea Și acum, aici, pe scări, reamintirea lui Helsingfors a avut un efect teribil Helsingfors stătea în fața lui El s-a gândit involuntar: " De aceea toate aceste ultime săptămâni mi-am repetat fără niciun sens: Hel-syn-force, Gel-syn-force " Și Shishnarfne a continuat: - "Îți amintești?" Treaba a luat o întorsătură dezgustătoare: a fost necesar să ne repezi imediat în zbor - în sus pe scările de piatră; trebuia folosit întunericul; altfel lumina fosforescentă va arunca pete albicioase în ferestre Dar Alexandru Ivanovici ezită îngrozit; dintr-un motiv oarecare, a fost uimit în special de numele unui vizitator obișnuit: - "Shishnarfne, Shishnarfne Undeva știu deja toate astea " Și Shishnarfne a continuat: - "Deci, mă lași să vin la tine? Trebuie să recunosc, am obosit să te aștept Sper că mă vei scuza pentru această vizită a mea de la miezul nopții " Și într-un acces de frică involuntară, Alexandru Ivanovici a strigat: - "Cu drag " eu insumi m-am gandit: - "Stepka va ajuta acolo " Alexandru Ivanovici a alergat în sus pe scări Shish-parfne aleargă după el; un alai nesfârșit de trepte nu părea să-i ducă la etajul cinci: capătul scărilor nu se vedea; și era imposibil să scape: Shishnarfne alerga în spatele lui, în fața lui un șuvoi de lumină bătea din cameră Alexandru Ivanovici se gândi: - "Cum a putut Styopka să vină la mine: la urma urmei, am cheia?" Dar, simțindu-și buzunarul, era convins că nu există nicio cheie: în loc de cheia ușii, era cheia vechii valize PETERSBURG Alexandru Ivanovici a zburat, nu el însuși, în camera lui

nenorocită și a văzut că Stepan stătea pe stâlpii murdari ale patului deasupra capătului de țigară aprins; în fața unei cărți desfășurate cu litere slavone bisericești, capul zbârnâit îi coborî atât de jos Andrei Bely Stepan a citit Trebnik Alexandru Ivanovici și-a amintit de promisiunea lui Styopka: să aducă cu el o Vistierie (el interesat de rugăciunea de acolo - rugăciunea lui Vasile cel Mare: îndemn, către demoni) Și l-a apucat pe Styopka - "Tu ești, Stepan: ei bine, mă bucur!" - "Aici v-am adus, stăpâne, Tr ", - dar privind la vizitatorul care a intrat, Styopka a adăugat: - "ce au cerut " - "Multumesc " - "Te aștept, am citit (din nou o privire în direcția vizitatorului) Trebuie să plec " Alexandru Ivanovici l-a prins pe Styopka cu mâna: - "Nu pleca, stai jos Acest domn, domnule Shishnarfiev " Dar o voce metalica se auzi pe usa cu o voce guturala: - "Nu Shishnarfiev, ci Shish-nar-fne " Și era el dispus să susțină absența literei ve și a unui semn solid? despre n a fost văzut la uşă; si-a scos melonul; nu și-a dat jos degetul și a privit în jurul cămăruței cu o privire întrebătoare: - "Nu e bine cu tine E umed Și e frig " Lumânarea se stingea: hârtia de împachetat s-a aprins și deodată pereții au început să danseze într-un foc roșu lichid - "Nu, stăpâne, scuză-mă: e timpul pentru mine", se zgâlțâi aici Styopka, strâmbându-se ostil la Alexandru Ivanovici și deloc uitându-se la oaspete, "scuză-mă - până altă dată" A luat Trezoreria cu el Sub privirea lui Stepan, Alexandru Ivanovici își coborî ochii: privirea, i se părea, era o privire judecătă Și cum rămâne cu Stepan? A vrut să-i spună așa ceva - lui Stepan; L-a insultat pe Stepan; Stepan nu va ierta; iar Stepan părea să se gândească acum: - "Nu, domnule, din moment ce astfel de oameni au luat deja obiceiul cu tine, nu e nimic de făcut aici; și nu este nevoie de un Rib Book Astfel de lucruri nu sunt accesibile oricui; și la cine intră, acesta este câmpul lor de fructe de pădure " Deci, deci, dacă Stepan se gândește, vizitează l-το: și există unul suspect Și apoi, ce zici de el, singur fără Stepan: - "Stepan, stai " Însă Stepan o făcu cu mâna, nu fără o urmă de dezgust: de parcă și el s-ar fi temut să nu se lipească de el: - "Este într-un m ei: nu mie " Și în inima mea am dat: " Te caută " Ușa se trânti în spatele lui Stepan Alexandru Ivanovici a vrut să strige după el să plece din Trebnik-το, da îi era rușine Dintr-o dată, chiar spune ceva compromițător pentru un liber gânditor, cuvântul "Trebnik": dar - Alexandru Ivanovici și-a dat un cuvânt dinainte: să nu fie prea îngrozit, pentru că evenimentele care i s-ar putea întâmpla odată cu plecarea lui Stepan sunt un halucinație a auzului și o halucinație a vederii Flăcări, lumini însângerate, Petersburg după ce au dansat, au murit pe pereți; hârtia a ars: flacăra lumânării se stingea; Totul este verde mort Pe o capră acoperită cu o pătură, îi făcu semn cu mâna vizitatorului să se așeze la masă; el însuşi stătea la uşă, pentru ca uneori să fie pe scări şi să-l asigure pe vizitator cu o cheie; Vizitatorul, rezemat de pervaz, aprinse o țigară și trăncănea; conturul său negru era desenat pe fundalul luminos al spațiilor verzi din afara ferestrelor (acolo, luna curgea printre nori) - "Văd că am venit la tine la momentul nepotrivit ceea ce, se pare, te deranjează " " Nimic, mă bucur foarte mult", l-a liniştit pe oaspete Alexander Ivanovici Dudkin, neconvingător, el însuşi având nevoie de linişte şi încercând cu grijă la spate, cu mâna strânsă, să vadă dacă uşa era încuiată sau descuiată - "Dar Mă duceam atât de mult la tine, atât de mult te căutam peste tot, încât, când nu ne-am întâlnit întâmplător la Zoya Zaharovna Fleisch, am rugat-o să-ți dea adresa; iar de la ea, de la Zoya Zakharovna, eu - direct către tine: să aștepți Mai ales că mâine plec puțin înainte de lumina - "Pleci?" A întrebat din nou Alexandru

Ivanovici, pentru că i se părea că cuvintele vizitatorului erau împărțite în două în el: iar urechea exterioară a perceput "Plec puțin înainte de zori"; O altă ureche percepută distinct, astfel percepută: " Plec ziua, dar ajung la amurg " Dar nu a insistat, continuând să perceapă cuvintele care îi băteau în urechi, pe măsură ce erau răspândite, și nu așa cum răspundeau - "Da, plec în Finlanda, în Suedia acolo locuiesc; cu toate acestea, patria mea este IHeMaxá; și locuiesc în Finlanda: clima din Sankt Petersburg, mărturisesc, nu-mi este dăunătoare " A cedat, divizat în mintea acestui "și a mea" Clima din Petersburg este dăunătoare tuturor; ar fi posibil să nu se sublinieze deloc "și pe mine" " Da", a răspuns mecanic Alexandru Ivanovici, "Petersburg stă într-o mlaștină " Conturul negru pe fundalul întinderilor verzi din afara ferestrelor (acolo era luna care curgea în nori) se desprinde imediat și - s-a dus să scrie prostii complete " Da, da, da Pentru Imperiul Rus, Sankt Petersburg este cel mai caracteristic moft Luați o hartă geografică Dar faptul că capitala noastră, foarte decorată cu monumente, aparține țării de lumea interlopă " - "Oh, oh, oh!" - a gândit Alexander Ivanovici: - "Acum trebuie să-ți ții urechea în vânt ca să ai timp să scapi " El însuși a obiectat: - "Tu spui capitala noastră Da, nu a ta: capitala ta nu este Petersburg - Teheran Tu, ca persoană orientală, condițiile climatice ale capitalei noastre " Andrei Bely " Sunt un cosmopolit: am fost la Paris și la Londra Da, despre ce vorbesc: că orașul nostru capitală", a continuat conturul negru, "aparține țării lumii interlope - ca să vorbim despre asta nu este acceptat cumva la intocmirea hartilor geografice, ghidurilor, indicatoarelor; venerabilul Baedeker însuși tăce elocvent aici; un modest provincial, neștiind acest lucru la timp, cade într-o băltoacă deja la Nikolaevsky sau chiar la gara Varșavski; ia în calcul administrația evidentă a Sankt-Petersburgului: nu are pașaport umbră " Deci cum e?" - "Da, e foarte simplu: mergând în țara papuanilor, știu că mă așteaptă un papuan în țara papuanilor: Karl Baedeker mă avertizează dinainte despre acest trist fenomen natural; dar ce s-ar întâmpla cu mine, spune-mi, dacă în drum spre Kirsanov m-aș întâlni cu tabăra hoardei papuane cu fața neagră, care însă va fi în curând în Franța, căci Franța înarmează pe furiș hoardele negre și îi va aduce în Europa - vei vedea: totuși, joacă în mâinile tale - teoria ta asupra brutalității și a răsturnării culturii: îți amintești? În cafeneaua Helsingfors te-am ascultat cu simpatie " Alexandru Ivanovici devenea din ce în ce mai neliniștit: tremura de febră; era deosebit de josnic să asculti referirea la teoria pe care o abandonase; după un vis teribil de la Helsingfors, legătura dintre această teorie cu satanismul a fost clar realizată de el; toate acestea au fost respinse de el ca pe o boală; și toate acestea, acum că era din nou bolnav, conturul negru i-a revenit mai mult decât respingător Conturul negru de acolo, pe fundalul ferestrei, în dulapul luminat de lună, devenea mai subțire, mai aerisit, mai ușor; arăta ca o bucată de hârtie întunecată, neagră, lipită fix pe tocul ferestrei; vocea lui sonoră, în afara lui, răsuna de la sine în mijlocul pătratului camerei; dar cel mai surprinzător lucru a fost faptul că însuși centrul vocii - de la fereastră - se mișca în cel mai vizibil mod în spațiu în direcția lui Alexandru Ivanovici; era un centru independent, invizibil, din care sunetele sfâșiere întăreau urechile: " Deci ce sunt eu? Da Despre papuan: papuanul, ca să zic așa, este o creatură pământească; biologia papuanului, chiar dacă este oarecum primitivă, nu îți este străină, Alexandru Ivanovici În cele din urmă, vei da peste un papuan; bine, măcar cu ajutorul unei băuturi alcoolice, la care ați salutat toate

aceste ultime zile și care a creat cea mai favorabilă atmosferă întâlnirii noastre; mai mult: în papuană există niște instituții de instituții juridice, aprobate, poate, de parlamentul papuan " Alexandru Ivanovici credea că comportamentul vizitatorului nu era deloc adecvat, deoarece sunetul vocii vizitatorului era indecent separat de vizitator; iar vizitatorul însuși, nemișcat înghețat pe pervaz - sau i s-a schimbat ochii? - a devenit evident un strat de funingine pe lună Petersburg sticla aprinsă, în timp ce vocea lui, din ce în ce mai tare și căpătând nuanța unui strigăt de gramofon, se auzi chiar deasupra urechii " Umbra nici măcar nu este un papuan; biologia umbrelor nu a fost încă studiată; de aceea - nu te împaci niciodată cu umbra: nu vei înțelege cerințele acesteia; Petersburg, vă intră cu bacili de tot felul de boli, înghițiți cu apă de la robinet însăși " " Și cu vodcă", ridică Alexander Ivanovici și se gândi involuntar: "Ce sunt eu? Sau am ciugulit la delir? A răspuns, a răspuns? Imediat mental, s-a hotărât să se disocieze în cele din urmă de prostii; dacă nu descompune imediat această prostie cu conștiința sa, atunci conștiința însăși se va descompune în nonsens - "Nu, domnule: cu vodcă doar mă introduceți în conștiința dumneavoastră Înghiți bacili nu cu vodcă, ci cu apă, iar eu nu sunt bacil; și - ei bine, fără a avea un pașaport adecvat, ești supus tuturor consecințelor posibile: încă din primele zile ale șederii tale la Sankt Petersburg, stomacul nu îți gătește; sunteţi în pericol de holeră Urmează alte incidente, de care nici cererile, nici plângerile către districtul Sankt Petersburg nu vă vor salva; stomacul nu gătește? Dar - picături de Dr Inozemtsev?! L Melancolie deprimantă, halucinații, întuneric - toate consecințele holerei - du-te la Fars Distrează-te puțin Și spune-mi, Alexandru Ivanovici, ca prieten, - suferi de halucinații? - "Da, aceasta este o batjocură de mine", a gândit Alexandru Ivanovici " Suferiți de o halucinație - nu executorul judecătoresc va vorbi despre ei, ci psihiatrul Într-un cuvânt, plângerile voastre adresate lumii vizibile vor rămâne fără consecințe, ca orice plângere în general: până la urmă, trebuie să recunoaștem că nu trăim în lumea vizibilă Tragedia poziției noastre constă în faptul că ne aflăm, până la urmă, în lumea invizibilă; într-un cuvânt, plângerile către lumea vizibilă vor rămâne fără consecințe; și, prin urmare, rămâne să înaintați o cerere respectuoasă lumii umbrelor - "Există așa ceva?" - strigă Alexandru Ivanovici cu o provocare, intenționând să sară din dulap și să-l asigure pe vizitatorul, care devenea din ce în ce mai zvelt: în această cameră a intrat un tânăr robust, având trei dimensiuni; rezemat de fereastră, a devenit doar un contur (și în plus - bidimensional); mai departe: a devenit un strat subțire de funingine neagră, asemănător cu cel care iese dintr-o lampă dacă lampa este prost tăiată; iar acum această funingine neagră de fereastră, alcătuind un contur uman, toată oarecum cenușie, s-a putrezit în cenușă strălucind odată cu luna; iar cenușa zbura deja: întregul contur era acoperit cu pete verzi - goluri în spațiul lunii; într-un cuvânt: nu era contur Este clar că aici a avut loc descompunerea în sine a materiei; chestia asta a transformat totul, fără urmă, într-o substanță sănătoasă, trosnitoare asurzitor - dar unde? Lui Alexandru Ivanovici i s-a părut că trosnește - în el însuși - "Dvs , domnule Shishnarfne", a spus Alexander Ivanovici, întorcându-se în spațiu (Shishnarfne nu mai era acolo), "poate sunteți un pașaportist al lumii celeilalte?" Andrei Bely - "Original", - a crăpat Alexandru Ivanovici, răspunzându-și el însuși, - mai degrabă, a trosnit de la Alexandru Ivanovici - "Petersburgul nu are trei dimensiuni - patru; al patrulea este supus necunoscutului și nu este marcat deloc pe hărți, cu

excepția poate sub formă de punct, căci punctul este locul în care planul acestei ființe atinge suprafața sferică a vastului cosmos astral; deci orice punct al spațiilor Petersburgului într-o clipă din ochi este capabil să alunge un locuitor al acestei dimensiuni, de care zidul nu salvează; așa că cu un minut înainte am fost acolo - în punctele situate pe pervaz, iar acum am apărut " - "Unde?" Alexandru Ivanovici a vrut să exclame, dar nu a putut să exclame, pentru că gâtul lui exclama: - "Am apărut din vârful laringelui tău " Alexandru Ivanovici se uită în jurul său confuz, în timp ce gâtul lui, automat, neascultând, aruncă asurzitor: - "Aici ai nevoie de pașaport Totuși, acolo ești înscris la noi: rămâne să faci pactul final pentru a obține un pașaport; acest pașaport este înscris în tine; tu însuți trebuie să semnezi pentru un act extravagant, de exemplu Ei bine, da, o să-ți vină un act: fă-o singur; acest tip de chitanțe este recunoscut de noi ca fiind cel mai bun " Dacă eroul meu tulburat s-ar fi putut privi în acel moment din lateral, s-ar fi îngrozit: în dulapul verzui, luminat de lună, s-ar fi văzut strângându-și stomacul și urlând de enervare în golul absolut din fața lui; tot capul i s-a aruncat pe spate, iar deschiderea uriașă a gurii lui țipătoare i-ar fi părut un abis negru, inexistențial; dar Alexandru Ivanovici nu putea să sară din sine: nici el nu se vedea; vocea care răsună tare din ea i se părea automatul altcuiva - "Când m-am înregistrat acolo", îi fulgeră prin creier (prostiile au cucerit cumva conștiința) " Și apoi: după act", i s-a rupt gura asurzitor; și, ruptă, închisă Apoi, deodată, un văl s-a deschis în fața lui Alexandru Ivanovici: își amintea totul clar Acest vis de la Helsingfors, când l-au năpustit prin unele totuși spații legate de spațiile noastre în punctul de contact matematic, astfel încât el a rămas atașat de spațiu, dar el putea fi cu adevărat dus în spații - ei bine, deci: când l-au repezit prin alte spații Asta a făcut Aceasta este ceea ce s-a alăturat cu ei; iar Lippanchenko era doar o imagine care sugera acest lucru; asta a făcut; cu această putere a intrat în el; alergând din orgă în organ și căutând sufletul în trup, această forță a luat treptat în stăpânire totul (a devenit bețiv, voluptatea a devenit obraznic etc) Și în timp ce i se făcea aceasta, a crezut că îl caută; și erau în ea Petersburg Și în timp ce se gândea la asta, din el s-au revărsat hohote ca niște claxoane de mașini: " Spațiile noastre nu sunt ale tale; totul curge acolo în ordine inversă Și doar că Ivanov este acolo - un fel de japonez, pentru că acest nume de familie, citit în ordine inversă - este japoneză: Vonavi - "Deci, ești citit în ordine inversă", fulgeră prin creier Și a înțeles: "Shishnarfne, Shish-nar-fne " Acesta era un cuvânt familiar, rostit de el în timpul efectuării actului; doar cuvântul somnoros familiar trebuia răsturnat pe dos Și într-un acces de frică involuntară a încercat să strige: - Livrări Din adâncurile sale, începând de la inimă, dar prin propriul aparat, laringele a răspuns: - "M-ai sunat Ei bine - și iată-mă " Înfățișarea în sine a venit acum pentru suflet Alexandru Ivanovici a sărit din camera lui cu un salt de maimuță: a apăsat pe cheie; prost, - era necesar să sări nu din cameră, ci din corp; poate că camera era corpul lui și el era doar o umbră? Trebuie să fi fost, pentru că din spatele ușii încuiate o voce a bubuit amenințător, chiar înainte să tună din gât: "Da, da, da Sunt eu ruinez fără întoarcere " Deodată, luna a luminat treptele scărilor: în întunericul absolut, cenușiu, cenușiu, albicios, palid, apoi abia se vedeau pete arzătoare fosforescente, abia vizibile POD Din întâmplare, podul nu era încuiat; și acolo se repezi Dudkin A trântit ușa în urma lui E ciudat în pod noaptea; podeaua ei este presărată cu pământ; mergi

lin pe moale; deodată: un buștean gros va zbura sub picioarele tale și te va așeza în patru picioare Dungile transversale ale lunii se întind ușor, ca niște fascicule albe: treci prin ele Dintr-o dată - Un buștean încrucișat de peste tot te va răsplăti în nas; riști să rămâi pentru totdeauna cu nasul rupt Nemișcate, pete albe - chiloți, prosoape și cearșafuri O adiere flutură - și pete albe se întind fără zgomot: chiloți, prosoape și cearșafuri Gol este totul Andrei Bely Alexander Ivanovici a ajuns cumva imediat în pod; și, după ce a intrat în pod, a fost surprins că podul s-a dovedit a fi descuiat; apoi, probabil, spălătoria casei, cu gândul la logodnica ei, a lăsat ușa în spatele ei deschisă Când Alexandru Ivanovici s-a strecurat pe această uşă, s-a liniştit, s-a ascuns: a răsuflat uşurat; în spatele lui nu se auzeau pași alergați, nici strigăt de gramofon de abracadabra; nici măcar o uşă care se trântea Prin geamul spart al ferestrei se auzea de departe doar un cântec: Cumpărați o mamă pe o rochie albastră Zhiganta Ușa asurzitoare se deschise în bătăile inimii; iar sub umbra atacatoare este doar o umbră veche de o lună; restul este o halucinație; A trebuit să fiu tratat - asta-i tot Alexandru Ivanovici a ascultat Și ce putea auzi? Ceea ce putea auzi, desigur, știi tu însuți: sunetul perfect distinct al trosnirii unui fascicul; și - liniște groasă: adică - o rețea împletită de foșnet singur; aici, în primul rând, erau pufăi și pufături în colț; în al doilea rând, tensiunea atmosferei de la pași inaudibili la ureche; și - înghițirea salivei unor palme de buze Într-un cuvânt, toate sunt sunete obișnuite, de casă: și nu trebuie să-ți fie frică de ele Alexandru Ivanovici s-a stăpânit atunci; și se putea întoarce: în cameră - probabil că știa asta - nimeni, nimic (atacul bolii trecuse) Dar tot nu voia să părăsească podul: precaut s-a apropiat printre chiloți, prosoape și cearșafuri de geamul împletit cu pânze de toamnă și și-a scos capul din fragmentele de sticlă: ceea ce vedea acum respira calm și tristețe pașnică pe l Deveni limpede sub picioare - limpede, orbitor de simplă - un pătrat de curte limpede, care părea o jucărie de aici, blandele argintii ale lemnului de foc de aspen, de unde se uitase atât de recent pe ferestrele lui cu o adevărată spaimă; dar ceea ce este cel mai important: încă se distrau în camera portarului; un cântec răgușit răsuna din camera portarului; chebutarahnul there door block; și au apărut două figurine; unul a izbucnit acolo: Văd, Doamne, minciuna mea: Minciuna m-a înșelat în ochi, Minciuna mi-a orbit ochii Mi-a făcut milă de trupul meu alb, Mi-a făcut milă de rochia mea colorată, Mâncare dulce, Băutură beată - Mi-a fost frică, Ponțiu, de episcopi, mi-a fost frică, Pilat, farisei El și-a spălat mâinile - și-a spălat conștiința! El a trădat pe nevinovați până la moarte Acesta a fost cântat de: funcționarul local Voronkov și cizmarul de la subsol Bessmertny Alexander Ivanovici se gândi: "Ar trebui să cobor la ei?" Și aș coborî Da, asta e doar o scară Petersburg Scările l-au speriat Cerul s-a limpezit Acoperișul insulei turcoaz, care s-a dovedit a fi undeva acolo, sub el, în lateral - un acoperiș turcoaz, insulă a fost desenat capricios de solzi de argint, acel solz de argint, mai departe, totul s-a contopit cu tremurul viu al apelor Nevei Și Neva a clocotit Și ea țipă disperată acolo cu fluierul unui vas cu aburi întârziat, din care se vedea doar ochiul fugit al unui felinar roșu Mai departe, dincolo de Neva, terasamentul se extindea; deasupra cutiilor de case galbene, gri, maro-roșu, deasupra coloanelor de palate gri și maro-roșu, рококó și baroc, se înălțau pereții întunecați ai unui templu imens, făcut de om, îndreptat către lumea lunii dom auriu - din pereții de piatră, negru-gri, de formă cilindrică și înălțată mobilată cu o colonadă: Isakiy Și, abia vizibilă,

Amiraalitatea de aur a fugit spre cer ca o săgeată Vocea cânta: Miluiește-te, Doamne! Iartă-mă, iată Iisuse! Voi întoarce rangul de rege - Voi suspina pentru sufletul meu, voi vinde casa - O voi împărți săracilor, o voi lăsa pe soția mea - O voi căuta pe Dumnezeu Miluiește-te, Doamne! Iartă-mă, Isuse! Era chiar la miezul nopții - acolo, în piață, bătrânul grenadier sforăia deja, sprijinit de baionetă; iar pe baionetă a căzut o pălărie zburată; iar umbra grenadierului zăcea nemişcată pe legăturile cu model ale zăbrelei Toată zona era goală La această oră de miezul nopții, copite de metal cădeau și zgomoteau pe stâncă; calul a pufnit nările în ceața fierbinte; conturul de bronz al Călărețului se despărți acum de crupa calului, iar pintenul zgârietor se zgâria nerăbdător pe lateralul calului pentru a-l scoate de pe stâncă Și calul a zburat de pe stâncă Un zgomot puternic se repezi peste pietre - peste pod: spre insule Călărețul de bronz a zburat în ceață; avea în ochi o adâncime verzuie; muşchii braţelor metalice - îndreptaţi, încordaţi; iar coroana de aramă se repezi; copite s-au rupt pe pavajul cailor, pe iute, pe arcuri orbitoare; gura calului a izbucnit într-un necheat asurzitor, amintind de fluierele unei locomotive; aburii grosi din nări stropeau strada cu apă ușoară clocotită; caii care se apropiau, pufnind, se fereau de groază; iar trecătorii au închis ochii de groază Linie a zburat după linie: o bucată din malul stâng a zburat pe lângă cheiuri, țevi pentru nave cu aburi și o haldă necurată de cânepă umplută cu saci Pușkin Andrei Bely kov; au zburat - pustii, barje, garduri, prelate si multe case Și de la malul mării, de la marginea orașului, din ceață a fulgerat o latură: partea unei taverne neliniştite Cel mai bătrân olandez, îmbrăcat în piele neagră, s-a arcuit de pe pervazul mucegăit într-un pandemoniu rece (luna scăpase în nor); iar felinarul îi tremura în degete sub un chip albăstrui într-o glugă de piele neagră: să știi, de aici urechea sensibilă a olandezului auzi zgomotul greu și nechezatul unui cal, pentru că olandezul părăsise corăbierii ca el, care sunau din ochelari de dimineata pana dimineata Ca să știe, știa că până în dimineața foarte plictisitoare va fi un ospăț frenetic și beat; să ştie, ştia că atunci când ceasul bate cu mult peste miezul nopţii, un Oaspete puternic va zbura spre clinchetul plictisitor al paharelor: să răstoarne focul alash; nici unul să strângă cu o frânghie o mână frecată, care de pe podul căpitanului va învârti o roată grea de abur chiar în forturile Kronstadt; iar în urmărirea spumei de săpat din pupa, care nu a răspuns la semnal, tunul de fontă își va răcni botul Dar corabia nu poate fi depășită: va intra în norul alb culcat la mare; se va contopi cu ea, se va mișca odată cu ea - în înainte de zori, în albastrul limpede Toate acestea le știa cel mai bătrân olandez, îmbrăcat în piele neagră și întins în ceața de pe treptele mucegăite: se uita acum la conturul Călărețului zburător Acolo se auzea deja zgomotul; și - pufneau nările, care străpungeau, aprins, ceața cu o coloană ușoară, incandescentă Alexandru Ivanovici s-a îndepărtat de fereastră, liniștit, liniștit, înfrigurat (o briză l-a suflat din fragmentele de sticlă); iar pete albe fluturau spre el - chiloți, prosoape și cearșafuri; a suflat vantul Și petele au început să se miște Deschise timid ușa mansardei; a hotărât să se întoarcă în dulap DE CE A FOST Luminat, totul în pete fosforescente, stătea acum pe un pat murdar, odihnindu-se de atacurile fricii; aici - era un vizitator; și apoi - un păduchi murdar s-a târât: nu era nici un vizitator Acele atacuri de frică! Pe timpul nopții erau trei, patru și cinci; halucinația a fost urmată de o curățire a conștiinței Era în gol, ca o lună care strălucește departe, în fața norilor care se retrăgeau; și ca

o lună, conștiința strălucea, luminând sufletul în timp ce labirinturile străzilor sunt luminate de lună Departe, înainte și înapoi, conștiința a iluminat timpurile cosmice și spațiile cosmice În acele spații nu era un suflet: nici o persoană, nici o umbră Și spații goale Petersburg În mijlocul celor patru pereți reciproc perpendiculari, se părea în spații un prizonier capturat, cu excepția cazului în care prizonierul capturat simte libertate mai mult decât oricine altcineva, dacă acest decalaj înghesuit de pereți este egal ca volum cu întregul spațiu al lumii Spațiul lumii este pustiu! Camera lui pustie! Spațiul mondial este ultima realizare a bogățiilor Spațiul mondial monoton! Camera lui s-a remarcat întotdeauna prin monotonia ei Locuința unui cerșetor ar părea excesiv de luxos în comparație cu atmosfera cerșetoare a lui spaţiul mondial Dacă s-ar retrage cu adevărat din lume, atunci splendoarea luxoasă a lumii în fața acestor pereți galben închis ar părea cerșetoare Alexandru Ivanovici, odihnindu-se de crize de delir, a visat cât de sus s-a ridicat deasupra ceață senzuală a lumii O voce batjocoritoare a obiectat: - "Vodcă?" - "Fumăm?" - "Sentimente de pofta?" Deci a fost înălțat deasupra brumei lumii? Și-a plecat capul; de aici boli și frici, și de aici persecuție - de la insomnie, țigări, abuz de alcool A simțit o înțepătură foarte puternică în dinte molar, dureros; îl apucă cu mâna de obraz Atacul de nebunie acută pentru el a fost luminat într-un mod nou; acum și-a dat seama de adevărul despre nebunia acută; nebunia însăși, în esență, a stat în fața lui ca un raport al organelor de simț dureroase către "eu" conștient de sine; iar subiectul persan Shishnarfne simboliza o anagramă; nu el a fost, în esență, cel care a depășit, a urmărit, l-a urmărit, ci organele grele ale corpului l-au depășit și l-au atacat pe "eu"; și, fugind de ei, "eu" a devenit "nu-eu", pentru că prin organele de simț din organele de simț - "eu" se întoarce la sine; alcoolul, fumatul, insomnia roade constituția corporală slabă; compoziția noastră corporală este strâns legată de spații; iar când a început să se dezintegreze, toate spațiile s-au crăpat; bacilii se târau acum în crăpăturile senzațiilor, iar în spațiile care înconjura trupul, fantomele au început să bântuie Deci: cine era Shishnarfne? Cu partea greșită - un vis abracadaber, Enfranshish; acest vis este, fără îndoială, din vodcă Intoxicarea, Enfranshish, Shishnarfne sunt doar etape ale alcoolului " Nu fumați, nu beți: simțurile vor servi din nou!" El se cutremură Astăzi a trădat Cum nu a înțeles că a trădat? La urma urmei, fără îndoială, l-a trădat: i-a lăsat locul lui Nikolai Apollonovici de frică lui Lippanchenko: și-a amintit atât de clar de vânzarea și cumpărarea urâtă El, necrezând, a crezut, iar aceasta este o trădare Și mai trădător - Lippan- Andrei Bely chinko; că Lippanchenko i-a trădat, știa Alexandru Ivanovici; dar și-a ascuns cunoștințele de sine (Lippanchenko avea o putere inexplicabilă asupra sufletului său); aceasta este rădăcina bolii: în această îngrozitoare cunoaștere că Lippanchenko este un trădător; alcoolul, fumatul, depravarea sunt doar consecințe; halucinațiile nu completau, așadar, decât verigile lanțului cu care Lippanchenko îl legase în mod conștient De ce? Pentru că Lippanchenko știa că știa; numai în virtutea acestei cunoștințe nu se desprinde Lippap-chnko Lippanchenko și-a înrobit voința; aservirea voinței s-a datorat faptului că o suspiciune teribilă cu cap ar trăda totul; că voia să risipească toată suspiciunea teribilă; a stârnit o suspiciune teribilă în comunicarea sporită cu Lippanchenko; și, bănuind bănuieli, Lippanchenko nu l-a lăsat nici măcar un pas; așa că amândoi au luat legătura unul cu celălalt; a revărsat misticism în Lippanchenko; iar ultimul este alcoolul Alexandru Ivanovici își amintea

acum clar scena din biroul lui Lippanchenko; cinicul obrăzător, ticălosul și de data aceasta ocolit; Mi-am adus aminte de gâtul gras și urât al lui Lippanchenko, cu pliul său de grăsime urâtă; de parcă gâtul râdea insolent acolo, până când Lippanchenko se întoarse, aruncă o privire spre gât; și, aruncând o privire spre gâtul lui, Lippanchenko înțelese totul De aceea a început să intimideze: l-a uluit cu un atac și a amestecat toate cărțile; l-a insultat de moarte cu suspiciune și apoi i-a oferit singura cale de ieșire: să se prefacă că a crezut trădarea lui Ableuhov Iar el, Elusive, a crezut Alexandru Ivanovici sări în sus; și cu o furie neputincioasă și-a scuturat pumnii; fapta a fost făcută; Terminat! Despre asta era coșmarul Alexandru Ivanovici a tradus destul de clar coșmarul acum inexprimabil în limbajul sentimentelor sale; scările, cămăruța, podul erau trupul dezgustător de neglijat al lui Alexandru Ivanovici; locuitorul năvalnic al acestor spații deplorabile, pe care l-au atacat, care a fugit de la H și X, a fost "eu" conștient de sine, atrăgând puternic organele căzute departe de sine; Înfranshish, pe de altă parte, era o entitate străină care intra în sălașul spiritului, în corp, cu vodcă; dezvoltându-se ca un bacil, Enfranshish a alergat de la organ la organ; el a fost cel care a evocat toate senzațiile de persecuție, pentru ca mai târziu, lovind creierul, să provoace o iritare severă acolo Mi-am amintit de prima întâlnire cu Lippanchenko; impresia nu a fost plăcută; Nikolai Stepanovici, ca să spun adevărul, a arătat o curiozitate deosebită pentru slăbiciunile umane cu el în compania oamenilor care intrau în comuniune; un provocator de cel mai înalt tip, desigur, ar putea avea această înfățișare plină, această pereche de ochi care clipesc nepăsător Probabil că părea simplu - "Gunoi O, gunoi!" Petersburg Și pe măsură ce s-a adâncit în Lippanchenko, în contemplarea părților corpului, a manierelor, a obiceiurilor, nu a fost un om care a crescut în fața lui, ci o tarantula Și apoi ceva de oțel i-a intrat în suflet: Da , știu ce voi face " Un gând strălucit mi-a răsărit: totul se va sfârși atât de simplu; cum toate acestea nu-i veniseră înainte; misiunea lui este clar conturată Alexandru Ivanovici izbucni în râs: " Nenorocitul a crezut că mă va depăși" Și a simțit din nou o înțepătură foarte puternică în molar: Alexandru Ivanovici, smuls din visarea cu ochii deschiși, îl strânse pe obraz; camera - spațiul lumii - părea din nou a fi o cameră mizerabilă; conștiința s-a stins (ca lumina lunii în nori); febra îi tremura de neliniște și temeri, iar minutele se umplură încet; după țigară, un altul a fumat - până la hârtie, până la vată Brusc - OASPETE Alexander Ivanovici Dudkin auzi un sunet ciudat de bubuitură; de jos venea un sunet ciudat; iar apoi repetat (a început să se repete) pe scări: lovitură după lovitură se auzea printre intervalele de tăcere Era ca și cum cineva arunca peste un metal greu și greu cu leagăn pe o piatră; iar loviturile de metal, zdrobind piatra, se auzeau din ce în ce mai aproape Alexandru Ivanovici și-a dat seama că un bandit doborâse scările A ascultat să vadă dacă ușa de pe scări va fi deschisă pentru a potoli urâțenia vagabonului nocturn Cu toate acestea, cu greu un vagabond Și a tunat lovitură după lovitură; în spatele treptei era o treaptă fragmentată; iar pietrele s-au revărsat sub loviturile unei trepte grele: spre podul galben-închis, din palier în palier, urca cineva cu încăpăţânare, metalic şi formidabil; multe mii de pui cădeau acum pe treapta de la treaptă cu un vuiet tremurător: treptele erau stropite; și - acum: cu un vuiet tremurător, o platformă a zburat pe lângă uşă Ușa a crăpat și a crăpat: o zbuciumă rapidă și - a zburat de pe balamale; de acolo s-a revărsat o plictisitate melancolică, în bâte fumurii, verzui; acolo au început

întinderile lunii - de la ușa zdrobită, de pe platformă, astfel încât încăperea de la mansardă s-a deschis în mod inexplicabil; un corp imens care ardea de fosfor Era oaspetele de cupru Pelerina de metal periat atârna greu, cu umerii strălucitori și armuri solzoase; buza turnată s-a topit și a tremurat ambiguu, pentru că soarta lui Evge se repeta acum din nou Andrei Bely nia; aşa că secolul trecut s-a repetat - acum, chiar în momentul în care, dincolo de pragul unei intrări mizerabile, zidurile unei clădiri vechi se destramau în spaţii vitriol; Trecutul lui Alexandru Ivanovici s-a rupt în același mod; el a exclamat: "Mi-am amintit te așteptam " Gigantul cu cap de aramă a condus prin perioade de timp până în acest moment, închizând cercul forjat; au trecut sferturi de secol; și a stat pe tron - Nikolai; și stătea pe tron - Alexandra; Alexandra Ivanovici, umbra, a depășit neobosit același cerc, toate perioadele de timp, trecând prin zile, peste ani, peste minute, de-a lungul bulevardelor umede Petersburg, alergând - în vis , în realitate, alergând agonizant; iar în urmărirea lui, și în urmărirea tuturor, metalul bubuia, zdrobind viața: metalul bubuia în pustii și la țară; au tunat în cetăţi; bubuiau de-a lungul pridvorurilor, a palierelor, a treptelor scărilor de la miezul nopții Perioade de timp zbuciumate; Am auzit acest zgomot Ai auzit? Apollon Apollonovich Ableukhov - lovitură de piatră huruitoare; Petersburg - o lovitură de piatră; cariatida de la intrare, care se va rupe acolo, este aceeași lovitură de piatră; inevitabil - urmăriri; și - efectele sunt inevitabile; nu te poți ascunde în pod; mansarda a fost pregătită de Lippanchenko; iar podul este o capcană; străpunge, străpunge - cu lovituri pe Lippanchenko! Atunci totul se va întoarce; sub impactul metalului, pietrelor zdrobite, Lippanchenko se va sparge, podul se va prăbuși și Petersburg se va prăbuși; cariatida se va prăbuși sub impactul metalului; iar capul gol al lui Ableukhov va fi împărțit în două din lovitura lui Lippanchenko Totul, totul, totul s-a luminat acum, când, zece decenii mai târziu, însuși Oaspetele de Bronz a venit și i-a spus cu o voce plină de zgomot: - "Bună, fiule!" Doar trei pași: trei bușteni trosnind sub picioarele unui oaspete uriaș; cu spatele lui de metal, împăratul turnat trosni zgomotos pe un scaun din aramă ; cotul lui înverzit cădea cu toată greutatea cuprului pe o masă ieftină de sub faldul unei mantii, sunete ca de clopoțel, bâzâit; și distrat, împăratul își scoase încet laurii de aramă din cap; iar o coroană de lauri de aramă, zdrăngănind, i-a rupt fruntea Și zdângănind, și dzankaya, o țeavă încinsă a fost scoasă din faldurile camisolei de o mână de câteva sute de lire sterline și, arătând cu ochii spre țeavă, îi făcu cu ochiul țevii: - "Petro Primo Catharina Secunda " O înfipse în buze puternice, iar fumul verde al cuprului lipit s-a luminat sub lună Alexandru Ivanovici, Evgheni, pentru prima dată aici și-a dat seama că alerga de un secol în zadar, că loviturile au bubuit în spatele lui fără nicio mânie - în sate, orașe, pe pridvoruri, pe scări; este iertat din veșnicie și tot ceea ce a fost împreună cu cei care merg spre ei nu este decât o trecere fantomatică a încercărilor la trâmbița arhanghelului Și - a căzut la picioarele Oaspetelui: Petersburg - "Profesoare!" Melancolie de aramă strălucea în golurile de aramă ale Oaspetelui; o mână zdrobitoare de pietre i-a căzut prietenoasă pe umăr și i-a rupt clavicula, era înroșit - "Nimic: mori, ai rabdare " Oaspetele metalic, încălzit de o căldură de o mie de grade sub lună, stătea acum în fața lui arzător, roșu-violet; iată-l, tot carbonizat, orbitor de alb și curgea pe Alexandru Ivanovici înclinat într-un pârâu cenușiu; în complet delir, Alexandru Ivanovici tremura într-o îmbrățișare de multe sute de pud: Călărețul de bronz îi turnă

metal în vene FOARFECE - "Barin: dormi?" Alexander Ivanovici Dudkin, printr-o grea uitare, a auzit vag multă vreme că este tras - "Ah, barin? " În cele din urmă, deschise ochii și aruncă o privire în ziua mohorâtă: - "Da, stăpâne!" Capul înclinat - "Ce este?" Alexandru Ivanovici și-a dat seama abia atunci că vor fi întinși pe capre - "Poliție?" Colțul pernei fierbinți ieșea în fața ochiului " Nu există poliție " O pată purpurie s-a târât pe pernă - brr: și - a fulgerat în minte: - "Este un bug " A vrut să se ridice pe cot, dar a uitat din nou "Doamne, trezeste-te " Se ridică pe cot - "Tu, Styopka?" A văzut un curent de abur care curgea; abur dintr-un ceainic: pe masa lui a vazut si un ceainic si o cana - "Oh, ce frumos: pescăruși " - "Ce lucru glorios: tu arzi, stăpâne " Alexandru Ivanovici observă cu surprindere că nu era dezbrăcat; haina nici nu a fost scoasă " Cum ai ajuns aici?" - "Am venit la tine aici: e grevă la foarte multe fabrici; au ajuns din urmă cu poliția Tocmai am venit la tine, atunci, cu Trebnik - "De ce, îmi amintesc, am o Trezorerie" - "Ce ești, stăpâne: ți s-a părut " " Nu ne-am văzut ieri " Andrei Bely " Nu ne-am văzut de două zile " " Și m-am gândit: am crezut " Ce s-a crezut? - "Astăzi mă duc la tine: văd - mint și geme; împrăștie, arde - toate în foc Da , Styopka, sunt sănătos " - "Ce sănătate! Ți-am fiert aici ceai; adus pâine; kalach-то fierbinte; bea - totul este mai bine Și cum este să te tăvăliți " Noaptea, în vene îi curgea apă metalică clocotită (și-a amintit asta) - "Da - da: febra, frate, era solidă noaptea " " Și nu e de mirare " - "Căldura este de o sută de grade " - "La alhagol şi găteşte" " În propria ta apă clocotită? ha ha ha " " Ei bine? Au zis: un om alhagolic îi curgea fum din gură Și a fiert " Alexander Ivanovici a zâmbit urât - "Deja am băut la naiba " - "Au fost draci, au fost De aceea a cerut Trebnikul: să certați" - "Bea până la Şarpele Verde " Alexandru Ivanovici a zâmbit iar ironic: - "Da, și atât, prietene, Rusia " - "Ei bine?" - "De la șarpele verde " eu insumi m-am gandit: - "Ek smucit! " - "Yetta nu este deloc așa: împrăștierea lui Hristos " - "Breshesh " - "Tu însuți minți: vei bea până la ea, până la " Alexandru Ivanovici sări speriat - "La cine?" - "Bea - unui alb unei femei " Că delirium tremens se târâia, nu era nicio îndoială - "Ah! Iată ce: ai alerga la farmacie Mi-ai cumpăra khinky: acid clorhidric " " Ei bine, poți " - "Da, amintiți-vă: nu sulfat; sulfat - un răsfăț " - "Iată, domnule, nici o porțelan " - "Du-te - ieși afară! " Stepan - la ușă și Alexander Ivanovici - în urmărire: - "Da, Stepushka, împreună cu zmeura: dulceață de zmeură - pentru ceaiul meu " eu insumi m-am gandit: - "Zmeura este un excelent diaforetic", - și cu agilitate, ka Petersburg cu gesturi fluide a alergat la robinet; dar de îndată ce s-a spălat, totul în interiorul lui a izbucnit din nou, confundând realitatea cu delirul Asa de În timp ce vorbea cu Styopka, i se părea că totul îl așteaptă în afara ușii: primordial familiar Acolo, în spatele ușii? Și acolo a alunecat; dar o platformă s-a deschis în spatele ușii; Da, balustrada scării atârna deasupra prăpastiei; Aici, Alexandru Ivanovici stătea deasupra prăpastiei, sprijinit de balustradă, pocnind limba lemnoasă complet uscată și tremurând de fiori Un fel de senzație de gust, un fel de senzație de cupru: atât în gură, cât și pe vârful limbii " Așa e, așteaptă în curte " Dar nu e nimeni în curte, nimic Degeaba alerga prin colțuri (între cuburile de lemne de foc stivuite); asfalt argintit; aspeni erau argintii; nimeni, nimic - "Unde este?" Styopka a alergat pe acolo cu cumpărături; dar pentru lemne de foc este din Styopka, în timp ce se amestecă, pentru că i s-a dat seama: - "Oh, oh - într-un loc metalic " Ce este acest loc, de ce este metalic? Conștiința învolburată a lui Alexandru Ivanovici a dat un răspuns foarte vag la toate acestea

Degeaba a încercat să-și amintească: ceea ce a rămas nu era deloc amintirea conștiinței care îl locuise; mai rămăsese o singură amintire: era într-adevăr o altă conștiință; acea altă conștiință derula imagini într-o manieră foarte ordonată în fața lui; în această lume, deloc ca a noastră, a trăit Va reapare Odată cu trezirea, orice altă conștiință s-a transformat într-un punct matematic, nu într-un punct real; și, prin urmare, a fost comprimat în timpul zilei de o mică parte a punctului matematic; dar punctul nu are părți; şi - prin urmare: el nu a existat A rămas amintirea absenței memoriei și a muncii care trebuie făcută, care nu suportă întârzieri; a fost o amintire - despre ce? Despre locul metalic Ceva i-a răsărit: și cu pași elastici și ușori a alergat până la intersecția a două străzi; la răscrucea a două străzi (el știa) o strălucire irizată se împroșca dintr-o vitrină Dar unde este magazinul? Și unde este intersecția? Erau obiecte - "Metale acolo?" Pasiune uimitoare! De ce a fost dezvăluită o asemenea predilecție la Alexandru Ivanovici? Într-adevăr: la colțul intersecției, metalele au strălucit; era un magazin ieftin de tot felul de produse: cuțite, furculițe, foarfece Andrei Bely A intrat în magazin Din spatele unui birou murdar, pe blatul era târât un fel de cană somnoroasă care strălucea de oțel (probabil proprietarul acestor burghie, lame, ferăstrău); cumva un cap îngust la minte îi căzu brusc pe piept; în orbitele lor, sub ochelari, s-au ascuns ochii căprui-roșiatici: " Aș, aș " Și neștiind ce să ia, Alexandru Ivanovici și-a prins mâna de crestătura pilei de unghii; a fulgerat și a țipat: "whizz-whiz-whiz" Iar proprietarul se uită îmbufnat la cumpărătorul care trecea; nu este de mirare că a privit încruntat: Aleksandr Ivanovici a sărit din pod din întâmplare; în timp ce zăcea în haină pe pat, a sărit afară: haina era încrețită și mânjită cu noroi; dar care este principalul lucru: nu și-a pus pălăriile; un cap învolburat, neîngrijit, cu ochi strălucitor de exorbitant ar speria pe oricine De aceea proprietarul îl privea de sub sprâncene, încrețindu-și fruntea, ridicându-și trăsăturile apăsătoare și puternic construite de natura însăși; chipul lui îl privea pe Dudkin cu un dezgust irezistibil Dar acest chip, depășindu-se pe sine, mormăi plângător: - "Vrei un pahar?" Iar ochii iscoditori au spus cu înverșunare: - "Eh, eh, eh! Încins alb: asta e treaba " Doar părea - "Nu, știi, un ferăstrău - este incomod pentru mine, un ferăstrău Aș, știi, un cuțit finlandez șlefuit" Dar persoana a tăiat grosolan: Ne pare rău , nu există cuțite finlandeze " Ca și cum ochii de găurire au spus hotărât: - "Dă-ți un cuțit, ca să faci în continuare afaceri " Dacă și-ar ridica pleoapele, ochii lor găuriți iscoditori ar deveni doar ochi așa așa; cu toate acestea, Alexandru Ivanovici a fost lovit de un fel de asemănare: imaginați-vă asemănarea cu Lippanchenko Aici, din anumite motive, silueta a întors spatele; iar ea se uită la vizitator cu o asemenea privire, din care să cadă un taur - "Ei bine, oricum: foarfece " În același timp, el însuși se gândi: de ce această furie, această asemănare cu Lippanchenko? Imediat s-a liniştit: ce asemănare există în esenţă! Lippanchenko este bine bărbierit, iar acest gras are o barbă ondulată Dar, gândindu-se la persoana tutore, Alexandru Ivanovici și-a amintit acum: totul, totul, totul - totul, totul, totul! Și-a amintit cu o claritate perfectă de ce îi trecuse gândul să alerge la un magazin cu astfel de produse Ceea ce intenționa să facă era practic simplu: teal și atât Tremura peste foarfece: - "Nu-l împachetați - nu, nu locuiesc în apropiere mă simt bine: îl voi duce oricum " Petersburg Acestea fiind spuse, băgă în buzunar foarfecele în miniatură cu care, probabil, dandy își taie unghiile dimineața și se repezi Surprins, speriat, suspicios, un cap pătrat, îngust la minte

(din spatele unui tejghea strălucitor) cu un os frontal proeminent îl privea; acest os frontal ieșea în afară într-o singură încăpățânare puternică - a înțelege ce s-a întâmplat: a înțelege, indiferent de ce, a înțelege cu orice preț; înțelege, sau ♦ se destramă Și osul frontal nu putea înțelege; fruntea era plângătoare: îngustă, cu riduri transversale; părea că plânge Sfârșitul capitolului șase CAPITOLUL ŞAPTE sau: incidentele zilei cenușii încă se desfășoară Sunt obosit, prietene, obosit: inima îmi cere odihnă Zilele trec A Pușkin! IMENSITATE L-am părăsit pe Nikolai Apolonovici în momentul în care Alexandru Ivanovici Dudkin, minunându-se de torentul de vorbăreț care ieșea brusc din buzele lui Ableuhov, i-a strâns mâna și s-a aruncat agil în șuvoiul negru al bowlerilor, iar Nikolai Apolonovici a simțit că se extinde din nou L-am părăsit pe Nikolai Apollonovich în momentul în care combinația dificilă a circumstanțelor sale s-a rezolvat pe neașteptate în bunăstare Până în acest moment, aici s-au îngrămădit niște șiruri de delir și necazuri monstruoase; amenințătoarele Gaurisankars ale evenimentelor s-au îngrămădit și s-au prăbușit - la ora douăzeci și patru: așteptarea în Grădina de vară și ciugulitul alarmant al copelor; veșmânt din mătase roșie; o minge, adică: cei care zboară prin holuri înspăimântați, zboară într-o arlechină - dungi, în formă de clopot, arlechini, glumeți cu picioare de foc, Pierrot cu cocoaș galben și un clovn palid de moarte, domnișoare înspăimântătoare; un fel de mască albastră, dansând cu reverență, înmânând un bilet cu reverență; și - un zbor rușinos din sală aproape la o latrină - la poartă, unde l-a prins un domn răutăcios; în sfârşit - Pepp Peppovich Pepp, adică: o sardină cu un conţinut groaznic, care încă ticăia Un castron de sardine cu un conținut teribil, capabil să transforme totul într-un nămol solid și sângeros L-am lăsat pe Nikolai Apollonovich la vitrină; dar l-am abandonat; dese picături se scurgeau între fiul senatorial și noi; o plasă de ploaie curgătoare venea în fugă; în această plasă, toate greutățile obișnuite, pervazurile și cornițele, cariatidele, pridvorurile, cornișele balcoanelor din cărămidă și-au pierdut contururile distincte, devenind încet înnebunit și abia ieșind în evidență Petersburg Umbrele scăpate Nikolai Apollonovici stătea la fereastră și s-a gândit că nu are nici un nume pentru această urâțenie grea: urâțenia care a durat o zi, adică douăzeci și patru de ore, sau optzeci de mii șase sute de secunde ciripind în buzunar: optzeci de mii de momente, adică , același număr de puncte în timp; dar de îndată ce a venit un moment și au călcat pe el - o secundă, o clipă, un punct - răspândindu-se cumva rapid în cercuri, s-a transformat încet într-o minge cosmică, care se umflă; această minge a izbucnit; călcâiul a alunecat în golurile lumii: rătăcitorul în timp s-a prăbușit, nimeni nu știe unde și în ce, s-a cufundat, poate, în spațiul lumii, până un nou moment; așa că toată ziua și noaptea s-au târât, optzeci de mii de secunde ciripind în buzunar, fiecare era rupt: călcâiul aluneca în imensitate Da, nu există un nume pentru o rușine grea! Era mai bine să nu gândesc Și - s-a gândit undeva; poate, unele gânduri băteau în inima umflată, care nu au apărut niciodată în creier și totuși au apărut în inimă; gândi inima; simți creierul Cel mai ingenios plan, pus la punct în fleacuri, a apărut de la sine; și - comparativ - un plan sigur, dar ticălos: da ticălos! Cine tocmai s-a gândit la asta? S-ar fi putut, ar fi putut Nikolai Apollonovich să se fi gândit la acest plan? Ideea este aceasta:- în toate aceste ultime ore, fragmente de gânduri ca de ace se profilau înaintea ochilor mei, strălucind peste tot cu un fel de sclipici de culoarea focului și scântei înstelate, ca niște trucuri vesele ale unui pom de Crăciun: cădeau neîncetat într-un singur loc

luminat de conștiință - din întuneric la întuneric; acum figura unui bufon se strâmbă, iar apoi Petrushka galben-lămâie galopează - din întuneric în întuneric - prin locul luminat de conștiință; conștiința strălucea impasibilă la toate imaginile roiuri; iar când s-au lipit unul în celălalt, conștiința le-a înscris un sens uluitor, inuman; apoi Nikolai Apollonovich aproape a scuipat de dezgust: - "Afaceri ideologice?" " Nu a existat o cauză ideologică " " Există o frică urâtă și un sentiment de animal josnic: a-ți salva pielea " Da , da, da " - "Sunt un răufăcător notoriu " Dar am văzut înainte că exact aceeași convingere i-a venit treptat venerabilului său tată S-ar putea ca toate acestea (pe care vom vedea mai târziu) s-au derulat conștient în voință, în inima care bate rapid și în creierul inflamat? Nu Nu NU! Și totuși erau roiuri de gânduri care se gândeau la sine; nu el a fost cel care a gândit gândurile, ci gândurile s-au gândit pe sine Cine a fost autorul gândurilor? Toate Andrei Bely dimineața nu a putut să răspundă la asta, dar - se gândi, trase, se ridică; a sărit în inima care bătea și a forat în creier; s -a ridicat deasupra colibei de sardine - acolo era: probabil, toate acestea s-au târât afară din colibă de sardine, când s-a trezit din visul acum uitat și a văzut că îi stătea capul pe coliba de sardine - s-a târât din coliba de sardine ; atunci a ascuns sardina - nu-și amintește unde, dar se pare în masă; apoi a sărit dinainte din casa blestemata, în timp ce toți dormeau acolo; și se învârtea pe străzi, alergând din cafenea în cafenea Nu capul a gândit, ci sardina Dar pe străzi se tot ridica, modela, picta, trasează; dacă capul lui gândea, atunci capul lui - și ea! - s-a transformat și într-o sardină cu un conținut groaznic, care încă ticăia, sau nu el a condus gândurile, ci bulevardul care suna tare (pe bulevard toate gândurile personale se transformă într-o mizerie impersonală); dar dacă s-a gândit mizeria, nu a împiedicat mizeria să se reverse prin urechi De aceea s-au gândit gândurile Ceva cenușiu, moale, care roiește dureros sub oasele capului: moale și, cel mai important, cenușiu, ca un bulevard, ca o lespede de trotuar, ca pâsla ceața de pe malul mării În cele din urmă, un plan bine gândit, gata din toate punctele de vedere (despre care vom vorbi mai târziu) a apărut și în domeniul conștiinței - în cel mai inoportun moment, când Nikolai Apollonovich, care, Dumnezeu știe de ce, a dat în fugă la intrare aula universității (unde se află biserica), s-a rezemat dezinvol de una dintre cele patru coloane masive, vorbind cu un profesor asistent vizitator, care s-a aplecat spre el și, stropindu-se cu salivă, s-a grăbit să-i transmită conținutul Articol german, unde - da: ceva neașteptat i-a izbucnit în suflet (cum o păpușă umflată izbucnește în bucăți moale cu hidrogen celuloid, din care se fabrică cilindri): el, tremurând, lăsându-se pe spate, eliberându-se, a fugit, neștiind unde, pentru că - exact: în acel moment s-a deschis: - - autorul planului - el El este un răufăcător de-a dreptul! Atunci și-a dat seama de asta, s-a repezit pe insula Vasilyevsky, la linia a optsprezecea; a fost condus de un taxi mizerabil; iar din taxi, chiar în spatele taximetristului, se auzi o șoaptă intermitentă, indignată: - "Huh? Spune-mi te rog? Pretenționtant înșelător ucigaș Doar pentru a-și salva pielea " Probabil că s-a indignat cu voce tare, pentru că taximetristul s-a întors spre el cu supărare - "Ah?" - "Nu, domnule Nimic " Transportatorul s-a gândit: - "Barin, într-adevăr, minunat " Nikolai Apollonovich, ca și Apollon Apollonovich, vorbea singur Petersburg Vânturile răsunau: - "Patricide! " - "Înșelător! " Nu el însuși, Nikolai Apollonovich a sărit din cabină; traversând atât curtea asfaltată, cât și bânzele de lemn de foc de aspen, a zburat în scara din spate ca să urce în grabă treptele și -

nu se știe de ce; probabil doar din curiozitate: uita-te in ochii autorului incidentului, care a adus pachetul, pentru ca "refuzul" cu care a venit a fost - desigur - un pretext: era posibil sa nu arunci "refuzul" în fața lor (și astfel să câștige timp); Atunci m-am întâlnit cu Alexandru Ivanovici: am văzut restul Nu există nici un nume pentru această rușine grea! Da, - dar inima lui, încălzită de toți cei care erau alături de el, a început să se topească încet: un nod de inimă de gheață - a devenit inimă; înainte să bată fără sens; acum bate cu sens; iar sentimentele bat în el; aceste sentimente au șovăit din neatenție; Aceste tremurături mi-au zguduit acum, mi-au dat tot sufletul pe dos Acea grămadă a casei tocmai se strânsese peste stradă în grămezi de balcoane din cărămidă; după ce a traversat trotuarul, îi simți cu mâna partea de piatră; dar de îndată ce a început să plouă, partea ei de piatră a început să înoate în ceață Ca și cum totul plutea acum A început să burniță, iar corpul κάΜΗβή legat era deja dezactivat; acum ridică - de sub ploaie în ploaie - dantelă de contururi ușoare și linii abia marcate - doar un fel de rococo: rococo se estompează în nimic O strălucire udă strălucea pe vitrinele magazinelor, pe ferestre, pe țevi: din țeavă de scurgere a țâșnit primul firicel; picături frecvente picurate dintr-o altă țeavă de scurgere; trotuarele palide erau pătate; moartea lor lent uscată a devenit maro; o anvelopă zburătoare a pufnit pe lângă murdărie Și a mers, și a mers În sputa fumurie, acoperită cu umbrele trecătorilor, Nikolai Apollonovich a dispărut: căile pluteau în fum; părea că clădirile uriașe au fost stoarse din spațiu într-un alt spațiu; vag de acolo se profilau modele de amestecate - cariatide, Spitz, pereți Capul i se învârtea; s-a rezemat de fereastră; ceva în el a izbucnit, împrăștiat; și - a apărut o bucată de copilărie La bătrână, la Knockert, - la guvernantă - în genunchi tremurători, își vede capul odihnit; bătrâna citește sub lampă: Wer reitet so spat durch Nacht und Wind? Es ist der Vater mit seinem Kind Deodată - rafale de furtună s-au repezit pe ferestre; iar întunericul se înfurie acolo, Andrei Bely iar zgomotul se revoltă acolo: probabil că există o goană după copil; umbra guvernantei tremură pe perete Și din nou - Apollo Apollonovich - mic, cărunt, bătrân - îl învață pe Kolenka contradanță franceză; se mișcă lin și, numărându-și pașii, bate ritmul cu palmele: merge - la dreapta, la stânga; plimbări - atât înainte, cât și înapoi; în loc de muzică, el întrerupe - repede, tare: Cine sare, cine se repezi sub ceata rece: Un călăreț întârziat, cu el un fiu mic b Și apoi își ridică sprâncenele fără păr la Kolenka: - "Ce, hm-hm, draga mea, este prima figură a unui cadril?" Totul în rest era o ceață rece, pentru că urmărirea a depășit: fiul a fost rupt de tatăl său: În mâinile lui zăcea un copil mort Întreaga viață care a trecut s-a dovedit a fi un joc de ceață după acest moment Bucata de copilărie închisă O strălucire udă strălucea pe vitrinele magazinelor, pe vitrine, pe coșurile de fum; învârtirea unui curent dintr-o conductă de scurgere; sputa brună a trotuarului strălucea; cauciucul pufni cu noroi Într-o sputa fumurie, acoperită cu umbrele trecătorilor, Nikolai Apollonovich a dispărut; părea că corpurile de clădiri se ridicaseră din spațiu în spațiu; de acolo au apărut modele de linii încâlcite - cariatide, Spitz, pereți MACARALELE Nikolai Apollonovich a vrut să meargă acasă, la creșă, pentru că a înțeles: este un copil mic Era necesar să se scuture totul, totul, să uite, trebuia - la tot, totul - să învețe din nou, așa cum se învață în copilărie; patrie veche, uitată - o aude acum Și - deja - o voce de copilărie orfană și totuși dulce a răsunat deodată deasupra tuturor, o voce care nu se mai auzise de mult; suna - acum Sunetul acelei voci? Cât de neclar este ciripitul macaralelor peste oraș, este la fel de

neclar; macarale care zboară înalt - în vuietul orașului, orășenii nu le aud; și zboară, zboară deasupra orașului - macarale! Undeva, să zicem, pe Nevsky Prospekt, în uimire pe lângă taxiurile zburătoare și în agitația ziarului, unde doar gâtul unei mașini se ridică deasupra tuturor - printre aceste gâturi de metal, la ora unu seara, primăvara, pe panou, parcă înrădăcinat la fața locului, se va ridica un locuitor al câmpurilor, care a intrat accidental în oraș; se oprește, - își va pleca capul creț și bărbos al mbokului și te va opri - "Șst! " Petersburg " Ce este?" Iar el, un locuitor al câmpurilor, venit din întâmplare în oraș, își va scutura capul bărbos și cârlionțat spre uimirea ta și zâmbește viclean: " Nu auzi?" - "? " - "Ascultă " " Ce? Şi ce dacă? " Va ofta: - "Acolo țipând macarale" Ascultă și tu La început nu vei auzi nimic; si apoi, de undeva de sus, in spatiile veti auzi: sunetul este drag, uitat - un sunet ciudat Macaralele țipă Ridicați amândoi capetele Al treilea, al cincilea, al zecelea ridică capul Spațiile lumii vă orbesc pe toți la început; nimic altceva decât aer Și - nu: există, cu excepția aerului , pentru că printre tot albastrul se vede clar - totuși ceva familiar: spre nord zboară macarale! În jur - un întreg inel de curioși; capetele tuturor sunt sus și trotuarul este baraj; polițistul își face drum; și - nu: nu a reținut curiozitatea; s-a oprit, și-a dat capul pe spate; el arată Și murmură: - "Macarale! " " S-au întors din nou " - "Frumoasă " Deasupra acoperișurilor blestemate din Sankt Petersburg, deasupra pavajului de la capăt, deasupra mulțimii - acea imagine de dinainte de primăvară, acea voce familiară! Și așa - vocea copilăriei! El nu este auzit; si el este; mișcarea macaralelor peste acoperișurile din Petersburg - nu, nu - și se va auzi! Deci vocea copilăriei Nikolai Apollonovich a auzit acum așa ceva Parcă cineva trist, pe care Nikolai Apollonovici nu-l mai văzuse niciodată, a conturat un cerc bun pătrunzător în jurul sufletului său și a intrat în sufletul său; lumina ochilor lui a început să străpungă sufletul Nikolai Apolonovici tresări; a răsunat ceva ce i-a fost strâns în suflet; în imensitate acum a mers ușor; da, era o imensitate care spunea netremurat: - "Toți mă urmăriți! " " Ce, ce, ce?" - a încercat să audă acea voce și Nikolai Apollonovich; dar imensitatea vorbea netremurat: " Vă urmăresc pe toți " Așa că a vorbit Nikolai Apollonovici privi surprins în jurul spațiului, de parcă s-ar fi așteptat să vadă în fața lui posesorul unei voci care cânta fără tremurături; dar a văzut altceva; și anume: am văzut un desiș plutitor - bowlieri, Andrei Bely mustață, bărbie; a continuat - doar un bulevard cețos; și ochii pluteau în ea, așa cum totul plutea acum Aleea în ceață părea familiară și plăcută; ah-ah-ah - cât de trist părea bulevardul cețos; și pârâul bowler cu fețele lui? Toate aceste fețe care treceau pe aici erau gânditoare, inexprimabil de triste Nu a existat un proprietar al votului Doar cine este acolo? Acolo, de cealaltă parte? Acea bucată de resturi de acolo? și - sub o grămadă de balcoane? Da, este cineva acolo Ca el, Nikolai Apollonovich; și, de asemenea, - la vitrina, stând pentru el însuși - sub o umbrelă lejeră Da, wow: doar arată parcă; nu-i poți distinge fața Și ce este atât de special la asta? Pe această parte, iată-l pe Nikolai Apollonovich, așa-așa, pentru propria lui plăcere Ei bine, aia - wow și: ca Nikolai Apollonovich, ca toți cei care trec pe acolo - doar un trecător întâmplător; și el este, de asemenea, trist și drăguț (ca toți sunt drăguți acum); se uită cu un aer independent: eu, de-ei bine, wow: eu însumi am o mustață! Nu, - bărbierit Conturul degetului lui amintește, dar ce? Nu dă din cap? Doar într-un fel de card Și unde era? Nu ar trebui să te apropii de el, dragul proprietar al șapcii? La urma urmei, bulevardul este public;

bine, corect! Există un loc pentru toată lumea pe această cale publică Așa-așa - vino sus: uită-te la articolele care sunt acolo sub sticlă în spatele unei vitrine Fiecare are dreptul Stați acolo independent și, uneori, aruncați o privire asupra lui cu un ochi prefăcut, parcă distrat, dar de fapt atent - - el! Asigurați-vă: ce, spun ei, este asta? Nu, nu, nu! Să ating degetele probabil osificatoare și să plângi de fericire proastă! Pe panou, prosternă-te! - "Sunt bolnav, surd, împovărat Calmează-mă, profesor, acoperă " Și auzi ca răspuns: - "Ridică-te " "Merge " - "Nu păcătui " Nu, bineînțeles că nu va fi niciun răspuns Desigur - cel trist nu va răspunde la nimic, pentru că încă nu pot exista răspunsuri; răspunsul va fi după - într-o oră, într-un an, în cinci, și poate chiar mai mult - peste o sută, peste o mie de ani; dar raspunsul este da! Și acum trist și lung, niciodată văzut în vise, dar s-a dovedit a fi doar un străin, dar un străin nu Petersburg simplu, dar, ca să spunem așa, un străin misterios - doar unul trist și lung se va uita la el și își va duce degetul la buze Fără să se uite, fără să se oprească, va merge acolo prin nămol Și ascunde-te în noroi " Dar ziua va veni Toate acestea se vor schimba într-o clipă Și toți străinii sunt trecători, cei care au trecut unul în fața celuilalt (undeva într-o stradă din spate) într-un moment de primejdie de moarte, cei care au vorbit despre acel moment inexprimabil cu priviri inexprimabile și apoi s-au retras în imensitate - toate, toate dintre ei se vor întâlni! Nimeni nu le poate lua această bucurie de a se întâlni EU, LA MINE, MERGE EU, LA MINE, NU EZITAT NIMENI - "Ce sunt", a gândit Nikolai Apollonovich, "visez la momentul nepotrivit " Nu mai e nimic de pierdut acum Timpul trece, iar sardina ticăie; direct la masă; înfășurați totul cu grijă în hârtie, puneți-l în buzunar și mergeți în Neva a Și își abate deja ochii de la acea grămadă a casei în care străinul stătea sub o grămadă de balcoane de cărămidă cu o umbrelă deschisă, pentru că din nou desișul notoriu a început să curgă din trupurile de pe multele sale picioare - un desiș de trupuri umane, aici alergând primăveri, veri, ierni: trupuri neschimbate Și nu am putut să suport, m-am uitat din nou Străinul nu s-a mișcat; evident, el aștepta, așa cum aștepta Nikolai Apollonovich: așteptând să se termine ploaia; deodată a pornit, a căzut brusc într-un curent uman - în aceste perechi și acești patru; o pălărie cocoșată, strălucitoare de luciu, o acoperi; scoase neputincios o umbrelă - "Întoarce-te, dar pleacă! Și ei bine, el, un străin - și asta, nu! Dar de îndată ce s-a gândit așa, cum (a observat) de sub șapca strălucitoare cu cocoș și de pe lângă umerii alergători a început să iasă din nou șapca curioasă; cu riscul de a cădea sub un taxi, a alergat peste trotuar; întinse comic o umbrelă smulsă de vânt Ei bine, cum să te întorci aici? Cum să pleci? - "Ce este el", se gândi Nikolai Apollonovich și se surprinse pe neașteptate: Oh , deci cum este el?" Străinul de aproape pierdea fără îndoială; de la distanță era mai aventuros; priveliștea era mai misterioasă; mai trist; mișcările sunt mai lente - "E! Scuza-ma: pare idiot? Hei, card! Este un card? Funcționează pe picioarele macaralei; paltonul flutură, umbrela este ruptă; și un galoș nu este pe picior " Andrei Bely - "Uf!" - un cetățean care se respectă s-ar fi exprimat aici nearticulat și s-ar fi dus la sine, strângând ofensat buzele cu o privire independentă: un cetățean care se respectă cu siguranță ar simți ceva - cam așa: - "Păi, lasă-l! Eu, eu, mă duc Eu, însumi, nu fac pe nimeni de rușine Pot, uneori, să cedez Dar pentru mine? Nu-nu-nu: eu am felul meu " Nikolai Apollonovich, să fiu sincer, nu se simțea deloc un cetățean care se respectă (ce respect există!); dar, probabil, așa s-a simțit străinul, în ciuda hainei, a umbrelei și a galoșului care i-a căzut din

picior Părea să spună: - "Ei bine, iată-mă, pentru mine, un trecător din afară, dar un trecător care se respectă Iya, pentru mine, nu voi lăsa pe nimeni pe drum Nu voi da nimănui drumul " Nikolai Apollonovich a simțit aici ostilitate; și deja pe cale să se dea deoparte, și-a schimbat tactica: nu s-a lăsat deoparte; atât de aproape că nasurile lor se ciocneau; Nikolai Apollonovich - uimit; străin - fără nicio surpriză; surprinzător: o mână țeapănă și mare (cu pielea de găină) a urcat la șapcă; împușcătura de lemn și răgușită a bătut hotărât: - "Ni-ko-lai A-pol-lo-no-wich! " Abia aici Nikolai Apollonovici a observat că un subiect (poate de la orășeni) care zburase repede și-a bandajat gâtul; probabil că era chiri pe gât (chiriul, după cum știți, îngrădiind libertatea de mișcare, apare în cel mai inconfortabil mod pe mărul lui Adam, pe coloana vertebrală (între omoplați) - apare într-un loc de nedescris!) Dar o reflecție mai detaliată asupra proprietăților furunculelor insidioase a fost întreruptă: - Se pare că nu mă recunoști? (Ai, ai, ai!) "Cu cine am onoarea", a început Nikolai Apollonovici, strângând buzele de resentimente, dar, privind mai atent la străin, s-a lăsat brusc pe spate, și-a aruncat pălăria și a exclamat cu o față contorsionată : " Nu tu ești? Da, în ce moduri? " Probabil a vrut să exclame: "Ce soartă" Desigur, într-un trecător ocazional, care arăta ca un cerșetor, era încă dificil să-l recunoaștem pe Serghei Sergheici, pentru că, în primul rând, Likhutin și-a îmbrăcat o anumită rochie și s-a așezat pe el ca o șa pe o vacă; în al doilea rând: Serghei Sergeevich Likhutin a fost - a, a, a! - ras: asta a fost puterea! În loc de o barbă ondulată, blondă, ieșea în afară un fel de goluciune neplăcută și incomodă; Și unde s-a dus mustața? Acest spațiu liber de păr (între buze și nas) a transformat o fizionomie familiară într-o fizionomie necunoscută, doar într-un fel de gol neplăcut Petersburg Absența propriei sale barbi Likhutin și a propriei sale mustațe Likhutin i-a dat locotenentului secund o privire uimitoare de idiot: - "Nu Sau mă înșală ochii, dar mi se pare, Serghei Sergheevici, că tu " - "Așa este: sunt în civil " - "Nu sunt asta, Serghei Sergheevici Nu asta Nu sunt uimit de asta Uimitor, totuși " " Ce este uimitor?" - "Te-ai schimbat cumva peste tot, Serghei Sergheevici Te rog să mă scuzi " " Totul este o prostie, domnule " Sunt atât de-atât de Am vrut să spun că te-ai bărbierit - "Eh, ce e acolo," - Likhutin a fost jignit în acest moment, - "hei, de ce s-ar fi bărbierit acolo: de ce nu? Ei bine, m-am bărbierit n-am dormit în noaptea aceea De ce să nu mă bărbieresc? " În vocea locotenentului secund Nikolai Apollonovici, am fost pur și simplu lovit de un fel de furie, de un fel de copleșitor, așa că nu voi fi bărbierit - "Ei bine, și bărbierit " " Desigur, desigur " - "Ei bine, lasă-l să fie!" Likhutin nu s-a liniştit "Eu părăsesc serviciul " - "Cum renunți? De ce renunți? " - "Din motive private, care mă privesc personal Aceste fleacuri nu vă privesc, Nikolai Apollonovich Afacerile noastre private nu vă privesc " Locotenentul Likhutin a început apoi să se apropie " Cu toate acestea, există oameni care " Nikolai Apollonovici, împingând trecătorii cu spatele, începu să se îndepărteze clar: - "Ai afaceri, Serghei Sergheevici?" - "Cazurile în care, domnule " O notă clar de rău augur a fost surprinsă de Nikolai Apollonovich cu vocea răgușită a locotenentului secund; și i se părea că clar avea de gând să-și prindă mâinile pentru așa ceva - "Te-ai racit?" îşi schimbă impetuos conversaţia şi sări de pe trotuar; explicându-și remarca, și-a atins propriul gât, adică bandajul pe gât al lui Likhutin, un fel de durere în gât - ei bine, o broască râioasă acolo, sau - gripă Dar Serghei Sergheevici s-a înroșit, a sărit rapid de pe trotuar, continuându-și

ofensiva pentru a așa că așa că Unii dintre trecători s-au oprit și s-au uitat: - "Ni-ko-bark Apollo-novichi! " - "?" Un alb Andrei Bely " Serios, nu am alergat după tine ca să vorbim aici despre un blestemat de gât " Al treilea, al cincilea, al zecelea s-au oprit, crezând probabil că un hoț a fost prins " Totul este irelevant pentru cazul " Atenția lui Ableukhov se ascuți; și-a șoptit pentru sine: - "Așa-așa-așa? Ce este relevant?" Și evitându-se pe Likhutin, se trezi din nou pe trotuarul umed " Ce se întâmplă?" Unde era amintirea? Cazul cu locotenentul era grav Da, domino! al naibii de domino! Nikolai Apollonovich a uitat complet de domino; tocmai si-a amintit: - "Există un caz, există " Sofia Petrovna Lihutina, fără îndoială, a vorbit despre incidentul de la intrarea neluminată; și a vorbit despre incidentul de la Canalul de Iarnă Likhutin se angajează acum în această chestiune - "Singurul lucru care lipsea era acesta Oh, la naiba: cât de inoportun este totul! Asta e inoportun! " Și dintr-o dată totul a luat-o peste cap Roiuri de meloni s-au întunecat; cilindrii străluceau răzbunător; de peste tot nasul îngust la minte începu iar să sară în sus: nasuri se scurgeau în mulţime: acvilin, cocoş, pui, verzui, cenuşiu; și - un nas cu un neg: fără sens, pripit, imens Nikolai Apollonovici, evitând privirea lui Lihutin, a cercetat totul și și-a întors privirea către vitrina magazinului Între timp, Sergey Sergeyevich Likhutin, luând stăpânire pe mâna lui Ableukhov și fie strângând-o, fie pur și simplu strângând-o, adunându-se în jurul unei mulțimi de privitori curioși - tăiat inexorabil, neliniștit cu o fistulă de lemn: la urma urmei, acestea sunt tobe! - "Eu eu eu am onoarea să anunț că dimineața eu eu eu " - "?" " Îți calc pe urme Iya - a fost: peste tot era - apropo, cu tine Am fost dus în camera ta Stăteam acolo Am lăsat un bilet " O , ce păcat " " Cu toate acestea", îl întrerupse sublocotenentul (pentru că aici sunt tobele), "am afaceri cu tine: o conversație de afaceri urgentă " - "Iată, începe", s-a ferit Ableukhov în creier și s-a reflectat într-o vitrină mare, între mănuși, între umbrele și lucruri asemănătoare Între timp, un fluier rece fluiera de-a lungul râului Nevsky pentru a ataca în picături fracționate, mici, frecvente, ciripit și șoaptă peste umbrele, peste spatele puternic îndoit, turnând apă peste păr, turnând rece Petersburg rahat mâinile venoase de burghezi, studenți, muncitori; între timp, un pandemoniu rece șuiera de-a lungul lui Nevsky, revărsând o strălucire otrăvitoare, batjocoritoare, metalică asupra semnelor, pentru a răsuci miliarde de particule de praf umede în pâlnii, a răsuci vârtejuri, a le trage și a le alunga pe străzi, spargându-le de pietre; și mai departe, să conducă aripile norilor din Petersburg peste pustii; iar un pandemoniu rece fluiera deja peste pustie; fluierând, viteaz, tâlhărie, umbla în spații - Samara, Tambov, Saratov - în rigole, în gresie, în ciulini, în salvie, smulgând paie de pe acoperișuri, smulgând stive înalte și răspândindu-și putregaiul lipicios pe treier; snopul este greu, granulat - încolțește din el; cheie nativă bine - înfundată de ea; păduchii vor divorța; iar tifosul este răspândit într-un număr de sate umede Aripa norilor s-a rupt; ploaia s-a terminat: sputa s-a uscat " CONVERSAȚIA S-A CONTINUAT Între timp, conversația a continuat: - "Am treabă cu tine vreau să spun - o explicație care nu suportă nicio întârziere; Am întrebat peste tot cum ne-ar fi să ne întâlnim: apropo, am fost și am întrebat despre tine de la ce mai face? Prietena noastră comună, Varvara Evgrafovna " - "Soloviev?" "Așa e Am avut o explicație foarte grea cu Varvara Evgrafovna despre tine Mă înțelegi? Cu atât mai rău Dar despre ce vorbesc Da, această Solovieva, Varvara Evgrafovna (apropo, am închis-o) mi-a dat o singură adresă: prietenul tău Dudkin?

Ei bine , nu contează Eu, desigur, - la adresă, fără să ajung la domnul - Dudkin, sau ce? - V-am întâlnit în curte Ați fugit de acolo Da, domnule Și, mai mult, nu singur, ci cu o persoană necunoscută de mine Nu, lasă: nomina sunt odiosa Păreai entuziasmat, dar domnule ? Nomina sunt odiosa arăta dureros nu am îndrăznit să-ți întrerup conversația cu domnul Scuză-mă - poți păstra numele acestui domn pentru tine " - "Serghei Sergheevici, eu " - "Stai puțin, domnule! N-am îndrăznit să întrerup conversația, desigur, deși să spun adevărul, am reușit să vă prind cu atâta greutate Ei bine, v-am urmat; desigur, la o anumită distanță, pentru a nu fi accidental un martor la conversație: nu-mi place să-mi bag nasul, Nikolai Apollonovich Dar despre asta vom vorbi mai târziu " Aici Likhutin a căzut pe gânduri, din anumite motive s-a întors, privind în depărtarea lui Nevsky - "Te-am urmărit Până în locul ăsta Vorbeai tot timpul despre ceva împreună Eu - te-am urmărit și, sincer, eram enervat Ascultă", a întrerupt el narațiunea, asemănătoare cu cea tipografică , slu- Andrei Bely set de ceai împrăștiat, colectat și citit accidental - "nu auzi?" - "Nu " - "Shh! Ascultă " " Ce este?" - "Un fel de notă, - pe "y" Acolo acolo bâzâia " Nikolai Apolonovici întoarse capul; lucru ciudat - cât de grăbiți au zburat pe lângă cabină - și toate într-o singură direcție; alergarea pietonilor s-a accelerat (au fost împinși în fiecare minut); alții s-au întors; s-a ciocnit cu cei care veneau spre ei; echilibrul este complet deranjat; s-a uitat în jur și nu l-a ascultat pe Likhutin - "Ai rămas atunci singur și te-ai rezemat de fereastră; apoi a început să plouă M-am rezemat de fereastră și eu, de cealaltă parte Tu tot timpul, Nikolai Apollonovici, te-ai uitat la mine în gol, dar te-ai prefăcut că nu m-ai observat deloc " "Nu te-am recunoscut " - "Și m-am înclinat " " Așa este", continuă Nikolai Apollonovich să fie enervat, "el mă urmărește Se duce la mine " Ce se întâmplă? Nikolai Apollonovich a primit o scrisoare de la Serghei Sergheici în urmă cu două luni și jumătate, în care Serghei Sergheievici Likhutin cerea pe un ton convingător să nu tulbure liniștea iubitei sale soții - aceasta era deja după pod; unele expresii ale scrisorii au fost subliniate de trei ori; ceva foarte, foarte serios a emanat din ei - a existat un fel de ciornă verbală neplăcută, fără indicii, dar - așa și așa Și într-o scrisoare de răspuns, Nikolai Apollonovich a promis A făcut o promisiune și a încălcat-o Ce s-a întâmplat? După ce au blocat trotuarul, trecătorii s-au oprit; cel mai larg bulevard era gol de taxiuri; nu s-a auzit nici clacănitul agitat al cauciucurilor, nici zgomotul copitelor cailor: zburau trepte, formând acolo, de la depărtare, o grămadă neagră, nemișcată, formând aici un gol gol, împotriva căruia din nou dansul șuierat arunca roiuri de crăpate picături în cascade - "Uită-te la asta?" Oh , cât de ciudat, cât de ciudat?" Tocmai aici au fost expuse instantaneu pietricele uriașe de granit, peste care spuma albă a cascadei a măturat milenii; dar de acolo, de la dădeau o cale, din golul cel mai desăvârșit, puritate, între două rânduri de trotuar negru de oameni, de-a lungul căruia curgea un bubuit cu mii de voci, crescând (ca bubuitul unui roi de bondari), - un șofer nesăbuit s-a repezit de acolo ; pe jumătate stând pe ea, un domn fără barbă, ponosit, fără pălărie îndoită, ținând în mână un ax greu și înalt: și desprinzându-se prin aer din arborele de lemn, lamele șuierătoare ușor ale pânzei roșii de calicot au fost rupte, fluturate și sfâșiat - într-un uriaș Petersburg nuyu, în golul rece; era ciudat să vezi un banner roșu zburând de-a lungul unui bulevard gol; iar când taxiul a zburat pe lângă el, toate pălăriile melon, căciulile cu cocoș, căciulile, benzile, pene, șapcile cu vârfuri și pălăriile manciuriene zburătoare - fredonau, se târșeau, își

împinseră coatele și se repeziră deodată de pe trotuar în mijlocul bulevardului; din norii sfâşiaţi un disc de soare palid a vărsat o clipă o reflexie galben-pal - pe case, pe geamul oglindă, pe bowlieri, pe benzi Fluierul trecu S-a terminat ploaia Mulțimea l-a măturat de pe trotuar atât pe Ableukhov, cât și pe Likhutin; despărțiți de câțiva coți, alergau pe unde alergau toți; Profitând de zdrobire, Nikolai Apollonovich a avut intenția de a scăpa inoportun de explicație pentru a se repezi în primul taxi care stătea acolo în depărtare și, fără să piardă timp prețios, să plece în direcția casei: la urma urmei, bomba în masă ticăia! Cât timp ea nu este în Neva, nu există pace! Cei care alergau îl împinseră cu coatele; figuri negre revărsate din magazine, curți, frizerie, bulevarde; iar în magazine, curți, bulevarde laterale, figuri negre alergau în grabă înapoi; se tânguiau, urlău, călcau în picioare: într-un cuvânt - panică; de departe, deasupra capetelor lor părea să fie un strop de sânge; din funinginea înnegrită au răsărit toate crestele roșii clocotitoare, ca niște focuri bătute și ca coarnele de cerb Și, o, cât de nefericit! Din spatele a doi-trei umeri, la același nivel cu el, ieșea cu ochiul o șapcă urâtă și doi ochi ageri îl priveau îngrijorați: locotenentul Likhutin nu l-a pierdut din vedere în confuzie, epuizat, pentru a pătrunde din nou spre unul care străpungea mulțimea de la el Ableukhov: Ableukhov voia doar să răsufle uşurat: - "Nu mă pierde Nikolai Apollonovich; totuși, totuși nu te voi lăsa în urmă " Așa este", s-a convins în cele din urmă Ableukhov, "mă urmărește: nu mă va lăsa niciodată să plec " Și și-a făcut drum spre span Iar în spatele lor, din depărtarea alei, deasupra capetelor și cu vuiet de voci, stindarde linsate ca niște limbi curgătoare și ca niște domnii curgătoare; și deodată totul - flăcările, bannerele - s-a oprit, a înghețat: cântatul izbucni distinct Nikolai Apollonovich și-a făcut în cele din urmă drum prin mulțime până la taxi; dar de îndată ce voia să bage piciorul în el ca să-l silească pe taximetrist să-și croiască drum mai departe prin mulțime, simți că este din nou prins de mâna locotenentului secund, înfipt prin umărul altcuiva; apoi a devenit parcă înrădăcinat pe loc și, prefăcându-se indiferență, a spus cu un zâmbet forțat: - Manifestare! " Nu contează: am treabă cu tine " - "Eu vezi și eu sunt complet de acord cu tine Avem ceva de vorbit " Andrei Bely Deodată, de undeva departe, au zburat explozii împrăștiate de trosnet; şi de la distanţă, sfâşiaţi în bucăţi, toţi cei din funingine peste capul mulţimii, care se ridicaseră în revoltă, peste capul mulţimii se repezi încoace şi încolo; vârtejuri roșii de bannere s-au agitat acolo și s-au prăbușit rapid în creste singuratice care ieșeau în afară - "În acest caz, Serghei Sergheevici, vom vorbi într-o cafenea De ce să nu mergem la o cafenea " - "Cum e într-o cafenea " Likhutin era indignat "Nu sunt obișnuit să am explicații în locuri ca acesta " - "Serghei Sergheevici? Unde? " - "Da, cred și eu De când te-ai urcat într-un taxi, așa că stai și du-te la apartamentul meu " Aceste cuvinte au fost rostite pe un ton clar prefăcut: aici Nikolay Apollonovich și-a mușcat buzele cu sânge: - "Acasă, acasă Cum e - acasă? Asta înseamnă să te închizi cu un locotenent, să dai socoteală despre trucurile nepotrivite asupra Sofiei Petrovna; poate, în prezența Sofiei Petrovna, să dea socoteală soțului indignat că nu s-a ținut de cuvânt În mod clar: iată o capcană " Dar , Serghei Sergheevici, cred că în anumite circumstanțe, care sunt complet de înțeles pentru tine, mă simt inconfortabil cu tine " - "Oh, deplinătate!" Spre meritul lui Nikolai Apollonovich, el nu a mai argumentat; el spuse cu respect: - Sunt gata Și a păstrat calmul; maxilarul inferior tremura puțin - doar atât - "Ca persoană luminată, umană, tu, Serghei Sergheevici, mă vei înțelege

Într-un cuvânt, într-un cuvânt și despre Sofia Petrovna" Brusc, confuz, s-a întrerupt S-au așezat în taxi Și - e timpul: acolo unde stindardele tocmai se repeziră și de unde trosnetul uscat s-a împrăștiat în pachete, nu era deja un singur banner; dar o asemenea mulțime s-a revărsat de acolo, împingându-i pe cei care alergau în fața lor, încât taxiurile construite în grămezi care stăteau aici au zburat în adâncurile lui Nevsky - în direcția opusă, unde circulația fusese deja restabilită, unde gri gardienii de cartier alergau pe stradă iar jandarmii dansau cu caii Merge Nikolai Apollonovici a văzut că aici curgea centipedul uman, de parcă nimic nu s-ar fi întâmplat; cum au curs veacuri aici; ori alergau acolo, sus; a existat și o limită pentru ei; și nu exista nicio limită pentru centipedul uman; se va târâ pe măsură ce se târăște; și se târăște în timp ce ea se târa: singuri, cupluri, patru; și cupluri după cupluri: meloni, pene, șepci; capace, bonete, pene; pălărie cocoșată, cilindru, șapcă; batistă, umbrelă, pană Asta a dispărut totul: au oprit bulevardul; deasupra clădirilor de piatră din cer, nori cu smocuri cu o fâșie de picături de ploaie agățată se repeziră spre ei; Nikolai Apollonovich s-a aplecat peste tot sub povara neașteptatelor Petersburg gravitația căzută; un nor zdrențuit s-a strecurat în sus; iar când o dâră cenușie și albăstruie îi acoperea, picăturile supărătoare începură să bată, să ciripească, să șoptească, învârtindu-și bulele reci pe bălțile care gâlgâiau; Nikolai Apollonovici stătea aplecat în taxi, cu fața învelită în mantia lui italiană; pentru o clipă a uitat unde mergea; era un sentiment vag: mergea - cu forța Un set dificil de circumstanțe aici s-a acumulat din nou Un set dificil de circumstanțe - este posibil să numim piramida evenimentelor îngrămădite în ultimele de ore ca o matrice pe o matrice? O piramidă de rețele care zdrobesc sufletul și mai exact - o piramidă! Există ceva în piramidă care depășește toate concepțiile umane; piramida este un nonsens al geometriei, adică un nonsens incomensurabil de orice; piramida este un satelit creat de om al planetei; și ea este galbenă și moartă ca luna Piramida este un nonsens măsurat prin numere Există o groază digitală - oroarea a treizeci de semne atașate unele de altele, unde semnul este, desigur, zero; treizeci de zerouri la unu este groază; tăiați unul și treizeci de zerouri vor eșua Va fi zero De asemenea, nu există groază în unitate; unitatea în sine este o nonentitate; exact - unu! Dar unu plus treizeci de zerouri se formează în dizgrația unui pentalion: pentalion - oh, oh, oh! - atârnă de un băț negru, subțire; unitatea de pentalion se repetă de peste un miliard de miliard de ori, repetă de peste un miliard de ori Se strecoară prin incomensurabilitate Astfel, omul străbate spațiul lumii din timpuri imemoriale în timpuri imemoriale Da,- Ca unitate umană, adică această baghetă slabă, Nikolai Apollonovich a trăit până acum în spațiu, făcând o fugă din timpuri imemoriale - - Nikolai Apollonovich în costumul lui Adam era o baghetă; el, rușinat de subțire, nu fusese niciodată într-o baie cu nimeni - - în vremea veșniciei! Și acum această baghetă a căzut pe umerii dezamăgirii unui pentalion, adică: mai mult de un miliard de miliard, repetat de mai bine de un miliard de ori; neprezentabilul ceva imens nu a luat nimic în sine; iar masa nimicului s-a umflat într-o formă prezentabilă din veacurile veacurilor - - așa că stomacul se umflă, datorită dezvoltării gazelor, de care au suferit toți Ableukhovii - - în vremea veșniciei! Un ceva imens neprezentabil nu a luat nimic în sine; ceva din vrac, gol, zero, s-a umflat până la groază Unii Gaurisankars pur și simplu s-au umflat ; el, Nikolai Apollonovici, a explodat ca o bombă Andrei Bely A? Bombă? Sardea? Într-o clipă din ochi, tot ce se năpustise dimineața trecu fulgerător: Planul îi zbura

prin cap Ce fel? PLAN Da da da! Aruncă o sardină: pune-o sub pernă tatălui; sau - nu: pune-l sub saltea la locul potrivit Și - așteptarea nu va înșela: precizia este garantată de mecanismul ceasului Lui însuși: - "Noapte buna, tati!" În replică: - "Bine, Kolenka, nopți! " Cioculeează buzele, du-te în camera ta Dezbraca-te cu nerabdare - asigura-te ca te dezbraci! Închide ușa cu o cheie și mergi cu capul în pătură Fii un struț Dar într-un pat pufos și cald să tremure, să respire întrerupt - de la tremurături ale inimii; a tânji, a-i fi frică, a trage cu urechea: cum e breton, cum va zbuci acolo - din cauza unui stol de ziduri de piatră; așteptați-vă cum va bubui, cum va bubui, rupând tăcerea, sfâșiind patul, masa și peretele; lacrimare, poate - lacrimare, poate Să tânjești, să-ți fie frică, să tragi cu urechea Și să aud pălmuirea familiară a pantofilor către un loc incomparabil Din limba franceză lectură ușoară a intinde - doar a vata, a-ti astupa urechile cu vata: a merge sub perna cu capul În cele din urmă, asigură-te: nimic altceva nu te va ajuta! Aruncând pătura imediat, expunându-ți capul acoperit de transpirație și săpând o nouă prăpastie în abisul fricii Așteptați și așteptați A mai rămas doar o jumătate de oră; acum lumina verzuie a zorilor; camera devine albastră, gri; flacăra lumânării este diminuată; și - doar cincisprezece minute; aici se stinge o lumânare; veșniciile trec încet, nu minute, ci eternități; apoi lovește un meci: au trecut cinci minute Să se liniștească că toate astea nu vor fi curând, după zece rânduri lente ale timpului, și este uimitor să fii înșelat, pentru că - un sunet irepetabil, niciodată auzit până acum, atractiv, până la urmă - - bum! Apoi: - nácKopo introduce picioarele goale în chiloți (nu, care chiloți: mai bine Petersburg așa-așa, fără chiloți!) - sau chiar într-un tricou, cu fața răsucită, complet albă - - Da da da! - - sari dintr-un pat incalzit si bat cu picioarele goale intr-un spatiu plin de secrete: intr-un coridor innegrit; rush and rush - ca o săgeată: la un sunet unic, lovindu-se de servitori și respirând un miros deosebit: un amestec de fum, ardere și gaz cu altceva care este mai rău decât arderea, și gaz și fum Cu toate acestea, probabil că nu va mirosi Fugi într-o cameră plină de fum și foarte rece; sufocându-se de la o tuse puternică, sari de acolo înapoi pentru a împinge în curând din nou în gaura neagră din peretele formată după sunet (un candelabru cumva luminat va dansa în mână) Acolo: în spatele găurii - în locul dormitorului ruinat se va aprinde o flacără roșie-roșie Și se va lumina din nou - nu! Aruncă un văl peste această poză - din fum, din fum! Nimic mai mult: fum și fum! Inca Să te uiți sub acest văl, chiar și pentru o clipă, și - a, a! Jumătatea complet roșie a peretelui: această roșeață curge; pereții sunt umezi, așadar; și, prin urmare, - lipicios, lipicios Toate acestea vor fi - prima impresie a camerei; și probabil ultimul Intercalate, între două amprente, vor fi imprimate: ipsos, așchii de parchet spart și petice zdrențuite de covoare arse; acești petice mocnesc Nu, mai bine nu, dar tibia? De ce a supraviețuit ea singură, nu alte părți? Toate acestea vor fi instantanee; În spate - instantaneu: un bubuit idiot de voci, pași neuniformi în adâncul coridorului, plâns disperat - imaginează-ți! - mașini de spălat vase; și - trosnitul telefonului (e adevărat că sună la poliție) Aruncă candelabrele Ghemuit, la gaură, zvâcnind de vântul din octombrie în gaură (toate geamurile s-au spulberat la sunet); și - a zvâcni, trage-ți cămașa de noapte, în timp ce lacheul plin de compasiune - - poate valetul, cel asupra căruia foarte curând va fi mai ușor să dai vina pe totul mai târziu (umbre vor cădea asupra lui, desigur) - - până când un lacheu plin de compasiune îl târăște cu forța în camera alăturată și începe să-i toarne apă rece în gură cu forța

Dar, ridicându-te de la podea, vezi: - sub picioarele lui aceeași lipiciune roșu închis care plesni aici după sunetul puternic; ea a plesnit gaura cu luciu Andrei Bely volum de piele ruptă (din ce loc?) Ridică ochii - și vezi deasupra ta cât de lipit de perete Brr! Apoi pierzi brusc sentimentele Joacă comedia până la capăt O zi mai târziu, în fața sicriului nárnyxo cu scânduri (căci nu este nimic de îngropat) - baterea unui acatist în fața sicriului, aplecându-se peste o lumânare într-o uniformă cu talia acoperită În doar două zile, fața lui proaspăt bărbierită, de marmură, asemănătoare unui zeu, îngropată în blănurile lui Nikolaevka, pleacă la car funicular, în stradă, cu aspect de înger nevinovat; și strângându-și șapca în degetele lui albe, urmând cu jale până la cimitir, însoțit de toată acea suită demnitară în spatele grămezii de flori (în spatele sicriului) Pe mâinile lor tremurătoare, această grămadă va fi târâtă pe scări de bătrâni cu pieptul auriu, cu pantaloni albi - cu săbii, cu panglici Opt bătrâni cheli vor târâ o grămadă Și da, da! Să dea mărturie la anchetă, dar astfel încât asupra oricui (desigur, nu intenționat) o umbră va fi în continuare aruncată; și o umbră trebuie aruncată - o umbră asupra oricui; dacă nu, o umbră va cădea asupra lui Cum ar putea fi altfel? Umbra va fi aruncată Prostul mic, o simplă căprioară dansează: S-a pus o șapcă - Părăsind pe un cal Și i-a devenit clar: chiar momentul în care Nikolai Apollonovich s-a condamnat eroic să fie executorul execuției - execuția în numele unei idei (așa credea el), acest moment și nimic altceva a fost creatorul unei astfel de idei un plan, și nu un bulevard cenușiu, conform căruia se zvârlise toată dimineața; acțiunea în numele ideilor era îmbinată, oricât de entuziasmat era, cu pretenția diabolică cu sânge rece și, poate, cu calomnia: calomnia celor mai nevinovate persoane (valetul este cel mai convenabil: până la urmă, nepotul său, un elev) a unei școli de meserii și, se pare, fără partide, dar la urma urmei) Totuși, a existat un calcul pentru calm La parricid s-a adăugat minciuna, s-a atașat și lașitatea; dar, cel mai important, este răutatea Nobil, zvelt, palid, Părul ca inul, Generos în gânduri și sărac în sentimente N A A Cine este el? Petersburg El este un ticălos Tot ce a trecut în aceste două zile au fost fapte, unde faptul a fost un monstru; o grămadă de fapte, adică o turmă de monștri; nu au existat fapte înainte de aceste două zile; iar monștrii nu au urmărit Nikolai Apolonovici a dormit, a citit, a mâncat; chiar, a poftit: pentru Sofia Petrovna; într-un cuvânt: totul curgea în cadru Dar, și - dar! Mânca, nu ca toți ceilalți, și iubea, nu ca toți ceilalți; nu ca toți ceilalți, simțea pofta: visele erau grele și plictisitoare; iar mâncarea părea fără gust, însăși pofta, după pod, căpăta o nuanță absurdă - batjocură cu ajutorul pieselor de domino; şi iarăşi: îşi ura tatăl Era ceva care trăgea în spatele lui, care arunca o lumină specială asupra îndeplinirii tuturor funcţiilor sale (de ce tot tremura, de ce îi atârnau brațele ca genele? Și zâmbetul lui devenea ca de broască); acest ceva nu era un fapt, ci un fapt a rămas; acest fapt este ceva Ce este ceva? În promisiunea partidului? Nu și-a luat promisiunea înapoi; și deși nu s-a gândit, dar au gândit alții de aici, probabil (știm ce a gândit Lippanchenko); și la urma urmei, mânca într-un mod ciudat și dormea într-un mod ciudat, poftit, urât și într-un mod ciudat Silueta lui mică părea la fel de ciudată - pe stradă; cu aripa lui Nikolaevka bătând în vânt și parcă aplecat Așadar, în promisiunea apărută la pod - acolo, acolo: în bătaia vântului Nevei, când a văzut o pălărie melon, un baston, o mustață în spatele umerilor (Sf Și din nou, însuși starea la pod este doar o consecință a ceea ce a condus pe pod; dar pofta lui îl mâna; cele mai pasionale sentimente au fost trăite de

el cumva într-un mod greșit, aprins într-un mod greșit și, nu într-un mod bun, la rece Chestia era că era frig Frigul s-a scufundat încă din copilărie, când el, Kolenka, nu se numea Kolenka, ci odrasla tatălui său! Se simțea rușinat Ulterior, sensul cuvântului "icre" i-a fost complet dezvăluit (prin observarea obiceiurilor rușinoase ale vieții animalelor domestice) și, îmi amintesc, Kolenka a plâns; și-a transferat rușinea generației vinovatului rușinii sale: tatălui său Obișnuia să stea ore în șir în fața oglinzii, privindu-și urechile crescând: creșteau Atunci Kolenka și-a dat seama că tot ceea ce există în lumea vieții este "descendent", că nu există oameni-то, pentru că sunt "produse"; Apollon Apollonovich însuși, s-a dovedit a fi, de asemenea, un "icre"; adică o sumă neplăcută de sânge, piele și carne - neplăcută, pentru că pielea transpiră, carnea se strică la căldură; din sânge miroase a miros de violete non-Ziua Mai Așa că căldura lui spirituală a fost identificată cu gheața nemărginită, cu Antarctica sau așa ceva; el este Pirri, Nansen, Amundsen - rotund Andrei Bely rotit acolo în gheață; sau căldura lui a devenit slush sângeros (omul, după cum știți, este slush cusut în piele) Prin urmare, sufletul nu a existat Își ura carnea nativă; dar la un străin îl poftea Așa că, încă din copilărie, a purtat în sine larve de monștri: iar când s-au maturizat, s-au târât afară în douăzeci și patru de ore și l-au înconjurat de fapte de un conținut teribil Nikolai Apolonovici a fost mâncat de viu; transformat în monștri Într-un cuvânt, el însuși a devenit un monstru - "Broasca!" - "Nebun!" - "Bufonul Roșu!" Așa e: sub el glumeau cu sânge, îi spuneau "mărbătuț"; și a glumit despre propriul sânge - "bufon"; "bufonul" nu era o mască, masca era "Nikolai Apollonovich" Sânge descompus prematur în el S-a degradat prematur; de aceea, aparent, a stârnit dezgust; de aceea silueta lui de pe stradă părea ciudată Acest vas dărăpănat și slab a trebuit să fie sfâșiat: și a fost sfâșiat INSTITUŢIE Instituţie Cineva a stabilit-o; deocamdată este; dar până atunci a fost - o dată este Așa ne spune Arhiva Instituţie Cineva a stabilit-o, era întuneric înaintea lui, cineva a plutit deasupra întunericului; era întuneric și era lumină - circulara numărul unu, sub circulara ultimilor cinci ani era semnătura: "Apollo Ableukhov"; în , Apollon Apollonovich Ableukhov a fost sufletul circularelor Lumina strălucește în întuneric Întunericul nu l-a îmbrățișat Instituţie Și - trunchiul unei cariatide cu picioare de capră Din momentul în care o trăsură a zburat până la pridvor, trasă de o pereche de cai negri spumăși, de când lacheul curții, cu o pălărie cocoșată, și-a pus capul oblic și într-un pardesiu înaripat, a deschis pentru prima dată lăcuit, ștampilat lateral și, clacând, ușa arunca înapoi o stemă decorată cu coroane (un inorog care bate un cavaler); din timpuri imemoriale, ca de pe pernele de doliu ale unei trăsuri, o statuie cu faţa de pergament a păşit cu o cizmă pe aleea de granit; din vremea când, pentru prima dată, înclinându-se, mâna, îmbrăcată în pielea unei mănuși, a atins marginea cilindrului: - de atunci, o putere și mai puternică a zdrobit Instituția, care și-a aruncat puterea puternică asupra Rusia Petersburg Paragrafele îngropate în praf s-au ridicat Însuși conturul paragrafului mă frapează: două cârlige cuplate cad pe hârtie, teancurile de hârtie sunt anihilate; paragraful este un devorator de hârtie, adică o filoxeră de hârtie; paragraful își va gheare în arbitrariul abisului întunecat, ca o căpușă, - și pe bună dreptate: este ceva mistic în el: este al treisprezecelea semnul zodiacalului Peste o mare parte a Rusiei, o haină fără cap s-a înmulțit în paragrafe, iar un paragraf, suflat de capul senatorial, se ridica deasupra amidonului gâtului; o circulație fără cap a început de-a

lungul sălilor neîncălzite cu coloane albe și trepte de pânză roșie, Apollon Apollonovich era responsabil de această circulație Apollon Apollonovich este cel mai popular oficial din Rusia, cu excepția Konshin (al cărui autograf invariabil îl porți pe note de credit) Asa de: - Instituția este Conține Apollon Apollonovich: sau mai degrabă "a fost", pentru că a murit - - Am fost recent la mormânt: o cruce de marmură neagră cu opt colțuri se ridică deasupra unui bloc greu de marmură neagră; sub cruce este un înalt relief clar, sculptând un cap imens, găurindu-te oblic cu golul pupilelor; demonic, gura Mefistofel! Mai jos este o semnătură modestă: "Apollon Apollonovich Ableukhov - senator" Anul nașterii, anul morții Un mormânt mort! - - Există Apollon Apollonovich: există în biroul directorului: este în el în fiecare zi, cu excepția zilelor hemoroizilor În plus, în Instituție există birouri pentru reflecție Și sunt doar camere; mai ales - sala; mese în fiecare cameră La mesele cărturarilor; sunt câteva dintre ele pe masă; în fața fiecăruia: stilou și cerneală și o grămadă respectabilă de hârtii; scriitorul scârțâie pe hârtie, răstoarnă foile, foșnește cu o frunză și scârțâie cu pixul (cred că planta de rău augur "erica" vine din scârțâit); asa este si vantul de toamna, nefavorabil, care bate vanturi prin paduri, de-a lungul ravenelor; la fel și foșnetul nisipului - în pustii, în spații saline - Orenburg, Samara, Saratov; - - acelaşi foşnet stătea deasupra mormântului: foşnetul trist al mestecenilor; le-au căzut cerceii, le-au căzut frunzele tinere pe o marmură neagră, o cruce cu opt colțuri și - pacea fie asupra lui! - Într-un cuvânt: există o Instituție Nu frumoasa Proserpina este dusă în regatul lui Pluto prin țara în care Cocytus fierbe cu spumă albă: în fiecare zi senatorul răpit de Charon este dus la Tartar pe cai răvășiți, spumăși, cu coame de corb; peste porțile tristului Tartar atârnă o cariatidă cu barbă a lui Pluto Undele Phlegeton stropesc: de lucrări Andrei Bely În biroul directorului său, Apollon Apollonovich Ableukhov stă în fiecare zi cu o venă temporală încordată, picioarele încrucișate și mâna venoasă în spatele reverului hainei; buștenii șemineului trosnesc; iar această suflare zboară în jurul întinderii vaste a Rusiei: în fiecare zi o zecime din patria noastră este acoperită de o aripă de liliac de nori Apollon Apollonovich Ableukhov, umbrit de un gând fericit, încrucișându-și picioarele, cu mâna în spatele reverului redingotei, apoi își umflă obrajii cu un balon; apoi pare a sufla (asa este obiceiul); frisoane sunt suflate prin holurile neîncălzite; pâlnii vârtej din diferite hârtii se ondula; din Petersburg începe vântul, undeva la periferie izbucnește un uragan Apollon Apollonovich stă în biroul lui și suflă Și spatele cărturarilor se îndoaie; și cearșafuri, foșnind: așa aleargă vânturile - peste vârfurile aspre, de pin Apoi trage în obraji; și asta-i tot - foșnește: o turmă uscată, hârtie, ca o cădere fatală a frunzei, accelerează din Petersburg până la Marea Ochotsk Un pandemoniu rece se răspândește - peste câmpuri, prin păduri, prin sate, să urle, să atace, să râdă, să muște labele și mâinile păsărilor, animalelor, călătorului cu grindină, ploaie, gheață, să răstoarne buștenii dungați de schlacht-baums pe el - o verstă în dungi sari din șanț pe autostradă, se umflă cu o siluetă rânjitoare, descoperă lipsa de adăpost și infinitul drumului și întinde mrejele sumbre de la necazurile plutitoare Nord, nord drag! Apollon Apollonovich Ableukhov este un om de oraș și un domn cu totul educat: el stă în biroul său în timp ce umbra lui, pătrunzând piatra zidului se aruncă pe câmp în trecători: fluierând curajos, jaf, ea merge în spaţiile - Samara, Tambov, Saratov - în rigole şi în gresii galbene, în ciulini, în tufă, sau în tartru sălbatic, dezvăluie pete chelie

nisipoase, sfâşie stive înalte, suflă o lumină suspectă în hambar; cocoș roșu rustic - se naște din el; cheie nativă bine - înfundată de ea; pe măsură ce cade pe culturile cu rouă dăunătoare, recoltele se subțiază din el; putrezirea vitelor Inmulteste si sapa ravene Jokerii ar spune corect: nu Apollon Apollonovich, ci Akvilon Apollonovich Înmulțirea numărului de hârtie care zboară pe lângă scribul suflat pe ușile Instituției cu o zi înainte, înmulțirea acestei hârtii cu numărul de scriitori care urmăresc hârtie, se formează un produs, adică producția de hârtie, exportată nu cu vagoane, ci cu vagoane Sub fiecare hârtie se află semnătura: "Apollo Ableukhov" Acea hârtie este transportată de-a lungul ramurilor de cale ferată din centrul feroviar: din Sankt Petersburg; și - la orașul de provincie; i-a dezordonat Petersburg aglomerat în centrele respective, Apollon Apollonovich creează noi centre de producție de hârtie în aceste centre \ De obicei, la administrația provincială circulă o hârtie cu (numele râurilor) semnată; toți civilii (mă refer la consilieri) primesc hârtia: Cicibabinii, Sverchkovs, Shestkovs, Teterkos, Ivanci-Ivanchevskies; din orașul de provincie, respectiv, Ivan ^ i-Ivanchevsky trimite lucrări în orașele: Muhoedinsk, Lihov, Gladov, Morovet-rinsk și Pupinsk (orașe toate la nivel de județ); Kozlorodov, asesor, primește apoi hârtie Întreaga imagine se schimbă Koelorodov, evaluatorul, care a primit hârtia, ar trebui să se așeze imediat pe o britzka, pe o taratayka sau pe un droshky zguduitor, pentru a dansa de-a lungul gropilor - prin câmpuri, prin păduri, de-a lungul satelor, prin noroi - și încet se blochează în argile sau în nisipuri maro, expunându-se la atacul milelor în dungi, înălțate și schlacht-baum-uri dungate (în pustie, Apollon Apollonovich atacă călătorii); în schimb, Kozlorodov pune pur și simplu cererea lui Ivanci-Ivanchevsky în buzunarul lateral Și merge la club Apollon Apollonovich este singur: și așa este deja la o mie de mile distanță; iar el singur nu va fi la timp; nu tine pasul cu Ivanci-Ivanchevsky Kozlorodovs - mii; În spatele lor stă un bărbat pe stradă, de care Ableukhov se teme Prin urmare, Apollon Apollonovich zdrobește doar semnele de frontieră ale orizontului său: iar Ivanchevskys, Teterkos, Sverchkovs își pierd locurile Kozlorodov este permanent Rămânând la îndemână - în spatele râpelor, în spatele gropilor, în spatele pădurilor - se înșurubează în Pupinsk E bine că în timp ce înșurubează S-a oprit din înșurubat Apollon Apollonovich este singur El nu este la timp Și săgeata circularei sale nu pătrunde în districte: se rupe Numai că, străpuns de o săgeată, Ivanchevsky va zbura pe alocuri; Da, soții Kozyarodov îl vor aduna pe Sverchkov Apollon Apollonovich din Palmyra, de ani din Sankt Petersburg, va izbucni în tunuri de hârtie - și (în ultimul timp) va face o greșeală Locuitorii acestor bombe și săgeți au fost porecți de multă vreme numele: bule de săpun Aruncător de săgeți, - degeaba a trimis un fulger Apollo zimțat; istoria sa schimbat; nu crede în miturile antice; Apollon Apollonovich Ableukhov nu este deloc zeul Apollo: el este Apollon Apollonovich, un oficial din Petersburg Și a tras în zadar în Ivanchevsky Andrei Bely Tirajul de hârtie a fost în scădere în toate aceste ultime zile; a suflat un vânt urât: hârtia, mirosind a tipul tipografic, a început să submineze Instituția - cu petiții, prezentări, amenințări ilegale și plângeri; și așa mai departe și așa mai departe: o astfel de trădare asemănătoare Ei bine, ce fel de tratament ticălos în raport cu autoritățile circula printre orășeni? Se auzi un ton proclamator Și ce a însemnat asta? Multe: impenetrabilul, inaccesibilul Kozlorodov, asesor, undeva acolo, a devenit insolent; și a pornit din provincii către Ivanci-Ivanchevsky: la un moment dat în spațiu, mulțimea a tras o palisadă de bușteni în

țăruși și Kozlorodov a lipsit; la un alt moment, geamurile Instituției de Stat au fost sparte, iar Kozlorodov a lipsit și el Au venit proiecte de la Apollon Apollonovich, au venit sfaturi, au venit ordine: ordinele au căzut în salve; Apollon Apollonovich a stat în biroul său cu vena temporală umflată în toate ultimele săptămâni, dictand ordine după ordine; iar ordine după ordine a fost dusă de un fulger furios în formă de săgeată în întunericul provinciei; dar a venit întunericul; înainte nu amenința decât din orizonturi; acum a inundat raioanele și s-a revărsat în Pupinsk, pentru ca de acolo, din Pupinsk, să amenințe centrul provincial, de unde, inundat de întuneric, Ivanchevski a zburat în întuneric În acest moment, chiar în Sankt Petersburg, pe Nevsky, întunericul provincial a apărut sub forma unei pălării întunecate de Manciuria; acea pălărie a prins contur și a mers la unison pe străzi; pe bulevarde ea tachina cu o cârpă de bârfă (era așa o zi): în ziua aceea, până și inelul de plante cu mai multe coșuri a încetat să mai arunce fum Roata uriașă a mecanismului, ca și Sisif, a fost învârtită de Apollon Apollonovich; pe panta abruptă a istoriei, a rostogolit roata fără oprire în sus timp de cinci ani; mușchii de putere au izbucnit; dar tot mai des ieșea de sub mușchii puterii o coloană vertebrală neimplicată, adică ieșea afară - Apollo Apollonovich Ableukhov, care locuiește pe digul englez Pentru că se simțea cu adevărat ca o coloană roșită din care căzuse Rusia Să spun adevărul: chiar înainte de acea noapte fatidică, Apollon Apollonovich le-a apărut altor demnitari care îl priveau cumva jupuit, devorat de o boală secretă, străpuns (doar în ultima noapte s-a umflat); zilnic, cu gemete, se arunca într-o trăsură cu aripi de corb, într-o haină cu aripi de corb și o pălărie de top cu aripi de corb; doi cai cu coama de corb ai celui palid l-au luat pe Pluto Pe valurile Flgthonului l-au dus la Tartar: aici, în valuri, s-a zdruncinat În cele din urmă, cu multe zeci de catastrofe (schimbări, de exemplu, la Ivan-Chva și evenimentele de la Pupinsk), valuri flegetone de hârtii au lovit roata unei mașini uriașe, pe care senatorul o învârtea; a fost descoperit un gol în Instituție - Instituții, dintre care sunt atât de puține în Rusia Petersburg Atunci s-a întâmplat un scandal asemănător, incomparabil, după cum au spus mai târziu, apoi un geniu a dispărut din trupul muritor al purtătorului de semne de diamant în douăzeci și patru de ore; mulți chiar se temeau că nu-și stă în cap La ora douăzeci și patru - nu, la douăsprezece, nu mai mult (de la miezul nopții până la prânz) - Apollo Apollonovich Ableukhov a coborât rapid treptele carierei sale A căzut în opinia multora Au spus mai târziu că scandalul cu fiul său a servit drept motiv pentru aceasta: da, un soț de importanță națională a sosit și la Tsukatov pentru seară; dar când s-a descoperit că fiul său a fugit seara, s-au scos la iveală și toate neajunsurile senatorului, începând cu modul de gândire și terminând cu vlăstar; iar când hârtiile brute au apărut dimineața devreme și băieții de la ziar alergau pe străzi strigând "Misterul Dominoului Roșu", nu mai era nicio îndoială Apollon Apollonovich Ableukhov a fost eliminat decisiv de pe lista candidaților pentru un post responsabil de o importanță excepțională Articol de ziar notoriu, dar iată-l: "Oficienții poliției detective au stabilit că zvonurile care au fost jenante în ultimele zile despre apariția unui domino necunoscut pe străzile din Sankt Petersburg se bazează pe fapte neîndoielnice; se constată urma păcălitorului: este bănuit fiul unui înalt demnitar care deţine un post administrativ; Poliția a luat măsuri" Din acea zi a început declinul senatorului Ableukhov Apollon Apollonovich Ableukhov s-a născut în (anul morții lui Pușkin); copilăria sa a fost petrecută în provincia Nijni Rodskaia,

într-o moșie de conac vechi; în anul a absolvit un curs la Facultatea de Drept; în a fost numit profesor la Universitatea din Sankt Petersburg în departamentul de F P ; în a fost director adjunct, iar în a fost director al departamentului NN; în anul următor, prin decret regal, a fost numit în Senatul de Guvernare; în anul nouă sute a devenit şeful Instituţiei Iată curriculum vitae-ul lui PETICE CARBUNE Era deja o lumină verzuie a dimineții, iar Semionici nu închisese ochii în timpul nopții! Cu toate acestea, gemu în dulap, s-a răsturnat, se lăută în jur; căscat, scabie atacată și - iartă-ne păcatele, o, Doamne! - choh; cu toate acestea - astfel de reflecții: - "Anna Petrovna, mamă, a sosit din Gishpania - a venit " Semenych însuși despre asta: Andrei Bely - "Da, domnule Deschid ușa, etta, ușa Văd, așa-așa, o doamnă din afară Necunoscută și într-o ținută străină Și ea, etta, la mine " - "Aaaah " - "Eta ma " " Iartă-ne păcatele, Doamne " Și s-a auzit un căscat Trâmbița fabricii din Tyurin a sunat deja; bărcile cu aburi au fluierat deja; electricitate pe pod: puf - și nu există Aruncând pătura, Semionici se ridică: cu degetul mare de la picior ciobi covorul S-a pufnit - "I-am spus: dumneavoastră, spun ei, Excelența Voastră, stăpânul - așa spun ei și așa Și ei, etta, - da " - "Fără atenție " - "Și băiețelul este eftat: nu poți vedea de pe jos Și - iartă-ne păcatele, o, Doamne! - un cățeluș cu buzele albe și un mârâi - "Nu un bar, ci doar cătune " Așa că sub propria lui respirație Semionici; și - din nou capul sub pernă; orele treceau încet; nori rozalii, strălucind de o strălucire de soare, alergau sus deasupra Nevei, care se coacea cu strălucire Iar Semionici, încălzit de o pătură, tot mormăia, cumva tânjea: - "Nu un bar, ci chimiști " Și cum a bătut acolo, cum s-a trântit ușa coridorului acolo: nu erau hoți? Augiev negustorul a fost jefuit, Agniev negustorul a fost jefuit A venit și moldoveanul Xáxy să taie Aruncând pătura, și-a expus capul acoperit de sudoare; introducându-și în grabă picioarele în chiloți, cu o privire agitată, jignită și cu o falcă de mestecat, a sărit din patul încălzit și a căptușit desculț într-un spațiu plin de mister: într-un coridor care se înnegri Si ce? Acolo un zăvor s-a oprit la un dulap de apă: Excelența Sa, Apollon Apollonovich, domnul, s-a destins să plece de acolo cu o lumânare aprinsă - în dormitor Spațiul albastru deveni deja gri pe coridor, iar celelalte camere străluceau; și cristal sclipitor: opt și jumătate; câinele-buldog s-a zgâriat și a apucat zgarda cu laba și, cu botul dezgolit și tigrat, și-a dat spatele - "Doamne, Doamne!" - "Avgiev negustorul a fost jefuit! Agniev negustorul a fost jefuit! Xáxy farmacistul a fost măcelărit! " Razele străluceau furioase pe cerul cristalin, sonor, albastru Aruncându-și pantalonii, Apollon Apollonovich Ableukhov încurcat în ciucuri purpuriu, îmbrăcat într-o halat de toaletă matlasată, pe jumătate purtată, de culoarea șoarecelui, expunând reverele purpurie strălucitoare Petersburg bărbia lui nebărbierită (totuși, ieri era încă netedă), toată străpunsă cu ace și peri groși, complet albi, parcă ar fi noaptea cu brumă, umbrind atât orificiile întunecate pentru ochi, cât și orificiile de sub pomeți, care - vom observa de la noi înșine - mult crescut în timpul nopții Stătea cu gura deschisă, cu pieptul păros deschis, pe pat, mult timp a tras și a expirat cu intermitență aer care nu-i pătrundea în plămâni; în fiecare minut își simțea pulsul și se uita la ceas Se pare că suferea de sughițuri nerezolvate Și deloc să nu te gândești la seria celor mai alarmante telegrame care se năpustesc la el de pretutindeni și nici la faptul că o postare responsabilă îi scăpa pentru totdeauna, nici măcar! - despre Anna Petrovna - probabil că se gândea la ce se gândea înaintea cutiei deschise de prăjituri negricioase Adică - a

gândit sughițuri, tremurături, întreruperi și respirație timidă (sete de a bea aer); provocând, ca întotdeauna, înțepături și gâdilaturi ușoare ale palmelor, el nu se întâmplă din inimă, ci din dezvoltarea gazelor În tot acest timp a încercat să nu se gândească la urla cu mâna stângă și la umărul stâng " Știi? Da, este doar un stomac! Așa a încercat odată să-i explice şambelanul Sapozhkov, un bătrân de optzeci de ani care murise recent de o angină cardiacă - "Gazele, știi, au spart stomacul: iar bariera torace-abdominală se micșorează De aceea tremurăturile și sughițul Aceasta este toată dezvoltarea gazelor " Cumva, nu cu mult timp în urmă, în Senat, Apollon Apollonovich, examinând un raport, a devenit albastru, a șuierat și a fost scos; la hărțuirea persistentă pentru a merge la medic, le-a explicat tuturor: - "Este, știi, gaze De aceea șocurile" Gazele absorbante, prăjitura neagră și uscată l-au ajutat uneori, însă nu întotdeauna - "Da, acestea sunt gaze" - și porni la spre : era - nouă și jumătate Acest sunet a fost auzit de Semionici Curând după aceea, ușa coridorului bătu și bătu, iar o alta bâzâi în depărtare; Scoțându-și carourile în dungi de pe genunchii înghețați, Apollon Apollonovich Ableukhov a pornit din nou, s-a dus la ușa dormitorului închis, a deschis ușa și și-a scos fața acoperită de sudoare pentru a se împiedica chiar de ușă - exact aceeași sudoare -fața acoperită: - "Tu esti?" - "Eu " - "Ce vrei?" - "Ma duc aici " Ah : da, da De ce este atât de devreme " " Trebuie să te uiți peste tot " - "Ce este, spune-mi? " Andrei Bely -"? " " Un fel de sunet " - "Ce zici?" - "Trănit " - "Ah, asta e ceva?" Aici Semionici apucă cu mâna marginea celor mai largi chiloți și dădu din cap cu dezaprobare: - "Nimic, s " Adevărul este că, cu zece minute mai devreme, Semionici observase cu surprindere: un cap cu părul blond ieșit din ușa barchuksky: privi în dreapta și în stânga și - s-a ascuns Și apoi - barchuk a țipat ca un cric la ușa bătrânului maestru A stat o clipă, a respirat, a clătinat din cap, s-a întors, fără să-l bage în seamă pe Semionici, apăsat în colțul umbrit al coridorului; stătea nemişcat, respira mai mult şi cu capul - spre fântâna care transmite lumina: da - cum s-ar lipi, nu smulgându-se de la uşă! Barchuk nu era curios în felul lui barchuk, nu era un fel, nu așa Ce este un peeper? Da, și apoi - obscen parcă Dacă nu ar avea grijă de vreun străin de acolo, care s-ar putea ascunde - ar avea grijă de ai lui, pentru tatăl lui semi-sânge; ar putea, se pare, să aibă grijă de sănătatea lui; ei bine, totuși: s-a simțit că nu era vorba de preocupări filiale, ci așa-așa: de dragul leneviei Și apoi a ieșit un lucru: shelapyga! Nu era un fel de lacheu - era fiu de general, educat în maniera franceză Aici Semionici începu să mârâie Barchuk, cât se înfioră! - "Ringota", a spus el într-un acces de temperament, "cură-mă cât mai curând " Da, de la ușa tatălui - până la tine: doar un fel de coajă! " Supun", își mestecă Semionici buzele dezaprobator și se gândi: - "Mama a sosit, și a fost atât de devreme -" curățați-ți redingota " " - "Nu bine, indecent!" - "Doar un fel de cătune Oh, Doamne uită-te prin crăpătură!" Toate acestea au început să se agite în mintea bătrânului, când acesta, strângându-se de tivurile pantalonilor slăbiți, clătină dezaprobator din cap și mormăia ambiguu pe sub răsuflarea lui: - "Huh? Acesta este ce? S-a trântit: asta e sigur " - "Ce a apărut?" " Nimic, domnule, nu vă faceți griji " - "? " - "Nikolai Apollonovich " - "Huh?" - "La plecare au trântit ușa: au plecat dimineața devreme " Petersburg Apollon Apollonovich Ableukhov s-a uitat la Semenych, era pe cale să întrebe ceva, dar nu și-a spus nimic, dar a mestecat cu gura ca un bătrân: când și-a amintit de cea mai nereușită explicație care avusese loc recent aici cu fiul său (era, la urma urmei, dimineaţă după seară

la Tsukatov), la colţurile buzelor lui atârnau de el, supărat, pungi de piele Această impresie neplăcută, evident, l-a dezgustat suficient pe Apollon Apollonovich: l-a alungat Și, timid, se uită rugător la Semionici: - "Bătrânul a văzut-o pe Anna Petrovna până la urmă Cu ea - la urma urmei - am vorbit " Acest gând fulgeră intruziv - "Este adevărat, Anna Petrovna s-a schimbat Slăbit, trecut; și, du-te, s-a făcut gri pentru ea însăși: erau mai multe riduri Aș vrea să întreb cumva cu atenție, ocolind " - "Și - nu, nu! " Deodată, chipul domnului în vârstă de şaizeci şi opt de ani s-a dezintegrat în mod nefiresc în riduri, gura i-a rânjit până la urechi, iar nasul i s-a îndoit Și a ajuns în vârstă de șaizeci de ani - un fel de o mie de ani; cu o bufnitură, transformându-se în zgomot, această ruină cu părul cărunt a început să-și strângă cu forță un joc de cuvinte: - "Ah eu-me-eu Semenych Ești eu-eu desculț?" Se cutremură indignat - "Îmi pare rău, domnule, rangul dumneavoastră înalt " - "Da, eu mө-me-me nu despre asta," încercă Apollon Apollonovich să facă un joc de cuvinte Dar nu a făcut joc de cuvinte și a rămas cu ochii ațintiți spre spațiu; aici s-a așezat puțin, apoi a scapat o monstruozitate: " Eh spune-mi " - "?" - "Ai tocuri galbene?" Semenych a fost jignit: - "Galben, stăpâne, nu am tocuri, domnule: au de toate, domnule, chinezii cu părul lung, domnule " " Hee hee hee Deci poate roz?" - "Oamenii " - "Nu - galben, galben!" Iar Apollon Apollonovich, un bătrân de o mie de ani, tremurând, ghemuit, a bătut insistent pantofii - "Ei bine, și măcar tocuri, domnule? Batături, Excelența Voastră - toate sunt De îndată ce vă puneți un pantof, vă găuriți și arde " El însuși s-a gândit: - "Hei, ce sunt tocuri? Tocurile, atunci, asta-i ideea? Tu însuți vezi, ciupercă bătrână, fără să închizi ochii noaptea Și ea însăși este aproape aici, în poziție de așteptare Și fiul ei este un hamletist Și acolo - despre călcâi! Vezi tu - galben Chiar la călcâi galben De asemenea - "persoană"! " Andrei Bely Și chiar mai jignit Iar Apollon Apollonovich, ca întotdeauna, în jocuri de cuvinte, în absurdități, în glume (cum găsea el la el) pur și simplu a arătat un fel de cioban: uneori, revigorant, a devenit senator (la urma urmei, un adevărat secret, profesor și purtător) de semne de diamant) - se frământă, se învârte, necăjește, tachina, semănând în acele momente ca muștele care se urcă în ochi, în nări, în ureche - înainte de o furtună, într-o zi înfundată, când un nor gri se târăște languit peste tei ; astfel de muște sunt zdrobite de zeci - pe mâini, pe mustață - înainte de o furtună, într-o zi înfundată - "Ai domnişoarelor - hee-hee-hee Da doamnelor " - Ce-i cu domnişoara? - "Există " Ce agitatie eu - "Ce este acolo?" - "Toc roz " - "Nu stiu " - "Și arăți " - "Excentric, drept maestru " - "E din ciorapii ei, când piciorul transpiră" Și fără a termina fraza, Apollon Apollonovich Ableukhov, un adevărat consilier secret, profesor, șef al Instituției, și-a băgat pantofii în dormitor; și - clic: blocat Acolo, în spatele ușii - un măgar, smerit și înmuiat Și neputincios a început să privească în jur: o, ce mic a devenit! Eh, cum s-a ghemuit? Și - părea cu umeri neuniformi (de parcă un umăr ar fi fost rupt) La bătaie, la partea dureroasă - din când în când se apăsa câte o mână Da domnule! Rapoarte tulburătoare din provincii Și, știți, un fiu, un fiu! Această bătrână proastă, Anna Petrovna, a fost jefuită: vreun ticălos-bufon, cu mustață de gândac Așa că s-a întors Nimic, domnule! Cumva! Răscoala, moartea Rusiei Și deja se duc: au pătruns Un intrant acolo cu ochi și mustață sparge în vechea casă nobiliară, respectată Și apoi - gaze, gaze! Apoi a luat o prăjitură Arcul elastic supraîncărcat cu greutăți încetează să mai fie; există o limită a elasticității; există și o limită a voinței umane; se va topi și fierul

de călcat; La bătrânețe, creierul uman se lichefiază Înghețul va lovi astăzi, iar grămada de zăpadă, puternică, va stropi cu o scânteie autoluminoasă; iar din fulgi de nea înghețați îngrămădește un bust strălucitor de om Dezghețul va proshum - va deveni maro, grămada va fi străpunsă: totul va deveni flasc, sclipitor; si stai jos Petersburg Apollon Apollonovich Ableukhov era frig chiar și în copilărie: era rece și crep; sub noaptea geroasă metropolitană - mai abruptă, mai puternică, mai amenințătoare părea bustul lui strălucitor - autoluminos, scânteietor, răsărind peste noaptea de nord, totul mai mult decât acea briză putredă din care cădea prietenul său și care în ultima vreme s-a aprins ca un uragan Apollo Apollonovich Ableukhov a urcat înaintea uraganului; si dupa Singur, multă vreme și mândru a stat sub gura arzătoare a uraganului Apollo Apollonovich Ableukhov - autoluminos, înghețat și puternic; dar există o limită la toate: iar farfuria se topește Apollon Apollonovich Ableukhov s-a aplecat într-o noapte; într-o noapte s-a destrămat și a atârnat cu capul mare; iar el, elastic ca un arc, a căzut; sa întâmplat? Recent, pe un profil fără riduri, aruncat sfidător sub cer pentru a întâmpina nenorociri, au fluturat lumini roșii ale unei flăcări, din care putea să ia foc Rusia! Dar a trecut doar o noapte Și pe fundalul înflăcărat al Imperiului Rus în flăcări, în loc de un bărbat puternic în uniformă de aur, s-a dovedit a fi un bătrân hemoroidal, care stătea cu pieptul păros deschis, respirând intermitent, neras, neîngrijit, transpirat, în halat de casă cu ciucuri - el, bineînțeles, nu putea să alerge (după gropi, gropi, gropi) roții noastre de stat balansatoare! Norocul l-a trădat Desigur, nu evenimentele vieții sale personale, nici un ticălos notoriu, fiul său, și nici teama de a cădea sub o bombă, ca un simplu războinic cade pe teren, nu sosirea acolo a vreunei Anna Petrovna, puțin persoană cunoscută care nu are timp exact în niciun domeniu - nu a fost sosirea Annei Petrovna acolo (într-o rochie neagră, îmbrăcată și cu reticulă) și nu a fost deloc o cârpă roșie care a transformat purtătorul de semne de diamante strălucitoare în o grămadă topită Nu este timp Ați văzut deja căzuți în copilărie, dar încă soți celebri - bătrâni care timp de o jumătate de secol au respins cu fermitate loviturile - blonzi (mai adesea cheli) și înlănțuiți lideri în luptă de fier? I-am vazut În ședințe, în ședințe, la congrese, se urcau pe amvon în amidon alb ca zăpada și fracurile lor lucioase cu umerii întinși; bătrâni aplecați, cu fălcile căzute, cu dinți falși, fără dinți - - Am văzut - - au continuat, din obişnuinţă, să lovească în inimi, şi stăpânindu-se în amvon Și i-am văzut acasă Aruncându-mi la ureche prostii bolnave și stupide, însoțiți de încărcători liberi, s-au târât în birou și slobind acolo se lăudau cu un raft cu lucrări adunate legate Andrei Bely în Maroc, pe care l-am venerat cândva, cu care s-au tratat atât pe mine, cât și pe ei înșiși Sunt suparat! Exact la ora zece suna soneria: nu Semionici deschise usa; cineva a trecut acolo - în camera lui Nikolai Apollonovich; a stat acolo, a lăsat un bilet acolo STIU CE FAC Exact la ora zece, Apollon Apollonovich a băut cafea în sufragerie După cum știm, a fugit în sala de mese - înghețat, strict, bărbierit, răspândind mirosul de colonie și măsurând cafeaua cu un cronometru; și scărpinând podeaua cu pantofii, s-a târât astăzi la cafea într-o halat de casă: fără parfum, nebărbierit De la opt și jumătate până la ora zece dimineața a stat tăcut Nu s-a uitat la corespondență, nu a răspuns la saluturile slujitorilor, contrar obiceiului; iar când botul salivat al buldogului i se întindea pe genunchi, gura care mormăia ritmic Dragul meu Delvig mă cheamă, tovarăș de tinerețe vie, tovarăș de tinerețe plictisitoare - - apoi gura care

mormăia ritmic s-a înecat doar cu cafea: - "Uh ascultă: ia câinele " Ciupind și fărâmițând un coc francez, se uită în zațul negru de cafea cu ochi pietrificați La unsprezece și jumătate, Apollon Apollonovich, ca și cum și-ar fi amintit ceva, a început să se frământe și să se frământe; ochii i se aruncau neliniștiți, semănând cu un șoarece gri; a sărit în sus și cu pași de mărgele, tremurând, se repezi în camera de studiu, descoperind chiloți pe jumătate nasturi sub fusta deschisă a halatului Un lacheu se uită curând în camera de studiu pentru a-i aminti că caii erau gata; s-a uitat înăuntru - și, parcă înrădăcinat la fața locului, s-a oprit în prag Privea uimit cum, de la raft în raft, pe covoare catifelate răspândite pretutindeni, Apollon Apollonovich rula scara grea a cabinetului - gemând, gemuind, poticnindu-se, transpirat - și cum urca pe scară, cum, cu pericol pentru propria sa viață, el urcat sus, pe volume cu degetul a gustat praful; Văzându-l pe lacheu, Apollon Apollonovich și-a mestecat buzele cu dezgust și nu a răspuns la pomenirea plecării trântind legătura pe raft, a cerut cârpe Doi lachei i-au adus cârpe; aceste cârpe trebuiau să-i fie predate pe o perie de lustruit ridicată în sus (nu a lăsat nici măcar un Petersburg pe cine și nu a coborât el însuși); doi lachei au luat fiecare câte o lumânare cu stearina; doi lachei stăteau de o parte și de alta a scării cu mâinile lor pietrificate întinse - "Ridică lumina Da, nu așa Și nu așa Eh, da - mai sus: și mai sus " Până atunci, din spatele clădirilor din Zanev răsăriseră nori cu smocuri, s-au îngrămădit bâtele lor mohorâte, ca de simțit; vântul bate pe sticlă; semiîntunericul domina camera verzuie, încruntată; vântul urlă; iar mai sus, mai sus se întindeau două lumânări cu stearina de ambele părți ale scării care mergeau până la tavan; acolo, dintr-un nor prăfuit, chiar de sub tavan, roiau podele de culoarea șoarecilor și legănau perii purpuri - "Alteța Voastră!" - "Este treaba ta? " - "Vă rog să vă faceți probleme " - "Iartă-mă Unde s-a văzut asta " Apollon Apollonovich Ableukhov, un adevărat consilier privat, era acolo dintr-un nor de praf și nu-i auzea deloc: ce lucru! Uitând de tot în lume, a șters rădăcinile cu o cârpă, a bătut cu înverșunare volumele pe treptele scării; și în cele din urmă a strănutat: " Praf, praf, praf " - "Uite-te Privește-te! " - "Hai, eu cu o cârpă: așa, așa, așa, așa " - "Foarte bine-c! " Și s-a aruncat pe praf cu o cârpă murdară în mână Se auzi un trosnet alarmant al telefonului: suna Instituția; dar din casa galbenă au răspuns la trosnitul de alarmă al telefonului: " Excelența Sa? Da Se demnează să soarbă cafea Să raportăm Da Se servesc caii " Și telefonul trosni a doua oară; la crackul secundar al telefonului au răspuns din nou: - "Da da Ei încă stau la masă Da, am raportat Vom raporta Se servesc caii " Ei au răspuns la al treilea crack, deja indignat: - "Nici un caz, nu!" " Ei sortează cărți " - "Cai?" - "Servit " Caii, după ce au stat, s-au dus la grajd; scuipă cocherul: n-a îndrăznit să înjure - "O sterg!" - "Ah, ah, ah! N-ai vrea să vezi?" "Apchi " Și mâinile galbene tremurânde, înarmate cu volume, băteau pe raft Andrei Bely Clopotele zdrăngăneau pe hol: zdrăngăneau intermitent; s-a lăsat o tăcere între două izbucniri de clopote; o amintire a acestei tăceri - o amintire a ceva uitat, dragă - spațiul camerelor lăcuite a zburat; și-a intrat neintenționat în birou; bătrân, bătrân - a stat aici; și a urcat pe scări Urechea a ieșit din praf, capul întors: " Auzi? Asculta " Puțini cine ar putea fi? S-ar putea dovedi: acela este Nikolai Apollonovich, cel mai teribil ticălos, un disolut, un mincinos; s-ar putea dovedi: acesta este German Germanovich, cu hârtii; sau acolo - Kotoshi-Kotoshinsky; sau, poate, contele Nolden: totuși, Anna Petrovna s-ar fi putut dovedi - me-me-m³ Zankalo " Nu auzi?" - "Excelența dumneavoastră,

cum să nu auzi: se vor deschide acolo, presupun " Abia acum lacheii au răspuns la zăngănit; piatră, au continuat să strălucească Numai Semenych, rătăcind de-a lungul coridorului (mormăia tot timpul, tânjea la fel), enumerand plictiseala de dragul de a trimite accesoriile toaletei maestrului în șifon: - "Nord-est: cravate negre și cravate albe Gulerele, manșetele - est Ceasul este la nord" - numai Semionici, rătăcind de-a lungul coridorului (mormăia tot timpul, tânjea totuși), numai că a devenit alert, alarmat, și-a întins urechea în direcția sunetului de râs; a intrat cu picioarele in birou Un cal de luptă, credincios, răspunde astfel la sunetul unui corn: - "Îndrăznesc să observ: ei sună " Lacheii nu au răspuns Fiecare și-a scos lumânarea - până în tavan; chiar de sub tavan, din vârful scărilor, un cap gol ieșit în nori prăfuiți; o voce crăpată, agitată a răspuns: " Da! Și am auzit-o " Apollon Apollonovich, smulgându-se dintr-un volum gros, legat, singurul a răspuns: Da , da, da " - "Știi " - "Ei sună sună " Inexprimabil aici, dar ceva clar pentru amândoi, simțiră amândoi să știe, pentru că se înfiorară - amândoi: "Grăbește - fugi - grăbește-te! - "Aceasta este o doamnă " - "Ea este Anna Petrovna!" Grăbește-te, fugi, grăbește-te: a zguduit din nou! Aici lachei au aprins lumânări și au pășit în coridorul întunecat (Semyonici a călcat primul) De sub tavan, în lumina verzuie a dimineții din Sankt Petersburg, Apollo Apollonovich Ableukhov - un șoarece gri - Petersburg vaya kucha - se agita neliniștit cu ochii; gâfâind, începu cumva să alunece în jos, gemuind, sprijinindu-se de treptele scărilor cu pieptul păros, cu umărul și bărbia încrețită; a alunecat în jos - și de parcă ar fi pornit într-un mic lovitură spre scări, cu o cârpă murdară de curățat în mână și cu fusta deschisă a halatului, întinzându-se în aer într-un jamb fantastic Aici s-a împiedicat, aici a stat, a respirat și a simțit pulsul cu degetul Iar un domn cu mustăți pufoase, într-o uniformă strâns cu nasturi, cu o talie strânsă, în manșete albe orbitoare, cu steaua Annei pe piept, urca deja scările, condus respectuos de Semyonci; pe tavă, ușor tremurând în mâinile bătrânului, zăcea o carte de vizită lucioasă cu o coroană nobilă Apollon Apollonovich, cu tivul halatului înfășurat, se uită agitat din spatele statuii lui Niobthi la un bătrân demn și pufos Într-adevăr, arăta ca un șoarece VOI FI CA UN NEBUN Petersburg este un vis Dacă ați fost în Petersburg într-un vis, știți fără îndoială intrarea grea: există uși de stejar cu sticlă oglindă; sticla vad acesti trecatori; dar nu sunt niciodată în spatele acestor ochelari Buduganul de aramă cu cap greu strălucea tăcut din spatele oglinzii acelor ochelari Există un umăr înclinat, în vârstă de optzeci de ani: este visat de ani de zile de acei trecători întâmplători pentru care totul este un vis și care sunt un vis; pe acest umăr înclinat al unui bătrân de optzeci de ani cade o pălărie întunecată; portarul în vârstă de optzeci de ani strălucește și el de acolo cu dantelă argintie, amintind de un însoțitor dintr-un birou de cortegiu funerar la plecarea unei slujbe Se întâmplă mereu Pe umărul octogenar al portarului se sprijină liniștit o buzdugană grea cu cap de aramă; iar portarul, încoronat cu o pălărie cocoșată, adoarme ani de zile deasupra Birjevka Apoi portarul se va ridica și deschide ușa Fie după-amiaza, dimineața, seara, vei trece pe lângă ușa aceea de stejar - după-amiaza, dimineața, seara vei vedea și un buzdugan de aramă; vei vedea galon; vei vedea o pălărie întunecată Cu uimire, te oprești în fața aceleiași vederi Același lucru l-ai văzut la ultima ta vizită Au trecut deja cinci ani: evenimentele s-au agitat plictisitor; China s-a trezit deja; iar Port Arthur a căzut; regiunea noastră Amur este inundată de fețe galbene; s-au trezit legendele despre călăreții de

fier ai lui Genghis Khan Andrei Bely Dar viziunea vremurilor vechi este neschimbată, permanentă: un umăr de optzeci de ani, o pălărie cocoșată, un galon, o barbă Într-o clipă, dacă barba albă din spatele paharului este atinsă, dacă buzduganul uriaș este pompat, dacă orbitorii galoane de argint scânteie, ca niște șuvoaie otrăvitoare care curg din jgheaburi, amenințând holera și tifoidă pentru locuitorul de la subsol, dacă toate asta va fi, iar anii vechi se vor schimba, te vei învârti, ca nebunii, pe bulevardele Petersburg Un firicel otrăvitor din jgheab se va revărsa odată cu frigul creier al lunii octombrie Dacă acolo, în spatele intrării în oglindă, un buzdugan cu cap greu ar fulgeră rapid, cu siguranță, sigur, holera și tifosul nu ar zbura aici: China nu s-ar îngrijora; nici Port Arthur nu a căzut; regiunea noastră Amur nu ar fi inundată de împletituri; Călăreții lui Genghis Khan nu s-ar fi ridicat din sicriele lor vechi de secole Dar ascultă, ascultă: călcând călcând din stepele trans-Urale Vin vagabondii Aceștia sunt călăreții de fier Înghețată ani de zile deasupra intrării unei case negru-gri, cu mai multe coloane, aceeași cariatidă a intrării încă atârnă: un colos de piatră cu barbă groasă Cu un zâmbet trist de o mie de ani, cu un gol întunecat, atârnă de ani de zile ziua ochilor pătrunzători: atârnă obosită; de o sută de ani cornișa cornișului balconului cade pe spatele capului bărbosului și pe coatele mâinilor de piatră O frunză de viță de vie sculptată din piatră și ciucuri de struguri de piatră i-au încolțit coapsele Picioarele cu copite negre, ca de capră, apăsate puternic în perete Bătrân, bărbos de piatră! A zâmbit mulți ani deasupra zgomotului străzii, s-a ridicat mulți ani deasupra verilor, iernilor, primăverii - bucle rotunde de mulaje ornamentale Vara, toamna, iarna: din nou - vara si toamna; el este la fel; iar vara este poroasă; înghețată, iarna sângera cu gheață; în izvoare curgeau picături din gheața celor și țurțuri Dar el este același: anii trec pe lângă el Este timpul pentru o cariatidă până la talie Din atemporalitate, ca deasupra liniei timpului, s-a aplecat peste săgeata dreaptă a bulevardului O cioară se cocoța pe barbă: crocnind monoton pe bulevard; acest bulevard alunecos și umed aruncă o strălucire metalică; aceste plăci umede, atât de sumbru luminate de o zi de octombrie, reflectă: un roi noros verzui, chipuri verzui ale trecătorilor, pâraie argintii care curg din jgheaburi hohote Un bărbat cu barbă de piatră, ridicat deasupra vârtejului evenimentelor, zile, săptămâni, ani, sprijină intrarea în Instituție Ce mai zi! Dimineața încă au început să bată, să ciripească, să șoptească picături; de pe străzile de la malul mării cenușiu cețos; cărturarii treceau în perechi; un portar cu o pălărie cocoșată le deschise ușa; și-au atârnat pălăriile și hainele umede pe umerase, alergau pe treptele de pânză roșie, alergau alb- Petersburg vestibul îngropat, și-au ridicat ochii spre portretul ministerial; și merseră prin holurile neîncălzite până la mesele lor reci Dar cărturarii nu au scris: nu era nimic de scris; nu s-a adus nicio hârtie de la biroul directorului; nu era nimeni în birou; buștenii trosneau în șemineu Deasupra mesei pupa, de stejar, chel nu se umfla cu vene temporale; ea nu se uita de sub sprâncene spre locul în care florile de colț de monoxid de carbon curgeau într-un stol zgomotos în șemineu: în acea cameră singuratică, flăcări de monoxid de carbon încă mai curgeau inactiv în șemineu peste o grămadă încinsă de lumini crăpate; rupte acolo, smulse și rupte - faguri roșii de cocoș, zburând cu repeziciune în horn, să se îmbine peste acoperișuri cu ardere, cu funingine otrăvită și să atârnă permanent peste acoperișuri într-o ceață sufocantă, corozivă Nu era nimeni în birou Apollon Apollonovich nu a mers la biroul directorului în acea zi Deja obosit de așteptare; o

șoaptă nedumerită flutura de la masă la masă; zvonurile pluteau; și - - necazurile păreau să fie; în biroul directorului adjunct trompeta telefonică trosni: - "Ai plecat? Nu se poate? Raportează că prezența este necesară nu poate fi " Și telefonul a ciripit a doua oară: - "Ai raportat? Mai stă la masă? Raportează că timpul se scurge " Vicedirectorul stătea cu falca tremurândă; și-a întins mâinile nedumerit; o oră și jumătate mai târziu a coborât treptele de catifea într-o pălărie înaltă Ușile de la intrare s-au deschis A sărit în trăsură Douăzeci de minute mai târziu, în timp ce urca treptele casei galbene, a văzut cu uimire cum Apollon Apollonovich Ableukhov, șeful lui cel mai apropiat, cu fundul îndoit al unei haine urâte, de culoarea șoarecelui, îl privea agitat din în spatele statuii lui Niobe " Apollo Apollonovich", a strigat cavalerul Anninsky, cu părul cărunt, văzând bărbia încrețită a senatorului din spatele statuii, iar purtătorii au început să ajusteze ordinea mare a gâtului de sub cravată " Apollon Apollonovich, ce mai faci, unde ești? Și te-am făcut, te-am spălat, te-am sunat, te-am sunat, am sunat Te aştept " - "Eu eu-me-eu", mestecă bătrânul aplecat, "Îmi aranjez biblioteca Scuză-mă, părinte", a adăugat el mormăind, "ce fac, acasă" Și cu mâinile arătă spre halatul lui zdrențuit " Ce este, ești bolnav? Uh, uh, uh - da, pari că ești umflat Eh, se umflă? musafirul și-a atins respectuos degetul acoperit de praf Apollon Apollonovich și-a scăpat cârpa murdară de curățat pe parchet - "Nu e momentul, apoi m-am demnita să se îmbolnăvească Și sunt aici cu veștile Vă felicit: greva generală este la Morovtrinsk " Andrei Bely - "De ce ești? Eu mө-mө-mө sunt sănătos", apoi fața bătrânului s-a dezintegrat nemulțumit în riduri (a primit vestea grevei indiferent: se pare că nu putea fii mai surprins de orice) - "și te rog: început, știi, praf" - "Praf?" - "Așa că am făcut-o cu o cârpă" Vicedirectorul cu guler pufos se aplecă acum respectuos în fața acestei epave cu umeri rotunzi și încercă să înceapă să prezinte o lucrare extrem de importantă, pe care o întinsese în fața lui pe o masă de sidef din salon Dar Apollon Apollonovich l-a întrerupt din nou: - "Praful, știi, conține microorganisme de boli Deci sunt varicela " Dintr-o dată, această ruină cu părul cărunt, doar așezată, într-un scaun Empire, a sărit repede în sus, sprijinindu-și mâna de mâner; degetul îngropat în hârtie rapid cealaltă mână - "Ce este?" " Așa cum tocmai ți-am raportat " - "Nu, domnule, scuzați-mă >> - Apollon Apollonovich a căzut înverșunat la hârtie: a devenit mai tânăr, a devenit alb, a devenit - roz pal (nu mai putea fi roșu) - "Stai! Au înnebunit? Ai nevoie de semnătura mea? Sub o asemenea semnătură?!" - "Apollo Apollonovich " " Nu-ți voi da o semnătură " - "Da, este o revoltă!" - "Schimbă-l pe Ivanchevski " - "Ivanchevski a fost înlocuit: ai uitat?" - "Nu voi da o semnătură " Apollon Apollonovich, cu fața întinerită, cu tivul indecent deschis al halatului de casă, plesni înainte și înapoi prin sufragerie, ascunzându-și mâinile la spate, coborându-și capul chel jos: apropiindu-se de oaspetele uluit, împroșca cu salivă: " Cum au putut să gândească? Una este să ai o putere fermă, administrativă, iar alta este o încălcare a ordinii directe, legale " Apollo Apollonovich", a raționat cavalerul lui Anninsky, "ești un om dur, ești rus Am sperat Nu, bineînțeles că semnezi " Dar Apollon Apollonovich învârti creionul care se răsărise între două încheieturi; se opri, se uită vigilent la hârtie: creionul era rupt, crăpat; încântat, îşi bandaja acum ciucurii halatului cu o falcă furioasă tremurândă - "Eu, tată, sunt un om de la școala Plehve știu ce fac Ouăle de găină nu învață " - "Eu-mme nu-mi voi da semnătura " Tăcere Petersburg " E-emme Eu-emme " Și și-a umflat obrajii cu un balon Un domn cu perciune pufoase cobora nedumerit

scările; îi era clar: cariera senatorului Ableukhov, construită de-a lungul anilor, s-a prăbușit La plecarea directorului adjunct al instituției, Apollon Apollonovich a continuat să se plimbe cu mare furie printre fotoliile Imperiului Curând s-a pensionat; a reapărut curând: sub braț a târât un dosar greu de hârtii pe o masă de sidef, sprijinindu-și dosarul și umărul de partea lui încă dureroasă; Punându-i în față acest dosar cu hârtii, Apollon Apollonovich a sunat la sonerie și i-a ordonat imediat să facă o lumină în fața lui Din cauza notelor, semnelor de întrebare, paragrafelor, liniuțelor, din cauza ultimei lucrări, pe focul șemineului s-a ridicat un cap mort; buzele mormăiră pentru sine: - "Nimic, domnule Deci " A fiert, și despărțind codul fierbinte și scântei de la sine, o grămadă fierbinte înăbușită de căldură - purpuriu, auriu; buștenii erau împrăștiați cu cărbuni Chel s-a ridicat la șemineu cu o gură sardonică, rânjită și cu ochii îngustați, imaginându-și cum acum un carierist furios, definitiv, zbura de lângă ea prin nămol, oferindu-i lui, Ableukhov, doar o afacere ticăloasă cu o conștiință nepătată " Eu, domnilor mei, sunt un om de la școala Plehve Știu ce fac Unul și așa, domnilor " Un creion șlefuit ascuțit - aici sare în degete; un creion ascuțit a căzut pe hârtie în stoluri de semne de întrebare; aceasta este ultima lui afacere; într-o oră această afacere va fi terminată; o oră mai târziu, Instituţia va trosni - în telefon: cu veşti de neînţeles O trăsură a zburat până la cariatida de la intrare, dar cariatida nu s-a mișcat: bărbosul era un bătrân, de piatră, sprijinind intrarea în Instituție Anul l-a eliberat din păduri O mie opt sute douăzeci și cinci s-au năruit în zilele de decembrie; s-au înfuriat; zilele lui ianuarie au izbucnit atât de recent: era anul nouă sute cinci Barba de piatra! Totul era sub ea și totul sub ea a încetat să mai fie Ce a văzut, nu a spus nimănui Își amintește, de asemenea, cum coșerul își frâu cuplul de sânge, cum fumul curgea din spatele grele ale cailor; un general într-o pălărie cocoșată, într-un pardesiu înaripat, împodobit cu castori, a sărit grațios din trăsură și, strigând "Ura", a alergat pe ușa deschisă După aceea, cu strigăte de "Ura", generalul a călcat în picioare podeaua pervazului balconului cu piciorul alb Numele va fi ascuns de bărbosul, susținând cornișa cornișului balconului; bărbosul de piatră știe încă acel nume Andrei Bely Dar nu va vorbi despre asta Nu va spune nimănui niciodată despre lacrimile prostituatei de astăzi, care se adăposteau noaptea sub el pe treptele de la intrare Nu va spune nimănui despre ultimele vizite ale ministrului: purta o pălărie de formă; și în ochii lui era o adâncime verzuie; ministrul cu părul cărunt, coborând din sania lui ușoară, și-a mângâiat mustața bine îngrijită cu o mănușă cenușie suedeză Apoi a alergat repede prin ușa deschisă ca să se gândească la ferestre O pată facială palidă, lipită de sticlă, ieșea în evidență - ieși de acolo; un trecător nu ar fi ghicit, mângâind acest loc, în acel loc presat, un trecător ocazional nu ar fi ghicit în acel loc presat persoana imperioasă care controlează destinele rusești de aici Bărbosul îl cunoaște; și - își amintește; dar a spune - nu voi spune - nimănui, niciodată! E timpul, prietene, e timpul; inima cere liniște Zilele curg după zile și fiecare zi ia o Particulă de viață; iar tu și eu împreună Trebuie să trăim; si acolo - uite: si vom muri Așa îi spunea prietenului său singuraticul, ministrul singuratic, acum odihnit Și a plecat - și a plecat de la Rus', Urcat de el Si pacea fie asupra lui Dar portarul cu buzdugan, adormind peste Birjevka, cunoștea bine fața epuizată: Vyacheslav Konstantinovich , slavă Domnului, este încă amintit în Instituție, dar binecuvântată amintire a împăratului Nikolai Pavlovici nu mai este amintită în Instituție: ei amintiți-vă de

holurile albe, coloanele, balustradele Își amintește de bărbatul cu barbă de piatră Din atemporalitate, parcă deasupra liniei timpului, s-a aplecat peste o săgeată dreaptă a bulevardului, sau peste o lacrimă amară, sărată, străină - umană? Nu există fericire în lume, dar există pace și voință Multă vreme am visat la o cotă de mult timp, un sclav obosit, am plănuit o evadare la mănăstirea muncii îndepărtate și a nɵg pur Chel se ridică, gura mefistofeliană, decolorată, zâmbește senil la izbucniri; blițurile devin roșii la față; ochii sunt încă arși; și totuși - ochi de piatră: albaștri - în goluri verzi! Ochi reci, surprinși; și - gol, gol Vremurile, sorii, luminile au fost aprinse de necazuri Toată viața este doar o neclaritate Merita? Nu, nu ar trebui: Petersburg - "Eu, domnilor mei, ai școlii Plehve Eu, domnilor mei sunt eu-me-eu " cade chel În Instituție, șoaptele fluturau de la masă la masă; deodată uşa se deschise: un funcţionar cu faţa complet albă alergă la telefon - "Apollon Apollonovich se retrage " Toți au sărit în sus; grefierul-șef Legonin a izbucnit în plâns; și toate acestea au apărut: un zumzet idiot de voci, pași neuniformi, o voce inteligibilă din camera vicedirectorului; și - trosnetul telefonului (în al nouălea departament); vicedirectorul stătea cu falca tremurândă; în mâna lui, receptorul telefonului dansa cumva: Apollon Apollonovich Ableukhov, de fapt, nu mai era șeful Instituției Un sfert de oră mai târziu, într-o uniformă strâns cu nasturi și talie strânsă, directorul adjunct cu părul cărunt, cu steaua Annei pe piept, dădea deja ordine; douăzeci de minute mai târziu, fața lui proaspăt bărbierită, întinerită de emoție, o duse prin holuri Astfel a avut loc un eveniment de o importanță de nedescris GADINA Apele clocotite ale canalului s-au repezit în locul unde, din întinderile frenetice ale Câmpului lui Marte, vântul răbufnea în desișul gemând cu ramuri: ce loc groaznic! Un loc groaznic era încoronat cu un palat magnific; cu turnul întins în sus, semăna cu un castel ciudat: roșu-roz, piatră grea; omul încoronat locuia între acele ziduri; nu acum era; acel purtător de coroană nu mai este În împărăția Ta adu-ți aminte de sufletul lui, Doamne! Palatul roșu-roșu ieșea în evidență cu vârful întins dintr-un desiș zumzăit de ramuri noduri, complet fără frunze; crengile se întindeau spre cer în rafale plictisitoare și, legănându-se, prindeau fulgii curgătoare de ceață; crocnind, o cioara se ridica; a decolat, a pompat peste fulgi și a căzut înapoi Pasajul a traversat acel loc Două căsuțe roșii zburau spre ei, formând un fel de arc de ieșire în piața din fața palatului; și părea că se sprijină pe vârfurile călcâielor ale trunchiului; Spitz-ul înalt ieșea din cauza fulgilor de ceață Statuia ecvestră se profila neclar din piața ceață; Vizitatorii care trec în Sankt Petersburg nu acordă atenție acestei statui; Stau mereu în fața ei mult timp: o statuie magnifică! Păcat că un nenorocit batjocoritor, în ultima mea călătorie, i-a aurit baza Autocratul și strănepotul au construit această statuie pentru stră-străbunicul său , autocratul a locuit în acest castel; aici a rămas fără n³- A Bely Andrei Bely zile fericite - în castelul de piatră roz; nu a lânzit mult aici; nu putea lâncevi aici; între deşertăciunea egoistă şi impulsurile nobilimii i-a fost sfâşiat sufletul; din acest suflet sfâşiat a zburat spiritul infantil Probabil, un cap cu nasul moale, în bucle albe, a apărut de mai multe ori în ambrazura ferestrei; există o fereastră - nu este de la asta? Iar un cap cu nasul moale, în bucle, cerceta langoros spațiile din spatele geamurilor; iar ochii lor erau cufundați în stingerea trandafirie a cerului; sau altfel: ochii s-au oprit asupra vânatului argintiu și asupra furunculelor reflecțiilor lunare într-un tufiș dens de frunze; la intrare stătea o santinelă pavloviană cu o pălărie

triunghiulară cu boru și a luat un paznic cu un pistol la ieșirea unui general cu piept de aur într-o panglică de Sfântul Andrei, îndreptându-se spre o trăsură de aur pictată cu acuarele; un cocher cu flăcări roșii se ridica dintr-o capră crescută; pe spatele trăsurii stăteau negri cu buze mari Împăratul Pavel Petrovici, după ce a aruncat o privire peste toate acestea, a revenit la o conversație sentimentală cu o domnișoară de onoare din muselină, iar domnișoara de onoare a zâmbit; pe obrajii ei erau două gropițe viclene și o muscă neagră În acea noapte fatidică, argintul lunar s-a revărsat în același pahar, căzând pe mobilierul greu al dormitorului imperial; a căzut pe pat, prefăcându-i cupidonul viclean și sclipitor în aur; iar pe perna palida se profila un profil, ca schitat cu cerneala; undeva clopoţeii sunau; de undeva se conturau trepte Nu trecuseră nici trei clipe - iar patul era mototolit: în locul unui profil palid se umbrise o adâncitură a capului; cearșafurile erau calde; decedat - nu a fost; o mână de ofițeri blond cu săbii goale și-au plecat capul în fața cutiei goale; au spart ușa încuiată din lateral; o voce de femeie plângea; deodată, mâna ofiţerului cu buze roz ridică jaluzelele grele; de sub muselina coborâtă, pe fereastră, în argint transparent - o umbră neagră, slăbită, tremura acolo Și luna a continuat să-și curgă argintul ușor, căzând pe mobilierul greu al dormitorului imperial; a căzut pe pat, întorcându-i cupidonul de aur care strălucea din capul patului; a căzut și pe profil, alb de moarte, parcă trasat cu cerneală Undeva băteau clopoţeii; paşi călcaţi în depărtare Nikolai Apollonovici privi fără sens în jurul acestui loc mohorât, fără să sesizeze deloc că fizionomia bărbierită a sublocotenentului său purtător se întorcea din când în când către vecinul său, ca să spunem așa; privirea cu care locotenentul Likhutin își cerceta victima purtată părea plină de curiozitate; s-a răsucit neliniștit tot drumul; a împins în lateral tot drumul Nikolai Apollonovich a ghicit treptat că Serghei Sergheevici era insuportabil să-l atingă chiar dacă lateral; și iată-l împins, răsplătindu-și tovarășul de călătorie cu o mică lovitură de șocuri În acest moment, vântul i-a smuls pălăria italiană cu boru lui Ableukhov, iar cu o mișcare involuntară, aceasta din urmă a prins-o în genunchi Petersburg cu Serghei Sergheevici; o clipă a atins și degetele care se osificau, dar degetele lui Serghei Sergheicici tremurau și, cu o vădită spaimă dezgustătoare, săriră brusc în lateral; cotul unghiular se mişcă Locotenentul Likhutin nu a experimentat acum atingerea pielii unei cunoștințe și, s-ar putea spune, a unui prieten din copilărie, ci a unei reptile doborât pe loc Ableukhov a observat acel gest; la rândul său, a început să se uite cu frică la prietenul său din copilărie, cu care fusese cândva la tine; tu, Seryozhka, adică Serghei Sergeyevich Likhutin, ai devenit mai tânăr, ei bine, corect, cu opt ani de la ultima lor conversație, transformându-se în "Serjojka" de la Serghei Sergheici; dar acum acest "Cercel" cu obsechiozitate nu a băgat în seamă planurile gândirii lui Abluhov, ca acum opt ani, pe socul, în parcul bătrânului bunic; au trecut opt ani; și toți cei opt ani l-au schimbat: socul s-a rupt de mult și el se uită obsequios la Serghei Sergheici Relația lor inegală s-a răsturnat; și totul, totul - a mers în ordine inversă; privirea idioată, haina, smuciturile cotului unghiular și alte gesturi de nervozitate, citite de Nikolai Apollonovich ca gesturi de dispreț - toate, toate acestea au dus la reflecții triste asupra vicisitudinilor relațiilor umane; acest loc îngrozitor a inspirat și gânduri melancolice: un palat roșu-trandafir, un urlet sălbatic și o grădină neagră care trage spre cer, două căsuțe roșii și o statuie ecvestră; cu toate acestea, grădina, castelul,

statuia erau deja în spatele lor Și Ableukhov a devenit slăbit - "Tu, Serghei Sergheevici, părăsești serviciul?" - "Huh?" - "Serviciul " - "După cum vezi " Iar Serghei Sergheevici l-a privit cu o asemenea privire de parcă nu l-ar fi cunoscut pe Ableuhov; îl privi din cap până în picioare "Te-aș sfătui, Serghei Sergheevici, să-ți ridici gulerele și să ai gâtul rece, iar pe vremea asta, de fapt, nu costă nimic - este ușor " " Ce este?" " Este ușor să apuci o broască râioasă" - Și în cazul tău, mormăi Likhutin plictisitor; răsună pufnitul lui agitat - "?" - "Da, nu vorbesc de gât las serviciul pe treaba ta, adică nu pe treaba ta și anume: mulțumesc ție" " Un indiciu", aproape a exclamat Nikolai Apollonovici și a surprins o altă privire: nu se uită niciodată la cunoștințe așa, dar arată așa, poate, la o minune de peste mări fără precedent, care aparține unui cabinet de curiozități (nu într-un taxi, nu pe un bulevard - cu atât mai mult) Andrei Bely Cu o asemenea priveliște, trecătorii ridică ochii spre elefanți, petrecuți uneori noaptea târziu în oraș, de la gară la circ; își vor ridica ochii, vor da înapoi şi - nu vor crede ochilor lor; acasă vor spune: " Vrei să crezi, ne-am întâlnit cu un elefant pe stradă!" Dar toată lumea râde de ei O asemenea curiozitate a fost exprimată în ochii lui Likhutin; nu era nicio indignare în ei; era, poate, dezgust (ca din cartierul cu boa constrictor); reptilele târâtoare nu vor provoca furie - pur și simplu vor fi uciși cu orice: pe loc Nikolai Apollonovich se gândea prin cuvintele filtrate ale locotenentului că locotenentul părăsește serviciul - din cauza lui singur; da, Sergey Sergeyevich Likhutin va pierde ocazia de a fi în serviciul public după ce se va întâmpla acum acolo între amândoi; apartamentul, evident, va fi gol (reptila va fi zdrobită în ea) Așa, așa ceva se va întâmpla Nikolai Apollonovich se temea serios aici; se frământă pe loc și - și: toate cele zece degete ale lui, tremurând, reci, strânseră de mâneca locotenentului secund - "Huh? Ce este asta? De ce ești tu?" O casă se profilează aici sus, o casă de culoarea jeleului, mobilată de sus în jos cu stucaturi gri: bucle rococo (poate că a servit cândva drept refugiu pentru aceeași domnișoară de onoare cu o muscă neagră, cu două gropițe viclene pe obrajii de crin)) - "Serghei Sergheevici Eu, Serghei Sergheevici trebuie să vă mărturisesc O, ce rău îmi pare Extrem de trist: comportamentul meu · Eu, Serghei Sergheevici, m-am comportat Serghei Sergheevici rușinos, deplorabil Dar eu, Serghei Sergheevici, am o scuză - da, există, există o scuză Ca persoană luminată, umană, ca personalitate strălucitoare, nu ca oricare altul, Serghei Sergheevici, vei putea înțelege totul Nu am dormit în noaptea aceea, adică am vrut să spun, sufăr de insomnie Medicii m-au găsit ", - se aplecă la o minciună, - "adică poziția mea este foarte, foarte periculoasă Oboseală cerebrală cu pseudo-halucinații, Serghei Sergeevich (din anumite motive, cuvintele lui Dudkin au fost amintite) Ce zici?" Dar Serghei Sergheevici nu a spus nimic: a privit fără indignare; și era dezgust în privire (ca din cartier cu un boa constrictor); reptilele nu provoacă furie: ele sunt doborâte pe loc - "Pseudo-halucinații " a insistat Ableuhov implorător, speriat, mic, picior strâmb, uitându-se în ochi (ochii nu i-au răspuns ochilor); a vrut să se explice imediat; și - aici, într-un taxi: să se explice aici - nu într-un apartament; şi astfel intrarea fatidică nu este departe; dacă înainte de intrare nu reușesc să ajungă la o înțelegere cu ofițerul, atunci - totul, totul, totul: se va termina! Con-che-but!! Va avea loc o crimă, o insultă printr-o acțiune sau doar o luptă urâtă va avea loc: " Eu eu eu " - "Coborâți; a sosit " Petersburg Nikolai Apollonovici se uită înaintea lui cu ochi mici, care nu clipesc - se uită la smocuri albăstrui de

ceață, din care stropeau picături, învolburând bule metalice pe bălțile care gâlgâiau Locotenentul Likhutin, care sărise jos pe trotuar, îi aruncă banii șoferului de taxi și stătea acum în fața taxiului, aşteptând pe fiul senatorial; acesta a fost întârziat " Stai, Serghei Sergheevici: era un băț cu mine Ah? Unde este ea? Mi-am scăpat băţul? A căutat băţul; dar băţul a dispărut fără urmă; Nikolai Apollonovich, complet palid, își întoarse neliniştit ochii rugători în toate direcţiile " Ei bine? Ce?" - Da, stick Capul lui Ableukhov se afundă adânc în umeri, iar umerii i se legănau; gura s-a întredeschis strâmb; Nikolai Apollonovici se uită în fața lui cu ochi mici, neclintiți, la smocuri albăstrui de ceață; și - în afara locului Aici Serghei Sergheici Likhutin a început să respire furios, nerăbdător; el, apucându-l pe Ableukhov de mânecă, deși delicat, dar ferm, a început să-l coboare cu grijă din cabină, stârnind vădită curiozitate a portarului casei - a început să-l debarce ca un balot plin de mărfuri Dar Nikolai Apolonovici, care fusese doborât, a apucat mâna lui Lihutin cu unghiile: de îndată ce trec prin această ușă, în întuneric, la urma urmei, mâna poate, poate, să ia o ipostază indecentă în raport cu a lui, a lui Nikolai Apollonovich , obraz; în întuneric nu poți sări înapoi; și - s-a terminat: mișcarea corpului va fi finalizată; familia Ablukhov va rămâne pentru totdeauna în dizgrație (nu au fost niciodată bătuți) Și chiar așa, locotenentul Likhutin (asta e nebun!) A apucat cu mâna liberă de gulerul pelerinii italiene; iar Nikolai Apollonovici a devenit mai alb decât un in - "Merg, voi merge, Serghei Sergheevici " Instinctiv, își apăsă călcâiul de părțile laterale ale treptei din față; totuși, imediat s-a răzgândit, ca să nu pară un haz Ușa de la intrare s-a trântit ÎNTUNERIC Întunericul total i-a cuprins în intrarea neluminată (aceasta se întâmplă în primul moment după moarte); imediat s-a auzit gâfâitul sublocotenentului în întuneric, însoțit de mici exclamații cu mărgele - "Eu stăteam aici: cam - stăteam aici stăteam, pentru mine, știi " Andrei Bely " Așa ești, Nikolai Apollonovich? Așa ești, domnule?" " - "Într-o criză complet nervoasă, supunând asocierilor dureroase de idei " - "Asociații? De ce nu vă mutați? Cum ați spus - la asociații? " - "Doctorul a spus Eh, ce târâi? Nu mă târâi: pot merge singur " - "Pentru ce te apuci de mână? Nu te apuca, te rog", se auzea deja mai sus " Și nu cred că " - "Apucă " - "Îți spun " - s-a auzit și mai sus - "Doctorul a spus", a spus doctorul: o tulburare rară a creierului, așa și așa: domino și toate chestiile alea Tulburare cerebrală , scârțâi deja de undeva deasupra Dar tot undeva mai sus, o voce neașteptată, bine hrănită a exclamat cu voce tare: - "Bună ziua!" Era chiar la ușa Likhutinilor - "Cine este acesta?" Serghei Sergheevici Likhutin ridică vocea nemulțumit din cel mai perfect întuneric - "Cine este acesta aici?" și Nikolai Apollonovich ridică vocea cu mare ușurare; în același timp, a simțit: mâna care îl apucase s-a rupt, a căzut - mâna; și - chibritul a declanșat ușurare O voce necunoscută și dolofană a continuat să proclame: - "Și stau aici pentru mine Sun, sun - ei nu îl deblochează Și vă rog să-mi spuneți: voci familiare Când se lovea un chibrit, erau indicate degete albe ca puf cu o grămadă dintre cele mai luxoase crizanteme; iar în spatele lor, în întuneric, a apărut și silueta impunătoare a lui Wergefden - de ce era aici la ora aceea " Cum? Serghei Sergheevici? - "Ras? " - "Cum! În civil " Și apoi, prefăcându-se că Ableukhov a fost observat pentru prima dată de el (Ableukhov, spunem de la noi înșine, a observat imediat), a lovit un chibrit și cu sprâncenele foarte ridicate, Vergefden a început să-l privească din spatele crizantemelor care se legănau în el mână - "Și Nikolai Apollonovich este aici? Cum este

sănătatea ta, Nikolai Apollonovich? aseară " Meciul a lovit din nou; doi ochi batjocoritor se uitau din flori: Vergefden știa perfect că Nikolai Apollonovich nu a intrat în Lihutin Petersburg casa de schi; Văzându-l atât de evident atras de uşă, din motive de decenţă seculară, Wergefden s-a grăbit: - "Nu te deranjez? Cert este că sunt doar un minut nu am timp Suntem copleșiți până în gât Apollon Apollonovich, tatăl tău, mă așteaptă După toate indicațiile, se așteaptă o grevă Cazurile sunt până la gât " Nu au avut timp să-i răspundă, pentru că ușa s-a deschis repede; de la uşă a apărut un fluture de in plin de amidon, un fluture aşezat pe o şapcă " Mavrushka, sunt la momentul nepotrivit?" - "Vă rog, doamna este acasă, domnule " - "Nu, nu, Mavrushka E mai bine, îi dai aceste flori stăpânei Aceasta este o datorie ", i-a zâmbit lui Serghei Sergheici, ridicând din umeri, așa cum un bărbat ridică din umeri și îi zâmbește unui bărbat după o zi petrecută împreună într-o societate seculară de doamne - "Da, datoria mea față de Sofia Petrovna este pentru numărul de fi fok spus " Și a zâmbit din nou: și - s-a prins: " Ei bine, la revedere, prietene Adio, Nikolai Apollonovich: pari obosit, nervos " Pașii au căzut ca o lovitură; iar de acolo, de pe platforma de jos, a zburat din nou: " Și nu poți face totul cu cărțile " Nikolai Apolonovici aproape că a strigat: - "Și eu, German Germanovich Și e timpul să mă duc acasă Nu e pe drum pentru noi?" Dar treptele au căzut, și - bam: ușa s-a trântit Aici Nikolai Apollonovich se simțea din nou singur; și din nou - capturat; da, de data asta definitiv; capturat în fața lui Mavrushka Pe chipul lui, pe chipul lui Mavrushka era scrisă groază - nedumerire și spaimă, în timp ce pe chipul locotenentului era scrisă o bucurie satanică sinceră; transpirat, și-a scos batista din buzunar cu mâna liberă, strângând, apăsând de perete, târâind, târâind, împingând cu cealaltă mână liberă silueta zbătută a unui student La rândul ei: figura de rebound s-a dovedit a fi flexibilă, ca o anghilă; la rândul său, această siluetă, luptându-se singură, a sărit pe ușă - departe, departe; împins, a împins și a apăsat; așa că, după ce lovim un picior într-un furnicar, sărim instinctiv înapoi, văzând mii de furnici roșii, repezindu-se agitate pe o grămadă zdrobită de un picior; și apoi un foșnet dezgustător vine din morman; S-a transformat într-adevăr, pentru Nicolas Ableukhov, casa cândva atrăgătoare într-un furnicar zdrobit sub picioare? Ce ar putea gândi aici uluită Mavrushka? La urma urmei, Nikolai Apollonovich a fost împins înăuntru Andrei Bely Te rog , bine ai venit " Era încă împins; dar pe hol, observând ultimele firimituri de demnitate, uitându-se în jur la cuierul galben cunoscut să arate ca stejarul, iar lângă sertarul din fața oglinzii, privind același mâner spart, remarcă: - "Sunt pentru tine de fapt nu pentru mult timp " Și aproape că i-a dat mantia lui Mavrushka (fu - căldură și miros de încălzire cu abur); și - un chimono roz! O bucată din satin flutura de pe hol în camera alăturată: o bucată din Sofia Petrovna însăși; mai precis - rochiile Sofiei Petrovna Nu era timp să se gândească Mantaua nu a fost predată, pentru că Serghei Sergheevici Likhutin, ascuns sub brațele lui Mavrushka, șuieră brusc: - "Spre bucătărie " Și fără a observa decența elementară a unei gazde ospitaliere, Serghei Sergeevich a împins o pălărie cu boruri largi și o mantie zburând prin aer chiar în camera cu Fuji-Yamami Nu există nimic de adăugat că sub o pălărie cu bor și sub faldurile unei mantii împrăștiate, proprietarul mantiei, Nikolai Apollonovich, a zburat în acea cameră Nikolai Apollonovich, zburând în sufragerie, văzu pentru o clipă un chimono care trecea prin uşă; și - ușa s-a închis trântit cu lansarea unui kimono Nikolai Apollonovich a străbătut încăperea cu Fuji-Yamami, fără să sesizeze

nicio schimbare semnificativă aici, fără să sesizeze urme de tencuială pe covorul cu dungi și pestrițe; ea a apăsat sub picioare - după incident; covoarele au fost apoi curatate; dar au rămas urme de ipsos Nikolai Apolonovici nu a observat nimic: nici urme de tencuială, nici o legătură a tavanului care se prăbușește Întorcându-și zâmbetul laș către călăul său ademenitor, el a observat brusc Acolo ușa s-a deschis ușor - din camera Sofiei Petrovna, acolo un cap a trecut prin crăpătura ușii: Nikolai Apollonovich a văzut doar doi ochi: îngroziți, ochii s-au întors spre el dintr-un șuvoi de păr negru Dar de îndată ce s-a întors în fața ochilor, ochii i s-au întors de la el; și a fost o exclamație: - "Ai, ai!" Sofia Petrovna a văzut: între nișă, acoperită de transpirație, sublocotenentul târa de-a lungul covoarelor și parchetelor cu o victimă înaripată (Nikolai Apollonovich într-un pelerina de ploaie părea înaripată), acoperită și de transpirație, cu o victimă ai cărei pantaloni verzi atârnau obscen de sub aripile mantiei, trădând trădător ac de păr - "Trrr" - călcâiele i s-au târât de-a lungul covorului; iar covorul era încrețit În acest moment, Nikolai Apollonovici a întors capul și, văzându-i pe Sofia Petrovna, a strigat în lacrimi către ea: "Lasă-ne în pace, Sofia Petrovna: asta se presupune între bărbați", în acel moment mantia i-a zburat de pe el și a căzut magnific pe canapea ca o creatură fantastică cu două aripi Petersburg "Trrr", călcâiele i-au târât pe covor Simțind o zguduire uriașă, pentru o clipă în spațiu, Nikolai Apollonovich se cântări, lovind cu piciorul în picioare și - o pălărie cu boruri largi, despărțită de cap, pălmuind ușor El însuși, smucindu-și picioarele și descriind un arc, a izbucnit în ușa descuiată a unui dulap bine închis; sublocotenentul de aici a devenit ca o praștie, iar Nikolai Apolonovici a devenit ca o piatră: a izbit ca o piatră la uşă; uşa se deschise: se pierdea în obscuritate OM OBISNUIT În cele din urmă, Apollon Apollonovich se ridică Îngrijorat cumva a devenit osnpàTbCfl; privit din mănunchiuri de cazuri paralele: notaben, paragrafe, semne de întrebare, semne de exclamare; mâna cu creionul a înghețat, a tremurat și a sărit peste foaia îngălbenită, peste masa sidef; oasele frontale s-au încordat într-o singură încăpățânare puternică: a înțelege, indiferent de ce, cu orice preț Și am înțeles Trăsura lăcuită cu stema nu va mai zbura până la vechea cariatidă de piatră; acolo, în spatele geamului, nu se vor îndrepta spre: un umăr de optzeci de ani, o pălărie cocoșată, un galon și un buzdugan cu cap de aramă; ruinele nu vor forma Port Arthur; dar - China se va ridica entuziasmată; chu - ascultă: ca un zgomot îndepărtat; apoi - călăreții lui Genghis Khan Apollon Apollonovich ascultă: un zgomot îndepărtat; nu, nici un zgomot: Semionici trece pe acolo, traversând splendorile reci ale odăilor strălucitoare; aici intră, privind în jur, trece; vede că oglinda a crăpat: o săgeată argintie a pâlpâit peste ea în zig-zag; și înghețat pentru totdeauna Trece Semenych Apollon Apollonovich nu-i plăcea apartamentul său spațios, cu perspectiva invariabilă a Nevei: norii se repezi acolo ca un roi verzui; se îngroşau câteodată într-un fum gălbui care cădea pe malul mării; adâncimea întunecată, apoasă, cu oțelul solzilor ei, bate dens în granite; un spitz nemișcat a dat peste un roi verzui din partea Petersburgului Apollon Apollonovich a început să privească îngrijorat în jur: acei ziduri! Aici va sta mult timp - cu perspectiva Nevei Iată vatra lui; serviciul s-a încheiat Ce? Pereții sunt zăpadă, nu pereți! Adevărat, puțin rece Ei bine? Viață de familie; adică: Nikolai Apollonovich - cel mai groaznic, ca să spunem așa ; și - Anna Petrovna, care a devenit la bătrânețe doar Dumnezeu știe cine! Eu-emme Apollon Apollonovich și-a strâns capul strâns între degete în timp

ce fugea Andrei Bely cu o privire în șemineul crăpat și sufocant: un joc de creier inactiv! Ea a fugit - a fugit dincolo de granițele conștiinței: acolo a continuat să se ridice în roiuri de bâte haotice; și mi-am adus aminte de Nikolai Apollonovich - o statură mică, cu un fel de ochi albaștri iscoditori și cu o încurcătură (trebuie să fac dreptate) din cele mai diverse interese mentale, total confuz Și - fata a fost amintită (era, acum, - treizeci de ani); un roi de evantai; printre ei se află încă un bărbat relativ tânăr, Apollon Apollonovich Ableukhov, deja consilier de stat și un admirator fără speranță Și - prima noapte: groază în ochii iubitei care a rămas alături de el - o expresie de dezgust, dispreț, acoperită cu un zâmbet supus; în acea noapte, Apollon Apollonovich Ableukhov, deja consilier de stat, a comis o faptă ticăloasă justificată în formă: a violat o fată; violul a durat ani de zile; și într-o noapte a fost conceput Nikolai Apollonovich - între două zâmbete diferite: între zâmbete de poftă și smerenie; Este surprinzător că Nikolai Apollonovich a devenit mai târziu o combinație de dezgust, frică și poftă? Ar fi necesar ca ei să preia imediat educația comună a ororii generate de ei: să umanizeze oroarea L-au aruncat în aer Și după ce au umflat groaza până la extrem, au fugit de groază; Apollon Apollonovich - gestionează destinele rusești; Anna Well Petrovna - pentru a satisface dorinta sexuala cu Mantalini (artist italian); Nikolai Apollonovich - în filozofie; iar de acolo - până la întâlnirile solicitanților pentru instituții inexistente (la toate aceste mustațe!) Casa lor a devenit acum o pustiire de urâciune La această urâciune părăsită se va întoarce acum; în loc de Anna Petrovna, el se va întâlni doar cu o ușă încuiată care duce la apartamentele ei (dacă Anna Petrovna nu are nicio dorință să se întoarcă, la o urâciune părăsită); are cheia apartamentului (a intrat în această parte a casei reci - de două ori: să stea; de ambele ori a răcit acolo) În loc de fiu, va vedea un ochi care clipește, evaziv - uriaș, gol și rece: albastru de colț; nu asta - hoții; altfel - complet speriat; groaza se va ascunde acolo - aceeași groază care a izbucnit la proaspăt căsătorit în noaptea când Apollon Apollonovich Ableukhov, consilier de stat, pentru prima dată Și așa mai departe și așa mai departe La demisia sa din functia publica, probabil ca si aceste camere din fata vor fi inchise; de aceea, va rămâne un coridor cu camere alăturate - camere pentru el și camere pentru fiul său; însăși viața lui se va limita la coridor: acolo va lovi cu pantofi; și - vor exista: citirea ziarelor, îndeplinirea funcțiilor organice, un loc incomparabil, memorii muribunde și o ușă care duce la camerele fiului Petersburg Da da da! Priviți prin gaura cheii; și - sări, după ce a auzit un foșnet suspect; sau - nu: la locul potrivit, găuriți o gaură cu o punte; și - așteptarea nu va înșela: viața voalată a fiului se va deschide în fața lui cu exact aceeași acuratețe cu care se deschide privirii un mecanism de ceas demontat În locul intereselor statului, el va fi întâmpinat de noi interese - din acest punct de observație Toate acestea vor fi: - "Bună dimineața, tati!" - "Bună dimineața, Kolenka!" Și se duc în camerele lor Și-atunci, și-atunci: încuind ușa cu o cheie, va săruta gaura încercată pentru a vedea și a auzi, și uneori se va cutremura, se va înfiora între timp - de taina înflăcărată, dezvăluită; tânjește, te temi, ascultă cu urechea: cum își deschid sufletele unul față de celălalt - Nikolai Apollonovich și acel străin cu mustață; noaptea, aruncându-și pătura, își va expune capul acoperit de transpirație; și, discutând despre ceea ce a auzit, se va sufoca de bătăile inimii care îi sfâșie inima, va lua prăjituri și va alerga într-un loc incomparabil: bate pantofii de-a lungul coridorului până într-o nouă

dimineață - "Bună dimineața!" - "Deci, domnule, Kolenka " Aceasta este viața laicului! O dorință irezistibilă l-a atras în camera fiului său; uşa scârţâi timid: camera de recepţie se deschise; s-a oprit în prag; toate - mici, vechi; cu o mână tremurândă, se juca cu ciucurii purpuri ai halatului său, cercetând neconcordanța: atât o cușcă cu papagali verzi, cât și un taburet arab cu incrustații de fildeș și aramă; și a văzut - o absurditate: pliuri roșii clocotite ale unui domino căzut magnific se zvârneau în toate direcțiile dintr-un taburet, ca bătând focuri și turnând coarne - chiar sub capul unui leopard pătat, întins pe podea, cu capul dezgolit; Apollon Apollonovich a stat o clipă, și-a mestecat buzele, și-a scărpinat bărbia de parcă ar fi fost stropită cu ger și a scuipat dezgustat (știa istoria acestui domino, până la urmă); clovnică și fără cap, era împrăștiată cu podele de satin și mâneci fără brațe; pe o săgeată ruginită sudaneză era atârnată o mască Lui Apollon Apollonovich i s-a părut că este înfundat: în loc de aer, se turna plumb în atmosferă; parcă aici se gândeau gânduri groaznice, insuportabile O cameră neplăcută! Și - o atmosferă grea! Iată gura îndurerată, iată ochii de floarea de colț, iată părul care sta în lumină: îmbrăcat într-o uniformă, cu o talie extrem de subțire și ținând în mână o mănușă albă, Nikolai Apollonovich, ras (poate parfumat), cu o sabie, a suferit din spatele ramelor: Apollon Apollonovich se uită cu atenție Andrei Bely eliberat la portret, pictat în primăvara trecută și - a mers în camera alăturată Biroul descuiat a atras atenția lui Apollon Apollonovich: era un sertar scos; Apollo Apollonovich a avut o curiozitate instinctivă (luați în considerare conținutul ei); cu pași repezi a alergat la masa de scris și a smuls pe masă un portret uriaș, uitat, pe care l-a răsturnat cu cel mai adânc gând (distracția îi abate gândurile de la conținutul sertarului); portretul înfățișa o doamnă - o brunetă Distracția a rezultat din contemplarea unei singure lucruri înalte, pentru că această chestiune s-a desfășurat într-o cale de gândire pe care senatorul s-a repezit; această mișcare nu a avut nimic de-a face cu camera fiului și nici cu statul în camera fiului, unde probabil Apollon Apollonovich a intrat mecanic (o dorință irezistibilă este un act mecanic); apoi a coborât ochii mecanic și a văzut că mâna lui nu se mai juca cu un portret, ci cu vreun obiect greu, în timp ce mintea îi cerceta acel tip de oameni de stat care, în limbajul obișnuit, pot fi numiți carierişti, cu al căror reprezentant avea ghinionul de a se explica recent: sub defunctul ministru, au fost solidari cu el, iar acum îl adună - Ableukhov ce se întâmplă? Obiectul greu avea forma unei sardine; a fost scos mecanic de mâna senatorului; Apollon Apollonovich a apucat mecanic portretul cabinetului și s-a trezit din gând - cu un obiect cu fața rotundă: și ceva zanknul în el; cel mai puțin aici, senatorul și-a amintit de abis (de multe ori bem cafea cu smântână peste prăpastie) , dar a examinat obiectul cu fața rotundă cu cea mai mare atenție, aplecându-și capul peste el și ascultând ticăitul ceasului: mecanismul ceasului era într-o sardină grea, subțire Nu i-a plăcut articolul A dus obiectul cu el pentru o examinare mai detaliată - prin coridor până în sufragerie - aplecându-și capul peste el și semănând cu o grămadă gri, de șoarece; în acest moment se gândea la același tip de oameni de stat; oamenii de acest tip, pentru a se apăra de responsabilitate, se apără cu fraze cele mai goale, precum "cum se știe", când încă nu se știe nimic, sau: "știința ne învață", când știința nu învață (a lui gândul a turnat întotdeauna un fel de otravă asupra unei partide ostile) Apollon Apollonovich alergă cu obiectul spre acea margine a sufrageriei, unde o masă încrustată se ridica pe picioarele leului; un bronz cu picioare

lungi s-a ridicat de pe masă; pe o tavă chinezească lăcuită a pus un obiect greu, înclinându-și capul chel, peste care se extindea un abajur cu sticlă violet pal și pictată fin Dar sticla s-a întunecat cu timpul; iar pictura fina s-a întunecat și cu timpul Petersburg NEEXPLICAT Nikolai Apollonovich, zburând în biroul lui Lihutin, și-a trântit călcâiele de podea cu toată puterea; această comoție cerebrală a fost transmisă la ceafă; ischiochimbiolarele tremurau; a căzut involuntar în genunchi, lovind parchetul neplăcut alunecos cu pânză verde închis; și rănit A cazut si - a sărit imediat în sus, respirând greoi și șchiopătând, s-a repezit speriat pe un scaun greu de stejar, reprezentând o siluetă lăngită și destul de ridicolă, cu o falcă tremurândă, cu degetele vădit tremurătoare și cu singura dorință instinctivă - de a fi la timp: a fi în timpul să te apuci de scaun, astfel încât, în cazul unui atac din spate, alergând în grabă în jurul scaunului, zburând înainte și înapoi în spatele inamicului zburător, nemiloasă, ale cărui mișcări semănau cu convulsiile oamenilor care suferă de hidrofobie; grăbește-te să iei un scaun! Sau, înarmat cu acel scaun, trântește peste inamicul și, în timp ce el este înghesuit sub picioare grele de stejar, grăbește-te la fereastră cât mai curând posibil (este mai bine să te prăbușești de la etajul doi în stradă, spargând sticla în bucăți decât a fi singur cu cu Respirând greu și șchiopătând, se repezi spre scaunul de stejar Dar de îndată ce ajunse pe scaun, suflarea fierbinte a locotenentului i-a ars gâtul; întorcându-se, a reușit să distingă o gură răsucită, decolorată și o mână cu cinci degete gata să-i cadă pe umăr: o față, mov de furie, chip de răzbunător, cu vene încordate, îl privea cu un ochi împietrit ; în fața aceea urâtă nimeni nu ar fi recunoscut chipul blând al unui sublocotenent, eliberând echilibrat o fifka pentru f și f Nu o mână cu cinci degete, ci o labă uriașă, ar fi căzut cu siguranță pe umărul lui Ableukhov, rupându-i umărul; dar a sărit peste scaun la timp Laba cu cinci degete căzu pe scaun Și scaunul a crăpat; fotoliul s-a izbit de pământ; a răsunat deasupra urechilor - un sunet inuman, unic, niciodată auzit: " Pentru că sufletul uman este sortit să moară aici!" Și corpul unghiular a zburat după figura zburătoare; din deschiderea gurii împrăștiate cu salivă, a izbucnit o explozie de râuri crăpate, clocotind și izbucnind note subțiri, asemănătoare cocoșului - fără voce și un fel de roșu " Pentru că eu am intervenit înțelegi? Întreaga chestia este Vezi? E așa E partea mea Adică nu: nici o parte Da, înțelegi? " Iar sublocotenentul tulburat, după ce a depășit victima, a ridicat două palme tremurânde deasupra figurii îndoite în trei morți, așteptând un trosnet, două mâini tremurânde (sub spatele îndoit, silueta încerca să-și acopere capul transpirat), strâns nervos în pumni, atârnând cu tot corpul Andrei Bely peste nodul de mușchi înghesuiti sub brațe; nodul cu gura dezgolită laș îndoit și plecat, repetând toate ritmurile mâinilor și protejându-și obrazul drept cu palma: - "Înțeleg, înțeleg Serghei Sergheevici, calmează-te", scuipa din bulgăre, "în liniște, te implor, mai liniștit: draga mea, dar te implor " Acest bulgăre din corp (Nikolai Apollonovich s-a dat înapoi, aplecat nefiresc) - acest bulgăre din corp tocat pe două picioare îndoite; și nu la fereastră - de la fereastră (sublocotenentul a tăiat geamul); în același timp, în fereastră, am văzut acest bulgăre - (destul de ciudat, era încă Nikolai Apollonovich) - și hornul unui vapor proeminent; dincolo de canal a văzut acoperișul umed al casei; deasupra acoperișului era un gol uriaș și rece A dat înapoi până la colț și - imaginați-vă: mâinile de plumb cu cinci degete i-au căzut pe umeri (o mână, alunecând de-a lungul gâtului, i-a ars gâtul cu o

căldură de patruzeci de grade); așa că s-a afundat în colț în patru picioare, picurând cu transpirație rece ca gheața Era deja pe cale să închidă ochii, să-și astupe urechile, ca să nu vadă chipul purpuriu pe jumătate înțelept și să nu asculte strigătele vocii fără voce a cocoșului: - "Ahh Cazul unde este fiecare om decent, unde ahh " fiecare om decent Ce am spus? Da - unul decent trebuie să intervină, nesocotind decența, statutul social " Urlete ciudate să asculți alternanța incoerentă a cuvintelor încă pline de sens, cu aiurea tuturor trăsăturilor, tuturor mișcărilor; Nikolai Apollonovici s-a gândit: - "Nu ar trebui să strigi, nu ai suna?" Nu, ce este acolo de strigat; și pe cine vei chema acolo; nu - prea târziu; închideți ochii, urechile; o clipă - și totul se va termina; bam: pumnul a lovit peretele de deasupra capului lui Ableukhov Pentru o clipă, a deschis ochii În fața lui, a văzut: două picioare erau atât de larg distanțate (stătea în patru picioare, până la urmă); un gând amețitor - și: fără să discute consecințele, cu o gură dezgolită laș, parcă râzând, cu părul căptușit și dezordonat, Nikolai Apollonovich se târă repede între două picioare larg distanțate; a sărit în sus și, fără să stea pe gânduri, s-a repezit direct la ușă (marginea de tablă a acoperișului a fulgerat prin fereastră), dar labe cu cinci degete, arzând cu o atingere, l-au apucat în dizgrație de coada redingotei; grăbit: chestie scumpă târâit O bucată din coada ruptă a zburat cumva în lateral: " Stai Stai eu eu eu nu te omor Oprește-te Nu ești amenințat de violență " Iar Nikolai Apollonovich a fost respins grosolan; s-a lovit cu spatele într-un colț; stătea acolo în colț, respirând greu, aproape plângând de rușinea grea a ceea ce se întâmplase; și părea că părul lui nu era păr, ci un fel de domnie ușoară pe fundalul purpuriu al dulapului cu funingine Petersburg tapet; iar ochii săi, de obicei, de un albastru-închis ca floarea de colț păreau acum negri de la o frică uriașă și rece, pentru că înțelese: nu Likhutin era cel care se înfuriase asupra lui, nici un ofițer pe care îl insultase, nici măcar un inamic sugrumat de furia răzbunătoare, ci un om nebun violent cu care să vorbești imposibil; acest om nebun violent, care poseda o forță musculară colosală, acum nu se repezi asupra lui; dar probabil se va grăbi Iar acest nebun violent, întorcându-se cu spatele (aici ar fi trebuit să fie trântit), s-a dus în vârful picioarelor spre uşă; și - ușa clacă: s-au auzit niște sunete pe cealaltă parte a ușii - ceva de genul plânsului, ceva de genul târșâit de pantofi Și totul era tăcut Retragerea a fost întreruptă: era o fereastră În cămăruța închisă, respirau în tăcere: parricidul și nebunul Camera cu tencuiala prăbușită era goală; în fața ușii trântite zăcea o pălărie moale cu boru și o aripă a unei mantii fantastice atârna de canapea; dar când în scaunul din birou se auzi o bătaie surdă, apoi din partea opusă, din camera Sofiei Petrovna, cu un scârțâit, ușa se deschise; iar de acolo Sofia Petrovna Lihutina și-a ștampilat pantofii în cascada din spatele părului ei negru căzut; o eșarfă de mătase transparentă, semănând cu o domnie curgătoare, ținea în urmă în urma ei; Fruntea minusculă a Sofiei Petrovna arăta o cută atât de distinctă S-a strecurat în gaura cheii a ușii; ea se aşeză la uşă; s-a uitat și a văzut: doar două perechi de picioare și două pantofi-pantalon; picioarele călcate într-un colț; picioarele nu erau indicate nicăieri, dar din colț au scăpat bubuituri liniștite și gâtul păru să gâlgâie: o șoaptă unică, asemănătoare cocoșului, inumană Iar picioarele au tropit din nou; Însuși Sofia Petrovnin, de cealaltă parte a ușii, a auzit zgomotul metalic al unei încuietori care se claște Sofia Petrovna a izbucnit în lacrimi, a sărit de la uşă şi a văzut - un şorţ şi o bonetă: era Mavrushka, în spatele ei, acoperindu-şi faţa cu

un şorţ curat alb ca zăpada; și - Mavrushka a strigat: - "Ce este asta? Dragă, stăpână? " - "Nu știu nu știu nimic Ce este? Ce caută acolo, Mavrushka?" Trei și jumătate după-amiaza În biroul său singuratic, un cap chel se ridică deasupra unei mese severe de stejar, sprijinită pe o palmă tare; și - se uită de sub sprâncene spre locul unde în șemineu curg florile de colț de monoxid de carbon într-un stol zgomotos peste o grămadă încinsă de cărbuni crăpați și unde sunt rupte, rupte, rupte - faguri roșii de cocos - caustici, ușori, zburând rapid în coș pentru a se îmbina peste acoperișuri cu ardere, cu funingine otrăvită și atârnă invariabil într-o ceață sufocantă și corozivă Chel se va ridica, gura decolorată de Mefistofel zâmbește senil la fulgerări; blițurile devin violet pe față; ochi - Andrei Bely încă inflamat; și totuși - ochi de piatră: albaștri - și în găuri verzi! Din ei se zărea un gol rece și vast; s-a lipit de ei, se uită din ele, fără să ridice privirea din necazuri; această lume se întinde înaintea ei ca o ceață Ochi reci, surprinși; şi - gol, gol: timpurile, sorii, luminile, au fost arse de necazuri; istoria a durat din când în când până în acest moment, când - - capul chel, sprijinit pe o palmă tare, s-a ridicat deasupra mesei și a privit de sub sprâncene un gol uriaș și rece - până unde, în șemineu, florile de colț de monoxid de carbon curg într-un stol jucăuș peste o grămadă încinsă de cărbuni crăpaţi Cercul este închis Ce-a fost asta? Apollo Apollonovich și-a amintit unde fusese, ce se întâmplase între două momente de gândire; între două mișcări ale degetelor cu un creion care se învârte; creion șlefuit ascuțit - aici sare în degete - "Așa-așa Nimic " Iar creionul șlefuit cade pe hârtie în stoluri de semne de întrebare Mormăind Dumnezeu știe ce, nebunul a continuat să arunce totul; mormăind Dumnezeu știe ce, a continuat să calce în picioare: a continuat să se plimbe în diagonală în biroul înfundat Nikolai Apollonovici, întins pe perete, într-un colț umbrit de acolo, a continuat să observe mișcările sărmanului pe jumătate, care încă mai putea deveni o fiară sălbatică De fiecare dată când un braț sau un cot era aruncat afară cu o mișcare ascuțită, se înfiora; și pe jumătate înțelept - a încetat să calcă, s-a oprit, s-a aruncat din diagonala fatală: la doi pași de Nikolai Apollonovich, o palmă uscată și amenințătoare se legănă din nou Nikolai Apollonovich s-a lăsat apoi pe spate: palma lui a atins colțul - a bătut în colțul peretelui Dar locotenentul care înnebunise (mai mult patetic decât crud) nu l-a mai urmărit; întorcându-se cu spatele, și-a sprijinit coatele pe genunchi, drept urmare spatele s-a arcuit, iar capul i-a intrat pe umeri; a tras aer în piept; se gândi profund Scăpat: - "Doamne!" Și gemu din nou: - "Mântuiește și ai milă!" Nikolay Apollonovich a profitat cu prudență de această acalmie în delir Se ridică liniştit şi, încercând să tacă, se îndreptă; capul locotenentului secund nu s-a răsturnat, de îndată ce s-a răsturnat, riscând - ei, pe bune! - deșurubați de la gât; evident, a izbucnit un paroxism furios; și - acum era în scădere; apoi Nikolai Apollonovici, șchiopătând, se îndreptă șchiopătând fără sunet la masă, încercând să o facă Petersburg nu a scârțâit nici un pantof, ca să nu scârțâie podeaua, - a șochetat, prezentându-se ca o figură destul de remarcabilă într-o uniformă elegantă cu coada ruptă, în galoșuri noi de cauciuc și într-o eșarfă care era nu a fost scos de pe gât S-a strecurat înăuntru: s-a oprit la masă, ascultând bătăile inimii și mormăitul liniștit al rugăciunilor bolnavului pe moarte: și cu o mișcare inaudibilă mâna îi întinse mâna spre presspapa; dar iată problema: un teanc de hârtie pentru scrisori stătea pe prespațiu Doar nu-ți pune mâneca pe hârtie! Din păcate, a prins un teanc cu mâneca; se auzi un foşnet perfid şi o grămadă de hârtie s-a prăbuşit pe masă;

acest foșnet de hârtie l-a trezit pe sublocotenentul plecat; paroxismul care izbucnise și acum se potolia a izbucnit cu o nouă forță; capul s-a întors și l-a văzut pe Nikolai Apollonovici stând cu mâna întinsă, înarmat cu un precipită hârtie; inima i s-a scufundat: Nikolai Apollonovici a sărit de la masă, apăsătoarea a rămas în pumn - de dragul precauției Serghei Sergeevich Likhutin a zburat la el în două sărituri, și-a aruncat mâna pe umăr și a început să-l strângă de umăr: într-un cuvânt, s-a întors la vechile sale moduri: - "Trebuie să-mi cer scuze Îmi pare rău: m-am entuziasmat " - "Calmează-te " " Toate acestea sunt foarte neobișnuite Numai, te rog, fă-mi o favoare: nu-ți fie frică Ei bine, de ce tremi? Se pare că îți inspir frică? Eu eu eu ți-am tăiat coada hainei: asta asta este involuntar, pentru că tu, Nikolai Apolonovici, ai descoperit intenția de a te sustrage explicației Dar, înțelegi, îți este imposibil să pleacă de lângă mine, fără a da o explicație , ținând încă în mână un presăpapere, "eu însumi am început cu dominoul la intrare: eu însumi caut explicații; ești tu, Serghei Sergheevici, tu însuți ești cel care o prelungești: tu însuți nu-mi dai ocazia să dau o explicație " Mm da, da " " Vrei să crezi, acest domino se datorează suprasolicitarii nervilor; și nu este deloc o încălcare a promisiunii: nu am stat de bunăvoie la intrare, dar " - "Așa că iartă coada", l-a întrerupt Likhutin din nou, dovedind doar că era cu adevărat o persoană nebună (deocamdată a lăsat singur umărul lui Ableukhov) "Coatul va fi cusut de tine; dacă vrei, eu însumi: am atât ace, cât și fire " " Numai asta lipsea", îi trecu prin capul lui Ableukhov: se uită surprins la sublocotenentul, asigurându-se vizual că, până la urmă, paroxismul a trecut " Dar nu acesta este ideea: nu este vorba despre ace, nu este vorba despre fire " - "Acesta, Serghei Sergheevici, în esență Aceasta este o prostie " - "Da, da: prostii " - "Prostii în raport cu subiectul principal al explicației noastre: în legătură cu statul la intrare " - "Da, nu despre a sta la intrare!" - și-a fluturat enervant mâna sub - * Andrei Bely locotenentul, începând să meargă tot timpul în aceeași direcție: în diagonală peste biroul înfundat - "Ei bine, despre Sofia Petrovna " Ableuhov ieși din colț, acum vizibil mai îndrăzneț - "Nu nu despre Sofia Petrovna " i-a strigat sublocotenentul: "M-ai înțeles complet greșit! ! " " Si ce?" " Asta-i prostii, domnule! Adică nu prostii, ci prostii în legătură cu subiectul conversației noastre " - "Care este subiectul?" - "Subiectul, vezi," sublocotenentul s-a oprit în fața lui și și-a ridicat ochii injectați de sânge spre ochii lui Ableukhov larg de frică "Concluzia, vezi tu, este că ești închis " " Dar de ce sunt încuiat?" Și presa hârtiei s-a strâns din nou în pumn " De ce te-am închis? De ce te-am târât, ca să zic așa, într-un mod semiviolent? Ha-ha-ha: asta nu are absolut nimic de-a face cu domino-ul, nici cu Sofia Petrovna " "Hotărât, a luat-o razna: a uitat toate motivele, creierul lui se supune doar asociațiilor dureroase: el, până la urmă, se duce la mine ", i-a fulgerat prin capul lui Nikolai Apolonovici, dar Serghei Sergheevici, parcă și-ar fi înțeles gândul, s-a grăbit să-l liniștească, astfel încât să pară mai degrabă o batjocură și o batjocură răutăcioasă: - "Repet, ești în siguranță aici Numai coada " " Se bate de joc", se gândi Nikolai Apollonovici și un gând nebun îi fulgeră pe rând prin creier: să apuce o apăsătoare de hârtie pe capul locotenentului secund; uimește-l, leagă-i mâinile și, cu această violență, salvează-și propria viață, de care are nevoie, fie și doar pentru că bomba din masă ticăia!! - "Vezi tu; nu vei pleca de aici Si eu Voi pleca de aici cu o scrisoare dictata de mine - cu semnatura ta Ma duc la tine, in camera ta, unde eram deja dimineata, dar unde Nu am observat nimic Tot ce te voi ridica acolo cu

susul în jos; în cazul în care căutările mele se dovedesc a fi complet inutile, îl voi avertiza pe tatăl tău pentru că "- și-a frecat fruntea -" puterea nu este în tată; puterea este în tine: da, da, da, domnule, sunteți singurul, Nikolai Apollonovich! Cu un deget dur și-a înfipt în piept și acum stătea cu o sprânceană foarte ridicată (doar o sprânceană) - "Ascultă, asta nu se va întâmpla: nu se va întâmpla, Nikolai Apollonovich, - nu se va întâmpla niciodată!" Și pe o față rasă și roșie pierdută: - "?" - "!" - "!?!" Complet nebun! Dar un lucru ciudat: la acest delir perfect, Nikolai Apollon Petersburg vich a ascultat; și ceva în el tremura: într-adevăr, asta e o prostie? Mai degrabă, indicii exprimate incoerent; dar aluzii la ce? Există indicii de de de ? Da da da - "Serghei Sergheevici, despre ce vorbești?" Și inima i s-a scufundat: Nikolai Apollonovici a simțit că chiar pielea lui nu îi învăluie corpul, ci un morman de pietruire; în loc de creier - un pavaj; și un pietruit în stomac - "Ce zici? Da, vorbesc despre o bombă " - și Serghei Sergheevici s-a dat înapoi doi pași, surprins la extrem Prespacârtia căzu din pumnul neînclеștat al lui Ableuhov; cu o clipă înainte, lui Nikolai Apollonovich i s-a părut că însăși pielea lui învăluie nu un corp, ci o grămadă de pavaj; iar acum ororile au trecut pragul; a simțit cum ceva s-a prăbușit în mod clar în gravitația pentalionului (între zero și unu); unitate rămâne Pentalionul a devenit zero Greutățile s-au aprins dintr-o dată: pietrele care îndesau corpul, devenind gaze, într-o clipire din ochi au izbucnit din orificiile tuturor porilor pielii, au răsucit din nou spiralele evenimentelor, dar s-au răsucit în ordine inversă; de asemenea, au răsucit corpul însuși într-o spirală zburătoare; astfel încât însăși senzația corpului a devenit o senzație zero; contururile feței erau desenate, incredibil de înțelese, dezvăluind în tânăr chipul unui bătrân de șaizeci de ani: au fost desenate, înțelese, au devenit cumva sculptate; fața - albă, alb pal - a devenit o față autoluminoasă, stropită cu apă clocotită autoluminoasă; dimpotrivă: chipul locotenentului secund a devenit strălucitor de culoarea morcovului; bărbierirea a devenit și mai proastă, iar jacheta scurtă a fost și mai încolțită - "Eu, Serghei Sergheevici, sunt surprins de tine Cum ai putut să crezi că eu, că eu îmi atribui consimțământul unei ticăloșii groaznice Între timp, nu sunt un ticălos Eu, Serghei Sergheevici , - pare să nu fie încă un escroc inveterat " Nikolai Apollonovich, se pare, nu a putut continua; și s-a întors; întorcându-se, întorcându-se din nou Dintr-un colț întunecat, parcă bine proporționat, ieșea o siluetă mândră, curbată constând, după cum i se părea locotenentului secund, din toate domniile fluide, cu un zâmbet dureros pe gură, cu ochi albaștri ca de colț; in alb, parul deschis la culoare forma un cerc transparent, ca un halou peste o spranceana stralucitoare si inalta; stătea cu palmele depărtate, indignat, jignit, frumos, toate ridicate cumva pe un fundal însângerat, tapetul: tapetul era roșu Stătea cu o eșarfă atârnând la gât și cu un singur frac: celălalt, vai, era rupt Așa că s-a ridicat: din uriașele goluri ale ochilor de pe locotenentul secund, Andrei Bely frig, gol uriaș, întuneric, privi sacadat; blocat și răcit; Locotenentul Likhutin a simțit dintr-un motiv oarecare că cu toată puterea sa fizică, sănătos (se credea sănătos) și, mai mult, cu noblețe, nu era decât o ceață somnolentă; încât de îndată ce Ableukhov s-a apropiat de sublocotenent cu acel aer sclipitor, sublocotenentul, Serghei Sergheevici, a început să se retragă clar de la el te cred ", flutură el cu mâinile confuz "Vedeți," a devenit în cele din urmă stânjenit, "nu m-am îndoit deloc îmi este foarte rușine sunt entuziasmat soția mea mi-a spus Acest bilet a fost aruncat asupra ei Ea l-a citit - desigur, l-a tipărit din

greșeală ", dintr-un motiv oarecare a mințit și a roșit și a privit în jos - "De când mi s-a deschis biletul", se chivoi fiul senatorului cu răutate, "atunci " ridică din umeri, "atunci Sofia Petrovna, desigur, avea dreptul (suna ironic) să vă spună, chiar conținut", a filtrat Nikolai Apollonovici în cel mai arogant mod; și a continuat să avanseze - "Eu eu m-am încântat," se apără Likhutin: ochii i-au căzut pe nenorocita coadă și s-a agățat de coada - "Faldo asta, nu-ți face griji: o voi coase singur " Dar Nikolai Apollonovici, cu o gură ușor zâmbitoare - autoluminoasă, zveltă -, cu reproș, a continuat să-și scuture palmele în aer: " Nu știai ce faci " Albastrul de colț închis, ochii albaștri închis și părul deschis și deschis în picioare exprimau o tristețe vagă, inexplicabilă: - "Continuați: informează, nu crede! " Și s-a întors Umerii lui largi intrau cu intermitențe Nikolai Apollonovich plângea nestăpânit; în același timp: Nikolai Apollonovich, scăpându-se de frica grosolană, de animale, a devenit complet neînfricat; și mai mult: în acel moment chiar a vrut să sufere; deci, cel puţin, se simţea în clipa aceea: se simţea predat chinului unui erou, suferind public, ruşinos; corpul lui în senzații era - un corp chinuit; sentimentele au fost sfâșiate, așa cum însuși "eu" este sfâșiat; din ruptura ego-ului, el a așteptat, o lumină orbitoare țâșnea și o voce născută de acolo îi vorbea, ca întotdeauna, vorbește în sine: pentru el însuși: " Ai suferit pentru mine: eu stau deasupra ta " Dar nu era nici o voce Nici nu era lumină Era întuneric Sentimentul în sine a apărut probabil din faptul că abia acum a înțeles: de la întâlnirea de pe Nevsky până în acest ultim moment, a fost insultat nemeritat; adus aici cu forța, târât - târât în birou: cu forța; și - au rupt aici, în dulap, coada hainei; la urma urmei, a suferit încontinuu douăzeci și patru de ore: de ce a trebuit să treacă prin frica de a fi jignit de acțiunile sale? De ce nu a existat o voce împăcată: "Ai suferit pentru mine?" Pentru că nu a suferit pentru nimeni: a suferit pentru el însuși Ca să zic așa, liber Petersburg el însuși era un terci preparat din evenimente urâte De aceea nu era nici o voce Nici nu era lumină În locul fostului "eu" era întuneric Nu putea suporta asta: umerii lui largi veneau intermitent S-a întors: plângea - "Bine," - a venit din spatele lui, atât conciliant, cât și blând, - "Am făcut o greșeală, nu am înțeles " Totuși, în această voce era un indiciu de enervare: rușine și supărare; iar Serghei Sergheevici stătea în picioare, muşcându-şi buza dureros; a regretat oare justul liniștit Likhutin că s-a înșelat, că dușmanul-το, poate, nu putea fi doborât: nici cu pumnul acesta, nici nobilimea; la fel ca un taur nebun, tachinat de o batistă roșie, se repezi asupra inamicului și - alergă în gratiile de fier ale cuștii: și stă în picioare, și muge, și nu știe ce să facă Pe chipul locotenentului secund era înfățișată o luptă între amintirile neplăcute (desigur, domino) și sentimentele cele mai nobile; duşmanul, întorcându-şi spatele şi plângând, spunea neplăcut: - "Folosindu-ți superioritatea fizică, m-ai escortat în prezența unei doamne, ca ca " Cel mai nobil impuls a câștigat; Serghei Sergheici Lihutin traversă cămăruța cu mâna întinsă; dar Nikolai Apolonovici, întorcându-se (o lacrimă i-a tremurat pe gene), cu o voce înecată de furia lui copleșitoare și - vai! - mândria, care a venit prea târziu, a spus atât de brusc: - "Cum cum tyutka " Dacă și-ar întinde mâna spre el, Serghei Sergheevici s-ar considera cel mai fericit om: pe fața lui i-ar juca o complezență deplină; dar un impuls de noblețe, la fel ca furia, i s-a înfundat imediat în suflet; un impuls de noblețe a căzut în întuneric gol - "Voiați să vă asigurați, Serghei Sergheevici? Că nu sunt un parricid? Nu, Serghei Sergheevici, nu: ar fi trebuit să te

gândești dinainte Ești ca ca o tyutka Și - mi-au rupt coada " - "Falda poate fi tivită!" Și înainte ca Ableukhov să-și revină în fire, Serghei Sergheevici s-a repezit la ușă: - "Mavrushka! Fire negre! Ac " Dar ușa deschisă aproape că o lovea pe Sofia Petrovna, care ascultă cu urechea în spatele ușii; prinsă, a sărit înapoi, dar prea târziu: prinsă și roșie ca un bujor, a fost prinsă; iar spre ei - către amândoi - aruncă o privire indignată, anihilătoare Între ei trei se întindea o coadă de haină - "Nu? Sonechka " - "Sofia Petrovna! " " Te-am deranjat? " - "Hai Iată-l pe Nikolai Apollonovich Știi și-a rupt coada Ar trebui să " - "Nu, nu-ți face griji, Serghei Sergheevici; Sofia Petrovna - fă-mi o favoare " Andrei Bely - "Ar trebui să fie cusut" Dar deja Nikolai Apollonovich, cu gura răsucită dintr-o poziție stupidă, ștergându-și genele perfide cu mâneca și ghemuit pe piciorul încă șchiop, a apărut în cameră cu Fuji-Yamami într-o redingotă ponosită, cu o coadă atârnată ; ridicându-și mantia italiană, și-a ridicat capul și, văzând legarea tavanului, de dragul aparențelor și-a întors gura răsucită spre Sofia Petrovna - "Spune-mi, Sofia Petrovna, ai un fel de schimbare: pe tavan ai așa ceva Un fel de defecțiune: pictorii lucrau?" Dar Serghei Sergheevici a întrerupt: - "Eu sunt, Nikolai Apollonovich: am am reparat tavanele " El însuși s-a gândit: - "Huh? te rog spune-mi: in seara asta - nu m-am spânzurat; nu a explicat - acum " Nikolai Apolonovici, plecând, șchiopăta prin hol; căzând de pe umăr, mantia lui fantastică stătea în spate ca un tren negru Din cauza notelor, a semnelor de întrebare, a paragrafelor, a liniuțelor, din cauza ultimei lucrări, se ridică o chealǎ; și cade din nou A fiert și, despărțind de ea însăși codul fierbinte și scântei, s-a întins grămada care suferă de căldură - purpuriu, auriu; buștenii s-au prăbușit ca cărbunii, iar capul chel se ridică spre șemineu cu o gură rânjind sardonic și cu ochii îngustați; deodată i se strânseră buzele de frică Ce este asta? Lumini roșii, fierbinți, zvâcneau în toate direcțiile - bătând focuri, turnând coarne de cerb: ramificate și linsate de pretutindeni - ca un copac, aurii, prin; a sărit din gura roșie, a hornului; Há zidurile se repezi: șemineul curgea, extinzându-se, transformându-se într-o pungă de piatră și temniță, unde toate domniile fluide, flăcările, gazele și fagurii de monoxid de carbon albastru închis de floarea de colț au înghețat (devenise brusc, înghețară brusc): în lumina transparentă - acolo o silueta a crescut, ridicată sub bolta scăpată și aplecându-se întinsă; mâinile roșii, cu cinci degete se întind - înțepături de atingerea focurilor Ce este asta? " Iată o gură care rânjește dureros, iată ochi albaștri de floarea de colț, iată părul stând în lumină: îmbrăcat în furia focurilor, cu o scânteie bătută în cuie în aer, cu brațele larg depărtate, cu palmele în sus în aer - palme care sunt străpunse - - Nikolai Apollonovich, în formă de cruce, suferă acolo de stăpânirea luminilor și arată cu ochii ulcere palmare roșii; iar din cerul sfâșiat un arhanghel răcoros, cu aripi largi, revarsă rouă pentru el - într-o peșteră încinsă - " Nu știe ce face " Brusc - trosnet amețit, șuierat, pufnit: lumină Petersburg domniile, după ce au ezitat, au fost sfâșiate, împrăștiind imaginea suferindă cu vârtejuri de scântei Un sfert de oră mai târziu a poruncit să fie așezați caii; după patruzeci de minute a intrat în trăsură (am văzut asta în capitolul anterior); o oră mai târziu, trăsura stătea printre mulțimea inactivă; și - este doar inactiv? Ceva sa întâmplat aici Un spațiu pe jumătate, sau peretele trăsurii, îl despărțea pe Apollon Apollonovich de mulțimea rebelă; caii sforăiau și în geamurile trăsurii Apollon Apollonovich văzu toate capetele: pălării melon, șepci și, cel mai important, pălării manciuriene; a văzut o pereche de ochi indignați ațintiți

asupra lui; a văzut și gura zdrențuită a unui ragamuffin: o gură cântătoare (sang) Omul zdrențuit, văzându-l pe Ableukhov, a strigat ceva nepoliticos: - "Ieși, hei, vezi: nu există pasaj" Vocile ragamuffins s-au alăturat vocii ragamuffins Apoi, Apollon Apollonovich Ableukhov, pentru a evita necazurile, sub constrângerea mulțimii, a trebuit să deschidă ușor ușa trăsurii; ragamuffini au văzut un bătrân târându-se afară cu buza tremurândă, ținând cu mănușa marginea cilindrului: Apollo Apollonovich văzu în fața lui guri care țipă și un ax înalt: desprinzându-se de arborele de lemn, lamele șuierătoare ușor ale unui calico roșu pânza stropită în gol a izbucnit în aer ca niște piepteni, zdrăngănind și ruptă: - "Hei, jos pălăria!" Apollon Apollonovich își scoase pălăria de cilindru și începu grăbit să se strecoare spre trotuar, abandonând trăsura și cocherul; în curând a tocat în direcția opusă masei roii; aici s-au revărsat figuri negre din magazine, curți, alei laterale, taverne; Apollon Apollonovich a fost epuizat: și - a ieșit pe bulevarde laterale, goale, de unde a zburat cazaci Deja detașamentul de cazaci a zburat; loc gol; se vedeau spatele cazacilor repezindu-se spre stindard; și se putea vedea spatele unui bătrân care alergă rapid într-o pălărie înaltă PASSIANSIK Pe masă fierbea un samovar; un samovar complet nou, complet curat, aruncă un luciu metalic de pe bibliotecă; samovarul, care fierbea pe masă, era necurățat și murdar; un samovar nou-nouț a fost amenajat în fața oaspeților; fără musafiri, pe masă se servea un elan, doar o creatură strâmbă și urâtă: șuieră tare, pufni; și uneori împușcat din găuri cu o scânteie roșie Mâna prost crescută a cuiva a rostogolit peletele de pâine albă; și s-au aplatizat pe fața de masă și mototolită pătată; sub un pahar neterminat de ceai acru (acru din lămâie), o pată neîngrijită era umedă; și era o farfurie cu resturile de cotlet rece și piure de cartofi rece Andrei Bely Ei bine, unde era părul luxos? În schimb, a fost emisă o coadă Probabil, Zoya Zakharovna Fleisch a purtat o perucă (la o petrecere, desigur); și - de altfel, să notăm: probabil s-a machiat cu neruşinare, pentru că o vedeam ca pe o brunetă cu păr luxos, cu pielea emailată, prea netedă; iar acum înaintea noastră era doar o bătrână cu nasul transpirat și o coadă de șobolan; purta o bluză: și, din nou, murdară (probabil noapte) Lippanchenko stătea pe jumătate întors de la masa de ceai, dezvăluind atât pe Zoya Zakharovna, cât și samovarul murdar cu pătratul său, se aplecă pe spate În fața lui Lippanchenko stătea un joc de solitaire pe jumătate descompus, sugerând că Lippanchenko, după cină, s-a apucat de distracția obișnuită a serii, care a avut un efect benefic asupra nervilor, dar a fost deranjat: își ridică privirea fără tragere de inimă de pe cărți; a fost o conversație lungă, în timpul căreia, desigur, au fost uitați: un pahar de ceai, solitaire și toate celelalte După această conversație, Lippanchenko s-a întors cu spatele: cu spatele la conversație Stătea fără guler amidonat, fără sacou, cu centura descheiată, apăsând evident pe burtă, motiv pentru care între vestă și pantaloni coborât (galben închis - tot așa) ieșea perfid limba unei cămăși incomode amidonate L-am prins pe Lippanchenko în momentul în care a contemplat gânditor cum se târa pata neagră a ceasului cu un foșnet de gândac; au fost găsite în dacha: imense, negre; și s-au găsit din belșug, într-o abundență atât de insuportabilă încât, în ciuda luminii lămpii, aceasta foșnea în colț, iar din crăpătura dulapului ieșea uneori câte un cârcel Lippanchenko a fost smuls din contemplarea gândacului târât de plânsele în lacrimi ale partenerului său de viață Zoya Zaharovna a împins tava de ceai departe de ea cu un zgomot, astfel încât Lippanchenko se cutremură " Ei bine? Și ce e? Și de ce este asta? - "Ce este?" " Este cu adevărat o femeie

credincioasă, o femeie de patruzeci de ani care ți-a dat viața ei, o femeie ca mine " Și a căzut pe masă cu coatele: un cot era rupt, iar în gaură se vedea pielea veche, decolorată și pe ea pieptănată, probabil o mușcătură de purici - "Ce bolborosești acolo, mamă: vorbește mai clar " " Este posibil ca o femeie ca mine să nu aibă dreptul să întrebe? O bătrână", și și-a acoperit fața cu palmele: doar nasul ieșea și doi ochi negri bombați Lippanchenko se întoarse în scaun Aparent, cuvintele ei în spatele lui; pentru o clipă apăru pe faţă o aparenţă de remuşcare apăsătoare; clipi din cei doi ochi , fie cu o timiditate apatica, fie pur și simplu cu un capriciu copilăresc; se pare că voia să spună ceva; și se pare că îi era frică să exprime; ceva el este acum dragă Petersburg s-a gândit cu blândețe dacă această mărturisire teribilă ar fi răsunat în sufletul tovarășului său; Capul lui Lippanchenko a căzut; a adulmecat și a privit cu ochi Dar îndemnul către adevăr s-a întrerupt; iar adevărul însăși a căzut în adâncul sufletului A luat răbdare: - "Um: da, da Pe șase, cinci Unde este doamna? Iată o doamnă Și - este pus un cric " Deodată îi aruncă o privire cercetătoare, bănuitoare către Zoia Zaharovna, iar degetele lui scurte, cu păr auriu, purtau o grămadă de cărți: dintr-un teanc de cărți în alt teanc de cărți - "Ei bine, - și pasianistul s-a dovedit a fi " - a continuat el așezând furios șiruri de cărți Há HCT Zoya Zakharovna duse cu grijă paharul șters la bibliotecă, sprijinindu-se de pantofi " Ei bine? Și de ce să te enervezi? Acum, ghemuită pe pantofi, se plimba prin cameră; s-a auzit un sunet de plesnit (în golul din cămară s-a ascuns mustața gândacului) "Da, mamă, nu sunt supărat", și el aruncă din nou o privire cercetătoare către ea: încrucișându-și mâinile pe burtă și scoțându-și stomacul nestrâns și respectabil cu un corset, tremura cu bărbia atârnată în timp ce mergea ; și s-a apropiat de el în liniște și i-a atins ușor umărul: " Prefer să întrebi de ce te întreb? Pentru că toată lumea întreabă Ei ridică din umeri Așa că cred, "s-a sprijinit pe scaun cu stomacul și sânii," este mai bine pentru mine să aflu totul Dar Lippanchenko, mușcându-și buzele, a întins cărțile rând după rând cu o eficiență neliniștită El, Lippanchenko, a fost cel care și-a amintit că ziua de mâine era neobișnuit de importantă pentru el; dacă mâine nu reușește să justifice în fața lor, nu reușește să scuture asupra lui greutatea amenințătoare a documentelor prăbușite, atunci va fi în șah-mat Iar el, amintindu-și toate acestea, doar a pufnit din nas: " Um: da, da E un loc gol Nu e nimic de făcut: regele într-un loc gol " Și - nu a putut rezista: " Spune-mi ce întreabă? " " Și ai crezut că nu?" " Și vin în absență? " - "Vin, vin: și ridică din umeri " Lippanchenko a aruncat cărți: - "Nici nu va ieși din asta: se pun doi ani " Era evident că era îngrijorat În acel moment, ceva a sunat plângător din dormitorul lui Lippanchenko, de parcă acolo s-ar fi deschis o fereastră Amândoi și-au întors capul spre dormitorul lui Lippanchenko; amândoi au tăcut precaut: cine putea fi? Așa este Tom, St Bernard - "Da, înțelegi, femeie ciudată, care sunt întrebările tale" - aici Lip- Andrei Bely panchenko, gemuind, se ridică, fie pentru a afla cauza sunetului ciudat, fie pentru a se sustrage răspunsului "Încalcă partidul " a luat o înghițitură de ceai complet acru "disciplină " Întinzându-se, a trecut prin ușa deschisă - în adâncuri, în întuneric - "Da, ce clară, Kolenka, este disciplina de partid cu mine", a obiectat Zoya Zaharovna, proptindu-și fața cu palma și lăsând capul în jos, continuând să stea deasupra scaunului acum gol - "Gândește-te doar " Dar ea a tăcut pentru că scaunul era gol; Lippanchenko zvâcni spre dormitor; și a alergat distrat peste cărți - ea Pașii lui Lippanchenko se apropiau " Nu existau secrete între noi " își spuse ea Ea întoarse imediat capul spre

uşă - spre întuneric, spre adâncuri - şi vorbi emoţionată către paşii care călcau în picioare: " Tu însuți nu m-ai avertizat că nu era, de fapt, nimic despre care să vorbim (Lippanchenko a apărut la ușă), că acum ai secrete, dar eu " , a întrerupt-o el - "Sunt enervat: ei bine, - priviri, indicii, întrebări Au fost chiar " Gura i se deschise într-un căscat plictisit; și desfăcându-și nasturii vestei, mormăi nemulțumit în nas: " Ei bine, pentru ce sunt aceste scene?" "Au fost chiar și amenințări la adresa ta " Pauză - "Ei bine, este de înțeles că întreb De ce au strigat-το? Ce am făcut, Kolya? Nu iubesc? Nu mi-e frică? Apoi și-a cuprins brațele în jurul gâtului ei gros Și ea a scâncit: " Sunt o bătrână, o femeie credincioasă " Și i-a văzut nasul pe fața lui; nas - uliu; mai cu adevărat - în formă de șoim; soim, dacă nu pentru cărnoase: nas - poros; acești pori erau strălucitori; două spații compacte sub formă de obraji îndoiți erau căptușite cu pliuri indistinte de piele (când nu mai era nici cremă sau pudră) - piele, nu atât de flăcătoare, dar - neplăcută, învechită; două riduri din nas clar npopesáAHCb sub buze, aceste buze trase în jos; și privea în ochii ochilor; se poate spune că ochii au ieșit afară și au urcat intruziv - doi nasturi negri, doi lacomi; iar ochii nu s-au luminat Tocmai au urcat - "Ei bine, lasă Lasă Destul Zoya Zakharovna Lasă-te sufăr de dificultăți de respirație: sufoc " Apoi i-a prins mâinile cu degetele și le-a scos de pe gât; și s-a scufundat pe un scaun; și a respirat greu: - "Știi cât de sentimental și nervos sunt Iată-mă din nou " Au tăcut Petersburg Și în tăcerea adâncă și grea care vine după o conversație lungă și fără bucurie, când totul a fost deja spus, toate fricile de cuvinte au fost eliminate și rămâne doar smerenia plictisitoare - într-o tăcere adâncă spăla un pahar, o farfurie și două lingurițe Stătea pe jumătate întors de la masa de ceai, expunându-și spatele pătratului Zoia Zaharovna și samovarului murdar - "Tu spui - amenințări?" Era atât de surprinsă Așa că a apărut toată treaba: din cauza samovarului; buzele s-au tras din nou înapoi: ochii îngrijorați aproape că le-au ieșit din orbite; alergară neliniștiți peste față de masă, se cățărară pe pieptul lor gros și izbucniră în ochi care clipiră; si ce a facut timpul? Nu, ce a făcut? Acei ochi căprui deschis, acei ochi care străluceau de umor și de veselie vicleană abia la vârsta de douăzeci și cinci de ani, s-au întunecat, s-au înfundat și acoperiți cu un văl amenințător; pufăiau fumul tuturor celor mai urâte atmosfere: galben închis, galben-șofran; Adevărat, douăzeci și cinci de ani sunt mult timp, dar totuși - să se estompeze, să se zboară! Și sub ochii celei de-a douăzeci și cinci de ani, acest lucru a scos pungi grase și plictisitoare; douăzeci și cinci de ani este mult timp; dar - de ce asta a stors mărul lui Adam de sub bărbia rotundă? Tenul roz al feței s-a îngălbenit, uns, ofilit - îngrozit de paloarea cenușie a cadavrului; frunte - desiș; și - au crescut urechile; La urma urmei, există doar bătrâni cumsecade? Dar nu este un bătrân Ce ai făcut timp? Un student parizian, roz, în vârstă de douăzeci de ani - studentul Lipfnsky - care se umflă până la delir, s-a încăpățânat transformat într-o burtă de păianjen indecentă de patruzeci și cinci de picioare: Lippanchenko SEMNIFICAȚII NEEXPRESIBILE Tufișul clocotea Pe coasta nisipoasă, ici și colo, bazine de apă sărată se șifonau Din golf zburau toate dungile cu coama albă; luna îi lumina, în spatele fâșiei fâșia fierbea în depărtare și bubuia acolo; apoi ea a căzut, zburând în sus, lângă țărm, în spumă cu smocuri; din golf, fâșia zburătoare se întinde de-a lungul țărmului plat - ascultător, transparent; a lins nisipurile: a tăiat nisipurile și le-a ascuțit; ca o lamă subțire și de sticlă, se repezi peste nisip; pe alocuri acea bandă de sticlă stropită în lacul

sărat; turnat soluție de sare în el Și ea fugea deja înapoi O nouă dâră de tunet o aruncă din nou Tufa fierbea - Aici - și aici, aici - și acolo, erau sute de tufișuri; la o oarecare depărtare de mare, mâini negre și uscate de tufișuri întinse; aceste mâini fără frunze s-au ridicat în spațiu cu mișcări nebunești; o siluetă negricioasă, fără galoșuri și fără pălărie, alerga înspăimântată între ele Andrei Bely lor; vara din ei veneau balbuituri dulci si linistite; bâlbâiala se secase de mult, astfel încât scrâşnirea şi gemetele se ridicaseră din acest loc; de aici se ridicau neguri; iar umezeala a urcat de aici; zgomotele încă se întindeau - din ceață și umezeală; din ceață și umezeală din fața micii siluete, o mână înnodată se zvârcoli, emanând cu stâlpi, parcă cu lână Deja figura era aplecată spre gol - într-un văl de umezeală neagră; apoi gândi ea cu amărăciune; și apoi și-a lăsat capul rebel în mâini: " Sufletul meu", s-a înălțat din inima mea: "suflete, te-ai îndepărtat de la mine Răspunde-mi, suflete: săracul de mine " Înviat din inimă: " Înaintea ta voi cădea cu viața sfâșiată Adu-ți aminte de mine: săracul de mine " Noaptea, străpunsă de un punct strălucitor, era strălucitoare; iar un punct abia perceptibil tremura chiar lângă orizontul mării; era evident că o goeletă comercială se apropia de Petersburg; de la înţepătura nopţii s-a copt o lumină, revărsată de lumină, ca o spice care se coace, mustată de raze Acum s-a transformat într-un ochi larg, purpuriu, dând afară corpul întunecat al navei în spatele ei și deasupra ei - o pădure de unelte Iar deasupra figurii negre, deznădăjduite, spre fantoma zburătoare, sub lună, zburau în sus mâini de lemn, cu multe brațe; un cap stufos, înnodat, întins în spațiu, scuturând o rețea de crenguțe negre; și - se legăna pe cer; luna ușoară din acea rețea s-a încurcat, a tremurat, a scânteit mai orbitor: și ca și când a vărsat o lacrimă: golurile de aer din ramuri s-au umplut cu strălucire fosforescentă, dând dovadă de inexplicabilitate și din ele s-a format o figură; - acolo s-a format - acolo a început: un corp uriaș, care ardea de fosfor cu o mantie de culoarea vitriolului zburând în fum cețos; o mână imperioasă, arătând spre viitor, întinsă în direcția luminii, acolo sclipind din grădina de la țară, unde stâlpii elastici ai tufișurilor lovesc grătarul Figurina se opri, implorând, întinse mâna către golurile fosforescente ale ramurilor care alcătuiesc corpul: " Dar lasă-mă, lasă-mă; Da, este imposibil să faci asta - dintr-o singură suspiciune, fără explicații " În mod imperios, mâna arătă spre fereastra luminii, trăgând prin femelele negre și scrâșnind Silueta negricioasă de aici a țipat și a fugit în spațiu; iar în spatele ei se repezi un contur negru noduros, formându-se pe malul nisipos în acel întreg foarte ciudat, care putea strânge din sine semnificații monstruoase, inexprimabile, care nu există nicăieri; o siluetă negricioasă s-a lovit cu pieptul de gratiile unui fel de grădină, s-a cățărat peste gard și acum a alunecat în tăcere, agățându-și picioarele de ierburile de rouă, spre acea mică dașă cenușie unde fusese atât de recent, unde acum totul nu mai este aceeași Cu prudență, se furișă până la terasă, își duse mâna la piept; şi fără zgomot, din două sărituri, era la uşă; ușa nu era cu perdele; figurina s-a rezemat apoi de fereastră; acolo, în afara ferestrelor, lumina se răspândea Petersburg S-au așezat acolo - Pe masă era un samovar; sub samovar era o farfurie cu resturile de cotlet rece; iar nasul unei femei ieşea cu o privire neplăcută, stânjenită, uşor deprimată; nasul privea timid afară; si - s-a ascuns timid: nasul este soim; un cap de femeie umbră cu o împletitură scurtă se legăna pe perete; acest cap mizerabil atârna de un gât curbat Lippanchenko s-a sprijinit de masă cu o mână; celălalt braț stătea lejer pe spătarul

scaunului; aspru, - palma îndoită și neîndoită; lovit de lățimea sa; Am fost lovit de scurtarea a cinci degete aparent tăiate, cu bavuri și cu vopsea maro pe unghii - - Figurina a zburat de pe usa in doua salturi; și - sa găsit în tufișuri; a fost cuprinsă de un impuls de nedescrisă milă; un cucui fără frunte, cu capul mare, s-a repezit din scobitură, sub două ramuri, spre siluetă; vânturile gemeau în priza putrezită a tufișului Și silueta șopti cu înverșunare sub tufiș: - "La urma urmei, nu poate fi atât de simplu La urma urmei, cum poate fi La urma urmei, încă nu s-a dovedit nimic " UN CÂNTEC DE LEBEDĂ Întorcându-și tot corpul de la Zoia Zaharovna care ofta, Lippanchenko întinse mâna - ei bine, imaginați-vă! - la o vioară atârnată pe perete aici: - "Persoana de pe margine are tot felul de necazuri Se întoarce acasă, se odihnește și iată - iată-l " A scos colofonia: doar cu un fel de ferocitate care a depășit toate limitele, s-a năpustit asupra unei bucăți de colofoniu; cu plăcere luă între degete o bucată de colofoniu; cu o grimasă vinovată, deloc potrivită cu funcția pe care o avea în petrecere și nici cu conversația care tocmai avusese loc, începu să-și frece arcul de colofoniu; apoi a luat vioara: - "Puteți spune - sunt întâmpinați cu lacrimi " A lipit vioara de stomac și s-a aplecat peste ea, sprijinindu-și capătul larg pe genunchi; îşi apăsă capătul îngust în bărbie; cu o mână începu să răsucească corzile cu plăcere, iar cu cealaltă mână scotea un sunet: - "Don!" Capul i s-a arcuit și aplecat într-o parte în același timp; cu o expresie interogativă, jumătate de bufon, jumătate plângătoare (infantil până la urmă), se uită la Zoia Zaharovna și plescăi din buze; părea să întrebe: - "Auzi?" Se aşeză pe un scaun: cu un interogativ, jumătate tandru, jumătate aprig Andrei Bely se uită la Lippanchenko și degetul lui Lippanchenko cu fața dreaptă; degetul a încercat corzile; iar sforile tremurau - "Asa e mai bine!" Și a zâmbit; ea a zâmbit; amândoi dădură din cap; el - cu entuziasm întinerit; ea, cu o nuanță de jenă, trădând atât mândria vagă, cât și vechea adorație pentru el (înainte de Lippanchenko?), ea a exclamat: - "Oh, ce esti " - - "Călătorie-călătorie " - "Copil incorigibil!" Și cu aceste cuvinte, în ciuda faptului că Lippanchenko arăta ca un rinocer desăvârșit și cu o mișcare rapidă și abil a mâinii stângi, Lippanchenko și-a răsturnat vioara; în colțul dintre umărul uriaș și umărul capului căzut, capătul său lat se mișca cu viteza fulgerului; marginea îngustă era în degetele care alergau: - "Ah nuta-ka " O mână a zburat cu un arc; şi - cântărit în aer: îngheţat, atingea sfoara cu cea mai blândă mişcare a arcului; arcul mergea de-a lungul coardelor; a mers pentru arc - toată mâna; capul urma mâna; în spatele capului - un corp gros: totul a mers în lateral Degetul mic s-a îndoit într-un mârâit: nu a atins arcul Fotoliul trosni sub Lippanchka, care părea să se încordeze într-o singură încăpățânare: să scoată un sunet blând; vocea lui răgușită și totuși plăcută de bas a răsunat brusc în această cameră, înecând atât sforăitul Sf Bernard, cât și foșnetul gândacului " Nu ii-skuuu-shaai", a cântat Lippanchenko - "Schimbarea fără nuuu-uuuu " - ridică sforile blânde, oftând în liniște - "Așteaptă" - cânta Lippanchenko, aplecat într-o parte, care părea să se încordeze într-o singură încăpățânare puternică irezistibilă: să scoată un sunet blând În anii lor mai tineri, încă au cântat multă vreme această veche romantism, care nu se cântă astăzi - "Shh!" - "Ascultă?" - "Fereastra? " - "Trebuie să mergem să vedem" Întuneric trecea prin acolo melancolie în cluburi fumurii și verzui; luna a răsărit din spatele unui nor; și tot ceea ce stătuse ca plictisirea era dezintegrat, dezintegrat; iar scheletele tufișurilor au apărut în spațiu; iar umbrele lor cădeau la pământ în smocuri zgomotoase; aerul

fosforic era expus în ramuri; s-au format toate petele de aer - iată, iată: un corp care arde cu fosfor; în mod imperios către ea, întinse mâna spre fereastră; figurina a sărit la fereastră; fereastra nu era încuiată, când s-a deschis, zdrăngăni puțin; iar figurina a sărit Petersburg Umbre se mișcau în ferestre; cineva a trecut cu o lumânare - în ferestrele cu perdele; această fereastră - descuiată - era și ea luminată; perdeaua era trasă înapoi; figura grasă stătea nemișcată și privea acolo - la lumea fosforică; părea că bărbia se uita, pentru că - bărbia ieșea în afară; ochii nu erau vizibili; în loc de vizor, două orbite s-au întunecat; două creste fără sprâncene ieșiră nefiresc sub lună Cortina s-a mișcat; cineva, uriaș și gras, s-a întors pe ferestrele cu perdele; curand totul s-a linistit Zgomotul viorii și al vocilor veneau din nou din dacha Tufa a fiert Cucuiul cu capul mare, fără frunte, a înaintat în lună într-o singură încăpățânare puternică: a înțelege - indiferent ce, cu orice preț; a înțelege, sau - a se sparge în bucăți; această excrescentă veche, cu lobi albi, acoperită cu mușchi și crusta, ieșea dintr-o tulpină goală ; se întindea sub vânt; a implorat milă - orice ar fi fost, cu orice preț O figurină desprinsă de tulpina goală pentru a doua oară; și s-a strecurat până la fereastră; retragerea a fost întreruptă; Tot ce trebuia să facă era să termine ceea ce a început Acum se ascundea în dormitorul lui Lippanchenko, îl aștepta cu nerăbdare pe Lippanchenko - în dormitor Și răufăcătorii, la urma urmei, au nevoie să își cânte singuri un cântec de lebădă - "Razoo-chaa-roo bathoooo-moo chuu-uu-stai toate cele urâte din trecut zile Oh, da nah fan-ryu în oo-fan " - "Eu deja nu cred în dragoste " Știa el ce cânta? si ce se joaca? De ce este trist? De ce se îngustează gâtul - până la durere? Din sunete? Lippanchenko nu înțelegea asta, la fel cum nu înțelegea sunetele blânde pe care le producea Nu, osul frontal nu putea înțelege: fruntea lui era mică, cu riduri transversale: părea că plânge Așa că într-o noapte de octombrie, Lippanchenko a cântat un cântec de lebădă PERSPECTIVĂ Ei bine - și aici! A cântat, a jucat; aşezând vioara pe masă, şi-a şters capul acoperit de sudoare cu o batistă; burta lui indecentă, păianjenă, de patruzeci și cinci de ani se legăna încet; în cele din urmă, luând lumânarea, a intrat în dormitor; în prag el, încă o dată, s-a întors şovăitor, a oftat şi a gândit la ceva; întreaga figură a lui Lippanchenko exprima o tristețe vagă, inexplicabilă Și - Lippanchenko a căzut în întuneric Când flacăra unei lumânări s-a prăbușit brusc într-o cameră complet întunecată (draperiile au fost coborâte), atunci întunericul a fost tăiat; și - întunericul total a izbucnit în străluciri galben-puriu; de-a lungul periferiei centrului care dansează înfocat, într-o mișcare circulară, s-au învârtit în jur niște bucăți de întuneric sub forma de umbre ale tuturor obiectelor; iar după bancurile întunecate, în spatele umbrelor obiectelor, omul umbrit, uriaș, gras, tu Andrei Bely repezi de sub călcâiele lui Lippanchenko, cu o mișcare agitată, a început în cerc Între un perete, o masă, un scaun, un grăsan urât, fără zgomot, s-a răsturnat, s-a rupt de stâlpi și a sfâșiat dureros, de parcă ar fi trăit acum toate chinurile purgatoriului Astfel, după ce a vărsat corpul ca pe un balast mai inutil, astfel, după ce a vărsat trupul, sufletul este prins de uragane ale tuturor mișcărilor spirituale: uraganele străbat spațiile spirituale Corpul nostru este o barcă; și se întinde de-a lungul oceanului spiritual de la continentul spiritual până la continentul spiritual Asa de - Imaginează-ți o frânghie infinit de lungă; și imaginează-ți că în centură corpul tău va fi legat cu o frânghie; iar apoi - frânghia va fi înfășurată: cu frenetic, cu viteză de nedescris; aruncat în sus, pe

cercuri în expansiune, în continuă creștere, desenând spirale în spațiu, vei zbura în atmosfera aerisită cu capul în jos, iar spatele - progresiv; iar tu, un satelit al pământului, vei zbura departe de pământ în imensitățile lumii, depășind mii de spații - instantaneu și devenind aceste spații Acesta este genul de uragan în care vei fi prins imediat când sufletul erupe în corp, ca un balast mai inutil Să ne imaginăm și că fiecare punct al corpului experimentează o dorință nebună de a se extinde fără măsură, de a se răspândi până la punctul de groază (de exemplu, de a ocupa un loc în diametrul egal cu orbita lui Saturn); și să ne imaginăm, de asemenea, că simțim în mod conștient nu numai un punct, ci toate punctele corpului, că toate sunt umflate, rarefiate, incandescente* și trec prin etape de expansiune a corpurilor: de la starea solidă la starea gazoasă , că planetele și sorii circulă complet liber între moleculele corpului; și să ne imaginăm, de asemenea, că senzația centripetă a fost complet pierdută de noi; și în efortul de a ne răspândi fără măsură trupește am fost sfâșiați și că numai conștiința noastră este integrală: conștiința senzațiilor sfâșiate Ce am simți? Am simți că organele noastre împrăștiate care zboară și ard, nefiind conectate integral, sunt separate unele de altele de miliarde de mile; dar conștiința noastră este împletită de acea urâțenie care țipă - în lipsă simultană de scop; iar în timp ce în coloana vertebrală rarefiată până la gol auzim fierberea maselor lui Saturn, stelele constelațiilor mănâncă cu furie în creier; în centrul inimii clocotite auzim tremurături fără sens, dureroase, o inimă atât de uriașă, încât fluxurile solare de foc, împrăștiate de la soare, nu ar ajunge la suprafața inimii dacă soarele s-ar muta în acest centru înflăcărat, care bate fără sens Dacă ne-am putea imagina toate acestea trupești, am vedea o imagine a primelor etape ale vieții unui suflet care și-a aruncat corpul: senzațiile ar fi cu atât mai puternice, cu atât mai violent compoziția noastră corporală s-ar dezintegra în fața noastră Petersburg gandaci de bucatarie Lippanchenko se opri în mijlocul încăperii întunecate cu o lumânare în mână; bancurile de umbră se opriră cu el; un om umbrit, uriaș și gras, un suflet Lippanchen, își atârna capul în tavan; nici la umbrele tuturor obiectelor Lippanchenko nu simțea niciun interes pentru propria sa umbră; era mai interesat de foşnet - familiar şi deloc nemisterios A simțit un dezgust josnic pentru gândac; iar acum - a văzut - zeci de aceste creaturi; în colțurile lor întunecate, foșnind, alergau, acoperiți de lumina unei lumânări Și Lippanchenko era supărat: - "La naiba " Și a călcat în picioare până la colțul din spatele periei de podea, care este un băț lung cu un mop cu peri la capăt: " Nu ai fost deja suficient?! " A pus o lumânare pe podea; cu o perie de podea în mână, s-a cocoțat pe un scaun; un corp greu și umflat ieșea acum peste scaun; vasele de sânge au izbucnit de la efort, mușchii încordați; și părul ciufulit; a urmărit pumnii târâtori cu marginea înțesată a mopului; unu, doi, trei! și - s-a făcut clic sub mop: pe tavan, pe perete; chiar şi în colţul bibliotecii - Opt Zece Unsprezece, foşni o şoaptă ameninţătoare; și clicând, petele au căzut pe podea În fiecare seară, înainte de a merge la culcare, zdrobea gândaci După ce a zdrobit o grămadă bună de ei, s-a culcat În cele din urmă, împleticindu-se în dormitor, a încuiat ușa cu o cheie; și mai departe: s-a uitat sub pat (de ceva vreme acest obicei ciudat a făcut parte integrantă din dezbracarea lui), a așezat în fața lui o lumânare umflată Iată-l dezbrăcat Stătea acum pe pat, păros și gol, cu picioarele depărtate; formele efeminate rotunjite erau marcate clar pe pieptul lui zdruncinat Lippanchenko a dormit gol În diagonală de la lumânare, între peretele

ferestrei și dulap, într-o nișă întunecată umbroasă, ieșea un contur complicat: aici pantaloni atârnați; și a fost compus în asemănarea - privind de aici; în repetate rânduri, Lippanchenko și-a cântărit pantalonii; și ieșea mereu: o asemănare - de aici căutând Acum a văzut asemănarea lui Iar când a stins lumânarea, conturul a tremurat și a ieșit mai clar în evidență; Lippanchenko întinse mâna spre perdeaua ferestrei; perdeaua a fost trasă înapoi: calico-ul zburător foșnea; camera strălucea cu o strălucire verzuie de aramă; acolo, de acolo: din tabla albă de nori, un disc în flăcări a izbucnit prin încăpere: și - Pe fundalul unui perete complet verde și parcă de vitriol - acolo! - stătea o siluetă, în haină, cu o față înghețată cretă: parcă - un clovn; și zâmbi cu buze albe Spre ușa lui Lippan- A Bely Andrei Bely chenko a călcat în picioare cu picioarele goale, dar burta și pieptul i s-au aplatizat pe ușă (a uitat că încuiase ușa); apoi a fost repezit înapoi; un jet fierbinte de apă clocotită îl taie pe spatele gol, de la omoplați până la fund; căzând pe pat, și-a dat seama că i-au tăiat spatele: pielea albă și fără păr a unui porc rece sub hrean era tăiată așa; și de îndată ce și-a dat seama ce i s-a întâmplat cu spatele, a simțit acel șuvoi de apă clocotită - sub buric Și de acolo ceva șuieră batjocoritor; și am crezut undeva că sunt gaze, pentru că stomacul era rupt; aplecându-și capul peste burta legănată, privind necugetat în spațiu, se așeză somnoros, simțind lipiciosul actual - pe burtă și pe cearșaf Aceasta a fost ultima impresie conștientă a realității cotidiene; acum conștiința sa extins; periferia sa monstruoasă a absorbit planetele în sine; și le-a simțit - separat unul de celălalt prin organe separate; soarele a înotat în expansiunile inimii; coloana vertebrală era încălzită prin atingerea maselor lui Saturn; un vulcan s-a deschis în stomacul meu În acest moment, corpul stătea nesimțit cu capul căzut pe piept și ochii holbați în pântecele disecate; brusc s-a prăbușit - burtă în cearșaf; un braț atârnă peste covorul însângerat, lână roșiatică strălucitoare în lună; un cap cu o falcă atârnată se aplecă spre uşă şi se uită la uşă cu o pupila care nu clipeşte; crestele superciliare erau lucioase fara sprancene; cearşaful de pat purta amprenta a cinci degete însângerate; iar un călcâi gros ieşit afară Tufa clocotea: dungi cu coama albă zburau din golf; au zburat lângă țărm în spumă zdrențuită; au lins nisipurile; ca niște lame subțiri și de sticlă, se repeziră peste nisip; stropit până la lac sărat, turnat în el o soluție de sare; și a fugit înapoi Între ramurile tufișului se vedea o navă cu pânze legănându-se, turcoaz, fantomatică; un strat subțire tăiat spațiul cu pânze cu aripi ascuțite; fum cețos s-a îngroșat pe suprafața velei Când au intrat dimineața, Lippanchenko nu mai era acolo, dar era o baltă de sânge; a fost - un cadavru; și era o siluetă de bărbat - cu o față albă rânjită, pe lângă el; avea mustață; au apărut; foarte ciudat: un om a urcat pe un mort; strânse în mână foarfecele; el a întins această mână, o pată de gândaci se târa peste fața lui - prin nas, peste buze Se pare că a luat-o razna Sfârșitul celui de-al șaptelea capitol CAPITOLUL OPT, si ultima Trecutul trece înaintea mea De cât timp se repezi, plin de evenimente, Agitată ca o mare oceanică? Acum e tăcut și calm: Nu multe chipuri s-au păstrat de memoria mea, Nu prea multe cuvinte ajung la mine A p u sh k i n i DAR MAI INTAI Anna Petrovna! Am uitat de el: dar Anna Petrovna s-a întors; și acum se aștepta dar mai întâi: - Acele douăzeci și patru de ore! - - aceste douăzeci și patru de ore din narațiunea noastră extinse și împrăștiate în spații spirituale: cel mai urât vis; și a închis cercul orizonturilor; iar privirea autorului s-a încurcat în spații spirituale; a închis Și Anna Petrovna a dispărut împreună cu el Ca

niște nori aspri, de plumb, jocuri cerebrale, de plumb târâți într-un orizont închis, într-un cerc conturat de noi - fără speranță, fără speranță, meticulos - în acele douăzeci și patru de ore! Și în aceste evenimente sever plutitoare și nevindecătoare, vestea Annei Petrovna flutura ca niște reflexe ale unui fel de lumină moale - de undeva Ne-am gândit apoi cu tristețe - doar pentru o clipă; și a uitat; dar trebuie să ne amintim că Anna Petrovna s-a întors Acele douăzeci și patru de ore! Adică o zi: un concept este relativ, un concept format dintr-o varietate de momente, unde este un moment - este o perioadă minimă de timp, sau - ceva acolo, ei bine, altceva, spiritual, determinat de plinătatea evenimentelor spirituale, - nu un număr; dacă este un număr, este exact, este două zecimi de se- Andrei Bely kunds; și - în acest caz este neschimbată; determinat de plinătatea evenimentelor spirituale, este o oră, sau este zero: experiența crește într-o clipă sau - absent într-o clipă - - unde un moment din narațiunea noastră a fost ca un castron plin de evenimente Dar sosirea Annei Petrovna este un fapt; și - imens; Adevărat, nu există un conținut teribil în el, ca în alte fapte notate; de aceea noi, autoarea, am uitat de Anna Petrovna; și, ca de obicei, după noi, eroii romanului au uitat și de Anna Petrovna Și totuși - Anna Petrovna s-a întors; evenimentele descrise de noi, ea nu le-a văzut; despre aceste evenimente - nu bănuia, nu știa; o singură întâmplare a îngrijorat-o: întoarcerea ei; și ar trebui să agite persoanele pe care le-am descris; aceste persoane ar trebui, până la urmă, să răspundă imediat la acest incident; umple-o cu note, scrisori, expresii de bucurie sau furie; dar nu erau însemnări, mesageri către ea: nici Nikolai Apollonovich, nici Apollon Apollonovich nu au fost atenți la incidentul uriaș Și Anna Petrovna era tristă Ea nu a ieșit afară; tonul splendid al hotelului a închis-o în cămăruța ei; iar Anna Petrovna a stat ore întregi pe singurul scaun; iar Anna Petrovna a stat ore în șir uitându-se la tapet; aceste pete s-au urcat în ochi; își întoarse ochii spre fereastră; iar fereastra dădea spre un perete obraznic de câteva nuanțe măslinii; era fum galben în loc de cer; doar în fereastră de acolo, oblic, se vedeau grămezi de farfurii murdare, o cadă, mâneci de mâini suflecate prin reflexiile ochelarilor Nicio scrisoare, nicio vizită: de la soțul ei, de la fiul ei Uneori ea suna; a apărut un fel de spinner într-o șapcă în formă de fluture Și Anna Petrovna - pentru a enusa oară! - Am îndrăznit să întreb: - "În cameră, te rog, te rog "* Un lacheu apărea într-un frac negru, îmbrăcat în amidon, într-o cravată care strălucea de prospețime, cu o tavă enormă așezată clar: pe palmă și pe umăr; a aruncat o privire disprețuitoare peste număr, rochia tivită stângace a locuitorului său, cârpele spaniole colorate întinse pe patul dublu și valiza răvășită; ireverent, dar fără zgomot, își smulse o tavă enormă de pe umeri; iar "thé complet" a căzut pe masă fără niciun zgomot Și fără niciun zgomot, lacheul a plecat Nimeni, nimic: aceleași bucăți de tapet; aceleași râsete, tam-tam din camera alăturată, conversația a două servitoare pe coridor; pian - de undeva mai jos * Ceai cu pâine, unt, dulceață (fr,; idiom) -Ed Petersburg (în camera unui bețiv în vizită, care era pe cale să-și dea concertul); iar ochii ei - pentru a enea oară - s-au întors spre fereastră, iar fereastra se uita afară într-un perete obraznic de câteva nuanțe măslinii; în loc de cer era fum, doar în fereastră acolo, oblic, se vedeau prin reflexele ochelarilor - (Deodată s-a auzit o bătaie la uşă; deodată Anna Petrovna, năucită, şi-a vărsat ceaiul pe şerveţele curate ale tăvii)- - doar în fereastră acolo, oblic, erau grămezi de șervețele murdare, o cadă, mâneci de mâini suflecate Servitoarea care a zburat i-a întins o carte de vizită; Anna Petrovna

înroși peste tot; se ridică zgomotos de la masă; primul ei gest a fost acel gest învățat din tinerețe: mișcarea rapidă a mâinii, aranjarea părului " Unde sunt?" - "Ei așteaptă pe coridor" Înroșind, trecându-și mâna de la păr la bărbie (un gest învățat abia de curând și probabil din cauza scurtării respirației), Anna Petrovna a spus: - "Întreabă " Ea a respirat și a roșit Au auzit - râsete, tam-tam din camera alăturată, conversația a două servitoare pe coridor și pianul de undeva dedesubt; s-au auzit paşi care alergau repede spre uşă; ușa s-a deschis; Apollon Apollonovich Ableukhov, fără să treacă pragul, a încercat în zadar să distingă ceva în semiamurgul numărului; și primul lucru pe care l-a văzut a fost un zid de nuanțe măslinii care se uita pe fereastră; și - fum în loc de cer; doar în fereastră acolo, oblic, prin reflexele sticlei, se vedeau grămezi de farfurii murdare, o cadă, mâneci de mâini suflecate care spălau ceva Primul lucru care s-a repezit asupra lui a fost mobilierul slab al unui număr ieftin (umbrele au căzut astfel încât Anna Petrovna a dispărut cumva în fundal); un fel de număr și - într-un hotel de primă clasă! Ce este? Nu este nimic de surprins; Există astfel de numere în toate hotelurile de primă clasă - capitale de primă clasă: există unul dintre ele per hotel, multe dintre ele două; dar anunturi despre ele sunt anuntate in toate indexurile Citiți, de exemplu: "Savoy Premier ordre Chambres depuis fr "* Aceasta înseamnă: prețul minim pentru o cameră tolerabilă nu este mai mică de cincisprezece franci: dar de dragul aspectului, undeva la mezanin, veți găsi un colț invariabil gol, dezordonat, murdar - în total hoteluri de primă clasă în capitale de primă clasă; iar semnul "depuis trois francs" spune despre el;** acest număr este în padoc; nu te poți opri în ea (în loc de ea intri într-o cameră de cincisprezece franci); în "depuis trois francs" atât aerul, cât și lumina sunt absente; iar slujitorii i-ar fi urât, nu ca tine, stăpâne; situația și orice ar fi fost - absentă * Savoia Primul rang Camere incepand de la franci "(fr) - Ed *♦ "începând de la trei franci" (fr) - Ed Andrei Bely La fel; vai de tine dacă te oprești: ești disprețuit de personalul numeros de servitoare, ospătari și băieți de hotel Și te vei muta la un hotel de categoria a doua, unde pentru șapte-opt franci te vei odihni în curățenie, confort, cinste "Premier ordre - depuis franci" - Dumnezeu să te ferească! Iată un pat, o masă și un scaun; împrăștiate pe pat în dezordine sunt o poșetă, curele, un evantai de dantelă neagră, o vază venețiană fațetată, întoarsă cu susul în jos - doar imaginați-vă - un ciorap lung (mătase pură), un carouri, curele și un bulgăre de spaniolă strălucitoare de culoare lămâie cârpe; toate acestea, potrivit lui Apollon Apollonovich, ar fi trebuit să fie accesorii de călătorie și suveniruri din Grenada, Toledo, după toate probabilitățile cândva scumpe și acum și-au pierdut orice aspect, tot luciu, - -trei mii de ruble de argint trimise atât de recent în Grenada nu au putut, se pare, să fie primite - - încât doamnei cu poziţia ei în lume era pur şi simplu stânjenită să poarte cu ea această cârpă veche; iar inima i s-a scufundat Apoi a văzut o masă sclipind cu o pereche dintre cele mai curate șervețele și un "thé complet" sclipitor: proprietatea hotelului, adusă aici neglijent O siluetă a ieșit din umbră: inima s-a contractat a doua oară, pentru că pe scaun - Și nu, nu pe scaun! - - l-a vazut pe cel care s-a ridicat de pe scaun - acelasi? - Anna Petrovna, lăsată, plinuță și - cu cel mai puternic păr gri; primul lucru pe care l-a înțeles a fost cel mai deplorabil fapt: în cei doi ani și jumătate ai șederii sale în Spania (și - unde altundeva, încă?) - o bărbie dublă ieșea mai clar de sub guler, iar o burtă rotunjită ieșea mai mult clar de sub fundul corsetului; doar doi ochi plini de azur ai chipului

cândva frumos și recent frumos străluceau acolo ca înainte; în adâncul lor, se jucau acum cele mai complexe sentimente: timiditate, mânie, simpatie, mândrie, umilință de mobilierul mizerabil al camerei, amărăciune ascunsă și frică Apollo Apollonovich nu a suportat această privire: și-a lăsat ochii în jos și și-a mototolit pălăria în mână Da, anii ei cu un artist italian au schimbat-o; și ce sa întâmplat cu soliditatea, simțul înnăscut al demnității, dragostea pentru curățenie și ordine; Apollon Apollonovich și-a aruncat privirea prin cameră: împrăștiate în dezordine erau o poșetă, curele, un evantai de dantelă neagră, ciorapi și un cârpe galben-lămâie, probabil spaniole În fața Annei Petrovna - chiar el este? Doi ani și jumătate și l-au schimbat; doi ani şi jumătate pentru ultima oară în faţa ei ea Petersburg a văzut un chip distinct sculptat din piatră cenușie, privind-o rece peste o masă de sidef (în timpul ultimei explicații); fiecare linie tăiată în ea cu un îngheț deosebit de rece; iar acum, pe față - absența completă a trăsăturilor (În numele nostru, vom spune: trăsăturile au fost încă recent; iar la începutul poveștii noastre le-am conturat) În urmă cu doi ani și jumătate, Apollon Apollonovich, este adevărat, era deja un bătrân, dar era ceva eteric în el; și arăta ca un soț; si acum unde este omul de stat? Unde este voința de fier, unde este pietrosul privirii, curgând doar vârtejuri, rece, fără rod, cerebral (nu sentimente) - unde este pietrosul privirii? Nu, totul s-a retras înainte de bătrânețe; bătrânul a depășit totul: poziție în lume și voință; a fost lovit de o subțire teribilă; lovit de aplecare; uimit - și tremurul maxilarului inferior și tremurul degetelor; și cel mai important, culoarea hainei: nu comandase niciodată această culoare de îmbrăcăminte în prezența ei Așa că stăteau unul față de celălalt: Apollon Apollonovich, fără să treacă pragul; și Anna Petrovna, deasupra mesei: cu o ceașcă tremurătoare și pe jumătate stropită de ceai tare în mâini (a vărsat ceaiul pe față de masă) În cele din urmă, Apollon Apollonovich ridică capul spre ea; și-a mestecat buzele și a spus, bâlbâind: - "Anna Petrovna!" Acum le examina clar pe toate (ochii lui se obişnuiseră cu semi-amurgul); văzu: pentru o clipă toate trăsăturile ei străluciră frumos; și apoi din nou riduri, umflături, saci de grăsime au trecut peste trăsături: încă suprapuneau frumusețea clară a trăsăturilor copilărești cu grosolănia bătrâneții; dar pentru o clipă toate trăsăturile ei străluciră frumos, și anume când cu o mișcare ascuțită a împins ceaiul servit; și toți s-au repezit cumva spre; dar totusi: nu s-a clintit; și a aruncat de la masă de acolo doar cu buzele către bătrânul care mesteca: - "Apollon Apollonovich!" Apollon Apollonovich a alergat spre ea (a alergat și el spre ea timp de doi ani și jumătate să-și bage două degete, să le tragă înapoi și să le stropească cu apă rece); a alergat la ea, așa cum era, prin încăpere - în haină, cu o pălărie în mână; faţa ei se aplecă spre o chelie; suprafața unui craniu uriaș, gol ca un genunchi și două urechi proeminente, îi aminteau de ceva, iar când buzele reci i-au atins mâna, înmuiate în ceai vărsat, atunci expresia complexă a trăsăturilor din ea a fost înlocuită de un sentiment nedisimulat de mulțumire: imaginați-vă, ceva copilăresc a aprins, a pierdut și a ascuns în ochi Iar când s-a îndreptat, silueta i s-a remarcat în fața ei chiar și cu o distincție excesivă, atârnând cu pantaloni, o haină (niciodată de culoare) și o mulțime de riduri noi, două care îi sfâșiau toată fața și niște ochi noi; acești doi ochi proeminenti nu i se păreau, ca înainte, ca două pietre transparente; a apărut în ele: o fortăreață și cetate necunoscute m Andrei Bely Dar ochii au căzut Apollon Apollonovich, fâlfâind din ochi, a căutat expresia: "Știu " se gândi el și termină:

"ești " - "?" - "Am venit să-ți depun mărturie, Anna Petrovna, respect " " Și felicitări pentru sosirea ta " Iar Anna Petrovna a surprins o privire nedumerită, nedumerită, doar un fel de privire moale și simpatică - o culoare albastru închis, ca aerul cald de primăvară Din camera alăturată s-au auzit: râsete, tam-tam; din spatele ușii - conversația acelorași slujnice; iar pianul - de undeva de jos; împrăștiate în dezordine erau: curele, o reticulă, un evantai de dantelă neagră, o vază venețiană fațetată și un bulgăre de petice sclipitoare de lămâie care s-a dovedit a fi o bluză; tapet cu pete; o fereastră dădea spre un perete obraznic de câteva nuanțe măslinii; în locul cerului era fum, iar în fum - Petersburg: străzi și străzi; trotuare și acoperișuri; burniță ghemuită pe pervazul ferestrei de tablă acolo; păstăi reci coborau din jgheaburi de tablă - "Și avem " - " Vrei niște ceai? " " Greva este pe cale să înceapă " PUTEȚI PENTRU O grămadă de OBIECTE Ușa s-a deschis Nikolai Apollonovici se trezi în anticameră, din care fugise dis-de-dimineață cu atâta grabă; pe pereţi străluceau podoabe de arme străvechi: aici rugineau săbii; acolo - halebarde înclinate: Nikolai Apolonovici se uita în afara lui; cu o mișcare ascuțită a mâinii, și-a rupt pălăria italiană cu boru; o pălărie din păr alb-in a înmuiat acest aspect rece, aproape sever, cu încăpățânare imprimată (era greu să găsești păr de această nuanță la un adult; această nuanță se găsește adesea la bebelușii țărani - mai ales în Belarus); linii uscate, reci, netede ale unei fețe complet albe, asemănătoare unui tablou de icoană, când s-a gândit o clipă, fixându-și privirea spre unde, sub un scut verde ruginit, strălucea o pălărie lituaniană cu conul și un cruciform mânerul unei săbii de cavaler scânteia Aici a izbucnit; iar într-o pelerină udă și încrețită, a urcat șchiopătând treptele scării cu covor; de ce, atunci, câteodată a izbucnit, roșind cu un fard, ceea ce nu i s-a întâmplat niciodată? Și el - a tușit; iar el - sufocat; tremura de febră; cel mai curios dintre toate, pânza era ruptă de la genunchiul piciorului pe care şchiopăta; clapa este uzată; redingota studentului sub pelerină a fost ridicată, Petersburg cocoșarea spatelui și a pieptului; între toată coada hainei și coada ruptă, o curea de dans ieșea în afară; dreapta, dreapta: Nikolai Apollonovich arăta șchiop, cocoșat și - cu o coadă de cal, când a zburat cu toată puterea pe treptele moale, suflând o pălărie din păr de in alb - pe lângă pereți, unde un pistol cu un şase pointer era aplecat Alunecat în fața unei uși cu mâner din cristal fațetat; iar în timp ce alerga pe lângă camerele strălucitoare de lac, părea că în jurul lui se construia doar iluzia camerelor; și apoi s-a împrăștiat fără urmă, ridicându-și planurile încețoșate dincolo de limitele conștiinței; iar când trânti ușa coridorului în spatele lui și bătu cu călcâiele de-a lungul coridorului care răsună, i se păru că venele temporale îi bubuie: pulsația rapidă a acestor vene marca în mod clar scleroza prematură pe frunte A zburat, nu el însuși, în camera lui pestriță: iar papagalii verzi țipau disperați în cușcă și-și bateau aripile; acest strigăt i-a întrerupt alergarea; o clipă se uită în fața lui; și a văzut: un leopard pestriț aruncat la picioare cu gura căscată; și - bâjbâia în buzunare (căuta cheia biroului) - "Huh?" - "La naiba " - "Pierdut?" - "Ai lasat f?" - "Te rog spune-mi " Și s-a repezit neputincios prin cameră, căutând cheia perfidă uitată, sortând piese de mobilier complet nepotrivite, apucând un arzător de tămâie auriu cu trei picioare sub forma unei mingi scobite cu o semilună în vârf și mormăind pentru sine: Nikolai Apollonovich, la fel ca și Apollon Apollonovich, a vorbit singur Cu teamă, s-a repezit în camera alăturată - la birou: în mișcare, și-a agățat piciorul de un taburet

arab cu incrustație de fildeș; ea trânti la podea; a fost lovit că masa nu era încuiată; o cutie perfidă ieşea în evidenţă; era pe jumătate extins; inima i s-a cufundat în el: cum a putut să uite din neatenție să o încuie? A tras cutia Și-și-și Nu: da nu! În cutie erau obiecte în dezordine; pe masă zăcea un portret de mărimea unui fotoliu, aruncat oblic; si nu era sardina; furios, înverșunat, înspăimântat, liniile unei fețe purpurie cu albastru în jurul unor ochi negri uriași de un fel au apărut deasupra cutiei: negru - din dilatarea pupilelor; așa că stătea între fotoliul verde închis și bust: Kant, desigur El este pe cealaltă masă A scos un sertar; în cutie, în perfectă ordine, erau obiecte: mănunchiuri de scrisori, hârtii; pune totul pe masă; dar - nu era sardină Aici picioarele i se năvăleau; Și, Andrei Bely așa cum este, într-o pelerină italiană, în galoșuri - a căzut în genunchi, lăsându-și capul arzător pe mâinile lui reci, umede și îmbibate de ploaie; pentru o clipă, încremeni așa: o pălărie de păr de in se molea atât de ciudat acolo, nemișcată, o pată gălbuie în semiamurgul camerei printre fotoliile de tapițerie verde închis Da - cum să sari! Da, dulap! Și dulapul - s-a deschis; obiectele au zburat cumva pe covor; dar nici acolo nu era sardină; ca un vârtej, se învârtea prin cameră, semănând cu o maimuță agilă și cu mișcări rapide (ca cea a tatălui său extrem de superior) și cu un vlăstar nedescris Într-adevăr; soarta glumit; din cameră în cameră; de la pat (aici, a scotocit sub perne, pătură, saltea) până la cămin: aici și-a murdărit mâinile în cenuşă; de la șemineu până la rândurile de rafturi de cărți (și mătasea ușoară aluneca pe roți de cupru, acoperind țepii); aici a pus mâinile între volume; și multe volume cu un foșnet, cu un vuiet, au zburat pe podea Dar nu era nicăieri sardine Curând, faţa lui, mânjită cu cenuşă şi praf, s-a legănat fără nici un sens sau sens peste o grămadă de obiecte, aruncată într-o grămadă nesimţită şi aranjată prin nişte degete lungi, un fel de păianjen, care alergau pe mâini tremurânde; aceste mâini se agitau pe podea de pe pelerină italiană târâtoare; în această postură aplecată, totul tremurând și transpirat, cu venele gâtului îngrădite, dreapta-dreapta, amintea oricui de un păianjen cu burtă groasă, un mâncător de muște; așa că, când observatorul sparge pânza subțire, vede un spectacol: o insectă uriașă deranjată, tremurând pe un fir argintiu în spațiu, de la tavan la podea, aleargă stângaci pe podea pe picioare zdruncinate Într-o astfel de poziție - peste o grămadă de obiecte - Nikolai Apollonovich a fost luat prin surprindere: Semionici a fugit - "Nikolai Apollonych! Barciuk! > Nikolai Apolonovici, încă ghemuit, se întoarse; Văzându-l pe Semionici, într-un gest iute și-a acoperit cu mantia o grămadă de obiecte îngrămădite - frunze și volume deschizându-se - asemănătoare cu o mamă găină pe ouă: o căciulă de păr de in a devenit atât de ciudat de moartă acolo, nemișcată - o pată gălbuie în semiamurgul camerei " Ce este? " " Îndrăznesc să spun " - "Lasa: vezi ca sunt ocupat " Întinzându-și gura până la urechi, amintea cu totul de capul unui leopard pestriț, zâmbind acolo pe podea: - "Eu fac ordine, aici, cărți " Dar Semionici nu s-a putut calma: - "Hai, acolo te întreabă " - "?" - "Bucuria familiei: așa că mama-doamna, Anna Petrovna, s-a demnita să ne primească" Petersburg Nikolai Apollonovici se ridică mecanic; pelerină i-a zburat; pe conturul feței pictura-icoană, pătată de cenuşă, prin cenuşă şi praf, fulgeră un fard ca fulgerul; Nikolai Apollonovici era o figură absurdă și estimabilă într-o redingotă de student, înfășurată cu două cocoașe, cu o singură coadă de haină - și cu un bici care dansa când tușea; oarecum răgușit, printr-o tuse, a exclamat: " Mama? Anna Petrovna? - "Cu Apollo și Apollonovich sunt acolo, domnule; în sufragerie Tocmai

acum, s-au demnit " - "Numele meu este?" - "Întreabă Apollon Apollonovich, domnule" - "Deci, acum Sunt acum Cu excepția " În această cameră, atât de recent, Nikolai Apollonovich a crescut în sine, un centru lăsat pentru el însuși - într-o serie de condiții prealabile logice care curg din centru, predeterminand totul: suflet, gând și acest fotoliu; atât de recent a fost aici singurul centru al universului; dar au trecut zece zile; iar conștiința lui de sine este rușinos de blocată în această grămadă de obiecte aruncate: ca o muscă liberă, care alergă peste marginea farfurii pe cele șase picioare ale sale, se blochează fără speranță deodată cu laba și aripa în mierea groasă și lipicioasă - "Șst! Semionici, Semionici, ascultă, se repezi repede pe uşă Nikolai Apolonovici, ajungând din urmă pe Semionici, sări peste scaunul răsturnat şi strâns de mâneca bătrânului (ei bine, degetele alea tenace!) - "N-ai văzut aici - ideea e că " se încurcă, ghemuindu-se la pământ și trăgându-l pe bătrân de pe coridor de la uşă - "Am uitat N-ai văzut așa ceva un obiect aici? Aici, în cameră Un obiect ca acesta: o jucărie " - "Jucării " - "Jucărie pentru copii sardine " - "Sardine?" - "Da, o jucărie (sub formă de sardină) - grea în greutate, cu înfășurare: ceasul încă bate Am pus-o aici: o jucărie " Semionici s-a întors încet, și-a eliberat mâneca de degetele agățate, s-a uitat o clipă la perete (pe perete atârna un scut - Negro: din armura unui rinocer căzut cândva), se gândi și a tăiat fără respect: - "Nu!" Nici măcar "nu-nu": doar "nu" " Dar m-am gândit " Iată: bunăstare, bucurie în familie; însuși domnul, ministrul, strălucește: pentru un asemenea cnynán Și iată-te; sardină grea în greutate cu o înfășurare o jucărie: el însuși - cu coada ruptă! Andrei Bely " Deci, mă lași să raportez?" " Sunt acum, sunt acum " Și ușa s-a închis: Nikolai Apollonovich stătea acolo, fără să înțeleagă unde se află, la scaunul răsturnat maro închis, în fața dispozitivului de narghilea; În fața lui, pe perete, atârna un scut negru, făcut din pielea groasă a unui rinocer căzut și cu o săgeată sudaneză ruginită atârna pe lateral Neînțelegând ce face, se grăbi să-și schimbe redingota perfidă cu o redingotă complet nouă; mai întâi și-a spălat mâinile și fața din cenușă; spălându-se și îmbrăcându-se, el a spus: - "Cum este, ce este Unde l-am ascuns cu adevărat " Nikolai Apollonovich nu și-a dat încă seama de plinătatea ororii care îl atacase, izvorâtă din pierderea accidentală a unei sardine; bine că nu-i trecuse încă prin cap: în absența lui, au vizitat camera și, după ce au deschis un vas de sardine cu un conținut groaznic, această sardină i-a fost luată cu precauție LACHEI SURPRIȚI Și exact aceleași case stăteau acolo, și pe acolo treceau aceiași curenți cenușii de oameni, și aceeași ceață verde-galbenă stătea acolo; fețele alergau acolo concentrate; trotuarele șopteau și se târau sub o bandă de case uriașe de piatră; au zburat spre ei - bulevard după bulevard; iar suprafața sferică a planetei părea învăluită, ca niște inele de șarpe, de cuburi de casă cenușii-negricioase; și o rețea de alei paralele, străbătută de o rețea de alei, lărgită în abisurile lumii cu suprafețele de pătrate și cuburi: un pătrat pe locuitor Dar Apollon Apollonovich nu s-a uitat la figura lui preferată: pătratul; nu s-a lăsat în contemplare necugetă a paralelipipedelor de piatră, a cuburilor; legănându-se pe pernele moi ale scaunului trăsurii închiriate, se uită cu entuziasm la Anna Petrovna, pe care el însuși o ducea în casa lăcuită; ceea ce spuneau la ceai în cameră a rămas pentru totdeauna un secret de nepătruns pentru toată lumea; după această convorbire s-au hotărât: Anna Petrovna avea să se mute la terasament a doua zi; iar astăzi Apollon Apollonovich Anna Petrovna o ducea la o întâlnire cu fiul ei Iar Anna Petrovna era

stânjenită Nu vorbeau în trăsură; Anna Petrovna se uită acolo prin ferestrele trăsurii: de doi ani și jumătate nu văzuse alea alea cenușii: acolo, în afara ferestrelor, se vedea numerotarea caselor; și era circulație; acolo, de acolo, în zilele senine, de departe, de departe, scânteiau orbitor: un ac de aur, nori, o rază purpurie a apusului; acolo, de acolo, în zilele cu ceață - nimeni, nimic Petersburg Apollon Apollonovich, cu o plăcere nedisimulata, s-a sprijinit de pereții trăsurii, despărțit de mizeria străzii în acest cub închis; aici el a fost despărțit de mulțimile curgătoare de oameni, de împachetările roșii care plângeau îngrozitor vândute de la acea răscruce de drumuri; și-a fluturat ochii; uneori doar Anna Petrovna a prins-o: o privire năucită, năucită, și imaginează-ți - doar un fel de moale: albastru-albastru, copilăresc, chiar de neînțeles (nu a căzut în copilărie?) - "Am auzit, Apollon Apollonovich: ești anunțat pentru minister?" Dar Apollo Apollonovich a întrerupt: - De unde ești acum, Anna Petrovna? - "Da, sunt din Grenada " - "Așa, așa, așa, așa " - și, suflându-și nasul, a adăugat - "Da, știi, afaceri: oficial, știi, probleme " Și ce e? A simțit o mână caldă pe mâna lui: i-au mângâiat mâna Hm-hm-hm: Apollon Apollonovich era pierdut; era stânjenit, chiar și el era cumva speriat; chiar a devenit neplăcut pentru el Hm-hm: de cincisprezece ani nu-l trataseră așa Taki îl mângâia direct El, ca să fiu sincer, nu se aștepta la asta de la o persoană hm-hm (Apollo Apollonovich a considerat această persoană timp de doi ani și jumătate ca o persoană de ușor comportament) - "Plec, aici, mă retrag " Se poate ca jocul creierului care i-a despărțit atâția ani și s-a condensat în mod amenințător în doi ani și jumătate să fi izbucnit în sfârșit dintr-un creier încăpățânat? Și în afara creierului a adunat deja nori peste ei? În sfârșit, a izbucnit în jurul unor furtuni fără precedent? Dar izbucnind în afara creierului, a fost epuizat în creier; a curățat încet creierul; în nori, așa că uneori vei vedea un zbor alergător și azuriu din lateral - prin dungile ploii; lasă ploaia să se reverse peste tine; lasă norii întunecați să se spargă cu vuiet, bâte de fulgere purpurie! Întinderea azuriei se întinde; soarele va ieși orbitor în curând; deja aștepți sfârșitul furtunii; dintr-o dată - cum fulgeră, cum bubuie: fulgerul a lovit un pin Lumina verzuie a zilei pătrunde prin geamurile trăsurii; șiroaie de oameni alergau acolo într-un val ondulat; și acel surf uman a fost un surf de tunet Aici a văzut un plebeu; aici ochii raznochintsy au strălucit, l-au recunoscut, acum zece zile (da, doar zece zile: totul s-a schimbat în zece zile; Rusia s-a schimbat!) Zboruri și hohote de taxiuri zburătoare! Exclamații melodice de rulade de automobile! Și - o echipă de polițiști! Acolo unde s-a cântărit o singură putreziciune cenușiu-pal, a fost mai întâi conturată plictisitor și apoi a fost conturată cu totul: Isakiy murdar, gri-negricios Și s-a întors în ceață Și s-a deschis un spațiu deschis: o adâncime, o întuneric verzui, pe unde curgea podul negru, unde ceața ținea distanțele reci cu mai multe coșuri și de unde curgea un val de nori care se apropiau Andrei Bely De fapt: la urma urmei, lacheii au fost surprinși! Așa a spus mai târziu, în hol, băiețelul adormit de Grișka, care era de serviciu: " Stău asta și număr pe degete: la urma urmei, de la Mijlocire de la chiar - până la însăși Nașterea Fecioarei Asta înseamnă că iese De la Nașterea Fecioarei - până la Sf Nicolae la iarnă " - "Da, spune-mi: Nașterea Fecioarei, Nașterea Fecioarei!" " Și eu ce sunt? Nașterea Maicii Domnului este sărbătoarea satului nostru - cea patronală eu la usa A deschis, apoi, ușa: și - a, părinților! Deci domnul însuși, într-o kartișcă angajată (și o kartișcă proastă!); așa că cu el este o doamnă de ani respectabili într-o dovadă ieftină de apă

- "Nu este rezistent la apă, trăgător: acum nu se poartă probe de apă " " Nu-l face de rușine; este deja uluit " " Într-un cuvânt, într-o haină Stăpânul se agita: din cabină - ugh, din trăsură - a sărit jos, a întins mâna către doamnă - zâmbește: cavaler așa; oferă tot felul de ajutor " - "Uite tu " - "La fel " - "Cred; nu ne-am văzut de doi ani", au răsunat voci în jur - "Desigur: doamna coboară din trăsură; numai doamna - văd - se stinghereşte cu o asemenea ocazie: ei zâmbesc acolo - nu în forma lor deplină; ei înșiși pentru curaj: se strâng de bărbie; ei bine, sărace, vă spun, îmbrăcat; sunt găuri pe mănuși; mănuși nerecomandate, văd: poate nu are cine să repare; în Gishpania, poate că nu se încurcă " - "Spune-mi, e în regulă!" - "Așa spun: stăpâne, stăpânul nostru, Apollon Apollonovich, au lepădat orice aventură; stai lângă trăsură, peste o băltoacă, în ploaie; ploaie - Doamne! Stăpânul se înfioră, de parcă ar alerga pe loc, călcând pe loc cu șosetele; și cum doamna, când a coborât de pe picior, a căzut pe toate pe braț - până la urmă, doamna este supraponderală - stăpânul nostru chiar s-a așezat așa; mugur mic de maestru; ei bine, unde sunt, cred eu, așa de grele de reținut! Forța nu este suficientă " - "Nu țese belindryasov; spune " - "Eu nu țes belindryasov; Asa spun eu; și ce să spui Atunci îți va spune Mitry Semyonitch: s-au întâlnit în sală Ce e de povestit? Stăpâna a spus doar totul: ei spun, ești binevenit, au spus - te rog, spun ei, Anna Petrovna Apoi i-am recunoscut " Si ce?" - "Au îmbătrânit La început, nu am recunoscut; și apoi i-am recunoscut, pentru că încă îmi amintesc: i-am hrănit cu un cadou Asta au spus mai târziu lacheii Dar serios! Petersburg Un fapt neașteptat, neprevăzut: în urmă cu doi ani și jumătate, Anna Petrovna și-a părăsit soțul cu un artist italian; iar acum, doi ani și jumătate mai târziu, abandonat de un artist italian, din frumoasele palate ale Grenadei prin lanțul Pirineilor, prin Alpi, prin munții Tirolului, s-a repezit înapoi cu un expres; dar cel mai surprinzător este că senatorul nu a putut nici măcar să facă aluzii la Anna Petrovna în urmă cu mai bine de doi ani, nici măcar acum două zile și jumătate (abia ieri era înțepat!); timp de doi ani și jumătate, Apollon Apollonovich a evitat în mod conștient până și gândul la Anna Petrovna (și încă s-a gândit la ea); însuși combinația sonoră "Anna Petrovna" s-a izbit de timpanul urechilor, așa cum un biscuit aruncat de sub un birou s-a izbit de fruntea unui profesor; doar un profesor de școală din catedră își va bate cu furie pumnul; Apollo Apollonovich, în schimb, și-a strâns buzele disprețuitor la această combinație de sunet De ce, la vestea revenirii ei, strângerea obișnuită a buzelor uscate a izbucnit într-un tremur emoționat și furios al fălcilor (aseară - în timpul unei conversații cu Nikolenka); de ce nu ai dormit noaptea? De ce acea mânie s-a evaporat undeva în decursul unei jumătăți de zi și a lăsat loc melancoliei dureroase, transformându-se în anxietate? De ce nu a suportat el însuși așteptarea, de ce s-a dus la hotel? Convins - el însuși: el însuși - adus Ce sa întâmplat acolo - în camera de hotel; Anna Petrovna și-a uitat și ea promisiunea strictă; ea și-a făcut această promisiune - aici, ieri: aici, în casa lăcuită (făcând-o vizitată și n-a găsit pe nimeni) A făcut o promisiune, dar s-a întors Anna Petrovna și Apollon Apollonovich au fost încântați și stânjeniți de explicația dată unul altuia; de aceea, la intrarea în casa lăcuită, nu au schimbat revărsări abundente de sentimente; Anna Petrovna se uită cu degete la soțul ei: Apollon Apollonovich a început să-și sufle nasul sub o halebardă ruginită; emitând un sunet de trompetă, începu să pufnească în rezervoare Anna Petrovna s-a demnit cu bunăvoință să răspundă la plecăciuni respectuoase ale lacheilor, dând dovadă de reținere, pe care

tocmai nu le-am văzut la ea; numai că ea îl îmbrățișa pe Semionici și părea că vrea să plângă; dar, aruncând o privire înspăimântată, năucită, lui Apollon Apollonovich, se învinge: degetele ei se întinseră spre reticulă, dar nu prinse batista Apollon Apollonovich, stând deasupra ei pe trepte, aruncă priviri aspre lacheilor; arunca astfel de priviri în momentele de confuzie: iar în vremurile obișnuite, Apollon Apollonovich era remarcabil de politicos și înțepenit cu lachei până la insultă (cu excepția glumelor) El, în timp ce slujitorii stăteau acolo, păstra un ton de indiferență: nu s-a întâmplat nimic - până atunci doamna locuia în străinătate, pentru a-și îmbunătăți sănătatea; nimic mai mult: iar doamna, iată, s-a întors Ce este? Ei bine, aici este - și este grozav! Totuși, aici era un lacheu (toți ceilalți s-au schimbat, cu excepția băieților Semonici și Grișka); acesta - a amintit, că și-a amintit: și-a amintit de manierele în care doamna și-a făcut plecarea în străinătate - fără Andrei Bely orice avertisment al slujitorilor: cu o pungă mică în mână (și asta pentru doi ani și jumătate!); în ajunul plecării - s-a închis de stăpân; cu două zile înainte de plecare, aceeași cu mustață a stat alături de ea: vizitatorul lor cu ochi negri - ce mai face? Mindalini (numele lui era Mantalini), care a cântat niște cântece non-rusești: "Tra-la-la Tra-la-la > Și nu a dat ceai Același lacheu, amintindu-și așa ceva, sărută mâna excelentă cu un respect deosebit, simțindu-se vinovat în spatele lui că detaliile zborului - adică plecarea - nu i-au fost șterse din cap; se temea serios că zilele lui în casa lăcuită sunt numărate - cu ocazia fericitei întoarceri a Excelențelor lor în casa lăcuită Iată-i în hol; în faţa lor, parchetul, ca o oglindă, strălucea în pătrate: aceşti doi ani şi jumătate l-au încălzit rar aici; o melancolie inexplicabilă era evocată de spațiile acestei enfilade de încăperi; Apollon Apollonovich stătea din ce în ce mai mult în biroul său, încuindu-se cu o cheie; i se părea mereu că de aici încolo cineva cunoscut și trist va veni în fugă la el; iar acum credea că nu era singur; nu va merge singur aici pe piețele parchetului, ci cu Anna Petrovna Apollon Apollonovich se plimba rar pe pătratele parchetului cu Nikolenka Încrețindu-și mâna cu un covrig, Apollon Apollonovich și-a condus oaspetele prin hol: bine că a pus mâna dreaptă; cel din stânga a împușcat și a durea de la șocuri puternice, impetuoase și neliniştite; Anna Petrovna l-a oprit, l-a condus la perete, arătând spre tabloul palid, i-a zâmbit: - "Ah, totuși! Îți amintești, Apollon Apollonovich, această frescă?" Și - ea miji puțin, s-a înroșit puțin; Ochii lui albaștri ca floarea de colț se uitară apoi în doi ochi plini de azur; și - o privire, o privire: ceva dulce, fost, străvechi, pe care toți oamenii l-au uitat, dar care nu a uitat pe nimeni și stă la ușă - ceva de genul le-a stat deodată între ochi; nu era în ele; și a apărut - nu în ele; dar stătea între ei: ca un vânt de primăvară avântat Cititorul să mă ierte: voi exprima esența acestui punct de vedere cu cel mai banal cuvânt: iubire - "Îți amintești?" - "Cum, domnule: îmi amintesc " - "Unde?" - "În Veneția " " Au trecut treizeci de ani!" L-a cuprins amintirea lagunei cețoase, a ariei care plângea în depărtare: acum treizeci de ani Amintiri din Veneția și ea strânsă, bifurcată: acum treizeci de ani; și acum - doi ani și jumătate; apoi se înroși la amintirea inoportunului Petersburg roi a alungat; şi încă ceva a intrat înăuntru: Kolenka În ultimele două ore, ea uitase de Kolenka; o conversație cu un senator a înlocuit orice altceva pentru un timp; dar cu două ore mai devreme nu se gândise decât la Kolenka cu tandreţe; cu tandrețe și supărare că de la Kolenka - fără salutări, fără răspuns - "Kolenka " Au intrat în salon; grămezi de bijuterii de porțelan se repezi de pretutindeni; frunze de incrustație

- sidef și bronz - străluceau pe cutii și rafturi care ieșeau din pereți - "Kolenka, Anna Petrovna, wow așa-așa merge bine," - și a fugit - cumva în lateral " Este acasă?" Apollon Apollonovich, care tocmai căzuse într-un fotoliu al Imperiului, unde coroane de flori se încolăceau pe satinul azur pal al scaunelor, se ridică fără tragere de inimă de pe scaun, apăsând butonul soneriei: " De ce nu a venit la mine?" - "El, Anna Petrovna mmme-umm a fost, la rândul său, foarte, foarte", s-a încurcat senatorul într-un mod ciudat, apoi și-a scos batista: cu un fel de sunet de trâmbiță a sunat nasul lui de foarte mult timp; pufnind în cutii, foarte mult timp îndesându-și batista în buzunare: " Într-un cuvânt, a fost încântat " A fost liniște Chel de acolo se legăna sub bronzul rece și cu picioare lungi; abajurul nu sclipea cu un ton violet, pictat delicat: secolul al XIX-lea a pierdut secretul acestei culori; sticla s-a întunecat cu timpul; pictura fină s-a întunecat și cu timpul Semenych a apărut la apel: - "Nikolai Apollonovich acasă?" " Așa este, domnule " - "Mm ascultă: spune-i că Anna Petrovna este cu noi; și - cere un bun venit " "Poate că vom merge noi înșine la el", s-a agitat Anna Petrovna și, cu o viteză neobișnuită în anii ei, se ridică de pe scaun ; dar Apollon Apollonovici, întorcându-se brusc către Semionici, o întrerupse în acest moment: - "Me-emme Semenych: Îți spun " - "Ascultă, domnule! " - "La urma urmei, soția caldeanului - presupun - cine?" - Presupun, domnule, un caldean - "Nu - khaldai " - "Hh-he-he-s " - "Kolenkoi, Anna Petrovna, sunt nemulțumit " - "Da, ce esti?" " Kolenka se comportă de multă vreme - nu vă faceți griji - se poartă ca un prost - nu vă faceți griji, e ciudat " Andrei Bely - "?" Ochelari aurii de pretutindeni înghițiu sufrageria cu suprafețele verzui ale oglinzilor - "Kolenka a devenit cumva secretos Khe-khe", și, tușind, Apollon Apollonovich a bătut cu mâna pe masă, și-a amintit ceva - a lui, încruntat, a început să-și frece podul nasului cu mâna; totuşi, îşi veni repede în fire: şi cu o veselie excesivă aproape că strigă: - "Totuși - nu: nimic, domnule Fleacuri" Între sticla debarcaderului strălucea de pretutindeni o masă de sidef A FOST TOTAL NESENSEFICIE Nikolai Apollonovich, depășind durerea severă din articulația poplitee (s-a rănit), șchiopăta puțin: a alergat prin spațiul coridorului care ecou Intalnire cu mama! L-au copleșit vârtejuri de gânduri și semnificații; sau nici măcar vârtejuri de gânduri și semnificații: doar vârtejuri de prostii; deci particulele unei comete, care pătrund pe planetă, nici măcar nu vor provoca o modificare a compoziției planetare, zburând cu o viteză uimitoare; pătrunzând în inimi, nu vor provoca nici măcar modificări ale ritmului bătăilor inimii; dar încetini viteza cometei: inimile vor izbucni: planeta însăși va izbucni; și totul va deveni gaz; dacă am putea opri pentru o clipă vârtejul fără sens în capul lui Ableukhov, atunci această nesimțire s-ar descărca cu gânduri umflate violent Și acestea sunt gândurile Gândul, în primul rând, la oroarea poziţiei sale; acum se crea o situație groaznică (din cauza pierderii sardinei); sardina, adică bomba, dispăruse; desigur - a dispărut; și, prin urmare: cineva a dus bomba; cine cine? Unul dintre lachei; și - prin urmare: bomba a lovit poliția; iar el va fi arestat; dar acesta nu este principalul lucru, principalul lucru: bomba a fost dusă de însuși Apollon Apollonovich; și a luat-o în momentul când scorurile s-au terminat cu bomba; și știe: știe totul Totul - ce este? La urma urmei, nu era nimic; plan de crimă? Nu exista niciun plan pentru asasinat; Nikolai Apollonovich neagă cu hotărâre acest plan: acest plan este o calomnie josnică Faptul că bomba a fost găsită rămâne De când îl cheamă tatăl său, de când mama lui - nu, nu poate ști: și nu a scos bombele din

cameră Da, iar lacheii Lacheii ar fi descoperit totul cu mult timp în urmă Și nimeni - nimic Nu, ei nu știu despre bombă Dar unde este, unde este? Chiar a pus-o în această masă, nu a pus-o undeva sub covor, mecanic, întâmplător? I s-a întâmplat Peste o săptămână va apărea de la sine Totuși, nu: își va anunța prezența undeva astăzi - cu un vuiet cel mai îngrozitor (Ableukhovii absolut nu au suportat vuietul) Petersburg Undeva, poate - sub covor, sub pernă, pe raft se va declara: va bubui și va izbucni; trebuie să găsești o bombă; iar acum nu mai are timp să caute: a sosit Anna Petrovna În al doilea rând: a fost insultat; în al treilea rând: ticălosul ăla Pavel Yakovlevich - părea că tocmai l-a văzut undeva, întorcându-se dintr-un apartament de pe Moika; Pepp Peppovich Pepp - aici în - al patrulea: Pepp este o expansiune teribilă a corpului, întinderea venelor, apă clocotită în cap Ah, totul era confuz: vârtej de gânduri se învârteau cu o viteză inumană și mi-au răcnit în urechi, încât nu existau gânduri: era o prostie pură Și cu această apă clocotită fără sens în cap, Nikolai Apollonovich a alergat pe coridorul zgomotos, fără să-și tragă de coada redingotei și arătând ochiului ca un fel de șchiopăt cu cocoașă, ghemuit pe piciorul drept cu o durere dureroasă durere la ischiobiu MAMĂ A deschis ușa sufrageriei Primul lucru pe care l-a văzut a fost a fost Dar ce să spun: a văzut chipul mamei sale de pe scaun și și-a întins două mâini: chipul a îmbătrânit, iar mâinile tremurau în șiretul felinarelor de aur, tocmai aprinse - în afara ferestrelor Și a auzit o voce: - "Kolenka: draga mea, iubita mea!" Nu a mai suportat și s-a repezit la ea: " Ești băiatul meu " Nu, nu mai suporta: îngenuncheat în fața ei, o îmbrățișă cu o tabără tenace; și-a lipit fața de genunchi, a izbucnit în hohote convulsive - suspine pentru nimeni nu știe ce: inconștient, fără rușine, fără reținere i-au venit umerii largi (nu uitați: Nikolai Apollonovich nu a experimentat afecțiune în ultimii trei ani) - "Mama, mama " A plâns și ea Apollon Apollonovich stătea acolo, în amurgul unei nişe; și a atins cu degetul o păpușă de porțelan - un chinez: chinezul a clătinat din cap; Apollon Apollonovich a ieșit din nișa pe jumătate amurgului de acolo; iar el a târâit încet; se îndrepta cu paşi mici spre acel cuplu plângător; și deodată a fredonat deasupra scaunului: " Calmați-vă, prietenii mei!" El, ca să mărturisesc, nu se putea aștepta la aceste sentimente de la un fiu rece, secretos, pe chipul căruia în acești doi ani și jumătate a văzut doar grimase; o gură sfâșiată până la urechi și o privire coborâtă; apoi, întorcându-se, Apollon Apollonovich a fugit îngrijorat din cameră, după un obiect - "Mama mama " Andrei Bely Frica, umilirea din toate aceste zile, pierderea sardinei, în cele din urmă, sentimentul de totală nesemnificație, toate acestea, învârtindu-se, au dezvoltat gânduri instantanee; înecat în umezeala unei întâlniri: - "Iubit, băiatul meu" Atingerea înghețată a degetelor de pe mână l-a adus în fire: - "Iată, Kolenka: ia o înghițitură de apă" Și când și-a ridicat fața pătată de lacrimi de pe genunchi, a văzut un fel de privire copilărească a unui bătrân de șaizeci și opt de ani: micuțul Apollon Apollonovich stătea acolo într-o jachetă cu un pahar cu apă; degetele îi dansau; Nikolai Apollonovich, a încercat mai degrabă să ciufulească decât să se ciufulească - pe spate, pe umăr, pe obraji; și-a mângâiat brusc părul alb cu mâna Anna Petrovna a râs; și-a îndreptat destul de inoportun gulerul cu mâna; ochii ei, intoxicati de fericire, traduceau: • de la Nikolenka la Apollon Apollonovich; și înapoi: de la ea la Nikolenka Nikolai Apollonovici se ridică încet din genunchi: " Scuză-mă, mamă, sunt atât de așa " Asta , asta e din surpriză " - "Eu acum Nimic Mulțumesc, tată " Și a băut apă - "Aici " Pe masa de sidef, Apollon Apollonovich a pus un pahar; ή

deodată - un bătrân a râs de ceva, precum băieții râd de farsele unui unchi vesel, împingându-se cu coatele; două chipuri bătrâne, dragi! - "Da, domnule " - "Da, domnule " - "Da, domnule " Apollon Apollonovich stătea acolo lângă sticla pilonului, care era încoronată cu o aripă de un cupidon cu obraji aurii: sub cupidon, lauri și rozani străpungeau flăcările grele ale torțelor Dar fulgerul a tăiat prin amintire: sardina! Cum așa? Ce este? Iar impulsul a izbucnit din nou în el "Sunt acum vin " - Ce-i cu tine, draga mea? - "Nimic, domnule Lasă-l, Anna Petrovna Te sfătuiesc, Kolenka, să fii cu tine însuți cinci minute Da, știi Și apoi - vino " Și prefăcând ușor impulsul pe care tocmai îl simțise cu el, Nikolai Apollonovici se clătină, și-a lăsat din nou într-un fel teatral chipul în degete: șapca de păr de in devenise atât de ciudat de moartă acolo, în amurgul camerei A ieşit clătinându-se Surprins, tatăl se uită la mama fericită Petersburg " De fapt, nu l-am recunoscut Acestea, astea Acestea, ca să zic așa, sentimente", alergă Apollon Apollonovich de la oglindă la pervaz - "Acestea, astea impulsuri", - și își bătu percurile - "Se arată," s-a întors brusc și și-a ridicat șosetele, echilibrându-se pentru o clipă pe călcâie și apoi căzând cu tot corpul pe șosetele căzute pe podea - - "Ei arată", și-a pus mâinile la spate (sub jachetă) și și-a rotit mâna la spate (ceea ce a făcut să se clatine jacheta); și se părea că Apollo Apollonovich alerga prin sufragerie cu coada dând din cap: " Ei arată în el naturalețea simțirii și, ca să spunem așa", a ridicat din umeri, "proprietățile bune ale naturii" " Nu mă așteptam, nu " Tabatura întinsă pe masă a atras atenția eminentului soț; și dorind să-i dea poziției ei de pe masă un aspect mai simetric față de tava care stătea aici, Apollon Apollonovich s-a apropiat repede de acea masă și a apucat o carte de vizită din tavă, pe care, dintr-un motiv oarecare, o învârti între degete; distragerea sa provenea din faptul că în acel moment l-a vizitat un gând profund, desfăşurându-se într-un labirint fugar al unor descoperiri străine Dar Anna Petrovna, care stătea într-un fotoliu cu o privire fericită năucită, remarcă cu convingere: " Întotdeauna am spus " " Da, domnule, știți " Apollon Apollonovich stătea în vârful picioarelor, cu coada de cal a jachetei în sus; și - a fugit de la masă la oglindă: - "Ei " Apollon Apollonovich a fugit din oglindă în colț: - "Kolenka m-a surprins: și trebuie să recunosc - acest comportament m-a calmat" - și-a încrețit fruntea - "relativ relativ", - și-a scos mâna de la spate (marginea jachetei i-a căzut), a bătut toba pe masă cu mâna: - "Hmm! " Se întrerupse cu răceală: - "Nimic, domnule" Și a căzut pe gânduri: se uită la Anna Petrovna; i-a întâlnit privirea; au zâmbit unul altuia ȘI RULADA ROTUNGIE Nikolai Apollonovich a intrat în camera lui; s-a uitat la scaunul arab căzut: a trasat incrustația de fildeș și sidef Încet se duse la fereastră: acolo curgea un râu; iar barca s-a legănat; iar pârâul stropit; din sufragerie, de undeva departe, ruladele alergate pe neașteptate anunțau liniștea camerei; așa că ea s-a jucat înainte: și sub aceste sunete, s-a întâmplat, el a adormit peste cărți Andrei Bely Nikolai Apollonovici stătea deasupra unui morman de obiecte, gândindu-se dureros: "Unde este asta Cum este asta Unde sunt cu adevărat?" Și nu-și putea aminti Umbre, umbre și umbre: scaune din umbre înverzite; din umbră a ieșit în evidență un bust: desigur, Kant Apoi observă pe masă un cearșaf îndoit de patru ori: vizitatorii, negăsind proprietarul casei, lasă cearșafurile împăturite de patru ori pe masă; mecanic a luat hârtia; a văzut mecanic scrisul de mână - familiar, al lui Likhutinsky Da - la urma urmei, a uitat complet că în absența lui, dimineața, Likhutin fusese aici: săpa și bâjbâia (el însuși a povestit despre asta în timpul unei întâlniri neplăcute) Da,

da, da: am jefuit camera Un oftat de uşurare a scăpat din pieptul lui Nikolai Apollonovich Totul a fost explicat instantaneu: Likhutin! Ei bine, desigur, desigur; cu siguranță a bâjbâit aici; căutat și găsit; și găsind-o, l-a dus; a văzut o masă descuiată; și s-a uitat la masă; bolul cu sardine l-a lovit atât prin greutatea, cât și prin aspectul ei, cât și prin mecanismul de ceasornic; sardină și dusă de sublocotenentul Nu era nicio îndoială Ușurat, se lăsă pe un scaun; la această oră din nou s-a anunţat tăcerea rulată; așa s-a întâmplat și înainte: ruladele alergau de acolo; și în urmă - nouă ani; și acum zece ani: Anna Petrovna l-a jucat pe Chopin (nu pe Schumann) Și acum i se părea că nu sunt evenimente, din moment ce totul era explicat atât de simplu: locotenentul Likhutin a dus sardina (cine altcineva, dacă nu a permis, dar - de ce să-i permită!); Alexander Ivanovici va încerca orice altceva (în aceste ore, ne amintim, Alexander Ivanovich Dudkin tocmai se explica la dacha cu regretatul Lippanchenko); da, nu au fost evenimente Petersburg acolo, în afara ferestrelor, urmărea jocul creierului și întinderea plângătoare; acolo năvăli năvala unui vânt rece umed; Cuiburi de diamante uriașe erau aburite sub pod Nimeni - nimic Și râul curgea; iar pârâul stropit; iar barca s-a legănat; iar rulada a bubuit De cealaltă parte a apelor Neva s-au ridicat mase uriașe - contururile insulelor și caselor; și aruncă ochii de chihlimbar în ceață; și părea că plângeau O serie de lămpi de coastă au aruncat lacrimi de foc în Neva: suprafața a fost arsă cu strălucire fiartă PEPENE VERDE - LEGUME După doi ani și jumătate, cei trei au luat masa împreună Cucul de perete a cucut; lacheul aduse o pahare aprinsă; Anna Petrovna radia mulțumită; Apollon Apollonovich - apropo: privind dimineața la bătrânul decrepit, nu l-ai recunoaște pe acest soț fără copii, Petersburg întărit deodată, cu purtare, s-a așezat aici la masă și a luat un șervețel cu un fel de mișcare elastică; stăteau deja la ciorbă când s-a deschis ușa laterală: Nikolai Apollonovich, ușor pudrat, bărbierit, curat, a ieșit șochează de acolo, alăturându-se familiei într-o redingotă studențească strâns cu nasturi, cu un guler de cele mai mari dimensiuni (amintește de gulerele) a lui Alexandru, epocă trecută) " Ce-i cu tine, monn cher," își aruncă Anna Petrovna pince-nez cu o afectare, "văd că ești șchiop?" - "Nu? " - Apollon Apollonovich aruncă o privire către Kolenka și apucă oala cu ardei - "Într-adevăr " Cu o mișcare de tinerețe, a început să-și pipereze supa - "Nu-i nimic, mamă: m-am împiedicat și acum mă doare genunchiul " - "Ai nevoie de o lotiune cu plumb?" " De fapt, Kolenka, de fapt," Apollon Apollonovich, ducând o lingură de supă la gură, se uită de sub sprâncene, "nu glumesc cu aceste vânătăi în articulația popliteă; Aceste vânătăi sunt jucate în mod neplăcut " Și a înghițit o lingură de supă Nikolai Apollonovici, zâmbind fermecător, a început la rândul lui să pipereze supa " Este un sentiment matern uimitor", iar Anna Petrovna a pus lingura pe o farfurie, și-a întins ochii mari, de copil, lipindu-și capul de gât (de aceea a ieșit o a doua bărbie de sub guler), "este uimitor : el este deja adult, iar eu încă, ca de obicei, sunt îngrijorat pentru el " Cumva, firesc, a uitat că de doi ani și jumătate nu a fost deloc îngrijorată de Kolenka: Kolenka era protejată de ei de un străin, negru la față și cu mustață lungă, cu ochii ca două prune; Fireşte, - şi a uitat cum mai bine de doi ani îi lega zilnic pe acest bărbat ciudat, acolo, în Spania, o cravată: mov, mătase; și timp de doi ani și jumătate a dat laxative dimineața - G u-nyadi Ya n o p - "Da, sentimentul matern: amintește-ți - în timpul dezinterului tău " ("dezinteriul" - a spus ea) - "Cum, îmi amintesc perfect Vorbești despre felii de pâine?" - "Asta e " " Consecințele dezinteriei", a

bubuit Apollon Apollonovich din farfurie, subliniind "și", "prietene, se pare că suferi acum?" Și a înghițit o lingură de supă - "Ei mănâncă fructe de pădure până în ziua de azi e dăunător, domnule", se auzi vocea satisfăcută a lui Semyonici din spatele ușii; i s-a uitat capul: se uita de acolo - nu slujea " Bombe, fructe de pădure!" Apollon Apollonovich a bubuit și, deodată, întregul său corp s-a întors către Semionici: mai degrabă, spre gaura din uşă - Fructe de pădure, și el și-a mestecat buzele Aici lacheul (nu Semionici) care slujea, a zâmbit cu o privire atât de exactă, de parcă ar fi vrut să spună tuturor: Andrei Bely - "Acum va fi aici!" țipă Barin - "Și ce, Semenych, spune-mi: pepenele este o boabă?" Anna Petrovna se întoarse cu un ochi către Kolenka: condescendent și viclean își ascunse zâmbetul; îşi întoarse ochii spre senator, care era încremenit în direcţia uşii şi părea să fi plecat complet în aşteptarea unui răspuns la întrebarea lui ridicolă; cu ochii ea a spus: Dar este încă?" Nikolai Apollonovich, stânjenit, și-a apucat cuțitul și furculița cu mâna, până când o voce a zburat pe ușă, impasibilă și clară, nemulțumită de întrebare: - "Pepenele verde, Excelența Voastră, nu este deloc o boabă, ci o legumă" Apollon Apollonovich s-a răsturnat repede cu tot corpul, zbucnind brusc - a, a, a! - improvizatul tău: Ai dreptate, Semenych, Cheesecake vechi, - Ai judecat asta cu chel Anna Petrovna și Kolenka nu și-au ridicat ochii din farfurii: într-un cuvânt, era ca pe vremuri! La Apollon Apollonovich, după scena din sufragerie, le-a arătat cu înfățișarea lui: totul a revenit acum la normal; a mâncat apetisant, a glumit și a ascultat cu atenție povești despre frumusețile Spaniei; ceva ciudat și trist s-a ridicat în inimă; sigur nu era timp; și era ca ieri (se gândi Kolenka): el, Nikolai Apollonovich, are cinci ani; ascultă cu atenție conversațiile mamei cu guvernanta (cea pe care Apollon Apollonovich a dat-o afară); iar Anna Petrovna exclamă entuziasmată: - "Eu și Zizi; iar în spatele nostru - două cozi; suntem la expozitie! cozi în spatele nostru, la expoziție " - "Nu, ce obrăznicie!" Kolenka este atras de o cameră imensă, de o mulțime, de foșnetul rochiilor și așa mai departe (de când a fost dus la o expoziție): în depărtare, agățate în spațiu, cozi uriașe, negru-maronii, înoată din mulțime Și - băiatul este speriat: Nikolai Apollonovich în copilărie nu putea înțelege deloc că Contesa Zizi numea cozile admiratorilor ei seculari Dar această amintire absurdă a cozilor atârnând în spațiu îi trezi un sentiment înăbușit de anxietate; Ar trebui să merg la Likhu-tins: să mă asigur că - într-adevăr Cum așa - "chiar?" În urechi se auzea tot ticăitul ceasului: tic-tac, tic-tac; un păr curge în cerc; Cu siguranță nu am alergat pe aici în aceste camere strălucitoare (de exemplu, undeva sub covor, unde oricare dintre ele ar putea Petersburg picior accidental), dar - într-o cloacă, o groapă neagră, într-un câmp, într-un râu: se costă "ti-ki-TáK"; un păr curge în cerc - până la ceasul fatidic Ce nonsens! Toate acestea dintr-o glumă senatorială groaznică, cu adevărat grandioasă (Aici se oprește editarea) TEXT EXTRAS DE A BELY DIN MANUSCRIPT DE TIP AL ROMANULUI (ed "Sirin") (IRLI, f , op , poz) : "- Ce s-a întâmplat? Nu pot auzi -Ei te asteapta Așa că cereți un card - Nu dau cărți, domnule Cine sunt "ei"? - Omule-domnule - Ce fel? - Întreb în faţă - ? - Ei spun că nu se vor dezbraca - Poate contele Saveliev? - Nu, domnule, mai devreme - Cine este el - Deci unii O brunetă cu mustață neagră Nikolai Apollonovich și-a târât fără tragere de inimă trupul până în pragul unei lumi înșelătoare; a deschis furios ușa; un cap cu o șapcă pestriță se uită la lacheu și clipi din ochi - Așa, așa, așa, așa: foarte bine, domnule! Nikolai Apollonovich, ca și Apollon Apollonovich, la ocazie, obișnuia să spună: "așa-așa, așa-așa,

așa-așa" " Ei stau acolo cu un mănunchi" (filele -) continuarea conversației dintre Nikolai Apollonovich și Dudkin, capitolul doi, capitolul "O față complet afumată">: "Fistula unui străin s-a repetat cu insistență de undeva de jos: - Da, da: sunt eu; am venit la tine De parcă ar fi vrut să exprime cu forță: - Da, da, da Suplimente - Sunt eu "Stric fără întoarcere" (l) Caracteristicile lui Nikolai Apollonovich, tăiate din capitolul doi, capitolul "O față complet afumată" După cuvintele: "Probabil un fel de colecție caritabilă - muncitorul accidentat; în cazuri extreme - la arme "Dar sufletul meu mă durea trist: nu, nu - nu asta, dar asta?" -ar trebui" (vezi, de asemenea, pp - , ed): "Ce este asta, spunem noi de la noi? Dar în primul rând: cine este Nikolai Apollonovich? Nikolai Apollonovich, ca și Apollon Apollonovich, iubea paralelismul în toate: Apollon Apollonovich, așa cum am văzut mai sus, se delecta cu vederea străzilor și liniilor din Sankt Petersburg, prototipul tuturor tipurilor de paralelism Nikolai Apollonovich s-a bucurat de peisajul propriilor scheme logice; acest peisaj i s-a părut în paralele de științe, alungit într-o direcție și neîncrucișat nicăieri (Nikolai Apollonovich a respins hotărât orice intersecție, referindu-l la sinteză) Viața însăși a fost atrasă de Nikolai Apollonovich sub forma a două vase necomunicante și închise ermetic; din sistemele aparatului respirator, reproductiv, digestiv, excretor, circulator și nervos s-au pliat pereții unuia dintre vase: între acești pereți plutea un preparat alcoolic: sufletul uman nesigur; iar în celălalt vas, respectiv, conștiința lumii plutea; nici asta nu a fost raportat Predându-se mișcărilor spirituale, a fost doar această ceață verzuie au fost doi Nikolai Apollonovich radicalism uluitor: Nikolai Apollonovich, un băiețel și un fiu senatorial; și a existat Nikolai Apollonovich - un radical răsturnător al tuturor sistemelor existente, un predicator al terorismului extrem, un autor de abstracte violente, un teoretician al insurecției; primul Nikolai Apollonovich a fost așa-așa - gunoi (cel puțin așa s-ar fi definit probabil); Nikolai Apollonovich numărul doi era într-adevăr asemănător unui zeu în judecățile sale transcendentale, în menghina cărora prima ființă muritor se zvârcolea cu adevăratele ei impulsuri de uragan; ființa asemănătoare unui zeu a ridicat, în teorie, acele impulsuri la manifestarea senzualității de bază - doar atât; și, uneori, la Nikolai Apollonovich se auzea o voce crăpată de impuls: mânie, ură, dragoste și sentimente similare (de exemplu, sexuale); și a evitat orice mânie, orice milă, esența lui ideală a concluzionat ea Prima lui ființă (toată lumea ar spune că el însuși) să se încline, să-și frece mâinile, să devină timid și să se lumineze cu un zâmbet: frecarea mâinilor, înclinarea, politețea însemna doar lipsă de voință Și zâmbetul părea ce zâmbet! Zâmbetul a fost un zâmbet neplăcut Acest zâmbet a fugit de pe chipul tineretului secular, de îndată ce acest tânăr secular și-a întors spatele pestriț irizat către străin și Suplimente în spațiul enfiladei fugea acum, deși nedumerit, dar totuși mut și rece, chipul cel mai asemănător zeului Cu toate acestea, străinul cu mustața neagră a prins o expresie tristă în oglindă: a văzut că acest chip era tulburat de ceva, șocat: ochi pietrificați în goluri negru-verzui se uitau la el din oglindă; străinul de aici, fără îndoială, ar fi putut rânji sardonic dintr-o privire; cu toate acestea, străinul a lăsat doar capul în jos și cu o hotărâre disperată a început să-și smulgă mustața" (ll -) este determinată de intriga Aici cred că este potrivit să spun câteva cuvinte despre ideea principală a romanului Această idee este conturată cu suficientă claritate în atitudinea satirică a autorului față de fundamentele ideologiilor abstrase din viață, care ne ghidează

cercurile birocratice, care ne ghidau partidele extreme în epoca anului ; de aici şi iluzionismul percepţiilor asupra tuturor fenomenelor vieţii atât în rândul eroilor reacţiei cât şi în rândul unor revoluţionari Autorul adoptă punctul de vedere al iluzionismului și înfățișează în romanul său lumea și viața cu o abstracție exagerată, căci tocmai această abstracție pregătește tragedia personajelor principale PREFAȚĂ LA ROMANUL PETERSBURG (ed "Nikitinsky subbotniks", M ,) În cea mai recentă ediție rusă, autorul urmărește ediția de la Berlin din Petersburg ( ); această ediție reduce semnificativ textul (cu mai mult de o treime); compararea celor două opțiuni oferă o impresie complet diferită despre ele; se pare că ceva fundamental s-a schimbat la Petersburg; pentru cititorul primei ediții - "Petersburg" a acestei ediții - o nouă carte * Textul prefeței este grav deteriorat și nu poate fi citit în întregime În plus, aceasta este o schiță cu urme de editare Iată versiunea finală (opțiunile omise) Punctele în acest caz indică omisiuni ale textului, care nu au putut fi restaurate - Ed Petersburg Foaie de autograf albă IRLI Suplimente Pentru autor, este doar o întoarcere la ideea principală, iar prima ediție este o schiță, pe care soarta (graba lucrării urgente) nu i-a permis să o finalizeze la un draft curat; uscăciune, concizie, concentrare a prezentării (cum a văzut autorul "Petersburg" în plan), proiectul s-a transformat într-o ornamentare cețoasă Autorul este deosebit de mulțumit că această ediție înlătură de la el vinovăția mutilării complete a principalului text "dramatic" al "Petersburgului"; dar aceasta nu este vina autorului, ci soarta punerii în scenă a dramei Petersburg Kuchino decembrie DIN CARTEA LUI A PÂNTA "LA PAS II CRIZA GÂNDIRII" (ed "Alkonost", Pb ,) Conștiința noastră trebuie să-și rupă cochiliile muritoare, osoase, altfel "corbul" - subiectul - ne va ciuguli "eu", înrobindu-ne pentru totdeauna în fortăreața conceptelor înghețate, aruncând tot ce este vital de acolo în abis Omul zilelor noastre este un peisaj care înfățișează un pământ devastat și plictisitor: Există o regiune în care vechiul castel În abisul apelor țâșnătoare Cu crenelurile vechilor turnuri Privește - ce an Craniul privește în abisul vieții: conceptul în senzualitate; angelic creierul nostru este secat; ne uităm cu creierul deshidratat într-un pântec îngrăşat, fără voinţa de a îndrăzni Da, ne simțim robia; și da, ne străduim pentru Libertatea lui Hristos; dar lupta fără o adevărată "răpire a Împărăției lui Dumnezeu" - prin forță - arată astfel: castrarea inimii în alianță cu Klingsor; în spatele lui Klingsor sta Ahriman, Mefistofel și - întunericul; sau lupta pentru libertate se realizează prin înecarea inimii minții, care nu și-a dezvoltat putere, deloc fără aripi; inima noastră se extinde; arde, dar în flacără se ridică șarpele pentru noi, Lucifer: și ispitește cu bici Cele două romane ale mele "Petersburg" și "Porumbelul de argint" înfățișează două orori care nu îndrăznesc până la capătul vieții noastre: eliberarea într-un Cap fără inimă și în nebunia inimii Apollon Apollonovich Ableukhov scapă din viață în "capitol": el rătăcește de-a lungul ei, călătorind: dar acest "capitol" este casa galbenă a lui Ahriman: un craniu îngroșat Iar nebunia Inimii conduce la eliberarea din creier - Daryal: arde în zel; de la Stolyar Kudeyarov, Lucifer se uită la el: este pe moarte Suplimente Libertatea noastră îndrăznește: să zboare peste focul inimii până la pereții craniului și să spargă pereții craniului: Nikolai Apollonovich simte nevoia unei rupturi în sine: prin mișcarea unei bombe înghițite; nu există voinţă de rupere în ea: în captivitatea rupturii şi în opoziţie cu vechea formă a conştiinţei vieţii; conștiința și chiar viața din ea sunt strâmbe: de aceea fiul senatorial se strâmbă pe paginile romanului; a

venit vremea îndrăznei: dacă nu o percepem, totuși, o vom simți: - o vom simți ca pe o bombă înghițită; trebuie să zburăm deasupra noastră: dacă nu zburăm, vom izbucni Viața este sfâșiată: se clatine Craniul va fi spulberat: Porumbelul strălucitor al venirii va coborî în deschiderea rupturilor noastre: unirea științelor capului și inimii va fi rezultatul coborârii Porumbelului din spatele creierului prin creier până la tronul lui inima Vasul va fi gata Perceval: va fi cu noi Cavalerii, misticii și poeții "în apus" îl vor binecuvânta pe Perceval; din "Răsărit", din "trecut" - binecuvântează-l: Zarathustra, Manes Hristos va conduce Nerecunoscut, nerecunoaștendu-se, Perceval este deja în noi: printre noi Cavalerii filozofiei, științei, artei se repetă în istorie: îl alungă de la Mont Salvat Să-l sunăm: poate va răspunde (p -) DIN Jurnalul "LA MATERIALELE DESPRE BLOC" ( ) "Extern" uneori intern "intern" Așadar, oamenii "deștepți" îmi spun: - Scuzați-mă: dar să protestez împotriva interpretării dvs a aliterației dominante a celui de-al treilea volum al versurilor lui Blok pe gr - dr; e bine că l-ai găsit, dar e rău că îl interpretezi drept "tragedia sobrietății " Între timp: când i-am spus A A pe loc (ce a făcut când l-a lovit ceva), mi-a spus: - O , Borya, ce mă bucur că ai menționat asta, că - "tragedia sobrietății", - adică nu a vrut să spună aliterație și conținutul volumului III Prin urmare, a fost de acord cu înțelegerea mea asupra tonului volumului III: la urma urmei, monismul formei și conținutului este un postulat pentru o astfel de interpretare Oamenii "inteligenti" care protestează împotriva întinderii cred că este o rațiune; ei uită că și eu sunt puțin poet și că această comparație vine din interiorul meu, care nu este accesibil tuturor Între timp, "psihologii creativității" și "analiștii metodelor" uită că firul Ariadei către sufletul poetului este sufletul poetului; dacă nu există, nicio statistică nu va ajuta Eu, de exemplu, cunosc originea Suplimente conținutul "Petersburg" din "l-k-l-pp-pp-ll", unde "k" este sunetul înfundat, sufocare de la "pp-pp" - presiunea zidurilor "Casei Galbene"; și "ll" - reflexii de "lacuri", "lucire" și "sclipici" în interiorul "pp" - pereți, sau coaja "bombei" "Pl", purtătorul acestei închisori strălucitoare: Apollo Apollonovich Ableukhov; iar "k" înăbușitor din "p" pe "l" strălucește este "K": Nikolai, fiul unui senator - "Nu: tu fantezi!" - "Dă-mi voie, în sfârșit: am scris eu sau nu Petersburg?" - "Tu, dar te abstragi! " - "În acest caz, nu am scris "Petersburg": nu există "Petersburg", pentru că nu-ți voi permite să-mi iei urmașii de la mine: O știu din această latură la care nu ai visat niciodată "("Vârfurile", pp - ; de asemenea: Literar: moștenire T Alexander Blok Materiale noi și cercetări M , , cartea , pp - DIN "Jurnalul unui scriitor" A BELY (Notele visătorilor, , nr -) Mă confrunt cu faptul: nu pot lucra cu toată rodnicia de care am fost capabil; Sunt plin de aspirații de a dezvălui "eu" scriitorului în vremurile moderne; "Eul" nostru este o epopee; Sunt plin de această epopee și știu sigur: romanul "Eu" este romanul tuturor romanelor mele (nescrise, așa cum sunt scrise); dacă aș avea timp, bani, hârtie, cerneală, pix - aș crea o creație rar în istoria literaturii; toate cărțile mele anterioare în legătură cu "eu" (la epopee) sunt doar puncte, linii și schițe pe o pânză neumplută; în raport cu sarcina care mi-a fulgerat, eu sunt "Miquel Angelo", încercând să sculptez un întreg peisaj montan Cărțile mele vechi sunt epuizate; în special: criticii recunosc "Petersburg"; Știu, cu siguranță: "Petersburg" este doar un punct din tabloul maiestuos, în fața căruia stau de un an; neajunsurile colosale ale schiței (și Petersburg este o schiță) nu mă deranjează: o schiță accidentală a fost binevenită de critici; - dar de ce nu mă cred că

sunt plin de creativitate, că "Petersburgul" este doar începutul epopeei mele, pe care o pot realiza doar în condiții speciale; Sunt maestrul pânzelor uriașe; sunt necesare avioane uriașe pentru peria mea; ziduri cu mai multe etaje de palate mi-ar putea fi date pentru parcelele mele titane; nu le am; și acesta este singurul motiv pentru care nu îmi scriu epopeea; între timp: mă copleșesc cu "miniaturi" "Scrie o poveste în trei sferturi dintr-o foaie tipărită, scrie un articol " Dar în spatele unui articol, a unei povești, a unei prelegeri, mă simt ca: un elefant pe frânghie; Cad de pe frânghie și rup toate frânghiile Ar fi trebuit să fac o alergare rapidă prin junglă, purtând monumente pe spate, luptând cu tigrii pe drum; dar în condițiile create în jurul meu ("de tine ești nevoie pentru articol", "pentru proiectul de prospect", "scurtă"), sunt un complet ratat Suplimente Aici iubitorii operelor mele îmi obiectează: "Ați dat deja "Petersburg" " Dar voi răspunde cu amărăciune: "Cât de mult i-am stricat pe "Petersburg"! Și cât de mult am stricat la "Petersburg"! " Întorcându-se la mine pentru un "articol", pentru o "prelecție", pentru un "proiect de reformă", îmi ucid în suflet "Petersburgul" în curs de coacere; în fața conștiinței mele se nasc mereu "Petersburg"; dar viața îi calcă în picioare: și mă pun pe fleacuri care îmi sunt recomandate ca "activitate interesantă" Dă-mi dreptul să-mi aleg singur subiectele! Dintre subiectele comandate pentru mine, există nici unul interesant: atâta tot, ceea ce fac la comand este neputincios și jalnic: stă sub mine! Când m-am confruntat cu o îndatorire interioară de a-mi realiza schița pentru o epopee, de a crea Petersburg, tovarășii mei de redacție m-au împroșcat cu gunoaie mărunte de fapte care otrăveau creativitatea: acest gunoi li s-a părut o activitate cu totul demnă de mine; într-un număr de ani s-a dovedit a fi nimic mai mult decât praf de actualitate; pentru acest praf superficial, după părerea lor, a trebuit să sacrific creativitatea (după, m-au numit foarte important creatorul "Petersburgului"); în momentul creaţiei, creatorul i se părea redactorului "Musaget" - un trădător al cauzei culturale comune; dar cu prețul trădării cauzei comune, mi-am îndeplinit datoria interioară Această datorie internă (când, în ciuda tuturor condițiilor de viață, am reușit să o duc la îndeplinire fugind de realitatea rusă, luând avansuri acolo unde a fost posibil), acea datorie s-a dovedit a fi: un serviciu literar către societate Îmi amintesc clar cum, în procesul de a scrie Petersburg, am fost strâns, scriind la ordinul Colegiului de redacție, care nu a vrut să mă ajute financiar și după ce am respins manuscrisul din Petersburg, care a fost comandat de ei, ar fi trebuit m-am sinucis pe mine și pe soția mea; în aceste condiţii, desigur, nu aş fi creat nimic: a existat un scriitor ca mine care a trăit vicisitudinile operei literare; mi-a trimis doar cinci sute de ruble frăţeşti; dar m-au scos; milionari, care mi-au făcut cu amabilitate complimente, și societatea, care mi-a cerut să mă abțin de la tema romanului pentru "rezumate" goale, în cele din urmă, un cerc de prieteni, care m-a acuzat că nu vreau să lucrez pentru afacerea editorială generală, la acel moment timpul nu mi-a dat doar cinci sute de ruble, necesare pentru a scrie până la coli tipărite de "Petersburg" în mai mult de trei luni; Mi-au dat acești bani un scriitor (un om sărac, ca mine); și acești bani muritori sunt o împrejurare întâmplătoare, de ce "Petersburg", printre alți "Petersburgi", care trăiesc în mine și zdrobiți de viață, ar putea deveni "Petersburg" " scris Am scris accidental o schiță a unui tablou colosal (din "eu", o epopee): datorită sprijinului material al unui prieten literar (poet, scriitor, ca mine) Dar "Petersburgul" meu este doar un punct dintr-o

imagine grandioasă; nu "Petersburg", sau "Moscova" - nu Rusia, ci - "lumea și r" stau în fața mea: și în el este "eu" al unei persoane care experimentează o catastrofă a conștiinței și Suplimente eliberat de lanțurile familiei, de viața de zi cu zi, de zonă, naționalitate, stat; înaintea mea este ciocnirea "lumii" și a "euului"; Văd clar "misterul" crizelor umane petrecându-se în cele mai intime experiențe ale spiritului: "Este și Vest", "Petersburg", "New York", "Rusia", "Europa n y"- schițe ale imaginii, stând în fața mea timp de un an; "Petersburg" - un colț; ca "Miquel Angelo" stau să vă spun cititorilor: "Credeți-mă: imensitatea celor peste care atârnam depășește toată îndrăzneala fanteziilor voastre despre ei; dă-mi doar cinci-șase ani, un minim de condiții de muncă - îmi vei fi recunoscător mai târziu; Am nevoie de avioane colosale; și - o cantitate imensă de material (poods de culori strălucitoare); iar tu - tu, necrezându-mi sarcinile, îmi oferi tot felul de miniaturi, în raport cu care sunt orb, surd și mort; V-am spus deja în epoca scrierii Petersburgului: o, dă-mi ocazia să vă părăsesc pe toți doi ani, ca să vin din nou la voi cu o schiță a unui "complot" care vi se va părea mai interesant decât acelea comploturi cu care ocupi cu forța lumea mea creatoare Nu ai crezut; tu - te-ai luptat cu mine și - m-ai urmărit, întrebându-mi cu forța subiecte odioase de muncă; a fugit în străinătate: de acolo ți-a dat "Petersburg" Ai fost de acord cu mine că subiectul meu este, fără îndoială, mai semnificativ decât cele care mi-au fost oferite cândva de societate, lume, editori și prieteni Deci de ce nu crezi din nou afirmațiile: "Petersburg" este doar o schiță a unei imagini, doar un moft; permiteți de la voi toți trei sau patru ani în deșert, ca să mă pot întoarce la voi " "Sunt omul epocii" - acesta este numele unei epopee fără precedent pe care am putut-o crea; și toate celelalte teme, cu toată "interesul lor cu ele", nu văd: sunt distras și bolnav de o "temă unică": tema vieții mele! Mă feresc în mod conștient de toate subiectele care mi se impun; asta e datoria! (p -) DIN AMINTIRILE LUI A BELY "ÎNCEPUTUL SECOLULUI", T , cap - ("Ediția Berlin" - RGALI, f , on , poz) V S Solovyov a văzut o amenințare la adresa Rusiei în estul mongol; "Pan-mongolismul" - simbol al întunericului, al asiaticismului, care ne inundă în interior conștiința; dar este întuneric în apus; și ea este cea care îl ruinează pe senatorul Ableukhov la "Petersburg"; ea îl distruge pe fiul unui senator care, cu ajutorul lui Kant, reacționar în cunoaștere, încearcă să justifice revoluția socială fără nici un Spirit; Ochii tătari ai lui Blok sunt simboluri ale autocrației sau Orientului; și simboluri ale puterii sociale, Occidentul; aici, ca și acolo, aceiași "ochi tătari" amenință Rusia Poet Nota catastrofei apropiate și în ea nota răsăritului (mongoli, tătari) au fost experimentate și de mine: tocmai în acele luni s-a scris Petersburg; Temele blocului sunt repetate acolo M-am înșelat: nu până la sfârșitul celui de-al treisprezecelea, ci până la sfârșitul celui de-al XIV-lea - totul a început Tema uluitor "mongol" este în aer; și Apollon Apollonovich, Nikolai Apollonovich - din familia mongolă; "m o n-g o l", care îl poseda pe N A Ableukhov ("Patimile sălbatice se dezlănțuie sub jugul lunii cu defecte"), apare în fața lui într-un vis amăgitor; și își dă seama că "mongolul" este sângele lui; îl simte pe turaniul în sine, își simte arianismul ca pe o carapace, dominoul Ableuhovii simt "mongolul" - în ei înșiși; Alexandru Ivanovici Dudkin îl simte afară, pe tapet (o halucinație care îl bântuie) "Mongolul" este întruchipat pentru el în ticălosul Lippanchenko: "Scuză-mă, Lippanchenko, nu ești mongol?" îl întreabă pe Lippanchenko Se aude deja în noaptea din timpul nopții Petersburg Nikolai Apollonovich se grăbește la Turanianul care l-a vizitat; iar

între ei se ridică o conversaţie complet delirante Nota călăuzitoare a tatarismului, mongolismului în "Petersburgul" meu este înlocuirea unei revoluții spirituale și creatoare, care nu este o revoluție, ci o investiție în umanitate a unui nou impuls - printr-o reacție întunecată, numerotare, mecanizare; revoluția socială ("domino roșu") se transformă într-o revoltă de reacție dacă nu există o schimbare spirituală în conştiinţă; ca urmare, statica Prospectului numerotat pentru eternitate în conștiința socială; şi - dezlănţuirea "pasiunilor sălbatice" în conştiinţa individuală (L -) DIN "AMINTIREA" A PÂNTICE (T III, PARTEA II "MOSCOVA EGIPTUL") (Moștenirea literară M , , vol -) O lună mai târziu, Asya și cu mine am rămas singuri în ceața umedă de octombrie care roia peste Rastorguev; aici Asya a căzut din nou într-o stupoare, amintind de o transă, mușcând din cartea lui Blavatsky: "Din peșterile și sălbăticiile din Hindustan"; și am căzut în laitmotivul romanului "Petersburg", comandat acum oficial mie de Pyotr Struve pentru Russkaya Mysl mă târâia tema romanului pe care trebuia, ca să spun așa, să-l asediez din aer Am conceput-o ca a doua parte a romanului "Porumbelul de argint", numită "Călători"; Struve și cu mine am avut o conversație despre asta; la semnarea contractului nu s-a menționat că Suplimente manuscrisul a fost cenzurat de Struve; Bulgakov și Berdiaev, admiratori ai Porumbelului de argint , i-au adus lui Struve meritele romanului într-o asemenea măsură, încât nu se putea pune problema respingerii continuării; Mi s-au dat trei luni: octombrie, noiembrie, decembrie - să scriu coli tipărite, pentru care trebuia să primesc un avans de de ruble; cu acești bani, Asya și cu mine am plănuit să mergem la Bruxelles; planul meu de detașare de la Moscova a primit o "formalizare materială"; romanul m-a salvat în toate sensurile; Am condus ultimele negocieri despre fleacuri cu Bryusov, care a devenit șeful departamentului de artă la Russkaya Mysl; ne-a invitat pe Asya și pe mine la locul lui de pe Meshchanskaya și ne-a oferit o cină magnifică cu vin scump; turnându-ne câte un pahar, mormăi el cu o voce guturală, cu dulce causticitate, răsturnându-și zâmbetul strâmb: "Gândirea Rusă" este o revistă săracă și suntem obligați să stoarcem pe cineva Boris Nikolaevici, ești un om sfânt și nemercenar Ei bine, de ce ai nevoie de bani! Deci te vom presa Apoi s-a dovedit că plata pentru foaia tipărită mi-a fost plătită indecent de mică (aproape de ruble); Îmi amintesc de această cină mohorâtă, de amabilitatea caustică a lui Bryusov și de silueta Asiei asemănătoare cu o baghetă; era îmbrăcată în rochia ei neagră de rău augur și zâmbea atât de plin de veselie prin furia ei, încât m-am simțit neliniştit; în general, în această perioadă, mi-a stârnit milă până la lacrimi; cu regret că dragostea mea pentru ea a supraviețuit în mare parte la acea vreme Cina la Bryusov este un preludiu al lungilor nopți de toamnă, în timpul cărora mă uitam la imaginile care roiau în fața mea; de sub ele mi s-a maturizat încet-încet imaginea centrală a "Petersburgului"; a izbucnit în mine atât de neașteptat de ciudat, încât trebuie să mă opresc acolo, căci pentru prima dată atunci am conștientizat nașterea unui complot din sunet Mă gândeam cum să continui partea a doua a romanului Silver Dove; conform planului meu, ar fi trebuit să înceapă așa: după uciderea lui Daryalsky, dulgherul, Kudeyarov, dispare; dar scrisoarea lui Daryalsky către Katya, scrisă înainte de crimă, ajunge cumva la ea în moduri foarte complicate; este un prilej de căutare a celor dispăruți; Unchiul Katya, Totrabbegraabben, preia aceste căutări; merge la Sankt Petersburg pentru a se sfătui cu prietenul său, senatorul Abblukhov; a doua parte urma să se deschidă cu un episod din Sankt Petersburg, o întâlnire a senatorilor; așa că, conform planului, am dat peste nevoia

de a-l caracteriza pe senatorul Ableukhov; M-am uitat în figura senatorului, care nu mi-a fost clar, și în mediul înconjurător; dar în zadar; în loc de figură și fundal, ceva greu de definit: nici culoare, nici sunet; și s-a simțit că imaginea ar trebui să se aprindă de la niște sunete vagi; deodată am auzit un sunet ca pe "u"; acest sunet trece prin tot spațiul romanului: "Nu ai auzit această notă pe" y "? am auzit-o" ("Petersburg"); la fel de brusc, motivul inteligibil al operei lui Ceaikovski Regina de pică, înfățișând Canalul de iarnă, s-a alăturat notei de pe "u"; și imediat o imagine a Nevei a fulgerat în fața mea cu cotul Canalului de Iarnă; plictisitor Suplimente o noapte luminată de lună, albăstrui-argintiu și o trăsură pătrată neagră cu un felinar roșu; de parcă în mintea mea am alergat după trăsura, încercând să spionez pe cel care stătea în ea; trăsura s-a oprit în fața casei galbene a senatorului exact așa cum este înfățișat la Petersburg; din trăsură a sărit figura unui senator, exact la fel cum am schițat-o în roman; nu am inventat nimic; M-am uitat doar la acțiunile persoanelor care vorbeau înaintea mea; iar din aceste acțiuni s-a năruit pentru mine o viață străină, necunoscută, camere, servicii, relații de familie, vizitatori etc ; astfel s-a născut fiul senatorului; asa a aparut teroristul Elusive si provocatorul Lippanchenko, cu detalii care m-au surprins ulterior; desigur, Azef s-a reflectat în provocatorul Lippanchenko; dar de unde puteam ști atunci că Azef locuia la Berlin chiar în acel moment sub pseudonimul Linchenko; când am aflat asta mulți ani mai târziu, uimirea mea nu a cunoscut limite; și dacă luăm în considerare faptul că percepția lui Lippanchenko ca o prostie este construită pe sunetele lui l-p-p, atunci coincidența pare cu adevărat uimitoare Din ziua în care mi-au apărut imaginile cu "Petersburg", m-am pierdut complet în examinarea neîncetată, de săptămâni întregi, a acestora; percepția restului mi-a fost acoperită de o țesătură de imagini care m-a închis în lumea lor bizară; dar nu am inventat nimic, nu am asumat de la mine; Doar am ascultat, m-am uitat și am citit; materialul mi-a fost dat destul de independent de mine, într-o abundență care mi-a depășit capacitatea de acomodare; Eram epuizat fizic; dar nu era în puterea mea să opresc acest atac brusc; așa a trecut tot octombrie și o parte din noiembrie; nimic nu m-a trezit din starea mea ciudată În cele din urmă a trebuit să mă trezesc; a lovit un îngheț amar; pereții au înghețat instantaneu; în colțuri, pete de brumă s-au ridicat de arshins; plecând din Rastorguevo cu toate lucrurile noastre, am ajuns la Moscova, într-o cămăruță din apartamentul incomod al lui Pozzo, unde viața lui Campioni, Pozzo și a altor "rude" ne-a zdrobit încă pe Asya și pe mine; nu aveam o cameră separată unde să ne izolam; într-o situație atât de tristă, s-a pus întrebarea directă cum să lucrez la Petersburg, care trebuia predată urgent în decembrie; cu toate acestea, s-a găsit o cale de ieșire; la sfatul lui Rachinsky, am plecat la Bobrovka , unde urma să sosească Asya în curând; aflându-mă într-o casă goală (gozadă a vizitat doar, locuind în moșiile rudelor), m-am cufundat din nou în cele mai sumbre scene din "Petersburg", scrise acolo (scene ale apariției Călărețului de bronz, o conversație cu un subiect persan) Shishnarfne etc); Trebuie să spun că am muncit mult la experiențele subiective ale fiului senatorului, în care am pus ceva din experiențele mele personale de atunci; Siro eram eu singur într-o casă părăsită la amurg pentru a atârna peste abisul întunecat al "Petersburgului"; în ferestre sclipeau valurile de viscol, cu un scârțâit tulburând peisajul aspru; pe coridoarele și holurile neluminate și goale se auzeau scârțâituri surte; gemetele și suspinele lânceau în trâmbițe; o siluetă aplecată a aceluiași surdo-mut cu un

braț de lemne de foc a trecut prin sufragerie; și sclipi roșu Suplimente flacăra lui în vatra imensă a căminului; Îmi plăcea, stând în fața șemineului, fără lumini, să-mi amintesc de vremea când aici, în aceste camere, a fost conceput Porumbelul de Argint; și a așteptat cu nerăbdare pe Asya; tăcerea aspră a casei mă apăsa foarte mult Și iată-o Dar îi era frică de casa Bobrovsky: - Nu suport aceste cuiburi vechi de proprietari de pământ atârnate cu portretele strămoșilor lor Nu-mi plac aceste foșnet, scârțâituri Dacă luăm în considerare că am pictat aici o serie de scene de coșmar de la Petersburg, atunci situația din viața noastră era lipsită de importanță; Asya lâncezi, neștiind ce să facă cu ea; sosirea lui A S Petrovsky pentru câteva zile ne-a lămurit; dar a plecat; și aceeași groază condensată a tăcerii, a singurătății; Asya nu a suportat și, lăsându-mă, s-a dus la surorile ei la Moscova, dovedind încă o dată că nu avem nimic de-a face cu ea; dar nu puteam să-mi părăsesc postul, căci stăteam de dimineața până seara, terminând porția comandată pentru mine, pe care a trebuit să o predam imediat Russkaya Mysl pentru a primi mie de ruble care mi se cuveneau; apoi m-am lovit de un incident cu Struve, care m-a rupt mult timp INCIDENT CU PETERSBURG Îmi amintesc cu ce ardoare m-am repezit cu manuscrisul "Petersburg" la "Gândirea Rusă" pentru a-l preda lui Bryusov; manuscrisul depus; dar Bryusov, ca și cum s-ar fi împiedicat de ea, a început să-și spună dinții în loc să-mi răspundă clar; spuse evaziv: că nu a avut timp să deslușească romanul, apoi că Struve, sosit la Moscova pe atunci, a avut multe de obiectat față de tendința "Petersburgului", constatând că este foarte rău și chiar sceptic; în sfârşit, că Russkaya Mysl este supraîncărcat de material şi că romanul lui Abeldyaev, acceptat de Struve, nu face posibilă tipărirea cărţii din acest an; toate aceste explicații confuze m-au enervat incredibil; În primul rând, am crezut că romanul comandat special pentru mine nu poate să nu fie publicat, că un astfel de act este o încălcare a obligației: de a forța o persoană să facă o treabă enormă timp de trei luni, ceea ce l-a împins în surmenaj, iar această muncă nu putea fi plătită; Bryusov încă se mai agita, de parcă ar fi fost prins în flagrant; rupt între mine și Struve, începea să laude Petersburg, cu o ridicare din umeri care mi-a dovedit: "Meritul principal al romanului, desigur, este mânia lui, dar Piotr Berngardovich are o obiecție deosebită tocmai față de această furie" ; apoi și-a schimbat poziția și a început să argumenteze că romanul era incomplet și trebuia corectat ; acest lucru m-a pus într-o poziție pur externă într-o poziție teribilă; am fost fără bani; si fara sa primeasca un avans nici nu putea continua sa scrie; o lună întreagă l-am atacat pe Bryusov, cu o iritare din ce în ce mai mare, necăjindu-l pur și simplu cu cererea de a publica un roman; de multe ori conversațiile noastre aproape urâte cu el au avut loc în redacția Russkaya Mysl în prezența unui bărbos Suplimente Kizevetter, ascultându-ne prostesc și scuturându-și creasta, cu ochii mari; de mai multe ori, ca un tigru, l-am depășit pe Bryusov la Societatea pentru Estetică Liberă , unde i-am pus în scenă scene în prezența lui I I Troianovsky și Serov; Bryusov s-a zvârcolit în mod deosebit aici, pentru că simpatiile membrilor comitetului de estetică erau de partea mea; și toată lumea a văzut că bătrânul meu tovarăș de arme în Balanță se îndepărta clar de mine; M-am repezit în cele din urmă la S N Bulgakov cu o plângere despre Struve; S N a rămas perplex, încruntat și a devenit indignat de comportamentul lui Struve; la vremea aceea nu văzusem încă rădăcina furiei lui Struve împotriva Petersburgului; și abia mai târziu a devenit clar că eu, ca întotdeauna, am făcut o greșeală fără tact, lovindu-l pe Struve nu în sprânceană, ci în ochi;

în romanul meu este înfățișată o figură liberală absentă, care la ultima întâlnire a ținut un discurs radical și a trecut imediat la dreapta; atât în aspectul său, cât și în situația politică, era un portret viu al lui Struve, care se vedea pe sine, în timp ce eu habar nu aveam să-l jignesc; cu atât am intrat mai dureros în ea; era furios; a ajuns ca el să-mi livreze personal manuscrisul acasă și, fără să mă forțeze, a scris o notă în care a avertizat: nu se putea pune problema ca Petersburg să fie publicat în orga lui; mai mult, nu recomandă publicarea romanului deloc nicăieri; în acest avertisment exista o parte a amenințării că, dacă da, nu ar lăsa o piatră neîntoarsă din "Petersburg"; Îmi pare foarte rău că am pierdut în curând scrisoarea, pentru că la un moment dat am vrut să o public ca prefață la un roman, adică să accept provocarea lui Struve: să ne judece viitorul; oricum ar fi, această luptă de o lună cu Struve și Bryusov m-a ucis; Eram aproape bolnav, nu știam ce să fac, cum să trăiesc Brusc, primesc brusc un transfer de de ruble iar după ele scrisoarea frumoasă, duioasă, delicată a lui Blok; scrie că a auzit de situația mea și mă roagă să accept acești bani de la el și să lucrez cu calm la continuarea Petersburgului; tocmai a primit o moștenire de la răposatul său tată și este asigurat integral timp de câțiva ani; a ramas sa accepti ajutorul nobil al unui prieten; Scrisoarea lui Blok mi-a oferit sprijin moral; și am plecat într-o vacanță la același Bobrovka, pentru a-mi continua romantismul indiferent de ce; Refuzul lui Struve nu a făcut decât să-mi stimuleze vanitatea Nu era acolo; Am fost la Bobrovka, urmată de o scrisoare; și de așa fel încât mă voi duce cu capul de la Bobrovka la Moscova; scrisoarea este anonimă, plină de tot felul de insinuări împotriva Asiei; spre groaza mea, l-am recunoscut pe autorul scrisorii; aceasta a determinat inflexibilitatea deciziei de a ieși din Rusia cât mai curând posibil, cu orice preț; solul rusesc se scufunda sub picioare; aerul Moscovei otrăvit; și aici - cea mai cordială invitație a lui Vyacheslav Ivanov; el și prietenii lui sunt foarte interesați de "Petersburg" și sunt dornici să asculte romanul; există o serie de motive serioase pentru ca Asya și cu mine să venim; această provocare pentru noi, din punct de vedere al consecințelor, este un ajutor uriaș, asemănător celor de ruble trimise de Blok; Mă aflu pe pământ pregătit de agitația lui V Ivanov; Petersburg este foarte popular; V Ivanov are o serie de lecturi ale mele pe turn, la care participă Suplimente Gorodetsky, soții Tolsty și chiar editorul Rech, I V povestea pe care tocmai am trăit-o cu Struve și Bryusov se întoarce împotriva lor; Primesc o serie de oferte de la edituri care doresc să publice imediat romanul; ca urmare a acestui succes, vand romanul editurii Nekrasov; de urale! evadare garantata in strainatate! S-au obținut o mie necesare până la moarte Dar E V Anichkov și Vyacheslav Ivanov, care a devenit bardul din Petersburg, insistă că romanul este cea mai bogată achiziție pentru o revistă de care au nevoie cetățenii; Anichkov se angajează să obțină câteva mii; și îl cheamă în grabă pe Metner la Petersburg; dacă donează câteva mii de ruble din partea sa, atunci fondurile pentru revistă sunt disponibile; a sosit în grabă Medtner, desigur, nu promite nimic precis; această revistă atârnă în aer; apoi Medtner mă acuză crunt că i-am vândut romanul lui Nekrasov; ce mi-a mai rămas de făcut dacă editura, care se lăuda că există pentru mine, a lăsat să scape "Petersburg", la care a manifestat o neatenție sistematică; Se pare că lui Mätner nu i-a plăcut deloc romanul; Îi sunt îndatorat lui Vyacheslav Ivanov, Anichkov și un număr de alți Petersburgi - nu Moscovei, nu prietenilor mei Musaght, unde am fost sfătuit să scriu romane în spiritul lui Kryzhanovskaya; ultimele zile au fost umbrite de

incidentul obținerii unei mii suplimentare necesare prelungirii șederii la Bruxelles și, în general, în străinătate; M-am angajat să scriu o monografie despre poezia lui Fet pentru Calea; disputa era dacă să-mi dau o mie deodată sau să mă trimită în porții; prietenii mei "călători" și "musaghiți" au fost foarte preocupați de întocmirea unui buget detaliat; au calculat de cât timp aveam nevoie să trăiesc o lună; și au bugetat atât de mult încât s-au hotărât: două sute de ruble pot fi folosite pentru a trăi splendid; da, ai putea, dar - minus tigari! Au uitat de țigări; Aflând aceste calcule, P d'Alheim sfâșie și sfâșie , apărându-mi interesele cu ardoare și chiar și la un moment dat visând să-mi ia o mie liberă; dar pentru ce? Pentru ca, după ce am invitat experți cu bugetul meu, să-i tratez cu o cină în valoare de exact o mie; și prin aceasta ei "dau o lecție"; Nu am mers pe o asemenea nebunie Ne ferăstrău acru; prietenii-binefăcători au fost jigniți din timp; doar o lună și jumătate mai târziu, s-a confirmat la Moscova: Bely, după ce și-a trădat legămintele și a uitat simbolismul, și-a pierdut brusc talentul (pe atunci scriam Petersburg); această dispoziție neplăcută este deja atmosfera unei trimiteri plictisitoare de noi în străinătate; I-am enervat pe moscoviți cu simplul fapt de a pleca; când am plecat, știam că nu mă voi întoarce la Moscova; dar cum se face - a stat în ceață (pp -) DIN SCRISOARELE LUI A BELY M K MOROZOVOY (RSL, f , card) Nu pot scrie Dove Am amânat până la vară Cum se poate scrie când primăvara, florile și odihna caldă după mulți ani de suferință vine pentru prima dată A scrie "Porumbel" înseamnă a te desprinde dureros de - de Dumnezeu! - o odihnă binemeritată și priviți dincolo de fericire în sufletele mohorâte ale abisului Iya are dreptate cu mine și cu Asya că nu vreau să eclipsez primele luni din viața noastră împreună cu "Dove" Scriu cartea Note de călătorie, din care fragmente ar trebui publicate în ziare; cred că da deocamdată să mă reabilesc înaintea lui Musaget X Iar vara, la întoarcerea mea din străinătate, scriu Dove Este necesar să scrieți șaizeci de feuilletonuri în acest timp O treabă decentă, dar fără să-mi umbrească fericirea: până la urmă, după fiecare capitol din Porumbelul (în timp ce scriam) aproape că m-am îmbolnăvit de nervi; iar acum, când îl citesc pe Golubya și îl laudă pe "decadentul disolut" Bely, Bely are un sentiment oarecare enervare: poate trebuie să-ți arzi nervii până la pământ, ca să spună niște burghezi: "Știi e ceva aici " Înainte de a doua parte a Porumbelului, eu, ca autor, mă enervez: la urma urmei, partea a doua îmi va strica sănătatea pentru câteva luni; si desi in Africa, printre flori si caldura, vreau sa ma simt sanatos si linistit Scriu "Note de călătorie" (articolul , fila) Bruxelles, aprilie Acum starea de spirit de lucru se coace Asya este dusă la muncă zilele trecute; iar eu iau un roman Un lucru este bun aici: liniște, bunătate Sunt cumva fermă: și cred, cred, cred / vreau să zâmbesc, să muncesc, iar viitorul arde cu un fel de lumină calmă (cânt c, fol -) Steiner pentru mine este unul care s-a lucrat în mod conștient pentru altul, pentru ca munca lui în folosul viitorului să nu fie zadarnică: Steinerismul, acesta este un fel de bătrânețe, dar: rămânerea în lume, pt lumea și știind conștient că viitorul cere, astfel încât în viitorul apropiat să ridice cu adevărat steagul lui Hristos, căci se apropie vremuri mari, Solovyov a scris despre ei: "Să știi, Eterna Femeie Suplimente vena acum într-un trup nestricăcios vine pe pământ " Și mai departe: "Șarpele își ridică ultima putere" O singură credință, o singură mărturisire nu sunt suficiente: trebuie să ridicați cu adevărat steagul; nu este suficient să porți crucea asupra ta, este necesar ca crucea lui Hristos să fie arsă în tine, ca să-ți transsubstanțieze

chiar sângele (cântă cap c, fol -) E K METNER (RSL, f) decembrie (stil nou) * conform planului propus de tine si pe care mi-l scrii; că Sirin acceptă ambele manuscrise în principiu Blok a scris cu mare căldură, dar foarte nerealist, adică fără să-mi răspundă cum ar trebui să fiu cu Nekrasov și dacă mi-ar fi convenabil să iau și să-i iau, ca să zic așa, manuscrisul de la el, bazându-se pe amabilitatea lui Despre Travel Notes, i-am răspuns lui Blok că voi comunica cu tine, precum și despre roman (Aici s-au întâmplat trei zile lucrătoare și aveam de gând să vă scriu) Aceasta este poziția în care mă aflu: datorez de ruble lui Musaget, de ruble lui Blok, de ruble lui Morozova (care urmează să fie acoperite la lansarea romanului), obligația Calea (o monografie și un articol despre poeți) de luni misiunea mea este să termin "Petersburg" (pot să spun doar că va fi de două ori mai semnificativ și mai matur decât "Dove"); Următoarele - luni lucrez la o monografie În total, luni, adică jumătate de an sunt incapabil să lucrez luni am lucrat din ce am mâncat, tăiat din Rusia, cu o imposibilitate psihică de a scrie "feuilletons", " recenzii" și cu o sete uriașă de lucrări fundamentale mari: în fața mea stă partea a -a a mea din "Trilogie", "Trilogie: Antihrist" (dramatic: ceva care m-a bântuit toată viața din adolescență, "Hauptwerk" meu **) ; e timpul să vină el Mai departe, o carte mare a reflecțiilor mele, ceva ca o combinație de Zarathustra și Boehme , o carte pentru care gândurile se maturizează și pe care nu o pot scoate în gunoiul articolelor "Sturm und Drang" *** meu se apropie de sfârșit: am de ani - și tot ce am scris stă în fața mea ca o schiță; Spun "nu" acestei schițe, dar văd în ea contururile unei pânze mari, mari Cu rugăciune și într-o pace profundă, aș vrea să rămân cu mine în fața creațiilor mele fundamentale: le port în mine, le aud puterea în tăcerea mea mută, inexprimabilă, și deja de dragul lor sunt obligat să spun nu oricăruia tam-tam lumesc * Pe plicul scrisorii se află în mâna lui Medtner o inscripție: "Din această scrisoare a fost scoasă o notă despre roman (p) Scrisoarea în sine este scrisă pe foi duble, dintre care una chiar lipsește, deoarece conversația despre "Petersburg" începe pe neașteptate de la mijlocul unei propoziții Nu s-a putut stabili care este această "însemnare despre roman" - Ed ** Scopul vieții, eseul principal (în germană) - Ed ♦♦♦ "Sturm und Drang" (germană) - Ed Suplimente În anul , am fost sfâșiat de deșertăciune și fleacuri, adunând comenzi, împingându-mi "Hauptwerken" în plan secund, în numele unei "cărți" cutare sau cutare Dragă prietene: în toate aceste luni mi-am spus: "trebuie să ai puterea să ieși din plasa comenzilor pentru a lucra la fundamentală, altfel te vei strica, ca un poet, dintr-un efort nealimentat printr-un imperativ artistic " Și m-am hotărât Fie lucrează serios, fie taci ca scriitor Dificultatea materială, avalanșa de datorii neplătite, crescând peste capetele noastre, în ultimele luni mă face mai degrabă să nu vreau să o evit, ci, dimpotrivă, să întorc capul spre ea; căci sunt obosit, îngrozitor de obosit, nemăsurat de obosit din punct de vedere moral: iar oboseala mea morală este din incapacitatea de a mă liniști, din căutarea banilor; de îndată ce te întorci, de îndată ce cu cea mai mare neliniște prin capul unei serii de scandaluri și lovituri morale îți zgârie dreptul de a nu te gândi la bani timp de - luni, de îndată ce te liniștești, te-ai pus pe treabă, căci încep să-ți reproșeze din toate părțile faptul că-ți datorezi - faptului că nu ai împlinit această promisiune: într-un cuvânt - deșertăciunea lumească Și apoi, iată, au trecut aceste trei luni și din nou întrebarea formidabilă: cu ce să trăiești? Cum să plătești datoria existentă? Și în numele ce să ia? Unde? T j Vreau să spun: nu mai pot lucra când cel mai uman drept - un

drept fără de care nu numai că se poate munci, dar nici nu se poate odihni - dreptul la o bucată de pâine și un loc de locuit este sub semnul întrebării Gândește-te: scriu Petersburg (Petersburg este mai bun decât Golub - mărturia lui V Ivanov, A Tolstoi, Anichkov, Ellis și mulți alții) - dar cum scriu? Am avut liniște sufletească în timp ce scriam? Câte îndoieli și griji am trăit în acest an din cauza dreptului de a scrie "Petersburg" În primul rând, desfigurând romanul (tot ce s-a scris în această perioadă, trebuie să reluez din nou), în luna a -a am rulat coli tipărite, a căror densitate și bogăție i-a uimit pe toți petersburgezii; nu toata lumea m-a crezut ca am scris intr-un asemenea moment; urgenta si rapiditatea scrisului s-a reflectat in uratenia arhitectonica a ceea ce a fost scris (o sterg acum): arhitectura mi-a stricat deja Porumbelul de Argint: daca as avea bani si mult timp, ar fi Porumbelul de Argint ca acea? Scriind în grabă "Petersburg", am sperat la o chitanță unică de de ruble până la Crăciun de ruble m-au stricat capitolul /g, vol coli tipărite; în plus: până la Crăciunul abia mă puteam ridica din cauza oboselii creierului (am existat pentru aceste de luni de scris cu datorii: am împrumutat de ruble de la Blok, pentru că Russkaya Mysl nu mi-a dat avans) De Crăciun până în februarie , am experimentat o mulțime de lucruri amare, sfâșietoare de nervi cu povestea lui Bryusov și Struve În tot acest timp înainte de a pleca în străinătate, în loc să mă odihnesc, am fost chinuit de întrebarea cum să trăiesc și nu puteam lucra la terminarea Petersburgului A Bely Suplimente În cele din urmă, înainte de a pleca la graniță, Nekrasov a apărut prompt; Nu m-am gândit la nimic, cu disperare i-am dat romanul, pentru că fără bani pentru roman nu puteam pleca în străinătate, ci trebuia să fug în tăcere: necazurile, surmenajul, ruperea mea în bucăți la Moscova m-au transformat pur și simplu în o creatură mediumistă; și trebuia să plec: în străinătate, sau la un sanatoriu Și așa: în loc să lucrez liniștit la Bruxelles, acolo am fost depășit de plângeri legate de roman; Sunt epuizat de amărăciunea nevoii de a scrie și imposibilitatea de a scrie, de neliniștea sufletului meu Și acum: romanul nu s-a terminat încă, iar eu refac capitolele nervoase care au provocat suprasolicitare, pe care le-am scris sub amenințarea de a rămâne fără bani Roman, copilul meu, la care m-am inspirat, a cerut izolare de "neliniștea cotidiană"; și ce - însuși procesul scrisului a fost înconjurat de o atmosferă de o serie de scandaluri Nu voi arunca romanul în murdărie: poate fi cel mai bun din ceea ce am scris: el a aruncat deoparte "deșertăciunea lumească" în timp ce scria, dar cu ce preț? Acest preț (de ruble primite până acum pentru un roman, adică o viață de - luni fără să mă gândesc la bani) cu cantitatea de scandaluri este de așa natură încât îmi spun fără amărăciune, dar destul de obiectiv, " Nu, voi lucra pe pânze mari Virtuțile romanului, în ciuda roiului de vanități și griji, sunt o "victorie pirică" "Servirea muzelor nu tolerează tam-tam " Aceasta nu este o expresie: căutarea de bani a lui Pușkin l-a condus la o stare de boală aproape nervoasă, care a provocat un duel Dostoievski a fost tot economisit datorită nevoii de bani Goethe nu știa cum e, cu cea mai mare angoasă mintală, să se chinuie timp de o lună și jumătate de dreptul de a nu se gândi la necazuri timp de o lună și jumătate Și așa îmi spun: am multe datorii; ar fi naiv să te înșeli pe tine și pe alții că îți descurci datoriile oferind editurilor subiecte care nu au nimic în comun cu sarcinile tale personale de dragul dreptului de a abate spectrul foamei și umilinței pentru încă - luni Poate că nu sunt un artist important și poate sunt destinat ca artist să tac pentru totdeauna, dar trebuie să spun: Serviciul Muzelor nu tolerează tam-tam Nu mai pot să ies din kaput: m-

am săturat, de moarte să declar că e interesant să scriu, de exemplu, o monografie despre bătrânul Fedorov, pentru a obține un împrumut de la Calea, Sirin, sau oricine altcineva de ruble când sufletul meu este plin de Hauptwerk'oM* al meu oricum, de ruble vor fi trăite în luni, foamea nu va fi eliminată, Hauptwerk va sta și va chema să scrieți și să scrieți despre vârstnicul Fedorov va fi un chin moral pentru mine (căci pot scrie și o monografie despre "gârle", precum şi o monografie despre "Fedorov" : Mă interesează ambele într-o oarecare măsură, dar sunt complet acoperită de alta, fundamentală) Suplimente "Sirin" vrea să publice o culegere a scrierilor mele: Nu cred; este din nou Maya? ce zici de moşie Iar pesimismul meu este legitim: mă ferește de dezamăgire Doar dacă "Sirin" îmi va oferi timp de doi ani? Atunci este ceva de bucurat Și totuși, coborând în regiunea Maya, vă întreb în mod prietenos: "Opere colecționate" + "Petersburg" sau fără? Dacă găsești că este posibil să-i vând Sirina întreaga Trilogie (cu obligația de a prezenta a treia parte din Orașul invizibil), atunci ar fi posibil să vând toate acestea la un preț mult mai scump Și atunci îți promit pe cale prietenoasă o carte bună, bună, cu nimic mai prejos decât Trilogia: Musagtu Dacă mi s-ar fi plătit dreptul de a trăi sau ani, în acest timp aș fi scris partea a treia a Trilogiei și prima parte a Antihristului și o carte de poezii (la urma urmei, de la Dumnezeu, poezie) nu se scrie din "deşertăciune"): peste doi ani, a apărut o carte mare de poezii şi prima parte a lui Antihrist (dramă): pentru Musaget (harta , poz) ianuarie Promit că în acești doi ani a treia parte din The Dove - The Invisible City Mă angajez să scriu Orașul invizibil în doi ani și, poate, prima parte a trilogiei Antihrist (nu pot garanta pentru aceasta din urmă: poate să nu ajungă la timp în ani) Garantez pentru "Nɵv Grad" (card , elementul) Dr este primul care mi-a explicat, și nu numai că explică, dar oferă și o modalitate reală de a continua și de a mă dezvălui - în al meu: același care este pentru mine adevăratul început al creativității, crearea în mine a ceea ce Până acum am scris doar despre ceva extern - acest adevărat început al creativității este din nou considerat ca o amăgire ɵ Ar trebui să descriu imagini plastic-clasice într-o formă plastic-clasică, în loc să bombănesc despre apusuri Înțelegeți, în această bâlbâială despre apusul soarelui există deja ceva care în exterior poate fi numit ocult Este necesar, în sfârșit, să mă înțelegi și să te bazezi pe tot ce am scris, să înțelegi că "Cântecul vieții", "Simbolismul ca viziune asupra lumii", "Emblematicele sensului" sunt fragmente ale aceluiași sistem stând în sufletul meu, pe care din întâmplare tot nu am reușit să-l scriu (harta , itemul) Acum trebuie să lucrez senin, cu post și rugăciune, pentru a face "Petersburg" cu adevărat mai serios decât "Porumbel" (harta , itemul) Suplimente trebuie să topiți capitolele în rudimentele atomistice ale a ceea ce ați scris și să le topiți din nou - lucrarea este teribil de minuțioasă și necesită un efort mare -\u e lucru cu capul, simțirea, lipici, foarfece + lucru de corespondenţă; lucrare, atât morală, cât și fizică, fără terminare pe care nu o pot continua romanul (card , itemul , fila) IVANOV-RAZUMNIK (Andrey Bely și Ivanov-Razumnik Corespondență Sankt Petersburg,) Dragă Razumnik Vasilevici! Părerea ta despre romanul meu este foarte valoroasă și dragă pentru mine, pentru că în planul meu am văzut trăsături absolut incomensurabile cu viața de zi cu zi, revoluție etc , cunoașterea mediului, etc Revoluția, viața de zi cu zi, etc a intrat în complot întâmplător, involuntar, sau mai bine zis, nu o revoluție (nu mă ating), ci o provocare; și iarăși, această provocare este doar o proiecție în umbră a unui alt fel de provocare, o provocare a

sufletului, germenii cărora mulți dintre noi îi purtăm pe nesimțite de mulți ani, până la dezvoltarea bruscă a unui fel de boală psihică (nu clinică) , care duce la faliment; întregul meu roman înfățișează în simboluri ale locului și timpului viața subconștientă a formelor mentale distorsionate; dacă am putea lumina cu un reflector, dintr-o dată, direct sub conștiința obișnuită, stratul vieții spirituale care zace, s-ar dezvălui acolo multe lucruri neașteptate și frumoase pentru noi; și mai urât s-ar dezvălui; ar fi un clocot, ca să spunem așa, de experiențe negătite; și ne-ar apărea în pozele "grotescului" "Petersburgul" meu este, în esență, viața subconștientă a oamenilor rupte de conștiința lor din spontaneitatea lor; cine nu se obișnuiește în mod conștient cu lumea spontaneității, conștiința lui se va sparge în elemental, care din anumite motive a ieșit de pe țărmurile conștiinței; adevărata locație de acțiune a romanului este sufletul unei persoane care nu este prezentată în roman, suprasolicitată de munca creierului, iar personajele sunt forme mentale, ca să spunem așa, neatinse în pragul conștiinței Iar viața de zi cu zi, "Petersburg", o provocare cu o revoluție care are loc undeva pe fundalul romanului este doar o ținută condiționată a acestor forme mentale S-ar putea numi romanul "Jocul creierului" În Porumbelul maro argintiu, conștiința personajelor, ca să spunem așa, se repezi în spontaneitate fără sens sau sens; aici conștiința se desprinde de spontaneitate Concluzia este tristă: în ambele cazuri În partea a treia a trilogiei, formula va fi următoarea: conștiința, unită organic cu elementele și nu pierdută în elemente, este viața adevărată Aceasta este formula romanului meu; dar într-adevăr, nu știam ce a ieșit din formulă când Suplimente Am îmbrăcat-o în "Petersburg" Aprobarea ta, ca critic și gânditor, mă bucură extrem de mult: mulțumesc pentru cuvintele bune despre roman Ar fi înfricoșător pentru mine că opinia ta tipărită ar fi importantă și interesantă pentru mine; și cel mai important: instructiv Întotdeauna am căutat să învăț din critici; dar, vai: până acum am învățat puțin: ori am fost aprobat nemotivat, ori certat nemotivat (cel mai adesea în ultimele cuvinte); și de la mustrare sau laudă, chiar nu poți lua multe Acum trec la corecturi; din păcate, mi-au trimis locul greșit: dar următoarele scene după cele trimise la mine sunt ceea ce am nevoie; Pentru a nu împovăra editura cu trimiterea de dovezi, voi repeta pur și simplu conținutul scenei, care, din motive complexe, este inacceptabil în romanul meu: aceasta este o scenă în care niște oamenii, cu ei și Străinul, întâlniți pe stradă de Alzhk Ivanovici, stau la masă și discută despre inima, creierul, soarele, organele de simț etc , etc Această scenă, îmi amintesc, începe după puncte suspensive și se termină cu punctele suspensive: toată scena este convingătoare, vă rugăm să ștergeți Dacă recunoașteți această scenă după caracterizarea ei, atunci pur și simplu ștergeți-o singur din dovezi; dacă nu aflați, atunci v-aș cere următoarele două foi (înainte de Călărețul de bronz): dar nu am nimic de exclus din dovezile trimise; Am intarziat cu corectiile, pentru ca au sosit in ziua de ajunul Craciunului (azi este zi de sarbatoare): il trimit maine dimineata Vă mulțumesc foarte mult că ați cerut versuri; acum nu există versuri; există schițe; Vă voi trimite poezii foarte curând (de data aceasta nu am mai scris: am notat rânduri, replici, strofe și le-am aruncat în servietă: dar acum, după roman, vreau să scriu, iar propunerea dumneavoastră a sunat ca o invitație la eu sa scriu: iti trimit in curand poezii) Dacă A A Blok spune că are poeziile mele inedite (și nu-mi amintesc ceva), atunci, desigur, dacă poeziile ți se potrivesc, ia-le pentru vizionare (p -) Dragă Razumnik Vasilevici! Din trimiterea dovezilor la mine și din

telegramă reiese că nu ați primit scrisoarea mea foarte lungă și de afaceri; Acest lucru este extrem de deprimant și jenant pentru mine: scrisoarea a fost trimisă acum aproximativ o lună Acolo, într-o scrisoare, am scris că plec la Leipzig, că nu pot trimite corecturi, că îmi este ușor să punctez locul de bifat; și cu conștiința curată am plecat la Leipzig, crezând că nu mi se vor trimite dovezi; si totusi corectura ma astepta, iar eu am fost la Leipzig vreo saptamani Acum, la întoarcerea lui de la Leipzig, unde a avut loc o serie lungă de prelegeri ale doctorului Steiner, au avut loc o serie de prelegeri la Berlin, pregătirile pentru Adunarea Generală etc Ca urmare: oboseală teribilă, mâna cu greu se putea mișca stiloul Prin urmare, îmi cer scuze anticipat pentru tonul poate de neînțeles al scrisorii mele, precum și pentru cei Suplimente qui pro quo *, care ar putea apărea din neprimirea dvs de scrisoarea mea detaliată scrisă acum o lună Am fost extrem de încântat de părerea ta despre romanul meu: am fost mulțumit de cuvintele tale că ceva din romanul meu te-a mulțumit (că sunt o serie de gafe în roman, eu însumi sunt conștient de acest lucru); ar fi extrem de măgulitor și interesant pentru mine să văd părerea ta tipărită despre el (ai scris că ai de gând să scrii despre el): sper că apoi îmi vei trimite părerea ta tipărită (nu urmăresc revistele de aici , și nu știu nimic: s-a scris despre "Petersburg" și ce s-a scris: nu știu deloc cum arată în tipar) Mie însumi uneori îmi place romanul, alteori aproape că mă dezgustă; si atunci se pare ca nu exista un cuvant rusinos care sa-l poata marca; și deodată iarăși îmi spun: "Dar locul ăsta nu e rău! ", etc Într-un cuvânt, eu însumi nu am nicio părere despre roman; prin urmare, părerea dumneavoastră mi-ar fi extrem de utilă și interesantă (p -) Dragă Razumnik Vasilevici! Vă mulțumesc pentru copiile din Sirin și pentru ediția excelentă a romanului meu în Sirin Pentru prima dată îmi văd munca, nedistorsionată de greșeli de scriere Și din moment ce ați atins tipărirea romanului, vă mulțumesc din suflet Până acum, greșelile fatale de tipărire au distorsionat toate scrierile mele Iar la "Petersburg" aproape că nu am întâlnit greșeli de tipar; și cel mai important, plasarea semnelor de punctuație este destul de a autorului Până acum, autorul nu a putut să-și desfășoare des constelația; si din aceasta cauza munca a rezistat Transmite-i lui Sirins recunoștința mea pentru onorariul generos pe care l-am primit pentru Petersburg, datorită căruia am putut trăi din munca mea timp de ani și, prin urmare, am putut să o scriu; majoritatea lucrărilor mele sunt neterminate, sau scrise cumva: am reușit să lucrez mai mult la "Petersburg" Nu știu ce a rezultat din asta; Aș dori să știu părerea ta despre "Petersburg", dacă te-ai obosit vreodată să mi-o exprimi într-o scrisoare; totusi, pentru numele lui Dumnezeu, nu scrie nimic daca esti in afaceri si nu ai timp de scrisori Mai mult decât oricine, înțeleg ce durere este uneori să scrii scrisori; iar acum, tocmai acum, sunt într-o dungă atât de mare încât pixul îmi cade din mâini; trei luni, dacă nu suntem în mișcare, suntem la lucru: construim "Johannesbau" ♦ , și aproape la propriu: de dimineața până seara, cu daltele în mână, lucrăm la capiteluri și arhitravă (Johannesbau - de lemn); clădirea doar se profilează, dar ce formă! Acesta este un stil cu adevărat fără precedent, cu adevărat nou, cu adevărat original (nu stil modern); dacă există ceva de comparat, este cu Sophia (Constantinopol) Nu am lucrat fizic în viața mea, dar acum, se pare, pot foarte bine să sculpt în lemn; și ce este această măreție a muncii ♦ Unul în loc de altul, rep confuzie (lat) - Genul ♦ clădirea lui Ioan (germană) Ed Suplimente a prospera, a participa fizic la munca colectivă asupra a ceea ce mai târziu va rămâne monument Pleci

dimineața la serviciu, te întorci noaptea: te doare corpul, mâinile se amorțeau, dar sângele îți pulsează cu niște ritmuri fără precedent, iar această nouă pulsație a sângelui răsună în tine cu un fel de cântec nou: un cântec de afirmare a viata, speranta, bucuria; Am definit deja clar a treia parte a trilogiei sub ritmul muncii, care ar trebui să fie un "da" solid; Așa că o să: timp de aproximativ trei luni voi bate un alt copac, voi arunca ultimele rămășițe ale ticălosului "Porumbel" și voi splina "Petersburg" din suflet, pentru ca mai târziu să mă pot cufunda imediat în a treia parte a Trilogia Și acum am un sentiment de vinovăție: am scris romane și am dat criticilor un drept cu totul echitabil să-mi reproșeze nihilismul și absența unui credo pozitiv Crede-mă: îl am, doar că a fost întotdeauna atât de intim și - cum să spun - rușinos, încât a fost ascuns în straturi mai adânci ale sufletului decât cele din care am tras când scriam Dove and Petersburg Acum vreau să spun public "în numele a ceea ce" am o asemenea negare a modernității în "Petersburg" și "Golub" Dar mai întâi voi termina arhitrava Bau-ului nostru De altfel, dacă ar fi să-mi scrii, ai putea să-mi spui ce impresie face Petersburgul asupra cititorilor Nu știu nimic despre cum funcționează Petersburg Cunosc doar critici ai lui Ignatov în Vedomosti rusesc Și sunt foarte surprins de ei și în general recunoscător lui Ignatov; căci cu "Standpunkt" lui *♦ avea tot dreptul să mă snobode fără rezerve, și avea rezerve, și foarte măgulitoare pentru mine Datorită lui (p -) Acum lucrez la partea a -a a "Trilogiei", care crește teribil și amenință să fie în trei volume Se numește "Viața mea": primul volum este "Copilăria, adolescența și tinerețea" Prima parte a volumului, ca și celelalte două părți, este în esență independentă; o voi termina in - x ¡ luni; se numește "Kotik Let aev" (anii copilăriei); si as vrea sa o atasez la vreo revista, in care - nu stiu; Are de pagini, capitole Lucrarea mă interesează extrem de: visez la o formă în care Viața lui David Copperfield este preluată de la Wilhelm Meister , iar acesta din urmă este transplantat în evenimentele vieții sufletului; trebuie să trageți material, desigur, din propria viață, dar nu biografic: adică, de fapt, răspundeți singur: "Cum ai devenit așa cum ești", adică cu conștiința de sine a unui - de un an, alina tulburările sale infantile inexplicabile, eliberează aceste tulburări de tot ceea ce este superficial și arată cum miezul omului se dezvoltă în mod natural din el însuși și din sine, în lupta pentru fundamentele pozitive ale vieții, vine printr-o serie de ispite la știința spirituală, pentru că știința spirituală și creștinismul ♦♦ Punct de vedere (germană) - Ed Suplimente pentru mine acum sinonime; iar cântecul de suflet al copiilor, transformat într-o simfonie orchestrată, este calea noastră; cântecul sufletului - est; orchestrația și contrapunctul sunt vestul: iar efortul uman (nu omul însuși) care îl conduce de la cântec la simfonie este estul în apus sau apusul în est Aceasta este producția mea: "Porumbelul de argint" este Orientul fără Occident; și de aceea aici stă Lucifer (un porumbel cu cioc de șoim) "Petrograd" este Occidentul din Rusia, adică Iluzia Ahrimanică, unde mecanismul + abstracția goală a logicii creează lumea Maya "Viața mea" este Răsăritul în Apus sau Apusul în Est și nașterea Impulsului Hristos în suflet Aici ajung la întrebarea pe care ați pus-o: nu m-am întors la epoca mea de "simfonii", dar nu în cerc, ci în spirală; da, desigur: de fapt, toate articolele, cărțile, poeziile mele din perioada de după simfonii (de la la) sunt transferul stărilor și aspirațiilor "simfoniilor" în acea zonă spirituală în care nu mai puteam vorbi despre ei: adică ei din literatură și din cuvânt: de fapt, punctul aspirațiilor mele creștine l-am purtat în tăcere: curajul

tineresc și naivitatea spuselor celor mai prețuiți nu puteau decât să ducă la împrăștierea însuși pământul afirmațiilor ("Cenusa ", "Urnă", "Petersburg"); Nu l-am cunoscut pe Ahriman și, desigur, a încercat în regatul său să-mi sugrume și să-mi deformeze simfoniile; iar o asemenea distorsiune este simfonia a -a "Cupa viscolului", unde sarcinile tehnice de contrapunct verbal au dus la blasfemie De fapt, am vrut să îmbrac adâncul în cuvânt, iar legile arhitectonicii cuvântului au creat de fapt o parodie a mea: este indicativ pentru mine că "simfoniile" mele sunt de fapt o străduință pentru contrapunctul experiențelor, pentru știința experiențelor și, ca atare, sunt o dorință involuntară de "cale inteligentă" fără a cunoaște calea În al treilea roman al meu, "noile sarcini" ale scrierii simfonice apar de la sine pentru mine: ele sună doar pentru că vreau să ating eforturile pozitive ale vieții spirituale (pp -) septembrie Mă întorc la "Petersburg" - r$mv Ce este ea, întrebi? Și scrii că drama este ediția a VI-a; ceea ce vor juca nu mai este al -lea, ci cel mai probabil al -lea Căci soarta "dramei" este aceasta Ediția a VI-a a fost, potrivit artiștilor, de o asemenea dimensiune încât putea fi jucată abia la ora ; și astfel redus cu g; iar apoi scurtat din nou; într-o formă atât de comprimată, s-a dovedit a nu mai fi lucrarea pe care am scris-o, ci ceva care amintește foarte mult de "cinema" (atât de multe se aruncă în gest), tocmai atunci acest nefericit schelet a fost expus instrucțiunilor (deseori util din partea artiștilor și întotdeauna valoros din partea lui Cehov); apoi începe o serie de mustrări: "comitetul de repertoriu" își iese în sine: și ca urmare: A I Dudkin este tăiat în direcția longitudinală și din el apar două tipuri: Neulo Suplimente vizibil, pozitiv, decisiv, uciderea unui senator; și "intelectual flasc"; ca urmare, se indică faptul că "pozitivul" nu este suficient de aprofundat artistic; piesa este lăsată să fie cenzurată "condiționat"} Lunacharsky intervine curând și, datorită lui, pune o oarecare presiune în direcția producției; o scenă se dizolvă în altele, scena a -a centrală este eviscerată și devine o scenă nesemnificativă; , pasantul "scenă pentru odihnă" devine un final ascuțit și apoteoza dramei, fără mine tăieturile dramei continuă, zborul unor părți din scene în altele (toate scenele se scufundă unele în altele); atunci începe creativitatea actorilor asupra textului; iar eu, fluturând mâna, căci din drama mea a rămas doar o umbră în forma ei inițială, încep să înlocuiesc în mod conștient textul "Bely" cu textul "Sliver-noy-Kupernik"', vine un artist și începe să "creeze" " decor, despre care nu am nimic de spus, nu bănuiam; și deja la peisaj noi toți, "mulți dintre noi", compunem; În cele din urmă, textul este acoperit cu muzică În timpul anului lucrărilor preliminare asupra textului schelet prescurtat, există petice peste tot de la "cel mai de succes" la "cel mai nereușit"} și acest proces va continua, evident, până la producția în sine: ciudatul Czkhovo-Bely-Gia-tsintovo-Chebano-Bersenevo-Repertkomovo- etc "Creierul" nu mai este, desigur, legat de textul principal, ci de produsul în sensul literal al cuvântului de muncă colectivă; ce va veni din toate acestea, nu știu; Multă vreme eu, renunțând la textul principal, m-am repezit împreună cu toți artiștii, artiștii, regizorii, muzicienii și repertoriile să zdrobesc, să zdrobească, să remodelez această creație ciudată, universală, uitând complet că era a mea; uneori mă uit doar la text, ca ieri, de exemplu, și icnesc: "De ce, a scris Kupernik!" Și el însuși, la insistențele lui Bersenev și Giacintova, a intrat în două pagini "Șchepkin-Kupernikov" Mă consolez că textul meu a rămas cu mine; și, poate, va fi publicat în Lengiz sub titlul "Moartea unui senator"; Voi spune doar că în ea, în ediția a VI-a, în comparație cu romanul, mutarea este surprinzătoare,

pe de o parte, asupra lui Gogol (un moment de tragicomedie), pe de altă parte, asupra lui Shakespeare (un moment de tragedie) - departe de Dostoievski Și ce va fi pus în scenă, și ce va fi pus în scenă, eu însumi nu știu: revizuirea secundară și finală a textului de către comisia de repertoriu - la octombrie; producție la sfârșitul lunii octombrie, la începutul lunii noiembrie; ieri am rescris din nou ultima scenă, pornind de la) comitetul de repertoriu,) interpretarea lui Cehov a exploziei bombei,) din numărul muzical final deja scris Nu voi spune că sunt supărat: singurul lucru care mă mulțumește este că actorii sunt atât de dependenți de roluri, trăiesc atât de profund momentele cursului acțiunii, iar cooperarea lui Cehov și mâna lui Cehov calmează totul: totuși, se va dovedi ceva foarte interesant} dar va fi cu adevărat un produs al creativității colective în care autorul a devenit regizor, iar artist - dramaturg Dacă mă plâng de includerea "Shchepkino-Kuperni-Kovshchina" în mine, atunci acesta este un scriitor care se plânge} și, poate, pe nedrept: Suplimente multe schimbări ale rolurilor se datorează actorilor; deci, de exemplu, Nikolai Apollo trebuie să se însemne Nikolai Apollo - Bersenev it d Și voi mai spune că tot timpul am scris textul dramei, pe baza conversațiilor cu Cehov; Cehov este încă o persoană atât de talentată din toate punctele de vedere, încât, crezând în el, nici măcar nu mi-a fost teamă să mă șterg în text; și cred că întregul - în ritmuri, în direcția pricepută a stilului de joc - îl va îndura pe Cehov Rolurile sunt următoarele: senator - Cehov (mare), Sof Petr - Giacintova (mare); Lippanchenko - Sushkevich (excelent); Bersenev - Nik Apol - Sper decent; Sunt puse în scenă regizori: Cheban, Birman, Tatarinov ("prietenul" nostru apropiat); dar desigur, prin regizori, tripul Cehov regizează; el lucrează în special latura euritmică a problemei; peste mișcări, grupuri; la urma urmei, el și-a predat grupul eurythmy și apoi ne-a dat acest grup; Va trebui să lucrez cu ea iarna aceasta pe tema "cuvântului" Apropo: nivelul celui de-al doilea Teatr de Artă din Moscova (Teatrul Artistic) este surprinzător de ridicat); aici până și figuranții aparțin unui nivel intelectual înalt; și mulțumește "patosul moral" al întregii trupe (pp -) MAMA (către ALEXANDRA DMITRIEVNA BUGAEVOY) (RGALI, f , on , poz) februarie Recuperez datoria către Musaget treptat cu feuilleton-uri; se va stinge în ani; vara scriu Dove Poate vara Asya și cu mine ne petrecem la Sofia Nikolaevna în Bogolyuby; acolo scriu "Porumbel" Ambele părți îmi vor oferi până la - mii de ruble Dar cât le scriu, vor trece ani; între timp, pentru acești ani trebuie să lucrez cu calm (l) [Vara], Franța Romanul meu Porumbelul de argint tocmai a apărut în Germania într-o formă foarte elegantă și cu o prefață în care sunt comparat cu Gogol Am primit o scrisoare de la edituri germane prin care se oferă să traduc și să publice în Germania al doilea roman al meu, Petersburg Mă grăbesc să-mi termin Petersburgul înainte de iulie, ca să pot pleca liber și neobosit să-l ascult pe Steiner (foaia v -) APLICAȚII L K Dolgopolov ISTORIA CREATIVĂ ȘI SEMNIFICAȚIA ISTORICĂ ȘI LITERARĂ A ROMANULUI "PETERSBURG" LUI A BELY Un fior îi curgea pe spate Era bolnav: se simțea dezgustător sub tutela timpului Și-ar dori să se retragă dincolo de linia timpului, dar nu știa cum să o facă A Bely Simfonie (a -a, dramatică) DE LA SIMFONIE LA PORUMBUL DE ARGINT ŞI DESIGNUL TRILOGIEI Andrei Bely (pseudonim al lui Boris Nikolaevich Bugaev) a fost una dintre cele mai notabile figuri din mișcarea literară a epocii prerevoluționare S-a născut în la Moscova, în familia celebrului profesor de matematică N V Butaev La insistențele tatălui său, a intrat în catedra naturală a Facultății de Fizică și Matematică a Universității din Moscova, pe care

a absolvit-o în Cu toate acestea, în curând convins că interesele sale nu sunt în domeniul științelor fizice și matematice, a intrat în Facultatea de Filologie a aceleiaşi universităţi Dar Bely nu a avut șansa să-l termine: o viață literară furtunoasă l-a capturat și s-a dedicat în întregime creativității Din mărturia lui Bely, el a început să scrie la vârsta de cincisprezece ani La vârsta de - ani scria deja poezii nuanțate cu influența lui Heine, precum și Verlaine și Maeterlinck azur" In zare Vezi nota autobiografică a lui A Bely: Proceedings of the Academy of Sciences of the USSR, Literature and Language Series, , No , p β Aplicații Acum, el lansează Simfonia a patra, culegeri de poezii Ashes and Urn În , povestea lui Bely "Silver Dove" a fost publicată în revista "Vesy" În acest moment, Bely a devenit unul dintre cei mai activi participanți la mișcarea simbolistă din Rusia În cărți și articole, în recenzii și discursuri publice, Bely, susținut activ de V Bryusov, expune fundamentele filozofice și estetice ale simbolismului, întărind declarațiile teoretice cu practica artistică Totuși, ca persoană care trăiește o viață spirituală intensă, expansivă și în permanentă căutare, spontană în interior și purtată, mai mult, observatoare subtilă a proceselor care au loc în viața reală, Bely, tocmai în practica creativității artistice, depășește uneori cu mult limitele doctrinei simboliste În multe dintre lucrările sale, ascensiunea generală în care a trăit societatea rusă în anii imediat precedenți primei revoluții, precum și în anii revoluției în sine, a fost exprimată în mod obiectiv Ele poartă pecetea timpului care le-a născut, și nu numai a construcțiilor subiectiviste Problema a fost complicată și mai mult de faptul că, sub presiunea evenimentelor din viața reală, simbolismul rus intră în ajunul anilor într-o perioadă de criză, care și-a găsit expresia deschisă în controversa care s-a desfășurat pe paginile revistei Apollo Sentimentul de insuficiență al esteticii individualiste pătrunde acum în mod clar în munca tuturor reprezentanților de frunte ai acestei tendințe În aceiași ani, când Bely începe la "Petersburg", A Blok începe să lucreze la poezia "Răzbunare", în care caută să întruchipeze în picturi artistice și istorice autentice viața Rusiei la cumpăna dintre - secole Apropiindu-se de ideea "Petersburg", Bely s-a mutat în direcția generală a dezvoltării literaturii ruse la începutul secolului Tema sa centrală devine prin anii o temă largă a stării de criză în care se află acum Rusia Acest subiect este atins nu numai de Blok și Bely, ci și de M Gorki și I Bunin, L Andreev și A Remizov, B Zaitsev și A Serafimovich și alții Și este foarte important ca materialul pe care se hotărăşte că într-o serie de cazuri caracteristice, evenimentele primei revoluţii ruse Ele capătă semnificaţia unei etape importante, care încheie o lungă perioadă de timp în istoria ţării Și Rusia însăși se profilează acum în mintea scriitorului ca o țară de graniță, situată - atât din punct de vedere geografic, cât și din punct de vedere moral și psihologic - la intersecția a două tendințe opuse ale lumii Mai multe despre natura dezvoltării literare în anii vezi în cartea noastră "La începutul secolului Despre literatura rusă de la sfârșitul secolului al XIX-lea-începutul secolului al XX-lea" (L , , pp -) Despre simbolism și rolul lui Bely în această tendință, a se vedea secțiunile: "Simbolism" (în cartea: Literatura rusă de la sfârșitul secolelor XIX - începutul secolelor XX - M , , pp -) și " Tendințe moderniste și poezie deceniu inter-revoluționar" (în cartea: Literatura rusă de la sfârșitul secolelor XIX-începutul secolelor XX - M , , pp -) L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" prima dezvoltare istorică - "occidentală" și "estică" Problema Rusiei devine o problemă mondială;

soarta ei capătă semnificație istorică mondială Andrei Bely abordează și el o astfel de soluție a problemei Dar spre deosebire de contemporanii săi, el închide cadrul narațiunii cu granițele Sankt Petersburgului Și aici a existat un model Una dintre temele centrale ale tuturor lucrărilor lui Bely din anii devine tema orașului; nu a Petersburgului încă, ci a orașului în general Acest oraș, răsărit atât din paginile "Aurului în albastru", cât și din "simfonii", și din "Cenusa", copleșește prin forfota, reclamele multicolore, culoarea galbenă fără viață a felinarelor Orașul este perceput de Bely ca un spațiu închis de cuburi de case, străzi și intersecții, unde spiritul uman este suprimat, unde nu există libertate adevărată, unde există și nu poate exista orice naturalețe - fără sentimente, fără aspirații, fără fapte O persoană de aici este o particulă dintr-o lume închisă, trăiește, parcă, sub o șapcă, uitând că există o altă viață, naturală în lume, există câmpuri și păduri, munți și cer, acolo este soarele - sursa vietii vie Una dintre înfățișările eroului din lucrările timpurii ale lui Bely este masca unui "profeț de câmp" care se găsește într-un oraș în care este înfundat; el încearcă să deschidă ochii oamenilor asupra naturii nefirești a modului lor de viață, dar, neînțeles și ridiculizat de ei, declarat nebun, suferă amarnic El este singur în această mulțime de oameni O linie dreaptă se întinde de aici până la romanul "Petersburg", care a fost cea mai înaltă întruchipare și completare a temei orașului în opera lui Bely Însăși apariția acestei teme (nu numai pentru Bely, ci și pentru mulți alți poeți și scriitori de la începutul secolului) a fost cauzată de circumstanțele dezvoltării istorice a Rusiei în a doua jumătate a secolului al XIX-lea, când, după abolirea iobăgiei și o serie de reforme burgheze, orașul a început să devină un oraș capitalist, centrul culturii burgheze, care în curând a început să fie privit nu ca cultură în sensul propriu al cuvântului (adică, o expresie a nevoilor spirituale)), ci ca o civilizație (adică, o expresie a complicației externe a proceselor de viață, împingând în fundal și suprimând nevoile interne ale unei persoane ca persoană) Cea mai completă și completă întruchipare a ideii de incompatibilitate între cultură și civilizație va fi găsită în curând în articolele și rapoartele lui A Blok Aproape de ea la începutul secolului și Andrei Bely Pentru el, Petersburg devine un simbol al morții culturii autentice, al suprimării personalității umane Orașul bulevardelor și al piețelor uriașe, palate europene și parcuri obișnuite, iazuri și fântâni, liniile drepte ale insulei Vasilyevsky și blocurile umede de apartamente, orașul podurilor strălucitoare care se întind în infinitul cețos au lovit imaginația lui Bely de fiecare dată Între ei a existat o legătură misterioasă Bely era nativ moscovit, s-a născut și a crescut la Moscova, iar copilăria și tinerețea sa au fost petrecute într-un apartament din Moscova în condiții de Aplicații viața profesorală actuală, care, totuși, era deja subminată și spulberată din interior - de crizele de furie ale unei mame care s-a căsătorit cu o persoană neiubită, de confuzia și izolarea tatălui ei, de despărțirea fiului ei, grăbindu-se în sentimentele lui de la mama ei la tată și de la tată la mamă Prin "neliniște", printr-un sentiment de catastrofă, prin absența unui mod de viață stabilit, Bely era legat de Petersburg, deși îi displăcea profund și îl trata cu teamă și prejudecăți "În Sankt Petersburg sunt un turist, un observator, nu un rezident " s-a plâns el lui Blok Bely a fost rar în Sankt Petersburg și nu a încercat să stea mult timp, deși fiecare dintre vizitele sale a fost plină de probleme interioare semnificație pentru el Și s-a dovedit că la multe turnuri importante în viața și soarta creativă a lui Bely Petersburg a fost

destinat să joace un rol decisiv Nu Moscova, ci Petersburg a inspirat temele și imaginile romanului său principal; nu Moscova, ci Petersburg s-a dovedit a fi locul în care cele mai importante interese și afecțiuni personale ale lui Bely s-au concentrat în perioada de maturitate a vieții sale; s-a repezit la Sankt Petersburg pentru a rezolva conflictele de care depindea cursul viitor al vieții sale Petersburg a intrat în conștiința lui Bely ca o fantomă ceață În capitolul al cincilea al romanului, i se adresează: "Ajuns de ceață, și m-ai urmărit cu un joc de creier inactiv: ești un chinuitor cu inima tare: dar ești o fantomă neliniștită: mă atacai de ani de zile; Am alergat și pe bulevardele tale groaznice, ca să pot zbura pe acest pod strălucitor dintr-un pornire de alergare " Dar, în ciuda atitudinii față de oraș, în ceea ce privește întruchiparea ororii, atașamentul lui Bely față de Petersburg a fost complet magic Blok a trăit în Petersburg - cea mai lungă, mai dificilă și mai semnificativă afecțiune a lui Bely Au convergit și s-au separat timp de mulți ani, dar Bely și-a amintit mereu de Blok și a simțit importanța lui în viața lui La Sankt Petersburg a locuit și Lyubov Dmitrievna, fiica lui D I Mendeleev și soția lui Blok, pasiunea pentru care, trăită de Bely în anii - în toată plinătatea ei debilitantă și devastatoare, care i-a influențat dramatic întreaga soartă, i-a oferit lui Bely posibilitatea de a se exprima, abilitățile sale pur umane și creatoare și abilitățile cu o asemenea plenitudine, cu care cu greu ar fi fost în stare să facă asta dacă s-ar fi întâlnit L D Blocul nu s-a întâmplat Întregul set de fapte determină atitudinea complexă - și înrudită, și profund tragică, ostilă - a lui Bely față de Sankt Petersburg Totalitatea impulsurilor asociate cu el, atât personale, cât și creative, se dovedește cu siguranță mult mai importantă pentru Bely în anii prerevoluționari, totalitatea impulsurilor asociate cu Moscova Tema Sankt Petersburgului în sine a ieșit în prim-plan în acești ani, printre alte subiecte legate și de viitorul istoric al Rusiei Prezența sa în romanul lui Bely, o descriere analitică, cuprinzătoare a stării "inversate" în care a ajuns Rusia Corespondență, p L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg* împreună cu capitala sa în zilele impetuoase ale anului , fac din "Petersburg" unul dintre cele mai importante evenimente din viața literară europeană a secolului XX În același timp, problema istoriei Rusiei are o interpretare complet specifică în acest roman Această specificitate se datorează faptului că Bely a fost în direcția de a decide problema soartei istorice a Rusiei, care a fost asociată cu numele lui Vladimir Solovyov și care s-a bazat pe ideea Rusiei ca o adevărată cotitură între două lumi - occidentale și orientale Bely are "al său", Petersburg foarte definit, direct legat de tradiția Pușkin, care a fost întruchipată cu o perspectivă strălucitoare în poemul "Călărețul de bronz" Această poezie a fost o epocă în istoria literară a temei Petersburg Imaginile ei au apărut din nou, au început să-și trăiască propria lor viață, dar deja o nouă viață pe paginile romanului lui Andrei Bely Călărețul de Bronz și Eugene s-au întâlnit din nou, viețile lor s-au încrucișat din nou, dar nu ca dușmani cu care s-au ciocnit, ci ca aliați, ca dirijori ai unei tendințe istorice Bely restaurează, recreează însăși ciocnirea poeziei lui Pușkin, dar o interpretează în felul său El o regândește în concordanță cu acele concepții asupra esenței perioadei istorice actuale care s-au format la începutul secolelor XIX și XX, deși lasă ca actori personajele Călărețului de bronz, care, sub condeiul lui Bely, devin simboluri ale epoca lui Acest lucru s-a întâmplat nu numai pentru că Pușkin, potrivit lui Bely, a dat în poemul său un simbol universal universal, a dat acea

interpretare a relației dintre individ și stat, care a avut o semnificație profetică în istoria culturii Ideea aici nu este atât în Pușkin, cât în Bely însuși Nu mai puțin decât de la Pușkin, el împrumută în lucrarea sa de la Gogol, Dostoievski, Nekrasov, Vl Solovyov, Blok El folosește motivele lor ca pe ale sale, se bazează pe ideile lor, interpretează și reinterpretează imaginile lor, rămânând, totuși, el însuși Intruziunea în sfera creativității altcuiva nu a fost neobișnuită pentru Bely Acest lucru a fost cerut de dinamismul dezvoltării sale interioare, de caracterul expresiv și expansiv al personalității sale în general Oricât de ciudat ar părea, atitudinile personale sunt exprimate în opera lui Bely într-o măsură mai mică decât acele idei "generale" care au trăit la începutul secolului El este mai mult un "reprezentant al vremii" decât un gânditor original Părea să poarte spiritul epocii, spiritul vremurilor A fost încărcat la limită cu electricitate, care a fost turnată în aer nu numai între și , ci și mai devreme, în anii premergători primei revoluții A purtat această "electricitate" în sine, a trăit după ea, a trăit cu premoniții și așteptări ale unei "explozii" și transformări universale, făcându-le obiectul central al imaginii în "Aurul în azur", și în "simfonii", și în "Silver Dove", și în "Ashes", și, în cele din urmă, în "Petersburg", unde condensarea ideilor, care Aplicații pe care a trăit-o epoca începutului de secol, atinge o putere și o expresivitate fără precedent Bely era mai puțin dornic să creeze un concept artistic și istoriozofic original decât să asimileze și să realizeze în mod figurat acele "profeții" și presimțiri pe care marii săi predecesori le-au adus literaturii Dar de la începutul secolelor XIX și XX a fost într-adevăr epoca unui mare punct de cotitură, când previziunile și presimțirile scriitorilor din trecut au luat carne și oase, parcă s-ar fi realizat în schimbări și răsturnări sociale și sociale specifice, acești scriitori au devenit un suport pentru Bely în activitatea sa artistică, construcţii istoriozofice şi filozofice Niciunul dintre contemporanii lui Bely nu a folosit experiența predecesorilor săi atât de larg și atât de deschis, chiar și pentru a direcționa împrumuturile, așa cum a făcut el însuși Deja prima lucrare publicată a lui Bely, "Symphony (a -a, dramatică)" este construită în întregime pe vederile istorice și eshatologia lui Vladimir Solovyov Bely se străduiește să creeze aici un nou tip de operă de artă în proză, fără precedent în literatura rusă, în care sensul neexprimat să domine asupra a ceea ce se spune, a ceea ce este înfățișat într-o formă artistică directă Fraze fragmentare, schițe, scene, monologuri și dialoguri separate sunt unite nu prin coerența exterioară a narațiunii (deși există și poate fi urmărită), ci printr-un sens interior, ascuns, care se dezvăluie în ideea generală a narațiunii schimbările și răsturnările lumii Această idee își găsește expresia în împrumutat din Vl Solovyov în imaginea "Soția îmbrăcată cu soare", a cărei apariție este anticipată de toate "personajele" poveștii La momentul creării "Simfoniei" dramatice (a fost creată în , publicată în), Bely nu avea nici experiență, nici abilități de scris, ceea ce explică faptul că ideile sunt direct proclamate fie în "remarcile" autorului, fie în replicile "personajelor", deși acest lucru doar facilitează asimilarea conținutului mistic al Simfoniei În termeni generali, se poate reduce la ideea că forțele misterioase operează sub acoperirea unor fapte și evenimente externe, care determină în cele din urmă cursul și caracterul istoriei lumii Ambele sfere sunt la fel de importante pentru Bely Istoria s-a osificat, formele de manifestare a ei s-au osificat, iar conștiința umană s-a osificat și ea, pierzându-și capacitatea de a percepe și exprima

"inexprimabilul" Cea mai înaltă idee armonizatoare, pe care Bely, urmând profesorul său Vl Solovyov întruchipează în imaginea "Soția îmbrăcată cu soare" În aceste trei aspecte, trei sfere (fapte și evenimente exterioare, sub acoperirea cărora funcționează forțe misterioase; cursul istoriei lumii; o idee armonizatoare ca singura mântuire), conținutul artistic și filosofic real al "Simfoniei a II-a" este dezvăluit Neza- L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg* Acesta a oferit în mod clar temeiul pe care a apărut ulterior și a luat contur nu numai ideea de "Petersburg", ci și trilogia în ansamblu "Petersburg" în această trilogie are un loc central atât în poziția sa reală, cât și în semnificația sa Desigur, la Petersburg, conceptul Simfoniei va suferi modificări semnificative, va deveni mai complicat, depășirea timpului real actual va avea loc aici nu pe linia înlocuirii lui cu un simbol abstract, ci pe linia aducerii la în primul rând fundamentele morale ale personalității, capacitatea ei de a renaște în procesul de îmbunătățire individuală Adevărat, Bely îl va percepe și într-un aspect general filozofic (atemporal), doar ca o cale abstractă de ieșire din fundătura istoriei Dar important este că de la Vladimir Solovyov se va face trecerea la L Tolstoi, la ideea simplificării interne și externe, care va deveni acum, în ochii lui Bely, întruchiparea ideii de armonie În interior, această tranziție a fost deja pregătită prin "baterea de joc" a "extremelor de misticism" întreprinsă în Simfonia a II-a, despre care Bely a scris în prefața acesteia Armonia mondială poate fi atinsă doar prin simplificarea și îmbunătățirea individuală - aceasta este concluzia la care va ajunge Bely în procesul de dezvoltare a conceptului trilogiei Dar semnificația "Simfoniei a -a" în dezvoltarea și cristalizarea ideii nu este subminată de aceasta Schița generală a viitorului "Petersburgului", care este dată aici - în ciuda faptului că este încă lipsită de concretețe socială și istorică - ne interesează în primul rând prin apropierea de acele scene și digresiuni ale romanului în care conținutul său ideologic este dezvăluit Aceasta este, de asemenea, atitudinea negativă față de civilizația vest-europeană care a venit de la Gogol, Dostoievski, L Tolstoi, care a înlocuit marea cultură europeană - atitudine care va trece literalmente atât în Porumbelul de Argint, cât și în Petersburg; aceasta este percepția oraș (în acest caz Moscova, deoarece "acțiunea" "Simfoniei" are loc la Moscova) ca un coșmar întrupat iluzii; aceasta este şi problema, tipică viziunii lui Bely asupra lumii, a relaţiei dintre principiile răsăritene şi cele vestice ca principale tendinţe în dezvoltarea istoriei lumii; aceasta este și problema Rusiei, misiunea sa istorică de legătură între Occident și Orient Acestea sunt alte probleme, conturate casual, dar deja depuse clar în mintea lui Bely Un bal în casa unui anumit "bătrân aristocrat" din "Petersburg" (până la detalii) va lua forma unui bal mascat în casa soților Tsukatov - cel mai important punct de cotitură în dezvoltarea intrigii lui roman De asemenea, locuitorul azilului de nebuni Perusha (alias Pierre, alias "Petru tunător" și Petru Furtuna, ai cărui "ochi sălbatici" sclipesc cu "mol verde" "El s-a gândit - a tras lumina în vest și noaptea cu aripi întunecate se apropia din spatele oceanului cețos Cultura europeană și-a spus cuvântul Și acest cuvânt a devenit un simbol de rău augur Iar acest simbol era un schelet dansant (Bely A Symphony (a -a, dramatică) M , , p ,) Aplicații niyami") se va dezvolta ulterior în Peter Darialsky ("Porumbelul de argint"), care este sortit să moară, dar nu va găsi niciodată căile de legătură între Vest și Est, iar în "Petersburg" se va modela în cele din urmă în figura "fatalului" țar, cu același semn al său - în verde

(culoarea uniformei lui Petru, culoarea Călărețului de bronz și apa Neva "infestată cu bacili") și însoțită de aceleași probleme care însoțesc apariția nefericitului Petrușa în Simfonie Dar a existat un alt moment important în opera lui Bely, care a fost la fel de clar manifestat în planul general al trilogiei și realizat parțial în romanul Petersburg Avem în vedere viziunea lui Bely asupra naturii modificărilor lumii, care în lucrările sale timpurii a fost cel mai clar întruchipată în următoarea, "A treia simfonie", care poartă titlul simbolic "Întoarcere" "Simfonia a -a dramatică" a lui Beli ne oferă o schiță generală a viitorului "Petersburg" din partea problemelor sale și a scenelor parțial picturale, apoi "Return" ne introduce în sistemul de vederi filozofice al lui Bely care stau la baza filozofiei "Petersburgului" și ajută-ne să realizăm acel sistem complex de modificări nu numai sociale și semnificative din punct de vedere social, ci și ale lumii naturale, "cosmice", în care sunt atrase toate personajele principale ale acestui roman Mișcarea vieții, dacă înțelegem acest cuvânt în sens larg (mai mult, nu numai istoric, ci și preistoric, preistoric, "natural-universal"), după Bely, are un caracter circular, este un sistem complex de "întoarceri" , în care fiecare reproducere ulterioară, păstrând tot aspectul de independență, păstrează în același timp o puternică legătură cu sursa ancestrală Ca urmare, acest sau acel fenomen apare în fața lui în mai multe manifestări simultan: atât ca deja trecut, îndepărtat, cât și ca prezent, nou și ca viitor posibil Așadar, Nikolai Apollonovich, fața principală a "Petersburg", este în același timp un intelectual rus de la începutul secolului al XX-lea, epoca revoltelor revoluționare și a schimbărilor sociale și un străvechi "Turanian", conectat în mod misterios cu hoardele a lui Genghis Khan, în ale cărui vene curge sângele strămoșilor săi preistorici Tatăl său, Apollon Apollonovich, este în același timp un senator puternic, șeful instituției care guvernează viața unui imperiu autocratic și un tată ciudat iubitor și un fel de fenomen atemporal și extraspațial care ocupă un anumit loc în cosmogonia lui Bely și este identificat de el cu Saturn, ca o anumită etapă în sistemul reîncarnărilor lumii Al treilea erou al romanului, Alexander Ivanovich Dudkin, este atât un terorist nietzschean, o figură subterană numită Elusive, cât și Evgeny al lui Pușkin din Călărețul de bronz, luat în perspectiva posibilei sale destine, și un simbol atemporal al schiului Vezi pentru mai multe detalii în articolul: Dolgopolov L K Simbolismul numelor personale în lucrările lui Andrei Bely, - Sat Moștenirea culturală a Rusiei antice Originile Devenirea Traditii M , , p L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" povești și ratat Și Petersburg însuși în roman este atât un oraș europenizat, capitala unui imperiu imens, cât și un anumit punct de contact misterios între lumea "de altă lume" și lumea reală, autentică, și locul în care, unite, cele două tendințe principale în procesul istoric mondial s-au ciocnit - "european" și "asiatic, occidental și estic Peste lume - lumea "naturii", lumea oamenilor și a destinelor lor, peste istorie, peste "eu" uman individual - este cântărită de blestemul timpului, blestemul trecutului, odată trecut, dar în fapt apropiat, aproape asemănător cu ceea ce este acum, afectând formarea calităților de "specie", precum și trăsăturile de personalitate Așadar, deja în primele lucrări în proză ("simfonii") ale lui Bely, în ciuda tuturor neobișnuitității lor formale, se dezvăluie granulația viitoarelor sale romane Bely însuși nu vede încă acest lucru El continuă să dezvolte tocmai această formă - forma unei "simfonii", sperând să găsească în ea mijloacele de a-și realiza ideile complexe În urma celei de-a treia, a

lansat în "simfonia a patra" - "Cupa viscolelor", dar se oprește aici Nu a existat continuare, materialul pe care l-a stăpânit și care se corela din ce în ce mai mult în mintea lui cu ceea ce se întâmpla în viața reală a aruncat în aer în mod natural forma artificială a "simfoniilor" din interior La iulie , Bely îi scrie din mediul rural artistului V Vladimirov, cu care era încă legat într-un cerc de simboliști moscoviți ("Argonauții"): "Evenimentele se fierb cu viteză Toată Rusia este în flăcări Acest foc umple totul Atât anxietățile sufletești, cât și durerile personale se contopesc cu durerea oamenilor într-o singură groază roșie Nu există cuvinte de furie, nici blesteme suficient de puternice pentru a stigmatiza guvernul corupt, pe care până și oamenii îl trădează acum baionetele germane și austriece Cred într-un singur lucru: în preluarea violentă a puterii Provincia Voronezh este în flăcări, chiar și noi avem tulburări Țăranii au dreptate, mă minunez de răbdarea lor " Și apoi adaugă brusc: "Mă mut să locuiesc la Sankt Petersburg Altfel, nu pot Va trebui să-mi uit multă vreme visele lui Rickert etc " La cinci zile după scrisoarea de mai sus, Bely îi scrie mamei sale, discutând cu ea problema dizolvării Dumei de Stat: "Acum că Duma a fost călcat în picioare, nu mai rămâne decât un singur lucru: să te întorci către oameni Peste tot în jurul nostru, cazacii dau cu barbarie Datoria mea la țară îmi poruncește să nu fiu cu cazacii " Decizia stărilor și expresiilor lui Bely nu poate să nu atragă atenția • Colecția lui VV Vladimirov (Leningrad) Ideea necesității de a se muta la Sankt Petersburg a apărut la Bely sub influența relației pe care a dezvoltat-o la acea vreme cu L D Mendeleeva-Blok Intenționând să-și conecteze viața cu ea, a vrut să se mute la Sankt Petersburg RGALI, f , pe unitate creastă , l Aplicații Dar Bely, după ce a primit un refuz hotărât de la L D Blok și alungată de acasă de aceasta, într-o stare extrem de gravă, aproape de nebunie, pleacă în toamna aceluiași an în străinătate Și imediat cufundat în idei literare Drama a ceea ce a trăit - atât la nivel personal, cât și social - îl îmbrățișează în totalitate El vede o singură cale de ieșire pentru el însuși - alăturarea Rusiei, soarta acesteia și suferința poporului El îi scrie lui E K Medtner: "Dar ceea ce este grav este dragostea mea pentru Rusia și poporul rus, singurul lucru care nu a fost rupt în mine Și credința în viitorul Rusiei a crescut mai ales aici, în străinătate Nu, n-am văzut, nici la Paris, nici la Munchen, suferință plângătoare, adânc ascunsă sub un zâmbet de blândă melancolie, nu am văzut chipuri care să tremure de impresiile mentale Și literalmente, în același timp, împărtășește cu mama sa planuri literare care sunt de natură grandioasă: "La întoarcerea în Rusia, voi lua toate măsurile pentru a mă proteja de afluxul de impresii inutile În fața ochilor mei se coace acum un plan pentru viitoarele mari opere literare care vor crea o formă cu totul nouă de literatură Simt în mine o rezervă uriașă de forță literară: dacă numai condițiile de viață mi-ar permite să mă dedic muncii Aici, la Moscova, am cheltuit atât de multă energie și cuvinte pe oameni nesemnificativi, am fost un fel de cal de vârstă și, ca rezultat - suprasolicitare și cădere nervoasă, în care am fost în ultimele luni Îți mulțumesc sorții și ție că am ajuns la München " Este greu de supraestimat importanța acestei scrisori Noile idei literare îl duc pe Bely dincolo de granițele "simfoniilor", ceea ce este ușor de verificat prin compararea datelor: până în , Bely era deja autorul a trei "simfonii" și, prin urmare, speranța sa de a crea un "complet nou" literar forma nu a fost asociată cu ele Dar este greu de spus în ce relație specifică a fost această speranță a lui Bely cu prinderea ideii de roman - - în general, perioada cea mai obscură

din istoria "Petersburgului" K Bugaeva și A Petrovsky, în trecerea în revistă a moștenirii literare a lui Bely, au întocmit o selecție specială a declarațiilor sale, precum și rapoarte din ziare și reviste referitoare la noua idee de proză, informații despre care începuseră să pătrundă în presă până în acel moment Întrucât materialele citate în recenzie sunt extrem de importante, reproducem selecția compilată în întregime: "Într-o scrisoare din iunie , Bely l-a informat pe Bryusov:" Până în iulie Petersburg, l-a informat pe Blok că își va "scrie propriul Ac" acolo; iar lui Blok într-o scrisoare din martie : " m-am așezat acasă scriu o poveste " În plus, în jurnal RSL, f , harta unitate creastă RGALI, f , pe unitate creastă , l v - Scrisoare din München, toamna anului L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" nale "Pass", , No , p există o notă că romanul lui A Bely "Acul Amiralty Needle" va fi publicat la editură "Vultur" în iarna acelui an și că "figura centrală a romanului este Pușkin" Și în , în ziarul de la Moscova "Seara", iulie, nr , în departamentul "Ecou literar" se raporta că "Andrei Bely a terminat o nouă lucrare, intitulată de el "Acul Amiralității" Autorul a numit opera sa roman istoric " Ulterior, titlul "Acul Amiralității" a devenit unul dintre titlurile planificate pentru romanul "Petersburg" Este posibil, subliniază autorii revistei, ca noua lucrare în cauză să fi fost legată de una dintre ideile originale, încă neterminate, ale Porumbelului de argint, deoarece la noiembrie , în Calendarul literar al ziarului Chas, era tipărit: "A Bely se mută la Sankt Petersburg, unde intenționează să lucreze la o nouă poveste, Porumbelul de argint (Această notă coincide în timp cu o scrisoare către A Blok despre intenția de a scrie Acul la Sankt Petersburg) Următoarele informații pot fi adăugate la aceste informații În primăvara anului , în importanta notă autobiografică citată mai sus, Andrei Bely scria despre sine: "În prezent, lucrează la povestea "Porumbelul de argint" și la cartea "Teoria simbolismului" Această notă autobiografică nu era cunoscută lui K Bugaeva şi A Petrovsky şi neincluse în recenzie Bely a numit povestea foarte clar aici, citând titlul ei gata făcut În consecință, până în primăvara anului , ideea "Porumbelului de argint" prinsese deja contur, iar Bely chiar a început să lucreze la ea Mai există o dovadă cuprinsă în memoriile lui N Valentinov Citând o conversație cu Bely care a avut loc în , N Valentinov scrie că în timpul conversației Bely a făcut următoarea mărturisire: "De doi ani am conceput un mare roman despre revoluție La temelia ei se află revoluția din , iar de la ea un etaj este mai înalt, drumul este mai departe Am montat principalele simboluri ale romanului Probabil că îi voi da numele "Umbre" - umbre ale trecutului, umbre ale viitorului " Autorul memoriilor comentează: "Evident, Bely mi-a spus despre viitorul Petersburgului " Toate aceste materiale ne permit, ni se pare, să concluzionam că Bely în acești ani lucra simultan la două lucrări - cea care a rămas "Porumbelul de argint", și romanul care nu are încă un titlu solid ("Ac Amiralty Needle" , "Umbre"), care mai târziu s-a dovedit a fi "Petersburg" Este foarte îndoielnic că vorbim aici de vreo a treia lucrare (cum sugerează autorii revistei din Patrimoniul literar), ale cărei urme, de altfel, nu s-au păstrat Aceste două lucrări au marcat două teme principale, a căror maturizare a fost determinată de acele linii în sfera cărora a avut loc formarea LN, p IRLI, f , op , unități creastă , l Valentinov N Doi ani cu simboliștii Stanford, California, , p Aplicații Viziunea artistică asupra lumii a lui Nizh Bely în anii revoluției și în anii reacției Aceasta este tema Rusiei și tema Sankt Petersburgului, într-un mod diferit, tema satului și tema orașului Tema Rusiei, o țară situată la un reper istoric

important, este formulată mai întâi de Bely în articolul "Luncă verde" ( ), apoi se revarsă în opera sa poetică cu un flux puternic (poezii din colecția "Cenusa"), primind o expresie completă în povestea " Porumbel de argint Tema Sankt-Petersburgului ca oraș fatal și nefiresc prinde contur în articolele polemice ale lui Bely din - , primindu-și expresia relativ completă în articolul "Ivan Alexandrovici Hlestakov" ( ), care precede imediat "Petersburg" Bely a fost învins într-un "duel" de dragoste crud cu L D Blok, iar acum privește ceea ce s-a întâmplat ca pe o înfrângere într-un "duel" cu Sankt Petersburg Din paginile Balanței, susținută de Bryusov, el aduce în jos șiruri de acuzații asupra scriitorilor din Sankt Petersburg Îi condamnă pentru o varietate de păcate - într-o respingere frivolă a fostelor lor "hobby-uri" pentru misticism și estetică individualistă, prin faptul că unii dintre ei (tinerii) își permit să ridiculizeze preceptele "părinților" fără a fi asimilat și a stăpânit aceste "precepte" în esență , etc Toată lumea o înțelege - nu numai scriitorii de frunte (D Merezhkovsky, A Blok, Vyach Ivanov), ci și cei care au intrat recent în domeniul literar (S Gorodetsky, K Erberg, M Hoffman) În cursul controversei din articolele lui Bely, imaginea Sankt Petersburgului apare ca o denumire generală largă a întunericului, vulgarității și plictisirii, înclinațiilor către carieră și absența unei afaceri "vii" Articolul "The Stamped Galosh" și în special articolul de improvizație "Ivan Alexandrovich Khlestakov" creează o imagine de rău augur a unui oraș fantomatic locuit nu de oameni, ci de asemănările lor în umbră, în care viața vie este ucisă și o provocare pândește în colțurile întunecate (el crede că a fost provocat de Lyubov Dmitrievna, care a trezit în el nu pasiune amoroasă, ci voluptate) Diavolul, cu care, potrivit lui Merezhkovsky (Bely i se alătură parțial), Gogol a luptat toată viața și care nu este altceva decât personificarea "răului lumii", s-a așezat într-o ceață deasupra capitalei Imperiului Rus Bely începe un articol de improvizație: "Petersburg, cenușiu, cețos, parcă încruntat dintr-un gând adânc, adânc Sau invers: Petersburg, acoperit de gândul cuiva, surd, ca un vis al unui pacient febril Iar acești oameni, alergând cu bastoane de-a lungul Nevskiului, nu știu, nu bănuiesc, al căror gând le-a învăluit trupurile firave cu chipuri palide și verzi în ceață: își apucă melonii, fac grimase în loc de zâmbete, având mai multă grijă ca hârtiile nu se revarsă din portofoliu" Aceștia nu sunt oameni, ci umbrele oamenilor, dublii și "deputații" lor, Hlestakov crescut - "o ceață veșnică care a învăluit Rusia, satele și orașele și, mai ales, orașul Petrov" cu o ceață cenușie Pe fondul acestei cețe "necurate", Călărețul de Bronz decolează cu un "avertisment teribil": L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" "Călărețul de Bronz și-a ridicat calul peste o stâncă pentru a arunca Rusia peste abis spre o nouă stâncă a vieții noi, dar umbrele au apărut, au împletit picioarele calului Iar Călărețul de bronz al secolului stă aici într-un impuls înghețat printre rețelele impure de ceață O, când, când se vor risipi umbrele - meloni, mănuși, bastoane, ordine, strânși în mulțime în jurul lui pentru a inunda de ceață! Când cuvântul va acoperi "scârțâiturile " ale strigoilor, cei defavorizați, diavolul și Rusia - Călărețul de bronz - vor zbura în libertatea albastră a azurului fără nori Între timp - groază, groază " Vedem cât de aproape și, împreună, cât de departe este de aici până la Petersburg Călărețul de bronz de aici este încă o personificare nediferențiată a Rusiei, a forțelor sale vii Dar el este în puterea "strigoilor": ei au împletit picioarele calului, reținându-i impulsul, deși calul însuși este gata să sară într-un viitor necunoscut - "în libertatea albastră a azurului fără nori" Să ne amintim "Petersburg":

"Tu, Rusia, ești ca un cal! În întuneric, în gol, două copite din față se ridicară; și bine încorporate în pământul de granit - cele două din spate Călărețul de bronz ca întruchipare a Sankt Petersburgului și a Sankt-Petersburgului însuși ca simbol al Rusiei și expresie a tragediei sale istorice - această legătură și un fel de "ierarhie" ne obligă să acordăm o atenție deosebită articolului "Ivan Aleksandrovich Khlestakov" " Dar în timpul formării inițiale a ideii unei noi lucrări (sau lucrări noi), aceste două teme - orașe și sate - după cum vedem, sunt încă prezente separat în mintea lui Bely De acum, eforturile sale vor fi îndreptate spre unirea, contopirea lor Nu a fost o sarcină ușoară pentru el Se va reține în cele din urmă doar la Petersburg și va avea loc o anumită transformare: tema Rusiei va apărea aici nu ca o temă rurală, ci ca o temă a statului (deși cu ochiul la sat), plasată de soarta istorică într-o poziţie intermediară între Occident şi Orient Experiența "Porumbelului de argint" va afecta "Petersburgul", dar nu direct și imediat Pentru Bely, experiența "Simfoniei a II-a" se va dovedi a fi mai directă, nu din partea formei, ci din partea ideilor și conținutului Porumbelul de argint a fost finalizat de Bely în și apoi publicat în revista Libra În , această poveste a apărut într-o ediție separată cu o prefață, care se referă la ea ca fiind prima parte a unei trilogii Prefața a fost scrisă în aprilie (data indicată de Bely) Alb A Ivan Aleksandrovici Hlestakov - Dimineața Capitalei, , octombrie, nr Aplicații Evident, cumpăna anilor - și a fost un punct de cotitură în istoria acelor reflecții complexe care l-au condus pe Bely în cele din urmă atât la Petersburg, cât și la ideea trilogiei În general, aceasta este o piatră de hotar importantă atât în biografia personală, cât și în cea creativă a lui Bely Finisat si imprimat "Silver Dove" A fost publicată a doua colecție de poezii "Cenusa", care a marcat o nouă - tragică - perioadă în dezvoltarea poetului Bely În urma lui, în același an, a fost publicată a treia culegere de poezii, Urn, care rezumă anii "iubirii nefericite" În , a fost publicată cea mai importantă lucrare teoretică a lui Bely, colecția de articole Simbolism, a cărei prefață a fost scrisă concomitent cu prefața la Porumbelul de argint (aprilie) Articolul central al colecției Emblematics of Meaning, scris în , ne apropie atât de filosofia din Petersburg, cât și de hobby-urile antroposofice ale lui Bely Sensul său este negarea valorilor finite atât în realitatea însăși, cât și în modurile de cunoaștere a acesteia; Creativitatea, susține Bely, nu poate fi decât creativitatea vieții, care la rândul ei este pătrunderea în sensul misterului divin al lumii Estetica se transformă în etică, simbolul se dovedește a fi, prin această abordare, o expresie a "elementului muzical al sufletului", "unitatea experiențelor", personificarea reînnoirii nesfârșite a cunoștințelor noastre despre lume și despre noi înșine În același an au avut loc și alte evenimente care, după cum se vede din conținutul romanului, au influențat designul final al conceptului de "Petersburg", deși la început rolul lor a fost latent, insesizabil Aceste evenimente sunt expunerea agentului Okhrana Azef, care a deținut o poziție înaltă în Organizația de Combate a Partidului Socialist Revoluționar, și deschiderea unui monument ecvestru lui Alexandru al III-lea la Sankt Petersburg Ambele au avut loc în prima jumătate a anului , când Bely a fost absorbită de scrisul Porumbelul de argint și ambele au primit o largă rezonanță în societate Detaliile activităților provocatoare ale lui Azef, rolul guvernului care a încheiat o înțelegere cu provocatorul, marele discurs exculpator al președintelui Consiliului de Miniștri P A Stolypin - toate aceste materiale s-au revărsat în paginile presei democratice într-un flux larg În ziare au apărut

portrete ale lui Azef; numele lui a devenit un nume de familie Bely urmărește îndeaproape ziarele; în mintea lui, povestea lui Azef crește până la dimensiunea unei generalizări grandioase; provocări sunt date în "Petersburg" trăsăturile rockului istoric, în puterea căruia se află Rusia În ceea ce privește deschiderea monumentului lui Alexandru al III-lea (mai), acest eveniment ar fi putut fi important pentru Bely în sensul că în capitală a apărut un nou monument ecvestru al împăratului, care a venit într-o comparație involuntară cu Bronzul Călăreţ Parcă s-a conturat o întreagă perioadă din istoria Rusiei, acoperind două sute de ani - de la epoca lui Petru I până în prezent Această comparație a fost odioasă, ceea ce a fost facilitată de natura acestor două monumente: acolo, în Piața Senatului, un cal în creștere, o fi maiestuoasă L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" gurul regelui în purpuriu și cu mâna întinsă; aici, în Piața Znamenskaya, se află un cal tocit și greu, figura voluminoasă a regelui, privind încruntat coroana calului Apropierea acestor două monumente a servit în ochii societății ca o ilustrare clară a drumului pe care a parcurs Rusia în ultimele două secole Pe de o parte, țara se află în ajunul viitorului său "european" maiestuos, descoperit de Petru prezent ridicol și crud Din acest unghi, Bely va investiga istoria țării la Petersburg Urmând Vl Cu Solovyov, el va căuta în el principii eterogene, fenomene și trăsături opuse, dar, spre deosebire de Solovyov, Bely va rezolva enigma istorică a Rusiei adunându-le, nu opunându-le Potrivit lui Bely, Rusia s-a dovedit a fi o țară în care principalele tendințe ale procesului istoric mondial au convergit, dar, după ce au convergit, nu s-au "împacat" și, crede el, nu sunt destinate să fie reconciliate (care, de fapt, , a contat Vl Solovyov, văzând în această reconciliere misiunea istorică a Rusiei) Bely vede o ieșire pentru ea în depășirea ambelor tendințe - atât "estice" cât și "occidentale" - care vor trebui să readucă țara la originile sale naționale, la pământul istoric pe care s-a clădit cultura ei atât în pre- Perioadele petrină și premongolă Problema posibilității unei legături "între Apus și Răsărit", ridicată din nou în "Simfonia a II-a", este rezolvată acolo declarativ, dar negativ: "Apusul miroase a decădere, iar Estul nu pute doar pentru că a decăzut cu mult timp în urmă!" Bely face prima încercare de realizare artistică a acestui concept în Silver Dove Apelul la forma tradițională a romanului-poveste a însemnat respingerea modului narativ condiționat al "simfoniilor" Dar a însemnat și altceva - eșecul suferit în încercările sale de a crea "o formă de literatură cu totul nouă", despre care i-a scris mamei sale din München Bely modernizează temeinic forma tradițională a romanului-poveste (în principal prin întărirea principiului personal-liric), dar lasă intact principiul însuși al poveștii (narațiunii), care stă la baza oricărui gen narativ Dar, în același timp, trecerea de la "simfonii" la tipul de narațiune în proză care a fost prezentată în "Porumbelul de argint" și fără de care stilul "Petersburg" nu s-ar fi putut forma, are o puternică consistență internă, în ciuda faptului că faptul că vorbim aici despre o schimbare completă de la un stil de vorbire în proză la altul Din imaginea stărilor psihologice generalizate-simbolice, Vezi, de exemplu, Cuvântul rusesc, iunie Simfonia Bely A (a II-a, dramatică), p Următorul fapt este orientativ: când și-a republicat Simfonia a treia la Berlin în , Bely a eliminat cuvântul "simfonie" de pe pagina de titlu, indicând "poveste" în subtitlu El numește povestea "Porumbelul de argint", romanul - "Petersburg" Aplicații în spatele căruia se ghicește un concept etic foarte convențional, Bely trece la personaje individualizate, deși

simbolic, polisemantice, în spatele cărora se ghicește cu ușurință un concept istoric specific Nu stările psihologice izolate îl interesează acum pe Bely, ci oamenii, purtătorii acestor stări Se păstrează și aici o anumită convenționalitate, dar acum nu mai este legată de pericolul deviației către alegorie, care se simte clar în "simfonii" Dacă Bely nu ar fi făcut tranziția bruscă pe care a făcut-o când s-a întors către Porumbelul de Argint, ar fi fost forțat să se apropie de alegorie În Porumbelul de argint, convenționalitatea modului narativ este deja asociată cu tendințele directe de extindere a granițelor generalizării tipice Până la crearea Porumbelului de argint, Bely nu era același maestru experimentat al prozei ca, să zicem, în momentul creării Demonului mărunt, Fyodor Sologub, care a realizat, după imaginea lui Peredonov, o fuziune indisolubilă în mod clasic caracteristici tipice și simbolice Prin urmare, o anumită convenționalitate a persoanelor și situațiilor din "Porumbelul de argint" se simte destul de clar Bely înfățișează aici secta religioasă a "porumbeilor", situată în satul Tselebeevo, în care se încadrează locuitorul orașului, studentul Pyotr Daryalsky A venit în sat la mireasa sa, al cărei nume este Katya: ea este nepoata și moștenitoarea moșierului local de origine germană Todrabe-Graaben Secta "porumbeilor" simbolizează începutul întunericului, răsăritean în roman, istoria familiei Todrabe-Graaben, ca însăși moșier-bunica, este personificarea începutului occidentalului, european Între acești doi poli, eroul romanului, Piotr Daryalsky, se repezi; este o Rusia tânără care își caută drumul în lume Deja din aceasta se vede cât de departe a mers Bely de stilul și simbolismul figurativ al "simfoniilor", cât de bruscă a fost schimbarea manierelor picturale K Mochulsky vorbește pe bună dreptate despre Porumbelul de argint ca despre o "revoluție stilistică", ca fiind prima lucrare în care Bely a demonstrat pentru el noi metode de scriere în proză Influența lui Gogol ca autor al cărților Terrible Revenge, Old World Landowners, The Tale of How Ivan Ivanovich Quarrel with Ivan Nikiforovich și chiar The Overcoat este resimțită clar aici Dacă în "simfonii" Bely chiar se străduiește Adevăratul său prototip era prietenul lui Bely, poetul simbolist Serghei Solovyov (nepotul lui Vladimir Solovyov), care de fapt urma să-și conecteze viața cu o țărancă și să plece să locuiască la țară "Adevăratul" Tselebeevo este orașul Tarusa din provincia Kaluga, unde a funcționat o puternică sectă Khlyst de "porumbei" (multe morminte din cimitirul Tarusa aveau imaginea unui porumbel); același S Solovyov i-a spus lui Bely despre Tarusa și "porumbeii" ei (vezi: Tsvetaeva Marina Un spirit captiv Întâlnirea mea cu Andrei Bely // Tsvetaeva Marina Lucrări adunate În vol M , , vol , p -) Mochulsky K Andrei Bely Paris, , p L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" drag să creeze un stil original, acum, după ce și-a propus sarcini incomparabil mai complexe, caută sprijin și îl găsește în Gogol El operează aici cu o temă rurală, dar tema rurală capătă o formă neașteptată de dilemă care afectează întreaga țară în ansamblu: ce este - Est sau Vest? Care dintre aceste două tendințe principale (după Bely) s-a manifestat în Rusia cu cea mai mare forță? În această formulare a întrebării se întrezărește viitorul "Petersburg", la fel cum se întrezărește în acea manieră de basm, care a fost testată pentru prima dată de Bely tocmai în "Porumbelul de argint" La "Petersburg" acest ansamblu de probleme va primi o ramificare atât de largă, va chema în viața artistică un asemenea număr de analogii, asocieri, imagini, pe care nu le-a provocat sau primit încă în nicio operă a literaturii ruse A fost un subiect nou pentru ea, care a apărut abia la începutul secolelor XIX-XX și asociat cu un

întreg complex de evenimente din istoria lumii Principala a fost intrarea în arena istorică a țărilor din Orientul Asiatic - o nouă "formație" istorică care s-a opus Occidentului burghez Înainte de Bely, se pune întrebarea forțelor, în supunerea cărora Rusia intră într-un nou cerc al ființei sale din "languirea neameninţătoare a zonei moarte a vieții rusești", așa cum a caracterizat a doua jumătate a secolului al XIX-lea Bely percepe înfrângerea Rusiei autocratice în războiul ruso-japonez în mod simbolic: el înseamnă parcă întărirea generală a Orientului, care pentru el este personificarea puterii nelimitate, tirania unora și înrobirea altora Acesta este un început întunecat, o "frenezie" de spirit și carne, pasiune necontrolată, în parte - elementul subconștientului, care a fost, de asemenea, ascuns în sufletul rus din timpuri imemoriale și este gata să se reverse Bely găsește expresia extremă a acestor calități în sectarism, motiv pentru care face din imaginea sectei "porumbeilor" unul dintre centrele narațiunii, protestând în același timp împotriva identificării acesteia cu bici; Khlystismul este deja o anomalie, în timp ce Bely are nevoie de una extremă, dar tipică Pe de altă parte, forța care cufundă Rusia într-o perioadă de tulburări este fermentul revoluționar Bely a observat personal evenimentele care au început prima revoluție A văzut cu ochii săi tot ce a devenit celebru în ianuarie A fost șocat de măreția a ceea ce se întâmpla El vede în revoluție o prăbușire inevitabil, justificată din punct de vedere istoric și necesar a fundamentelor sistemului autocrato-burghez, deși este depus în mintea lui, precum și în mintea asociaților săi în simbolism, în principal din latura sa spontan distructivă Și, ca întotdeauna cu Bely, un moment personal este țesut în narațiune El a acordat întotdeauna o mare importanță personificării și simbolizării experiențelor personale Și cea mai semnificativă dintre toate pe care le-a experimentat în acești ani a fost pasiunea sa tragică și neterminată pentru Lyubov Dmitrievna Blok Amintiri despre ea, grele și chinuitoare Arabescuri, p Aplicații Telny, Bely a purtat-o toată viața A cunoscut o femeie "pământeană" din toate punctele de vedere, puternică și voluntară Nici ea, nici el nu-și puteau da seama ce li se întâmpla Dar gândurile și speranțele trezite de Lyubov Dmitrievna au fost profunde și semnificative S-a îndrăgostit de ea cu pasiune și dezinteresat, a decis ferm să-și unească viața cu ea Dar aici vine pauza După explicații dureroase, Bely a primit un refuz definitiv S-a întâmplat în septembrie După ce și-a revenit din șoc și a părăsit Sankt Petersburg, Bely începe să-și regândească relația cu L D Blok și rolul pe care ea, în opinia sa, l-a jucat în soarta lui Este o spiritualitate pe care nu o vede acum în ea, ci doar o pasiune josnică El atrage atenția asupra Asa Turgeneva (născută Bakunina), o fată nobilă pe care a cunoscut-o încă din la Moscova, la un concert susținut de Olfinina d'Alheim În , a devenit apropiat de Turgeneva și de familia ei - mamă și tată vitreg - și la sfârșitul anului a plecat cu ea în străinătate Așadar, înconjurat de două femei - una în gândurile lui, cealaltă în viață - Bely își petrece acum timpul A rămas la fel ca înainte - expansiv, impetuos atât în gânduri, cât și în gesturi, fantastic de eficient, activ și visător, dar ceva în atitudinea lui față de viață s-a rupt Latura ei sumbră și tragică i s-a deschis cu propriii ochi, un flux întunecat subiacent care ar putea răni grav o persoană La fel ca Bely, Pyotr Daryalsky stă între două femei Pe de o parte, aceasta este Katya, mireasa sa și moștenitoarea moșiei (care pare să fie pe cale să fie vândută pentru datorii), pe de altă parte, femeia întunecată Matryona, "spiritul", "mama lui Dumnezeu" a sectei "porumbeilor" Ea este cea care evocă o pasiune întunecată în

sufletul lui Daryalsky, care îl îndepărtează de Katya și îl aduce în contact cu sectanții Sectarii contribuie în orice mod posibil la apropierea lui Daryalsky de Matryona: ei se așteaptă ca Matryona să dea naștere unui copil din el, care va deveni întruchiparea lui Dumnezeu pe pământ Potrivit lui Bely, aceasta a fost una dintre opțiunile posibile pentru soarta tinerei generații a intelectualității ruse la începutul secolului - să fuzioneze cu "oamenii", cu cel mai întunecat strat al său, și acolo, în adâncuri, să se trezească conștiința de sine religioasă la oameni Acest lucru, apropo, a fost făcut de unul dintre primii decadenți ruși, binecunoscut în cercurile simboliste, A M Dobrolyubov, care a intrat în oameni și a devenit șeful unei secte religioase (Bely îl menționează alegoric în Silver Dove) White, după cum s-ar putea presupune, nu vede această cale drept rodnică; Daryalsky a murit, iar Matryona a fost vinovatul indirect al morții sale Relația lui cu Katya este de altă natură Katya este Asya Turgeneva, noul partener de viață al lui Bely, un simbol al nobilului eliberat Într-o scrisoare către E K Medtner din München ( ), el scrie că L D Blok i se pare acum "mai mult din lume, mai mult din soare și mai negru decât noaptea" (RSL, f , card , punctul) L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" cultura, maniere rafinate, gratie interna si externa Acesta este trecutul Rusiei, care este destinat să trăiască în moșii prăbușite și pustii Totuși, tocmai această Rusie - Rusia Katya, captivantă, dar neputincioasă doamnă Katerina, care moare în formele ei exterioare, ascunde în adâncul ei rodul viitorului, viitoarea renaștere Acest fruct este "misterul" ei (evident, al lui Tyutchev: ea nu poate fi îmbrățișată de minte și nu poate fi măsurată cu un criteriu), "inexprimabilitatea", "sufletul lumii" Pyotr Daryalsky nu a înțeles acest secret, nu a ascultat chemarea tăcută a lui Katya, Pani Katerina, Rusia, a părăsit-o, lăsând-o singură să moară în mâinile "vrăjitorului" Prietenul lui Daryalsky teosoful Schmidt o liniștește pe Katya; cuvintele lui au același sens expansiv și simbolic ca și imaginile romanului și, pentru a le înțelege, trebuie să le înțelegem sensul ascuns: "Petru crede că te-a părăsit pentru totdeauna; dar aceasta nu este trădare, nu fuga, ci o hipnoză teribilă care-l zdrobește Împăcă-te, Katerina Vasilyevana, nu dispera: tot ce este întunecat îl atacă acum pe Petru; dar Petru poate câștiga; ar trebui să se cucerească pe sine însuși, să renunțe la creativitatea personală a vieții; trebuie să-și reevalueze atitudinea față de lume; iar fantomele care au luat carnea și sângele oamenilor pentru el vor pieri; crede-mă, numai sufletele mari și puternice sunt supuse unei asemenea ispite; doar uriașii se termină ca Petru Între timp, roagă-te, roagă-te pentru Petru!" Elementul subconștient, elementul pasiunii, care a apărut în relația lui Daryalsky cu Matryona, l-a condus la șoc și colaps moral Dar Bely generalizează imaginea El vorbește aici despre întreaga Rusie tânără, care a întors spatele "misterului" ascuns în adâncul poporului său și s-a predat puterii unei forțe întunecate și elementare Matryona și pasiunea ei sunt pentru Orientul Alb, așezat chiar în inima Rusiei, cu toate abaterile și anomaliile sale Elementele, subconștientul, l-au speriat mereu pe Bely cu lipsa lor de control și lipsa de spiritualitate Fiind prezent la "zelul" sectar, scrie Bely, Daryalsky "a început deja să înțeleagă că aceasta era groază, un laț și o groapă: nu Rus', ci vreun abis întunecat al estului care se repezi în Rus' din aceste trupuri emanate de zel ,,Groază"!" a crezut " (p) Dar există o posibilitate în romanul unei alte moduri - spre vest: ar dezvălui o altă perspectivă Rusiei, ar repeta turnul, odată - în epoca lui Petru cel Mare - o făcuse deja Rusia este acum din nou în pragul unei

întorsături istorice, problema viitorului său este decisă din nou, iar apariția în literatură a figurii lui Petru I ar trebui considerată destul de naturală Precursorul și "propagandistul" drumului spre vest este fiul unui vechi proprietar de pământ Todrabe-Graaben, un oficial din Sankt Petersburg în roman Bely A Porumbel de argint O poveste în șapte capitole M , , p - Referiri suplimentare la această ediție sunt date în textul articolului Aplicații cel mai înalt rang Pavel Pavlovich Ba chiar poartă mănuși în sat, poartă cămăși cu amidon Acesta este un european din cap până în picioare; bărbierit cu grijă, mirosind a colonie, iese puternic în evidență pe fundalul locuitorilor satului rusesc El este cel care îl seduce pe Darial: "Aici cerul italian strălucește și se încălzește; dar in vest "Trezește-te, întoarce-te" și arată în direcția lui Gugolev - Unde? Peter sare speriat Cum până unde? Spre vest: acolo este vestul Ești un occidental; Ei bine, de ce pui o cămașă? Întoarce-te " (p) Cultura europeană îl cheamă pe Daryalsky: el îi cunoaște prețul - nu degeaba Bely însuși stă în spatele lui Dar el o respinge Denunțurile Occidentului în Porumbelul de argint sunt, sincer, de natură gogol-slavofilă: "Peter se gândea: întreg visul Occidentului trecuse deja înaintea lui și visul plecase deja; se gândi: multe multe cuvinte, sunete, semne au fost aruncate de Occident spre surprinderea lumii; dar acele cuvinte, acele sunete, acele semne - ca vârcolacii, fără suflare, trag oamenii - dar unde? Cuvântul rus, tăcut, care vine de la tine, rămâne cu tine: și rugăciunea este acel cuvânt A trăi pe câmp, a muri pe câmp, repetându-și un cuvânt duhovnicesc pe care nimeni nu-l cunoaște, în afară de cel care primește acel cuvânt Sunt multe cărți în Occident; sunt multe cuvinte nespuse în Rus' Rusia este ceea ce o carte sparge, cunoștințele se împrăștie și chiar viața însăși este arsă " (pp -) Bely aici repetă Gogol cuvânt cu cuvânt Și aici apare Pușkin pe scenă cu Călărețul de bronz Se poate presupune că Bely avea propria sa asociere ascunsă, dar semnificativă: Pyotr Daryalsky - Petru cel Mare Dar Daryalsky este deja Petru cel Mare, în fața căruia au trecut și au plecat două sute de ani de legătură a Rusiei cu Occidentul, fără să dea nimic: visul Occidentului a trecut și a plecat, iar Rusia, așa cum era, se află acum în mediul rural neatins frumuseţe Și în înfățișarea lui Daryalsky, Bely subliniază asemănarea cu împăratul Rusiei: " oh, ce înfățișare puternică are, ce piept roșu are (Daryalsky este îmbrăcat într-o cămașă roșie - L D), parcă mov flutură într-un vânt rece o, ce mustață are, ce pălărie, ce păr, de parcă se ondulează din capul ăsta cenușă fierbinte, unde sunt ochii, acum sclipind cu foc verde - cărbuni care ard sufletul în cenuşă! (p -) Acesta este stilul metaforic al lui Gogol, deși este folosit pentru a stabili asociații atât cu poemul lui Pușkin, cât și cu monumentul Falcone Pyotr Daryalsky este atât un fel de "variantă" a lui Petru cel Mare, care părea să fi experimentat deja dezamăgire în munca sa, cât și un simbol al noii Rusii, care s-a aflat din nou la o răscruce istorică Îl prefigurează în mod clar pe Peter "Petersburg" - deja în "Porumbelul de argint" Peter Daryalsky are "pieptul inflamat" și "mâinile de oțel", "focul verde" al ochilor (p) El este un "gigant", potrivit lui Schmidt, îi aparține L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" la numărul de naturi "mare" şi "puternice" El își petrece viața în lupta "pentru viitorul moment al vieții" și se consideră "viitorul poporului" (p) Dar Daryalsky caută acest viitor în trecut Petru istoric a legat Rusia de Occident: această unire, potrivit lui Bely, nu a dat decât o civilizație mecanică, adică schimbări numai în aspectele externe ale vieții, ucigând sufletul poporului și transformând Rusia într-o "frumusețe adormită " Așadar, o nouă figură, o nouă Rusie trebuie să

caute viitorul în trecut, care este desenat de Bely (în urma lui Gogol) în tonurile unei idile naționale Occidentul este o extremă, Estul este cealaltă Între aceste două extreme, eroul romanului se repezi El este Peter (și chiar Petrovici!), dar este și Daryalsky; Daryal este un defileu, un pasaj, o poartă (tradus din persană - "uşă"), care deschide calea europenilor către Asia, adică spre Est Și invers - deschiderea accesului din Asia către Europa În ce direcție se va deschide această ușă, nu spune Bely în Silver Dove Evident, pentru el aceasta este încă o întrebare nerezolvată de istorie Soarta țării trebuie decisă de generația tânără, iar aceasta o va decide în funcție de direcția în care își deschide porțile sufletului În această primă poveste, Bely nu a ajuns încă la ideea identității Occidentului și Estului în ceea ce privește rolul lor dezastruos pentru Rusia, care va constitui nodul dramatic intern al "Petersburgului" În Silver Dove, ideea de Occident și Orient este prezentă sub forma unei presupuneri generale despre prezența în lume a două tendințe extreme de dezvoltare socială și psihologică, între care s-a aflat Rusia La "Petersburg" aceste două tendințe se vor contopi într-una singură; din această fuziune se formează o identitate mistico-fatală, care va amenința Rusia cu o fundătură Și acolo, Bely, deja pe o bază mai largă, va începe să caute o cale de ieșire, dar deja în afara istoriei, "dincolo" și deasupra ei Într-o atmosferă de așteptări vagi, un alt motiv care precede Petersburgul apare în Porumbelul de argint - motivul cepei spaniole, pe care prietenul lui Daryalsky "anarhistul mistic" Chukholka o poartă în buzunar Constanța unei amenințări din viața reală, ferm asociată cu aceasta, îl însoțește pe Stubbler oriunde apare Generalul Cijikov întreabă profetic și neliniştit: "Hei, asta nu este o bombă?" Și însuși Chukholka, în momentul ciocnirii cu bătrânul proprietar, amenință: "Da, eu eu te voi arunca în aer!" (p ,) Aici este anticipat clar motivul "sardinei groaznice" (bombă teroristă), care străbate întregul roman din Petersburg, creând și impresia unei amenințări reale "Canalele europenizării vor absorbi câmpurile rusești", spunea Bely în , înaintea "Porumbelului de argint" "Rusia poartă un mare secret în sine Tyutchev, desigur, are dreptate: Rusia nu poate fi măsurată printr-un Parametrul european; N Doi ani cu simboliștii, p) Un alb Aplicații Sentimentul de anxietate, viața nefavorabilă care pătrunde romanul de la început până la sfârșit, face din Porumbelul de argint o lucrare semnificativă în felul său, în ciuda faptului că Bely nu a reușit să creeze o impresie artistică de semnificație în chiar imaginile personaje principale Dar a creat aici un stil skaz aparte de scris, polisemantic și hiperbolic, plin de aluzii, precum, de exemplu, cămașa roșie pe care o poartă Daryalsky și care este un precursor direct al dominoului roșu al lui Nikolai Apollonovich Acest ultim detaliu este deosebit de important pentru noi Este posibil ca tocmai aceasta să fie legătura care unește aceste două romane chiar în miezul planului Daryalsky este îmbrăcat într-o cămașă roșie - eroii din "Petersburg" îl numesc pe Nikolai Apollonovich un bufon roșu Și iată ce îi spune Bely lui E K Medtner în iunie , când Porumbelul de argint fusese deja terminat și tipărit: " Sunt în sat de două săptămâni voi scrie o dramă (Vreau să scriu vara ca să o scriu): drama ar trebui să se numească Bufonul roșu " Tranziția la "Petersburg" este completă Bufonul Roșu nu mai este Daryalsky, ci viitorul Nikolai Apollonovich, figura centrală a noului roman, a cărui acțiune se dezvoltă pe fundalul evenimentelor din DE LA " PORUMBEL DE ARGINT" LA "PETERSBURG" Pe tot parcursul anului și în următor, Bely privea deja Porumbelul de argint ca pe prima parte a trilogiei și, încercând să o continue, a numit întreaga trilogie în scrisorile sale

după titlul primei lucrări În primăvara anului , Bely s-a întors în Rusia cu A A Turgeneva Își caută un loc de muncă "Cântarile", la care Bely a fost un colaborator fidel și constant, au încetat să mai existe Ce era de făcut? Și apoi Bely și-a amintit de V Bryusov, care, după încetarea Balanței, a trecut la Russkaya Mysl, care a fost publicat sub redacția lui P B Struve Era deja un alt Bryusov - precaut, loial adversarilor recenti A apărat cu răbdare interesele revistei, ferindu-se de a publica lucruri care, după cum spunea el însuși, ar putea "irita gâștele" Fostul "luptător" s-a transformat într-o figură liberală, înlocuind tactica ofensivă pe care o iubea cândva cu tactica așteptării Bryusov a urmat, de asemenea, o politică prudentă cu Bely, când a apelat la el cu o ofertă de cooperare Propunerea a fost acceptată RSL, f , carton , unitate creastă Bely nu a scris niciodată drama The Red Jester, deși referințe la aceasta însoțesc scrisorile sale către E K Medtner din decembrie și ianuarie L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" este de dorit, deși editorii Russkaya Mysl nu și-au asumat nicio obligație În general, Struve a deschis larg ușile simboliștilor: nu mai erau proscriși, nu se mai temeau de publicațiile "respectabile" El a pus o singură condiție: disponibilitatea publicului larg a ceea ce doreau să publice în revista lui Struve a încercat, de asemenea, să-l obișnuiască pe Bryusov cu "decența" A folosit pe scară largă conexiunile sale literare, dar în toate cazurile importante a decis el însuși problema tipăririi cutare sau cutare lucrare Numerele și din Russian Thought for conțineau recenzii pozitive ale poveștii Silver Dove Povestea lui Bely a trezit un anumit interes și tocmai în cercurile apropiate editorilor Russkaya Mysl Acest lucru, probabil, l-a determinat pe Bely să apeleze la Struva și Bryusov cu o propunere de cooperare La septembrie , Bely îl informează pe E K Medtner despre cel mai important fapt: "Am avut o conversație de o oră și jumătate cu Struve despre Golub \ am vrut să obțin un avans * Struve - degeaba El promite: adu manuscrisul și imediat primesc banii în totalitate Acesta din urmă, termenul limită de depunere este decembrie În două luni și jumătate trebuie să scriu coli tipărite, altfel nu va mai fi nimic de mâncare În astfel de circumstanțe, ideea de a apărut scrierea Petersburg special pentru Russkaya Mysl În același timp, Bryusov nu a putut să nu simtă că Bely, cu maniera sa stilistică neobișnuită și marea sarcină de atitudine critică față de ordinea socială existentă, s-ar putea dovedi a fi străin Russkaya Mysl În , împărtășind cu Struve planuri cu privire la secțiunea critică a jurnalului, el l-a avertizat: "Pentru a doua secțiune, am doar articolul lui Bely despre Dostoievski îl voi reciti din nou, dar, până în prezent după cum îmi amintesc, nu este potrivit pentru "Gândirea Rusă" Dar Struve, chiar și fără reamintiri, a înțeles că lucrurile nu vor fi atât de ușoare cu Bely Dacă Bryusov a fost pur și simplu precaut față de Bely (deși a considerat romanul său indiscutabil pentru Russkaya Mysl), Struve a arătat nu numai prudență, ci și o atenție totală Bely însuși se află în acest moment într-o poziție extrem de dificilă În căutarea veniturilor, el este forțat să-și piardă timpul cu lucrări mici de ziare și reviste, dar, pe de altă parte, nu are o idee suficient de clară despre natura celei de-a doua părți a Porumbelului de argint , care, conform planurilor preliminare, urma să aibă titlul Călători (la baza planului său trebuia să fie căutarea Daryalsky dispărut de către senatorul Todrabe-Graaben) Bely petrece vara anului împreună cu A A Turgeneva în satul Bogolyuby, în casa tatălui ei vitreg, pădurarul V Campioni Toamna se întorc la Moscova, de unde pleacă din nou la dacha - mai întâi la unul, apoi la altul Bely tânjește după o viață stabilă, trebuie să

scrie un roman, RSL, f carduri , unități creastă IRLI, f , unitate creastă , l Aplicații iar asta necesită pace și liniște Dar nu există unde să locuiești, nu există bani, trebuie să te plimbi prin colțurile oferite de cunoștințe întâmplătoare Ulterior, Bely a descris în detaliu în memoriile sale împrejurările în care a trebuit să lucreze la un nou roman Aici el expune versiunea conform căreia, conform unui acord cu Struve și Bryusov, trebuie să depună foi tipărite până în ianuarie (potrivit altora, mărturia sa-), adică o parte din roman și, la prezentare, să primească un avans pentru ei fără "cenzură" prealabilă de către Struve Bely a prezentat aceeași versiune într-o versiune timpurie a memoriilor sale (în așa-numita "ediție de la Berlin" a Începutului secolului, -) În realitate, însă, lucrurile au stat oarecum altfel Este greu de imaginat că Struve, cu atitudinea sa precaută față de Bely, ar fi imediat de acord cu publicarea romanului fără să-l cunoască mai întâi În plus, el însuși, cu mult înainte de a primi manuscrisul, i-a spus lui Bryusov că romanul lui Bely a fost acceptat "numai condiționat" Nu a vrut să riște reputația revistei, deloc una de opoziție Și a privit înțelegerea lui cu Bely într-un mod diferit Așadar, la cererea lui Bryusov cu privire la momentul plății taxei către Bely, Struve a răspuns foarte clar și în concordanță cu realitatea: "Am fost de acord cu Bely că va primi taxa la depunerea întregului manuscris și după ce l-am citit Astfel, în timp ce punerea în aplicare a taxei este în întregime dependentă de el nu voi întârzia lucrurile lui " Vedem din scrisorile atât ale lui Struve cât și ale lui Bely că Bely nu a primit nicio comandă, de altfel, una oficială A existat o propunere din partea lui Bely și un răspuns foarte evaziv (consimțământ, dar fără caracter obligatoriu) din partea editorului-editor al Russkaya Mysl Bely este într-o stare extrem de abătută: nu există absolut bani, din ce să trăiești Într-adevăr, eseurile de călătorie comandate de Bryusov și Struve, care urmau să fie publicate în Russkaya Mysl în toamna anului , au fost respinse de editori pe motiv că revista conținea deja "multă geografie" În nebunie, la mijlocul lui noiembrie , îi scrie o scrisoare disperată lui A Blok, în care îi spune: "Trebuie ori să renunț la literatură și să stau în fruntea administratorilor raionului, fie să cer de la societate ca A Bely, care poate scrie lucruri bune, să fie o societate asigurată Și cer de la toți oamenii care au nevoie de mine, ca scriitor, ca scriitorul să nu aibă voie să moară de foame Există o astfel de persoană în Sf patroni ai oportunității de a exista? peste două săptămâni voi răcni cu o bună obscenitate la toate pragurile ticălosului burghez bogat: "Dă-L pe Hristos de dragul lui A Bely " Vezi Suplimente, p - prezent ed IRLI, f , unitate creastă , l vol Corespondență, p - L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" Blok însuși s-a dovedit a fi o astfel de persoană Cu banii la dispoziție, i-a trimis imediat lui Bely cele de ruble de care avea nevoie Pentru o vreme, s-a găsit o cale de ieșire În aceleași luni de toamnă ale anului , a avut loc un alt eveniment care a influențat radical conținutul celei de-a doua părți a trilogiei După ce s-a înțeles cu romanul, Bely a descoperit că nu reușește o continuare directă a Porumbelului de argint El își numește încă noul roman "a doua parte a Porumbelului", dar aici inerția ideii vorbește mai mult decât conținutul real al romanului deja complet nou Evoluția ascunsă, internă, a ideii care a pus stăpânire pe mintea lui Bely încă din perioada Porumbelului de Argint - ideea Rusiei stă la granița a două lumi, relația dintre care - atât atracția, cât și repulsia - determină natura soartei sale istorice, această idee a cerut acum o respingere din partea complotului

specific rural și a sistemului figurativ al "Porumbelului de argint" Prin urmare, apariția temei Sankt Petersburg ca tema centrală a noii lucrări s-a dovedit a fi firească A existat o altă defalcare a modului stilistic al lui Bely S-a îndreptat către crearea unui nou sistem, care seamănă puțin cu sistemul skaz al Porumbelului de argint (la fel cum acesta din urmă seamănă puțin cu sistemul "simfoniilor") Petersburg are propriul complot, care poate fi considerat în forma sa "pură"; există descrieri și digresiuni lirice, precum și caracteristicile autorului personajelor Dar aceasta este doar o latură a poeticii romanului Principiul monologic nu este menținut de Bely până la capăt și, probabil, acest lucru a fost făcut în mod deliberat Un loc mare în roman îl ocupă reproducerea (nu o descriere, ci tocmai o reproducere) a stării psihice a personajelor într-unul sau altul moment crucial, decisiv al destinului vieții Este ca și cum se creează un sistem de stări mentale, interacționând între ele, dar într-o anumită măsură izolate unele de altele, închise în sine ca într-o lume specială izolată Un loc cu totul aparte îl ocupă imaginea orașului, dată ca întruchipare a unui existent obiectiv, real și autentic, independent de sfera evaluativă a ființei autorului Îmbinarea acestor două laturi, două replici - monolog-narativ și polifonic, dat în mod obiectiv - este principalul lucru în structura "Petersburgului" din punctul de vedere al poeticii În același timp, intriga operei în sine, în ciuda importanței sale inițiale, își pierde sensul în cursul narațiunii, dobândind calitatea unui element de serviciu (în ciuda întregii sale autenticități și semnificații pragmatice); este absorbită și dizolvată de complot, în toată polisemia sa ideologică și polisemia funcțională Ideea de irealitate fantomatică a lumii reale, care se întoarce la origini până la idealismul lui Schopenhauer, pare să se concretizeze în roman, trecând din sfera conținutului ideologic în sfera poeticii Ea este cea care unește scenele disparate ale romanului și toate personajele sale într-un singur întreg artistic, împiedicându-l să se descompună, să se despartă în separat Aplicații elemente, destul de străine între ele, din care constă în esență Fiecare dintre eroii romanului este atât un "erou" în sensul artistic propriu-zis, cât și un purtător al unui sistem de semnificații simbolice care îi sunt date de autor, care nu tinde deloc pentru autenticitatea realistă, sau cel puțin pentru valabilitate logică, adică pentru tot ceea ce trebuia considerat autorul unui roman clasic Aceasta este, mai presus de toate, particularitatea "Petersburg" ca roman simbolist; eroii săi sunt atât de mult semne convenționale, cât sunt tipuri bazate pe viață Unificarea acestor două aspecte, care în alte condiții ar putea părea imposibil sau greu de realizat, este realizată de Bely în totalitate Aici îi vine în ajutor ideea generală care stă la baza conceptului său filozofic, care decurge din ideile lui Bely despre irealitatea lumii reale La urma urmei, această idee este cea care stă la baza Petersburgului Ea este agentul de cimentare, contopind elementele eterogene și diverse ale romanului într-un întreg artistic; deține romanul ca un întreg artistic unic și complet, deține această piramidă, absorbind în sine, dizolvând acel arbitrar al mișcărilor și ieșirilor logice și istorice ale lui Bely, care ar dezvălui imediat această calitate proprie, dacă nu ar avea o asemenea soliditate fundație La urma urmei, în lumea ireală, lumea umbrelor și a jocurilor creierului inactiv, orice este posibil Pentru a distruge această piramidă, este necesar să-i distrugem fundația, adică să vedem în eroii romanului personaje-tipuri care acționează în circumstanțe tipice Romanul lui Bely se va dovedi imediat a fi o grămadă delirante de absurdități Bely vede acest pericol -

pericolul neînțelegerii și caută sprijin pentru sine, așa cum a făcut întotdeauna înainte O găsește din nou în Gogol, dar acum ca autor al romanelor din Sankt Petersburg, și nu Mirgorod, și, de asemenea, la Dostoievski ca autor al romanelor din Sankt Petersburg și parțial al Demonilor și Frații Karamazov Urmărirea lui Bely pe Dostoievski a fost involuntară, forțată, deoarece Bely credea că Dostoievski nu duce cititorul nicăieri, nu indică nici o cale de ieșire, nici un rezultat, că pentru Dostoievski psihologia persoanei descrise nu este un scop, așa cum spunea el, ci doar un "mijloc" " Dar cu atât mai importante pentru noi sunt acele elemente ale poeticii lui Dostoievski care pot fi găsite relativ ușor la Petersburg Bely sporește sfidător și vizual simbolicul convențional în personajele romanului său, datorită căruia trăsăturile tipice și simbolice se intersectează, se împletesc, aproape se contopesc Necesar și condiționat, autentic, autentic și fictiv, grotesc generalizat cu o îndemânare artistică rară sunt îmbinate în romanul lui Bely Nimeni nu făcuse asemenea experimente înaintea lui Și în primul rând, acest lucru se aplică "personajului" principal al romanului - orașul Sankt Petersburg Linia care pleacă de la Gogol și Dostoievski și este asociată cu atitudinea față de Sankt Petersburg ca oraș ireal, fantomatic, fantastic, își găsește desăvârșirea în romanul lui Bely, abordează L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" până la acea limită, dincolo de care, fără riscul de a-și pierde toată credibilitatea, pare că nu mai poate continua Întoarcerea lui Bely spre a descrie viața unui oraș mare a avut consecințele sale Noi eroi au ieșit la suprafață și au început să-și trăiască viața - locuitori ai orașului, capitala unui imperiu imens, răspândiți pe întinderi vaste de la vest la est Acest imperiu are un caracter de graniță, iar capitala lui are un caracter de graniță; iar aspectul locuitorilor săi, eroii noului roman, se dovedește a fi ambiguu Imaginile simbolice ale articolului "Ivan Aleksandrovich Khlestakov" au ieșit în prim-plan Ceața cenușie a învăluit orașul, scrie Bely în articol, s-a instalat în sufletele oamenilor "cu fețe palide, verzi" Era o "ceață necurată" și tocmai aceasta îi privea pe oameni de aspectul lor individual În "Petersburg" citim: "Străzile Petersburgului au cea mai neîndoielnică proprietate: transformă trecătorii în umbre; Străzile din Sankt Petersburg transformă umbrele în oameni " Petersburg a apărut în roman ca centru oficial și birocratic al imperiului, o viziune neînsuflețită, o ceață care ascunde intersecția a două tendințe principale ale dezvoltării istorice Dualitatea a pătruns în sufletele eroilor, i-a descompus, i-a despărțit, a pătruns în psihic, l-a otrăvit cu otrava contradicțiilor Oamenii și evenimentele au căpătat o nuanță de caricatură, deoarece proprietatea principală a unei persoane, așa cum o imaginează Bely într-o formă ideală, s-a pierdut - unitatea și integritatea naturii Și în acest sens, apelul lui Bely către Pușkin și Ceaikovski "pentru ajutor" este indicativ în acest sens deja în planul original al romanului Cu doar douăzeci de ani în urmă, opera Regina de pică, pusă în scenă pentru prima dată, a captivat imediat publicul prin stilul său muzical și vizual pur Petersburg La începutul secolului, imaginile și motivele operei au fost incluse pe scară largă în viața intelectualității artistice din Sankt Petersburg Se creează schițe și decoruri, se scriu tablouri pe tema poveștii și operei Imaginea Canalului de iarnă acoperit de zăpadă, Hermann nervos și tensionat care așteaptă la intrare, sălile uriașe și reci ale contesei casei devin o desemnare simbolică a unei atmosfere de viață pur Petersburg Dovezi valoroase le găsim în acest sens în memoriile lui K Petrov-Vodkin, în anii ' care a venit primul dintr-o provincie îndepărtată în capitală

"Regina de pică", scrie el, "era atunci o nouă operă Montat pentru prima dată în , până la vârsta mea nu fusese încă cântat și jucat în afara teatrului Scenele din barăci și de pe Canalul de Iarnă erau cele mai convingătoare locuri pentru mine atunci Se pare că pentru tot restul vieții locul care leagă Schitul de Palatul de Iarnă a fost colorat pentru mine de "Regina de pică" Este ciudat că, cu toată lipsa mea de experiență de atunci, cântecul francez al lui Gretry, cântat de contesa, s-a dovedit a fi cheia întregii opere pentru mine; important Nu Petrov-Vodkin K Hlynovsk Spațiul euclidian Samarkand L , , p Aplicații Povestea lui Pușkin, opera lui Ceaikovski a fost cea care i-a ajutat pe mulți la începutul secolului să surprindă "spiritul" orașului, să fie impregnat de originalitatea aspectului său Introduce pe larg motivele "Reginei de pică" în textul "Petersburgului" Andrei Bely În zona Canalului de Iarnă, cândva săpat de ordinul special al lui Petru I și având deci o semnificație simbolică (negativ-simbolica) specială pentru Bely, pe malul Moikei, el plasează casa în care Sofya Petrovna Lihutina trăiește, în planul general al romanului, personajul nu este nicidecum un personaj minor Ea se bucură de această operă și îl așteaptă pe "ea" Hermann Și îi apare - în imaginea urâtă și jalnică a lui Nikolai Apollonovici, care a urmărit-o cândva chiar în acest loc, pe Podul Cocoșat, și a căzut în dizgrație pe trotuarul alunecos Indignarea Sofiei Petrovna nu are limite Bun Hermann, intins in fata tuturor! Unde este misterul, unde este puterea, unde sunt planurile grandioase? Bely parodiază opera lui Ceaikovski, transpunându-i imaginile lirice și maiestuoase într-o caricatură modernă Liza și Hermann corespund în roman filistenei certate Sofia Petrovna și revoluționarului kantian Ableukhov; îndrăzneala și determinarea napoleonică a lui Hermann sunt înlocuite la Ableukhov de atracția senzuală și jocul revoluției Groove de iarnă se dovedește a fi la intersecția căilor tuturor personajelor principale ale romanului; trec pe lângă ea, trec în trăsuri, se întâlnesc acolo și se despart Și nu doar tinerii Ableukhov și Likhutina, ci și senatorul însuși, și angajații departamentului de securitate (care, de altfel, se afla într-adevăr în la o aruncătură de băț de Canalul de Iarnă, pe Moika, în casa în care Pușkin a trăit și a murit) De asemenea, la o aruncătură de băț de Canalul de Iarnă, într-un restaurant cu adevărat existent de pe Millionnaya, se întâlnesc teroristul Dudkin și unul dintre liderii partidului terorist, dar de fapt provocatorul Lippanchenko, șters, potrivit lui Bely însuși, din Azef Deci, atât crud, cât și parodic în același timp, totul în istoria Sankt Petersburgului s-a împletit Bely va reproduce, în felul său, regândind această cruzime și această parodie, ridicând asupra lor conceptul său istoric complex În centrul romanului său se afla senatorul Ableukhov, un retrograd și reacționar, simbolizând lipsa de suflet și natura mecanică a mașinii autocratice a statului Bely îi dă numele Apollon Apollonovich Trebuie să presupunem că a apărut în mintea lui prin analogie directă cu numele unuia dintre "actorii" ultimei opere majore a lui Vl Solovyov "Trei conversații" - dialoguri scrise într-o manieră alegorică și dedicate reflecțiilor asupra viitorului istoriei europene În interiorul acestei lucrări, Solovyov a plasat o inserție de nuvelă-parabolă "O scurtă poveste a lui Antihrist", o lucrare alegorică și simbolică care vorbește despre evenimente care așteaptă omenirea în viitorul apropiat Solovyov le consideră din punctul de vedere al luptei dintre principiile "creștine" și "satanice", credința în Hristos ca "fiu al lui Dumnezeu" pe pământ și "ispita diavolului", îmbrăcat în forma unui "om-zeu" " Într-o serie de suișuri și coborâșuri L K Dolgopolov "Romanul lui A Bely" Petersburg

" În această luptă lungă și grea, există și o dominație temporară în lumea lui Antihrist, care pretinde a fi binefăcătorul omenirii El a venit pe lume ca un protejat al Satanei în fruntea hoardelor de cuceritori estici, a subjugat populația țărilor europene și s-a proclamat un supraom Numele acestui "magician" este Apollonius Textul pildei spune despre el: "Acest făcător de minuni, pe numele lui Apollonius, este fără îndoială un om de geniu, jumătate asiatic și jumătate european, un episcop catolic in partibus infidelium, va îmbina în mod surprinzător posesiunea celor mai recente concluziile și aplicațiile tehnice ale științei occidentale cu cunoașterea și capacitatea de a folosi tot ceea ce este cu adevărat solid și semnificativ în misticismul tradițional al Orientului " Combinând "Apusul" cu "Estul" în natura sa, Apollonius își pune cunoștințele și mintea sa la dispoziția lui Antihrist, "protejatorul" Satanei: "acest om va veni la marele împărat, se va închina lui ca pe un adevărat fiu al lui Dumnezeu, va anunța că în cărțile secrete ale Răsăritului a găsit predicții directe despre el, împăratul, ca ultimul salvator și judecător al universului, și se oferă pe sine și toată arta lui pentru a-i sluji Origine orientală și moștenitor spiritual Apollonia - Apollon Apollonovich Ableukhov: strămoșii săi, scrie Bely, "trăiau în hoarda Kirghiz-Kaisak , de unde, în timpul împărătesei Anna Ioannovna, Mirza Ab-Lai, stră-străbunicul senatorului, a primit numele de Andrei și porecla Uhov în timpul botezului creștin, a intrat cu vitejie în slujba rusească" Asemenea lui Apollonius, Ableukhov îmbină "estul" (originea) cu "apusul" - el îl servește pe el, civilizația sa fără viață cu fidelitate Și dacă ne amintim că în spatele lui Ableukhov se ascunde un adevărat prototip - Pobedonostsev, care în timpul vieții a fost numit "vrăjitor", "magician rău", atunci legătura dintre "Petersburg" și "O scurtă poveste despre Antihrist" a lui Solovyov devine evident Așadar, au fost găsite personajul principal al noului roman, aspectul și numele său A apărut fiul senatorului - Nikolai Apollonovich, o versiune târzie a eroului "Porumbelului de argint" Pyotr Daryalsky; Bely însuși este cu adevărat ascuns în spatele lui Apariția fiului senatorial a reflectat și tânăra generație nobiliară a Rusiei, așa cum o prezintă autorul, slabă de voință și bolnavă De îndată ce principalele imagini ale romanului au fost găsite și "Petersburg" a fost conturat în mintea lui Bely în designul său geometric clar Acest episod a fost împrumutat de Soloviev din Apocalipsă, care vorbește despre triumful temporar în lume al "fiarei" care a ieșit din mare, care a fost numită de "balaur", care i-a dat "puterea și tronul său și mare putere" (vezi: Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul, capitolul) Balaurul în religiile creștine este personificarea unui spirit rău, diavolul, Satana El este cel care trimite "fiara" în lume Același capitol spune: "Și tot pământul s-a mirat, urmând fiarei; și s-a închinat înaintea balaurului care a dat putere fiarei" În ţara necredincioşilor (lat) - Ed Soloviev V S Sobr op SPb , , vol Vili, p - Ibid , p Aplicații Bely s-a pus pe treabă A petrecut trei luni de muncă grea - octombrie, noiembrie, decembrie Într-o scrisoare către Blok din noiembrie , unele (dintre principalele) simboluri și chiar scene din roman sunt deja denumite (simbolul "pericolului galben" ", scena apariției pe străzile din St car cu "oaspeți japonezi", poartă numele Azef și Helsingfors etc) Această "pregătire" ascunsă a lui Bely și-a dat rezultatele: până în ianuarie , numărul de coli tipărite din noul roman convenit cu Struve era gata în formă brută Aceasta a fost prima ediție a "Petersburg", care nu avea încă un titlu definit Respingând titlul "Călători", își denumește diferit viitorul roman în scrisorile și conversațiile din acest timp

("Umbre", "Umbre malefice", "Acul Amiralității", "Antrenor lăcuit"; poate că existau și alte opțiuni) La ianuarie , Bely îi trimite lui Bryusov o scrisoare lungă, în care îl anunță că lucrarea a fost finalizată, jumătate din roman este gata: "Dragă și drag Valery Yakovlevich! el scrie - Mă grăbesc să vă informez că porţiunea mea din romanul "Umbre rele" este gata; întârzierea este doar pentru remington, care poate întârzia și va fi gata pe , Așa că, pe sau , chiar mi-ar plăcea să vă văd pentru a vă transmite personal romanul Servirea finală este de aproximativ coli tipărite (aprox /); este format din patru capitole foarte mari (vă prezint ultimele trei capitole până în aprilie-mai, astfel încât până la momentul tipăririi propuse să aveți la îndemână întregul roman) Trebuie să recunoașteți că, din moment ce am putut scrie vreo de pagini mici din octombrie până pe decembrie ( ), în plus, din cauza unor împrejurări neprevăzute, mi-au dispărut săptămâni de lucru și, de fapt, am lucrat nu mai mult de -câte luni, apoi restul de - de pagini in perioada ianuarie, februarie, martie, aprilie le voi scrie neconditionat; şi astfel, Gândirea Rusă nu are de ce să-şi facă griji " După ce s-a întâlnit cu Bryusov în același timp, Bely i-a înmânat "porțiunea" terminată a romanului Și aici a avut loc un eveniment care a șocat pe Bely Și-a păstrat amintiri despre el pentru tot restul vieții Acest eveniment este refuzul hotărât și categoric al lui Struve de a publica romanul în Russkaya Mysl și, în același timp, de a plăti lui Bely partea din onorariul care i se cuvine De multe ori mai târziu a revenit asupra incidentului cu "Petersburg", încurcând detaliile și distorsionând faptele, dar rămânând fidel unui singur lucru: sentimentul de groază care l-a cuprins atunci când a primit un refuz Apărând la filiala Gândirii Ruse din Moscova, unde Bryusov era proprietarul real (Struve locuia la Sankt Petersburg, de acolo conducea jurnalul), Bely i-a înmânat manuscrisul romanului După ce l-a citit imediat, Bryusov i-a înmânat-o lui Struve, care se afla în acel moment la Moscova De fapt, nu existau "oaspeți japonezi" în Sankt Petersburg în și nu puteau fi RSL, f , harta , unități creastă L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" bine Împreună cu manuscrisul, Struve se întoarce la Sankt Petersburg, citește aici romanul, venind de la el într-o puternică indignare La februarie , el scria într-o scrisoare către Bryusov: "Mă grăbesc să vă informez că am ajuns la o decizie negativă complet categoric în ceea ce privește romanul lui Andrei Bely Acest lucru este absolut inacceptabil, scris cu pretenție și neglijent până la ultimul grad Îl anuntasem deja pe Bely de decizia mea (prin telegramă și scrisoare) - l-am chemat la apartamentul lui Vyach Ivanovici Ivanov, dar nu l-am găsit acolo Îmi pare foarte rău să-l supăr pe Bely, dar cred că din favoarea lui, ar trebui să-l descurajăm să publice așa ceva, în care sclipici de mare talent sunt înecate într-o mare de gunoaie adevărate, inimaginabil de prost scrise Cât despre Bryusov, atitudinea lui față de Bely și "Petersburg" nu a fost stabilă Cunoscând caracterul ferm al patronului său și nedorind să-și riște poziția și poziția privilegiată în gândirea rusă, el, desigur, nu și-a putut exprima nicio părere decisivă El nu le-a exprimat, deși - și aici din nou Bely greșește - simpatiile lui erau în întregime de partea lui Bely și a lui "Petersburg" Foarte precaut, concentrându-se mai ales pe talentul literar al lui Bely, dar și pe faptul că romanul nu a fost încă prezentat în întregime, încearcă să-l convingă pe Struve să se răzgândească "Romanul are merite incontestabile", îi scrie lui Struve - Cu toate acestea, noul roman al lui Bely este un eveniment în literatură, interesant în sine, chiar și indiferent de meritele lui absolute Scenele individuale sunt foarte

bine desenate, iar unele dintre tipurile care sunt desenate sunt foarte interesante În sfârșit, cel mai original mod de a scrie, desigur, va trezi curiozitatea, alături de detractori, va găsi și apărători pasionați și va stârni imitația " Dar Struve nu a fost convins de argumentele lui Bryusov La zece zile după prima sa scrisoare, pe februarie , el i-a răspuns lui Bryusov: "Nu sunt de acord cu tine despre romanul lui Bely; din prietenie, ar trebui sfătuit să nu publice deloc această lucrare imatură și de-a dreptul urâtă Ideea aici nu este deloc în Gândirea Rusă și în cititorii săi, pentru care totul bun este destul de potrivit, ci în faptul că romanul este rău până la monstruozitate Și, desigur, omul alb însuși este talentat și dacă s-ar fi luat în mână, s-ar fi putut dovedi a fi un foarte mare scriitor " În tonul acestor două scrisori, se poate simți o respingere activă a Petersburgului, un roman foarte neobișnuit pentru vremea respectivă Struve nu spune nimic în scrisorile sale către Bryusov despre conținutul romanului El pare să fie asuprit doar de faptul că este scris "pretențios", "nepăsător" și "rău până la monstruozitate" Acestea sunt toate semne care nu afectează esența conținutului - Struve (precum și Bryusov, apropo) se încăpățânează să tacă despre asta Dar aici a fost ascuns motivul principal al refuzului IRLI, f , unitate creastă , l ȘI Întrebări de literatură, , nr p - Publicarea lui I G Yampolsky IRLI, f , unitate creastă , l (Scrisoarea este datată eronat) Aplicații Bryusov i-a spus lui Bely despre asta În prezentarea lui Bely, gândirea lui Bryusov se rezumă la afirmația că Struve "are multe de obiectat față de tendința "Petersburg , considerând că este foarte rău și chiar sceptic"", o obiecție specială tocmai la această furie " Evident, în acest punct, Bely avea dreptate: Struve, unul dintre ideologii monarhiei constituționale și liderii partidului Kadet, a fost cu greu în stare să aprobe critica răutăcioasă a conducătorilor burghezi ai Rusiei și a întregului sistem de stat, care era cuprins în romanul lui Bely Susținător al reformelor burgheze, Struve, firește, nu putea avea o perspectivă pozitivă asupra negării Occidentului, care a umplut paginile romanului lui Bely El a vrut să vadă continuarea "Porumbelului de argint" cu problemele sale specifice și expunerea părților întunecate ale vieții satului rusesc, izolat de progresul burghez Ce a primit în Lacquered Coach (sau Evil Shadows?) a fost cu totul altceva Revoltat de refuz, Bely a început să se grăbească în Sankt Petersburg, făcând apel la opinia publică Incidentul a primit o largă publicitate Alți scriitori au fost atrași în poveste cu romanul, și nu doar cei de orientare simbolistă White a fost simpatizat; sfătuit să întrerupă relațiile cu Struve și să se retragă din personalul "Gândirii Ruse" La ianuarie , l-a informat pe E K Medtner: "Actul "gândirii ruse " este privit la mine ca aproape ticăloșie atât la Moscova, cât și la Sankt Petersburg Apropo, romanul meu este aprobat de Sf scriitori din Petersburg Ei spun că se presupune că are mai mult succes decât prima parte (parerea lui Vyacheslav "Ivanov", Anichkov, Gumilyov, Kuzmin și mulți alții) Gr Al Rachinski și Bulgakov vor să-mi facă publicitate incidentul dacă "Gândirea Rusă" îmi respinge romanul (apropo, a trebuit să trăiesc pe credit timp de luni în timp ce scriam acest roman) Vyach a devenit un apărător deosebit de activ al lui Bely și un propagandist al romanului Ivanov El organizează o serie de lecturi ale lui Bely din fragmente din Petersburg în apartamentul său - pe celebrul "turn" Lecturile au fost un mare succes Modul neobișnuit de a scrie, natura grotescă, polisemantică a imaginilor au atras atenția asupra romanului lui Bely Vyach Lui Ivanov îi datorăm și titlul pe care romanul îl are acum A fost ideea lui: să intituleze romanul după numele

orașului căruia îi este dedicat Bely își amintea mai târziu: "Și apropo: "Petersburg , acel titlu al romanului, nu a fost inventat de mine, ci de Ivanov: am numit romanul" Trăsura lăcuită ; dar Ivanov mi-a argumentat că titlul nu corespunde cu "poemul despre Petersburg; da, da: Petersburg în ea este singurul, personajul principal; de aceea: romanul să se numească "Пө- LN, p RSL, f , harta , unități creastă L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" Terburg"; titlul mi s-a părut pretențios și important; V I Ivanov m-a convins să-mi numesc romanul așa În acest articol, își amintește: "Serile de la Petersburg sunt de neuitat pentru mine, când Andrei Bely a citit din manuscris opera sa încă neterminată, la care a lucrat cu zel și al cărei final i s-a părut, îmi amintesc, mai puțin conciliant și fericit decât ceea ce a vărsat de sub stilou Autorul a ezitat atunci în numele întregului; Eu, la rândul meu, l-am asigurat că "Petersburg" este singurul titlu demn de această lucrare Și până astăzi mi se pare că opera lui Bely suportă cu ușurință greutatea grea a acestui titlu monumental Reproșul "concilierii", "bunătății" finalei "Petersburg", larg răspândit în critici și încă regăsit în memoriile emigrate, nu poate fi considerat drept Bely chiar și-ar dori să-i împace pe toți cu toată lumea, dar a mers atât de departe în a portretiza "dezintegrarea" generală, distrugerea individului și a legăturilor sale cu lumea, încât nu a reușit convingător să facă acest lucru De fapt, doi dintre eroi (Dudkin și Likhutin) ajung nebuni, unul (Lippanchenko) este ucis cu brutalitate, într-o durere de neconsolat Sofia Petrovna, toate relațiile dintre senator și fiul său sunt rupte pentru totdeauna Ce este "concilierea" aici? Cu un strop de dulceață, epilogul îl descrie într-adevăr pe Apollon Apollonovich, unit cu o soție pocăită, și distracția fiului său, care a fost purtat de filosofia "conciliatoare" a lui Grigory Skovoroda - atâta tot În toate celelalte cazuri, sentimentul de tragedie nu ne lasă până la capăt Atenția acordată romanului la Sankt Petersburg s-a dovedit a fi absolut excepțională Printre scriitorii care îl simpatizează pe Bely, apare chiar și ideea de a organiza o nouă revistă, anume pentru ca Petersburg să poată fi tipărită fără piedici Dar lipsa banilor încetinește lucrurile În același timp, Bely a început să primească oferte de la alte edituri (Rose Rose, revista Sovremennik) și edituri (K F Nekrasov) Din materialele pe care le-am găsit în arhiva personală a lui K F Nekrasov din Iaroslavl, reiese clar că S Sokolov, proprietarul editurii Grif, și V Akhramovici, secretarul editurii Musaget, i s-au adresat cu o propunere către tipar Petersburg Scrisoarea lui S Sokolov conține și o explicație clară a motivului pentru care romanul a fost respins de Struve "Chiar zilele trecute", îi raportează S Sokolov lui K F Nekrasov la martie , "a existat o pauză între Bely și Struve pe motiv că, în opinia lui Struve, romanul conținea anti-occidentale " RGALI, f , pe unitate creastă , l Ivanov V Nativ și universal Articole M , , p Aplicații Ideile cehe și impregnate de pesimism, iar romanul lui Bely nu va apărea în Gândirea Rusă Bely, văzând un asemenea succes al romanului, ezită Este important pentru el nu numai să "atașeze" Petersburgul, ci să primească imediat cel puțin o parte din bani pentru el, pentru a putea continua să lucreze El îi răspunde foarte atent lui E A Lyatsky, care s-a îndreptat către el cu o propunere din partea revistei Sovremennik: "În ceea ce privește romanul meu, ți-aș trimite cu plăcere un manuscris, dar acum nu-l am Și merită trimis? La urma urmei, în nu o vei tipări oricum, pentru că ai auzit că Sovremennik este încărcat cu material și, chiar dacă ești în favoarea tipăririi, probabil că îți va fi dificil din punct de vedere tehnic " Curând,

însă, a devenit clar că nici revista și nici editura propusă a "Grupului Scriitorilor" nu vor fi create la Sankt Petersburg A existat o lipsă de fonduri, niciun material real și nu a fost posibilă dezvoltarea unei singure platforme estetice Curentul simbolismului s-a dezintegrat în acest moment, fiecare dintre artiștii majori ai școlii și-a dezvoltat propriul program de "viață și artă", după cum spunea Blok Prin urmare, după o oarecare ezitare, Bely și-a vândut romanul editorului K F Nekrasov, care își organizase editura la Iaroslavl cu doi ani mai devreme (biroul era situat la Moscova, pe bulevardul Tsvetnoy) Nekrasov a înțeles importanța pentru noua editură organizată de a publica un roman respins de Gândirea Rusă (care era deja cunoscut la Moscova și Sankt Petersburg) și senzațional la Sankt Petersburg Societatea a fost intrigata, succesul romanului a fost garantat Nekrasov i-a oferit lui Bely un onorariu bun: de ruble pentru întregul roman cu plata imediată a jumătate din sumă pe seama capitolelor deja scrise White este imediat de acord Acestea au fost condiţiile pe care a socotit zadarnic în povestea cu Struve Cu toate acestea, Sovremennik nu se liniștește Acum Lyatsky se întoarce direct la Nekrasov, cerându-i să cedeze romanul revistei Nekrasov respinge această propunere, pentru că pune speranțe serioase în Petersburg: "Îmi propun să lansez romanul lui A Bely Petersburg în toamnă Are de coli Imprimarea lui la Sovremennik ar dura aproximativ un an Nu știu dacă acest roman va funcționa Departamentul de manuscrise al statului Yaroslavl muzeu-rezervă, f , unitate creastă IRLI, f , op , unități creastă , l Este adevărat că din aprilie a început să apară la Sankt Petersburg un nou jurnal simbolist, Works and Days, dar era preponderent de natură teoretică și critică Într-o scrisoare către K F Nekrasov din martie , Bely a subliniat esența acordului ajuns astfel: "Sunt de acord să vă dau romanul meu Petersburg, care conține aproximativ de coli tipărite de de litere (puțin mai mult sau mai puțin) , pentru de ruble, lăsându-vă să stabiliți norma numărului de copii tipărite Conform conversației noastre, îmi dați de ruble pentru partea primită din manuscris din cauza onorariului autorului Timp de luni, adică până la sfârșitul lunii iunie, vă prezint sfârșitul romanului "(Arhiva de stat a regiunii Yaroslavl, Yaroslavl, f , op , poz , l - vol) L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" si in directie Struve a refuzat să-l publice în Russkaya Mysl Este foarte important pentru editura mea să înceapă sezonul al doilea cu un lucru atât de mare; în plus, romanul în sine mi-a făcut o impresie puternică și mi se pare mai puternic și mai talentat decât " Porumbel de argint " De aceea nu pot fi de acord cu propunerea lui Sovremennik Nu pot să ratez sau să amân ocazia de a crește ponderea și semnificația noii mele afaceri de publicare " Deci romanul rămâne pentru Nekrasov deocamdată După ce a primit de ruble de la el și o promisiune fermă de a trimite în curând alte , Bely, în a doua jumătate a lunii martie , pleacă cu A A Turgeneva la Bruxelles Este entuziasmat și plin de spirit Afacerile lui (după cum i se pare) merg bine, relațiile cu editorul se îmbunătățesc La aprilie o informează pe M K Morozova din Bruxelles: "Acum se coace o stare de spirit de lucru Asya este dusă la muncă zilele trecute; iar eu iau un roman Un lucru este bun aici: liniște, bunătate Sunt cumva fermă: și cred, cred, cred*, vreau să zâmbesc, să muncesc, iar viitorul arde cu o lumină calmă " Plecând în străinătate, Bely a lăsat în mâinile lui Nekrasov trei șefi ai "Petersburg" În perioada martie-aprilie-mai, trăind acum în Belgia, apoi în Franța, apoi în Germania, lucrează din greu la continuare În paralel, se vorbește despre rescrierea primului capitol, care i s-a părut lung editorului și i-a cerut lui Bely să-l

scurteze La scurt timp după sosirea la Bruxelles, Bely l-a informat pe K Nekrasov: " Am scris deja multe Rămâne să rescrie Până poimâine voi rescrie sfârșitul capitolului și voi începe să rescriu al cincilea " Lucrările sunt însă întârziate Sfârșitul capitolului crește și devine un capitol independent, al cincilea, iar toate numerotările ulterioare ale capitolelor avansează cu unul Al cincilea capitol se dovedește a fi în întregime dedicat problemei provocării și experiențelor lui Nikolai Apollonovici, care află de obligația "impusă" lui de a-și pune capăt tatălui Într-o scrisoare nedatată din München (aparent aprilie-mai), Bely l-a informat pe Nekrasov: Îmi cer scuze că am întârziat Faptul este că am avut tot felul de dificultăți cotidiene, precum și suprasolicitare nervoasă Nu am putut să lucrez absolut două săptămâni De aceea am întârziat Urmează capitolul În zile Iar a şaptea va veni la scurt timp după a şasea Sfârșitul celui de-al -lea capitol este în esență al -lea capitol, iar al -lea este al -lea Dar romanul a devenit mai complicat din punct de vedere al intrigii și, prin urmare, am prelungit capitolul Aruncă două cuvinte pe care le-ai primit capitolul Vă garantez un sfârșit rapid al romanului Poți imprima " IRLI, f , op , unități creastă RSL, f , harta , unități creastă c, l - Stat arhiva regiunii Iaroslavl, Iaroslavl, f , op unitate creastă , l - despre Ibid , l - Aplicații Cu toate acestea, după ce i-a predat lui Nekrasov cinci capitole și promițând în orice mod posibil să mai trimită două capitole nescrise în viitorul apropiat (mai târziu, Bely a văzut că nu două, ci trei capitole ar trebui să fie finalizate), s-a străduit intens să reelaboreze întreaga lucrare Acest proces s-a dovedit a fi lung și extrem de laborios Albul nu doar lustruiește textul deja terminat El aruncă pasaje întregi, înlocuindu-le cu altele noi, recreează capitole întregi, introduce un prolog și un epilog Lucrările în această direcție au continuat nu numai în , ci și în Până în ultima zi înainte de a trimite următoarea "porțiune" a manuscrisului la tipar, Bely a continuat să-i facă corecturi Acum lucrează într-o atmosferă psihologică diferită A avut loc un eveniment care a influențat decisiv întreaga structură a gândirii etice și filozofice a lui Bely Acest eveniment este o cunoștință în primăvara anului cu Rudolf Steiner, care a marcat începutul pasiunii pentru antroposofie Pasiunea a fost lungă și puternică Încă o dată, Bely și-a găsit un "refugiu", un "adăpost", în care, după cum i se pare, va putea în sfârșit să rezolve toate cele mai importante întrebări ale istoriei, existența lumii, soarta a omului, viata si moartea Învățătura lui Steiner, ca și antroposofia în general, ca și teozofia predecesorului ei, sunt sisteme extrem de eclectice, în multe aspecte naive și nedovedite, cu atât de multe interpretări arbitrare încât este greu să punem vreuna din ele în succesiunea sa internă Aici depinde mult de puterea influenței personale, de capacitatea de sugestie Se pare că Rudolf Steiner poseda o astfel de abilitate Și este firesc ca Bely, obișnuit să vadă reflectarea propriei neliniști în toate, să fi văzut și aici același lucru Și a legat imediat numele și învățătura lui Steiner cu Rusia Într-o scrisoare către Blok de la Bruxelles, descriind în detaliu evenimentele misterioase și "fenomenele de lumină" care au însoțit întâlnirea sa cu Steiner, Bely spune lucruri care pot părea incredibile: sufletul oamenilor și Vl Solovyov (în Rusia vede un viitor vast și unic Vl Solovyova consideră cea mai remarcabilă persoană din a doua jumătate a secolului al XIX-lea, cunoaște pericolul mongol, susține că din a avut loc o schimbare enormă cu pământul și că apusul soarelui s-au schimbat de anul acesta: dacă nu ar fi Steiner, poate Din scrisorile lui Bely către mama sa reiese clar că urma să predea romanul

terminat lui K Nekrasov până în iulie (vezi: RGALI, f , on , poz , fol v,) L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" s-ar crede uneori că, vorbind despre Rusia, citea pe Alexander Blok și "Simfonia a II-a") Chiar mai devreme, în perioada Porumbelului de Argint, anumite tendințe oculte (în orice caz, atenție la ocultism) s-au făcut deja simțite în mintea și opera lui Bely, care s-au depus în motive artistice de natură teosofică Cu toate acestea, teosofia nu l-a satisfăcut pe deplin pe Bely, deoarece ideea îndumnezeirii esenței umane spirituale a fost exprimată în mod indistinct în ea, cu alte cuvinte, momentul renașterii morale a individului Motivele oculte, natura autosuficientă (adică mistică) a cunoașterii intuitive a înlocuit în teosofie noțiunea de exclusivitate a personalității înseși a individului Bely găsește o asemenea reprezentare în doctrina antroposofică a lui Rudolf Steiner Cu toate acestea, pentru a atinge această "esență divină" (atât în sine, cât și în ceilalți), este necesară stăpânirea "cunoașterii secrete" (antrenarea intuiției, observarea schimbării statutului moral al propriei lumi interioare etc) Bely s-a cufundat în studiul "cunoașterii secrete" după plecarea sa în în străinătate; începe să i se pară că a găsit în sfârşit ceea ce s-a străduit inconştient în toţi anii precedenţi ai vieţii sale conştiente Fără îndoială, fascinația pentru sistemul antroposofic idealist, de altfel, de natură destul de eclectică, nu este una dintre realizările lui Bely epoca anilor i-a oferit stimuli morali mult mai amplu și, cel mai important, mai eficienți, care ar putea să-i deschidă o perspectivă istorică reală, să dea o bază pentru căutările sale filozofice Bely a preferat să se retragă în sfera experiențelor ascunse, "secrete", în sfera căutării unui absolut personal, care să stimuleze în fiecare caz individual doar o renaștere individuală (deși, voi nota între paranteze, i s-a părut că era în mijlocul unor evenimente de natură "superpersonală" Nu este lipsit de interes în acest sens să acordăm atenție extraselor citate de Bely din prelegerile "secrete" ale lui Steiner, susținute de acesta în - În aceste prelegeri, Steiner, aparent, a încercat să găsească o corespondență între punctele principale ale sistemului său și "sistemul" personalității umane, de la manifestările sale exterioare imediate până la cele mai ascunse, spirituale și morale Aceste fragmente sunt cuprinse într-o scrisoare către E K Medtner și sunt însoțite de solicitarea lui Bely de a nu spune nimănui despre ele O linie dreaptă se întinde de la unele dintre ele până la Petersburg Le citez în ordinea în care sunt aranjate chiar de Bely "Nu ne-am însuflețit încă suficient corpul eteric; reînvie-l, noi suntem pulsația acestui corp, ieșirile sale multiple, mișcările nu sunt Corespondență, p Blok nota în același timp (într-o scrisoare către A M Remizov): "Dacă ar ști despre Steiner numai de la A Bely, s-ar crede că însuși A Bely a compus-o" (vezi: Zvezda, , nr) , p) Aplicații ar trăi și în corpul fizic, ca mișcările, ca pulsațiile din senzațiile noastre fizice; iar senzațiile eterice ne-ar fi oferite nu din exterior, ci din interior "Dacă am înviat toate părțile corpului nostru eteric și am lucra cu ele în centrele corespondente ale corpului fizic, atunci în toate părțile corpului ni s-ar dezvălui mișcările din interior, corespunzătoare cu ceea ce se simte în cap în gândire Și mâinile ar gândi "În corpul fizic, alternanța somnului și a veghei; în corpul elementar (eteric), somnul și veghea sunt simultane; piesa aceea vede și este trează; acesta nu vede nimic și doarme " "Când o persoană își poate simți corpul eteric, la început începe să i se pară că se extinde în distanțele lumești ale spațiului; testul fricii, anxietatea nu ocolește pe nimeni aici; asuprește sufletul; de parcă ai fi aruncat în spațiu;

nu este pământ sub picioarele tale " "Corpul eteric este corpul amintirilor; oscilația sa în cap - "gândurile se gândesc la sine"; în timpul șocurilor, pericolelor, corpul eteric sare în părți; iar faptul remarcat de medici că toată viața strălucește în memorie în momentele de pericol de moarte este o consecință a ieșirii parțiale a corpul eteric Bazându-se pe Steiner, în februarie , Bely ia declarat direct lui E K Medtner că astăzi "lumea este creată din nou din nimic " Putem găsi cu ușurință multe dintre motivele conținute în fragmentele de mai sus în textul de la Petersburg - atât în capitolul al doilea (capitolul "Al doilea spațiu al senatorului"), cât și în capitolul al cincilea (capitolele "Pepp Peppovich Pepp", "Ultimul Judecata"), și în capitolul al șaselea (capitolele "O rază moartă a căzut în fereastră", "Petersburg", "Mansarda"), iar în capitolul al șaptelea (capitolul "Perspectivă") și în alte locuri ale romanului Principalul lucru care i-a dat lui Bely cunoștința cu Steiner și doctrina sa a fost ideea nevoii de perfecțiune morală personală, revelația unei esențe "superioare" ("divine") în sine, ideea nevoii de o renaștere interioară completă Acum este conceput de către Alb în limitele întregii omeniri, ca un act de unitate a tuturor cu toți și de stabilire a unei fraternități mondiale de oameni Prototipul acestei viitoare frății urma să fie comunitatea antroposofică din Dornach, la care Bely s-a alăturat la scurt timp după ce l-a întâlnit pe Steiner Într-o societate antagonistă, ideea de frăție dincolo de clasa și unitatea tuturor cu toți era o iluzie care semăna vag cu cea pe care Gogol și-a hrănit-o în ultimii ani ai vieții și la care a ajuns după punctul de cotitură al anii Lev Tolstoi, deși originile aici erau diferite Desigur, ea nu putea fi realizată într-o societate sfâșiată nu de contradicții morale, ci de contradicții sociale și de clasă RSL, f , harta , unități creastă Ibid , sg creastă , l L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" În același timp, categoriile și imaginile extrase din conversațiile cu Steiner și predicile sale, dar reinterpretate în felul lor, nu au avut în toate cazurile un impact negativ asupra laturii artistice a romanului În unele scene, în felul lor, au stimulat crearea unei atmosfere îngroșate de tensiune psihologică și chiar socială și starea generală de rău a vieții În primul rând, aici este necesar să denumim capitolul superb scris "Al doilea spațiu al senatorului"; Visul lui Ableukhov este prezentat aici în imagini atât de vii și în planul unor comparații atât de profunde și specifice, în care nici un vis al vreunui personaj nu a fost încă transmis în limba rusă "Lumea astrală" capătă o tangibilitate aproape materială și o expresivitate artistică neobișnuită sub stiloul lui Bely O categorie mistică abstractă, concepută pentru a desemna momentele în care o persoană "atinge" "alte lumi", ea devine brusc o desemnare a măreției și măreției lumii reale care înconjoară senatorul și, în plus, un sentiment de lipsă de față și nesiguranța completă a senatorului însuși, natura efemeră a ființei sale puternice în exterior Categoria antroposofică abstractă, supusă forței imaginației artistice a scriitorului, își pierde "de altă lume", dar capătă în schimb un sens social specific Secțiunile dedicate lui Nikolai Apollonovich îndeplinesc o funcție similară - capitolele "Pepp Peppovich Pepp" și "Judecata de Apoi", care sunt o prezentare a delirului fiului senatorial (separarea "spiritului" de "corp"), moțenind peste o bombă cu o rană de ceas Aici, nu ființa individuală este cea efemeră, ci întreaga "ordine" existentă a vieții lumii, sub care istoria a pus o bombă și nu se poate face nimic în privința ei Dar oricât de semnificativă ar fi fost fascinația pentru Steiner și "învățătura" sa, aceasta nu a afectat ideea principală a romanului;

după cum se vede din cuprins, ea constă în afirmarea ideii că în viitorul apropiat Rusia ar trebui să devină scena unor evenimente de importanță istorică mondială Dacă în vremuri istorice trecute ea trebuia să respingă pericolul care se apropia dinspre Est (invazia mongolo-tătară), acum situația s-a schimbat radical Același dușman pentru Rusia este acum Occidentul cu civilizația sa burgheză mortală, lipsită de spirit viu și gândire vie Orientul și Occidentul, parcă, sunt unite, după Bely, într-o singură uniune, distructivă pentru Rusia Această unire pentru Bely este tărâmul "antihrist", "Satana" - ea amenință țara cu distrugerea completă a identității naționale Calea burghezo-capitalistă pe care au parcurs-o țările din Europa de Vest este străină Rusiei, crede Bely, la fel ca și calea terorii, calea violenței Antagonismul dintre Călărețul de bronz (adică Petru I cu orientarea sa occidentală) și raznochintsy Yevgeny, care își asumă în roman masca teroristului Dudkin, este înlăturat de Bely Acest antagonism a fost principalul lucru în conceptul ideologic al poemului lui Pușkin Pentru Bely, ambii acești eroi sunt aliați, deoarece ambii își exprimă străini Aplicații Rusia și nevoile sale istorice ale modului de dezvoltare Atât Călărețul de bronz, cât și Dudkin - fostul Yevgeny - sunt conectați în moduri complexe cu fiul senatorului Nikolai Apollonovich, în ale cărui vene curge sânge mongol Se creează un fel de sistem unificat al unei "conspirații" mondiale împotriva Rusiei, la care participă o varietate de forțe Dar ea trebuie să îndure, spune Bely; pentru a face acest lucru, va trebui să-și dezvăluie principiile naționale - în sensul final, patriarhal și religios - ale conștiinței de sine populare Și aici și-au jucat rolul deosebit categoriile și imaginile teosofice și antroposofice, foarte personal, vital și pragmatic percepute de Bely Păreau să curgă în sentimentul general de instabilitate, anxietate, așteptarea unei "explozii" generale care a pătruns romanul de la început până la sfârșit În mintea lui Bely, care s-a format sub influența sistemelor filozofice idealiste, acest sentiment avea un caracter providențial Dar, din moment ce a primit realizarea artistică pe baza unei interacțiuni complexe a personajelor reale (deși în cea mai mare parte acestea nu sunt personaje-tipuri, ci personaje-simboluri), în plus, acționând și dezvăluindu-se într-o atmosferă care este destul de sigură din punct de vedere istoric (Petersburg în zilele octombrie), a căpătat inevitabil o nuanță de așteptare a unei adevărate explozii sociale Acest lucru, la rândul său, a fost facilitat de autenticitatea realistă a scenelor satirice acuzatoare ale romanului (legate în principal de reprezentarea vieții și a activităților de stat ale lui Ableukhov Sr) Întâlnirea cu Steiner a încetinit temporar munca la roman Bely dedică vara și toamna anului stăpânirii doctrinei mistice a "medicului" Pentru el la acea vreme, Steiner era "singurul, incomparabil, fenomen fără precedent din lume" * Cu toate acestea, până la iarnă, a fost din nou și puternic cuprins de dorința de a finaliza romanul El "din ce în ce mai mult" începe să se realizeze "un scriitor de ficțiune prin excelență, și nu un critic " Sub influența lui Steiner și a învățăturilor sale, planul pentru finalul trilogiei, partea a treia, care ar trebui să fie numită "Orașul invizibil", prinde contur În vara anului , Bely i-a scris lui Blok: "Am fost obosit de roman și mi-am promis că mă abțin pentru o lungă perioadă de timp să înfățișez aspectele negative ale vieții În cea de-a treia parte a seriei mele "Est și Vest", voi descrie momente sănătoase, înălțătoare din "Viața și Spiritul" M-am săturat să sap în lucruri urâte " Până la iarnă, ideea celei de-a treia părți era atât de clară încât i-a dat un titlu Orașul Invizibil este evident și este viața

ascunsă, misterioasă, mistică a spiritului cu revelațiile și iluminările sale În mijlocul închinării lui Steiner, Bely exclamă: "Există lumină, există libertate: există viitor! !" "Libertatea" este înțeleasă de el "Corespondente", p și acolo, p Ibid , p m Ibid , p L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" în plan antroposofic, ca "eliberare" a spiritului de dependențele pământești, de învelișul corporal (folosește chiar și un termen specific ocult care desemnează cel mai înalt grad de "eliberare" a spiritului - "corp eteric") Visează: " dacă mi s-ar fi asigurat pentru acești doi ani, dacă aș avea ocazia, fără să mă răspândesc, să lucrez pe pânze mari, atunci la scurt timp după sfârșitul părții a -a a Porumbelului ("Petersburg "), aș fi preluat al treilea "Oraș invizibil" " Toată viața lui Bely a visat la mijloacele și căile de "transformare" sublimă a personalității, la "re-crearea" ei completă și acum a gasit, dupa cum i se pare, ceea ce cauta de multi ani După ce i-a dat cinci capitole din roman lui K Nekrasov, Bely, din toamna anului , a început să le refacă El consideră că doar capitolele patru și cinci vor fi scrise în sfârșit (Ulterior, au fost și procesate) Al șaselea capitol este recreat și se ia în considerare ultimul al șaptelea capitol În noiembrie , Bely i-a scris lui E A Lyatsky: "În prezent lucrez din greu (la sfârșitul romanului) " El l-a bombardat pe Blok cu rapoarte despre roman și progresul lucrărilor asupra acestuia Bely este atrasă în special de ciclul de versuri al lui Blok "Pe câmpul Kulikovo", creat în și publicat în Acest ciclu a influențat indirect conceptul întregii trilogii mai devreme, iar acum, lucrând la romanul său principal, Bely se întoarce din nou la Blok , deși iarăși prin natura firii sale, vede în poeziile lui Blok nu atât ceea ce autorul a încercat să exprime, ci ceea ce el însuși a vrut să vadă acolo (profeția despre ciocnirea dintre Rusia și "tătari") Viața lui Bely din - a decurs într-o atmosferă ideologică atât de complexă și contradictorie Fascinația pentru steinerism coexistă cu încercările de a înțelege adevăratul sens al schimbărilor care se produc în viața țărilor europene; atenție profundă către Orient, cu adevărat trezit la viața istorică, cu reflecții naiv-mistice asupra ciocnirii raselor care se apropie Dar însăși soarta "Petersburgului" în - se conturează în contrast cu -începutul anului relativ bine Romanul se apropie de finalizare, iar Bely visează deja cum, lucrând în tăcere și singurătate, ar putea termina întreaga trilogie într-un an și jumătate sau doi La începutul anului , K Nekrasov a tipărit coli tipărite ale romanului (capitole) Ele sunt încă tipărite în forma lor originală, deși tocmai în aceste luni, pe când locuia în străinătate, Bely a reelaborat intens întregul roman În același timp, când Nekrasov a început să tasteze și să imprime romanul, la Sankt Petersburg, cu participarea lui Blok, a fost înființată o nouă editură "Sirin", care a început să funcționeze în noiembrie Fak Ibid , p (r)° Vezi: Corespondența, p IRLI, f , op , unități creastă , l vol și A se vedea scrisorile către Blok pentru decembrie ("Corespondente", pp ,) Aplicații Șeful politic al "Sirin" a fost M I Tereșcenko, capitalist și filantrop (mai târziu - ministru de finanțe și apoi de Afaceri Externe al guvernului provizoriu) La un moment dat a servit ca funcționar pentru sarcini speciale sub directorul teatrelor imperiale și în a negociat cu Blok cu privire la libretul pentru baletul de A K Glazunov (și apoi pentru operă) din viața trubadurilor provenzale din secolul al XV-lea secol Libretul a devenit ulterior drama Trandafirul și crucea, în timp ce Blok a devenit prieten apropiat cu M I Tereshchenko Blok este încă simpatic cu Petersburg În noiembrie , îl informează pe Bely: "M I Tereșcenko mi-a cerut să-ți cer să trimiți noul tău roman pentru

a-l publica ca o carte separată sau pentru a-l include în almanah El personal îl iubește și îl înțelege în special pe Porumbelul de argint** După o oarecare ezitare, Bely este de acord (Tereșcenko oferă condiții favorabile pentru taxe), liderii lui Sirin cumpără dreptul de a publica romanul de la K Nekrasov Nekrasov, desigur, nu a fost mulțumit de o astfel de operațiune (chiar a amenințat că va elibera coli deja tipărite de el), dar, neavând manuscrisul întregului roman la dispoziție, a fost de acord Bely îl întâlnește pe Tereșcenko în străinătate și repetă în grabă ("up-reworks", în cuvintele sale) primele capitole; la mijlocul lunii februarie a trimis începutul romanului lui Blok din Petersburg Blok poartă imediat manuscrisul lui Terescenko De teamă că primele capitole nu vor face impresie, Bely garantează într-o scrisoare către Blok că următoarele capitole vor avea "mai mult succes decât primele trei, căci sunt doar o pregătire pentru acțiune " Care este sensul acestui " pregătire", explică Bely într-una din scrisorile ulterioare, dezvăluind natura "construcției" interne a "Petersburgului"; "Aceste trei capitole sunt de neînțeles (prin lungimea lor), dacă nu ținem cont de faptul că de la capitolul următor până la final evenimentele sunt rapide (planul de construire a romanului:) lâncezirea înaintea unei furtuni și) a unei furtuni ; dor - primele trei capitole; furtună - ultimele capitole cu epilog)" Primele trei capitole sunt începutul acțiunii; iată o descriere a tuturor personajelor principale ale romanului Dudkin îl vizitase deja pe Nikolai Apollonovich și lăsase cu el un "pachet"; dar ce fel de "nod" este acesta, care este scopul lui și ce legătură are cu proprietarul casei, fiul senatorial nu știe încă În față este o minge la Tsukatovs (Capitolul), un punct de cotitură în desfășurarea acțiunii "Languirea dinaintea furtunii" este înlocuită de primele zgomote de tunet: Nikolai Apollonovich primește un bilet în care este invitat să-și omoare tatăl; senatorul se întâlnește față în față cu un bărbat îmbrăcat într-un domino roșu, despre care circulă de mult timp zvonuri tulburătoare Apollon Apollonovich află că acest bărbat este fiul său și înțelege că acum cariera lui s-a prăbușit pentru totdeauna Înnebunirea, imposibilitatea de a înțelege complexitatea și complexitatea a ceea ce se întâmplă, locotenent Likhutin, cu care Ibid , p m Ibid , p Ibid , p L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" Nikolai Apollonovich se va confrunta în circumstanțe deplorabile pentru el Dar, cel mai important, departamentul de securitate este ferm în acțiune, un precursor al unei provocări, a cărei victimă ar trebui să fie Nikolai Apollonovich Scopul celui de-al patrulea capitol este de a comprima până la limită arcul de acțiune Împuşcătura nu a avut loc încă, dar trăgaciul a fost deja bătut, "aşteptarea" unei furtuni este pe cale să fie înlocuită cu un tunet furtunos În această scrisoare, Bely a definit foarte precis "conținutul interior" al acelor două părți în care "Petersburg" se desparte în mod clar în conformitate cu dezvoltarea acțiunii și natura intrigii Capitolul al patrulea servește drept punct de răsturnare și începutul unui allegro furtunos La februarie , Blok face o înregistrare importantă în jurnalul său, în care vorbește despre vizita sa cu manuscrisul la Tereșcenko și despre impresiile sale despre roman: "Am adus manuscrisul primelor trei capitole din Petersburg , care a venit după-amiaza de la Berlin, de la A Bely Romanul a fost foarte criticat, s-au citit unele pasaje Consider că este necesar să tipărim tot ceea ce este în contact cu A Bely Coincidențe izbitoare (locurile poeziei mele); dezgust că vede mizerie groaznică; lucrare rea; apropierea deznădejdii (dacă într-adevăr lumea este așa); Și, cu toate acestea, A

Bely este incomensurabil, în spatele a două cuvinte - altceva mai pândește deodată, totul devine diferit " Judecând după intrarea de mai sus, Blok a făcut cunoștință cu "Petersburg" abia acum Și a "acceptat" imediat romanul lui Bely, remarcându-i apropierea "surprinzătoare" de poemul său Tereșcenko și surorile ei (care au fost și acționari ai editurii Sirin și au fost prezente la discuția de la Petersburg) s-au ferit de roman ("foarte critic") Este posibil ca motivele care au determinat o asemenea atitudine să fie oarecum apropiate de motivele care l-au determinat pe P Struve să respingă romanul în urmă cu un an Este puțin probabil ca viitorului ministru al Guvernului provizoriu să-i fi plăcut acea orientare ascuțită antistatală și antiburgheză, care iese clar tocmai în primele capitole ale romanului Satiric, înfățișat grotesc pe Ableukhov Sr , zvârcolindu-se, neadaptat, parcă "dezintegrandu-se" în părți, Nikolai Apollonovich, ca întreaga atmosferă de vârtej, haos, inevitabilitatea unei catastrofe care se apropie de Rusia, nu putea fi pe gustul Tereshchenkos , oameni cu siguranță "culți și luminați" (Block), dar mai înclinați să caute stabilitatea în viață, încrederea în sine și ziua de mâine Prin romanul său, Bely a anulat această încredere "Porumbelul de argint" a fost acceptat fără probleme, deoarece sentimentul de catastrofă nu a fost exprimat acolo cu atât de clar ca în "Petersburg" De asemenea, nu a existat nicio satira asupra oficialilor guvernamentali, în timp ce denunțurile Occidentului și civilizației occidentale (burgheze) erau încă destul de abstracte "Blocul A Sobr op În t M ; L , , v , p - Poeme - adică "Răzbunare", la care a lucrat Blok în acei ani Aplicații ter "Petersburg" este o "operă rea", "abordarea disperării" Blok a surprins cu subtilitate această direcție psihologică principală a romanului Se poate presupune că, dacă nu ar fi mijlocirea lui, "Petersburg" din "Sirin" ar avea aceeași soartă ca și din "Gândirea Rusă" A doua zi, Blok scrie în jurnalul său: "Mă bucur: astăzi Tereșcenko aproape că a decis să ia romanul lui A Bely" Și apoi o zi mai târziu: "În sfârșit, romanul lui A Bely este luat, îi telegraf " La mijlocul lunii martie , Bely a ajuns în Rusia Lucrările la roman, agravate de studii intensive de antroposofie, l-au epuizat Încă visează la singurătate și la o viață liniștită care să-i dea ocazia să finalizeze romanul Trei sau patru săptămâni de muncă liniștită este ceea ce are nevoie Fără să se oprească la Moscova, pleacă cu A A Turgeneva în provincia Volyn și se cufundă complet în munca la Petersburg Lunile petrecute în provincia Volyn (satul Bogolyuby) s-au dovedit a fi extrem de fructuoase La mijlocul lunii mai, Bely se afla la Sankt Petersburg în drum spre Finlanda, unde l-a întâlnit pe Blok de trei ori Problema romanului și publicarea lui în colecțiile editurii Sirin este în sfârșit soluționată În toate cele trei colecții, ea ocupă un loc central atât ca număr de pagini, cât și ca semnificație (doar în prima colecție, alături de "Petersburg", a fost publicată prima dată drama lui Blok "Trandafirul și crucea") Următoarea perioadă, "Sirinov" din istoria "Petersburgului" s-a încheiat Semnificația sa constă în faptul că ne-a oferit textul principal, canonic al romanului, care a stat la baza tuturor retipăririlor ulterioare În vara anului , în timp ce aștepta să fie recrutat în armată, Bely s-a întors în Rusia Cu toate acestea, apelul a fost evitat Întărit și sănătos (a luat parte activ la construcția templului antroposofic din Dornach, lucrând ca sculptor în lemn), Bely este inclus în viața literară a Moscovei Evenimentele din l-au stârnit pe Bely Salută Revoluția din Octombrie, deși interpretează ceea ce s-a întâmplat în propriul său spirit subiectivist; revoluția socială în înțelegerea sa este o reflectare a revoluției spirituale care are loc

acum în sufletele oamenilor Articolul "Revoluție și cultură", poemul "Hristos a înviat" - acestea sunt răspunsurile sale imediate la evenimentele din În noiembrie , Bely a călătorit la Berlin timp de doi ani, unde a publicat o versiune prescurtată a lui Petersburg pentru prima dată în limba rusă În octombrie , Bely s-a întors în Uniunea Sovietică A murit la Moscova pe ianuarie Blocul A Ibid , p - Ulterior, Ivanov-Razumnik a reamintit într-o scrisoare către K N Bugaeva: " Eu și Blok (pe atunci editorul editurii Sirin) am reușit cu mare dificultate să tragem Petersburg prin Klavdinsky îngustimea Tereshchenok familia (editori) și eforturile lui Remizov, care le-a fost aproape, de a împiedica includerea acestui roman în colecțiile Sirina h Blok și eu - am depășit) "(Vezi: Anuarul Departamentului de Manuscrise al Casei Pușkin pentru L , , p) L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" EDIȚII PRINCIPALE ALE ROMANULUI Istoria scrierii, tipăririi și revizuirilor ulterioare ale Petersburgului este o problemă științifică complexă și independentă Fără a pretinde că o dezvoltăm pe deplin, vom atinge doar câteva puncte care par a fi cele mai semnificative Bely nu a fost unul dintre artiștii a căror minte și opera ar conține un concept complet de viață și istorie Conceptul de viață și istorie a fost exprimat în opera sa, dar era într-o stare de formare, dezvoltare, modificare permanentă A fost constant "finalizat", formalizat, re-formalizat etc Nu acesta este deficiența lui Bely și cu atât mai puțin dovada inferiorității sale ca scriitor Aceasta este doar o trăsătură, poate una dintre cele mai caracteristice trăsături, a alcătuirii sale spirituale, a întregii sale lumi interioare, pentru care starea de căutare și nemulțumire constantă era mai caracteristică și indicativă decât starea de descoperiri și satisfacție Prin urmare, ar fi imprudent să spunem că la un moment dat în drumul său creator, Bely a respins unul sau altul sistem de vederi în numele altui sistem Cu toate acestea, tocmai această imprudență admite Ivanov-Razumnik, care a fost primul care a apelat la studiul textelor din Petersburg Conform concluziilor sale, în cadrul ideii de "Petersburg", Bely face o evoluție concretă și clară, cu propriile poziții de plecare, propriile etape și, cel mai important, cu propria sa concluzie ideologică și logică Ivanov-Razumnik și-a urmărit propriile obiective aici (voi vorbi despre ele mai târziu), iar în numele lor a mers pentru o astfel de simplificare În realitate, pentru Bely nu au existat poziții de start clare, nicio finalizare a temei Tema a fost "elaborată" și dezvoltată în mod constant și constant "finalizat", și, prin urmare, orice segment mai mult sau mai puțin definit aici ar trebui considerat doar ca o etapă a unei căi non-stop Ce a mai rămas cu adevărat acum din primele ediții ale romanului? Există, de fapt, foarte puțin din tendința inițială, "revista", care l-a speriat atât de mult pe P B Struve cu tendința sa "anti-occidentală" Ivanov-Razumnik, care a comunicat direct cu Bely în numele editurii Sirin, indică faptul că a fost păstrat "într-o foarte mică măsură" ca parte a manuscrisului de tipărire "Sirinov" al romanului sub formă de foi dactilografiate, mai târziu Bely reelaborat într-o măsură considerabilă Restabiliți din aceste foi un text care să aibă un caracter coerent și să ne ofere posibilitatea de a judeca într-un fel cu încredere adevăratul concept estetic și moral-ideologic al "revistei" "Vârfurile", p Aplicații editia romanului nu mai este posibila Evident, s-ar fi putut face altceva până când manuscrisul a fost deteriorat în timpul Războiului Patriotic Acum toate încercările de a-l restabili sunt sortite eșecului Dar ce se poate spune cu certitudine despre această primă ediție "revista" a Petersburgului - era deja neobișnuită S-a remarcat puternic pe fundalul

prozei ruse din acea vreme, pe fondul prozei ruse în general Deja aici, dorința lui Bely de a crea un "nou tip de literatură", așa cum a spus el în scrisorile adresate mamei sale, era clar vizibilă Nu putem decât să fim frapați de perseverența cu care Bely s-a străduit pentru acest scop al său Dar în prima ediție, strict vorbind, găsim doar abordări de rezolvare a problemei Acordăm atenție modului stilistic neobișnuit, dar încă nu putem judeca natura metodelor artistice de creare a imaginii Este posibil ca aceasta să conţină deja un sens al impasului istoric în care, conform concepţiei ulterioare a lui Bely, Rusia se afla la începutul secolului Neacceptând calea de dezvoltare burghezo-democratică (pentru Bely - burghezo-birocratică, reacţionară), el nu acceptă nici calea terorii Se caută o cale de ieșire în așteptarea "apariției eterice" a lui Hristos În moduri complexe, acest "fenomen" este legat în mintea lui Bely de Rusia, care, datorită unei astfel de alegeri, devine "leagănul unei noi rase umane" Nu putem spune nimic mai concret despre această primă ediție a romanului și, evident, nu vom putea Mai mult, acest "concept" nu este completat și clarificat de a doua, ediția "Nekrasov" a romanului (sau mai bine zis, ceea ce avem acum din el sunt primele două capitole păstrate în fișele de probă) Conform primelor două capitole (pentru tot cu un al doilea capitol neterminat) este imposibil de judecat natura lucrării, care are opt capitole, un prolog și un epilog în versiunea finală Aceasta este nu mai mult de o șesime din roman (volumul său în ediția "Sirinov" este de de coli tipărite conform standardelor moderne), acesta este doar începutul - doar un preludiu al acțiunii Atrage atenția asupra ei cu cealaltă latură, legată mai mult de poetica operei decât de conceptul ei LN conține informații că cartea, ediția "Nekrasovskaya", "a fost păstrată sub forma a trei sau patru copii ale nouă foi așezate și o singură copie a dovezilor din a zecea și jumătate din cea de-a unsprezecea foi (de R V Ivanov)" (p) Din păcate, în prezent se cunoaște o singură copie a foilor de probă (este stocată în RGALI, unde a fost transferată de S M Alyansky; anterior aparținea lui Blok) A zecea și jumătate din a unsprezecea frunză, care erau în probe, nu s-au găsit deloc Evident, au murit împreună cu o parte din arhiva Ivanov-Razumnik În plus, se pare că foile de probă nu au fost păstrate în întregime În singurul exemplar găsit de noi în RGALI, conform standardelor moderne (de mii de caractere pe coală tipărită), sunt nu nouă, ci cinci (cu puțin) coli L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" Această altă latură și foarte importantă se realizează în categoria jocului creierului, care în această etapă de proiectare a ideii acționează ca cauza principală și sursa a tot ceea ce există pe pământ Fără a-și pierde contururile reale, personajele romanului, AOMá și bulevardele din Sankt Petersburg, mulțimea de oameni de pe Nevsky Prospekt se dovedesc a fi un fel de reprezentări materializate aici Lumea realității pentru Bely este o "lume fantomatică" El este opus și ostil lumii imaginilor mentale, lumii reprezentărilor, a cărei totalitate dezvăluie singura realitate adevărată Ideile reificate, părăsind conștiința lui Apollo Apollonovich Ableukhov, cad în lumea "fantomatică" - lumea umbrelor, unde continuă să "existe" deja ca "particule" ale lumii "materiale" "Gândurile senatorului", scrie Bely, "au primit atât carne, cât și sânge" Din șeful senatorului s-au născut, "mergând de-a lungul perspectivelor Nevsky", atât teroristul Dudkin ("străinul cu mustață neagră"), cât și propriul său fiu Nikolai Apollonovich; si chiar casa senatoriala galbena a aparut initial in capul senatorial Bely scrie: "Gândul la o casă, care a primit existență autonomă, a devenit o casă adevărată; iar acum casa ne deschide cu

adevărat Se creează astfel un sistem complex de relații între lumea reală, fantomatică în realitatea ei, și ideile despre ea, care au un caracter "obiectiv-material" Reprezentările sunt prezentate, puse la bază, lumea care înconjoară o persoană, iar persoana însuși devine cantități derivate, dependente, secundare Cineva tot timpul, parcă, "glumește" la lume, imaginându-și singur și forțându-și imaginația să se materializeze, dar în cele din urmă căzând într-o dependență totală de "fantomele" generate de el Evident, în fundamentarea ideii de tragedie a unei persoane care este complet dependentă de propriile sale condiții de existență "ficționale" și numai "reificate" într-o lume fantomatică, dar aparent destul de reală și obiectivă, sarcina filosofică generală a lui Bely Etapa lucrării la roman a fost atunci când are loc apropierea lui de K F Nekrasov Ulterior, categoria "joc de creier" a dispărut oarecum în fundal, a intrat în "subtext" Urme ale lui găsim în textul romanului în toate edițiile ulterioare ale acestuia, dar acestea sunt deja rămășițe, fragmente dintr-un concept filosofic care a avut o expresie artistică deschisă Cercetătorul maghiar L Imre notează pe bună dreptate într-un articol despre "Petersburg" că ideea unui joc de creier în Bely se întoarce la agnosticismul lui Kant, perceput prin prisma idealismului metafizic al lui Schopenhauer Referindu-se la afirmația lui Bely, conform căreia simboliștii se consideră pe ei înșiși "prin Schopenhauer și Nietzsche copiii legitimi ai filosofului Königsberg", L Imre scrie: cunoașterea lumii în esența ei ar putea afecta în mod direct modul misterios cețos de a-l reprezenta pe A Bely și , în propriile sale cuvinte, a fost una dintre sursele creării sale a simbolului Schopenhauer, referindu-se Aplicații despre Berkeley și Kant, ajunge la concluzia că întreaga lume este doar un fenomen cerebral, adică jocul creierului uman, iar acest lucru determină sentimentul realității de către eroii din Petersburg În această caracteristică, este remarcat principalul lucru care stă la baza filozofiei "Petersburg" Dar există alte două fapte importante care ar trebui de asemenea remarcate În primul rând, "fenomenologia" lui Kant-Schopenhauer (lumea obiectivă ca lume a entităților incognoscibile și fenomen cerebral) a jucat un rol dependent în construcția filozofică complexă a "Petersburgului" în raport cu concepția sa istorică Ea a stat la baza acestui concept, dar în exterior aproape că nu s-a manifestat, făcând loc dorinței lui Bely de a crea personaje și situații obiectivate care ar putea avea loc în realitate Ediția "Nekrasov" a romanului este importantă și pentru cealaltă latură Intriga "Petersburg" a prins deja contur aici Nu a primit încă o realizare artistică deplină, dar faptul că prinsese contur până atunci în mintea lui Bely se vede din capitolele care s-au păstrat în corecturi Ei povestesc în detaliu despre apariția pe străzile din Sankt Petersburg a teroristului Elusive, despre vizita sa în casa senatorului Ableukhov Se transmite conversația sa cu fiul senatorial (această conversație va fi inclusă aproape fără modificări în textul "Sirinovsky" al romanului) și este descris cel mai important fapt pe care se bazează intriga romanului, și anume că Dudkin lasă un bombă teroristă în biroul lui Nikolai Apollonovich, legată într-un nod umed Motivul provocării este și el introdus ferm în roman și într-o formă grotesc de gol Aceasta este deja coloana vertebrală a intrigii viitorului "Petersburg" Aici se transformă în cele din urmă într-un sistem de acțiuni și fapte interconectate și interdependente ale eroilor romanului Acum ne este clar că bomba va trebui să explodeze în casa senatorului și că Nikolai Apollonovich va fi cel care o va detona Acesta este sensul provocării, în care a fost atras nu numai Nikolai

Apollonovich, ci și Dudkin; el este deja prezentat aici de către Bely atât ca celebrul terorist poreclit Evazivul, cât și ca individualist-nietzschean și mistic De aici rezultă că toate lucrările ulterioare ale lui Bely asupra romanului trebuie luate în considerare în principal din punctul de vedere al șlefuirii, aprofundării artistice a liniilor intrigii deja terminate A treia, "Sirinovsky", etapă a lucrării la "Petersburg", reprezentând veriga principală în lanțul lung al istoriei romanului, nu introduce nimic fundamental nou în proiectarea ideii Este greu de spus ce schimbări suferă romanul în ceea ce privește conținutul ideologic, dar este posibil ca și aici problema să se fi limitat la întruchiparea artistică a unei construcții ideologice deja formate Imre L "Petersburg" de Andrei Bely şi romanul simbolic rusesc Slavia, , vol XV, p L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" Aici, pentru prima dată, s-a stabilit numărul de capitole (opt), s-a introdus un prolog (nu era în ediția "Nekrasov") și un epilog Capitolele primesc titluri finale cu un strop de aventurism; nu a existat nici la edițiile anterioare Bely, așa cum spune, folosește tradițiile unui roman picaresc în titlurile capitolelor, ceea ce creează un decalaj, ușor vizibil, între titlul capitolului și conținutul său real Astfel, tragicul capitol al cincilea, extrem de serios ca conținut și înțeles, are un titlu pur aventuros: "Capitolul cinci, care vorbește despre un domn cu un neg lângă nas și despre un bol de sardine cu conținut teribil" "Domnul cu neg lângă nas" este un agent al departamentului de securitate Morkovin, el este și una dintre încarnările pământești ale Antihrist (are "mâini înghețate", cărora însuși senatorul Ableukhov le respectă); "Sardine cu conținut teribil" - o bombă teroristă, cu ajutorul căreia Nikolai Apollonovich trebuie să-și distrugă tatăl, senatorul Ableukhov Nu există nimic "aventuros", "picaresc" în conținutul capitolului, în timp ce nuanța acestor semnificații este cu siguranță prezentă în titlul său Èro nu era încă în versiunea "Nekrasov" Avem aici titlurile obișnuite, "prozaice": "Dimineața senatorului" și "Jocul creierului" În manuscrisul ediției "Sirinovsky" găsim și titlul celui de-al patrulea capitol: "Neva Shadows" (l) Aici puteți auzi clar ecourile posibilului titlu al întregului roman - "Umbre", "Umbre malefice" Al patrulea capitol a devenit ulterior al treilea, care a primit un nou titlu Și undeva aici, în momentul în care a fost o creștere a capitolelor și al patrulea capitol a devenit al treilea (asta s-a întâmplat la mijlocul anului), în mintea lui Bely, evident, apare dorința de a da titlurilor capitolelor un caracter aventuros- personaj de aventură Deja capitolul al treilea (se pare că noua treilea, fosta al patrulea) din manuscris are titlul: "Capitolul trei, din care se vede clar că evenimentele capitolului al patrulea vor da totul peste cap" Aceasta a fost deja o încercare directă (și, după toate probabilitățile, prima) de a stăpâni noul stil al titlurilor de capitole S-a dovedit a nu avea succes în totalitate - capitolul a fost definit nu în conformitate cu conținutul său, ci în conformitate cu ceea ce ar trebui să se întâmple în capitolul următor - iar Bely și-a schimbat ulterior numele I-a dat un personaj mai specific, dar și mai "aventuros" ("Capitolul trei, care descrie modul în care Nikolai Apollonovich are probleme cu întreprinderea sa") Într-o astfel de tranziție de la titlurile de capitol "serioase" la titlurile de "aventură aventuroasă", dorința pur scriitorială a lui Bely de a atrage atenția unui public larg, care, după cum a înțeles el, ar putea alerta conținutul extraordinar și extrem de serios al lui Petersburg și al lui neobișnuit manieră stilistică inovatoare, fără îndoială afectată Romanul lui Bely este greu de asimilat de cititorul nepregătit, el a

înțeles asta, iar întrebarea publicului nu a fost o întrebare inactivă pentru el Este posibil să fi existat un alt motiv; sau mai bine zis, nu o cauză în sens propriu, ci un anumit impuls ascuns, care s-a manifestat în sens larg în roman în trăsătura sa stilistică, care Aplicații a fost definită mai sus ca o tehnică de autoironie În roman, Bely ridiculizează nu numai oamenii apropiați (de exemplu, L D Blok, ale cărui trăsături le folosește pentru a crea imaginea Sofiei Petrovna Likhutina, sau tatăl vitreg al lui Blok, F F Kublitsky-Piottukh, pe care îl portretizează ca locotenent Likhutin), dar și însuși (Nikolai Apollonovich) și tatăl său (Apollon Apollonovich, dar numai în sfera relațiilor cu fiul său Kolenka) În ediția "Sirinovskaya", pentru prima dată, a fost efectuată împărțirea capitolelor romanului în capitole, fiecare dintre ele primind propriul titlu În roman există de astfel de titluri, ele au fost compilate de Bely din cuvinte, fraze sau propoziții întregi ale acestui capitol Capitolele greoaie sunt împărțite în secțiuni, fiecare având propriul său titlu Citirea unui roman și înțelegerea conținutului acestuia este mult facilitată Nu toate titlurile capitolelor s-au format deodată Din partea supraviețuitoare a manuscrisului, putem remarca versiunile originale ale unora dintre ele Evident, compilarea titlului a fost efectuată de Bely chiar înainte de a trimite una sau alta parte a manuscrisului la Moscova și a fost însoțită de o anumită grabă Deci, în titlul celui de-al șaselea capitol al celui de-al treilea capitol, un motiv din "Regina de pică", care a fost odată fredonat de Sofia Petrovna și care în textul capitolului este redat ca "tatam: acolo, acolo!" În titlu, Bely a făcut o greșeală evidentă ("Acolo: acolo, acolo!"), care a fost corectată de Ivanov-Razumnik (ceea ce reiese clar din notele sale din marginile manuscrisului) De asemenea, s-a întâmplat ca, după ce a intitulat unul sau altul capitol, Bely, continuând să lucreze la el, să arunce (sau să se mute în alt loc) acea parte a textului care conținea doar cuvintele puse în titlu Acest lucru s-a întâmplat cu capitolul "Degetele reci" (capitolul unu) Expresia "degete reci" este preluată dintr-o poveste despre cum, odată în tinerețe, Apollon Apollonovich a înghețat undeva "în întinderile" Rusiei: "de parcă degetele reci ale cuiva, împingându-i fără inimă în piept, i-ar fi mângâiat aspru inima" Ulterior, Bely a transferat această poveste în capitolul al doilea (capitolul "Dragul meu Delvig mă cheamă", care în versiunea originală se numea pur și simplu "Draga Delvig"); titlul "Degetele reci" printr-o ochire a rămas neatins, deși acum nu mai are nicio legătură cu sediul central Cu toate acestea, ținând în mâini colecțiile editurii Sirin, în care romanul său a văzut în sfârșit lumina zilei, Bely a simțit nemulțumire față de opera sa În acest moment, el începuse deja să ia în stăpânire dorința de a remodela, de a remodela tot ceea ce a creat anterior Pregătind o colecție de poezii în două volume pentru editura Sirin, Bely i-a scris în iulie lui Ivanov-Razumnik (ar trebui să se acorde atenție recunoașterii sale, deoarece îl caracterizează și ca persoană creativă): " Am vrut să pregătesc a -a ediție a mea L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" poezii, distribuirea lor în noi secțiuni și reelaborarea unui număr de poezii; M-am apucat de această muncă Dar, pe măsură ce m-am ocupat cu revizuirea, mi-am dat seama că intenția mea nu era să las o piatră neîntorsătă în Gold in Azure, adică pur și simplu să rescriu Gold in Azure O recunoaștere uluitoare care ar trebui să ne atragă atenția Mai mult, Bely și-a îndeplinit această intenție: în , la Berlin și-a publicat fostele poezii într-un singur volum, de fapt rescrise din nou Aici a aruncat strofe întregi de poezie, a distrus ciclurile anterioare și a creat

altele noi, a spart vechile poeme lirice în cicluri poetice și a transformat unele cicluri în poezii etc Tot ce a fost scris înainte i se pare acum departe de a fi perfect În , pregătind pentru publicare o nouă colecție de poezii, The Calls of Times, Bely scrie în prefață: "O trăsătură a poemelor mele este friabilitatea lor; tot ce am scris în versuri stă în viziunea anilor, ca niște ciorne, cu a căror publicare m-am grăbit Conține, de asemenea, un apel către viitorii editori să nu tipărească "Gold in Azure" conform primei ediții din La fel de militant a dispus de Bely deja în acești ani în legătură cu "Petersburg" Adevărat, aici există un detaliu esențial: Bely nicăieri nu vorbește despre o "reprelucrare" a romanului, ci doar despre prescurtarea acestuia Reelaborează poezii și colecții de poezie și scurtează romanul Aceasta este o diferență foarte semnificativă și trebuie reținută Motivele care l-au determinat pe Bely să înceapă să-și revizuiască trecutul nu sunt pe deplin clare, în ciuda faptului că cercetătorii lucrării sale le-au acordat deja atenție Aici este important de reținut că această revizuire a început cu mult înainte de revoluție și nu a fost direct legată în niciun fel de evenimentele din Este posibil ca, după ce a simțit apropierea răsturnărilor sociale, al căror început a fost pus de Războiul Mondial, Bely să dorească să vadă în fosta sa activitate creatoare o reflectare a premonițiilor sale actuale, să dorească să vadă în opera sa un singur " poem liric", după cum a spus el însuși, care este mai mult într-o formă vizuală, ar exprima sensul interior al destinului vieții sale Începând cu , până la sfârșitul zilelor, Bely și-a "rescris" cu insistență și regulat trecutul, și-a remodelat, și nu numai opera sa artistică, ci însăși viața, care își va găsi expresie grafică în cele trei volume ale memoriilor sale Aceasta era esența personalității sale: la fiecare nouă etapă a dezvoltării sale (mai ales dacă aceasta coincidea cu evenimente de mare semnificație socială), el își percepea trecutul ca pe o pregătire tocmai pentru această etapă, fără să-i pese câtuși de puțin de obiectivul său istoric și istoric semnificație literară RGALI, f , op unitate creastă , l "Poezii și poezii", p Firește, s-a dovedit imposibil să fii de acord cu A Bely și să-i împlinești voința, deoarece aceasta ar duce la o denaturare completă a ideilor despre A Bely ca poet, a cărui formare a avut loc în anumite condiții istorice Aplicații - - cea mai importantă piatră de hotar din istoria Rusiei și a întregii lumi europene Trecând prin acești ani, percepând acut intensitatea vieții publice, Bely vrea să-și perceapă propria creativitate în legătură directă cu ceea ce se întâmplă acum în lume El duce o viață extrem de ocupată în acești ani Încă din (conform lui Bely) a primit o ofertă "de la edituri germane care se oferă să traducă și să publice în Germania" romanul său Petersburg Și doi ani mai târziu, după ce abia aștepta publicarea Petersburgului, Bely a început reducerea La iulie , îl informează pe Ivanov-Razumnik: " Vă trimit Porumbelul de Argint * de îndată ce termin de marcat abrevierile de la Petersburg pentru ediția germană: editorul, Georg Müller (în Munchen) a pus o condiție pentru traducătorul meu, astfel încât "Petersburg" să fie un singur volum, iar pentru aceasta a fost necesar să-i reduc paginile cu Reducându-l, m-am lăsat atât de purtat de lucrare încât mă gândesc: pentru viitor Ediția rusă, o voi reduce și cu de pagini Cu reducerea, câștigă foarte mult În , în timp ce se afla la Moscova, Bely a început să-și îndeplinească această dorință El scurtează romanul spre publicare la Editura Scriitorilor din Moscova Lucrează conform textului "Sirinovsky", după o copie care i-a aparținut anterior lui V F Ern, așa cum o demonstrează propria sa inscripție Publicarea nu a avut loc, dar copia corectată a

romanului a fost păstrată și se află acum în colecția lui I S Zil-bershtein (Moscova) Făcând cunoștință cu aceasta datorită consimțământului amabil al lui I S Zilberstein, am descoperit că abrevierile de aici sunt mult mai radicale decât cele care au fost ulterior realizate de Bely în ediția berlineză a romanului De exemplu, "Prologul" a fost complet șters, multe capitole au fost retrase complet sau aproape complet ("Și-au călcat pantofii", "Au dansat", "Mingea", "Mâna de ajutor", "Nevsky Prospekt", "Instituție" , "A încetat să mai înșurubească " și etc) Numele capitolului "Zbor" (capitolul doi) a fost tăiat și în schimb a fost scris unul nou - "Rusia", iar tot ceea ce amintește de Alexander Dudkin a fost eliminat din textul capitolului, ca urmare a căruia capitolul s-a transformat într-o digresiune lirică independentă După cum putem vedea, ediția în două volume de la Petersburg din nu a fost o surpriză Apariția sa a fost pregătită începând cu "Bienala de la Berlin", notează K Mochulsky, "este apogeul activității literare a lui Bely " White publică în acești ani Vezi scrisoarea către mama sa din vara anului (RGALI, f , op , poz , fol v) RGALI, f , op unitate creastă , l Traducerea în germană a lui Petersburg a fost publicată la München (editura lui George Müller) în Potrivit lui Ivanov-Razumnik, a servit ca un fel de "punte" de la ediția "Sirinov" a romanului la cea de la Berlin (" Vershina", p) Împărțirea în două volume a fost realizată de Bely pur mecanic: prologul și primele patru capitole alcătuiau primul volum, următoarele patru capitole și epilogul alcătuiau al doilea volum Volumul total al publicației a fost redus cu o parte V (din de coli tipărite în ediția de la Berlin, coli au fost retrase (vezi Peaks, p) L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" cărți, dintre care jumătate sunt ediții anterioare revizuite, iar jumătate sunt lucrări noi A fost o lucrare titanică și numai Bely, cu capacitatea sa fantastică de muncă, a putut-o îndura Și, bineînțeles, nu a fost la înălțimea detaliilor, a șlefui fraze, adică tot ceea ce necesită aprofundare și autocentrare A reelaborat lucrările, parcă s-a grăbit să trateze un subiect și să treacă imediat la altul Putem găsi cu ușurință urme de grabă în textul ediției din Berlin din Petersburg, în două volume Contrar opiniei lui Ivanov-Razumnik (care a pătruns într-o formă brută în memoriile emigrate), Bely nu caută să schimbe sau pur și simplu să atingă conceptul romanului Reducerea a fost realizată de el fără vreun scop preconceput și în condiții noi Severitatea situației istorice în care se afla Rusia în anii pre-revoluționari și care a stat la baza conceptului artistic de "Petersburg" s-a netezit până la acel moment, a încetat să mai fie "tema zilei", atât dintr-un punct de vedere politic și ideologic Trecută prin revolte revoluționare, Rusia a pornit pe calea transformărilor socialiste Relevanța romanului a fost netezită, ceea ce Bely nu a putut să nu înțeleagă Evenimentele descrise în roman s-au retras în trecut, au devenit proprietatea istoriei Obiectiv, chiar de cursul evenimentelor, "Petersburg" a fost transferat la categoria lucrărilor pe o temă istorică Simțind și înțelegând acest lucru, Bely a făcut o scurtare a romanului, încercând să netezească, să înăbușească ceea ce anterior putea fi relevant și de actualitate Dar, în același timp, a încălcat fără să vrea echilibrul care exista între filosofia "Petersburgului" și acele mijloace vizuale la care recurgea La urma urmei, concepția filozofică a lui Bely s-a bazat pe ideea iluziei lumii reale, a "neautenticității" acesteia Ea a fost cea care i-a oferit oportunitatea de a îmbina elementele diverse și diverse ale lucrării într-un singur întreg artistic Acum, în timp ce scurtează romanul, Bely, aparent fără să-l observe, distruge conceptul filozofic al

romanului, datorită căruia diversitatea stilurilor și diversitatea elementelor artistice devine evidentă, avansează Romanul dă acum impresia unei anumite artificialități, predestinare El capătă trăsăturile unei scheme sec conturate, în care Bely își vede meritele (vezi prefața romanului în ediția din) Dar, în același timp, trebuie remarcat faptul că a pierdut și o anumită cantitate de culoare, claritate psihologică și tensiune Multe pagini au început să pară inconsecvente Așadar, în al șaptelea capitol (capitolul "Macarale") există o digresiune lirică, care expune visul lui Bely de o frăție universală de oameni, care cu siguranță trebuie să vină în viitorul apropiat În textul "Sirin", acest pasaj are următoarea formă: "Dar ziua va veni Mochulsky K Andrey Bely, p A Bely ¿ Aplicații Toate acestea se vor schimba într-o clipă Și toți străinii care trec - cei care au trecut unul în fața celuilalt (undeva într-un colț) în momentul primejdiei de moarte, cei care au vorbit despre acel moment inexprimabil cu priviri inexprimabile și apoi s-au retras în imensitate - toți, toți vor întâlni! Nimeni nu le va lua această bucurie de a se întâlni În ediția de la Berlin, digresiunea ia următoarea formă: "Toate acestea se vor schimba cât ai clipi Și toți străinii sunt trecători, cei care au trecut unii în fața celuilalt (undeva pe o stradă din spate) într-un moment de primejdie de moarte, toți se vor întâlni! Nimeni nu poate lua această bucurie de a întâlni " Un pasaj metaforic strălucit s-a transformat într-o lipsă de chip uscată Chiar și, poate, nu a devenit complet clar despre ce fel de "întâlnire" vorbim aici Reduce textul alb într-un mod similar în multe alte cazuri Aici apare teroristul Dudkin pe paginile romanului, îndreptându-se spre casa senatorului Bely scrie (textul "Sirinovsky"): "S-a gândit că viața devine din ce în ce mai scumpă și că oamenii muncitori nu vor avea în curând ce mânca; că de acolo, de pe pod, Petersburg străpunge aici cu săgețile sale prospect și o bandă de uriași de piatră; acea gașcă de uriași cu nerușinare și cu desfătare îi va îngropa în curând pe toți săracii insulei în poduri și beciuri Și iată ce a mai rămas din reflecțiile lui Dudkin în ediția de la Berlin "El credea că viața devine mai scumpă; este dificil pentru oamenii muncitori să trăiască, Petersburg este străpuns de acolo cu săgeți potențiale și o bandă de uriași de piatră "(Partea I, p) Dar, poate, exemplul cel mai frapant este reelaborarea pasajului metaforic, uimitor din punct de vedere al strălucirii și vizibilității detaliilor, conținut chiar la începutul primului capitol (capitolul "Locuitorii insulelor te uimesc") și asociat cu Senator Ablukhov și aripile "neto-pyria" (vezi pagina a acestei ed) Sarcasm și ironie a unui cetățean-scriitor, o batjocură a gândirii demnitare limitate - asta auzim în această digresiune lirică, plină de o putere spirituală extraordinară și șlefuită cu măiestrie Iată ce avem în ediția de la Berlin: "Petersburg s-a ridicat de acolo; dintr-un val de nori, cladiri ardeau acolo; acolo, se părea, cineva supărat, frig plutea; de acolo, din xaóca urlată, se uita cu o privire pietroasă, ieșind în ceață cu un craniu și urechi Toate acestea gândea străinul; a strâns pumnul în buzunar; și își aminti că frunzele cădeau Știa totul pe de rost Aceste frunze căzute - pentru câte ultimele frunze: a devenit - o umbră albăstruie Bely A Petersburg Roman Partea a doua Berlin, , p Referirile ulterioare la această ediție sunt date în text, indicându-se doar partea (cifra romană) și pagina L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" De la noi înșine vom spune: o, popor rus, o, popor rus! Nu lăsa mulțimi de umbre de pe insule! Poduri negre și gri au fost deja aruncate peste apele Lituaniei Demontați-le Prea târziu " (Partea I, p) Aici totul s-a redus, netezit Sarcasmul a

dispărut, ironia a rămas Patosul revelator a fost înlocuit de o narațiune lină, fără prea multă tensiune și debordări semantice În ediția de la Berlin de la Petersburg, Bely înlătură într-adevăr anumite scene care ar putea fi interpretate ca o expresie a scepticismului său cu privire la fecunditatea reorganizării sociale a societății, față de mișcarea muncitorească Așadar, scoate întreg capitolul "Rally" din capitolul al treilea al romanului Astfel de retrageri ar putea duce cu siguranță la o schimbare generală a conceptului de roman, dar cu condiția ca acesta să fie unilateral Dar asta nu s-a întâmplat În același timp, Bely îndepărtează (sau reduce foarte mult, lipsindu-l de claritate și semnificație) paginile revelatoare S-au dat exemple mai sus Voi indica, de asemenea, pasajul complet retras, care a completat ediția "Sirinovsky" a capitolului "Fii liniștit! " din primul capitol În schimb, ediția de la Berlin a păstrat elipse, deși patosul revelator și satiric al acestui pasaj este imediat evident Ceea ce rămâne din roman este un schelet uscat, un contur care poate oferi ceva doar unei persoane familiarizate cu textul "Sirinovsky" Extrem de unilateral în aprecierea conținutului ideologic al romanului, Ivanov-Razumnik propune conceptul că reducerea a fost realizată de Bely ca sub semnul unei schimbări complete în structura sa ideologică Această schimbare, potrivit lui Ivanov-Razumnik, a avut loc pe linia înlocuirii egalității "revoluție-mongolism" cu o altă egalitate: "revoluție-Scythianism " elementară, sublimă, deoarece originile ei nu se mai află în sfera subconștientului , dar în sfera unor principii de viață "luminoase", patriarhal-primitive ("Scythianism") Este ușor de văzut în spatele prezentării acestui concept dorința lui Ivanov-Razumnik de a face din Bely din ediția berlineză "Petersburg" aliatul său în "Scythianism" (în spatele căruia se vede clar platforma politică socialist-revoluționară), opunându-l lui Bely a ediției "Sirinovskaya" a "Petersburg", care, firesc, este aliatul lui Ivanov -Razumnik conform ideologiei "Scythianismului" nu a putut deveni Pentru el, Bely din epoca ediției de la Berlin din Petersburg este un maestru de neîntrecut, un artist subtil și sensibil și un stilist excelent "O nouă adaptare sau revizuire a romanului", scrie Ivanov-Razumnik, "autorul a produs cu gust profund, cu fină reținere, cu o înțelegere corectă a mijloacelor prin care p "Vârfuri", p - Aplicații fie că el, conștient sau subconștient, s-a străduit pentru un anumit scop " Cu toate acestea, nu găsim nimic de acest fel în lucrarea lui Bely asupra textului din Petersburg Dimpotrivă, este izbitoare graba cu care romanul a fost scurtat și care a dus la numeroase gafe stilistice, reticențe și încălcări ale sensului Aici sunt cateva exemple În capitolul primei ediții de la Berlin (capitolul "Biroul stătea acolo"), senatorul Ableukhov încearcă să-și amintească unde se întâlnise deja cu "un străin cu mustață neagră" (Dudkin): "Cumva cobora scările; Nikolai Apollonovich, aplecat peste balustradă, cu cineva un om de stat nu se considera îndreptățit să se intereseze despre cunoștințele lui Nikolai Apollonovich "(Partea I, p) Căscatul, marcat cu o elipsă, este derutant Se pare că în ediția "Sirinovsky", această parte a frazei arăta astfel: "Vorbeam vesel cu cineva " (capitolul "A văzut un Raznochinets") Semnificația pentru care, după toate probabilitățile, Bely s-a străduit în ediția din , s-a dovedit a fi artificială În același capitol din ediția de la Berlin există următorul pasaj: "Lacheul urca scările; O, ce scară frumoasă! Și - pași: moi, ca circumvoluțiile creierului; pe care s-au urcat de mai multe ori slujitorii" (Partea I, p) Gramatica este clar ruptă aici: "care" se referă la cuvântul ("scara") din propoziția anterioară În ediția

"Sirinov", întregul pasaj are o formă extinsă și nu există încălcări stilistice Dar cel mai frapant exemplu de grabă, care a dus la o încălcare a sensului, este cuprins în capitolul "Rolul nostru" (capitolul unu) Iată începutul lui (conform ediției de la Berlin): "Străzile din Petersburg au o singură proprietate indubitabilă: transformă trecătorii în umbră Am văzut asta în exemplul străinului misterios El, după ce a apărut ca un gând, din anumite motive a contactat casa senatorială; acolo a ieșit la suprafață pe bulevard, urmându-l direct pe senator în povestea noastră" (Partea I, p) Expresia "Am văzut asta în exemplul străinului misterios" nu este susținută de text, din care reiese clar că "am văzut" exact opusul - nu transformarea străinului într-o umbră, ci transformarea străinului gând care a apărut în capul senatorial într-un adevărat străin cu mustață Cazul se explică prin faptul că, în timpul editării textului "Sirinovsky", Bely elimină partea din frază care urmează cuvintelor "transforma trecătorii în umbre" Această parte are următoarea formă: "umbrele străzilor din Sankt Petersburg se transformă în oameni" Acum totul este clar, iar următoarea frază: "Am văzut asta cu exemplul unui străin misterios" nu provoacă nicio confuzie p Ibid , p m În publicația "Nikitinsky Subbotniks" ( ), încercând să corecteze această omisiune, Bely o exacerbează și mai mult Fraza de aici arată astfel: "Și - trepte: moi, ca circumvoluțiile creierului, de-a lungul cărora miniștrii au urcat de mai multe ori" (Partea I, p) L K Dolgopolov Un roman de A Bely ^Petersburg" Acest exemplu este orientativ Scurtând romanul, aruncând paragrafe, fraze, părți de fraze și neînlocuindu-le cu nimic, Bely încalcă uneori, fără să vrea, succesiunea logică a narațiunii, din cauza căreia se pierde sau se încalcă sensul unui anumit gând, descriere sau conversație Așadar, în al doilea capitol (capitolul "Fața complet fumurie") în transferul conversației dintre Nikolai Apollonovich și Dudkin există un astfel de episod (ediția "si- rinovskaya"): "Și acum, după ce a auzit o fistulă ascuțită rostind "amintire", Nikolai Apollonovich aproape că a strigat cu voce tare: " Despre propunerea mea?" Dar s-a tras imediat la loc; si doar a remarcat: - "Deci, sunt la dispoziția dumneavoastră" " În ediția de la Berlin, această conversație este comprimată până la punctul în care devine complet inaudibilă: "Auzind o fistulă ascuțită, pronunțând "amintirea", a strigat Nikolai Apollonovich: " Despre propunerea mea? Dar s-a tras la loc; si tocmai am observat: - "Sunt la slujba ta" (Partea I, p) În același timp, Nikolai Apollonovich atât "a strigat", cât și "tocmai a observat" Același lucru s-a întâmplat și cu începutul celui de-al patrulea capitol (capitolul "Grădina de vară") În versiunea "Sirinovskaya", avea următoarea formă: "Prozaic, singuratic, potecile Grădinii de vară alergau înainte și înapoi; traversând aceste spații, din când în când un pieton înnorat își grăbea pasul, pentru a se pierde în cele din urmă în golul deznădăjduit: Câmpul lui Marte nu poate fi depășit în cinci minute! În ediția de la Berlin, sensul acestui pasaj, care este suficient de clar, este grav încălcat: "Un pieton înnorat își grăbea ocazional pașii - pentru a se pierde complet: Câmpul lui Marte nu poate fi depășit în cinci minute" (Partea I, p) Se dovedește că "pietonul înnorat" "își grăbea pasul", se grăbea să se piardă, în timp ce în realitate Bely nu se străduia cu greu pentru un astfel de sens Romanul este despre spații metafizice care înconjoară o persoană din toate părțile; ele se pot extinde fie la dimensiunea universului, fie se pot micșora la dimensiunea Câmpului lui Marte, dar sunt dăunătoare oamenilor Cu toate acestea, persoana însăși nu se grăbește deloc să "se piardă" în ei; voința sa subiectivă nu joacă un rol în acest caz În

ediția de la Berlin, scenele care înfățișează întoarcerea lui Dudkin la podul lui noaptea, unde îl așteaptă vârcolacul Shish-narfne, au fost grav avariate Aici Dudkin a intrat la intrare și a alergat spre palier Privind în jos cu groază, a văzut cum "Makhmudka îi șoptește unui domn cu o înfățișare obișnuită, într-o pălărie melon naturală, cu o față orientală cu nasul cârlig" (Partea a II-a,) Ce este acest "ghiveci natural"? Este posibilă o pălărie melon "nenaturală" sau "nenaturală"? Acest cuvânt nu a fost în textul "Sirinovsky" și nu a apărut nicio confuzie aici Apoi are loc o întâlnire cu Pishnarfne, care intră într-o conversație cu Dudkin: Aplicații "-" Scuză-mă, ești Andrei Andreevici Gorelsky? " Nu, eu sunt Alexander Ivanovich Dudkin " Da , cu un pașaport fals " Alexandru Ivanovici se cutremură: trăia într-adevăr cu un pașaport fals, dar numele său, patronimul și numele de familie erau: Alexei Alekseevich Pogorelsky, nu Andrey Andreevich Gorelsky În ediția de la Berlin, acest pasaj simplu îmbracă trăsăturile unui răsucitor de limbi de neînțeles: "-" Andrei Andreevici Gorelsky? - "Nu, Alexander Ivanovich Dudkin - "Da, dar conform pașaportului " Alexandru Ivanovici se cutremură; a trăit cu un pașaport fals; nume, patronimic și prenume; Alexei Alekseich Pogorelsky, nu Andrei Andreevici" (Partea a II-a, p) Aici s-au amestecat numele adevărate și conspirative ale lui Dudkin (pentru că, conform pașaportului său, el este Dudkin) Mai departe, subiectul Petersburgului intră în conversație; Shishnarfne declară: " totuși, patria mea este Shemakha: și locuiesc în Finlanda: clima din Sankt Petersburg, mărturisesc, îmi este dăunătoare" În ediția de la Berlin, această frază este distorsionată până la punctul în care și-a pierdut orice semnificație: "Totuși, patria mea este Shemakha; climatul este rău pentru mine" (Partea a II-a, p) Care este clima? Clima din Shamakhi Evident nu; dar în acest caz se pune întrebarea, cum poate fi dăunătoare clima în general? Conversația se îndreaptă apoi către problema "lumii umbrei" și a naturii "umbrei" Shishnarfne afirmă: "Umbra nici măcar nu este un papuan; biologia umbrelor nu a fost încă studiată; de aceea - nu te ciocni niciodată de o umbră: nu vei înțelege cerințele acesteia; la Sankt Petersburg, te intră cu bacili de tot felul de boli, înghițiți cu apa de la robinet în sine "Gândul obișnuit al lui Bely despre Sankt Petersburg ca o obsesie diabolică și capitala lumii umbre El capătă un sens complet neclar în ediția de la Berlin: "Biologia umbrei nu a fost încă studiată; nu vei înțelege cerințele ei; intra prin bacili, inghitit cu apa de la robinet " (Partea a II-a, p) Cine intră în bacili - umbra sau biologia umbrei? Dar acum atacul delirului a trecut, vârcolacul a dispărut Dudkin a rămas singur Bely scrie ("Ediția lui Sirinov"): "Alexander Ivanovici, odihnindu-se de crize de delir, a visat cât de sus s-a înălțat deasupra brumei senzuale a lumii" În ediția de la Berlin, comprimând textul la limită, el lipsește această frază de sensul ei: "Alexander Ivanovich, odihnindu-se de delir, visa să se ridice deasupra unei brume senzuale" (Partea a II-a, p) El face același lucru și descrie calea pe care o face Călărețul de Bronz în drum spre casa lui Dudkin În ediția "Sirinovsky" În publicarea lui Nikitinskie Subbotniks ( ), această frază pare cu totul absurdă: "Biologia viselor nu a fost încă studiată; Nu veți înțelege cerințele ei, ea intră cu baschills, înghițită cu apă de la robinet "(Partea I, p) Se spune clar că biologia "intră" L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" a existat o asemenea comparație (nu în totalitate, totuși, reușită): "gura calului a izbucnit într-un necheat asurzitor, care amintește de fluierele unei locomotive" În ediția de la Berlin, nechezatul este înlocuit cu râsul, iar comparația capătă un caracter incredibil: "răsul de cai răsuna, amintind de fluierul unei

locomotive" (Partea a II-a, p) Și tot acest pasaj strălucitor, colorat, orientat deschis către Pușkin și parțial către Gogol, devine o enumerare uscată și fără chip (mai mult, cu o greșeală absurdă - în loc de "cai care se apropie, pufnind, feriți de groază" atât în ediția de la Berlin, cât și în ediția Nikitinskie subbotniks a devenit: "caii, pufnind, zdrăngănau") Unul dintre trucurile preferate ale lui Bely atunci când scurta un text a fost să arunce un cuvânt (sau o parte dintr-o frază), fie pentru a-l înlocui cu o elipsă, fie pentru a nu-l înlocui cu nimic; în ambele cazuri se formează un gol semantic Indicativ în acest sens este capitolul "Kont-Kont-Kont!" în capitolul trei Așadar, în ediția de la Berlin citim: "Și o aparență de prietenie a apărut pentru desert: și uneori le-a devenit păcat să întrerupă conversația, de parcă amândoi le-ar fi teamă că fiecare dintre ei este singur unul cu celălalt " (Partea I, p) Au fost emise cuvintele "a semnat cu severitate execuția" În același loc, tatăl își amintește cum l-a învățat odată pe fiul său: "Stelele, Kolenka, sunt departe: de cea mai apropiată - o grindă merge la pământ pentru mai mult de două " (Partea I, p) Cuvântul "an" este lansat Și din nou în același loc: "Tatăl a ajuns cu adevărat la concluzia că sângele lui era un ticălos?" (Partea I, pp -) A fost "sânge din sângele său", după cum senatorul nu crede despre sine, ci despre fiul său În capitolul șapte, în scena întâlnirii dintre Nikolai Apollonovich și locotenentul Lihutin de pe Nevsky Prospekt, Likhutin aruncă fraza: "Nu am alergat după tine ca să vorbim despre un fel de gât" (Partea a II-a, p) Dar chiar înainte de asta, nu s-a spus niciun cuvânt despre gât, pentru că paragraful cu mențiunea acestuia s-a dovedit a fi complet aruncat Și există multe astfel de cazuri în ediția de la Berlin din Petersburg Prin urmare, părerea despre această ediție ca exemplară, făcută "cu gust profund" și "expunere fină", ar trebui recunoscută ca intenabilă O altă idee, exprimată și în legătură cu ediția de la Berlin a romanului, ar trebui recunoscută și ea ca insuportabilă - că Bely a făcut o reducere a textului, presupus doar în scopuri oportuniste, pentru a-și arăta "loialitatea" față de regimul sovietic Un astfel de "punct de vedere" îl găsim în cartea sus-menționată a lui N Valentinov Valentinov N Doi ani cu simboliștii, p - Adevărat, aici N Valentinov recunoaște că "la momentul scrierii acestor rânduri" nu avea în mâini prima ediție a Petersburgului și trebuia să se bazeze doar pe memorie Datorită numai acestei rezerve involuntare, o declarație aparent responsabilă devine o declarație iresponsabilă La urma urmei, vorbim despre compararea textelor, cum se poate baza pe memorie aici? N Valentinov nu cunoștea cartea lui Ivanov-Razumnik "Vârfurile"; a folosit citate din ea, dar le-a citat din cartea lui K Mochulsky (asta se vede din textul memoriilor sale) Aplicații IZVOARE LITERARE ŞI ISTORICE ALE PETERSBURG În bâte de fum verde de vitriol, rupând și zdrobind treptele, Călărețul de Bronz care a galopat aici se ridică cu tunete și vuiet la podul unei case umede din Petersburg, pe linia a -a a insulei Vasilyevsky Și-a părăsit locul din Piața Senatului și s-a dus la teroristul Alexander Ivanovich Dudkin, care locuiește aici într-o casă sigură A căzut în genunchi în fața călărețului Dudkin, i-a spus că îl așteaptă, l-a numit "profesor" Și-a amintit de mitul Călărețului de Bronz care urmărea noaptea pe străzile unui oraș pe un om de rând sărac și și-a dat seama că această poezie era destinată să continue - acum, în aceste zile, în secolul al XX-lea Evident, un tablou fantastic, în spatele căruia, însă, simțim un profund sens alegoric Dar acesta nu este genul de fantezie ale cărui particularități au fost observate de Dostoievski în binecunoscuta sa recenzie a Regina de pică a lui Pușkin Natura duală a

scenei principale a acestei povești a fost bine surprinsă de cititori "Pușkin, care ne-a oferit aproape toate formele de artă", spune Dostoievski, "a scris Regina de pică, este culmea artei fantastice Și tu crezi că Hermann a avut într-adevăr o viziune, și a fost tocmai în concordanță cu viziunea lui asupra lumii, dar între timp la sfârșitul povestirii, adică după ce o citești, nu știi cum să te decizi dacă această viziune a ieșit din viziunea lui Hermann natura, sau dacă el este cu adevărat unul dintre cei care au intrat în contact cu o altă lume Aceasta este artă!" Imaginației înflăcărate a eroului i s-a părut că bătrâna contesă l-a vizitat după moartea sa și i-a dezvăluit secretul cărții (un fapt real), dar noi, cititorii, suntem gata să vedem aici capacitatea lui de a intra în contact cu alte lumești putere - acesta este gândul lui Dostoievski Importanța acestei remarci este evidentă din faptul că lui Pușkin chiar nu-i pasă deloc de modul în care scena descrisă va fi percepută de către cititor - ca delirul lui Hermann sau ca un fenomen de altă lume Vizita contesei decedate este descrisă de parcă ar fi avut loc efectiv Nici un indiciu că a fost o viziune Albul pare să acționeze exact în același mod Nu putem să-l credem când scrie despre cum Călărețul de Bronz, părăsind stânca, a mers în galop spre casa în care locuiește Dudkin, a descălecat de pe cal și, sub înfățișarea unui uriaș roșu aramiu, a urcat la podul lui, cum nu putem crede că defuncta contesa Un susținător al platformei SR de Stânga, Ivanov-Razumnik, desigur, nu putea fi un aliat al menșevicului N Valentinov, care credea că "tremurarea" criticii lui Bely la adresa Occidentului "este vizibilă mai ales în zilele noastre" (p) Dar în raport cu ediția de la Berlin de la Petersburg, acestea au coincis: Ivanov-Razumnik din dorința de a-l face pe Bely suporterul său, N Valentinov din lipsa de dorință de a înțelege (și, cel mai important, de a ierta) întoarcerea lui Bely în patria sa în Dostoievski F M Scrisori M , , vol IV, p L, K Dolgopolov Roman A Bely ((Petersburg " vizitat de fapt de Hermann Dar această neîncredere nu ne împiedică să fim impregnați de sensul alegoric al scenei, nu subminează credința că Bely spune aici lucruri foarte semnificative, legate direct de ideea și conținutul operei Mai mult, se folosește un model gata făcut: incredibilul este descris ca fiind obișnuit; este folosită și o construcție a parcelei gata făcută, împrumutată din Călărețul de bronz, unde nebunia eroului (Eugene) este deja dezvăluită printr-o scenă fantastică de urmărire Alegoria ca alegorie este respinsă de Bely, locul ei este luat de alegorie, înțeleasă ca o generalizare simbolică La ianuarie , el a scris într-o scrisoare către M S Shaginyan: " când scriu, vreau să semnalez că imaginile mele au o căptușeală ezoteric " Adevărat, lui Evgeny i se pare că "un idol" pe un cal de bronz" reacționează la protestul și amenințările sale, care se cufundă în frică, în primul rând, el însuși Și faptul că toate acestea i se par cel care formează baza invizibilă a plauzibilității scenei În "Petersburg" problema se complică de faptul că nimănui nu i se pare nimic aici, Călărețul de Bronz galopează singur în jurul orașului, care o depășește chiar și "Regina de pică" în fantasticitate, unde putem presupune din cele ce urmează că Hermann își pierduse deja mințile până la momentul "vizitei" defunctei contese Dar Bely nu scrie un roman fantastic, deși sarcina pe care și-a propus-o i-a cerut să extindă radical atât sfera reprezentării, cât și a mijloacelor poetice Pur și simplu șterge granițele dintre real și ireal, dintre trecut și prezent, dintre realitate și imaginație El mizează pe legătura generală dintre evenimentele descrise în roman și evenimente destul de "reale", pe care le întărește doar cu scene fantastice Pentru el nu există nici moarte,

nici naștere în sensul general acceptat al acestor concepte Există doar un lanț nesfârșit de modificări circulare și reîncarnări universale Momentele și punctele de intersecție reciprocă dau naștere unor fenomene atât de ciudate și aparent imposibile în orice lucrare nefantastică, precum Călărețul de bronz în galop pe străzile din Sankt Petersburg în zilele octombrie Și aici, printre predecesorii lui Bely, nu mai trebuie numit Pușkin, ci Gogol și Dostoievski (și, parțial, E Poe) "Nevsky Prospekt", "Nasul", "Însemnările unui nebun", "Pletonul" (cu scena finală) și, pe de altă parte, "Dublul", "Demonii", "Frații Karamazov" - asta este despre Novy Mir, , Kg , p De aceea N Berdyaev a văzut în romanul lui Bely doar latura "astrală" și a considerat predecesorul direct al lui Bely E -T -A Hoffmann, "în a cărui fantezie strălucitoare au fost încălcate și toate fațetele și toate planurile au fost amestecate, totul s-a mișcat și s-a transformat în altceva" (Berdyaev N Roman Astral - În cartea sa: Criza artei, M , , p) De fapt, poetica "Petersburgului" nu are nimic în comun nici cu poetica lui Hoffmann, nici cu poetica lui E Poe; fantasticul de aici este o sferă de manifestare a ideologicului, ceea ce îl face pe Bely mai asemănător cu Gogol și Dostoievski Aplicații informații pe care s-a bazat Bely în scenele fantastice din Petersburg Irealul, care însă decurge din legătura generală a evenimentelor descrise în roman și capătă astfel sensul și caracterul celei mai înalte* realități artistice - acesta este principalul dispozitiv la care recurge Bely în acest roman Eroii săi s-au simțit complet la mila forțelor care guvernează mișcarea vieții și care, potrivit lui Bely, au un caracter misterios și de necunoscut, s-au simțit atrași în vârtejul vieții atât istorice, cât și naturale Nici eroii lui Gogol, nici eroii lui Dostoievski nu au simțit încă această legătură în întregime, printre care se găsesc prototipuri deosebite ale "Petersburgului" Așadar, trăsăturile atât ale lui Poprishchin ("Notele unui nebun"), cât și ale lui Golyadkin ("Dublul") sunt clar vizibile sub forma locotenentului Likhutin Fiul senatorului Nikolai Apollonovich poate fi comparat cu Raskolnikov, dar conversația sa de noapte într-o tavernă cu detectivul Morkovin amintește de conversația corespunzătoare dintre Raskolnikov și anchetatorul Porfiri Petrovici Ambii eroi au fost expuși și în ambele cazuri ia naștere o atmosferă de provocare (cu Dostoievski se ascunde, cu Bely este evident) Dar la Bely Morkovin, el îl târă pe Nikolai Apollonovich într-un restaurant, în care tocmai a intrat Petru I, fără nume, dar ușor de recunoscut, însoțit de un marinar olandez Și apoi, pe tot parcursul conversației, acești doi martori îl urmăresc cu atenție pe Morkovin și însoțitorul său Și imediat conversația și întreaga scenă sunt transferate într-un alt plan - condiționat simbolic și "providențial", în ciuda faptului că autenticitatea realistă în descrierea vieții de noapte a restaurantului insulei este profundă și minuțioasă în sine Peter ascultă cu atenție conversația vecinilor săi involuntar El nu ia parte la ea, dar se simte că adevăratul proprietar aici este el El nu ia nicio măsură pentru că, evident, potrivit autorului, evenimentele se mișcă într-o direcție "naturală" (adică, în sensul cel mai înalt, nefiresc) (provocarea se dezvoltă mai departe, dar el, Petru, a dat odată terenul aceasta cu activitatea sa, așezat "în mlaștină" "acesta nu este un oraș rusesc") Istoria este presărată cu ficțiune, realitatea cu fantezie monstruoasă, o scenă realistă și autentică este iluminată de o lumină "de altă lume" Un alt împrumut la fel de evident de la Dostoievski este conversația de noapte a lui Dudkin cu vârcolacul Shishnarfne Această conversație reproduce acea conversație îngrozitoare de noapte pe care Ivan Karamazov o are cu

dublu-diavolul său din Frații Karamazov În ciuda naturii neobișnuite a situației și a complexității sarcinii pur artistice (pentru a te asigura că diavolul nu este amuzant, că el este diavolul, adică, conform lui Dostoievski, întruchiparea părții întunecate a sufletului uman, că el este un adevărat dublu al inteligentului și exaltatului Ivan și că, în cele din urmă, conversația lor a fost o conversație, și nu o grămadă delirante de absurdități), cu toate acestea, Dostoievski nu s-a abătut cu nimic de la o plauzibilitate completă Nu există nimic neobișnuit în scena conversației (cu excepția, L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" desigur, scena în sine) Există o tragedie care se limitează la deznădejde, dar aceasta este tragedia, după Dostoievski, a existenței reale pământești a unei persoane, aceasta este tragedia adevăratei dualități pământești a sufletului uman Rolul lui Ivan în Bely este jucat de teroristul Dudkin, iar rolul dublu-diavolului său este vârcolacul Shishnarfne, "tânărul persan", așa cum este evaluat în casa Lippanchenko (Amintiți-vă că în Dostoievski diavolul îi apare lui Ivan și sub forma obișnuită a unui proprietar de pământ "clasa de mijloc") Există și alte asemănări între scena lui Dostoievski și scena lui Bely (de exemplu, vorbăreața diavolului, consecințele catastrofale ale unei conversații care se încheie în ambele romane cu nebunia personajelor etc) Cu toate acestea, diferențele sunt mult mai importante pentru noi decât coincidențele Mult îl unește pe Bely cu Dostoievski, dar multe îi desparte Diavolul din romanul lui Bely este un simbol; lumea din care a venit, care are propria ei ierarhie, propriile pașapoarte și chiar înregistrarea, căci Bely există în realitate Această lume este formată din spații imense, "conectate cu spațiile noastre la un punct de contact matematic", așa cum se spune în capitolul al șaselea din "Petersburg" Aceasta este a patra dimensiune - abisul, regatul lui Saturn, unde Dudkin a fost dus de demoni și de unde s-a întors după ce a trecut de "visul" (a visat că a zburat spre sabatul vrăjitoarelor) Scena apariției Călărețului de Bronz pe străzile capitalei completează alegoricitatea simbolică a tabloului: "avea o adâncime verzuie în ochi; muşchii braţelor metalice - îndreptaţi, încordaţi; iar coroana de aramă se repezi; copite s-au rupt pe pavajul cailor, pe iute, pe arcuri orbitoare; gura calului a izbucnit într-un necheat asurzitor, amintind de fluierele unei locomotive; aburii grosi din nări stropeau strada cu apă ușoară clocotită; caii care se apropiau, pufnind, se clătinau de groază; iar trecătorii au închis ochii de groază Acesta este poemul lui Pușkin, citit prin prisma Apocalipsei Călărețul din romanul lui Bely zboară pe străzile și liniile insulei Vasilyevsky pentru a-l informa pe teroristul Dudkin că istoria omenirii a ajuns într-o fundătură "Nimic: mori, ai răbdare ", îi spune el cuvinte ciudate Teroarea și distrugerea nu vor da o cale de ieșire din acest impas istoric, la fel cum nici urmărirea schemei de viață raționaliste uscate a Occidentului burghez nu o va da Despre asta vorbește Călărețul, atât prin apariția sa pe străzile din Sankt Petersburg în octombrie , cât și prin vizita la Dudkin, cât și prin conversația cu el Momentul și "punctul matematic de contact" al spațiilor lumii "cu spațiile noastre" se dovedește a fi în romanul lui Bely "protagonista" lui - orașul Petersburg, ca un Ianus cu două fețe, întorcându-se către cititor (real, beton), apoi o altă față (ireală, fantomatică) El este adus aproape în timp, în istoria sa pământească, de linia fatală care desparte lumea pământească de lume, această lume de acea lume Așa cum Petru este chemat să rupă vălul timpului, tot așa și Petersburg este chemat să rupă restricțiile spațiale, atingând o parte a vieții pământești, iar cealaltă parte -

viața universală, cosmică Aplicații Ca și în camera lui Raskolnikov, ușa camerei lui Dudkin duce direct de pe palier; nu există față sau orice altceva care să-l înlocuiască În ambele cazuri, ușa se deschide imediat spre exterior (spre scări, spre stradă, spre spațiu), "despărțirea" care separă locuința de lumea exterioară este instabilă și condiționată Nu există "tranziții", "medieri" În Gogol, și mai ales în Dostoievski, o persoană a început deja să se piardă pe sine, a început să dizolve unicitatea "Eului" său în mediu, trăiește deja prin interesele și instinctele acestuia Viața în care trăiește Raskolnikov este viața străzii, a orașului, a întregii omeniri, despărțite doar condiționat de pereții unei încăperi care nu are front Procesul de dizolvare a unei persoane în exterior este continuat în "Petersburg" Dar cu Bely, nu doar strada și nu doar orașul "capturează" o persoană, ci spațiile lumii Omul nu mai este prizonierul unei camere, străzii sau orașului, el este prizonierul lumii, al spațiului, un cetățean al universului Bely scrie despre Dudkin: "În mijlocul celor patru pereți reciproc perpendiculari, el se părea în spații un prizonier capturat, cu excepția cazului în care prizonierul capturat simte libertate mai mult decât oricine altcineva, cu excepția cazului în care acest decalaj înghesuit de pereți este egal ca volum cu cel al întregul spațiu al lumii " Bely își percepe predecesorii destul de rațional În ciuda aparentei confuzii a descrierilor și a stilului mistic ornamentat, Petersburg este o lucrare în care fiecare detaliu este gândit și luat în considerare Bely folosește din abundență tehnicile atât ale lui Gogol, cât și ale lui Dostoievski, dar de fiecare dată el traduce conversația într-un plan care îi permite să-și creeze propriul stil de narațiune, special În momentul în care "Petersburg" a fost creat, el era ferm stabilit în ideea că "perioada Petersburg" a istoriei Rusiei era aproape de finalizare Prin urmare, alege poemul lui Pușkin ca "suport semantic": în Călărețul de bronz, Pușkin a descris această perioadă în toată splendoarea ei exterioară, dar aici a arătat și o contradicție ascunsă pentru un timp între monarh, personificând statul, și omul de Jos; "un conducător puternic al sorții" și un om de rând discret - o contradicție care, potrivit lui Bely, amenința să explodeze și să zdruncine toate fundațiile În ambele cazuri, Pușkin pentru Bely stă la originile înțelegerii perioadei Petersburg ca o perioadă specifică, cu propria strălucire și propriile sale contradicții Albul, după cum i se pare, este prezent la finalizarea ei; se consideră ultimul cântăreț al temei Petersburg și primul istoric al perioadei Petersburg Urmează o nouă perioadă La urma urmei, romanul a fost scris în anii în care lumea se pregătea "convulsiv" (cum spunea Blok) pentru un război care era destinat să cuprindă toate principalele țări europene și să culmineze cu o revoluție Bely simte și înțelege natura răsturnărilor iminente Această tensiune este revărsată pe toate paginile romanului său m Cuvintele lui Herzen Vezi Herzen A I Sobr op În vol M , , v , p L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" Dar Bely nu se limitează la a introduce pur și simplu personajul lui Pușkin în prezent, plasându-l în condiții neobișnuite și observându-și comportamentul într-un mediu diferit Este important pentru el nu numai să dezvăluie natura conceptului istoric al poemului lui Pușkin, ci să o extindă în timp El oarecum desfășoară mingea, aducând evoluția personajelor și "situația" Călărețului de bronz la începutul secolului, transformând inevitabil poemul lui Pușkin, dezvăluind potențialul (după cum i se pare) esența personajelor sale El caută să-și clarifice înțelegerea și percepția personală asupra timpului în care el, Bely, trăiește, dar care, în opinia sa, este sfârșitul erei începute de

reformele lui Petru Complotul "Petersburg" se dezvoltă în mai multe direcții în același timp Pe de o parte, aceasta este povestea senatorului Apollo Apollonovich Ableukhov, care este asasinat; pe de altă parte, este povestea lui Dudkin, care descoperă trădarea chiar în inima partidului terorist Între aceste două rânduri ale romanului, șirul lui Nikolai Apollonovici șerpuiește sinuos El este figura centrală a operei; este în centrul tuturor ramificațiilor sale intriga Dar, ca imagine artistică, este lipsită de semnificație independentă Spre deosebire de restul personajelor din roman, el nu trăiește singur; lumina pe care o emite este lumină reflectată Este fiul unui senator și prieten de universitate al unui terorist Rudenia spirituală a lui Nikolai Apollonovich cu tatăl său este subliniată de Bely la fel de persistent ca relațiile sale de prietenie cu Dudkin El poartă în sine ideea de distrugere și frica de violență și dorința de a acționa și flacără spirituală El simte (și Bely subliniază cu tărie acest lucru) cea mai profundă rudenie spirituală cu tatăl său, dar el este cel care trebuie să pună bomba asupra tatălui său El este impulsiv și indecis; leneș și leneș; disperat și laș Dualitatea naturii sale și a poziției sale în societate este subliniată de aspectul său: este și urât și frumos în același timp El face aceeași impresie ambivalentă celor din jur El evoluează alternativ fie în pereche cu Dudkin, apoi în pereche cu tatăl său, apoi în pereche cu Sofia Petrovna, apoi în pereche cu soțul ei Aceștia sunt toți oameni diferiți și, comunicând cu fiecare dintre ei, el dezvăluie o parte a caracterului său Scopul său în roman este de a conecta pe toată lumea cu toată lumea Dar, comunicând cu toată lumea, nu are un limbaj comun cu nimeni El este cu toată lumea și nu este cu nimeni Această caracterizare a eroului romanului este direct legată de esența socială a imaginii fiului senatorial Nikolai Apollonovich este un fel de continuare în noile condiții ale deja familiarului nouă Peter Daryalsky, eroul romanului "Porumbelul de argint" După ce a pierit ca "populist" eșuat, este reînviat la o nouă viață de terorist, dar și eșuat Adevărat, dacă în ipostaza lui Daryalsky ciocnirea și lupta dintre principii contradictorii este încă în mare parte abstractă, în imaginea tânărului Ableukhov aceste trăsături sunt deja proiectate direct pe planul istoriei reale, evidențiind aspectele sale cele mai semnificative - Aplicații Ableukhovskaya (adică Pob³onostsəvsko-Lfontevskaya) și Dudkinskaya (adică terorist) Foarte sever și cu accent pe această dualitate, Bely vorbește despre generația sa în articole din aceeași perioadă în care au fost scrise ambele romane Își creează un tip psihologic de personalitate, pe care o dezvoltă, în opinia sa, la începutul secolului Aprecierile date de Bely duc direct la Porumbelul de Argint, si mai ales la Petersburg "Am uitat să zburăm: ne gândim mult, mergem din greu, nu avem isprăvi, iar ritmul vieții noastre se estompează: avem nevoie de ușurința simplității și a sănătății divine, atunci vom găsi curajul să ne cântăm viața noi nu suntem deloc noi, ci umbrele cuiva" ( ) Îl invidiază pe omul antic, care "era întreg, armonios, ritmat; nu a fost niciodată copleșită de varietatea formelor de viață; el însuși era propria lui formă Unde este acum întregul vieții, ce este? ( ) Integritatea a dispărut din viața generației sale, crede Bely Tendințele reciproc exclusive ale dezvoltării vieții l-au descompus O persoană este înfundată în contradicții, ca într-o mlaștină: "Niciodată până acum contradicțiile conștiinței nu au întâlnit o asemenea ascuțime în sufletul unei persoane; Dualismul dintre conștiință și sentiment, contemplație și voință, personalitate și societate, știință și religie, moralitate și frumusețe nu a fost niciodată exprimat atât de clar" ( )

La fel ca contemporanii săi, Nikolai Apollonovich este ferm atras de rețeaua de contradicții care îi domină conștiința El, un om al secolului al XX-lea, nu le poate rezista; și chiar dacă atingem aspectele cele mai prețuite ale perspectivei lui Bely asupra lumii, el nu ar trebui, dacă vrea să rămână un indicator al timpului său, un intelectual, mai mult sau mai puțin falnic peste mulțimea filistină Bifurcația devine, după înțelegerea lui Bely, un destin nepromițător, dar de durată al omului modern Sentimentul se opune conștiinței, voința se opune contemplației - aceasta este în persoana individuală; revoluției i se opune contrarevoluția - asta e în țară; Orientului i se opune Occidentul - asta este în lume Așa se creează în roman un sistem unitar de confruntări, care se dezvoltă într-o singură construcție a lumii, o luptă secretă și evidentă a tendințelor opuse, în puterea căreia se află acum rasa umană În aceasta ar trebui să vedem originile și sensul catastrofei mondiale, care este obiectul imaginii din "Petersburg" Acest roman, în conținutul său, este o tragedie care vorbește despre încălcarea tuturor tipurilor de echilibru în lume - individual-psihologic, socio-politic, social, național etc Treptat, de-a lungul deceniilor (și poate secolelor), contradicțiile care s-au acumulat acum, în secolul XX, au apărut Locul "rupturii de țesut" a fost Rusia Nefiind nici Occident, nici Orient, dar fiind și Occident și Orient, Rusia a fost plasată de istorie în centrul mișcării mondiale progresiste, în pragul a două care s-au dezvoltat de-a lungul istoriei Arabescuri, p , , L K Dolgopolov, Roman A, Bely "Petersburg" liniile umanităţii vieţii politice şi sociale Ei l-au rupt, au intrat în carne și sânge ale organismului său de stat și în carnea și sângele indivizilor care îl locuiesc Fenomenele în forma lor "pură" au dispărut din viață Fiecare fenomen ascunde simultan în sine atât esența, cât și ceea ce o neagă (antiesența), adică tot o entitate, la fel de semnificativă, dar de o calitate opusă Lumea se ridică din paginile "Petersburg" sub forma unui haos gata să se dezintegreze în cele din urmă, unde nu există un singur fenomen care să fie egal cu el însuși Și, în același timp, Bely încearcă să vadă conexiuni între fenomene opuse, extreme Extremele în expresia lor finală converg - acesta este gândul lui preferat Astfel, civilizația burgheză învechită a Occidentului se găsește în ceva important, identic cu viața stagnantă a Orientului, cu dominația ei a "ordinii", așa cum Vl Solovyov Această identitate, potrivit lui Bely, se manifestă clar în acele condiții de viață și structura statală care au început să fie plantate în Rusia în "perioada Petersburg" a istoriei sale Orașul Petersburg a devenit expresia acestei identități fatale Aparenta ilogicitate a procesului istoric mondial dezvăluie propria sa logică ascunsă: este logica unei identități atotcomune, adică o fundătură și deznădejde Aici, după părerile idealiste ale lui Bely, se dezvăluie sensul provocării pe care istoria a provocat-o omenirii necunoscute: sub redingotele europene ale tinerei generații, chemată acum să vindece lumea, curge sângele "estic"; sub acoperirea "ordinei" instinctele distructive sunt pe cale să se stabilizeze și sunt pe cale să izbucnească Europa este adusă la ruină de proprii fii, ferm infectați de Est: ucigașul lui Apollo Apollonovich trebuie să fie propriul său fiu Nikolai Apollonovich Dar chiar dacă explozia nu are loc, moartea Europei este încă o concluzie ieșită dinainte: este în menținerea neschimbată a ordinii de viață existente Vocea unui strămoș îndepărtat, care în concepția complexă a lui Bely este în același timp vocea istoriei, îi explică lui Nikolai Apollonovich scopul ascuns al procesului istoric mondial: "în loc de Kant, trebuie să existe Vezi articolul său "The World of East and West"

( ), în care Vl Solovyov contrastează aceste două concepte, considerând că, dacă "Occidentul" în activitățile sale pornește de la ideea generală de "progres", atunci "Estul" își bazează funcțiile vitale pe ideea de "ordine" Progresul în înțelegerea Vl Solovyov este mișcare, schimbare, îmbunătățire; ordinea, dimpotrivă, este o expresie a inerției, stagnării, imobilității, uniformității Potrivit lui Vl Solovyov, Rusia Scopul său în istoria lumii este de a reconcilia lumea Orientului cu lumea Occidentului, de a îmbina "progresul" și "ordinea" Bely nu a împărtășit acest concept, pentru el lumea Orientului și lumea Occidentului nu sunt doar ostile una față de cealaltă, ci și față de Rusia, a cărei sarcină, în opinia sa, este să iasă din influența ambelor Dar în însăși caracterizarea începuturilor "răsăritene" ale vieții, Bely se bazează în multe privințe pe Vl Solovyov Aplicații Bulevard"; "în loc de valoare - numerotare: după case, etaje și încăperi de secole"; "în loc de un nou sistem: circulația cetățenilor din Prospekt este uniformă, directă" Și vocea conchide: "nu distrugerea Europei - imuabilitatea ei": "așa este afacerea mongolă" Moartea Europei, crede Bely, constă în păstrarea sistemului burghez existent, care inevitabil degenerează într-o reglementare și predestinare universală a tuturor funcțiilor vitale Și aceasta va fi moartea spiritului ei, impulsurile și ascensiunile de gândire Totul este contabilizat și reglementat Dezvoltarea naturală a civilizației burgheze însăși va duce Europa la stagnare, care va marca dispariția ei ca organism creator, pierzându-și capacitatea de a crea noi forme de viață Orientul pare să se unească cu Occidentul, vine epoca unei singure "ordine" mondiale Contabilitatea și reglementările îl îngrozesc pe Bely la fel de mult ca anarhia și terorismul Și ici și colo vede negația, nihilismul, "Nimicul Universal" În percepția sa abstractă și subiectiv-mistică a istoriei reale, el reduce toată diversitatea realității la aceste două sfere, care, în opinia sa, sunt singurele sfere reale de manifestare a forțelor istorice Pe lângă ei, nu vede nimic, dar îi privește cu adevărată groază Aluziile conținute în roman despre un anumit deznodământ care poate fi găsit pe calea autoperfecționării (despre care vom discuta mai târziu) nu sunt foarte ponderale și nu au o semnificație decisivă în conceptul general al romanului Culoarea sa generală este subliniată de două figuri care stau de ambele părți ale personajului principal - figura tatălui, senatorul Ableukhov și figura teroristului Dudkin În articolele despre "Petersburg", s-a remarcat că, în imaginea lui Ableukhov, Bely concentrează trăsăturile mai multor oameni cunoscuți pentru retrograde lor, atât istorice (K Leontiev, V K Pleve, K P Pobedonostsev) cât și literare (Karenin din roman) de L Tolstoi "Anna Karenina") În centrul activităților lui Ableukhov în calitate de șef al instituției simbolice, care este destul de ușor asociată cu activitățile lui Pobedonostsev ca procuror șef al sinodului, se află cererea lui Konstantin Leontiev, unul dintre cei mai recționari publiciști ruși de la sfârșitul secolului al XIX-lea, de a " îngheață" Rusia încă o sută de ani Imaginile de gheață, zăpadă, o câmpie înghețată, spații înzăpezite, pereți albi, înzăpeziți ai biroului nu îl înconjoară întâmplător pe Ableukhov El este o forță de stat, amortizantă; și el este invizibil; puterea lui este puterea circularului, căruia îi este supus totul El este reprezentat de Alb sub forma unei păsări de liliac mohorât, care își întinde aripile peste o țară liniștită Și de mai multe ori mai târziu, Bely va repeta această imagine ("un liliac, care, urcă, - amenințat dureros, amenințător și rece, a țipat " - așa că L, Ya Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" Dudkin îl va accepta;

"Liliacul nostru" este numele dat lui Ableukhov de către oficialii propriei instituții) În aceiași ani, Blok a lucrat intens la poemul "Răzbunare", care folosește același detaliu în caracterizarea lui Pobedonostsev - "aripile bufniței" întinse de Pobedonostsev peste țara liniștită Atât liliacul, cât și bufnița sunt un simbol al vieții de noapte, al întunericului și, pe de altă parte, al teribilității personale, al lipsei de față, al orbirii Acest detaliu nu este descoperirea lui Blok sau Bely: comparația lui Pobedonostsev cu o pasăre mohorâtă sau chiar cu un vampir a fost larg răspândită în societate, iar după moartea procurorului șef în , a devenit publică Nu exista niciun ziar în Rusia care să nu răspundă la moartea lui Pobedonostsev, iar aici, în corpurile democratice, a apărut imaginea unui liliac și a unei bufnițe De exemplu, ziarul Sovremennaya Spech în numărul său din martie a scris: "El a înțeles că ignoranța a milioane de oameni este cheia succesului lor, bufnițe de noapte, ciori de rău augur, foșnind cu aripi negre îngrozitor peste valea liniștită a morții " Ziarul "Sail" a afirmat direct: "În fața lui Pobedonostsev, vechea Rusia și-a îngropat prințul întunericului " Pobedonostsev a fost numit "Bătrânul Corb", cronind "amenințător" peste cuib, în ziarul "Nov" În ceea ce privește genealogia literară a imaginii unei păsări sumbre care își întinde aripile peste o țară nemărginită, se poate presupune că se întoarce la M E Saltykov-Shchedrin, autorul eseurilor "Semnele vremurilor" Într-una dintre ele ("Modernitatea îngățată"), Shchedrin, vorbind despre oameni limitați, dar cruzi și înfometați de putere, ridiculizându-și pretențiile de a avea un rol principal în viață și omnisciența lor, scrie despre un tip special de îngustime caracteristică acestor oameni - îngustimea mulțumită de sine, care i se pare înțelepciune; Această forță teribilă, spune Shchedrin, se distinge prin faptul că "se sparge cu forța în sfere inaccesibile pentru ea și caută să-și întindă aripile oriunde se aude suflarea vie " Există și alte puncte care îi apropie pe Ableukhov și Pobedonostsev: amândoi sunt adevărați consilieri secreti, amândoi sunt nefericiți în viața de familie și singuri Biografiile lor sunt apropiate (doar Bely îl face pe Ableukhov cu - ani mai tânăr decât Pobedonostsev) În același timp, cariera lor se termină: la octombrie , o bombă a explodat în apartamentul lui Ableukhov, care a pus capăt carierei sale, la octombrie a aceluiași an, Pobedonostsev și-a dat demisia Cu toate acestea, în apariția lui Ableukhov există o serie de trăsături care îl deosebesc de Pobedonostsev și îl apropie de alte figuri ale reacției ruse, să spunem Op conform cărții: Preobrazhensky I V Konstantin Petrovici Pobedonostsev, personalitatea și activitățile sale în viziunea contemporanilor morții sale SPb , , p , , Este posibil ca atât Bely, cât și Blok să fi folosit materialele extinse citate în această carte, deși Blok, în articolul său "Timelessness" (octombrie), a apelat la imaginea unei păsări de rău augur pentru a caracteriza în mod ironic reacția care a avut loc după înfrângerea revoluţiei Shchedrin N (M E Saltykov) Poli col op L , , t, VIII, p Cursivele mele, - L D Aplicații mâncăm cu Plehve El este străin de fanatismul religios de care Pobedonostsev era obsedat Își pune ideile în practică deschis, fără a se ascunde în spatele formulei Ortodoxiei dogmatice Și există o altă diferență importantă Pobedonostsev a condamnat sever Occidentul și cultura occidentală Democrațiile occidentale de-a lungul vieții au rămas pentru el personificarea constituționalismului și a parlamentarismului în viața publică, a egalitarismului și a libertății individuale în viața privată Dar el, un apologe înflăcărat și apărător al autocrației în formele ei tiranice, nu putea suporta nici cea mai

mică manifestare a aspirațiilor individuale și a independenței personale Dimpotrivă, senatorul Ableukhov, ca întruchipare a statalității ruse, corelat atât cu aspectul, cât și cu spiritul Sankt-Petersburgului, este orientat de Bely complet spre Occident Adevărat, el nu vede acolo ceea ce Pobedonostsev neagă El întruchipează cealaltă latură a vieții democrațiilor occidentale (burgheze!) - lipsă de suflet, prudență, îngustime spirituală Tocmai aceste trăsături caracterizează, potrivit lui Bely, atât formele externe ale ordinii de viață, cât și "organizarea" internă a personalității unei persoane în Occidentul modern Proprietatea principală a civilizației Occidentului, potrivit lui Bely, care se dovedește a fi, de asemenea, o proprietate a naturii lui Apollon Apollonovich, este natura măsurată și limitată a vieții, "dreptatea" aspirațiilor, dorința de a vedea spațiul comprimat, redus la oarecare figură geometrică Europa ca simbol al egalitarismului, ideilor de eliberare, umanismului educațional și tradițiilor democratice nu este luată în considerare de White El vede doar Europa în actualul ei stat burghez, ceea ce pentru el este o groază și un impas istoric Toate ideile umane și emancipatorii, ideile de libertate, egalitate și fraternitate au dispărut acum, au fost înlocuite de lipsa de suflet a civilizației, care a dislocat și a înlocuit cultura ramificată, vie și multifațetă odinioară europeană Așa era părerea nu numai a lui Bely la acea vreme, ci se întorcea, poate, la Dostoievski, la poziția pe care Ivan o lua în romanul "Frații Karamazov" într-o dispută cu Alioșa, care numea direct Europa "cimitir drag "în care toate ideile strălucitoare și speranțele din trecut Cuvintele lui Ivan aveau să fie citate de Bely în în ciclul de eseuri Pe trecător, unde spunea cuvinte la fel de lipsite de bucurie despre cultura occidentală, care era deja moartă, când pentru noi, rușii, dimineața zilei noastre de glorie, dimineața "Petersburg" , tocmai răsăritea Dar cu mult înainte de eseurile "Pe trecător", chiar în momentul unei reflecții intense asupra "Petersburgului", Bely a vorbit direct despre absența în Occidentul actual a unei adevărate culturi, înțeleasă ca crearea de valori spirituale, pe care cultura europeană a trecutului a devenit acum proprietatea conştiinţei patriarhale ruse În , i-a scris din străinătate lui M K Morozova: "Doamne, cât de mort străin Vezi: Bely A Pe trecere I Criza vieţii Pb , , p L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" pagini; nici un singur cuvânt inteligent, nici un singur impuls autentic Bani, bani, bani și calcul rece El crede că doar în Rusia acum cultura europeană din trecut poate fi cu adevărat acceptată și percepută: "Cultura Europei a fost inventată de ruși; in vest exista civilizatii; nu există o cultură occidentală în sensul nostru al cuvântului; o astfel de cultură la începutul ei există doar în Rusia Mă întorc în Rusia de zece ori mai mult rus " Asemenea vederi (cu o notă clară de tendințe slavofile) nu puteau, desigur, să nu influențeze "construirea lumii" generală care se contura la acea vreme în mintea lui Bely În aceeași scrisoare, el scrie: " buricul european al lumii nu se află deloc în Goethe, Nietzsche și alte luminate ale culturii: europeanului nu-i pasă de aceștia din urmă Goethe și Nietzsche au experiență în Rusia; sunt ai noștri, pentru că noi, rușii, suntem singurii europeni care caută, suferim, suferim; în Occident devin sănătoși în siguranță; pălăria roșie a domnului melon, scheletica doamnă scobitoare - aceștia sunt adevărații tragedii de cultură ai Occidentului pentru a afirma că dinții periați sunt mai buni decât cei neperiați, este util; dar când, pe baza acestei afirmații, cultul scobitorii este proclamat în sfidarea căutării adevărului suprem, se dorește să exclame: "Cuvintele curate

rostite de buzele nespălate sunt încă incomensurabile cu cuvintele murdare rostite de un porc spălat bot"; iar europeanul este un porc prea des spalat cu o scobitoare igienica in mana Și Kogen este o scobitoare, doar o scobitoare A trecut o lună de când totul în mine se revoltă la cuvântul "Europa" Mândria noastră este că nu suntem Europa, sau că doar noi suntem Europa adevărată? Judecăți similare sunt cuprinse în scrisorile lui Bely din străinătate către A M Kozhbatkiiu: "Ma întorc de zece ori mai mult rus; o relație de cinci luni cu europenii, cu acești călăi ambulanți ai vieții, m-a înfuriat foarte tare, noi, slavă Domnului, rușii nu suntem Europa; trebuie să-și țină sus de non-europenismul El a făcut, în mod fundamental, o regulă pentru el însuși peste tot, ca răspuns la "Europa" să arunce în ochi dizgrația europeană Cât de bun este Ierusalimul, cât de bună este Africa și cât de ticăloasă este Europa în Africa Europenii au stricat Cairo (în Tunisia încă se strică moderat) Europenii tratează sanctuarele din Ierusalim ca pe obiecte ale unui cinematograf; aici orice țăran rus pare mai cult decât un brângă englezesc cu sânii galbeni " Neafectat de civilizație, patriarhat - acesta este principalul lucru pe care Bely îl prețuiește El vede aceste calități atât la "țăranul rus", cât și la arabii "necivilizați" Cu privire la acestea din urmă, el exprimă judecăți curioase și importante într-o scrisoare către mama lui Blok, A A Kublitz-koy-Piottukh (aprilie): RSL, f , harta , unități creastă RGALI, f , op , unități creastă unsprezece Aplicații Europa Este necesar cel puțin o dată timp de câteva luni să stai în afara pământului european pentru a învăța cu adevărat și a înțelege multe Deci înainte, pentru noi au existat niște arabi decorativi, despre care toată lumea a încetat deja să se gândească dacă există Între timp, ei sunt; și sunt departe de splendoarea decorativă! Am locuit cu ei luni, ne-am cunoscut și ne-am îndrăgostit cu adevărat, din toată inima - m-am îndrăgostit de arabi până la punctul în care și acum, un an mai târziu, îmi amintesc de locurile minunate abandonate și spun în rânduri : Îmi voi scăpa trupul într-un fotoliu, voi bloca lumina cu mâinile, Și voi plânge pentru Levant " Ideea Rusiei patriarhale ca "adevărată Europă", moștenitoarea valorilor spirituale și tradițiilor culturale europene (acestea sunt văzute de Bely în "căutarea ultimului adevăr", adică, din nou, după Dostoievski, ca căutarea căilor de perfecționare individuală și de comuniune cu adevărul lui Hristos), care, la rândul său, îi apare ca un fel de substanță spirituală care se opune civilizației burgheze (externe, de afaceri și de afaceri), pătrunde în romanul său Era un fel aparte de slavofilism, format în condițiile excepționale ale realității ruse de la începutul secolului, când răsturnările sociale erau gata să se manifeste în toată puterea lor Înțelegând inevitabilitatea lor, Bely încă se teme de ei, iar pe această bază ideea perfecțiunii individuale (care l-a legat în mod obiectiv de L Tolstoi) și absolutizarea conștiinței patriarhale (și patriarhalitatea ca categorie de ființă), care este expresia şi revelarea unei unităţi ascunse, prind contur neafectate de civilizaţie popoarele, comunitatea lor "naturală" Această idee de solidaritate patriarhală a popoarelor a fost exprimată foarte clar de Bely într-o scrisoare către E K Medtner de la Ierusalim din aprilie : "Cei epuizați au gâfâit cu bucurie în Ierusalim Nicio civilizație (slavă Domnului!) și lucrurile moarte asociate cu ea Deodată au ajuns la Lutsk Dar când am intrat adânc în oraș am intrat în trecutul de o mie de ani Trăiește, trăiește, lumină, fabulos, de nespus, grozav, vine, Ierusalim galben-auriu strălucitor! Și de jur împrejur sunt munții albaștri Iudei, verdeață și flori roșii Este imposibil de înțeles de la Moscova cum miroase aici Să trăim aici în

loc de Grecia Astăzi stăm multă vreme în fața rămășițelor zidurilor de pe locul templului lui Solomon Salutare de la Asya Îmbrățișez Evreii de aici sunt frumoși Ura pentru Rusia! Lasă gunoiul mort al civilizației să piară " Bely a împrumutat din istoria reală linia centrală a romanului, care stă la baza intrigii sale, povestea tentativei de asasinat asupra senatorului Ableukhov IRLI, f , unitate creastă , ll vol - RSL, f , harta Și, ed creastă L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" Anii de pregătire și desfășurare ai primei revoluții ruse au fost plini de acte teroriste Teroarea individuală este poate cea mai frapantă trăsătură a istoriei Rusiei la sfârșitul secolului al XIX-lea Narodnicii au fost primii care au pornit pe această cale, după ce ideea și practica "mergului la popor" se prăbușiseră Și deși marxistii, prin gura lui V I Lenin, au condamnat cu severitate această metodă de luptă, eroismul personal, curajul și curajul oamenilor care au desfășurat teroarea nu au fost supuse la îndoială pentru ei A opta la rând a fost încercarea de la martie asupra lui Alexandru al II-lea Țarul a fost ucis, fiul său Alexandru al III-lea a preluat tronul El nu a urmat calea reformelor democratice, care au constituit cea mai presantă nevoie istorică pentru Rusia În țară se creează un sistem complex de poliție de dependență generală și de anchetă Odată cu debutul secolului al XX-lea a luat naștere un nou val de acte teroriste La începutul anilor cu participarea activă a figurilor binecunoscute ale terorii Grigory Gershuni și Boris Savinkov, a fost creată "Organizația de luptă a Partidului Socialiștilor Revoluționari", care a preluat conducerea actelor teroriste Pentru perioada - membrii săi au comis o serie de crime (doi miniștri ai afacerilor interne, Sipyagin și Plehve, ministrul educației Bogolepov, guvernatorul general al Moscovei, Marele Duce Serghei Alexandrovici, membru al Consiliului de Stat al guvernatorului general din Tver, contele A Ignatiev, guvernatorul Ufa Bogdanovich, primarul Sankt Petersburgului von Launitz, procurorul militar Pavlov etc) Au fost pregătite pentru o serie de încercări de asasinat care, dintr-un motiv oarecare, nu au avut loc sau nu au avut succes (pe K P Pobedonostsev, S Witte și chiar asupra țarului însuși) Dar deosebit de important pentru finalizarea planului "Petersburg", în care problema provocării joacă un rol atât de mare, a fost asasinarea, la septembrie , a președintelui Consiliului de Miniștri și ministrului de Interne, P A Stolypin S-a întâmplat chiar în momentul în care Bely se apucase deja să scrie romanul Important în uciderea lui Stolypin pentru Bely ar putea fi, în primul rând, faptul că a fost împușcat de un agent al departamentului de securitate (D Bogrov), pe care ziarele de dreapta nu au omis să-l clasifice drept membri ai unei organizații teroriste În ce scopuri reale a comis Bogrov această crimă - provocatoare sau "mântuitoare" - nu a fost încă stabilit cu certitudine acționează în raport cu conducătorul politicii celei mai severe suprimare Acest amestec de circumstanțe eterogene, de altfel, neelucidate pe deplin, nu putea decât să dea naștere în mintea lui Bely, care este în general predispus la afectare, la cele mai incredibile presupuneri și concluzii Vezi: Istoria URSS secolul XIX-începutul secolului XX M , p - App Adevărat, în roman, problema este complicată de faptul că nu ar trebui să aibă loc doar uciderea unui demnitar, ci și parricid: Nikolai Apollonovich trebuie să-și îndeplinească promisiunea pe care a făcut-o cândva în căldura momentului de a-și ucide propriul părinte Drama acestei situații este agravată de faptul că acum, în împrejurările schimbate, a-i cere îndeplinirea unei promisiuni înseamnă a-l atrage într-o rețea de provocări, de care nu este conștient, așa cum nu este conștient de

Dudkin fie de aceasta Acesta este un aspect al problemei Un alt aspect este că, construind intriga pe motivul parricidului, Bely aduce în roman o notă din ceea ce a trăit personal în copilărie, o notă din propria dramă familială (dragoste-ura pentru tatăl său, profesorul N Bugaev), care sporește mult latura lirică și dramatică "Petersburg" Nikolai Apollonovich - un potențial parricid - este un participant involuntar la conspirație, dar el este sursa principală a acțiunii Conflictul familial din casa senatorului Ableukhov crește până la măsura unui conflict istoric, epocal, atrăgând în sfera sa toate personajele principale ale romanului și marcând fragilitatea, caracterul efemer a tot felul de legături dintre oameni - legate, prietenoase, petrecere, familie Lippanchenko, unul dintre liderii organizației teroriste, acționează ca agent Okhrana la Petersburg Îl face pe Nikolai Apollonovich un instrument al voinței sale, de la care cere să încerce tatăl său În mâinile departamentului de securitate și în strânsoarea unei provocări, ambii Abluhovi se află - tatăl ca obiect al asasinatului și fiul, ale cărui mâini ar trebui să fie comise În această întorsătură a însăși ideea de provocare, rolul decisiv a fost jucat, fără îndoială, de trădarea lui Azef, care a uimit societatea rusă, care timp de câțiva ani a stat cu adevărat în fruntea "Organizației de luptă" a Partidului Socialist-Revoluționar , unul dintre cele mai izbitoare episoade din istoria căruia a fost organizarea uciderii ministrului Afacerilor Interne și a șefului de jandarmi V K Plehve S-a întâmplat chiar în momentul în care Plehve se ducea până la gară cu o trăsură neagră pentru a merge la țar din Peterhof pentru un raport Trăsura lui Plehve a fost sfărâmată în bucăți Viziunea unei trăsuri negre în care senatorul Ableukhov a trecut cu mașina pe lângă Canalul de Iarnă până la casa lui de pe terasamentul Gagarinskaya, care, potrivit lui Bely, a fost boabele din care a crescut Petersburg (conform titlului original, Lacquered Carriage), se întoarce fără îndoială la acel rol real , pe care trăsura l-a jucat în viața demnitarilor Imperiului Rus În vagoane cu care au călătorit prin oraș, teroriștii au aruncat bombe în vagoane Trăsura a servit drept refugiu pentru o persoană de rang înalt, protecție de mulțime, de ochii și acțiunile umane Persoana din trăsură părea să se simtă în siguranță chiar și la o intersecție aglomerată, ferm separată de cei răi Așa se simte Apollon Apollonovich, legănându-se "pe pernele scaunului din satin; era despărțit de gunoiul străzii prin patru pereți perpendiculari " Cu toate acestea, această apărare s-a dovedit a fi fragilă Spre aterizare L K Dolgopolov, Roman A, Bely "Petersburg" Atenția lui Bely pentru trăsura simte doar gândul la natura efemeră a tuturor încercărilor de secesiune și singurătate, indiferent cine le face Nicio putere a puterii nu este capabilă să salveze o persoană de la o coliziune cu istoria și, mai mult, tocmai în formele pe care le ia Aceste forme sunt sângeroase, crude Dar nu sunt invenția sau arbitrariul unei singure persoane Ele sunt un produs al istoriei în sine Trăsura din ascunzătoarea în care era înainte s-a transformat într-o aparență de ascunzătoare Mai mult, a devenit un simbol al lipsei de apărare a omului înaintea istoriei Ea, evident, acționează ca un astfel de simbol în titlul original al romanului Purtătorul ideii de teroare din roman este socialist-revoluționar Dudkin El este al treilea personaj central din roman El stă de cealaltă parte a lui Nikolai Apollonovich; și toți împreună (tată, fiu și terorist) personifică Rusia de astăzi, reprezentând cele trei laturi, trei ipostaze ale ei Mai multe fețe reale au servit drept bază pentru Bely pentru a crea imaginea lui Dudkin În primul rând aici ar trebui să fie numiți Grigory

Gershuni și Boris Savinkov (Pentru alte prototipuri posibile care completează imaginea unui terorist, vezi secțiunea Note) Din biografia lui Gershuni, Bely a împrumutat câteva caracteristici ale biografiei lui Dudkin - exil în provincia Yakutsk și evadare din exil într-un butoi de varză Savinkov ar putea influența crearea unui portret psihologic al unui terorist - un individualist și mistic Bely nu îl cunoștea personal pe Savinkov, dar conversațiile cu oameni care îl cunoșteau îndeaproape au fost folosite de el la crearea filozofiei individualiste a lui Nietzsche a lui Dudkin Cu toate acestea, atât Ableukhov, cât și Dudkin îi depășesc cu mult pe toți predecesorii lor istorici și literari în ceea ce privește amploarea intenției autorului Conform ideii lui Bely, acestea sunt două simboluri grandioase, personificând două forțe, polare în exterior, dar într-un fel important și esențial identice, între care curge viața istorică a Rusiei și în puterea cărora se află Apollon Apollonovich nu este doar un oficial guvernamental și nu doar o "mașină" cu soluții gata făcute pentru orice ocazie a vieții, care a fost predecesorul său literar Karenin Ableukhov Sr este prezentat de Bely atât ca cel mai deschis purtător al răului social, cât și ca o adevărată întrupare pământească a "antihristului", așa cum a fost "prevăzut" de Vl Solovyov în povestea "Trei conversații" Bely scrie despre modul în care Apollon Ableukhov a înghețat în tinerețe în întinderile înghețate ale Rusiei: " de parcă degetele reci ale cuiva, înfipte fără inimă în piept, i-au mângâiat aspru inima: o mână de gheață l-a condus; cu o mână de gheață a urcat treptele carierei sale, având în fața ochilor aceeași anvergură fatidică, incredibilă În povestea Vl Soloviev, Antihristul, supraomul, ascultă "edificarea" Satanei, care intră în el, efectuând o transformare diabolică: " buzele supraomului s-au deschis involuntar, doi ochi pătrunzători i-au venit foarte aproape de chip , și simți un șuvoi ascuțit de gheață Aplicații a intrat în el și i-a umplut toată ființa " "Jet ascuțit de gheață" de Vl Solovyov, "degetele reci" și "mâna înghețată" ale lui Bely sunt categorii din aceeași serie semantică, o denumire tradițională în demonologie pentru procesul de captare a sufletului unei persoane de către spiritele rele Dar Ableukhov este și un bătrân slab, cu atitudinea sa deosebită, atentă și grijulie față de familie, față de fiul său, față de care are sentimente înduioșătoare și tandre El a trăit cândva tragedia despărțirii de soția sa, a fost părăsit rușinos de ea, iar acum se confruntă cu tragedia unei divergențe de fiul său și a unei neînțelegeri completă a lui Soția se întoarce la senator în zilele romanului, dar aceasta este doar o restaurare exterioară a vetrei familiei Unitatea internă și înțelegerea reciprocă în familia Ableukhov au fost subminate pentru totdeauna Ruptura și înstrăinarea unul față de celălalt a unor oameni cândva apropiați sunt trăite de senator destul de profund Nu înțelege motivele acestei înstrăinări, dar o simte bine El îl citează constant pe Pușkin, iar versurile sunt predominant de natură meditativ-filosofică Este copleșit de gânduri despre "trecătoarea ființă", despre apropierea sfârșitului Această prăbușire vitală, familială, a senatorului este și un fel de pedeapsă pentru activitățile sale de șef al instituției În calitate de șef al Instituției, poartă gheață în suflet, dar Dudkin, antipodul său, poartă și gheață în suflet Bely condamnă violența, care nu i se pare un mijloc de realizare a binelui comun Deja în perioada creării "Petersburgului", el era mult mai aproape de gândurile despre unitatea oamenilor pe baza umilinței religioase și a filantropiei în afara clasei Mai mult, după cum se vede din textul romanului, condamnarea violenței de către Bely are un caracter exclusiv moral

Violența este imorală, susține el, pentru că este contrară naturii umane, deși în forma sa dorită, ideală De aceea, soarta lui Dudkin, teroristul supranumit Elusive, s-a dovedit a fi poate cea mai tragică din roman El este la fel de singuratic, la fel de neconectat în societate, ca și antagonistul și victima lui, senatorul Ableukhov Așa cum sângele tătar curge în venele lui Ableukhov, tot așa și Dudkin este bântuit de viziuni "orientale" - fețe galbene pe pereții locuinței sale, un vârcolac "omul oriental" Shishnarfne etc Și el însuși este în puterea unei anumite "persoane" " dându-se drept un lider al partidului terorist, dar de fapt un provocator, acționând fie ca Micul Rus Lippanchenko, fie ca grecul Mavrocardato, în a cărui înfățișare se îmbină trăsăturile unui "semit și mongol" Lippanchenko - "grasă"; "fața lui gălbuie, bărbierită, ușor înclinată, plutea lin în propria a doua bărbie"; Buzele lui Lippanchenko seamănă cu "bucăți în felii de somon tocat", degetele sunt "scurte", "umflate", "de stejar"; are "capul îngust" și "spatele aplecat", gâtul "gros" Solovyov V S Sobr op SPb , v , p L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" Acesta este un portret al lui Azef Orientul a pătruns chiar în inima Rusiei, unit atât cu reacția politică (Ableukhov), cât și cu teroriștii (Lippanchenko) Potrivit lui Bely, a fost creată o rețea unificată de provocări, amenințând Rusia cu degenerarea internă completă Romanul menționează adesea oameni cu pălării manciuriene care au apărut pe bulevardele din Sankt Petersburg din câmpurile Manciuriane Aceștia sunt soldați ai armatei ruse care s-au întors din apropiere de Mukden și Port Arthur Toate personajele romanului sunt atrase ferm în atmosfera viziunilor orientale, fantome și detalii din viața de zi cu zi, de la senatorul Ableukhov și teroristul Dudkin la provocatorul Lippanchenko-Azef și Sofia Petrovna Lihutina Între toți acești oameni există o legătură ciudată ascunsă Cumva, Lippanchenko intră în casa Likhutinei, al cărei mobilier este conceput într-un spirit oriental: litografiile lui Hokusai atârnate pe pereți, parfumuri, chimonouri - toate acestea sunt de origine japoneză Ableukhov Jr o numește pe Likhutina în inimile sale "păpușă japoneză" Aici scopul general din romanul apartamentului și al familiei Likhutins a afectat - într-o formă caricaturală, redusă, de a reproduce ceea ce se întâmplă cu toată țara Episodul central al romanului este legat și de Azef - o minge în casa soților Tsukatov La acest bal, după cum știți, Nikolai Apollonovich primește un bilet de la Lippanchenko, transmis prin Sofia Petrovna; în notă, i s-a cerut să-și omoare tatăl; s-a mai relatat că pachetul care i-a fost predat era o bombă, cu ajutorul căreia urma să fie comisă actul de omor La bal este prezent și însuși senatorul Ableukhov, căruia un agent al departamentului de securitate îi informează că oaspetele, îmbrăcat într-un domino roșu, terorizându-i pe cei prezenți, este propriul său fiu Lângă casa în care are loc mingea apare o fantomă într-un "domino alb" - fantoma lui Hristos Scena balului adună într-un nod toate firele principale ale intrigii romanului, reunind pentru o vreme într-un singur loc toate personajele sale principale În ceea ce privește scopul său ideologic, se întoarce la îndrăgita poveste a lui E Bely "Masca morții roșii", care descrie apariția bruscă la un bal într-o casă bogată a fantomei morții - într-o mască și un Giulgiul alb stropit cu sânge (de aici și dominoul roșu al lui Nicholas Apol O descriere a aspectului său este cuprinsă în "Memoriile unui terorist" de B Savinkov (Kiev, , p) "Pălăriile manciuriene" nu au fost inventate de Bely în sine - acesta este unul dintre detaliile autentice ale vieții de atunci, care s-a reflectat și în alte lucrări din anii , de exemplu, în "Satul" de Bunin K Petrov-Vodkin, în memoriile sale, oferă dovezi

valoroase ale pătrunderii modei "estice" în viața de zi cu zi în anii de după înfrângerea Rusiei în războiul cu Japonia Această modă a îmbrățișat în principal cercurile filistene, deși pentru Bely avea o semnificație simbolică profundă; mai mult, s-a dovedit a fi foarte precis în reproducerea detaliilor: "În majuscule", scrie K Petrov-Vodkin, "au apărut parfumuri japoneze la modă, kimonouri și niște maniere senzuale Hokusai, Hiroshige, marii maeștri japonezi ai graficii color au apărut, cu o expresie neașteptată a imaginii pentru noi "(Petrov-Vodkin K Khlynovsk Spațiul lui Euclid Samarkand, p) Aplicații lonovich) Scena balului din romanul lui Bely este atât o reminiscență directă din povestea lui Poe, cât și o parodie, pentru că Nikolai Apollonovich apare aici într-o formă mizerabilă de semi-desen animat Este posibil ca în crearea sa să fi jucat un rol unele calități personale ale lui Azef, care s-a dovedit a fi cunoscut lui Bely, care a respectat extrem de strict regulile secretului și a ales în mod special locuri publice pentru întâlniri secrete, inclusiv baluri și mascarade Savinkov povestește despre o astfel de întâlnire, care a avut loc în februarie , în memoriile sale Întors din străinătate, a fost nevoit să se întâlnească cu câțiva membri ai "Organizației de luptă"; Data a fost aranjată la un bal la Adunarea Negustorilor Azef, scrie Savinkov, "mi-a oferit să vin noaptea la mascarada Clubului Negustorilor" Savinkov a fost surprins, dar a plecat "Azef mi-a stabilit o întâlnire tocmai la mascaradă, după cum spunea el, din motive conspirative În ziua stabilită, am fost la mascaradă L-am văzut pe Azef intrând în sală " Aceasta amintește foarte mult de scena balului din casa lui Tsukatov, unde este prezentă și Lippanchenko - vedem acolo această siluetă mare cu gâtul gros, de parcă ar fi ajuns acolo direct din povestea lui Savinkov După ce a aflat despre trădarea lui Lippanchenko, Dudkin își pierde mințile Obiectiv, s-a dovedit a fi implicat într-o provocare, deși el însuși nu o bănuiește Păstrează în suflet un standard moral înalt, credința în principiile morale, merge să lupte cu răul nu atât în numele dreptății sociale (acest motiv este în roman, dar nu are o importanță decisivă), ci în numele a unui principiu moral încălcat Și așa a văzut că principiul moral a fost încălcat și în tabăra de care aparține, granițele care despart binele și răul au fost spălate Dudkin este un om cu gândire uni-liniară (ca și omologul său specific Likhutin), lumea există pentru el în planul său orizontal, dar nu și în dimensiunea verticală, "raiul" și "iadul" au o graniță clară pentru el Și apoi a văzut că în timp ce slujea lui "Dumnezeu", el slujea "Diavolului", că era o jucărie în mâinile altor oameni Manifestând cu sinceritate individualismul și nietzscheismul, făcea în același timp un joc corect Dudkin și-a deschis al doilea spațiu, așa cum se deschisese înaintea lui Apollon Apollonovich și a fiului său "Demonii" au intrat și ei în el, așa cum au intrat mai devreme în senator, când a înghețat în întinderile înghețate ale Rusiei După ce a cumpărat foarfece dintr-un magazin, Dudkin, care a înnebunit, se strecoară în casa lui Lippanchenko, îl pândește în dormitor și îi taie stomacul Nebunul terorist nietzschean și provocatorul pe care l-a ucis sunt în aceeași cameră Au făcut o figură ciudată: Dudkin, cu fața albită și mustața neagră Petrovsky, a urcat pe Lippanchenko, pe care-l omorâse; întinse mâna dreaptă înainte Savinkov B Memorii ale unui terorist, p - L, K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" Fie că există foarfece sângeroase în el Aceasta este o parodie a monumentului Falconet: un terorist nebun călărind un provocator mort gol Călărețul, "vărsat cu metal" în venele lui Dudkin, prinde viață în el, recăpătându-și forma, dar deja sub forma unei caricaturi și a unei parodii Între aceste două

figuri se afla o mare perioadă istorică - una în centrul orașului, fantastică prin frumusețea și corectitudinea geometrică a liniilor, pe malurile puternice și larg curgatoare Neva, cealaltă într-o cabană de vară mlăștinoasă, acoperită cu vegetație pipernicită, pe malul puțin adânc al Golfului Finlandei, într-o căsuță mică de lemn Acesta este Petru cel Mare, ingeniosul reformator al Rusiei, care a adus-o pe arena istoriei europene cu voința sa și înfățișat în același mod de Falcone, în viziuni misterioase și "supra-istorice" ale lui Bely se transformă într-o caricatură a se Activitatea sa de introducere a principiilor culturii și statalității occidentale, parcă, capătă o culoare orientală Iluminismul european se transformă în despotism, după două sute de ani Petru se întoarce în opera sa, care nu numai că nu a murit, dar continuă activ ca o caricatură crudă a lui însuși Nu departe de coasta pe care are loc uciderea lui Lippanchenko, un "turcoaz, fantomatic", după cum scrie Bely, o navă cu pânze plutește de-a lungul suprafeței dimineții a golfului: acesta este "Olandezul zburător" care îl salută pe proaspăt bătut călăreț de bronz Nu a fost întâmplător faptul că Bely a transferat scena masacrului provocatorului din afara orașului, într-o zonă slab populată de dacha de lângă Sestroretsk; ar putea să-l aibă în vedere aici pe Gapon, care a dispărut după ianuarie în Finlanda și despre care s-a răspândit zvonuri că a fost ucis acolo de socialiști-revoluționari (De fapt, Gapon a fost ucis ca provocator, tot într-o cabană de vară lângă Sankt Petersburg, dar la Ozerki, în martie) Petru I și provocatorul Lippanchenko s-au unit în fantezia monstruoasă a lui Bely Pentru el, Rusia a fost întotdeauna o țară a extremelor, iar aceste extreme au coincis în rezultatele lor finale Iar fostul Eugen, un nefericit om de rând, care nu a putut rezista testului sorții nici atunci nici acum, care și-a plătit participarea la istorie cu nebunie și pierderea aspectului uman, el însuși s-a trezit brusc în rolul unui autocrat , deși o caricatură Planurile istorice s-au schimbat, și-au pierdut sensul real și conținutul istoric concret al spațiului și al timpului Au dobândit un caracter condiționat, transformându-se într-o mișcare într-un cerc vicios Orice fenomen, ca orice destin uman, se dovedește a fi atât trecutul, cât și viitorul Există un fel de "alungire", "extindere" a unuia și același fenomen către toate cele trei dimensiuni simultan Schopenhauer alternează în mintea lui Bely cu Nietzsche în ideea lor generală despre consubstanțialitatea tuturor formelor de ființă Bely este înspăimântat de "infinitul repetițiilor empirice ale vieții pământești" , care Vezi: Maksimov D Poezie și proză Al Blok L , , p Aplicații în cazul lui, se corelează direct cu repetarea "perioadelor de timp" şi simultaneitatea netemporalului obiectiv De asemenea, îl alarmează şi îl sperie "Gândim în contraste", scrie el "Gândul unei linii evocă în noi gândul unui cerc: într-o mișcare circulară, nu totul este fals: și aici se amestecă adevărul și minciuna " finală, dusă până la capăt, la extrem) reproducere empirică Ducând ideea până la capăt, până la limită, până la concluzia ei logică (cum i se pare) este metoda preferată a lui Bely, pe care o folosește pe scară largă la Petersburg Dusă la limită, la concluzia ei logică, ideea se transformă în esența sa extremă, dar adevărată, dezvăluindu-și conținutul inițial Cu această abordare, o nouă rotire a spiralei se dovedește a fi nu mai sus, ci mai jos decât cea anterioară În articolul său "Despre misticism", Bely a spus-o destul de hotărât: " vechiul și noul nu există separat în categoria timpului; există un lucru: vechi și nou în orice moment" (tm) "Vechi" și "nou" în același timp sunt Petru încoronat de dafin pe un cal de bronz și Dudkin călare pe Lippanchenko, care a fost ucis de el Istoria se transformă într-o "infinitate rea" de

fenomene care se repetă Ea poate fi depășită doar prin ieșirea din domeniul empirismului real în domeniul "suprasensibilului" și "supra-istoric-Bogat", adică în tărâmul fiinţelor spirituale "atemporale" O persoană trebuie să se "depășească" pe sine ca fenomen al unei anumite epoci și mediului Numai așa se va găsi o cale de ieșire din raționalism și individualism Conceptul istoric al lui Bely intră în contact aici cu ideea de "Petersburg": o bombă - "o șapcă cu conținut teribil" - ca simbol al unei ere care este pe cale să izbucnească într-o explozie, este "depășită" în sine pe cale de o personalitate, dizolvându-se în oceanul lumii, contopindu-se cu tot universul natural al vieții Această viață nu are început, nu are sfârșit, nu are centru, nu are limite, nu are timp, nu are spațiu PRINCIPII ȘI TEHNICI DE IMAGINE A ORAȘULUI Imaginea orașului - imaginea centrală a "Petersburgului" - este extrem de neobișnuită atât prin caracterul său, cât și prin metodele de construcție Deși păstrează trăsăturile exterioare de plauzibilitate, concretețe istorică și topografică, în realitate, din partea adevăratului său sens, se dovedește a fi un etaj mier în "Petersburg": "Gigant cu cap de aramă a condus prin perioade de timp până în acest moment, închizând cercul forjat " Burta A Mișcare circulară - Lucrări şi zile, , Nr - , p Acest articol este de o importanță capitală pentru înțelegerea filozofiei "Petersburg" Lucrări și zile, , nr , p L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" lipsit de ele Aceasta nu este atât o imagine a unui oraș anume (cum a fost la Dostoievski), ci un simbol generalizat creat pe baza unor semne și detalii reale, observate foarte precis, dar folosite în combinații atât de arbitrare încât orice autenticitate se dovedește a fi iluzoriu Cea mai acută pentru Bely în perioada creării Petersburgului a fost întrebarea cu privire la esența "eu-ului" uman, adică dacă este o valoare constantă sau dacă această constanță este constanța modificărilor Mai mult, procesul modificărilor a fost considerat de Bely în două moduri: atât ca o reînnoire nesfârșită a personalității, cât și ca un proces de creare fără sfârșit a acelor relații complexe în care "Eul" uman intră cu lumea exterioară În articolul "Despre misticism", care a fost foarte important pentru această perioadă, Bely spune: "Lacunele sunt nesfârșite, căderile în abis sunt nesfârșite, etapele experienței sunt nesfârșite, calea interioară este nesfârșită, realitatea pe care o adâncim este nesfârșit; dar legile căii sunt aceleași pentru toate etapele; iar bazele căii sunt încă aceleași: dualismul dintre pâlpâirea obiectelor și abisul dincolo de acea pâlpâire; iar graniţa fictiv imaginară dintre unul şi celălalt este "Eul" Aici, ideea de fictivitate a graniței dintre "pâlpâirea obiectelor" (adică, realitatea obiectivă) și "dincolo de acel abis pâlpâit" (adică, profunzimea esenței spirituale umane) este importantă pentru noi Cu această abordare, realitatea obiectivă este, parcă, "trasă" într-un proces unic și nesfârșit de "reînnoire" a lumii, care este o reînnoire a "Eului" uman, adică nu această realitate în sine, ci ideile noastre despre ea Semnele reale ale lumii obiective devin în percepția lui Bely simboluri ale locului sau timpului, sau ambele în același timp Interacțiunea și "intersecția" trăsăturilor reale și imaginare, concrete istoric și "imaginabile", temporale concrete și "de altă lume" este principala trăsătură a poeticii "Petersburgului" Într-o scrisoare către Ivanov-Razumnik (decembrie), Bely, fiind de acord că "există greșeli majore în roman împotriva vieții de zi cu zi, a cunoașterii mediului etc ", a explicat acest lucru prin faptul că Petersburg nu își pune sarcina de a reproducând în toată autenticitatea istorică a anilor revoluției din - , dar pentru a oferi o imagine simbolică a catastrofei mondiale care

se apropie "Întregul meu roman", subliniază Bely, "înfățișează în simboluri ale locului și timpului viața subconștientă a formelor mentale infirme"; iar scena reală a acțiunii romanului nu este deloc adevăratul oraș Petersburg, ci "sufletul unei persoane care nu este dat în roman, suprasolicitat cu munca creierului " e realist - ideile lui Bely despre natura procesului istoric , așa cum s-a dovedit a fi în Rusia la începutul secolului al XX-lea Ibid , p Vezi Suplimente (p din această ediție) Aplicații Principalul postulat al articolelor teoretice ale lui Bely în perioada sa de maturitate este, după cum a spus el însuși, afirmarea tezei: "Este necesar să se creeze viață, creativitate înainte de cunoaștere " și a fost tocmai în perioada creării "Petersburgului" " Cu ajutorul "creativității" se străduiește să depășească izolarea fatală a mișcării circulare, să iasă din limitele repetiției formelor - forme de viață, forme de cultură, forme de conștiință În "Petersburg" "materialul" imaginii se dovedește a fi acele consecințe negative care stau la pândă pentru oricine se îndepărtează de creativitatea vieții și se predă puterii de rotație fatală într-un cerc vicios Un astfel de cerc din roman se dovedește a fi procesul istoric, al cărui "infinit rău" a predeterminat în felul său tragedia fiecăruia dintre personaje, căci toate sunt o repetare, o reproducere a ceea ce a fost deja "Cunoașterea" pentru Bely este întotdeauna tragică și fără speranță; "creativitatea", dimpotrivă, este plină de renaștere Romanul "Petersburg" este reproducerea diferitelor forme de "cunoaștere": personajele înșiși, autorul și cititorul - ciclul fatidic al istoriei Aceasta nu este încă "creativitate" (cum ar fi "creativitatea vieții"), care urma să devină subiectul descrierii în partea a treia a trilogiei - romanul "Orașul invizibil" "Cosmismul" asociațiilor artistice ale lui Bely din "Petersburg" atinge proporții fără precedent Latura "cosmică", "lumească" a vieții unei persoane este, potrivit lui Bely, cea mai importantă latură a existenței sale în general Latura empirică, această lumească, cotidiană nu este observată de o persoană; aceasta este latura "naturală", deși este plină de explozii, răsturnări de natură cea mai variată - de la psihologic individual la socio-istoric Explozii și răsturnări, scotând o persoană din rutina lui obișnuită, perturbând cursul existenței sale empirice și o aduc în contact cu universul, transformându-l și într-o particulă a universului Și acolo, în afara lumii vizibile, o persoană cade în puterea fluxului de timp "atemporal", "atemporal", în care sunt grupate evenimente și chipuri nu numai din trecut, ci și din epocile viitoare În acest sens, evident, ar trebui să înțelegem percepția tipică a lui Bely despre existența empirică a unei persoane ca fiind deasupra abisului Nu întâmplător una dintre cele mai preferate figuri poetice ale lui Bely este descrierea unei "explozii" (sau o premoniție a unei explozii) care aruncă o persoană în "abis" Senatorul Ableukhov, care se duce să doarmă, cade în prăpastie (un vis face posibil să simțim toată imaginarul puterii sale); Nikolai Apollonovich, moțenind din cauza unei bombe lichide, cade și el în abis Și amândoi simt prezența lângă ei a lui Saturn - zeul atotputernic al timpului, care își devorează copiii - locuitorii invizibili și nesemnificativi ai Pământului Se plimbă de-a lungul marginii prăpastiei Lucrări și zile, , nr , p L K Dolgopolov, Roman A, Bely "Petersburg" ora morții lui Lippanchenko, când se prăbușește cu toată carcasa lui într-un dormitor mic; abisul este lăsat în urmă de Dudkin urcându-se la podul său - ea rămâne în urmă sub forma unei scări atârnând într-o gaură neagră, sparge, distruge pe care Călărețul de Bronz se ridică după el "Explozia" și "Abisul" sunt cele două imagini-simboluri centrale ale creativității artistice a lui Bely

în perioada sa de maturitate, denotă în mod constant etapele "inițierii" unei persoane în viața lumii și trecerea sa dincolo de empirismul cotidian Se creează un mod de scriere neobișnuit și neobișnuit, pentru a cărui analiză (sau pur și simplu definiție) nu avem încă conceptele sau terminologia necesară Sentimentul de neobișnuit nu ne părăsește pe tot parcursul romanului Nu am întâlnit niciodată un asemenea stil, un asemenea limbaj, asemenea tehnici și un asemenea autor în literatura rusă Bătut de locotenentul pe jumătate înțelept Lihutin, Nikolai Apollonovich, în același moment, se prezintă senatorului Ableukhov, care stă în fața șemineului, îmbrăcat în Mefistofel, suferind și răstignit pe cruce de Hristos Senatorul vede această figură într-un șemineu făcut din cărbuni roșu-rubiniu și flăcări; și-a "recunoscut" fiul și a rămas uluit: "Nicholas Apollonovich, în formă de cruce, suferă acolo de domnia luminilor și arată cu ochii ulcerelor roșii ale palmei; iar din cerul sfâșiat un arhanghel rece, cu aripi largi, îi revarsă rouă - într-o peșteră încinsă " Dudkin, care se răstignește pe peretele propriei camere, experimentează același "chin al lui Dumnezeu" Restul personajelor din roman trăiesc același chin Ei par să fie în permanență la intersecția a două lumi: într-una trăiesc cu adevărat, realizează acțiuni, în cealaltă, aceleași acțiuni și acțiuni ale lor primesc o colorare suplimentară care îi face suferinzi și rătăcitori Orașul suprimă tot ce trăiește și spontan în ei, făcându-le caricaturi despre ei înșiși Substanța spirituală care există într-o persoană există, după Bely, independent de el Ea poate fi detectată, poate să nu fie detectată, dar există, și tocmai aceasta constituie acea sferă "astrală" invizibilă, dar extrem de importantă a vieții spirituale a unei persoane, prin care legătura sa cu universul, cu "celălalt" lume" se realizează Diavolul din Frații Karamazov depășește spațiul pentru a apărea la o întâlnire cu Ivan Camera lui Dudkin în sine este o parte a spațiului mondial Nici vârcolacul Shishnarfne, nici Călărețul de Bronz nu trebuie să parcurgă nicio distanță pentru a-l vizita Toate există simultan în mai multe dimensiuni Curenții cosmice suflă în pod, lângă care se află locuința lui Dudkin: "Era în gol, ca o lună care strălucește departe, în fața norilor care se retrag; și, ca o lună, conștiința strălucea, luminând sufletul în timp ce labirinturile străzilor sunt luminate de lună Conștiința iluminată departe înainte și înapoi - timpuri cosmice și spații cosmice Aplicații Camera Dudkin este personificarea Sankt-Petersburgului, care apare în roman atât ca un adevărat oraș, capitala Imperiului Rus, cât și ca un fel de punct condiționat în care se află nodul sorții umane, soarta omenirii legat mai puternic și mai insolubil decât în alte puncte similare Petersburg în octombrie este un simbol al întorsăturii unei întregi ere, dincolo de care începe o nouă perioadă necunoscută Această piatră de hotar, în ochii lui Bely, are un caracter universal, "super-istoric" "Nodul" destinului omenirii, legat la Sankt Petersburg (și Sankt Petersburg), are și el un caracter universal Mai mult, Bely are nevoie de Petersburg tocmai ca capitală a imperiului fondat cândva la răsturnarea Occidentului și a Estului, adică ca indicator și focus al tendințelor unei întregi epoci Dacă nu ar fi capitala, nu ar fi nici un indicator, nici un focus De aceea, Bely scrie în prolog că "dacă Petersburg nu este capitala, atunci nu există Petersburg Pur și simplu pare să existe " Eroii romanului sunt urmașii acestui nod, în care destinele umane în general s-au dovedit a fi "conectate" în secolul al XX-lea Ei poartă urmele epocii care le-a născut în toate Ele sunt bifurcate, fragmentate sub influența unor forțe de natură opusă, zac în lumea "exterioară" și zac în sine

Evenimentele lumii "exterioare" sunt crude și grandioase, sunt legate de istoria reală a Rusiei la un moment de cotitură foarte important în dezvoltarea sa; evenimentele lumii "interioare" sunt conectate în moduri complexe cu universul, universul, "alte lumi" În roman, nu numai naturile normale, ca să spunem așa, sunt afectate de aceste tendințe opuse, cum ar fi Serghei Sergheevici Lihutin, pentru care inexplicabilitatea (din punct de vedere pur lumesc) a comportamentului lui Nikolai Apolonovici în relație soției sale, Sofia Petrovna s-a dovedit a fi fatală; naturi mai complexe, precum Dudkin sau mai tânărul Ableukhov, sofisticați în chestiuni de autoanaliză și reflexivă, îi sunt în egală măsură supuse - sunt captate și de absurditatea, ilogicitatea lumii, pentru care nici nu le găsesc o explicație Dar mai presus de toate, aceasta este poziția autorului romanului El este prima, poate cea mai revelatoare figură în acest caz Atitudinea sa față de eroii din Petersburg și față de oraș este profund contradictorie și este o rețea de idei care se exclud reciproc Orașul - simbol larg și grandios, capitala unui imperiu puternic de frontieră - se estompează, își pierde forma reală de îndată ce Bely se confruntă cu nevoia de a desemna cutare sau cutare loc specific, pentru a indica cutare sau cutare "adresă" reală Își pierde imediat credibilitatea Bely Petersburg nu este atât un oraș istoric din viața reală, ci un simbol caracterizat printr-o acuratețe incomparabilă a detaliilor, dar fictiv și absurd în ceea ce privește corelarea lor Desigur, nu putem cere acuratețe topografică de la Bely, întrucât Petersburg nu este o operă istorică, ci un roman od L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" Cu toate acestea, tocmai în spatele Sankt-Petersburgului s-a stabilit în ficțiune tradiția de a păstra fiabilitatea topografică și plauzibilitatea La fel au făcut Pușkin și Nekrasov și mai ales Dostoievski Albul încalcă această tradiție El îşi demonstrează involuntar poziţia aici, şi nu numai în raport cu tradiţia stabilită, ci şi în ceea ce priveşte sistemul filozofic general pe care l-a pus la temelia "Petersburgului" Apărând în cutare sau cutare loc al romanului de pe stradă sau terasament, în casă sau lângă casă, eroii romanului apar, ca să spunem așa, de "nicăieri"; în spatele lor nu există nicio cale spre acest loc anume Pe exemplul romanelor "Petersburg" ale lui Dostoievski, suntem obișnuiți cu faptul că o astfel de cale ar trebui să fie, dacă nu pe hârtie, atunci în mintea autorului Albul respinge această nevoie O astfel de "metodă", care a luat naștere din concentrarea cea mai profundă a lui Bely asupra ideii care a pus stăpânire pe conștiința lui, care face ca materialul "urban" să fie nesemnificativ pentru el, îl îndepărtează mult de Dostoievski și de alți scriitori ai temei Petersburgului Nu este deloc preocupat să aibă o idee mai mult sau mai puțin precisă despre cartierul, locul sau casa în care trece eroul, are loc întâlnirea, se joacă cutare sau cutare scenă În legătură cu Dostoievski, chiar și tema specială "Petersburgul lui Dostoievski" a devenit izolată, care a primit o acoperire amănunțită și interesantă într-o serie de lucrări Această abordare nu este deloc aplicabilă lui Bely Apropo de "Bely Petersburg", "Petersburg din "Petersburg *'", ar trebui să avem în vedere nu numai (sau mai bine zis, nu atât) un oraș anume, ci un oraș-semn, caracteristic și important pentru scriitor nu pentru aspect istoric specific, străzi, piețe, străzi, condiții de viață ale personajului etc , dar prin măsura în care a reușit să devină un fundal, condiționat, fantastic, dar, din punctul de vedere al lui Bely, o desemnare tipică a locul vieții și acțiunii oamenilor, pe exemplul cărora lumea interioară și relația dintre ei autorul dorește să ne arate căile și natura dezvoltării lumii

actuale în contextul "bolnavului" pentru el teme ale Occidentului și Orientul, Europa și Asia Poetica lui Bely, când se referă la scene "urbane", se bazează doar pe crearea mai multor cetăți sigure din punct de vedere geografic, dar foarte generalizate, care creează impresia de autenticitate topografică Stăpânindu-se asupra acestor puncte, cititorul începe să creadă pe Bely și are probleme "Punctele forte" nu epuizează conținutul urban al romanului, ci, adesea menționate, creează o iluzie de autenticitate care se extinde la toate celelalte descrieri ale orașului Aceste "cetăți" sunt următoarele: Canalul de iarnă cu zona Moika adiacentă acestuia; Piața Senatului cu monumentul lui Petru; Grădina de vară, Gagarinskaya și terasamente englezești; Podul Nikolaevski și Troitsky; a -a linie a insulei Vasilyevsky Acțiunea romanului depășește aceste puncte doar în cazuri individuale Și dacă aruncăm o vreme locuința Dudkin în linia a -a, atunci toate casele, locurile de serviciu, întâlnirile și mișcările actorilor principali A Alb Aplicații Fețele se vor încadra în limitele unui triunghi isoscel, al cărui vârf va fi situat undeva în mijlocul Nevskiului, iar baza va captura terasamentul Neva de la Nikolaevsky până la Podul Liteiny Acesta este centrul orașului, cartierul palatelor și birourilor guvernamentale Faptul că el este în centrul atenției lui Bely este firesc, pentru că eroul său este senator Aici domnesc proporționalitatea, simetria, planificarea atentă, corelarea unei părți cu altele Cu toate acestea, nu există nimic de acest fel în roman Chiar în prima dimineață a "Petersburg", în "ultima zi a lunii septembrie", așa cum scrie Bely în roman, senatorul pleacă de acasă A ieșit în fugă de la intrare, a aruncat o privire "la podul mare și negru, la întinderea Nevei, unde distanța ceață, cu multe țevi erau trase atât de șterse și de unde insula Vasilyevsky părea înspăimântată" Apoi s-a urcat în trăsură, iar caii au pornit Senatorul a trecut cu mașina pe lângă Isaac "murdar, cenușiu-negricios", pe lângă monumentul împăratului Nicolae și a condus până la Nevski Calea trăsurii descrise de Bely este clară: de la terasamentul englezesc (acum terasamentul Flotei Roșii) și Podul Nikolaevsky (acum Podul Locotenent Schmidt) de-a lungul Pieței Sf Isaac și una dintre străzile Morskaya, Bolshaya sau Malaya (acum străzile Herzen şi Gogol) Cu toate acestea, din memoriile lui Bely, care au fost scrise după "Petersburg", știm că casa lui Ableukhov era situată pe Gagarinskaya Embankment (la începutul anilor se numea oficial franceză, dar acest nume nu a prins rădăcini; acum Kutuzov Embankment) Bely scrie despre el însuși aici: "Sub un apus de soare violet, am stat pe digul Gagarinskaya sub modelul ornamental al unei case galbene posomorâte; mulți ani mai târziu, când l-am văzut de pe insule, mi-am dat seama: aceasta este casa din care Nikolai Apollonovich, dominoul roșu, a văzut - acest apus de soare, a văzut - Spitz-ul Cetății Petru și Pavel " În aceeași prima dimineață a romanului, când Apollon Apollonovich a plecat la Instituție, Alexander Ivanovich Dudkin a mers la casa lui pentru a-și vizita fiul A mers de pe linia a insulei Vasilevsky, iar drumul lui era, evident, prin podul Nikolaevsky După ce a trecut podul, s-a trezit brusc pe Nevsky Prospekt, unde, la răscruce, s-a întâlnit cu trăsura senatorială, care a plecat și la Nevsky Cu toate acestea, pentru ca această întâlnire să aibă loc, Dudkin a trebuit să se miște într-unul din două moduri posibile; fie alăturat cu trăsura și în aceeași direcție (adică prin Piața Sf Isaac), fie pe un traseu mai lung - pe lângă Amiraltate până la începutul lui Nevski și apoi până la răscruce, unde avea loc întâlnirea Dar, în ambele cazuri, trebuia să urmeze paralel cu mișcarea trăsurii, în aceeași direcție cu aceasta, și astfel, la primii pași de-

a lungul terasamentului, să treacă de casa din care tocmai plecase senatorul Calea lui Dudkin reflecta evident cealaltă parte a ideilor lui Bely despre casa senatorială: dacă senatorul a mers la Instituție din Anglia Între două revoluții, p L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" terasament, apoi Dudkin se duce la casa lui de pe terasamentul Gagarinskaya Această contradicție se dezvăluie în mod clar chiar în primul capitol al romanului, din care putem concluziona că de la bun început, ideile lui Bely despre amplasarea casei senatoriale au fost împărțite Și deja în capitolele următoare, dubla prezență a casei Ableukhov va însoți ferm cursul poveștii Acum un terasament, apoi altul vor pluti în mintea lui Bely, iar uneori se vor uni direct, formând o sinteză de neconceput pentru Sankt Petersburg, indicând că lui Bely chiar nu-i pasă de autenticitatea topografică Deci, după ce a descris Gagarinskaya Embankment în primul capitol ca fiind locul în care se află casa lui Ableukhov, în al șaptelea capitol el numește un astfel de loc Angliyskaya Embankment Ambii Ableukhovi se întorc, de asemenea, pe terasamentul englez, după mingea de la Tsukatov - Apollon Apollonovich pe jos, Nikolai Apollonovich într-un taxi Mai mult decât atât, acesta din urmă se întoarce acasă într-un fel ciudat: tocmai a trecut Podul Nikolaevsky în compania detectivului Morkovin, a ajuns pe insula Vasilyevsky: și-a petrecut noaptea acolo într-o tavernă de pe insulă, unde Petru stătea în fața lui cu un olandez căpitanul După aceea, încep ciudateniile: s-a întors de-a lungul aceluiași pod înapoi în Piața Senatului, dorind să ajungă acasă și imaginându-l situat în mod evident pe digul Gagarinskaya (vezi capitolul cinci, capitolul "Rudez fără întoarcere") În Piața Senatului, lângă monumentul lui Petru, a zăbovit Urmează o reminiscență din poemul lui Pușkin (Nikolai Apollonovich a fugit râzând de Călărețul de bronz); dar gândul la bombe, care trebuie eliminată imediat, îl bântuie Într-o nerăbdare nervoasă, sare într-un taxi și se grăbește acasă Dar unde este casa? Este greu de imaginat ce se întâmplă în mintea lui Bely în acel moment, dar se dovedește că Nikolai Apollonovich merge de fapt la Digul englez, situat la o aruncătură de băț de Piața Senatului, și nu "în față", ci "în spate", unde tocmai s-a dus la monument Iată cum merge Se făcea lumină "Amiraalitatea și-a înaintat latura cu opt coloane; s-a făcut roz și a dispărut cutia soldatului alb-negru a rămas în stânga; un bătrân grenadier pavlovian se plimba acolo într-un pardesiu gri "Nu numai că Nikolai Apollonovich conduce din Piața Senatului până la Digul englez, dar reușește și să treacă pe lângă Amiraalitate "Cutia soldatului alb-negru" a rămas în stânga (Bely subliniază acest lucru de două ori) Acesta este un post de soldat la monumentul lui Petru; astfel de posturi stăteau la monumentul lui Nicolae I și la monumentul lui Alexandru al III-lea, iar acolo erau numiți soldați veterani și bătrâni Bely le menționează în textul romanului Același sol În contradicție directă cu reminiscențele sale, Bely scrie aici: "Uriașa roată a mecanismului, ca și Sisif, a fost învârtită de Apollon Apollonovich care locuiește pe digul englez" Aplicații data întâlnită chiar și acum și tocmai - în stânga, prin urmare, Nikolai Apollonovich nu putea merge decât în direcția către podul Nikolaevsky Senatorul merge în aceeași direcție Vede în fața lui "crimson, multi-pipe distance"; era "Insula Vasilyevsky s-a uitat dureros, insultător, obrăzător la senator" Insula Vasilyevsky s-ar fi uitat la spatele senatorului dacă s-ar fi îndreptat spre Digul Gagarinskaya Și Apollon Apollonovich nu ar fi văzut nicio distanță cu mai multe conducte Există un fel de lovitură ciudată la fața locului cu aparenta rapiditate a desfășurării acțiunii Bely este atras irezistibil de Călărețul de Bronz Piața Senatului, ca și Canalul

de Iarnă, este cea mai gustoasă bucată pentru el Toți eroii romanului au fost aici, toți au intrat în contact cu Peter și au simțit semnificația fatală a acestui contact De aceea, Bely nu se poate despărți de ideea de Promenade des Anglais; ea, într-o măsură mai mare decât Gagarinskaya, îi atrage atenția, deși gândul la ea se cuibărește în subconștient Astfel, combinând diverse detalii și trăsături, dar ținând cont puțin de autenticitatea generală de zi cu zi, Bely creează o imagine simbolică convențională a orașului Și din moment ce are de-a face în mod specific cu Petersburg, și chiar cu centrul, unde fiecare pas al personajului poate fi urmărit, "expunerea" lui Bely se va dovedi a fi o problemă fără mare dificultate Dar sensul nu este în această "expunere" Este important să înțelegem natura gândirii artistice a lui Bely, care se bazează pe două trăsături contradictorii: atenție sporită la detalii, capacitatea de a le surprinde și reproduce cu o mare expresivitate artistică și dominația completă a arbitrarului în imaginea de ansamblu creată cu ajutorul acestor detalii La fel de fantastic de condiționat, ca și casa senatorului Ableukhov, are Instituția pe care o prezidează Este situat atât pe Nevsky Prospekt, cât și în zona unuia dintre terasamentele Neva Și în acest al doilea caz, pare să semene cu Sinodul Aici se urcă în trăsură Apollon Apollonovich, părăsind Instituția: "a aruncat o privire instantanee, indiferentă, către lacheul alungit, către trăsură, către coșor, către podul mare și negru, către întinderile indiferente ale Nevei, unde ceața , distanțele cu mai multe conducte erau atât de palid conturate și unde insula Vasilievski neclară s-a ridicat cenușiu cu zeci de mii în grevă (Capitolul șase, capitolul "Caryatid") Se poate observa că această clădire nu poate fi amplasată pe Nevsky Prospekt, așa cum scrie Bely în capitolul următor (capitolul "Veți fi ca un nebun") Dar unde a plecat senatorul după ce a părăsit Instituția? Și s-a dus la Nevsky, și pe același drum (și în aceeași direcție) pe care în primul capitol a mers de acasă la Instituție - pe lângă Isaac și monumentul lui Nicolae al II-lea În același timp, în ciuda repovestirii foarte vie a ceea ce a văzut senatorul când s-a urcat în trăsură, Instituția descrisă în roman nu poate fi nici un Sinod, nici un Senat Împotriva unei astfel de analogii, se ridică un detaliu important, descris în mod repetat și cu dragoste în romanul lui Bely - "cariatida cu picior de capră" care încununează intrarea, ilustrând "ka L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" barbat", susținând cu coatele pervaza balconului Bely scrie despre el: "Copsele lui au încolțit frunze de struguri tăiate din piatră și ciucuri de struguri de piatră Picioare cu copite negre, asemănătoare caprelor, apăsate ferm în perete El raportează complet, s-ar părea, detalii de încredere despre "bărbosul de piatră": anul "l-a eliberat din păduri", anul "furiat cu zilele de decembrie" sub el Date importante, repere în istoria Rusiei Mai mult, judecând după acestea din urmă, Instituția cu "cariatida" ar trebui să fie situată în zona Pieței Senatului sau a străzii Galernaya, unde au avut loc evenimentele memorabile din decembrie Dar nu numai în această zonă, gutuile mai îndepărtate de centru nu au niciun "bărbos de piatră" care să susțină pervaza balconului de la intrarea "casei multi-coloane, negru și gri" Și este puțin probabil să fi existat o figură pe clădirea din Sankt Petersburg, descrisă de Bely și având un aspect ciudat: aceasta este o figură masculină, prin urmare, este descris un atlas și nu o cariatidă, pe care Bely insistă; în plus, are picioare și copite "ca de capră" - trăsătura nu mai este un atlant, ci o satira Cu toate acestea, astfel de inconsecvențe nu sunt luate în considerare de către Bely Este puțin probabil să se gândească măcar la ei Are nevoie de un simbol - creează

un "bărbos de piatră", un atlant, pe care îl numește cariatidă, făcându-l un martor mut al istoriei Ca atare, Bely are nevoie de el: îi oferă un fundal istoric pentru evenimentele descrise în roman; vede atât cerul de-a lungul căruia se mișcă norii, cât și aleea de-a lungul căruia se mișcă centipedul uman; el se uită în tăcere la schimbarea evenimentelor, în care atât schimbarea externă, cât și imuabilitatea fatală internă sunt importante pentru Bely Niciuna dintre ele nu poate dura pentru totdeauna, dar niciuna dintre ele nu este "sfârșitul" Formele de mișcare se schimbă, dar mișcarea însăși în direcția ei circulară este de neoprit, iar pentru Bely, conceptul de neoprit ascunde nu numai un rezultat, ci și propria sa deznădejde Simbolul și fundalul acestei "imuabilități schimbătoare" este fantastica "cariatidă" care susține balconul Instituției Bely numește doar două întâlniri în legătură cu el Ambii acești ani (al -lea și al -lea) au avut pentru el o semnificație specială, legată, în opinia sa, de legile istoriei ruse El a dezvăluit-o într-o scrisoare către M K Morozova din iulie : "Vine toamna și câte griji vin odată cu toamna Pentru mine, pe lângă preocupările personale, există o altă preocupare pentru noi toți Al doisprezecelea an nu a trecut încă; iar Doamne ferește să treacă ca al -lea an al secolului trecut Cei ani au fost grei pentru Rusia Primul sfert de secol a fost dificil Până în anul au venit cele mai grele încercări În au apărut tătarii; , frământările au sfâșiat Rusia; în a fost o tulburare şi mai mare Clubul lui Petrov a mers pe spatele Rusiei Este posibil ca în descrierea "cariatidelor" Bely să se fi bazat pe impresia figurilor sculpturale care încadrează fațada Palatului Beloselsky-Belozersky (Nevsky Prospekt,) Acest palat în aparență, mai mult decât alte clădiri, poate revendica rolul Instituției descrise de Bely Aplicații (Petru a murit în) a avut loc o invazie a francezilor - amintesc îngrozitor de înfrângerile Rusiei Austerlitz Și iată-ne - în ajunul celui de-al -lea an Doamne ferește, dacă există un nou test, astfel încât să existe un nou Kutuzov Dumnezeu să dea ca prinții moștenirilor spirituale să nu se ceartă între ei, ci să se unească ferm împotriva tătarilor care au asediat Rusia Pentru a evidenția aceste două date - fatale și simbolice în istoria Rusiei - Bely introduce în roman o creatură ciudată, unindu-se sub forma unei cariatide, a unui atlant și a unui satir El face același lucru de mai multe ori Un detaliu încetează să mai fie doar un detaliu, devine un detaliu simbolic Acesta a fost un aspect fundamental nou în dezvoltarea temei de la Sankt Petersburg, care are propria sa tradiție străveche Bely nu doar că îl "actualizează", ci îl respinge, creând o cu totul altă abordare a imaginii prea celebrului oraș Aici Bely trebuia să descrie casa în care locuiește locotenentul Likhutin Oferă un ghid exact, s-ar părea, pentru găsirea acestei case Acest reper ne va însoți pe toată durata lucrării - clădirea vecină, de care Bely își va aminti de fiecare dată când va veni la casa likhutilor Este descris în detaliu: "o clădire luminoasă cu trei etaje și cinci coloane din epoca lui Alexandru", deasupra etajului al doilea există o "bandă de muluri ornamentale": este abruptă în jurul cercului, "în cerc este un roman cască pe săbii încrucișate" Mai târziu aflăm că coloanele care susțin clădirea sunt din piatră Această clădire a fost proiectată tot de Bely Nu există nimic ca Moika, nici în zona Canalului de Iarnă, nici în alte zone Arhitectura din Sankt Petersburg nu este, în general, caracterizată de un număr impar de coloane; altfel, cum se poate înnegri intrarea între coloane amintită în mod repetat? Dar restul detaliilor (cladire usoara, cu trei etaje, cu coloane) sunt cu adevarat caracteristice arhitecturii epocii Alexandru Și chiar și natura

"mulajei ornamentale", care indică faptul că clădirea aparține departamentului militar, a fost reprodusă de Bely foarte exact A împrumutat acest ornament dintr-o altă clădire și l-a transferat la Moika Ornamentul descris de Bely (cercuri cu săbii încrucișate în ele și coifuri deasupra lor) poate fi găsit pe fațada Manejului Mihailovski și fațadele porticurilor decorative adiacente acestuia pe ambele părți Sunt zece cercuri în total și sunt într-adevăr conectate la clădire RSL, f , harta , unități creastă , l Un detaliu important: numărul doisprezece îl bântuie pe Bely în textul romanului; Dudkin fumează douăsprezece țigări în timp ce se află în biroul lui Nikolai Apollonovich; doisprezece și jumătate își plătește dulapul; se ghemuiește de până la douăsprezece ori, mergând la culcare, senator Ableukhov; nu se ridică înainte de amiază (adică, ora douăsprezece) Nikolai Apollonovich etc Evident, acest număr biblic (cf cei doisprezece apostoli ai lui Hristos) a fost combinat în unele moduri complexe în mintea lui Bely cu ideea de schimbare (reînnoire sau degradare, în orice renaștere), fie ea privată sau generală L, K, Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" scop militar; ies cu totii in piata Modelarea este impecabila ca frumusete si proportie Este oarecum supraîncărcat cu detalii - în jurul circumferinței cercurilor sunt mai multe coroane de ramuri de stejar; Bely în roman înlătură acest detaliu Clădirea se dovedește în roman nu numai strălucitoare, ci și luminoasă Fără a reproduce nicio casă anume, oferă o idee despre caracterul general al clădirilor oficiale din epoca Alexandru și poate fi asociat cu ușurință cu fațada Ministerului Afacerilor Externe (partea aripii de est a clădirii Statului Major General cu vedere la Moika) și cu partea laterală a clădirii cartierului general al Corpului de Gardă În descrierea "cladirii strălucitoare cu cinci coloane din epoca lui Alexandru", care este un reper indispensabil atunci când se apropie de casa lui Li-Khutins, precum și în descrierea locației acestei case în sine, principiul de bază conform căruia Bely a fost ghidat de în scenele urbane și care ar putea fi determinat ca principiu al contaminării topografice, adică combinarea într-o zonă, într-un loc topografic a caracteristicilor, semnelor și detaliilor care există cu adevărat, dar sunt "împrăștiate" în alte părți ale oraș Combinându-le, Bely creează o secțiune a orașului aparent reală, dar de fapt o imaginară, o clădire, un teras etc Iubește și apreciază detaliile (cu toată concentrarea pe care o are asupra sa, este uimitor de observator), dar el există în imaginația scriitorului său în legături foarte complexe cu întregul, cu orașul, din care face parte Prin urmare, atunci când conectează un particular de altul, se obține o "descriere", care este greu de înțeles din punct de vedere "empiric" În capitolul trei (capitolul "Recunoscător, zvelt, palid!") descrie drumul pe care Sofia Petrovna și Varvara Evgrafovna au mers la miting Este indicat foarte precis unde s-au dus, ce era în dreapta și ce era în stânga, Moika, Grădina de vară, cupola lui Isaac, biserica din față, terasamentul Neva, Podul Treimii și Palatul de Iarnă sunt menționat Dar toate aceste semne sunt situate într-o astfel de combinație încât este imposibil să se determine fie exact unde erau însoțitorii, nici chiar în ce direcție se mișcau Pentru Bely, Petersburg este un simbol al semnificației mondiale - atât în ceea ce privește soarta istorică a omenirii, cât și într-un plan filosofic general - este un simbol al "locului și timpului", care servește la înfățișarea "vieții subconștiente a infirmei mentale forme", după cum a spus el într-o scrisoare citată către Ivanov-Razumnik De aceea, ca un adevărat oraș cu traseele și topografia lui, nu ocupă prea mult Bely Acesta este un

simbol al acelor contradicții grandioase, în puterea cărora s-a regăsit întreaga rasă umană, nu numai în adevărata sa istorie pământească, ci și în istoria creșterii sale "spirituale", maturizării "spirituale", care este Bely gata de a considera degradare De aceea orașul trăiește în roman ca o viață dublă, în care elemente ale vieții adevărate se împletesc cu elemente ale existenței misterioase Aplicații Acest principiu a găsit, fără îndoială, sprijin în romanele lui Dostoievski, dar Bely a mers mai departe decât el I-a luat de la Dostoievski acea latură a percepției Petersburgului, care era asociată cu atitudinea față de el ca un oraș fantomatic, fantastic, dar i-a dat o expresie absolută Întorcându-se acasă de la Tsukatov la terasament, senatorul Ableukhov trece pe lângă casa lui Dudkin, situată "în adâncul liniei a -a a insulei Vasilyevsky" (aude versuri spirituale cântate de cizmarul Bessmertny, care locuiește în această casă) În realitate, senatorul nu a putut intra pe linia a -a a insulei Vasilyevsky, mergând din centrul orașului până la digul Gagarinskaya Pentru a face acest lucru, ar fi trebuit să facă un ocol, ceea ce cu greu ar fi putut să facă Dar o astfel de "realitate" nu-l interesează pe Bely Este important pentru el să sublinieze că atât teroristul Dudkin, cât și senatorul Ableukhov sunt strâns legați unul de celălalt, sunt în egală măsură explozivi de curenții care suflă din "spațiile lumii" La fel de deloc întâmplător este traseul luat de Likhutin când îl duce pe Nikolai Apollonovich acasă pentru execuție S-au întâlnit undeva în centrul Nevsky Prospekt, unde au sărit într-un taxi Apoi începe inimaginabilul: aici se găsesc pe Câmpul lui Marte și din partea Nevei ("un loc groaznic a fost încununat de un palat magnific", scrie Bely, adică Castelul Mihailovski numit aici era undeva înainte - "încununat" perspectiva); apoi merg înainte, în piața din fața Manezh, se întorc acolo și se întorc la castel: "Două case roșii, mici, au zburat spre ei", clarifică Bely Acestea sunt pavilioane care disting intrarea în teritoriul castelului din partea opusă Câmpului lui Marte În urma lor, acum într-o secvență naturală, a apărut o "statuie ecvestră", "înnegrindu-se neclar dintr-un pătrat cețos" Acesta este un monument al lui Petru I de către Rastrelli, plasat în fața castelului Apoi trec cu mașina pe lângă castel, ies pe Moika și ajung la casa Likhutins Pentru cineva care a fost la Leningrad, acest traseu va părea incredibil Deci chiar este Dar aceasta este "incredibilitate" din punctul de vedere al bunului simț, pentru care secvența logică ar trebui să fie întotdeauna pe primul loc Dar tocmai asta nu ia în calcul Bely; pur și simplu nu este interesată de el Are nevoie de logică, dar de logica ideii lucrării în ansamblu, de logica scopului Îi confruntă pe Ableukhov și Likhutin pe Nevsky Prospekt și îi "aruncă" într-o mulțime de manifestanți pentru a arăta în ce timp furtunoasă și tensionată se dezvoltă acțiunea romanului; apoi îi duce pe Câmpul lui Marte pentru a arăta golul cumplit care l-a îmbrățișat pe Nevski cu demonstranții săi și pe oameni în general cu lupta lor "pământească" și preocupările "pământești"; în cele din urmă, își conduce eroii la Mihailovski Apropo, Bely este "uitucă" și aici: Dudkin trăiește fie în al șaptesprezecelea (capitolele unu și cinci), fie în al optsprezecelea (capitolul patru) L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" castel, pentru a avea ocazia într-o minunată digresiune lirică dedicată lui Paul I, să-și exprime părerile asupra eternei repetare în istoria "pământească" a oamenilor a acelorași evenimente Dar, în ciuda faptului că infernalitatea este aproape indicatorul principal (cel puțin caracteristic) pentru toate imaginile-simboluri principale ale romanului, ele sunt strâns legate de conflictul social al epocii în sine, care în și-a asumat un caracter

agravat În - niciodată în istoria Rusiei nu se mai cunoscuse o asemenea situație - antagonismul de clasă a dus la o revoluție socială Această exacerbare se depune în mintea lui Bely, care este în general predispus la exagerare, în forme misterioase, mistice și dureroase, cu o gândire nerostită, dar resimțită în mod constant că, în ciuda manifestărilor complet pământești ale acțiunilor și faptelor oamenilor, ele sunt cauzate de forţe care se află în afara limitelor atingerea "terestră" anii în istoria literaturii ruse - un timp de înțelegere intensivă a evenimentelor primei revoluții ruse Nu numai Bely i se adresează la Petersburg La ea apelează și mulți alți poeți și prozatori Blok, în raportul său "Despre starea actuală a simbolismului rus" ( ), tinde să creadă că a fost prematur: "sabia de aur" a cunoașterii secrete a fost capturată și umbrită de "amurgul liliac", care a înghițit și "incinerat" " aceasta Bely nu trage nicio concluzie pe această temă, dar simbolurile romanului său sunt apropiate de cele abordate de Blok în raportul său "Amurg violet" pentru Blok este personificarea și desemnarea acelei dependențe tragice pe care o simte o persoană (și artistul cel mai acut) față de acel întuneric, inconștient care se revarsă atât în natură, cât și în organizarea internă a unei persoane și căruia i se opune începutul luminii, personificat în conceptul de "sabie de aur" Blok caută echivalente de culoare ale conceptelor sociale, care ar trebui să exprime latura ascunsă, spirituală a gândurilor sale La fel și White Petersburg în romanul său este o imagine și o categorie nu numai a unei ordini sociale, ci și o categorie psihologică, morală și etică, denotând alegoric impasul spiritual în care a intrat rasa umană în epoca burgheză Este "inferioritatea" morală a orașului, infernalitatea sa ascunsă, capacitatea sa de a deforma personalitatea, transformându-l într-un instrument al acțiunilor forțelor "de altă lume", ceea ce este adus în prim-plan în roman "Eu ruinez fără întoarcere", personajele romanului aud un avertisment fatal de pe buzele Călărețului de bronz, personificând orașul În conformitate cu această percepție a Sankt-Petersburgului, complexul de culori se formează și în roman, care este cea mai importantă latură a poeticului său Aplicații structurilor Interesul sporit pentru culoare în mediul artistic de la începutul secolului nu a fost un hobby fără rost Această epocă, clar delimitată după acalma anilor ca timp de reînnoire a diverselor tipuri de creativitate artistică (verbală, picturală, muzicală, coregrafică etc), una dintre cele mai importante sarcini a fost extinderea sferei susceptibilității emoționale și estetice Sunetul și culoarea au devenit componente egale și omogene în mișcarea generală spre reînnoirea expresiei artistice Pictorii căutau un fel de echivalent vizual-psihologic al cutare sau cutare concept de proprietate psihologică Să ne amintim de Vrubel cu culorile sale ingenioase și neașteptate și de mulți alți artiști ai epocii de la începutul secolului; să ne amintim încercările persistente ale lui Scriabin de a "vedea" culoarea în sunet, de a "auzi" sunetul în culoare Bely a intitulat prima sa culegere de poezii "Aur în azur" Combinația de aur (soare) și azur (bolta cerului) ar fi trebuit să contribuie vizual la expunerea conținutului colecției Conținutul a fost înțeles prin culoare, cu ajutorul percepției vizuale Dar după "Gold in the Blue" linia de dezvoltare a lui Bely ca artist se rupe brusc, conștientizarea tragică a destinului uman iese în prim-plan, care acum ocupă întregul prim plan al creativității Peisajul se schimbă și el; devine mai severă și mai clară În "Porumbelul de argint", "aurul în azur" a fost deja înlocuit cu "aerul negru" al cerului Cerul negru este un simbol al înfundarii,

al imobilității, al "langurii de dinaintea furtunii", în atmosfera în care Rusia se afla în anii de reacție În "Petersburg", din azur și aur au rămas doar "cavalerul mic" îmbrăcat în armură albastră și "fenomenul luminii" din pumn, care s-au topit de îndată ce Apollon Apollonovich a vrut să-l transforme într-o armă În "Petersburg" aproape că nu este soare; dacă apare, este sub forma de rău augur a soarelui de toamnă, apus de soare - "uriaș și purpuriu", reflectat în culoarea roșie sânge a Palatului de Iarnă Soarele din roman a fost înlocuit de lună - strălucirea sa fosforescentă mortală ne însoțește pe tot parcursul poveștii În această înlocuire a luminii zilei cu luminile nopții, revărsând o lumină misterioasă din spațiile lumii, a afectat și una dintre trăsăturile evoluției poeticii întregii simboluri rusești Luna - o "pătă fosforică" - își revarsă lumina slabă asupra Petersburgului noaptea Orașul capătă un contur fantastic de fantomă Alături de fosforul mortal, Bely folosește și culorile verde (vitriol) și gri pentru a caracteriza Petersburg Indiferent ce pagină a romanului deschidem, ne întâmpinăm fie o "pătă fosforică", "de moarte" care mătură cerul, fie apele "verzui" ale Moikei, fie apele verzi "infestate cu bacili" ale Neva, sau prin distanțele cețoase care pun "sfârșitul infinitului", etc Aceasta este "lumea lunii" coborâtă pe pământ, un punct din spațiul universului pe care chiar și turnurile de aur ale Amiralității și Petru iar Pavel nu poate învia L, K Dolgopolov, Roman A, Bely "Petersburg" fortificare Mai mult, aceeași culoare poate caracteriza o varietate de obiecte (sau concepte), subliniind, după planul lui Bely, uniformitatea lor ascunsă Astfel, granitul Nevei, ceața, perspectiva insulei Vasilevsky, craniul și fața lui Apollon Apollonovich sunt indicate cu gri; culoarea verde caracterizează apele Nevei, chipurile oamenilor care locuiesc în Sankt Petersburg, Călărețul de bronz (în ochii lui există o "adâncime verzuie", iar când este încălzit, este plin de "cluburi fumurii, verzui") Verdele se îmbină cu fosforicul sub forma Călărețului de bronz - acesta este un singur simbol al lipsei de viață, al morții Soarta tragică a orașului este subliniată de Bely cu o persistență simplă Petersburg este unul și indivizibil în soarta sa Petersburg este un roman de tragedie în care însăși tragedia viziunii despre lume a scriitorului lui Bely joacă un rol semnificativ Prin urmare, stratul personal, subiectiv, liric s-a dovedit a fi atât de puternic exprimat în "Petersburg", și tocmai în descrierea orașului Orașul Petersburg este singurul dintre imaginile romanului și obiectele de atenție ale scriitorului lui Bely, singurul său "erou", pe care Bely l-a ferit de nuanțe ironice Cea mai mare parte a orașului se ridică în roman în măreția sa dureroasă, sub strălucirea fosforescentă a lunii amestecată cu reflexele purpurie de sânge ale soarelui apus Autorul batjocorește toate personajele, toate pentru el sunt oameni care și-au pierdut firul călăuzitor al cunoașterii adevărate, dar nu îndrăznește să bată joc de Petersburg Petersburg este unit, dar este unitatea inconsecvenței interne, care are un caracter social exprimat deschis Bely aici este un dialectician spontan El, desigur, nu realizează în toată profunzimea sensul confruntării pe care a descoperit-o, dar a descoperit-o deja, a înțeles deja structura antagonistă de clasă a orașului Avem în vedere împărțirea orașului în două părți, în două "raioane" - central și insular - despre care vorbește Bely Regiunea centrală este regiunea palatelor, instituțiilor statului, Amiralității și Călărețului de Bronz Personajele principale locuiesc aici, aici este casa senatorului Ableukhov - punctul central al poveștilor din "Petersburg" Această regiune este opusă regiunii insulelor (în principal Vasilevsky, restul insulelor sunt doar

implicite, dar nu sunt numite) Aici locuiesc "săracii de pe insulă", "oamenii muncitori", populația "fabricii"; Bely introduce chiar și un concept special - "locuitori ai insulelor", "insulari" El subliniază fără ambiguitate caracterul de clasă al antagonismului dintre aceste două regiuni "Apollo Apollonovich nu i-au plăcut insulele: populația de acolo este fabrică, nepoliticos; un roi de mii de oameni rătăcește acolo dimineața la fabricile cu mai multe conducte; iar acum știa că Browning circula acolo " Aici, în adâncul liniei a -a, teroristul Dudkin se ascunde într-o casă umedă Această casă este al doilea "centrul intrigii" al romanului Conacul luxos, dar rece al lui Ableukhov de pe terasament, de la ferestrele căruia locuitorii săi privesc neliniștiți în "distanțele cu mai multe coșuri", și încăperea umedă, de asemenea, rece de la mansardă în care teroristul petrece nopți nedormite Aplicații supranumit Evazivul, urmărind pe rând spațiile lumii - acestea sunt cele două centre ale intrigii romanului, care sunt în același timp centrele unei vieți despărțite în două Dudkin se îndreaptă din locuința lui către conacul soților Ableukhov, purtând o bombă teroristă într-un pachet; un agitat Nikolai Apollonovich se grăbește de la conac la linia a -a, dorind să obțină o explicație despre scrisoarea primită, în care i se cerea să-și omoare tatăl Centrul și insulele sunt ambele separate și ferm lipite între ele Locul enorm pe care "locuitorii insulelor" îl ocupă acum în viață este pe deplin realizat de Bely și descris pe deplin la Petersburg "Săraci de insula" ferm înrădăcinat în viața Imperiului Rus Există un minunat pasaj pe jumătate ironic, pe jumătate sarcastic la titlul "Locuitorii insulelor" care este dedicat capacității "insularului" de a pătrunde neobservat în case, alte orașe și provincii, de a deranja oamenii, de a se răzvrăti, pentru a tulbura liniștea și modul de viață așezat În mod constant, de-a lungul întregului roman, Bely se simte ca un participant la tragedia "Petersburg", care, după înțelegerea lui, este o tragedie mondială care îi privește pe toți contemporanii săi Tot ceea ce scrie despre Rusia și despre eroii săi îl afectează personal Și afectează nu numai ca scriitor (adică, narator, "reprezentator"), ci și ca persoană înzestrată cu o impresionabilitate emoțională sporită Prin urmare, în apelul ironic-sarcastic al lui Bely către "poporul rus" - "Nu lăsați mulțimile de umbre alunecătoare din insule să intre în locul vostru! Teme-te de insulari! - ar trebui să vedem o conștientizare sporită emoțional a dramei epocii însăși cu noutatea ei istorică, care constă în aducerea în prim-plan a unor noi grupuri sociale, care acum au deja dreptul de a influența decisiv cursul vieții istorice Este dificil să răspundem cu certitudine la întrebarea ce joacă un rol mai semnificativ în conceptul ideologic general al romanului - ideea izolării "insulelor" de centru, care, după cum înțelege perfect Bely, a fost un consecință a tendințelor social-antagoniste ale dezvoltării sociale actuale, sau ideea comunității lor, sau mai bine zis, comunitatea tragicului lor reciproc Condamnat Apollon Apollonovich, care a adus guvernul în prag, dincolo de care începe nebunia; dar antagonistul său, teroristul Dudkin, care este și el aproape de nebunie, este și el condamnat Sub forma unui liliac, Apollon Apollonovich plutește deasupra insulelor, asuprind în toate modurile posibile pe "săraci de insulă"; "insularii" îi răspund cu ură și groază Dar ele sunt ferm legate într-un nod de impas istoric, pe care Rusia l-a abordat în stadiul burghez al dezvoltării sale Aici intră în joc "a treia forță", a cărei sarcină este să elimine conflictul dintre Dudkin și Ableukhov, dintre centrul orașului și insule Acolo unde există răul, "putere impură", diavolul, - acolo legile echilibrului impun introducerea puterii binelui, a puterii

"pure", Dumnezeu Bely vine la această idee, evident, doar în L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" în timpul scrierii romanului, ceea ce determină faptul că fantoma lui Hristos, apărută (sau menționată) pe paginile sale de mai multe ori, nu a ocupat niciun loc semnificativ în conceptul de Petersburg A rămas un simbol ipotetic, dar nu o imagine artistică Fața sa iconică și aspectul general europeanizat-arlechin (palton cu mâneci scurte, mâini lungi palide, picioare lungi) se corelează bine cu aspectul europenizat al orașului Nu există "oameni de rând" în chipul lui Hristos din "Petersburg", deși el îndeplinește o funcție complet "rusă" - arătând oamenilor adevărata cale către mântuire și transformarea vieții Evident, poziția lui Bely în această privință era apropiată de cea a lui Blok, autorul poeziei The Twelve Mai mult decât atât, conflictul celor Doisprezece, precum și posibilul rezultat din acesta prezis de Blok, ca prin aluzie, au fost prezis în mod deosebit mai devreme de Bely la Petersburg Deja aici forța "răului", personificând lumea veche și posibila răzvrătire împotriva ei, și a treia linie, fantoma palidă a lui Hristos, care apare la fel de brusc pe paginile romanului ca și versiunea sa pe paginile lui Blok poem, sunt deja definite Fantoma lui Hristos apare pe paginile din Petersburg ca antipod și antagonist al Călărețului de bronz Acesta este singurul fenomen luminos din roman Este îmbrăcat într-un domino alb (în contrast cu dominoul roșu al lui Nikolai Apollonovich și cu aspectul negru și gri al senatorului) Călărețul de bronz - personificarea orașului - având o legătură clară cu călărețul Apocalipsei, el, potrivit autorului, întruchipează ideea morții ("Moartea încoronată de cupru" - așa o percepe Sofia Petrovna Lihutina l) Hristos, pe de altă parte, apare în roman ca un simbol tradițional al vieții, al iubirii și al compasiunii Ei apar pe străzile din Sankt Petersburg imperial în perechi - mai întâi apare fantoma lui Hristos, apoi călărețul de bronz care îl înlocuiește Așa a fost și cu Sofia Petrovna, întorcându-se dintr-un bal în casa soților Tsukatov: a fost întâmpinată și pusă într-un taxi de cineva "trist și lung", pe care nu l-a recunoscut la început, apoi își imaginează că Călărețul de bronz este depășind-o: "La fel ca un fel de metal, calul, zgomotând zgomotos în piatră, a călcat în picioare ceea ce zburase în spatele ei " Așa a fost și cu Dudkin, care s-a întors noaptea în dulapul său: a fost întâmpinat la poartă de același "trist și lung", care i-a aruncat teroristului o privire "inexprimabilă, atotvăzătoare", iar după aceea, Călărețul de bronz i-a apărut chiar în pod lui Dudkin Între fantoma lui Hristos și Călărețul de bronz există, parcă, o luptă pentru sufletele oamenilor care locuiesc în oraș; oamenii sunt atrași de "triști și lungi", dar sunt la cheremul Călărețului de Bronz Dualitatea sufletelor și pozițiilor lor se manifestă pe deplin aici Aspirațiile lor interioare și impulsurile subconștiente sunt în conflict cu poziția lor reală, cu "mediul" în care locuiesc Circumstanțele vieții și modul lor de viață, obiceiurile și credințele false îneacă impulsurile înalte ale sufletului Sofia Petrovna vrea să "cadă" la picioarele "formei necunoscute"; vrea să spună așa ceva la "trist și lung" Aplicații Alexandru Ivanovici, dar nici unul, nici celălalt nu face nimic, o forță le distrage atenția, le îneacă dorințele tremurătoare Fantoma lui Hristos încă pierde lupta pentru sufletele oamenilor care locuiesc în Sankt Petersburg; "Stăpânul" orașului rămâne pe tot parcursul romanului, sumbru și formidabil Călăreț de bronz Cu toate acestea, semințele aruncate de "triști și lungi" nu au fost în zadar: de parcă s-ar fi trezit ceva omenesc în inima aspră și insensibilă a Sofiei Petrovna; ceva complet nou se dezvăluie în sufletul lui Apollon

Apollonovich (în epilog); studiile lui Nikolai Apollonovich capătă un caracter nou și neașteptat Nu putem vorbi aici despre nici un fel de renaștere, ci despre faptul că finalul romanului conține o aluzie emoționantă la posibilitatea personajelor de a se "reconstrui" în interior și că această posibilitate pentru Bely este în legătură directă cu apariția pe paginile fantomei "triste și triste" în domino alb - putem și ar trebui să vorbim despre asta Acea atmosferă emoțională și morală care însoțește apariția pe străzile din Sankt Petersburg a unei "forme necunoscute" este, parcă, reprodusă din nou în ultimele pagini ale lucrării Evident, Vyach a fost cel care a avut în vedere Ivanov, când a vorbit despre "bunătatea" finalului romkna S-a înșelat dacă ne referim la romanul în ansamblu (cum am menționat mai sus), dar putem fi de acord cu el dacă izolăm un grup de personaje - în principal familia Ableukhov și Sofia Petrovna (rămasă singură cu soțul ei nebun) Cu toate acestea, trebuie remarcat imediat că această "bunătate" nu este o consecință a slăbiciunii spirituale a lui Bely ca scriitor și filozof (un astfel de indiciu pare să fie ascuns în reproșul lui Vyach Ivanov); se înscrie în conceptul său general de viață, care a luat contur în acești ani, în care ideile de perfecțiune morală și de renaștere individuală au jucat, după cum știm, un rol important Petersburg nu are locul în acest concept Este capitala unui imperiu construit după modelul occidental, orașul Călărețului de Bronz Cu greu poate fi considerat un accident faptul că, la sfârșitul romanului, Bely își îndepărtează toate personajele principale din Petersburg Senatorul Ableukhov pleacă la moșia familiei sale - acolo, pe zăpezile rusești și câmpurile rusești, împăcat cu soția sa pocăită, renunțând la treburile statului, își scrie memoriile, trăind cu bucurie revenirea la confortul familiei Bely și Nikolai Apollonovich au trimis în Egipt; el însuși se întorsese recent din Africa, captivat de puritatea interioară, demnitatea și spontaneitatea populației sale indigene Gama de interese ale fiului senatorial s-a schimbat dramatic: europeanul Kant a fost înlocuit de slavul Grigory Skovoroda; în loc de redingotă, Nikolai Apollonovich a început să poarte o "cămilă de corp", cizme și o șapcă Evident, în viața lui începe o nouă perioadă, non-Petersburg Casa galbenă de pe terasamentul Gagarinskaya (engleză?) era complet goală Petersburg și-a pierdut semnificația pentru toți membrii acestei familii birocratice tipice din Petersburg Ei găsesc o viață nouă și noi interese în afara ei L K Dolgopolov Romanul lui A Bely "Petersburg" Locuința lui Dudkin, acoperită cu tapet galben, va deveni și ea goală Nicio viziune cu chipul galben nu-l va mai bântui Își va găsi sfârșitul și în afara orașului Camera lui va fi probabil ocupată de Styopka, care a adus vestea "a doua venire a lui Hristos" la Sankt Petersburg După ce a pregătit tragedia eroilor săi, Petersburg i-a aruncat afară, i-a vărsat din sine, ca același Kronos-Saturn, al cărui simbol-imagine bântuie atât de obsesiv pe toate cele trei personaje centrale ale romanului După originile sale substanțiale, romanul "Petersburg" a fost o operă în care, într-o formă complexă, expansivă și alegorică, s-au reflectat stările de spirit caracteristice societății ruse și vest-europene din anii antebelic și prerevoluționari Într-o formă condiționată, putem spune că acest roman este un fenomen caracteristic și indicativ pentru întregul secol XX - un secol de răsturnări sociale, explozii revoluționare și războaie mondiale care schimbă fața lumii în fața ochilor noștri Un astfel de curs tensionat, catastrofal al istoriei lumii a fost, în felul său, "prevăzut" în romanul lui Andrei Bely Forma autocratică birocratică de guvernare (învechirea, a cărei caracter reacționar o vede bine Bely), ca, pe de

altă parte, terorismul și anarhismul, îl îngrozește Bely nu vede alte tendințe în istorie, deși, așa cum s-ar putea presupune, el le prevede Luate împreună, forțele menționate mai sus duc istoria omenirii, potrivit lui Bely, într-o fundătură, o privează de perspectivă Totul s-a amestecat în lume, s-au dezvăluit puncte comune și analogii, a căror existență era greu de presupus Terorist Dudkin pentru Bely și senatorul Ableukhov, Azef - șeful organizației militante a Socialiștilor-Revoluționari și Azef - un provocator, Petru I - marele reformator și Petru I - întruchiparea unei forțe distructive malefice, și mai sus - Rusia și Europa, Est și Vest, Europa și Asia - toate acestea amestecate acum, împletite, trec una în alta Cu o reprezentare strălucită a confuziei generale, a împletirii, a eroilor aruncați (și a autorului însuși), romanul lui Bely este valoros pentru noi în primul rând, deoarece tocmai prin această latură intră în contact obiectiv cu realitatea, cu confuzie autentică, autentică aruncarea și viața catastrofală a societății burgheze în anii premergătoare revoluției socialiste L K Dolgopolov PRINCIPII TEXTOLOGICE DE EDIȚIE Această ediție reproduce textul primei versiuni tipărite a romanului "Petersburg", care a fost publicat în trei colecții ale editurii Sirin Romanul este tipărit conform ortografiei moderne, observând însă particularitățile stilului narativ al lui Bely Aceste caracteristici se referă în principal la sintaxa lui Bely; nu există nimic cu care să-l compare, nu i se pot aplica reguli Virgulele, două puncte, punctele și virgulă, liniuțele sunt aranjate aici nu după regulile gramaticii școlare, ci după acel sens "ascuns", cu acea semantică "din spatele textului" care înseamnă atât de mult în acest roman neobișnuit Bely se bazează pe ea, în ciuda faptului că, la prima vedere, utilizarea lui a semnelor de punctuație, precum sintaxa romanului în ansamblu, poate părea artificială și arbitrară Aici nu există artificialitate sau arbitrar Bely a creat la Petersburg un stil de narațiune cu totul special, care nu se mai găsește la niciunul dintre scriitorii ruși, în care forma monolog a poveștii se intersectează și se împletește cu reprezentarea polifonică a lumii interioare a personajelor și a vieții lor reale și viziunea asupra lumii În plus, romanul este scris în proză ritmică, a cărei dimensiune este cea mai apropiată de anapaest (metrul de trei silabe cu accent pe ultimul picior) Toate acestea trebuie luate în considerare atunci când vă familiarizați cu textul romanului Bely însuși, într-o serie de cazuri, se îndreaptă spre cititor, punând accentul în cuvinte - nu pe silaba pe care este cerută de normele de pronunție literară, ci pe cea pe care ar trebui să fie în conformitate cu organizarea ritmică a frazei În alte cazuri, el nu desemnează în mod specific stresul - acest lucru ar trebui să fie făcut de cititor Deci greșeli de scriere Sirin Prima colecție SPb , , p - ; Sirin Colecția a doua SPb , , p - ; Sirin Colecția trei SPb , , p - În , capitolele romanului din exemplarele nevândute ale colecțiilor au fost decupate, legate și scoase la vânzare ca o ediție separată a romanului Aceasta a fost prima și singura ediție separată a ediției complete a lui Peterburg din Rusia până acum L K Dolgopolov Principiile textuale ale publicării iar în această ediție s-au făcut evidente erori de tipografie făcute de Bely pentru a clarifica, pentru a face mai explicită această organizare ritmică a textului, care are propriul sistem Dar din cauza grabei și a acelor condiții neobișnuite în care a fost creat romanul, acest sistem nu este întreținut de Bely într-o formă absolută Și aici a trebuit să mă gândesc literalmente la fiecare virgulă Pentru a păstra maniera neatinsă a scrierii în proză a lui Bely, dar, în același timp, pentru a ține cont de regulile obiective

ale gramaticii pe cât posibil - aceasta este principala cerință pe care compilatorul și-a impus-o atunci când pregătește această ediție Ediția "Sirinovskaya" este cea mai completă ediție a romanului, realizată în forma în care a fost concepută de Bely după finalizarea "Porumbelului de argint", care, la rândul său, i s-a părut prima parte a unui extins trilogie "Petersburg" trebuia să fie a doua parte a ei A treia parte urma să fie un roman numit Orașul invizibil Această a treia parte nu a fost niciodată scrisă; trilogia a rămas neîmplinită, după ce planurile creative ale lui "Petersburg" Bely au căpătat un alt caracter În , în timp ce se afla la Berlin, Bely s-a angajat să republice Petersburg El republică la Berlin o serie de lucrări, printre care se numără și cel mai semnificativ dintre romanele sale Bely scurtează Petersburg pentru retipărire (prin propria sa recunoaștere, cu o treime), evitând orice corecții și completări În , o versiune prescurtată a lui Petersburg a fost publicată la Berlin de către editura Epoch Aceeași ediție a fost reprodusă în de editura din Moscova Nikitinskiye Subbotniks Aici a suferit reduceri suplimentare și modificări stilistice minore În , după moartea lui Bely, Petersburg, editat de Nikitinskie Subbotniks și cu un articol introductiv de K Zelinsky, a fost din nou retipărit la Moscova Ultima dată când această ediție a văzut lumina zilei a fost în (editura Khudozhestvennaya Literatura, Moscova); romanul a fost publicat aici cu un articol introductiv de A S Myasnikov, o postfață de P G Antokolsky și comentarii de L K Dolgopolov Ediția de la Berlin din Petersburg, ca și ediția ulterioară de la Moscova, este un monument al unui timp istoric diferit Această nouă versiune prescurtată a romanului are mai mult de-a face cu stilul și caracterul operei lui Bely din anii decât cu căutarea lui pentru deceniul pre-revoluționar când a fost concepută trilogia Pornind de la aceste considerații și dorind să familiarizeze cititorul cu cercul problemelor creative ale lui A Bely în perioada cea mai semnificativă a operei sale literare (și este, fără îndoială, anii), redacția seriei Monumente literare a considerat că este oportun să întreprindeți o retipărire nu a unei ediții prescurtate, ci complete a romanului Desigur, acele modificări stilistice minore pe care A Bely le-a adus textului la scurtarea romanului nu au fost luate în considerare Aplicații Pentru această ediție, textul din Petersburg a fost verificat cu manuscrisul în măsura posibilului, având în vedere starea extrem de deplorabilă a manuscrisului de tipografie în sine Mulți ani a fost păstrat în colecția lui Ivanov-Razumnik din Tsarskoye Selo (din - orașul Pușkin) Ivanov-Razumnik a comunicat cu Bely în numele editurii Sirin (era membru al redacției editurii), iar o mare cantitate de materiale scrise de mână ale lui Bely au rămas în mâinile lui Arhiva lui Ivanov-Razumnik a suferit catastrofal în anii războiului Orașul Pușkin a fost ocupat de germani, arhiva a fost nesupravegheată multă vreme Multe lucruri au dispărut fără urmă S-au păstrat bine doar acele materiale care au fost transferate de Ivanov-Razumnik chiar înainte de război lui V D Bonch-Bruevich în Muzeul literar de stat organizat de el (de exemplu, scrisorile lui Bely către Ivanov-Razumnik) Manuscrisul "Petersburg" nu a fost predat Printre alte materiale, ea a rămas într-o cameră părăsită, supusă tuturor vicisitudinilor vremii și propriei soarte Abia după război, împreună cu alte materiale supraviețuitoare din arhiva Ivanov-Razumnik, a ajuns în Casa Pușkin, unde se păstrează până astăzi (f , op , poz) Nu are o singură paginare Albul a numerotat fie capitolele individuale, fie mai multe capitole la rând Numărul total de foi ale manuscrisului "Petersburg", după calculele noastre, este de Dintre acestea, au supraviețuit foi numerotate și un număr mic de foi rupte, din care au mai rămas doar

jumătate sau chiar foi Dar nici această parte supraviețuitoare a manuscrisului din Petersburg poate să nu fie citită în întregime: multe pagini sunt mototolite, rupte, cerneala de pe unele este spălată; unele frunze sunt putrezite Există multă frecare în manuscris Consecința acestei stări de fapt este că unele dintre întrebările care apar inevitabil la pregătirea unui roman pentru publicare rămân nerezolvate Acestea vor fi discutate în continuare Pregătind "Petersburg" pentru retipărire, am întâmpinat o serie de probleme textologice, ideologice și artistice Romanul a fost tipărit neglijent, cu un număr mare de greșeli de scriere și distorsiuni de text, precum și unele excepții (unele dintre ele au fost de natură cenzurară) Scrisorile lui Bely către Ivanov-Razumnik exprimă deplină satisfacție (și chiar încântare) față de grija cu care și cu ce respect față de voința autorului, Petersburg a fost tipărită de editura Sirin Afirmațiile de acest fel trebuie tratate cu prudență și nu trebuie să aveți încredere în Bely în orice Nu a ținut în mâini corectarea întregului roman și, probabil, nu a studiat cu mare atenție romanul din colecțiile în care a fost publicat Petersburg În exterior, ediția romanului face cu adevărat o impresie îmbucurătoare Se tipărește pe hârtie scumpă, într-un font bine ales, titlurile de capitole (cu epigrafe) sunt date pe foi separate Titlurile capitolelor în care sunt împărțite capitolele sunt scrise cu caractere cursive frumoase Podea L K Dolgopolov Principiile textuale ale publicării Tipul neobișnuit de tipărire propus de Bely, când unele pasaje (predominant descrieri ale stării psihice a personajelor într-unul sau altul moment crucial și stresant din viață) sunt tipărite în jumătatea dreaptă a paginii, în timp ce jumătatea stângă rămâne liberă, este bine intretinuta S-au păstrat ghilimelele, în care Bely a inclus întreg discursul direct al personajelor Ghilimelele în acest caz aveau, evident, o semnificație specială pentru Bely Nu au fost în edițiile anterioare Ele au apărut doar în ediția "Sirinovsky" și apoi au fost păstrate cu insistență de către Bely în toate retipăririle ulterioare ale romanului Întrebarea de ce Bely a pus discursul direct între ghilimele (și, prin urmare, a dat o nuanță de irealitate comunicării personajelor în viața reală, "autentică") nu este o întrebare ușoară Nu poate exista nicio șansă sau arbitrar aici Pare firesc să presupunem că prin introducerea unei asemenea abundențe de ghilimele în text, Bely, așa cum spune, restabilește convențiile în care se îmbracă acum ceea ce se întâmplă în roman Evenimentele, fără a-și pierde autenticitatea, primesc un semn de întrebare suplimentar, care conferă autenticității o nuanță de neautenticitate, dar din alt punct de vedere, "mai înalt" Nu se pun între ghilimele necondiționate, absolute, lipsite de ambiguitate Bely a pus între ghilimele toată vorbirea directă a personajelor, ceea ce era în legătură cu atitudinea sa față de conținutul romanului, pe care el însuși l-a definit ca "o ținută condiționată a formelor mentale" Există un alt detaliu în ediția "Sirinovsky" a romanului, care poate provoca și nedumerire Acestea sunt indicațiile de la sfârșitul fiecărui capitol pentru încheierea acestuia Aceste indicații au fost introduse în textul romanului din considerente pur practice; capitolele erau trimise redactorilor din străinătate și în formă împrăștiată și astfel, pentru a evita confuziile, Bely a dedus clar la sfârșitul fiecărui capitol: "Sfârșitul unui cutare și cutare capitol" Aceste fraze au fost păstrate de Ivanov-Razumnik, deși nu era nevoie practică de ele Totuși, ulterior au fost sancționați de Bely: nu le-a scos nici din ediția "Berlin", nici din "Moscova" din Se pare că au căpătat o oarecare semnificație în ochii lui, devenind parte integrantă a capitolului În plus, în combinație cu titlurile capitolelor, în care

Bely a subliniat în mod special o nuanță ciudată de "aventură-aventură", au exacerbat această nuanță și mai mult Toate aceste caracteristici, desigur, sunt păstrate în această ediție La sfârșitul unor capitole, Bely a indicat și orașul în care a fost scris (sau revizuit) acest capitol În manuscrisul "Petersburg" s-a păstrat o indicaţie abia la sfârşitul celui de-al cincilea capitol: "München" (l); la sfârşitul romanului se află o postscriptie generală explicativă: " Berlin noiembrie" (l) Explicațiile de acest fel (date, orașe) nu sunt, desigur, incluse în textul romanului, așa cum nu sunt incluse în ediția "Sirinov" Primul lucru care trebuia făcut la pregătirea romanului pentru publicare a fost eliminarea, dacă era posibil, a numeroase greșeli de tipar și greșeli de tipărire În "Siri-Aplicații în noua ediție, de exemplu, "eoni de timp" (un termen gnostic) au fost introduși ca "zone de timp"; servitoarea Likhutinilor, Mavrushka, a apărut în mai multe rânduri ca Marfushka; Imaginea "spațio-temporală" din ediția "Sirinovsky" a avut un aspect absolut incredibil: "spațio-temporal" (Aceasta nu este o greșeală de tipar, ci o greșeală de tipar: aceasta este forma expresiei din manuscris (l), unde este subliniată (de tiparist?) cu un creion roșu) În loc de "fața a fost anulată" era tipărită "a fost anulată"; profesorul german de teologie Adolf Harnack a devenit în ediția tipărită a romanului "Gornak" etc Nu s-a putut stabili dacă expresia "murdărie a bucătăriilor de cofetărie neaerisite" îi aparține lui Bely (capitolul șase, capitolul "Du-te, Tom !") Evident, există încă o greșeală de tipar aici (ar trebui să fie "neventilat"), totuși, deoarece este imposibil să se precizeze acest lucru cu certitudine (foaia corespunzătoare lipsește din manuscris), lăsăm cuvântul în forma în care a fost tipărite În textul primului capitol există un motiv care ar putea fi numit condiționat "misterul circularului" În capitolul intitulat "Locuitorii insulelor te uimesc", în locul în care sunt cuprinse gândurile lui Dudkin despre Petersburg ca pe un coșmar întrupat, ediția tipărită conține fraza: "Străinul a gândit asta și a strâns pumnul în buzunar; și-a amintit de cuvântul crud al cuiva; și mi-a amintit că frunzele cădeau "Întâlnim și același" cuvânt crud "în sediul central" Da, taci! " Stând într-un restaurant de pe Millionnaya, Dudkin își amintește de întâlnirea cu trăsura senatorului de la răscruce: " capul mort, ras a pompat și a dispărut; din mână - piele de căprioară neagră - flagelul malefic al unui cuvânt crud nu l-a lovit pe spate; o mână de piele de căprioară neagră s-a scuturat neputincios acolo " Revenind la manuscris, găsim o corectare curioasă: în primul caz, expresia "cuvântul crud al cuiva" este scrisă cu creionul în locul cuvântului barat "circular" (l) În cel de-al doilea caz, găsim în manuscris sub straturi de corecții două versiuni ale acestei părți a frazei: prima - "din mână - piele de căprioară neagră - biciul malefic al circularei nu a fluierat" și a doua - "din mana - piele intoarsa neagra - biciul malefic al circularei nu l-a lovit pe spate" (l) Desigur, a doua opțiune, care nu a fost văzută de compozitor, ar trebui recunoscută ca finală Nu este nimic surprinzător în asta, deoarece textul este plin de corecții Dar în ambele cazuri avem în manuscris cuvântul circular, care aparține lui Bely Este posibil să fi fost inspirat de un anumit decret guvernamental Schimbarea textului tipărit de la "circular" la "cuvânt greu" face ambele fraze de neînțeles și pur și simplu lipsite de sens În ediția de față, în ambele capitole, ambele fraze sunt date în forma în care au ieșit din condeiul lui Bely Restaurat și încă o trecere Textul romanului nu includea o parte din fraza din capitolul patru (capitolul "Grădina de vară", chiar

începutul), care descrie zăbrelele Grădinii de vară și spune că "oaspeții de peste mări din țările engleze s-au adunat pentru a o admira, în peruci, verde L K Dolgopolov Principiile textuale ale publicării caftane", fumatul "pipe afumate" În textul tipărit, descrierea Grădinii de vară s-a încheiat cu cuvintele: "grădina s-a diminuat și s-a așezat după gratii" După cum scrie Ivanov-Razumnik, "zăbrelele Felten din grădina de vară din epoca Ecaterinei a II-a, în legătură cu caftanele verzi, fără îndoială "Petru", pipele afumate și oaspeții englezi, este un anacronism evident " trăsăturile principale ale Petersburgului este tocmai aceea că diverse epoci istorice sunt în mod deliberat împletite, "amestecate" aici Petersburg, în înțelegerea lui Bely, este un nod de contradicții istorice care s-au adunat de secole Pentru Bely, nu contează că "de peste mări" oaspeții din țările engleze" sunt despărțiți de o jumătate de secol de momentul în care a fost ridicată faimoasa zăbrele "Pentru el, aceasta este o perioadă slabă Îl pune în tavernă, unde Nikolai Apollonovich și detectivul Morkovin se explică, la următoarea masă a lui Petru cel Mare în compania unui oarecare suedez, făcându-i martori muți ai unei scene de rău augur în care Petru vede, parcă, lucrarea propriilor mâini De ce oaspeții "în peruci, caftane verzi" vi se pare ciudat pe fundalul zăbrelei lui Catherine? O parte din această frază a fost complet restaurată în această ediție în forma sa originală Au fost refăcute și sechestruurile făcute în redacția editurii Sirin din motive de cenzură Sunt puține dintre ele, dar sunt orientative Într-un cântec care se cântă la un bal în casa soților Tsukatov, senatorul Ableukhov este numit "câine" ("Este un câine patriotic "), iar acest cuvânt a fost înlocuit cu trei puncte În capitolul trei (capitolul "Sărbătoarea"), Bely descrie în mod satiric cea mai înaltă primire din Palatul de Iarnă Cu toate acestea, toate indicațiile că aceasta a fost tocmai cea mai înaltă primire (adică, cu participarea regelui), au fost, desigur, eliminate Datorită acesteia, fraza de gândire exactă și completă a lui Bely: "Imediat după extraordinara trecere, ocol și cuvinte cu bunăvoință rostite, bătrânii s-au adunat din nou în hol, în vestibul, lângă coloanele balustradei" (l) dobândită o formă de neînțeles: "Imediat după ce bătrânul s-a înșirat din nou " De asemenea, a fost eliminat următorul detaliu: Apollon Apollonovich îl salută pe contele Dublve (adică, contele Witte) la o recepție, strângând mâna "fatală", "care tocmai a semnat condiția unui tratat de urgență: tratatul a fost semnat în America " Întreaga parte finală a frazei după ce două puncte au fost șterse, iar două puncte au fost înlocuite cu un punct Prea limpede s-a făcut aluzie la sfârșitul rușinos al războiului ruso-japonez și la Witte, care deja căzuse în dizgrație și fusese în acel moment îndepărtat din treburile publice În societate, își aminteau bine ce eforturi l-a costat să încheie * "Vârfurile", p Ivanov-Razumnik subliniază că această parte a frazei a căzut accidental, "din cauza unei neglijeri a corecturii", dar "pe cât de bine posibil" (ibid) Este posibil ca sechestrul să fi fost făcut de el Ele nu sunt enumerate integral de Ivanov-Razumnik ("Vârfurile", pp -) Aplicații un acord cu japonezii (acordul a fost într-adevăr semnat în America, la Portsmouth) În această ediție, toate aceste bancnote au fost restaurate în conformitate cu manuscrisul romanului A fost înlăturată și caracterizarea nemăgulitoare a detașamentului de cazaci care împrăștia mitingul (capitolul trei, capitolul "Miting"): "ragamuffins adevărate, nebunești, muți" dansând pe șei (l) Refacerea unor astfel de excluderi sporeşte mult patosul acuzator al romanului Cu toate acestea, mai există două omisiuni importante în manuscris, a căror restaurare ar

părea nerezonabilă Ambele capturi au fost făcute de însuși Bely, ceea ce este determinat de natura manuscrisului Ivanov-Razumnik nu spune nimic despre aceste bancnote, deși nu ar fi putut să nu le cunoască Prima dintre ele se află în textul capitolului doi (capitolul "Evadare") Aici, într-o cunoscută digresiune lirică, începând cu cuvintele "Tu, Rusia, ești ca un cal!", vorbind în formă alegorică despre viitorul țării și despre viitoarele încercări și exprimându-și încrederea că țara sa va îndura aceste încercări , Bely scrie: "El va străluci în ziua aceea și ultima Soarele este peste țara mea natală: acesta este Domnul nostru, Hristos Și apoi o posibilă presupunere: "Dacă, Soare, nu răsăriți ", etc (vezi fila) Bely elimină o parte din fraza: "acesta este Domnul nostru, Hristos", punând un punct în fața ei în loc de două puncte Evident că nu vrea să-și ascuți prea mult gândul, vrea să rămână în limitele ambiguității și alegoriei Adevărat, în același timp devine de neînțeles de ce "Soarele" este scris de el cu majusculă Dar, știind că acesta este un sinonim pentru Hristos, ar trebui să percepem în acest sens Soarele "Petersburgului" A doua retragere a avut loc în capitolul șase (capitolul "O rază moartă a căzut în fereastră") Alexander Ivanovich Dudkin își amintește de un vis pe care l-a avut la Helsingfors în momentul în care predica "întoarcerea" la "barbarismul sănătos" A visat, "cum s-a repezit prin indescriptibil, ceea ce s-ar putea numi cel mai simplu spațiu interplanetar (dar ce nu a fost): s-a grăbit să îndeplinească un act satanic (sărut fundul unei capre și călcând în picioare crucea); fără îndoială că a fost în vis " etc (l) Bely înlătură mijlocul frazei (descrierea "actului satanic"), înlocuindu-l cu o alegorie polisemantică: "s-au grăbit să îndeplinească un fel de act obișnuit, dar din punctul nostru de vedere, totuși josnic; fără îndoială că a fost într-un vis "* Cu alte cuvinte, inițial, aici era menit sabatul vrăjitoarelor, la care Dudkin a fost târât de demoni De asemenea, a sunat prea simplu, așa că, la fel ca în cazul lui The Sun, White elimină simplitatea Mai mult, așa cum scrie în continuare, Dudkin "nu și-a amintit dacă a comis actul sau nu" Restabilirea acestor două excluderi, care, după cum vedem, aveau un caracter nestilistic și necenzurator, ar fi o încălcare clară a autorului Este important de menționat că, cu excepția "câinelui" de tablă, toate celelalte omisiuni cenzurate din ediția de la Berlin nu au fost restaurate de Bely (evident, pur și simplu a uitat de ele) L K Dolgopolov, Principiile textologice ale publicării cerul va Ele trebuie luate în considerare, întrucât unele nuanțe importante ale conceptului general al romanului sunt reflectate în părțile retrase ale textului Dar nu avem niciun motiv să le includem în textul final Există un alt punct care necesită o clarificare specială Într-un număr de nume topografice asociate cu Sankt Petersburg și desemnări ale locurilor în care are loc cutare sau cutare scenă a romanului, Bely folosește pe scară largă literele mari De exemplu, scrie Nevsky Prospekt, Vasilyevsky Island, Institution, University Chiar și casa în care locuiește senatorul Ableukhov, el desemnează uneori astfel: Casa Galbenă Dependența de litere mari în acest caz este de înțeles: Bely se străduiește pentru o simbolistică generalizată ("mărită"), folosind o tehnică pur grafică Cu toate acestea, el este extrem de inconsecvent în utilizarea literelor mari Întâlnim în roman Universitatea și Universitatea, Cheiul și Cheiul, Catedra și Catedra, Podul și Podul, Grădina de vară și Grădina de vară; Palatul de iarnă este desemnat atât ca palat, cât și ca palat, dar Castelul Mihailovski este desemnat doar ca palat Pentru a decide ce tip de ortografie să acorde preferință, a fost necesar să se stabilească o

succesiune în utilizarea de către Bely a majusculelor, iar în cazurile în care nu a existat o secvență, frecvența anumitor ortografii O examinare amănunțită a romanului în ediția "Sirinovsky" și compararea textului tipărit cu partea supraviețuitoare a manuscrisului a condus la concluzia că, într-un număr de denumiri, Bely a respectat destul de strict și consecvent ortografiile cu majuscule Toate, desigur, rămân intacte Acestea sunt: Nevsky Prospekt, Insula Vasilyevsky, Zimnyaya Kanavka, Podul Nikolaevsky, Digul Gagarinskaya, Instituție, Călăreț de bronz (opțiune: Călăreț puternic), Olandez zburător, Latura Vyborgskaya, Latura Petersburg, Izmailovskaya Rota Toate acestea sunt denumiri-simboluri stabile care parcurg întregul roman În sintagma "Marsovo Pole", ortografia "Marsovo Pole" este predominantă și așa se păstrează în această ediție Dar în majoritatea covârșitoare a cazurilor, Bely scrie Grădina de vară ca "Grădina de vară"; deci acest nume este păstrat de noi Există o ortografie dublă în denumirea casei în care locuiește senatorul Ableukhov (Casa Galbenă și Casa Galbenă) Dar din moment ce literele mici predomină cantitativ, mi s-a părut potrivit să se acorde ortografia "casă galbenă" pe toată durata acestei ediții De asemenea: Chernyshev Most, Anichkov Most Podul Trinității De asemenea: Promenade des Anglais Tot în adjective (Chipul călărețului, Fruntea călărețului) În versiunea timpurie, "Nekrasov" a lui "Petersburg", această expresie a fost scrisă din litere mici În manuscrisul ediției "Sirinovsky" a romanului, în unele cazuri, majusculele au fost înlocuite cu litere mici cu cerneală roșie (nu Bely l-a înlocuit, ci, evident, unul dintre membrii redacției) În alte cazuri, însăși scrierea lor de către Bely nu dă temei pentru o afirmație certă Aplicații Situația este mai complicată cu aceleași denumiri-simboluri, dar folosite sub forma unui substantiv fără adjectiv Bely scrie aceste cuvinte acum cu literă mare, acum cu literă mică (Embankment and digment, Bridge and bridge) Doar cuvântul "insula" ("insule") este scris în mod consecvent cu o literă mică A fost luat de noi ca model Prin urmare, în această ediție, grafia în simbolurile unui substantiv fără adjectiv se menține în mod consecvent cu literă mică (dig, pod, alee, * insulă, câmp, palat) În această ediție, ortografia cuvintelor "universitate", "departament", "cariatide" (o sculptură care susține pervazul balconului Instituției), deoarece aici ortografiile mici par mai naturale și predomină cantitativ A devenit necesară corectarea lui Bely în alte cazuri Astfel, pe tot parcursul romanului, Bely folosește cuvântul "îngheț" în sensul cuvântului "îngheț"; de exemplu: "Gurza a udat străzile și străzile " "Gurza a udat trecătorii: i-a răsplătit cu gripă " În toate aceste cazuri, este tocmai burniță, adică ploaie ușoară, umezeală și nu îngheț, adică brumă geroasă (aceasta se întâmplă la începutul lunii octombrie, în perioada ploioasă) Pe paginile romanului apare în mod repetat servitoarea Likhutinilor, Mavrushka La sfârșitul romanului, în al șaptelea capitol, Bely, uitând aparent numele, îi dă un nou nume - Marfushka Desigur, este imposibil să lăsați două nume pentru o persoană Trebuie să alegi unul Ce poți face aici? leniya, litere mici sau majuscule De aici și confuzia din textul tipărit: tipători, fără instrucțiuni clare, dactilografiau "casa galbenă" fie din litere mari, fie din minuscule Se face o excepție și litera majusculă din cuvântul "Perspectivă" este păstrată de noi doar într-un singur caz - în capitolul "Judecata de Apoi" (capitolul cinci), unde Perspectiva acționează ca o substanță planetară, o denumire simbolică largă a acelui impas spiritual în care a intrat civilizația burgheză, inspirată treptat de forțele "întunecate" ale Orientului "În locul lui Kant, ar trebui să existe

Prospekt", spune un anume "turan", "progenitor" al lui Ableukhov, iar "în loc de un nou sistem, circulația cetățenilor din Prospekt este uniformă, directă" Cuvântul "palat" este păstrat cu o literă mică numai în legătură cu Castelul Mihailovski, deoarece o astfel de ortografie este menținută în mod constant de către Bely însuși În ceea ce privește Palatul de Iarnă, litera majusculă (Palatul) este folosită în toate cazurile, deoarece Bely nu aderă la un singur principiu aici În plus, este necesar să se diferențieze cumva aceste două concepte pentru a evita confuzia În textul tipărit al romanului, în capitolul (capitolul "Bufonul roșu") există o altă denumire ciudată: "marele pod Petersburg" Nu exista nici un pod cu acest nume în Sankt Petersburg; judecând după context, vorbim despre podul Nikolaevsky Nu a fost posibilă verificarea ortografiei acestei notații din manuscris (lipsește pagina corespunzătoare) Adevărat, în capitolul (capitolul "Se întâmplă întotdeauna așa") există o denumire similară, referindu-se și la podul Nikolaevsky și, cel mai important, având litere mici clare în manuscris: "podul din fontă Sankt Petersburg" Evident, literele mici sunt necesare și în primul caz (eroarea dactilografului) L K Dolgopolov Principiile textuale ale publicării fi condus? Evident, care nume a apărut primul și care este frecvența în utilizarea acestor două nume În ambele cazuri, avantajele rămân la Mavrushka Cu toate acestea, cazurile de utilizare a numelui "Marfushka" au trebuit corectate Trebuie totuși amintit că toate cazurile de mai sus de uniformizare a anumitor ortografii sunt cauzate tocmai de absența acestora în textul autorului Când există uniformitate și sistemul de scriere, indiferent de natura lui, este menținut de autor, în aceste cazuri nu era permisă nicio "intruziune" în textul autorului Cu toate acestea, în textul tipărit al ediției "Sirinovsky" a "Petersburg" există o serie de locuri dubioase care nu mai pot fi verificate din cauza stării nesatisfăcătoare a manuscrisului Pare îndoielnică, de exemplu, data indicată în scrisoarea primită din străinătate de Dudkin și citită de acesta lui Styopka (capitolul doi, capitolul "Styopka") Scrisoarea conține o profeție despre misiunea istorică a Rusiei: "Se apropie un timp grozav: a mai rămas un deceniu până la începutul sfârșitului: amintește-ți, notează-l și transmite-l posterității; dintre toți anii, este mai semnificativ Acest lucru va afecta Rusia, căci în Rusia este leagănul Bisericii din Philadelphia " Structura și stilul frazei inițiale reproduc structura și stilul revelațiilor spiritului sfânt expuse în Apocalipsă Totuși, în fraza lui Bely, relația dintre două unități numerice nu este complet clară: "a mai rămas un deceniu înainte de începutul sfârșitului" și "anul va fi mai semnificativ decât toți anii" Ambele numere sunt în aceeași frază și, prin urmare, ar trebui să existe o legătură între ele Mai mult, anul a apărut doar în ediția "Sirinov" - lipsea în revistă, întrucât lipsea în traducerea germană Este firesc să presupunem următoarele Nu există nicio legătură între aceste două unități numerice și au ajuns într-o singură frază din întâmplare Adevărat, în același timp, anul capătă un caracter misterios, ca fiind cel mai semnificativ (din istoria omenirii?) De ce exact și nu sau ? Sau oricare altul? Există o legătură între aceste două unități numerice Dar în acest caz, vom fi obligați să admitem că aici s-a făcut o greșeală de tipar (sau greșeală de tipărire), neobservată de Bely și sancționată de acesta în edițiile ulterioare ale romanului Această greșeală de tipar (sau tipărire greșită), la rândul său, poate fi de două feluri Sau, în loc de un deceniu, ar trebui să vedem cea de-a cincizecea aniversare, iar apoi (din moment ce acțiunea romanului are loc în) ia naștere firesc și rezonabil plus cincizeci (inclusiv însuși), obținem Sau, păstrând

intact deceniul care rămâne "până la începutul sfârșitului", și adăugându-l la , obținem o dată complet diferită - nu Vezi: Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul, cap , art - Acest lucru se vede din istoria revizuirilor scrisorii, restaurată de Ivanov-Razumnik (Vershyny, pp -) Aplicații și Ultima presupunere ni se pare cea mai rezonabilă În loc de unul, au fost scrise (sau tipărite) cinci, iar anul nu a fost pe deplin clar Anul este mult mai firesc și, cel mai important, poate fi explicat din punctul de vedere al viziunii generale a lui Bely asupra caracterului istoriei Rusiei Bely a fost în acești ani în străinătate, tensiunea atmosferei vieții europene a fost bine simțită de el Dar dacă o astfel de presupunere este corectă, atunci semnele de punctuație din fraza literei ar trebui să fie, de asemenea, oarecum schimbate Și atunci va lua următoarea formă: "Se apropie marele timp: a mai rămas un deceniu până la începutul sfârșitului; ține minte, notează-l și transmite-l posterității: va fi cel mai semnificativ dintre toate În această formă, expresia capătă mai multă credibilitate Facem, însă, încă o dată o rezervă: asta în cazul în care "un deceniu înainte de începutul sfârșitului" și următoarea dată în mintea lui Bely au fost legate Prin urmare, în timp ce ne exprimăm îndoielile și considerațiile cu privire la ceea ce ar putea avea în minte Bely aici, încă nu vedem nicio posibilitate de a corecta textul romanului Pentru a îndrăzni acest lucru, trebuie să avem manuscrisul Nu avem paginile corespunzătoare în manuscris acum, așa că cel mai bun lucru pe care îl putem face aici este doar să facem o presupunere Există și alte locuri, mai puțin semnificative, în textul "Sirinovsky", care sunt, de asemenea, îndoielnice, dar nici nu pot fi verificate Citim în roman "lacrimi inteligente", "să nu alergi niciodată într-o umbră: nu vei înțelege cerințele ei" ("să nu ajungi la o înțelegere"?); "roz pal, îmbinare de covor pal de la raza soarelui care răsare" ("covor pal" sau "sânge pal"?); Nikolai Apollonovich se întâlnește cu Petru, acționând în chipul Olandezului Zburător, ai cărui ochi "sclipeau cu scântei verzui" (sau "scântei verzui"?); "a sărit din patul ei pufos" (sau "a sărit afară"?); Locotenentul Likhutin, care a înnebunit, târându-l pe Ableukhov Jr la el acasă pentru represalii, îi răspunde nedumeririi despre faptul că el, Likhutin, părăsește serviciul: "Aceste fleacuri nu ne privesc pe noi, Nikolai Apollonovich afaceri private" ("Noi" sau "tu"?), etc Greșeli de tipar (sau greșeli de ortografie) în toate aceste cazuri? Sau particularitățile manierului stilistic al lui Bely se fac simțite aici? La urma urmei, el scrie (asta se verifică din manuscris): "anarhist mistic" (și nu "mistic"); explozia bombei "va atârna pe cerul plictisitor ca așchiile, sângele și piatra" ("atârnând în cer"); "se vor dezvolta fumuri umplute, lăsându-și cozile în Neva" ("lăsându-le să intre ") etc Prin urmare, a fost necesară cea mai mare grijă pentru a stabili dacă acest pasaj îndoielnic a fost o greșeală de tipar sau dacă servește ca expresie a specificului stilistic al lui Bely Unele dintre cazurile enumerate mai sus au fost recunoscute ca greșeli de tipărire (sau greșeli de scriere) și corectate, altele au fost lăsate în forma în care au văzut prima dată lumina Bely a arătat un exemplu clar de uitare în primul capitol (capitolul "Întotdeauna se întâmplă așa") Noi citim L, K, Dolgopolov Principiile textuale ale publicării aici: ușa de la intrare s-a închis în fața ei; ușa de la intrare s-a închis trântit în fața ei; întunericul o învăluia " O frază cu totul imposibilă în conținut, din moment ce vorbim de Sofia Petrovna, întoarcerea acasă și intrarea la intrare Verificând-o față de manuscris, găsim o greșeală grosolană: Bely a corectat clar: "ușa de la intrare s-a deschis în fața ei" (l) Dar tot ce urmează în această

frază în manuscris are aceeași formă ca în ediția tipărită Se pare că ușa s-a "deschis în fața ei" și "a trântit în fața ei" Dar din moment ce din toată descrierea ulterioară reiese clar că Sofia Petrovna tocmai a intrat în intrare, aici trebuie să-l corectăm pe Bely, care a scos de două ori din inerție prepoziția "înainte" Fără îndoială că în al doilea caz ar trebui să existe o prepoziție "pentru" Sub această formă, sintagma capătă forma sa firească: " ușa de la intrare s-a deschis în fața ei; ușa de la intrare s-a închis trântit în urma ei; întunericul o îmbrățișa; de parcă totul i-ar fi căzut în spatele ei ", etc Acum totul ne este clar, nu există nedumeriri Și încă un exemplu de același fel În capitolul șase (capitolul "Petersburg"), Bely descrie delirul lui Dudkin - conversația sa imaginară cu "diavolul" - vârcolacul Shshpnarfne Pentru interlocutorul lui Dudkin, lumea empirică reală este o reflectare în umbră a celeilalte lumi; relațiile umane normale sunt imposibile aici Chiar și cu un papuan, spune Shishnarfn, "în cele din urmă vei ajunge la lovituri" Dar în paragraful următor, continuând același gând, interlocutorul lui Dudkin mai spune ceva: "Umbra nu este nici măcar un papuan; biologia umbrelor nu a fost încă studiată; de aceea - să nu dai niciodată într-o umbră: nu vei înțelege cerințele ei De unde a venit verbul "a se ciocni"? Este clar că aceasta este intenția lui Bely: nu ar trebui să se pună "ciocnire", ci "contact" Din cele de mai sus rezultă că, în timp ce lucrăm la textul de la Petersburg, nu putem adera strict la niciun principiu - să-l aducem complet în conformitate cu manuscrisul sau complet în conformitate cu certitudinea logică elementară și normele gramaticale existente Este nevoie aici de o abordare prudentă, ambiguă, care să facă posibilă combinarea modului stilistic neobișnuit al lui Bely cu logica și gramatica Tocmai această abordare a fost implementată în pregătirea acestei ediții a romanului de A Bely "Petersburg" La secțiunea "Adăugiri" s-a încercat prezentarea într-o formă cât mai completă a materialelor legate direct de romanul "Petersburg" În această lucrare a sa, plină de greutăți și continuată timp de zece ani, compilatorul s-a folosit de sfaturile și îndrumările Prof D E Maksimova și prof H N Skatov, precum și cu ajutorul lui S S Grechishkin și A V Lavrov; tuturor le exprimă recunoștința Aplicații Locul central îl ocupă aici ediția "Nekrasov" (carte) apărută pentru prima dată a primelor două capitole ale romanului, păstrată în foi de probă (capitolul al doilea nu a fost finalizat până la final) Singura copie a corecturii a fost găsită de noi în TsGALI, unde a fost transferată de S M Alyansky (a aparținut anterior lui Blok, după cum reiese așternutul de mâna lui Blok pe pagina de titlu) De asemenea, publicat pentru prima dată: un text retras din manuscrisul de tipografie al ediției "Sirinov" a romanului, o prefață la cartea eșuată "Fragmente din romanul "Petersburg"", fragmente din scrisorile lui Bely Dintre documentele publicate anterior, au fost selectate un număr mic de documente, fără de care este imposibil de făcut atunci când faceți cunoștință cu romanul lui A Bely Toate aceste materiale sunt distribuite în succesiune tematică Pe măsură ce le cunoașteți, țineți cont de următoarele Nu vom găsi aici nicio unitate a aprecierilor și judecăților lui Bely, nici consistență sau consecvență, de exemplu, în caracterizarea activităților uneia sau alteia persoane implicate în istoria creației romanului, în ceea ce a servit drept imbold pentru scrierea lui , în acoperirea unuia sau altul detaliu etc Judecățile lui Bely despre "Petersburg" sunt contradictorii, în unele cazuri nici măcar nu pe deplin de încredere Cu ce este legat? Romanul a fost creat și publicat într-o epocă dificilă, în anii unei noi ascensiuni sociale

și a pregătirilor pentru un război mondial Spectrul revoluției se profila deja în față "Petersburg" poartă în conținutul său ecourile tuturor acestor evenimente Bely era foarte conștient de debutul unei noi perioade istorice în istoria lumii Încă din îi scria lui M K Morozova: " în literatură, în relațiile cu oamenii, se aude peste tot o notă de un fel de cotitură; iar pe viitor (în apropiere) va trebui să ieși, parcă pentru prima dată, la lupta vieții Zorii promit multe: simt ritmul marilor evenimente, în același timp, ceea ce trăim nu este mai mult ca niciodată pregătit pentru viitor Problemele care așteaptă rezolvarea de la noi sunt mai mari decât noi - slabe, fragile; între timp, noi, și nimeni altcineva, le vom rezolva " În mijlocul marilor evenimente, romanul Petersburg a fost gândit, creat, înțeles și regândit, apoi refăcut Aproape tema centrală a întregii literaturi ruse din anii a devenit tema primei revoluții, ca început și izvor al acelor răsturnări de care s-a apropiat acum rasa umană Bely s-a mutat aici pe canalul general al dezvoltării literare Dar eterogenitatea evenimentelor în sine, nu numai "cantitatea", ci și "calitatea" lor nu putea decât să afecteze natura aprecierilor și autoevaluărilor sale S-a trezit într-o poziție foarte dificilă În primăvara anului , Bely a plecat în străinătate și s-a trezit mult timp îndepărtat de patria sa Doar prin reportaje slabe din ziare află el despre ceea ce se întâmplă în Rusia RSL, f , harta , unități creastă L K Dolgopolov Principiile textuale ale publicării Este sfâșiat între roman și dorința pasională de a-l continua, ducând la bun sfârșit planul trilogiei, R Steiner, în care crede profund, aspirație către Rusia, către patria sa și, în final, încearcă (fără succes) să stabilirea vieții de familie Acțiunile, aprecierile, faptele lui sunt rapide, nervoase, contradictorii Dar însăși combinația dintre ele oferă o idee vizuală a personalității lui Bely, pe care o formase până la tipărirea Petersburgului Evidențiind în diferite momente ale vieții și în comunicarea cu diferiți oameni una sau cealaltă latură a romanului, creând fie una sau alta versiune a istoriei creației sale, de fiecare dată, cu expansivitatea lui caracteristică, insistă asupra caracterului incontestabil al romanului partea pe care o evidențiază în prezent sau versiunea în curs de creare Desigur, nu putem da aici preferință nimănui, acceptat condiționat ca punct de vedere principal asupra romanului Este important să-i vezi într-un sistem care inevitabil se dovedește a fi sistemul personalității sale, să dezvăluie interconexiunea și consistența lor internă De asemenea, trebuie luat în considerare faptul că romanul lui Bely este un fenomen neobișnuit în literatura rusă Trăsăturile poeticii sale, metodele de analiză psihologică neobișnuite pentru noi (întorcându-se la origini la tradițiile lui Gogol și parțial Dostoievski), motivele și imaginile antroposofice, reminiscențele literare care ocupă un loc important - toate acestea îl plasează în o poziție excepțională printre alte fenomene ale prozei rusești la cumpăna dintre și V D S Likhachev notează pe bună dreptate că "pentru completitudinea percepției laturii artistice" din "Petersburg", nu numai "cunoașterea situației istorice din anii , idei generale despre topografia Sankt-Petersburgului " sunt necesar; este necesară şi refacerea straturilor acelui "fond cultural activ" pe care Bely l-a avut la dispoziţie şi care s-a dovedit a fi atât de încăpător încât necesită acum o conştientizare specială din partea cititorului Fără a ține cont de tot acest set de probleme care apar inevitabil atunci când îl cunoaștem pe Bely și opera sa, multe din lucrările sale ni se vor părea de neînțeles El poate apărea în fața noastră ca creatorul de legende și mituri, aproape un deformator

conștient al adevărului De fapt, nu există nicio ficțiune aici, nicio dorință de a induce în eroare cititorul Pe de o parte, este rodul fanteziei rapid dezvoltate în care trăiește Bely Pe de altă parte, este o dorință persistentă de a vedea adevărul în ceea ce este experimentat în momentul prezent, în acest moment, într-un moment de conștiință Referindu-se de mai multe ori la același fapt sau eveniment din viața sa, la aceeași operă, de fiecare dată o însoțește cu o nouă interpretare și de fiecare dată crede sincer că evaluarea pe care o dă în acest moment este adevărul întruchipat L și Khachev D S Principiul istoricismului în studiul unității conținutului și formei unei opere literare - "Literatura rusă", , nr , p Aplicații Astfel, în multe variante ale memoriului său, Bely afirmă că cel mai important stimul pentru a scrie Peterburg a fost un ordin pe care se presupune că l-a primit de la editorul revistei Russkaya Mysl, P B Struve De fapt, după cum se vede din scrisorile lui Bely însuși, nu a existat nicio ordine (mai mult, "firmă" și "obligatorie", după cum scrie el în memoriile sale), și nici nu ar fi putut fi În general, Struve nu s-a adresat foarte larg scriitorilor de orientare simbolistă cu propuneri directe, mai mult decât atât, platforma sa politică era platforma reformismului burghez, în timp ce tocmai împotriva "burgheziei" în toate manifestările ei s-a opus activ Bely, inclusiv în roman "Petersburg" Aici ar putea avea loc doar un acord general, dar nu o comandă Bely, dorind să se prezinte ca victima unui editor avid de putere, creează o versiune despre ordin La fel de nerealistă este și povestea repetată de Bely despre Blok, care ar fi aflat accidental despre situația critică în care s-a aflat după refuzul lui Struve și l-a convins pe Bely să accepte de la el un împrumut din cele cinci sute de ruble de care avea nevoie De fapt, acest ajutor a fost inițiat chiar de Bely, care i-a trimis o scrisoare disperată lui Blok, în care îl implora să-i găsească un împrumut de cinci sute de ruble Versiunea despre ajutorul brusc al lui Blok are propriul subtext Netezind, retușând în memoriile sale povestea dramatică și contradictorie a relației sale cu Blok, care, după cum a înțeles Bely, nu-l pune în cea mai bună lumină, el creează o versiune pur literară a acestei povești, în care tonul idilei se dovedește a fi tonul dominant "Viața" și "literatura", "realitatea" și "arta" nu erau pentru Bely sfere eterogene și fără legătură între ele "Viața" a invadat "arta", dar în același timp a fost regândită în conformitate cu legile ficțiunii La rândul său, elementul de creativitate, improvizația, a fost introdus de Bely în viață, în relațiile reale cu oamenii, datorită cărora aceste relații în sine au dobândit pentru mulți dintre cei care l-au cunoscut pe Bely, dar puțin l-au înțeles, o nuanță de pretenție și nefiresc Bely interpretează romanul Petersburg în diferite moduri în diferite perioade ale vieții sale, evidențiind fie una, fie cealaltă latură a acestuia, iar acest lucru indică și prezența obiectivă a celor mai diverse aspecte filologice care sunt posibile cu un apel științific la roman Faptul că insistă asupra adevărului absolut al părții pe care o evidențiază în acest moment nu ar trebui să ne încurce Una dintre trăsăturile gândirii artistice a lui Bely a fost percepția a ceea ce a fost trăit într-un moment ca o expresie a celei mai înalte autenticități, a realității adevărate Nu întâmplător multe dintre persoanele cu care s-a întâmplat să comunice (și chiar dintre cei localizați Această scrisoare a fost scrisă de Bely în noiembrie A fost păstrată și publicată (vezi Corespondența, pp -) L K Dolgopolov Principiile textuale ale publicării nyh pentru el), erau înclinați să perceapă ceea ce a scris aproape ca pe o "colecție de contradicții" (Așa, de exemplu, Vyach

Ivanov se uită la Bely) O judecată extrem de spirituală cu privire la instabilitatea internă și natura contradictorie a evaluărilor și pozițiilor lui Bely a fost făcută de F Stepun El a scris: "Cea mai caracteristică trăsătură a lumii interioare a lui Andrei Bely mi se pare nemărginirea ei absolută Bely s-a repezit toată viața de-a lungul întinderilor oceanice ale propriului "eu", negăsind un țărm pe care să se poată acosta Din când în când, sufocându-se în imensitatea experiențelor și a înțelegerii sale, a anunțat: "urs!", - dar fiecare coastă următoare a Belyi, când se apropia de ea, s-a dovedit din nou a fi acoperită de ceață și în spatele ceților pentru o perioadă momentul "configurația" undelor s-a întărit " Acest gând este necesar să ne amintim, făcând cunoștință cu aprecierile și autoevaluările lui Bely Cu toate acestea, fiind în strânsoarea modificărilor necontenite ale "Eului" său, Bely se dovedește, într-o serie de cazuri, a fi un observator atent al însăși natura acestor modificări Cea mai profundă spontaneitate a naturii și a operei sale a fost combinată cu o raționalitate secă și uneori aspră a gândirii, care se manifestă în mod clar atunci când te familiarizezi cu arhitectura lucrărilor sale Suntem uneori uimiți de acuratețea cu care totul este calculat până la cel mai mic detaliu, cum se verifică "construcția" și cum este subordonată unui singur plan Unii dintre oamenii care l-au cunoscut îndeaproape îl considerau pe Bely și lucrările sale o combinație de "muzică" (un principiu spontan) și "matematică" (un principiu raționalist) Fie una, fie cealaltă parte iese în prim-plan în numeroasele sale scrieri, apoi "muzică", apoi "matematică" pe care o auzim și simțim în lucrările sale Da, iar romanul "Petersburg", creația sa principală, ni se pare întruchiparea elementului creator, intuiția, dar strict organizată, "jucată" după legi matematice imuabile Luând în considerare toate aceste împrejurări și pornind de la complexitatea reală (precum și nivelul scăzut de cunoaștere) a moștenirii literare a lui Bely, am selectat și sistematizat materialul în secțiunea "Adăugiri" Numeroase, dar împrăștiate și nu prea semnificative afirmații despre "Petersburg", cuprinse în trei cărți publicate din memoriile lui Bely, sunt lăsate deoparte; deoparte sunt și notele bogate emoțional despre "Petersburg", disponibile în seria de articole "On the Pass" (unul dintre ele este dat) Dar, pe de altă parte, se oferă o ediție complet "Nekrasov" a primelor două capitole ale romanului; Prefațele lui Bely la "Petersburg" și "Silver Dove" sunt, de asemenea, date integral; cele mai importante afirmații pentru înțelegerea romanului sunt date în scrisorile sale către M Morozova, E Medtner și mai ales importante - în scrisorile către Ivanov-Razumnik Pentru a identifica toate aceste documente, a trebuit examinată o cantitate semnificativă de materiale de arhivă Toate materialele de arhivă sunt date conform originalelor, publicate - conform publicațiilor cele mai autorizate Din moment ce este tipărită Stepun F Întâlniri Munchen, , p Aplicații doar ceea ce are legătură directă cu "Petersburg", în unele dintre documentele citate există tăieturi (toate sunt indicate prin puncte cuprinse între paranteze unghiulare; punctele fără paranteze aparțin lui Bely) De asemenea, textul restaurat de compilator este plasat între paranteze unghiulare (cuvintele omise de Bely, unele precizări sunt însoțite de un semn de întrebare) Mențiune specială trebuie făcută pentru materialele scrise de mână care au fost deteriorate Aici, textul care este estompat sau lipsește din manuscris, dar restabilit în sens, este inclus între paranteze drepte Cuvintele și expresiile care nu au putut fi recuperate sunt marcate cu nrzb În notele de subsol (atât în textul romanului, cât și în secțiunea "Adăugiri") este dată doar traducerea

expresiilor în limbi străine; este însoțit de marca "Ed" (notele de subsol fără această notație aparțin lui Bely) O anumită dificultate a fost prezentată prin stabilirea datarii scrisorilor lui Bely Doar o mică parte din moștenirea epistolară extinsă a lui Bely a fost publicată până în prezent Prin urmare, experiența de cercetare aici este extrem de limitată Problema se complică și mai mult de faptul că însuși Bely pune rar date pe scrisorile sale În cazurile în care în scrisorile lui Bely citate mai jos data este cuprinsă în textul scrisorii, aceasta este dată fără nicio desemnare Datele poștale sunt incluse între paranteze unghiulare În cele din urmă, datele stabilite de compilator pe baza dovezilor colaterale sunt incluse între paranteze drepte Toate materialele citate cu referire la o anumită arhivă sunt publicate pentru prima dată O indicație a locului de păstrare a documentului este plasată în acest caz imediat sub titlu Materialele citate din surse tipărite conțin un link către sursă Corespondența lui Bely cu Blok a fost publicată mai mult sau mai puțin complet (vezi "Corespondența"), și acesta este singurul caz în care a fost tipărită o compoziție completă a scrisorilor lui Bely Unele inexactități sunt posibile aici, deoarece nu este întotdeauna posibil să se afirme cu o certitudine absolută că un anumit plic se referă în mod specific la această scrisoare NOTE (S S Grechishkin, L K Dolgopolov, A V Lavrov) ROMAN "PETERSBURG" PROLOG Bely parodiază titlul oficial complet al împăratului rus, care includea aproximativ de nume de pământuri supuse acestuia ("Împărat și autocrat al întregii Rusii, Moscova, Kiev, Vladimir, Novgorod, Țarul Kazanului, Țarul Astrahanului, Țarul Poloniei? , țarul Chersonis Tauride", etc) și se termină cu cuvintele: "și celălalt, și celălalt, și celălalt" Tsargrad este vechiul nume rusesc pentru Constantinopol Bely batjocorește pretențiile naționaliste ale cercurilor oficiale ale Imperiului Rus față de Constantinopol - în Evul Mediu centrul Bisericii Ortodoxe, pe care Moscova a moștenit-o în timpurile moderne "Dreptul de moștenire" a fost justificat și de legăturile culturale și politice din trecut dintre Rusia și Bizanț, în special prin faptul că Sofia Paleolog (nepoata ultimului împărat bizantin Constantin al XI-lea Paleologo) a fost căsătorită în cu marele duce rus Ioan Vasilyevich (Ivan al III-lea) Conform datelor oficiale, la Moscova în erau aproximativ milion mii de locuitori, în - milion mii locuitori (Istoria Moscovei M , , vol , p), la Petersburg - mai mult : milion mii de locuitori în (Eseuri despre istoria Leningradului L , , vol , p) Afirmând motivul "irealității" din Petersburg, Bely urmează tradiția poetică de a descrie orașul în lucrările lui Gogol (vezi finalul poveștii "Nevski Prospekt") și Dostoievski ("Adolescentul", Partea I, Cap , I) CAPITOLUL ÎNTÂI Epigraful este din poezia lui A S Pușkin "Călărețul de bronz" ( ) Text reprodus incorect; trebuie sa: Ea este o amintire proaspătă Despre ea, prietenii mei, pentru voi* Sim - fiul cel mare al lui Noe (Geneza, VI, , IX,), strămoșul a numeroși descendenți Popoarele descinde din Sem sunt cunoscute sub numele comun de semiți "Hessiții" - hitiți deformați (Effei) - oamenii din Canaan; Canaan este fiul lui Ham, fiul mai mic al lui Noe (Geneza, X, ,) Referirea la "heșiți" ca descendenți ai lui Sem nu este, așadar, biblică, iar mențiunea "popoarelor cu pielea roșie" are un sens ironic Hoarda Kirghiz-Kaisak este numele poporului Kirghiz, comun în secolele al XVIII-lea și al XIX-lea Este posibil ca aceasta să conţină o aluzie la versurile de început ale odei "Felitsa" ( ) a lui G R Derzhavin: * Pușkin Poli col op [M ; L], - , vol V, p Alte referiri la lucrările lui Pușkin sunt date în textul acestei ediții, indicând volumul și pagina între paranteze A Bely Aplicații Prințesă asemănătoare cu

Dumnezeu a hoardei Kirghiz-Kaisatsky! Oda este adresată Ecaterinei a II-a și este un răspuns alegoric la Povestea țareviciului Chlor, compusă de împărăteasa, care povestește modul în care hanul Kirghiz l-a răpit pe prințul rus și, dorind să-l testeze, i-a ordonat să găsească un "trandafir fără spini" " - un simbol al virtuții Andrei Bely putea percepe acest complot în mod alegoric - ca captivitatea Rusiei de către Orientul "mongol" În secolul tema "Hoardei Kârgâz-Kaisak" se extinde și devine parte din tema Orientului, întruchipând tendințe care sunt dezastruoase pentru Rusia și slavi în ansamblu În acest aspect, îl întâlnim în A K Tolstoi în poemul "Clopotele mele " ( ): Voi cădea pe mlaștina sărată Să mor de căldură? Sau un Kirghiz-Kaisak rău, Cu capul ras, Își trage arcul în tăcere, Întins sub iarbă, Și deodată mă ajunge din urmă Cu o săgeată de aramă? (Tolstoi A K Sobr soch În vol M , , v , p) N A Lobkova a subliniat legătura cu poemul lui A K Tolstoi "Pe câmpul Kulikovo" în articolul "Despre versurile lui A K Tolstoi din anii " (vezi: Literatura rusă și lupta socio-politică din secolele XVII - XIX - Note științifice ale LGPI numit după A I Herzen, v L , , p) Anna Ioannovna (-), nepoata lui Petru I - Împărăteasa Rusiei (-) Probabil, aceasta se referă la Abl ai (decedat în), sultanul și hanul hoardei Kirghizului Mijlociu Strănepotul său a fost Chokan Valikhanov (-), un educator, istoric, etnograf și folclorist kazah, care a scris un articol enciclopedic detaliat despre străbunicul său (Dicționar enciclopedic alcătuit de oamenii de știință și scriitori ruși St Petersburg, , vol , p -), care probabil a fost folosit de Bely Valikhanov relatează că Ablai "provine dintr-o linie junior de sultani ai Hoardei de Mijloc" și "în a depus un jurământ de credință veșnică Rusiei", dar în "s-a recunoscut ca vasal al Bogdykhanului" (Works of Ch Ch Valihanov, ed N I Veselovsky, Sankt Petersburg, , p ,) "Pe măsură ce s-a apropiat de chinezi, Ablai a început evident să evite relațiile cu Rusia"; cu toate acestea, el "și-a instruit copiii să se apropie de China, dar să păstreze acordul cu Rusia" (ibid , p) Ablai a condus numeroase raiduri, a purtat războaie cu dzungarii, kalmucii, bașkirii, cazacii Yaik "Sfaturile sale utile și considerațiile strategice îi întăresc numele de om înțelept Ablai a îndurat într-adevăr multe încercări și lupte, până când importanța sa a crescut până în punctul în care kirghizii l-au considerat un spirit întrupat (Arvah), trimis să săvârșească fapte mari "(ibid , p)," posteritatea îl consideră un sfânt, iar in timpul raidurilor, pentru a-si da curaj, isi cheama numele În legenda Kirghizilor, Ablai poartă un fel de aureolă poetică: epoca lui Ablai este epoca cavalerismului Kirghiz Campaniile sale, isprăvile eroilor săi servesc drept intriga unor povești epice" (ibid , p) Astfel, cuvintele lui Bely despre serviciul rusesc și botezul lui Ablay nu corespund biografiei sale reale Numai fiul cel mare al lui Ablai, bunicul lui Chokan Valikhanov, Vali Khan, "în a recunoscut puterea suveranilor ruși asupra sa , alăturându-și astfel hoardele cu Rusia" (K D Obleukhov l-a vizitat pe V Ya Bryusov, la acea vreme un angajat al Russkiy Listok Poate că o reminiscență din această perioadă a vieții explică faptul că un alt scriitor simbolist, Andrei Bely, l-a făcut pe bătrânul birocrat Ableukhov, un reacționar sumbru, dar un executor cinstit și incoruptibil al datoriei sale oficiale, în eroul ultimului său roman Petersburg Și trebuie spus că N D Obleukhov, care și-a dat numele de familie eroului romanului lui Andrei Bely, nu este acum nici demnitar, nici senator, ci doar redactor al Buletinului Poliției" (Dimineața de Rusia, , nr , februarie) Numele lui Ableukhov Apollo, pe lângă asocierile mitologice evidente (în mitologia greacă, Apollo este zeul olimpic, gardianul armoniei dintre cosmic și uman,

precum și vârful de săgeată, distrugătorul și ghicitorul, păstorul și păzitorul turmele), s-ar putea corela și cu imaginea vrăjitorului Apollonius, "jumătate asiatic și jumătate european", "cancelarul imperial și marele magician mondial" din "O scurtă poveste a lui Antihrist", inclusă în "Trei conversații" despre război, progres și sfârșitul istoriei mondiale" ( ) Vl Solovyov Vezi: Solovyov Vl S Op În vol M , , v , p , , - Aceasta se referă la "Armeria generală a familiilor nobiliare ale Imperiului All-Rusian, începută în " (părțile I-X) - o publicație care includea imagini și descrieri ale stemelor nobiliare sunt enumerate ordinele civile ale Imperiului Rus; pe o panglică albastră purtau Ordinul Vulturul Alb (ordin polonez, la începutul secolului al XIX-lea inclus în ordinele rusești) O aluzie la opoziția lui K P Pobedonostsev (unul dintre prototipurile reale ale lui Ableukhov) față de orice încercări de reforme radicale sau liberale Departament - în aparatul de stat rus, parte a celei mai înalte instituții de stat, uneori un întreg departament care a existat ca minister Descrierea dată în romanul catedrei, precum și a Instituției, se întoarce la argumentul introductiv despre "un singur departament" din povestea lui Gogol "Paltonul" ( ) Această legătură a fost remarcată chiar de Bely; printre schițele sale grosiere găsim următoarele: "Asemănarea cu Go-g Catedra (Sh)-Infiinţare" (Bely Andrey Observaţii asupra compoziţiei lingvistice şi stilului romanului "Petersburg" Schiţe brute // IRLI, f , op , poz , fol v ; cf : "Maestria lui Gogol", p) Se referă la Vyacheslav Konstantinovich Plehve (-), ministru de interne și șef al jandarmilor, care a urmat o politică de suprimare a forțelor și sentimentelor de opoziție și a fost ucis la iulie de socialist-revoluționarul E S Sozonov Crima a făcut o mare impresie asupra lui Bely: " ne-am gândit, simțind că crima a fost o piatră de hotar" ("Epopeya", nr , p) Evenimentele revoluționare din au adus la viață un număr imens de reviste satirice Pentru - numai la Sankt Petersburg au fost publicate de astfel de reviste (vezi: Satira rusă a primei revoluții din - Întocmită de V Botsyanovsky și E Gollerbach L , , p ; Aplicații periodice satirice rusești - Catalog consolidat Alcătuit de A Pokrovskaya M ,) Toate aceste reviste au început însă să apară după octombrie ; înainte de manifestul țarului, la Sankt Petersburg a fost publicată o singură revistă satirică cu părtinire radicală - "Spectatorul" de Yu Artsybushev Întrucât acțiunea romanului are loc la începutul lunii octombrie (ceea ce este indicat în text), se poate presupune că Bely a făcut un anacronism voit Poate că are în vedere și un desen anume - o caricatură a lui Pobedonostsev semnată de V Beranger, plasată pe coperta revistei Pagliacci (, nr) Rețineți că Pobedonostsev a fost o țintă constantă pentru caricaturiști (vezi, de exemplu: Hellish Post, , nr ; Bulat, , nr ; Beak, , nr , ; Axe, , nr ; Spectator, , nr , ; , nr ; Gamayun, , nr ; Nail, , nr ; Caracatița, , nr ; Piper, , nr ; Burelom, , numărul de Crăciun etc) În memoriile sale, Bely menționează caricaturi ale "urechilor verzi" ale lui Witte și Pobedonostsev ("Între două revoluții", p) Reminiscență autobiografică: Bely a amintit în memoriile sale despre tatăl său, profesorul Nikolai Vasilyevich Bugaev, decanul Facultății de Matematică de la Universitatea din Moscova: "Nu Apollon Apollonovich a venit cu ideea de a desemna rafturile și sertarele cuferelor de sertare cu direcțiile globului: nord, sud, est, vest, dar tatăl său, plecând la Odesa, Kazan, Kiev pentru a prezida, stabilindu-se gradația: ladă "A", ladă "B", ladă "C"; departament - , , , , fiecare avea indicații; și, punându-și ochelarii, a notat în registru: cufăr A, III, CB; "NE" - nord-est "(" La începutul a două secole, p) Referirea la Chopin, care

i-a fost interpretat lui Nikolai Apollonovich de către mama sa, are note autobiografice Chopin - Prima experiență muzicală din copilărie a lui Bely: "Primele revelații ale muzicii (Chopin, Beethoven)", - așa a caracterizat toamna și iarna anului (Bely Andrey Material pentru o biografie ( ) // RGALI, f , op , poz , foaia revers) Compară: " Am perceput muzica mai ales seara; când mama stătea acasă și eram singuri, s-a așezat să cânte nocturnele lui Chopin și sonatele lui Beethoven; Eu, ținându-mi răsuflarea, ascultam din pat: și ceea ce am trăit se opunea tot ceea ce trăiam" ("La cumpăna dintre două secole", p) Sensul opunerii lui Chopin lui Schumann este, de asemenea, autobiografică: Bely a venit la Schumann la o vârstă matură În autobiografia sa din , el a scris că "Beethoven, Bach, Schumann și compozitorii secolului al XVII-lea îi sunt cei mai dragi" (Writers of the symbolist circle New materials St Petersburg, , p Publication by O A Kuznetsova) Schumann a fost pentru Bely întruchiparea laturii tragice a vieții "Am trecut printr-o boală în care Friedrich Nietzsche, magnificul Schumann și Hölderlin au căzut în nebunie", conchide Bely despre una dintre etapele vieții sale interioare (Bely Andrey Notes of an Excentric, vol M ; Berlin,) , p -) Tema lui Schumann pentru Bely este "romantismul realismului, tragic până la nebunie" (Bely Andrey Memories of Steiner Paris, , p); cf : "nebunia plângătoare a lui Schumann" ("Arabesci", p) Opera lui Schumann era profund legată și strâns apropiată de viziunea interioară asupra lumii a lui Bely Încercând să înțeleagă moartea lui A Blok, Bely scria la august : "Da, existența lui pentru mine a fost ceva de genul: ocazia de a-l asculta pe Schumann (Schumann este preferatul meu); după condiţiile destinului, s-ar putea să nu aud un singur sunet de Schumann timp de un an, dar ştiu că este posibil să-l aud: mâine, poimâine; Pot să trăiesc în liniște toată viața și să nu-l aud pe Schumann (întâmplător); dar sunt întotdeauna sigur că Schumann sună undeva, el este acolo pentru Eternitate; și - mă liniștesc; dacă mi-ar spune: "Toate semnele muzicale ale lui Schumann au dispărut: și odată cu ele Schumann a dispărut pentru lume", aș trăi această dispariție aproape fiziologic, ca pierdere a vederii, a auzului etc Deci Schumann este nemuritor în mine "(Bely Andrey La materiale despre Blok // Patrimoniul literar, v Alexander Blok, Materiale noi și cercetări, M , , cartea , p) Contele Serghei Yulievici Witte (-), om de stat rus, susținător activ al reformelor burgheze și al monarhiei constituționale, este introdus în roman sub numele de contele Dublvay; a servit succesiv ca ministru al comunicațiilor, ministru al finanțelor, octombrie a fost numit președinte al Consiliului de Miniștri A fost ridicat la demnitatea de conte după încheierea cu succes a păcii cu Japonia (septembrie) "Dublve" - W (Witte) În , Witte a jucat un rol important în viața politică a Rusiei, în special, a participat activ la pregătirea manifestului țarului din octombrie, care promitea libertăți democratice Unul dintre oponenții politici ai lui Witte a fost Pobedonostsev, Note duşman al tuturor concesiunilor şi reformelor În roman, respectiv, adversarul său este Apollo Apollonovich Ableukhov Chestiunea despre care "contele Dublevay" intenționează să se întâlnească cu Ableuhov ar putea implica negocieri preliminare cu scopul de a elabora un fel de platformă politică de compromis în aceste zile decisive ale revoluției Director - guvernul Republicii Franceze din membri aleși (directori), care a existat din octombrie până în noiembrie Jacques-Louis David (-) - cel mai mare pictor francez din epoca Revoluției Franceze și a domniei lui Napoleon Se menționează tabloul său "Distribuirea steagurilor de către împăratul Napoleon" ( ) casa galbenă - Galbenul este culoarea dominantă a "Petersburgului":

casa senatorială "galbenă", însuși Apollon Apollonovich - un bătrân "galben"; Tapetul "galben" este lipit peste locuința unui alt erou al romanului, Alexander Ivanovich Dudkin, iar el însuși este bântuit noaptea de viziuni "cu fața galbenă"; Lippanchenko are o față "gălbuie", este îmbrăcat într- o pereche cu dungi "galben închis" și pantofi "galbeni" etc Pe de o parte, tradiția lui Dostoievski, al cărui roman "Crimă și pedeapsă" se concentrează, de asemenea, pe galben, afectat aici (vezi : Belov S V Roman F M Dostoievski "Crime și pedeapsă Comentariu L , , pp - ; Solovyov S M Mijloace vizuale în opera lui F M Dostoievski M , , pp -) Aceasta este "culoarea" Sankt Petersburgului - culoarea conacelor sale în stil imperiu și a clădirilor oficiale situate în partea centrală; astfel că a intrat în operele altor scriitori Dar, pe de altă parte, Bely complică viziunea cromatică a orașului prin faptul că pentru el galbenul este culoarea "Estului" care a pătruns în Sankt Petersburg - simbol al chipului "occidental", "european" a Rusiei Inorogul este un animal fantastic menționat adesea în Biblie, arată ca un cal cu un corn în mijlocul frunții În simbolismul creștin medieval, unicornul este o fiară înclinată spre o fecioară imaculată, un simbol al lui Hristos care se întrupează Ca figură heraldică, unicornul a intrat în stema Angliei și în stemele marilor duce - nepoții împăratului Cel puțin de steme nobiliare rusești au inclus imaginea unui inorog, dar niciuna dintre ele nu semăna cu descrierea lui Bely, care are un simbolism specific, dar transparent: un cavaler (Occidentul) este "perforat" de o fiară mitologică Stema familiei Obleukhov (Armeria generală a familiilor nobiliare ale Imperiului All-Russian, partea II [Sankt Petersburg, b g], fol - v) nu are nimic de-a face cu stema descrisă în roman Prima linie de tramvai din Sankt Petersburg a fost deschisă la septembrie Anacronismul textului a fost remarcat la una dintre lecturile primului autor despre romanul din Sankt Petersburg la începutul anului ; conform Vl Piast, "Andrei Bely a făcut o notă în textul romanului său când i s-a spus că în nu se menționează tramvaiele în Sankt Petersburg " (Piast V Roman philosopher And Den, , nr , mai) Catedrala Sf Isaac, proiectată de O Montferrand în - Monumentul lui Nicolae I în Piața Mariinsky (azi Sf Isaac), construit după proiectul lui O Montferrand în anii - (sculptorii P K Klodt, N A Ramazanov și R K Zaleman) Comparați: "În Piața Palatului, lângă Coloana Alexandru, și în Piața Mariinsky, lângă monumentul lui Nicolae I, stăteau bătrâni cu barbă cenușie din invalizii companiei grenadiilor de palat într-o formă foarte pitorească - pălării înalte de urs, paltoane negre, pe piept sunt cruci și medalii, pe spate este un cufăr mare - o geantă de bandolieră veche, curele albe în cruce, un pistol vechi mare cu baionetă Există și o cabină cu dungi unde bătrânul războinic obișnuia să se odihnească Iarna, persoanelor cu dizabilități li se dădeau cizme din pâslă cu kengs - galoșuri mari din piele De obicei, un bătrân înalt, plimbându-se în jurul monumentului, amestecat cu keng-uri" (Zasosov D A , Pyzin V I Din viața Sankt Petersburg în anii - Note ale martorilor oculari SPb , , p) Olandezul zburător este o imagine legendară a unui căpitan de mare, condamnat împreună cu nava sa să se grăbească pentru totdeauna de-a lungul mării furtunoase, fără să aterizeze niciodată pe țărm; o întâlnire cu el prevestește o furtună, un naufragiu și moarte Legenda se bazează pe povestea unui navigator care și-a plătit curajul sau a fost condamnat pentru lipsă de Dumnezeu Bely a putut percepe această imagine prin opera lui Richard Wagner Olandezul zburător ( ) În "Petersburg" imaginea Olandezului Zburător poartă o încărcătură ideologică și artistică semnificativă, de legătură Aplicații și chiar

identificându-se cu imaginea lui Petru I - Călărețul de bronz - și într-un sens mai larg - cu tema Rusiei și Sankt Petersburg (la baza a fost cunoscutul fapt istoric al șederii lui Petru I în Olanda) Reminiscență de la Gogol, în primul rând din romanul Nasul ( ) Bely însuși a remarcat aceste paralele: "O serie de fraze din "Paltonul" și "Nasul" sunt embrioni care cresc în țesătura expresiei "Petersburg"; nasul lui Gogol, perciunile, mustața se plimbă de-a lungul lui Nevsky; nasul lui Bely cutreieră "rață, vultur, cocoș" "("Maiestria lui Gogol", p) Posibil, Bely era conștient și de "cupletul în glumă care era popular în rândul publicului din Sankt Petersburg" în ; Yu P Annenkov îl citează în memoriile sale: Premierii au devenit Ross Un inventar bogat: Un prim-ministru - fără nas, Un alt prim-ministru - Nosar Aceasta se referă la G S Khrustalev-Nosar (-), președintele Comitetului Executiv al Sovietului Deputaților Muncitorilor din Sankt Petersburg în , care era celebru în zilele revoluției (a fost numit chiar "al doilea prim prim ministru"), apoi menșevicul "Prim-ministru fără nas" - S Yu Witte, al cărui "nasul era mototolit și în profil era invizibil, ca maiorul Kovalev al lui Gogol" (Annenkov Yu Jurnalul întâlnirilor mele New York, , vol , p -) Dezvoltarea insulei Vasilyevsky s-a bazat pe proiectul arhitectului D Trezzini, care, la direcția lui Petru cel Mare, a creat un sistem de străzi drepte tăiate de canale paralele Proiectul nu a fost implementat în totalitate, iar canalele propuse au fost numite linii Vară (mit grecesc) - un râu care curgea în lumea interlopă a lui Hades; după ce și-au băut apa, sufletele morților au uitat de viața pământească Turla aurita a Catedralei Petru si Pavel, proiectata de D Trezzini in - ("Peter și Paul Spitz" este unul dintre laitmotivele "Petersburg") "Birzhevka" - "Birzhevye Vedomosti", un cotidian politic, economic și literar apărut la Sankt Petersburg din până în ; unul dintre cele mai populare și citite ziare din Rusia Primii cinci ani ai secolului XX, pe care Bely i-a perceput ca o graniță între epocile istorice Aceasta se referă la răscoala Ihetuan din China (vezi nota la capitolul) și la evenimentul decisiv al războiului ruso-japonez - capturarea fortăreței ruse Port Arthur de către japonezi în decembrie Bely a perceput aceste evenimente în spiritul viziunii apocaliptice asupra lumii a târzii Vl Solovyov, ca semn al "pan-mongolismului" În poezia "Către Serghei Solovyov" ( ), dedicată nepotului filozofului, el a scris: Vă amintiți? Unchiul tău răposat, Privind de la o depărtare atemporală, S-a ridicat într-un viscol de zăpadă, Într-o pălărie uriașă de blană, Profetând apocalipsa Apoi - războiul japonez: Și acum - captivitatea lui Arthur ("Urnă", p) Plaisir (din franceză plaisir) - distracție, plăcere Există o aluzie la palatul de vară din Monplaisir, construit în anii - la Peterhof, după schițele lui Petru I, după desenele arhitecților I Braunschweig, A Leblon și N Michetti Picon este un fel de băutură alcoolică sau o esență adăugată unei băuturi alcoolice Marele Duce Konstantin Konstantinovich Romanov (-), poet, dramaturg, traducător, care a apărut tipărit sub literele K R și era în relații personale Note cu unii dintre poeții ruși de la sfârșitul secolului al XIX-lea; din - Președinte al Academiei de Științe din Sankt Petersburg Din poezia lui Pușkin "A fost o vreme: vacanța noastră este tânără " ( ) (III, -) Vyacheslav Konstantinovici - V K Pleve Vezi nota la cap Din poemul lui Pușkin "Cu cât liceul sărbătorește mai des " ( ) (III,) Din poezia lui Pușkin "A fost o vreme: vacanța noastră este tânără " pentru că - cum ar putea fi altfel? - Această expresie, care apare în mod repetat în roman, se întoarce la articolul lui S M Gorodetsky "Pe calea strălucitoare Poezia lui Fyodor Sologub, din punctul de vedere al

anarhismului mistic", care începe cu cuvintele: "Orice poet trebuie să fie anarhist Pentru că altfel? Fiecare poet trebuie să fie un mistic anarhist, pentru că cum ar putea fi altfel? Pot să descriu doar ceea ce văd, aud și ating? (Făclii Sankt Petersburg, , cartea , p) Acest articol, expunând incongruențele "anarhismului mistic", a provocat o anumită rezonanță Ellis, prietena apropiată și asociată literară a lui Bely, a numit tonul ei "bufon" (Vesy, , nr , pp -) Ulterior, Blok (în articolul "Fără divinitate, fără inspirație",) a spus că Gorodețki "a devenit celebru" pentru "argumentul său mistico-anarhist" pentru că cum ar putea fi altfel? "" (Blocul A Lucrări adunate În vol M ; L , , vol , p); cf remarca lui S V Kissin (Muni) într-o scrisoare către V F Hodasevici din iulie : "În ceea ce privește Merezhkovsky Nu se poate împiedica să distorsioneze, pentru că "cum ar putea fi altfel " Numai această formulă impresionistă îi aparține lui Gorodetsky Și a fost folosită de mult timp, de mulți "(Kissin Samuil (Mouni) Povara ușoară Poezie și proză Corespondență cu V F Khodasevich M , , p) Cât de curioase au fost cuvintele lui Gorodetsky, evidențiate de memoriile ulterioare ale lui G V Adamovich, care, atribuindu-le în mod greșit lui Georgy Chulkov, notează că au făcut odată să râdă "jumătate din Rusia" (Adamovich Georgy Întâlnirile mele cu Anna Akhmatova, în cartea: Airways, Almanac V New York, , pp - Bely însuși, amintindu-și "anarhiștii mistici", a scris: " unul dintre ei a șocat lumea ca o capodoperă aforistică: "Orice poet este un anarhist mistic, pentru că cum ar putea fi altfel!"* (Vezi: Gogol și Meyerhold Colecția Asociației de Cercetări Literare Ts D R P M , , p) În articolul "Despre istoria textului "Petersburg", Ivanov-Razumnik a remarcat: "În mod evident, ironică, de mai multe ori, repetarea expresiei "pentru că - cum ar putea fi altfel? ar fi complet de neînțeles pentru cititorul modern, pentru care, cu excepția celor mai notorii iubitori de literatură, poate acum să știe că avem de-a face aici cu o parodie a începutului unui articol al lui Serghei Gorodețki, care la un moment dat a provocat multe de ridicol "(" Vârfurile ", p) Panteleimon (Pantoleon) Healer (d) - sfânt, medic creștin care a tratat bolnavii gratuit Moaștele sale se aflau în Mănăstirea Rusă Panteleimon din Athos și în Capela Athos Panteleimonov din Moscova, pe strada Nikolskaya, lângă Porțile Vladimir, unde se înghesuiau cei afectați (adesea bolnavi mintal) Jocul creierului se distingea prin proprietăți ciudate, foarte ciudate, extrem de ciudate - O reminiscență de la Gogol, la care Bely însuși a subliniat: "Nu voi enumera toate dispozitivele lui Gogol în țesutul verbal din Petersburg"; va menționa doar supraaglomerarea romanului cu triplă repetare Gogol : "ținând cont de această împrejurare ciudată, foarte ciudată, extrem de ciudată" etc "; aici Bely citează și fraza comentată ("Maiestria lui Gogol", pp -) Aceasta se referă la mitul grecesc antic despre nașterea fiicei zeiței sale Atena Pallas din capul lui Zeus Vezi: Apolodor Biblioteca mitologică L , , p (cartea , cap III,) mier versuri din imnul homeric către Atena: Dintr-un cap sacru a născut-o, în armură plină, strălucitoare de aur La vederea ei, uimirea i-a cuprins pe Toți nemuritorii În fața binevoitorului Zeus Ea a sărit repede la pământ din capul lui etern, Scuturându-și sulița ascuțită (Poeţii eleni în traducerile lui V V Veresaev M , , p) * Aici și mai jos, italicele între citate sunt în toate cazurile ale autorului Aplicații Restaurantul (până în , o tavernă), situat în casa baronesei E A Maidel, la colțul străzii Millionnaya cu strada Mashkov Lane (Millionnaya, /), a aparținut lui S I Davydov Substanta (lat substanta - esenta) - o realitate obiectiva, considerata din partea unitatii sale interne, baza neschimbata a tot ceea ce exista Accident (latină acti-

dentia - întâmplare, accident) este un termen filozofic care denotă aleatoriu, schimbător, trecător, nesemnificativ Accidentalul este de obicei opus substanțialului Vezi notele lui Bely la articolul "The Emblematics of Meaning" ( ) despre conceptele de substanță și accident în filosofia scolastică a Evului Mediu ("Simbolism", pp -) Poate o aluzie la V Ya Bryusov În - Bely (legat de Bryusov prin relații personale complexe) l-a perceput ca un "mag negru" și "slujitor al întunericului", între ei a apărut un fel de "duel mental", în timpul căruia Bryusov și-a asumat o mască "demonică", iar Bely a acționat ca un purtător al începutului "luminii" (pentru detalii, vezi: Moștenirea literară, vol Valery Bryusov M , , pp - , - ; Grechishkin S S , Lavrov A V Surse biografice ale romanului lui Bryusov "The Fiery Angel" - În cartea: Novo-Basmannaya, M , , p -) "Norul negru" - o reminiscență a versurilor "Dar în ochi - un nor negru, văl de moarte neagră" din poemul lui Bryusov "Orfeu și Eurydice" ( ); vezi: Bryusov V Sobr op În vol M , , vol , p Strass - un diamant de cristal fals (numit după inventatorul - Strass) "Ce este adevărul?" - întrebarea lui Ponţiu Pilat adresată lui Hristos (Evanghelia după Ioan, XVIII, -), care mai târziu a devenit o problemă de mare însemnătate filozofică Această întrebare a apărut în repetate rânduri în mintea lui Bely (vezi, de exemplu: Si neta-tor Despre "dublu adevăr" And Works and Days, , nr , pp - ; Bely Andrey Așa spune the truth And Notes of Dreamers, , nr , p) Comparați: "Soarta noastră este soarta lui Pilat: teoretic, pentru a pune la îndoială adevărul, ce este adevărul; adevărul nu a răspuns lui Pilat: adevărurile nu sunt chemate să răspundă la întrebări despre adevăr adevărul este urmat fără întrebări" (Bely Andrey Pe trecere I Criza vieţii Pb , , p) În roman, această întrebare capătă un sunet parodic, exacerbat de jocul de cuvinte: "adevăr" - "adevăr" F A Stepun a văzut în acest joc verbal o încercare de a apropia "adevărul" și "ființa", o tendință spre o "înțelegere ontologică, existențială a adevărului" (F Stepun Întâlniri München, , p) a Andrey Bely indică legătura dintre această frază cu un episod din povestea lui Gogol "Portret" ( ): pentru Elusive, chipul lui Lippanchenko iese dintr-o pată galbenă de umezeală; coboară din zid, amestecându-se în intrigile și necazurile străzilor" ("Maiestria lui Gogol", p) Atitudinea lui Bely față de sunetul "y" avea un caracter specific Comparați, de exemplu, judecățile sale exprimate într-o scrisoare către E K Medtner din iunie : "Mi-e frică de litera Y Toate cuvintele rele sunt scrise cu această literă: r-yba (ceva fără sânge literar), m-ylo (o prăjitură mânjită de la toți trecătorii întâmplători), p-yl (ceva care zboară din canapelele nelocuite) premise), d-ym (mucuri de țigară), t-ykva (ceva foarte mulțumit de sine), t-yl (ceva opus pozițiilor de luptă ale avangardei) "(RSL, f , harta , articol) În continuare, criticând activitatea colectivă din editura Musaget, cu care avea o relație directă, Bely vorbește despre colectivul "yyy Musaget": "noi - a devenit wey, weyy" Ultima nuanță a "sensului" sunetului "y" a fost destul de stabilă pentru Bely, exprima în ochii săi psihologia mulțimii și încălcarea principiului personal N Valentinov descrie o conversație cu el în primăvara anului , în timpul căreia Bely a obiectat cu patos la concepțiile colectiviste dezvoltate de interlocutorul său: "Nici o singură persoană, doar" noi "mum, niște groaznici călăreți fără cap de Mine-Read Fără cap sau fără personalitate, fără un nucleu "eu" - este același lucru Turme! (Valentinov N Doi ani cu simboliștii Stanford, California, , p) Este posibil ca această nuanță să fi fost cea care l-a făcut pe Bely să schimbe șirul de gândire al eroului său de la semantica sunetului "y" la "tătar" De asemenea, este caracteristic că

în "poemul său despre sunet", care este dedicat descrierii prototipurilor de sunet în sensul lor cosmogonic original, Bely nu vorbește despre sunetul "y"; doar o dată el menționează în mod întâmplător că "y" este un "germen animal" (Bely Andrey Glossolalia Poeme despre sunet Berlin, , p) Note The Dream of the Negra, o piesă muzicală la modă în acei ani, menționată în memoriile lui Andrey Bely The Beginning of the Century (p ,); scris, probabil, pe textul poeziei lui A N Maikov "Visul negrului (de la Longfellow)" ("Epuizat de căldură și muncă ",) - traducerea "Visul sclavului" de G Longfellow Vezi: Maykov A N Lucrări alese L , , p - ("Biblioteca poetului", serie mare) mier versuri din poeziile lui Bely "Tempter" ( ): Și un volum îngălbenit Așezat cu un palidă nu-mă uita: Și coloana vertebrală și inscripția: Kant, - și "Sub fereastră" ( ): Dar criticii sunt în fața mea - Legăturile lor din piele ("Urnă", p ,) Filosofia lui Immanuel Kant (-) a jucat un rol important în evoluția viziunii despre lume a lui Bely Agnosticismul lui Kant, precum și învățăturile lui Kant despre spațiu și timp, au lăsat o amprentă notabilă asupra stilului general de gândire al lui Bely (vezi: Filippov L I Neo-Kantianismul în Rusia - În cartea: Kant și Kantienii Eseuri critice asupra unei tradiții filosofice M , , p - ; Siklari Angela Dioletta, Neo-Kantism in Bely's Thinking, în Andrej Belyj, Pro et contra Milano, , p -), și în special despre romanul Petersburg Kantianismul lui Nikolai Apollonovich a reflectat căutările filozofice ale lui Bely din - , caracterizate printr-un interes pentru "teoria cunoașterii", logica pură și un studiu atent și părtinitor al lui Kant și al filozofilor neo-kantieni H Cohen (vezi nota) la cap), G Rickert și alții pentru a construi o teorie a simbolismului "Tragedia fiului senatorial din romanul Petersburg este că este un revoluționar neo-kantian", a remarcat Bely ("Între două revoluții", p), subliniind, aparent, natura abstractă, speculativă a percepției mai tânărului Ableukhov a evenimentelor revoluţionare Un impact necondiţionat asupra conceptului istoric şi filosofic de "Petersburg" l-au avut ideile lui Kant despre spaţiu şi timp ca forme subiective de contemplare senzuală Această semnătură, poate, este o reminiscență ironică a titlului culegerii de poezii în două volume de Vyacheslav Ivanov "Cor ardens" ("Inimă în flăcări"> (M , -) Aeon este un termen care desemnează un concept care stă la baza filozofiei gnosticilor, dar cunoscut și în Grecia antică Conceptul de eon este asociat cu conceptul de timp (pentru grecii antici, un eon este ceva mai mare decât o epocă, adică o expresie absolută a timpului) În filosofia lui Valentinus (d c), cel mai semnificativ reprezentant al filosofiei gnostice (învățătura sa despre eoni este expusă în cele cinci cărți de infirmare și respingere a cunoașterii false ale lui Irineu de Lyon; vezi: Lucrările Sf Irineu, episcop din Lyon Sankt Petersburg, , pp -), "ființa veșnică" este "lumea eilor, din care vine și se întoarce tot ce este capabil să perceapă adevărul" (vezi: Soloviev Vladimir Valentin și Valentinieni - În cartea: Dicţionar enciclopedic, publicată de F A Brockhaus şi I A Efron, Sankt Petersburg, , vol V, semivolumul , pp -) Conform sistemului lui Valentinus, dincolo de limitele ființei percepute senzual, există un eon fără început, perfect - Adâncime, care are în sine posibilitatea absolută a oricărei ființe definite; de eoni alcătuiesc plinătatea exprimată a ființei absolute - Pleroma; Eonul - Sophia - se aprinde cu dorința de a cunoaște și contempla primul tată - Profunzimea mier Expunerea lui Bely: " și scări nesfârșite de eoni au coborât în filosofia gnosticilor, pentru ca cu ajutorul conștiinței lor, sfâșiate de extaz, să poată fi simțit cu pricepere așa ceva"; " lanțurile

eonilor cad, dezvoltând în toamnă o pasiune pentru izvorul desăvârșirii, o pasiune între abis - imaginea Sofiei îndrăgostită; eoni iau parte la pasiunea ei "(Bely Andrey Pe trecere II Criza gândirii Pb , , p ,) Conceptul de eon a fost folosit de fondatorul mișcării teosofice, H P Blavatsky, pentru a interpreta cosmogonia indiană antică În comentariile la articolul său Emblematics of Meaning ( ) Bely, Aplicații subliniind anumite prevederi ale "Doctrinei secrete" ("Doctrina secretă";) de Blavatsky, notează că "timpul lui Manvantaraya" (una dintre cele două state ale lumii) "este împărțit în șapte perioade sau eoni, cuprinzând aproximativ în total o perioadă de trilioane de ani" ("Simbolism", pp -) Conceptul de eon apare și în poemul lui Bely "Prima întâlnire" ( ) (vezi: Poezii și poezii, pp , ,) Într-o poezie dedicată memoriei tatălui său ("Către N V Bugaev", ,), Bely a scris: Ai spus: "Monade zburătoare În valuri de zonă de timpi de stropire, Noi nu existăm; iar noi suntem grosul, Unde-n lume lumea tremurătoare este aprinsă Avem un roi de lumi În jur - lumile roiesc Vom deveni lumea Ne vom ridica deasupra lumii Universuri incomensurabile privesc În sentimente oarbe întuneric rebel " ("Poezii și poezii", p) Aici se simte clar motivele care fac ca poemul să fie legat de romanul "Petersburg" mier rând: "Diavol zvelt - satin, roșu" în poemul lui Bely "Masquerade" ( ) ("Cenusa", p) Dominoul roșu și masca mascată a lui Nikolai Apollonovich sunt un fapt din biografia lui Bely, care denotă experiențe emoționale complexe din vara anului , când relația sa cu L D Blok a dat naștere unei crize interne severe "Da, eram nebun în acele vremuri", își amintește Bely, "am găsit printre lucrurile vechi o mască de mascarada, neagră: mi-am pus-o pe mine și am stat o săptămână de dimineață până seara într-o mască: fața mea nu putea stai ziua; Am vrut să mă îmbrac în domino; și - așa că alergați pe străzi Tema dominoului roșu din "Petersburg" - de aici: din aceste zile, care mi-au fost perdele, s-a întins în spatele meu de-a lungul anilor "(Epic, nr , pp -) Intenția lui Nikolai Apollonovich de a o urmări pe Sofia Petrovna Lihutina în ținută de mascarada corespunde adevăratelor fantezii ale lui Bely: "Voi apărea în fața lui Shch în domino de culoarea flăcării, într-o mască, cu un pumnal în mână" (" Între două revoluții", p ; Shch - L D Blok) Imaginea unui domino roșu se întoarce la povestea lui E Poe "Masca morții roșii" ( ) învelit într-un pardesiu, părea încovoiat și cumva fără brațe - Această imagine a fost inspirată de Bely de la întâlnirea cu A A Blok din septembrie , când relația lor era deosebit de tensionată: "aceasta este" gol", chipul rău a rămas ferm în memorie; și - a devenit chipul fiului Ableukhov când merge, înfășându-se în Nikolaevka lui, văzându-se fără brațe, cu o aripă de pardesie, dansând în vânt; scena este o reminiscență a întâlnirii" ("Între două revoluții", p) a Reminiscențe ale motivelor "Petersburg", surprinse mai devreme, în special, în articolul "Stamped Galosh" ( ): "Slippery trotuare în St Petersburg Ușor de alunecat, ușor de căzut Ne este frică de zburatorii aerieni Dacă a alunecat, înseamnă că este pe cale să zboare într-o prăpastie imensă: picioarele fulgeră în aer, aerul îi fluieră în piept, aerul îl va sugruma pe cel scăpat, gura neagră se va închide peste cel zdrențuit Dar nu era acolo: călătorul aerian atârna în aer cu cozile împrăștiate, cu galoșile ridicate spre cer: parcă l-ar ține o mână invizibilă, și nu numai el, ci pălăria melon a învinsului îngheață undeva lângă el" ("Arabesques", p) Episodul are, de asemenea, nuanțe autobiografice (vezi nota la capitolul despre aceasta) Percepția dublă a lui Nikolai Apollonovich de către doamne se întoarce direct la portretul lui Stavrogin, eroul romanului "Demonii" al lui F M Dostoievski (partea I,

cap tenul său este deja foarte calm și clar, tenul său este deja foarte blând și alb) , fardul lui este ceva prea strălucitor și pur, dinții lui sunt ca perlele, buzele lui sunt ca corali - s-ar părea că un bărbat frumos scris de mână, dar în același timp este dezgustător Au spus că chipul lui seamănă cu o mască "(Dostoievski F M Poli lucrări adunate În vol L , , vol , p) Legături între imaginile lui Nikolai Apollonovich și Niko Note Laya Stavrogin sunt analizate în articolul: Pustygina N Citare în romanul lui Andrei Bely "Petersburg" Articolul - În carte: Tr în filologia rusă şi slavă XXVIII Critică literară (Studiul Occidentului Universității din Tartu, numărul) Tartu, , p - Acesta descrie figurile simetrice de lei situate la intrarea în conacul contesei A G Laval de pe digul englez (casa) Coffee House, Farsa, Theta Diamonds, Ceas Omega - În , pe Nevsky erau cafenele; "Fars" - numele teatrului G G Eliseev (Nevsky,); "Casa americană a diamantelor lui Tet (artificiale)" era situată la nr de pe Nevsky Prospekt (reclamă în ziar a vremii: "Diamantele lui TET sunt cea mai bună imitație din lume"); Omega este numele unei companii germane de ceasuri (pe Nevsky Prospekt erau de magazine de ceasuri) Percepția orașului, și în special a Petersburgului, ca un coșmar întruchipat, a luat contur în Bely cu mult înainte de romanul "Petersburg" Vezi, de exemplu, articolul său "Orașul" ( ): "Moartea a scos-o pe marea desfrânată din iad pentru ca ea să stropească noaptea cu pumnii alea de diamante, safire, iahturi lumini de la înălțime al unei clădiri cu cinci etaje Privește în sus, într-o noapte de ceață, și vei crede că stele fără precedent ard pe cer Orașul, care a pervertit pământul, a creat ceva care nu există, dar a înrobit și omul: l-a prefăcut pe locuitorul orașului într-o umbră Dar umbra nu a bănuit că era fantomatică Orașul ucide pământul Îl reforge într-un coșmar haotic" ("Arabesci", pp -) Vezi și articolul "The Stamped Galosh" ( ) Numele de familie Ommau-Ommergau s-a format probabil din numele unui sat din Bavaria, lângă Munchen - Oberammergau, unde, conform tradiției, tainele Patimilor lui Hristos sunt săvârșite la câțiva ani (vezi: Mezhdu dvuh revolyutsii, p) Festivitățile mistice de la Oberammergau au fost renumite în toată Europa și au fost raportate în presa rusă Comparați: Dolgopolov L K Simbolismul numelor personale în lucrările lui Andrei Bely - În cartea: Patrimoniul cultural al Rusiei antice Originile Devenirea Traditii M , , p - Cuirasieri - unități călare, care erau înarmate cu soldați și ofițeri blindați La începutul secolului XX în Rusia existau doar patru regimente de cuirasieri Aceasta se referă la diferitele culori ale uniformelor regimentelor de cuirasi al Gărzilor de Salvare (galben și albastru), care făceau parte din Divizia de Cavalerie Gărzi Liliacul este un tip de liliac Această poreclă a lui Apollon Apollonovich îl aduce direct pe eroul romanului mai aproape de Pobedonostsev, care a fost asemănat în jurnalismul satiric și în critică cu un liliac sau cu păsările de noapte în general: "Ca un liliac ras cu ochelari și pe picioarele din spate" (A Amfiteatrov) , E Anichkov Pobedonostsev SPb , , p -); "Bufnița care a zburat departe de St Sinod "(Yablokovsky A Îmi iau rămas bun, îngerul meu, de la tine Și Eastern Review, , nr) și multe altele etc Au fost publicate cărți poștale cu imaginea lui Pobedonostsev sub forma unui "liliac" Unul dintre ei (autor - N Zaborovsky) a înfățișat chipul lui Pobedonostsev într-o glugă, cu tentacule uriașe; pe de altă parte, o pasăre neagră cu chipul lui Pobedonostsev plutea deasupra unui grup de oameni cu bannerul "Libertate" M Gorki în "Viața lui Klim Samgin", descriind cărți poștale "pe subiecte politice", menționează și "Pobedonostsev sub formă de liliac" (Gorki M Poli lucrări colectate Opere de artă În de volume

M , , v , p ; M , , v , p) Evident, Bely are în vedere argumentul lui Gogol din capitolul al primului volum din Dead Souls despre tratamentul diferit al unuia și aceluiași funcționar cu funcționari diferiți în termeni oficiali: Nu poți vorbi de frică! mândrie și noblețe, și ce nu exprimă chipul lui? doar ia o pensulă și desenează: Prometeu, Prometeu hotărâtor! Arată ca un vultur, se descurcă lin, măsurat Același vultur, de îndată ce a părăsit încăperea și se apropie de biroul șefului său, se grăbește ca o potârnichie cu hârtii sub braț că nu e urină " etc (adunat Gogol N V Poli Op [L] ,) , vol VI, p -) mier Vezi și observațiile lui Bely despre "oficial" în articolul "Ivan Aleksandrovich Khlestakov" ( ), construit pe imaginile lui Gogol: " va alerga la departamentul său, unde își va petrece ziua în strictă (o, bineînțeles) , nu jignitor de respectuos!) bow Acesta este un zâmbet grațios și acesta este un încuviințare din cap" (Dimineața capitală, , nr , octombrie) Aplicații Conform tabelului gradelor, un registrator colegial este rangul ultimului, clasa a XIV-a, un consilier de stat este rangul clasei a cincea mier Comentariile lui Bely ( ) la articolul "Forms of Art": "Dar chiar și în concepția newtoniană despre cosmos, conceptul de forță s-a schimbat; punctul de aplicare a forțelor s-a dovedit a fi fie în spațiu, fie în afara spațiului; forța sa dovedit a fi fie o muncă mecanică, fie "qualitas occulta" (Newton însuși era înclinat către ultima interpretare a forței) "("Simbolism", p) În , Bely a notat într-o scrisoare către M K Morozova: " De exemplu, Newton : "puterea" lui este, desigur, "qualitas occulta" În linii mari, Newton este și un ocultist: toate teoriile newtoniene din fizică sunt involuntar mistice" (RSL, f , cart , itemul)) Gorgon - în mitologia greacă antică - un monstru înaripat sub formă feminină, a cărui privire a transformat toate viețuitoarele în piatră Erau trei Gorgoni: Steno, Euryale și Medusa; Medusa, singurul muritor dintre Gorgoni, a fost decapitat de Perseu Bely însuși a trasat această dualitate a lui Apollon Apollonovich până la romanul lui Gogol, Paltonul cu imaginile sale polare - Akaky Akakievici Bashmachkin și "persoana semnificativă": "Pletonul dezvoltă două teme: tema umilinței (Akaki Akakievici); o persoană care, având l-a speriat de moarte pe Bashmachkin, a fost mai târziu speriat de moarte: umbra lui Bashmachkin Apollon Apollonovich combină ambele teme din Paltonul: este o persoană semnificativă în aspectul unui "ministru"; Apollon Apollonovich are o serie de asemănări cu Akaky Akakievici: legături de limbă, chicoteli, hemoroizi etc ("Maiestria lui Gogol", p) Descrierea "bărbosului de piatră" poate să fi reflectat impresiile lui Bely despre figurile sculpturale ale atlanților care susțin coloanele Palatului Beloselsky-Belozersky (din , palatul Marelui Duce Serghei Alexandrovici; arhitectul A I Shtakenshneider) Această clădire de la podul Anichkov (la colțul dintre Nevsky Prospekt și Fontanka) era, fără îndoială, binecunoscută lui Bely: în toamna anului a locuit la Sankt Petersburg în camere mobilate de pe Nevsky Prospekt de cealaltă parte a podului Anichkov Acest detaliu ar putea fi inspirat din poemul satiric al lui A K Tolstoi "Visul lui Popov" ( ): eroul poeziei a avut un vis că a apărut la recepția ministrului fără pantaloni Bely menționează această poezie într-o descriere jucăușă a călătoriei sale caucaziene: " mergem la Tiflis, unde țin două prelegeri, după care se va întâmpla ceva, din care mă voi desprinde dinainte de frică și rușine " pantaloni " și experimentez "Visul lui Popov" Tolstoi, scriitorii georgieni țin o întâlnire solemnă dedicată mie "(Scrisoare către Ivanov-Razumnik din iunie - În carte: Andrei Bely și Ivanov-Razumnik Corespondență Sf Petersburg, , p) Halbarda este o armă medievală de corp la corp sub

forma unui topor care se termină într-o suliță Un pistol este un pistol antic Shestoper este o armă veche de corp la corp sub formă de buzdugan cu șase pene de metal În mitologia greacă, Niobe este fiica lui Tantalus, soția regelui teban Amphion, mama multor copii uciși de Apollo și Artemis ca pedeapsă pentru mândria ei excesivă; Niobe era împietrit de durere Statuia o înfățișează pe Niobe ca un simbol al durerii și al suferinței materne Aparent, acesta este un detaliu al uniformei vestimentare a regimentului de pază de cavalerie al Diviziei Cavalerie Gărzi - coifuri, "pe care erau înșurubate conuri ascuțite sau, în cazuri speciale, vulturi dublu capete argintii Din anumite motive, soldații au numit acești vulturi "porumbei" "(Ignatiev A A Cincizeci de ani în rânduri M , , vol , p) Acest detaliu a fost introdus de Bely pentru a sublinia legătura dintre lucrare și romanul "Porumbelul de argint" a Reminiscență probabilă din povestea lui Gogol "Viy" ( ): "A simțit un sentiment lâncezitor, neplăcut și în același timp dulce "; în același loc - motivul cântării, imaginea "străimării" (Gogol N V Poli lucrări adunate [L], , vol II, p) Această imagine se întoarce la Odiseea lui Homer: Ulise a ajuns pe o insulă plutitoare, care era condusă de stăpânul vânturilor, Aeolus Fascinat de poveștile lui Ulise, Eol l-a lăsat să plece împreună cu tovarășii săi în patria lor, prezentând o pungă cusută din pielea unui taur cu vânturile conținute în ea Chiar înainte de a ajunge pe insula natală Itaca, Ulise a adormit, iar tovarășii săi, dezlegând punga în speranța de a descoperi în ea comorile lui Eol, au provocat o furtună care a aruncat corăbiile înapoi în Eolie (Odiseea, X, -)) Note Piața Alexandru - Palat; Piața centrală din Petersburg, în fața Palatului de Iarnă Bely și-a schimbat numele în legătură cu Coloana Alexandru, stând în centrul pieței Reminiscențe ale unei scene din opera lui P I Ceaikovski Regina de pică ( ) bazată pe povestea omonimă a lui Pușkin: Liza, abandonată de Herman, se grăbește în Canalul de Iarnă, un mic canal care leagă Neva de Moika (actul , scena) Hercule, Poseidon - sculpturi care decorează frontonul Palatului de Iarnă Nikolaevka - un pardesiu în stil special (cu o pelerină și un guler în picioare), care a devenit larg răspândit în timpul domniei lui Nicolae I Bely vorbește aici despre starea în care se afla în toamna anului Trăind dureros o pasiune pentru L D Blok, el, prin propria sa recunoaștere, a ajuns la disperare și a fost gata să se grăbească în Neva Ulterior, amintind împrejurările unei explicații decisive cu L D Blok (septembrie), Bely scria: "Nu trecuse o jumătate de oră, se rostogoli de la etajul al patrulea drept în toamnă, în ceață, nepătruns de roșcat pete de ceață a lămpii; și s-a trezit la pod; și aplecându-mă mecanic, aplecat peste balustradă, aproape că m-am aruncat - o, nu, nu în apă: pe șlepuri, plute, probabil bătute în cuie pe pod și pe țărm (nu era apă: doar - o ceață roșie) ; acest gând despre șlepuri m-a oprit" ("Epic", nr , p ; cf : "Între două revoluții", p) melon, baston, urechi, nas și mustață - O astfel de listă de detalii caracterizează percepția Petersburgului, pe care Bely s-a conturat în toamna anului , despre care el însuși a scris în memoriile sale: " o pată de lanternă din care a venit o silueta: o pălărie melon, baston, palton, urechi, nas și mustață; porțile și zidurile se simțeau din loc în loc; acum pete roșii se târau de peste tot: ceața devenea roșie murdară; în ea au fost presărate doar paltoane de umbră, pălării melon, mustăți, pene, agățate mai târziu de romanul Petersburg; toate paginile sale sunt pline de un roi de umbre, nu de oameni; așa am văzut orașul când o ceață fără precedent a șters toate viețuitoarele din ea "("Între două revoluții", p) Viziunea artistică a unei persoane ca o colecție de elemente nelegate sau arbitrar conectate

se întoarce la Gogol, pe care Bely însuși l-a notat (vezi: Măiestria lui Gogol, p) inutil, inactiv, joc de creier - Mier comentariul autorului: " casa cu fiul senatorului rătăcind în ea este sălbatic arătată de șeful senatorial; senatorul însuși este un "joc de creier inactiv" care a scăpat din autor; toate acestea sunt reluări ale temei "Jurnalul unui nebun": "oamenii își imaginează că creierul este în cap; deloc: este purtat de vânt din lateral" * ("Maestria lui Gogol", p ; citat din povestea lui Gogol "Însemnările unui nebun") CAPITOLUL DOI Epigraful este din poemul neterminat al lui Pușkin "Ezerski" ( ) (V,) În nu exista un astfel de ziar La Sankt Petersburg, un ziar numit Tovarishch a fost publicat din aprilie până la decembrie ; la Moscova - săptămânal din noiembrie până în iunie Eroul romanului lui Andrei Bely Porumbelul de argint ( ), care a fost ucis de sectanți * Arthur Conan Doyle (-) - scriitor englez, autor de romane și povestiri despre activitățile detectivului amator Sherlock Holmes, care a dobândit în Rusia la începutul secolului XX popularitate largă Chernyshev Most - un pod peste Fontanka, construit în - (din Podul Lomonosov) Lanț spiritist - cel mai convenabil din punctul de vedere al apariției fenomenelor mediumistice, aranjarea participanților la o sesiune spiritualistă în jurul mesei; necesită implementarea unor reguli destul de stricte Un chiromant este un ghicitor prin linii, riduri, pliuri și tuberculi de pe palme, determinând caracterul unei persoane și prezicându-i soarta "Doamna*" - aici este subînțeles, poate și una dintre figurile cărților ghicitoare - Tarot, interpretat simbolic Aplicații ocultiştii (vezi: Uspensky P D Simboluri ale Tarotului Filosofia ocultismului în desene şi numere Pg ,) îngerul Peri este o reminiscență ironică a poemului lui V A Jukovski "Peri and Angel" ( ), care este o traducere a celei de-a doua părți a poemului "estic" de T Moore "Lalla Ruk" - "Paradisul și Peri" Peri, potrivit lui Jukovski, "ființele imaginare, mai joase decât îngerii, dar mai excelente decât oamenii, nu trăiesc în rai, ci în culorile curcubeului și flutură în regiunile balsamice" Această imagine era comună în poezia romantică rusă; Să ne referim în primul rând la poeziile lui A I Podolinsky "Div și Peri" ( ) și "Moartea lui Peri" ( ) În poemul lui Pușkin "De la Barry Cornwall" ( ), eroina este denumită "micul peri" (III,) Fuzi-Yama (Fuji) - muntele sacru al Japoniei, glorificat în legende și cântece și reprezentat constant de artiștii japonezi La sfârșitul secolului al XIX-lea, mai ales după cărțile lui Edmond de Goncourt "Utamaro" ( ) și "Hokusai" ( ), arta japoneză a câștigat o mare popularitate în Europa și a devenit la modă; acest hobby la începutul secolului al XX-lea a ajuns în Rusia: în special, unul dintre numerele revistei simboliste "Balance" a fost publicat în design japonez (, nr); în , la Sankt Petersburg a fost deschisă o expoziție japoneză, au fost publicate cărți despre Japonia (Sufletul Japoniei Romane japoneze, nuvelele, povestiri, balade și tancuri Editat și cu prefață de N P Azbelev Sankt Petersburg,) ; Aston V G History of Japanese Literature, Vladivostok, ; Vostokov, G Japanese Art, Sankt Petersburg, ; Herne Lough Cadio, The Soul of Japan, M , etc) Vezi și un eseu al prietenului apropiat al lui Bely în anii G A Rachinsky "Poezia japoneză" (M ,) Bely era profund interesat de arta japoneză; în articolul "The Song of Life" ( ), scria: " Pictura japoneză abia începuse să cânte pentru Goncourt, când Edouard Manet a reînviat-o în opera sa iar Aubrey Beardsley a recreat epoca noastră în japonezii" ("Arabesci", p); vezi, de asemenea, cinci dintre poemele sale (și), stilizate ca tancuri japoneze (Bely Andrey Zvezda Pb , , pp -) și poemul "Floarea curge roua" ( ) ("Poezii și Poezii", p) Nikolai Apollonovich o numește pe Sofia Petrovna Lihutina, cu pasiunea

ei necugetată pentru tot ce este japonez, o "păpușă japoneză" Moda pentru arta japoneză a fost remarcată de Bely într-o recenzie a colecției de povestiri a lui N I Petrovskaya "Sanctus amor" ( ), unde a scris despre Petrovskaya: nu stilizate, ca în peisajul japonez, imagini, ci păpuși, doar păpuși De aceea, peisajul japonez al operei sale se pierde adesea într-o poză dintr-o revistă de modă pentru femei "(" Arabesque ", p) Este semnificativ faptul că cu Petrovskaya, precum și cu L D Blok (ale cărui trăsături au fost reflectate în imaginea Sofiei Petrovna Likhutina), Bely a fost anterior în relații personale complexe și confuze (tm) Hadusai - Katsushika Hokusai (-) - un mare artist japonez care a creat aproximativ de mii de desene Dunkyn și Nikish - Isadora Duncan (sau Denkan) (-) - Dansatoare americană, unul dintre fondatorii școlii plastice de "dans modern"; în căutările ei s-a bazat pe mostre de materiale plastice grecești antice Ea a făcut în mod repetat turnee în Rusia, inclusiv în Bely și-a transmis impresiile despre performanța lui Duncan ("dansatorul străin") în ianuarie , în care a văzut "imaginea vieții noastre viitoare - viața unei umanități fericite", Bely transmis în articolul "Luncă verde" ( ) (vezi: Bely Andrey Lunca verde M , , p -) Artur Nykisch (-) a fost un dirijor maghiar care a cântat în mod repetat în Rusia White l-a tratat cu entuziasm Un studiu despre Nikisch este cuprins în articolul său "Masca" ( ), unde dirijorul este numit "magist" și "frenetic" ("Arabesques", pp -) Valchirii (din valkyria vechea nordică - alegerea morților) - fecioare, zeițe ale războiului și ale victoriei printre vechii scandinavi, care au purtat eroii căzuți pe câmpul de luptă în Valhalla Zborul valchiriilor este un episod al începutului celui de-al treilea act al operei lui R Wagner Valchiria ( ) Bayreuth - oraș din Bavaria, în care, din ordinul regelui bavarez Ludwig al II-lea, a fost construit un teatru, destinat să interpreteze operele lui Wagner; în ea în a avut loc premiera tetralogiei "Inelul Nibelungenilor" "Manifestul" de Karl Marx - "Manifestul Partidului Comunist" ( ), scris de K Marx și F Engels Note Besançon este un oraș din estul Franței Annie Besant (-) - scriitoare engleză și persoană publică, unul dintre liderii mișcării teosofice, din președinte al Societății teosofice mondiale Cartea ei Man and his bodies (Londra-New York, ; ed a -a,) nu a fost publicată în traducere rusă; prima carte teosofică din Rusia - E P "Lumina pe cale și Karma" - a fost publicată abia la sfârșitul anului "Corpurile" în teosofie se numește compoziția unei persoane, vizibilă și invizibilă; fiecare dintre "corpuri" găsește o corespondență în sferele lumii: corpul fizic, vizibil, și "dublul său eteric", conducătorul forței de viață, și corpurile invizibile: astralul - sfera pasiunilor și dorințelor unei persoane - și mentalul - sfera minții, a gândirii, o expresie a personalității unei persoane; apoi urmează principiile divine superioare, supraindividuale În momentul în care a lucrat la Petersburg, multe cărți și articole au apărut deja în Rusia care expuneau aceste propuneri teosofice: Annie Besant Înțelepciunea antică SPb , ; Besant Annie A Brief Outline of Theosophical Teachings To Bulletin of Theosophy, , No ; Pascal T Structura omului I Buletin de teosofie, , nr ; Stranden D Şapte principii ale omului conform învăţăturilor Teozofiei I Buletinul Teozofiei, , nr , ; Led beater Ch Scurt eseu despre teosofie Kaluga, și alții Bely expune ierarhia teosofică a "corpurilor" și lumilor în comentariile articolului "Emblematica semnificației" ( ) ("Simbolismul", pp -) Aici folosim un fapt din biografia tatălui vitreg al lui Blok F F Kublitsky-Piottukh, ale cărui trăsături individuale Bely le-a întruchipat în imaginea lui Serghei Sergeevich Likhutin; La ianuarie , F F Kublitsky-Piottukh cu un

detașament de grenadieri "a ocupat o poziție lângă capela Mântuitorului" (vezi: Beketova M A Alexander Blok Eseu biografic Pb , , p) Ordinul de a lua parte la suprimare a făcut o impresie deprimantă asupra lui și asupra întregii familii Bely, care a ajuns la Sankt Petersburg în dimineața zilei de ianuarie, a vizitat și Blok în acea zi Ulterior, el și-a amintit: " Franz Feliksovich, care apăra un pod acolo, ar putea fi forțat să oprească tblpy prin forță brută faptul că F F stătea tot timpul pe un pod, îl tulbura pe Alexander Alexandrovich" ("Epic", nr , p) A existat și un vizitator: vicleanul ucrainean mic rus Lippanchenko , - Având în vedere că trăsăturile lui Lyubov Dmitrievna Blok au fost parțial reflectate în imaginea Lihutinei într-o caricatură, se poate presupune că numele lui Lippanchenko, un vizitator frecvent a Likhutins, a fost format de Bely prin analogie cu numele lui Semyon Viktorovich Panchenko (-) - compozitor, prieten cu M Beketova și tânărul Blok Bely l-a tratat cu ostilitate: "Acest Pancenko mi s-a părut fals L-am întâlnit o singură dată, m-a alungat" ("Epopeya", nr , p) La decembrie , M A Beketova a notat despre cina de la Blocuri din decembrie: " emoție datorată prezenței lui Boris și S V împreună Amândoi, desigur, se blestemă reciproc în sufletele lor sau osândesc" (IRLI, f , poz , fol - v) Alte intrări în jurnal ale lui Beketova sugerează că Panchenko și Bely s-au simțit rivali în influența lor asupra familiei Blok În articolul lui N Pustygina (vezi nota la Ch), numele de familie Lippanchenko este interpretat ca "transformarea numelor de familie ale personajelor din Posesia lui Dostoievski: Liputin + Tolkachenko" (p) Se notează și proiecții mitologice : numele zeului grec Pan, în care Dudkin este asociat cu fifa interpretată de Pan (Lippanchenko) Vezi: Mann Robert, Petersburgul lui Andrei Bely și cultul lui Dionysus, Lawrence, Kansas, , pp - Nu exista un astfel de regiment în Rusia, dar unul dintre șefii Regimentului de Husari al Majestății Sale era Prințul Siam Chakrabon Aceasta se referă la prevederile filozofice ale școlii pitagoreice, conform cărora armonia universului se realizează în categorii-opuse, sub care se rezumă tot ce există: unitate-multiplu, dreapta-stânga, bărbat-feminin etc Primul rând are un sens pozitiv, activ, al doilea negativ, pasiv Armonia lumii este unitate în pluralitate și pluralitate în unitate Mulți se unesc în număr; începuturile matematice sunt începuturile a tot ceea ce există În cifre, pitagoreicii vedeau analogii sau asemănări cu lucrurile Unul este cauza unității, doi este cauza bifurcării, divizării; unul determină primul rând, doi - al doilea De aici remarca ironică a lui Bely Bely ar putea obține o descriere a învățăturilor școlii pitagoreice din cartea: Trubetskoy S Metaphysics in ancient Greece M , , - precum şi de la universitate Aplicații prelegeri de șantier (vezi: Trubetskoy S N Curs de istorie a filosofiei antice M , , p -) Vezi judecățile lui Bely despre "numărul pitagoreic": Andrey Bely Pe trecere II Criză de gândire Pb , , p - ; "Note de călătorie", p , Moartea lui Siegfried este episodul final al operei lui R Wagner Siegfried (-), a treia parte a tetralogiei operei Der Ring des Nibelungen broasca bufon rosu - Imaginea bufonului roșu (precum și domino-ul roșu) este asociată cu povestea lui Edgar Poe "Masca morții roșii" În , Bely și-a propus să scrie drama The Red Jester Balada lui Bely "Jester", creată în concomitent cu începerea lucrărilor la "Petersburg" poate servi drept paralel; prezintă un bufon cocoșat într-o "peletă de satin" (vezi: Bely Andrey Korolevna și cavalerii Pb , , pp -) Sofia Petrovna îl numește și pe Nikolai Apollonovich o "broaște" (în alt caz, o "broască"), iar această definiție, alături de "bufonul roșu", ascunde o reminiscență probabilă a unei alte povești a lui E Poe

- "Broasca" ("Hop-Frog"; în alte traduceri: "The Jumping Frog", "The Jumping Frog",): apariția lui Nikolai Apollonovich în fața Sofiei Petrovna într-un domino roșu aprins și răzbunarea ei ulterioară la balul de la Tsukatov corespunde în povestea lui E Pentru răzbunarea bufonului ("broasca"), viclenie în calea crudului rege și a slujitorilor săi incendiați în timpul mascaradei (vezi: P despre Edgar Allan Poly povești adunate M , , p -) Cinizelli Circus - un circ staționar de piatră pe Fontanka, deținut de un actor și regizor de circ, italian de naștere, Scipio Ciniselli; acum - Circul de stat din Sankt Petersburg o femeie cu barbă ~ cu o tânără servitoare, Mavrushka - Numele slujnicei ar putea fi împrumutat din poezia lui Pușkin "Casa din Kolomna" ( ); mențiunea din textul lui Bely lângă numele slujnicei "femeie cu barbă" corespunde scenei de bărbierit a pseudo-Mavrushei din poemul lui Pușkin Adică o ședință de spiritism Bely a fost mereu precaut și sceptic față de spiritism, opunându-l misticismului religios autentic, din punctul său de vedere Într-o scrisoare către N I Petrovskaya din iunie , el scria: " misticismul nu poate fi de acord cu necesitatea fenomenelor exterioare Nici Hristos, nici Buddha, nici profeții nu organizau ședințe de spiritism, iar dacă făceau minuni, aveau o semnificație clar reprezentativă, adică erau simboluri, nu fenomene Important este ca miracole - simboluri - halucinații să apară brusc fără ședințe, fără premeditare" (Trecut Almanah istoric, numărul M ; Sankt Petersburg, , p) funcționari de clasa a patra - în conformitate cu "Tabelul de ranguri" consilieri imobiliari, procurori șefi, maeștri de herald (în serviciul public), generali-maiori (în armată), contraamirali (în Marina) Aceasta se referă la înmormântarea lui Prince Serghei Nikolayevich Trubetskoy (-) - publicist, filozof, primul rector ales al Universității din Moscova, o figură cunoscută în tendința liberală și un susținător al monarhiei constituționale; fiind membru al deputației lui Nicolae al II-lea în iunie , s-a adresat țarului cu un discurs liberal programatic A murit la septembrie la Sankt Petersburg, în timpul unei ședințe a comisiei pentru elaborarea unei carte universitare Trubetskoy a fost înmormântat la Moscova; romanul înfățișează văzând sicriul în stația de cale ferată Nikolaevsky pe octombrie De fapt, procesiunea nu mergea de-a lungul lui Nevsky, așa cum scrie Bely, ci de-a lungul Suvorovsky Prospekt de la clinica Yeleninsky: "Pe parcursul întregii călătorii de-a lungul Kirochnaya și Suvorovski, o mulțime de o mie de oameni au urmat sicriul lui Trubetskoi; pe toate străzile alăturate, peste tot pe balcoane, la ferestre, chiar și pe acoperișurile caselor și ale felinelor se vedeau oamenii "(S -Peterburgskie Vedomosti, , Nr , octombrie) Atât la Sankt Petersburg, cât și la Moscova, înmormântarea a căpătat caracterul unei manifestări politice; Pe octombrie, aproximativ de mii de oameni au mers în spatele sicriului din Moscova Bely, care a participat la ele, a scris: "Panglicile stacojii de coroane, umbrind strălucitor verdele frunzelor, s-au vărsat peste marea de capete negre În fața fiecărei biserici, capetele erau dezgolite și numeroase coruri au cântat "Memoria veșnică" În fruntea procesiunii, un buchet de flori stacojii era purtat pe un stâlp lung, iar panglici, căzând, fluturau "(Bely Andrey Prințul S N Trubetskoy and Scales, , nr - , p) Note Casa Petrovsky - Palatul de vară al lui Petru I, construit în Grădina de vară în IOI proiectat de D Trezzini a Mâinile reci și fără sânge sunt un atribut tradițional al "spiritelor rele" Sursa directă a acestor imagini este "Scurtă poveste a lui Antihrist" de Vl Solovyov, care descrie discursul "necunoscutului" (Satana), adresat "supraomului", și descrie modul în care principiul antihrist intră în "supraom": a simțit

un șuvoi ascuțit de gheață pătrunzând în el și umplendu-i toată ființa Și, în același timp, a simțit o putere, vioiciune, lejeritate și încântare fără precedent "(Soloviev Vl S Collected Works, vol VIII Sankt Petersburg, "Uzul public", , p) Sursa acestei fraze ar putea fi cuvintele lui Pobedonostsev, rostite de mitropolitul Anthony în prezența lui D S Merezhkovsky: "Rusia este un deșert de gheață pe care merge o persoană atrăgătoare" (vezi: Merezhkovsky D S A fost și va fi Jurnalul) - Pg , , p) Această întâlnire s-a desfășurat în cadrul eforturilor de soluționare a Întâlnirilor religios-filosofice, interzise în ; Bely ar fi putut ști despre circumstanțele ei de la Merezhkovsky sau Z N Gippius "Nu pot spune cu siguranță", mărturisește Gippius, "dacă întâlnirea lui Dmitri Sergheevici cu atotputernicul procurator-șef al sinodului, Pobedonostsev, se referă la această dată sau mai târziu, când acest om puternic i-a spus celebra frază: "Da, te știi, ce este Rusia? Un deșert de gheață și un om atrăgător merge pe el "Se pare că D S i-a obiectat atunci, destul de îndrăzneț, că nu a fost el, nu ar fi ei înșiși să aranjeze acest deșert de gheață din Rusia în orice caz, ceva de genul ăsta" (Gippius-Merezhkovskaya Dmitri Merezhkovsky Paris, , p) O analogie cu cuvintele lui Apollo Apollonovich poate fi văzută și în formula binecunoscută a gânditorului conservator K N Leontiev: "Noi trebuie să înghețe Rusia măcar puțin, ca să nu "putrezească " " (Leontiev K N Sobr soch St Petersburg, , vol , p) Citate din poeziile lui Pușkin (vezi notele , , la cap) Al doilea pasaj este dat inexact; rândul final: "Geniul care s-a scurs de la noi pentru totdeauna " Bely și-a amintit că cel mai distinct sentiment al imaginii lui Apollo Apollonovich în camera sa a fost asociat pentru el cu șoareci (în , în timp ce lucra la Petersburg, în Bois-le-Roi, lângă Paris): " I-am recunoscut urechile moarte , o frunte imensă, îngălbenită și goluri în cei mai reci ochi; este curios că în acelaşi timp strigă Nellie; un şoarece insolent sări spre ea, scârţâind, pe pat Câteva zile ne-au bulversat șoarecii; șoarecii se târau prin cameră, luminați de soare "(Bely Andrey Note ale unui excentric Berlin, Helikon, , vol , p) Golul lui Torricelli - un spațiu fără aer format deasupra suprafeței unui lichid într-un vas închis de sus Acest fenomen a fost explicat în de către fizicianul italian E Torricelli (-) Gnosticismul este un ansamblu de sisteme religios-filosofice sincretice care au apărut în primele două secole ale noii ere, în care faptele și învățăturile de bază ale creștinismului sunt combinate cu elemente ale religiilor păgâne Gnosticismul a fost o formă de legătură între noua religie creștină și mitologia și filosofia elenismului Cele mai studiate sunt sistemele gnostice ale lui Valentinus și Basilides Din posibila "istorie a gnosticismului" pe care Bely și, în consecință, eroul său au putut să o citească, indicăm cărțile: Ivantsov-Platonov A M Erezii și schisme ale primelor secole de creștinism M , ; Harnack A Geschichte der Altchristlichen Literatur bis Èusebius Leipzig, ; Hingelfeld A Die Ketzergeschichte der Urchristentums Leipzig, ; de Faye E Introductions a l'etude du gnosticisme au II et au III siècle Paris, Grigore de Nyssa (c -c) - Episcop al orașului Capadocian Nissa, părintele și profesorul bisericii, fratele mai mic al lui Vasile cel Mare, unul dintre cei mai importanți reprezentanți ai gândirii filozofice în teologia creștină a sa eră Viziunea filozofică asupra lumii a lui Grigore poartă urme ale influenței pitagoreenilor, a lui Platon și a neoplatoniștilor Grigore deține tratate dogmatice, interpretări alegorice ale textelor biblice, predici și scrisori Bely credea că "extazul" în conștiința creștină a apărut pentru prima dată în Grigore de Nyssa (Bely Andrey La trecere II Criza gândirii, p); cf

in spate Aplicații observând despre "luminile extatice" ale lui Grigore de Nyssa (Bely Andrey Epic și Epic, Moscova; Berlin, , nr , p) Sirianul - Isaac Sirul, părintele bisericii secolului al VII-lea, autor al unor învățături care conțin o analiză a stărilor de neprihănire și păcătoșenie, precum și a modalităților de autodesăvârșire creștină Bely îl menționează într-unul dintre articolele despre D S Merezhkovsky ("Arabesques", p) Referindu-se la evenimentele vieții sale din , Bely nota: " s-a îndreptat către citirea Părinții Bisericii; și cel mai important, la învățăturile lucrărilor lui Isaac Sirul, care au lăsat cea mai puternică impresie în sufletul meu" (Bely Andrey Material pentru biografia lui K RGALI, f , op , poz , fol)) Apocalipsa - "Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul", ultima carte a canonului Noului Testament, care conține o predicție profetică a venirii lui Hristos pentru judecată asupra lumii și Împărăția lui Dumnezeu viitoare Ideile și imaginile Apocalipsei au ocupat un loc important în viața și căutarea creativă a lui Bely Imaginea unui terorist revoluționar care studiază Apocalipsa ar fi putut fi inspirată de Bely de destine reale Pe lângă B Savinkov și G Gershuni menționate în articolul lui L K Dolgopolov, Nikolai Alexandrovich Morozov (-), poet și populist revoluționar, membru al grupării teroriste "Libertate sau Moarte" și apoi membru al Comitetului Executiv al Partidului "Narodnaya Volya", care este ilegal din Din până în , Morozov a murit în izolare în Cetatea Shlisselburg, unde a fost angajat, în special, în studiul Apocalipsei În , a fost publicată cartea sa "Revelația în furtună și furtună" Istoria Apocalipsei Bely a salutat cartea "Prizonierului din Shlisselburg, domnul Morozov" cu o recenzie în care scria: " Mă grăbesc să aduc un omagiu respectului meu profund și uneori admirației pentru metodele domnului Morozov, unde pătrunderea poetică în natură se ceartă cu un spirit uimitor; în sfârșit, sensul astronomic al Revelației, după părerea mea, este complet stabilit" (Pereval, nr , , p) O altă figură care atrage atenția în acest sens este Lev Alexandrovici Tihomirov (-), de asemenea membru al Comitetului Executiv al Voinței Poporului; a fost grațiat de Alexandru al III-lea, s-a rupt de mișcarea revoluționară (prin publicarea cărții De ce am încetat să mai fiu revoluționar în) și s-a transformat într-un monarhist extrem de reacționar și militant; la un moment dat a fost redactorul semi-oficialului Moskovskie Vedomosti Tikhomirov a fost interesat de interpretarea Apocalipsei și pe această bază l-a întâlnit Bely; el a dedicat un capitol întâlnirilor sale cu Tihomirov în memoriile sale (vezi Nachalo veka, pp -) De asemenea, este posibil ca, în crearea imaginii lui Dudkin, Bely să fi avut în vedere biografia lui Alexei Nikolaevich Turgheniev (d), tatăl primei sale soții A A Turgeneva, care "își încheie viața în cercul socialist- Revoluționarii, au devenit apropiați de teroriști; și moare cu câteva zile înainte de arestarea lui iminentă" (Bely Andrey Între două revoluții M , , p) Bely a aflat aceste fapte cu puțin timp înainte de începerea lucrărilor la Petersburg Este posibil ca crearea imaginii lui Dudkin, în care trăsăturile anarho-teroriste sunt combinate cu o atenție persistentă la problemele religioase, să fi fost influențată de gândurile lui F Nietzsche, potrivit cărora creștinismul și anarhismul vizează în egală măsură distrugerea cultura și principiile sănătoase într-o persoană și, prin urmare, "între un creștin și anarhist pot stabili egalitatea deplină: scopul lor, instinctul lor se reduce doar la distrugere" (Nitche Fr Antichrist Traducere de H N Polilov Sankt Petersburg, , p) Adolf Harnack (-) - teolog protestant german, profesor la Universitatea din Berlin, șef al istoriei bisericii în Europa la

sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea Lucrarea sa Esența creștinismului a fost publicată în mod repetat în Rusia în anii Un academician este studentul unei academii teologice Un schemnic (schemamonah) este un călugăr care a acceptat o schemă, adică cel mai înalt grad monahal din Biserica Ortodoxă, care impune îndeplinirea unui număr de reguli ascetice severe George - Ordinul Sf George, înființat de Ecaterina a II-a pentru a "răsplăti faptele militare excelente și încurajarea în arta războiului"; în au fost aprobate crucile Sf Gheorghe pentru gradele inferioare; avea grade Un episod din biografia lui Grigori Andreevici Gershuni (-), unul dintre liderii Partidului Socialist-Revoluționar, șeful unei organizații militare, care a fugit în toamna anului din servitutea Akatui a Reminiscență din Note din subteran de Dostoievski (; partea , cap VIII): " oamenii sunt încă oameni, nu clape de pian pe care cântă însăși legile naturii Note cu mâna lui chiar dacă chiar s-a dovedit a fi o tastă de pian , nici aici nu își va veni în fire, ci va face ceva dimpotrivă blestemul va lăsa lumea să plece și, din moment ce o singură persoană poate blestema , așa că el, poate, cu un singur blestem își va atinge scopul, adică va fi cu adevărat convins că este un om, și nu un cheie de pian! (Dostoievski F M Poly lucrări adunate În de volume L , , v , p) Un acord al șaptelea este o consonanță a patru sunete Aici: misterios, având un sens secret Helsingfors (acum Helsinki) - până în principalul oraș al Marelui Ducat al Finlandei; la începutul secolului al XX-lea a fost unul dintre centrele activității revoluționare și de opoziție Dmitri Nikiforovici Kaigorodov (-) este un cunoscut naturalist-fenolog, profesor, autor a numeroase eseuri științifice populare despre flora și fauna Rusiei, pe care Bely le-a citit în copilărie (vezi: "La începutul a două secole ", p) Ieri ochii mei s-au uitat - Inexactitatea lui Bely: judecând după conținutul romanului, întâlnirea lui Dudkin cu senatorul de pe Nevsky Prospekt și întâlnirea lor ulterioară la casa lui Ableukhov a avut loc în aceeași zi Fitin este un medicament folosit în boli ale sistemului nervos, isterie etc Călărețul de bronz, monument ecvestru al lui Petru I în Piața Senatului de E Falcone, ridicat în Această imagine este ridicată de Bely poeziei lui Pușkin "Călărețul de bronz" și este constant comparată cu ea pe tot parcursul romanului de imagini din Călărețul de bronz al lui Pușkin miercuri: Unde galopezi, cal mandru, Și unde îți vei coborî copitele? O, puternic stăpân al sorții! Nu ești chiar deasupra prăpastiei La înălțime, cu un căpăstru de fier înălțat Rusia pe picioarele din spate? (V,) Laș (rusă veche) - un cutremur Tsushima - Bătălia navală de la Tsushima din - mai lângă Insulele Tsushima din strâmtoarea Coreea în timpul războiului ruso-japonez din - , care s-a încheiat cu înfrângerea completă a escadronului rus Kalka este un afluent al râului Kalmius, pe care, la mai , a avut loc prima bătălie a trupelor prinților ruși și a hanului polovtsian Kotyan cu armata mongolo-tătară din Dzhebe și Subede, care s-a încheiat în înfrângerea trupelor ruse Andrei Bely regândește aceste evenimente sub semnul intuițiilor eshatologice ale lui Vl Solovyov ("Trei conversații", -), care a profețit o nouă invazie "mongolică" a Europei, apariția ulterioară a Antihrist, victoria asupra lui și stabilirea împărăției lui Isus Hristos, ca rezultat al istoricului proces septembrie pe câmpul Kulikovo a avut loc o bătălie a trupelor rusești conduse de prinț Dmitri Donskoy cu mongolo-tătarii Bătălia s-a încheiat cu victoria trupelor ruse și a reprezentat un punct de cotitură în lupta împotriva jugului mongolo-tătar Sensul eshatologic pe care Bely îl pune acestui eveniment derivă, în special, din ciclul de poeme al lui A Blok "Pe câmpul Kulikovo" ( ),

care a ocupat un loc imens în mintea lui Bely: coincizând rând cu rând cu experiențele cele mai intime ale acești ani de viață; întreaga sa temă: întunericul atârnător și amenințarea răsăritului (tătarismul) și sentimentul nevoii de a se înarma pentru luptă cu dușmanul ocult au fost experimentate de mine "(Epic, nr , p) Contextul istoric și literar al ciclului "Pe câmpul Kulikovo" este studiat în articolul: Levinton G A , Smirnov I P "Pe câmpul Kulikovo" de Blok și monumentele ciclului Kulikovo - În cartea: Bătălia de la Kulikovo și ascensiunea auto-conștiinței naționale (Proceedings of Department of Old Russian Literature, vol XXXIV) L , , p - Aplicații Aparent, aceasta se referă la figurile zburătoare ale Gloriei cu coroane de laur în mâini - parte a decorației sculpturale a arcului Statului Major (- ; sculptorii S S Pimenov și V I Demut-Malinovsky) Styopka , fiul negustorului Ivan Stepanov, este un personaj din romanul lui Andrei Bely Porumbelul de argint ( ), care s-a mutat la Petersburg, care a fost conceput ca a doua parte a trilogiei începute de Porumbelul de argint În primul roman, Styopka părăsește satul natal și se duce nimeni nu știe unde (Porumbelul de argint, pp -) Tselebeevo este satul în care are loc Porumbelul de Argint Styopka povestește despre secta mistică a "porumbeilor", descrisă în "Porumbelul de argint" Comparați: "Styopka a fugit la Kobylya Puddle cu oameni ciudați care adulmecă și i-au spus că "slăbirea" oamenilor vine prin Duhul Sfânt și că există oameni care așteaptă în secret venirea Duhului pe pământ" (" Porumbel de argint", p) Aceasta se referă la Pyotr Daryalsky, personajul principal al "Porumbelului de argint"; Styopka repovesti elementele individuale ale intrigii acestui roman "Primul distilator" este o comedie populară de L N Tolstoi "Primul distilator, sau cum a meritat diavolul mic o pâine" ( ) (Tolstoi L N Poli lucrări adunate M , , vol , p) -), care este o punere în scenă a propriei sale povești "Cum diavolicul a răscumpărat pâinea" Comedia folosește tehnicile dramei populare și demonstrează necazurile pe care vinul le aduce cu ea Probabil că se referă la capela budistă din Staraya Derevnya (pe atunci la periferia Sankt-Petersburgului), construită în - (proiect de G V Baranovsky) Construcția capelei a stârnit un strigăt public: pentru a rezolva problemele legate de construcția acesteia, a fost creat un comitet special, care includea cei mai mari savanți orientali ruși (V V Radlov, S F Oldenburg, F I Shcherbatskoy), artistul N K Roerich și alții; construcția a fost realizată din inițiativa și cu sprijinul lui Dalai Lama Philadelphia (greacă - dragoste frățească) - un oraș din Lydia (Asia Mică); numit după fondatorul său Attalus II Philadelphus, regele Pergamonului Creștinii din Philadelphia, în ciuda persecuției neamurilor din jur, au rămas fermi în credință, iar în Apocalipsă s-a promis că îi vor păzi de ceasul ispitei care va veni în întregul univers (I, , III, -) Istoria ulterioară mărturisește că, în ciuda ruinei și devastării generale a bisericilor creștine din Asia, biserica din Filadelfia nu a încetat să existe, fiind singură printre regiunile musulmane Sophia (greacă σοφία - pricepere, cunoaștere, înțelepciune) este un concept mitologic asociat cu ideea de plenitudine semantică și aranjare a lucrurilor Sophia este conceptul principal în filosofia lui Vl Solovyov, toate în sine conținând unitatea, principiul etern feminin al zeității, corpul mistic colectiv al Logosului și, în același timp - omul total ideal Sophia este identificată (sau caută să reunească) conceptul mitologic și poetic al "sufletului lumii" - unitatea elementelor vii ale creației Poezia lui V Solovyov "Trei întâlniri" ( ) descrie întâlniri cu "prietenul etern" - Sophia, "femininitatea eternă" Aceasta se referă la Anna Nikolaevna Schmidt (-), angajată a ziarelor

Nijni Novgorod, autoarea tratatului mistic "Al treilea testament" și a altor lucrări cu caracter religios-extatic (adunate într-o ediție postumă: Din manuscrise) a Annei Nikolaevna Schmidt [M],) După ce a citit Trei Convorbiri în , ea a crezut în Vl Solovieva ca una dintre întrupările lui Hristos pe pământ și "s-a imaginat ca întruparea Sofiei, care l-a inspirat pe Vl Solovyov" ("Epic", nr , p) Din martie , Schmidt a intrat în corespondență cu Vl Solovyov, în aprilie s-au întâlnit personal Bely l-a întâlnit pe A N Schmidt în casa lui M S Solovyov, fratele filozofului: "Îmi amintesc: apariția regretatei Anna Nikolaevna Schmidt din Nijni Novgorod în toamna anului ; ea l-a introdus pe MS Solovyov în gama de idei exprimate în al Treilea Testament și în Confesiune; Am cunoscut-o și am făcut schimb de scrisori" (ibid , p) A N Schmidt a răspuns cu entuziasm articolului lui Andrei Bely "Despre Theurgie" ( ), considerându-l "un semn al vremurilor" (vezi: Notă despre un articol teosofic - În cartea: Din manuscrisele lui A N Schmidt, p) -) În memoriile sale ulterioare, Bely a făcut o descriere ironică a lui A N Schmidt, numind-o "pe jumătate nebună" și "Third Za" Note veterinar" - "un eseu teosofico-scolastic semi-delirante" ("Începutul secolului", pp ,) La Nijni Novgorod, M Gorki a comunicat cu ea, care a scris ulterior un eseu de memorii "A N Schmit" ( ) (Vezi: Gorki M Poly lucrări adunate Lucrări artistice În vol M , , v , pp - , -) Al doisprezecelea an, potrivit lui Bely, a jucat un rol decisiv în istoria Rusiei Vezi scrisoarea sa către M K Morozova, citată aici în articolul lui L K Dolgopolov Noe - conform Bibliei - ultimul patriarh dinaintea potopului global; s-a păstrat neimplicat în rău în timpul domniei corupției extreme Dumnezeu i-a poruncit să construiască un chivot în care Noe și familia lui au fost mântuiți în timpul potopului global (Geneza, VI, - , VII, - , VIII, -) "Da, vino, Doamne Isuse!" - fraza finală a Apocalipsei (XXII,) CAPITOLUL TREI Epigraf - din tseomul lui A S Pușkin "Ezersky" cu o primă linie schimbată; Pușkin: "Deși nu este un militar" (V,) Lovitură de tun zilnic de la Cetatea Petru și Pavel exact la prânz Conform "Tabelului de ranguri", stabilit de Petru I, toate gradele Imperiului Rus erau repartizate la clase sau trepte Cavalier al unuia dintre cele opt ordine rusești - St Anna După origine - ordinul Holstein, inclus în numărul ordinelor rusești de către Paul I în a O imagine din povestea lui Gogol "Viy" ( ): " o sirenă a înotat, un spate și un picior fulgeră, convexe, elastice, toate create din strălucire și venerație" (Col Gogol N V Poli Op [L], , vol II, p) Vulturul Alb este un ordin polonez care a devenit parte a ordinelor ruse în numărul unu deasupra numărului doi - Restul descrierii lui Nikolai Apollonovich, conținute în prima ediție a romanului (Vezi p din această ed) Aceasta se referă la tratatul de pace ruso-japonez semnat de S Yu Witte la august în orașul american Portsmouth Tratatul a fost considerat o victorie diplomatică majoră pentru Witte; a fost ratificat de Nicolae al II-lea la octombrie , la octombrie a fost emis cel mai înalt manifest cu această ocazie Witte a fost ridicat la demnitatea de conte În consecință, se poate presupune că în acest moment al romanului vorbim despre o recepție solemnă la Palatul de Iarnă chiar cu această ocazie Bely ar putea avea în vedere și primirea ceremonială din octombrie , cu ocazia omonimului moștenitorului tronului Alexei (născut la iulie), fiul lui Nicolae al II-lea ("ziua de urgență"); în această zi, "capitala a înflorit cu steaguri și a căpătat un aspect de sărbătoare Slujbele divine se țineau în toate bisericile, în instituțiile de stat și caritabile, în unitățile militare și instituțiile de învățământ" (Sf Petersburg Vedomosți, , nr , octombrie, p) a O imagine din poezia lui

Puşkin "Către calomniatorii Rusiei" ("Despre ce faceţi gălăgie, vânturi populare? ",): "Strălucind cu peri de oţel, Şi pământul rusesc nu se va ridica?" Gărzi de cavalerie - iniţial escorta de cavalerie a Ecaterinei I la ceremonia încoronării acesteia, ulterior - un regiment de cavalerie deosebit de privilegiat, format din trei escadroane erau călăreţi de azur, dând atât distanţei, cât şi soarelui argintul armurii lor ~ de departe s-a plâns mulţimii cu o trâmbiţă - O reproducere ironică a sistemului de imagini propriu lucrare de la începutul anilor , plină de patos "argonautic" mier versuri din poemul program "Lâna de aur" ( ): Ascultă, ascultă Ajunge suferinţă! Purtaţi armură din material solar! Bătrânul argonaut strigă după el, Aplicaţii strigă cu o trâmbiţă de aur: "Pentru soare, pentru soare, iubitoare de libertate, să ne repezi în eterul albastru! (Bely Andrey Aurul în azur M , , p) Prieten devachanic, scânteie budică - Devakan (tradus literal din sanscrită - "locul zeilor") - desemnarea cerului în teosofie; tărâmul în care trec fiinţele umane prin aruncarea corpului lor fizic şi astral "Devakan corespunde lumii cereşti a creştinilor; celălalt nume al său, des întâlnit în literatura teosofică, este lumea mentală "(Anni Besant Theosophy and New Psychology St Petersburg, , p) Devakan este o lume a fericirii şi a bucuriei inexprimabile "Imaginile mentale ale prietenilor noştri ne vor înconjura în Devakan Cei pe care i-a iubit în timpul vieţii ei pământeşti se înghesuie în jurul fiecărui suflet, iar fiecare imagine care a trăit pe pământ în inimă devine un tovarăş viu al sufletului în timpul şederii sale cereşti În deplină proporţie cu semnificaţia vieţii spirituale pe pământ acolo va exista un mesaj sufletesc semnificativ; imaginea prietenului nostru reprezintă propria noastră creaţie, înfăţişarea lui este aceeaşi cu care l-am cunoscut şi iubit, dar sufletul său este capabil să comunice prin această formă cu al nostru doar în aceeaşi cantitate în care se poate armoniza în vibraţiile sale cu sufletul nostru " (Anni Besant, Înţelepciunea antică, Sankt Petersburg, , pp -) mier capitolul "Devakan" din studiul lui R Steiner "Evoluţia lumii şi a omului" (Buletinul de teosofie, , nr , pp -) Buddhi (Buddhi, Buddhi) - din denumirea sanscrită de înţelepciune - sfera "sufletului lumii", "sufletului spiritual", principiul vieţii spirituale, sfera înţelepciunii şi a iubirii care decurge din conştiinţa unităţii tuturor lucrurilor (Vezi: Stranden D Şapte principii ale omului conform învăţăturilor Theosophy # Bulletin of Theosophy, , No , p) Buddhi, sau corpul "fericirii", în Teozofie este cel mai înalt corp al omului; singura modalitate de a o construi este un exerciţiu necruţător de iubire pură, atotcuprinzătoare "Scânteia budică" simbolizează separarea esenţei divine ascunse în om de conştiinţa divină, Sinele lumii: "Când Monada umană este separată de Logos, aceasta poate fi comparată cu un fir subţire de lumină separat de oceanul de lumină a Atmei printr-o înveliş neînchipuit de subţire de substanţă budistă, iar acest fir se termină cu o scânteie, care este închisă într-o înveliş ovoid al materiei departamentelor superioare ale sferei mentale "(Anni Besant Înţelepciunea antică , p -) ",, Buddhi", scrie Bely în comentariile la articolul "The Emblematics of Meaning" ( ), "este o stare despre care nu se poate spune nimic în termeni de cuvinte: conceptul cel mai aproximativ al planului budic dă o idee a relaţiei dintre oameni, în care înţelepciunea cu dragostea "(" Simbolism, p) Ambele concepte din contextul romanului sunt folosite ironic Opoponax este o răşină aromatică cu miros de mosc extrasă din sucul plantei cu acelaşi nume din tărâmul necesităţii să punem tărâmul libertăţii - Aceste cuvinte se întorc la expresia lui F Engels din cartea Anti-Dühring Vorbind despre

faptul că numai sub socialism "oamenii vor începe să-și creeze propria istorie în mod destul de conștient", Engels subliniază că acesta este "saltul umanității de la tărâmul necesității în cel al libertății" (Marx K și Engels F Works M , , vol , p) Bely, în articolul său "Social Democracy and Religion" ( ), unind socialismul cu religia, scria: "Tăbușarea socială va deschide ușa către tărâmul libertății, va elibera forța interioară a omenirii, până acum legată din exterior, clară locul construcției religioase" (Pereval, nr , , p) Bely pune în gura unuia dintre personajele episodice ale Porumbelului de argint o expresie apropiată de sens (Silver Dove, p) Poeziile Varvara Evgrafovna se întorc la poezia lui Pușkin "A fost odată un biet cavaler " ( ) în ediția pe care a inclus-o în "Scene din vremurile cavalerești" ( ): Note Plin de iubire curată, Credincios unui vis dulce, A M D Cu sângele lui A înscris pe scut (VII,) Ultimele două versuri sunt luate ca epigraf în poezia lui Blok "A M Dobrolyubov" (; publicată sub titlul "Unul dintre decadenți" în) Literele A M D ("Ave, Mater Dei!" - cuvintele rugăciunii catolice) coincid și cu inițialele lui A M Dobrolyubov (Bloc A Lucrări adunate În vol M ; L , , vol , p ,) Imaginea lui Nikolai Apollonovich ("N A A ") din poeziile lui Varvara Evgrafovna se corelează și cu prințul Mișkin din "Idiotul" - poemul "A fost odată un biet cavaler în lume " este citat în romanul lui Dostoievski (partea a doua, Ch VII) în legătură cu Mișkin, cu înlocuirea corespunzătoare a inițialelor (în loc de "A M D " - "N F B ", adică Nastasya Filippovna Barashkova) (adunat Dostoievski F M Poly Op În vol L , , v , p) N Pustygina, în studiul său asupra stratului citat la Petersburg, corelează și primul rând de versuri comentate cu versul "Swarty-faced, tall and straight" din poemul lui N A Nekrasov "Vlas" ( ) (Tr în rusă și Filologie slavă XXVIII Critică literară, p) Apercepția - (lat ad - to și percepito - percepție) - o manifestare a activității interioare a sufletului, dependența fiecărei noi percepții de experiența trecută și conținutul general al activității mentale a unei persoane Termenul a fost introdus de G W Leibniz, care a înțeles apercepția ca fiind conștiința de sine activă a monadei, care asigură trecerea unei stări mentale inferioare (percepția, adică percepția pasivă) în conștiință Probabil că Bely a perceput termenul în sensul dat de Kant, care a făcut distincția între apercepția empirică și cea transcendentală Prima, conștientizarea unității stărilor mentale în continuă schimbare, are o semnificație pur subiectivă Apercepției transcendentale i se acordă un loc central ca bază inițială a unității și integrității experienței și cunoașterii Vezi judecățile lui Bely asupra apercepției transcendentale a lui Kant: Andrey Bely Pe trecere II Criza gândirii, p - Bely ar putea ține cont de sensul termenului în interpretarea lui Wilhelm Wundt, care a dat apercepției caracterul de început principal al oricărei activități mentale, datorită căruia devine posibilă o conștientizare clară a stării mentale Hermann Cohen (-) - filozof și logician german, șef al școlii de neo-kantianism din Marburg; a încercat să creeze o filozofie pur epistemologică pe baza transcendentalismului și apriorismului lui Kant, a afirmat identitatea gândirii și a ființei și a considerat ființa ca o împletire a relațiilor logice Aceasta se referă, după toate probabilitățile, la lucrarea sa "Logik der reinen Erkenntnis" ( ) Pentru a studia Cohen, precum și alți filosofi neo-kantieni, Bely a început în toamna anului ; vezi şi poezia sa "Înţelepciunea" ( ) ("Urn", p) În articolul "Mișcarea circulară" ( ), care a fost scris în paralel cu lucrarea despre "Petersburg", Bely, depășind deja "cogenianismul", a scris în mod ironic despre "amoniacul logic salvator" al filosofiei lui Cohen

(Works and Days, , nr - , p) "Theorie der Erfahrung" a lui Cohen - studiul lui G Cohen despre "Kants Théorie der Erfah-rung" ("Teoria cunoașterii lui Kant", , ed a -a) Bely a studiat această carte în octombrie (Bely Andrey Material pentru o biografie, fol v) Potrivit acestuia, "a fost răpusă de toată Moscova filozofică" ("Între două revoluții", p) Auguste Comte (-) - filozof și sociolog francez, fondatorul pozitivismului, cel mai autoritar și popular sistem filozofic în rândul intelectualității ruse din a doua jumătate a secolului al XIX-lea Folosirea de către Bely a confuziei numelor a doi filosofi (Kant-Comte) din roman ar fi putut fi determinată de o greșeală nefericită din cartea sa "Simbolism": la p în loc de "Comte și Spencer" tipărit: "Kant și Spencer" Bely a notat această neglijență în lista de errate atașată cărții Natura însăși a opoziției este orientativă, în care bătrânul Ableukhov este un susținător al pozitivismului lui Auguste Comte (filozofia "părinților"), iar fiul este un susținător al idealismului subiectiv al lui Kant, care este atât de semnificativ pentru sa Aplicații Albul meu Pentru mai multe despre această opoziție joc de cuvinte, care reflectă comic tema "tatălui și fiului", vezi: N Pustygina Citate în romanul lui Andrei Bely "Petersburg" I Tr în filologia rusă şi slavă XXVIII Critica literară, p - Cohorta - de la sfârşitul secolului II î Hr e - principala unitate tactică a armatei romane (de oameni) cohorte formau o legiune Testudo (lat testudo - broasca testoasa) - un detașament de asalt ermetic închis de legionari, formând un fel de acoperire din scuturi ridicate deasupra capetelor lor Turris este o structură de asediu de tip turn în armata romană Războiul Galic - operațiunile militare ale lui Iulius Caesar împotriva diferitelor triburi germanice din Galia (- î Hr), descrise în detaliu de Cezar însuși în Notele despre războiul galic John Stuart Millais (-), filozof, logician și economist pozitivist englez; a construit un sistem de logică pe baza psihologismului empiric În cercurile inteligenței ruse din a doua jumătate a secolului al XIX-lea considerat unul dintre cei mai influenţi gânditori Lucrarea principală a lui Mill, The System of Logic ( ), a fost publicată în mod repetat în traduceri rusești; Bely a studiat-o încă din liceu, la recomandarea tatălui său N V Bugaev: "în clasa a VIII-a a adăugat Principiile fundamentale ale lui Spencer și logica lui Mill, pe care le-am depășit doar la universitate; a depășit deja în clasa a opta "(" La sfârșitul a două secole, p ; cf pp , ,) Astfel, episodul comentat al romanului este și direct autobiografic Mill, alături de G Spencer și O Comte, a fost pentru Bely unul dintre acei "stâlpi" ai filozofiei "părinților" - pozitivismul, care trebuie depășit prin simbolism Christoph Sigwart (-) - logician german, filozof neo-kantian, autor al lucrării în două volume "Logica" (- ; traducere rusă - Sankt Petersburg, -) Bely a studiat "logica" lui Sigvart în octombrie (Bely Andrey Material pentru o biografie, fol v): " Am propus seminarii pentru mine: logica, Stange și Sigvart sunt penitența mea filozofică" ("Începutul secolul" , p) Numind "Logica" a lui Sigwart o "operă minunată", Bely susține că Sigwart, spre deosebire de Mill, "este un susținător al fundamentării epistemologice a problemelor logice; a făcut multe pentru a elibera problemele logicii de tot felul de gusturi psihologice" ("Simbolism", p) Această indicație conține o aluzie la biografia lui K P Pobedonostsev, care în a absolvit un curs la Școala Imperială de Jurisprudență și, ulterior, a deținut catedra de drept civil și a predat jurisprudența membrilor familiei imperiale Bundist socialist - membru al Bund - Uniunea Generală a Muncitorilor Evrei din Lituania, Polonia și Rusia, care la

un moment dat făcea parte din RSDLP Un citat inexact din poemul lui N A Nekrasov "Către semănători" ("Semănătorul de cunoaștere pentru câmpul poporului! ",), foarte popular în rândul intelectualității radicale și populiste Distorsiunea ("seiti") este deliberată, reflectă atitudinea ironică a lui Bely față de "activistul zemstvo" Aici Bely ridiculizează "anarhismul mistic" - doctrina filozofică și estetică propusă de Georgy Chulkov (vezi cartea sa "Despre anarhismul mistic", Sankt Petersburg,) și care a primit o anumită rezonanță în cercul simbolist Combinând eclectic în construcțiile lor cele mai diverse idei filosofice, religioase, estetice, anarhiștii mistici erau obsedați de patosul respingerii "lumii date", care îi lega parțial de radicalismul politic Bely, care vedea în anarhismul mistic o "profanitate" a fundamentelor simbolismului, a supus această învățătură unei critici fără milă: aproape toate articolele sale din - includ direct sau indirect un element de controversă cu "anarhismul mistic" (Vezi: Moștenirea literară, vol Valery Bryusov M , , p -) Bely i-a ridiculizat simultan pe anarhiștii mistici și în a patra "simfonie" Cupa viscolelor ( ) și în romanul Porumbelul de argint ( ) a O reminiscență ironică din poemul lui Tyutchev "Despre ce urli, vânt de noapte? "Privindu-se la raza apusului violet " - Romantism la cuvintele poeziei "Ai uitat" a poetului P A Kozlov (-), publicată în ediție separată cu muzică de A A Oppel în ; a fost popular la începutul secolului al XX-lea A doua linie este dată de Bely în mod inexact; nevoie: "Am stat Note pe malul Nevei" ("Cântece și romane ale poeților ruși" M ; L , , p - ,) Mamei lui îi plăcea să cânte această poveste de dragoste În memoriile sale, Bely citează aceleași rânduri, numind în mod eronat romantismul "vechi" ("Între două revoluții", p) În același loc, relatează că, în februarie , el și L D Blok pe Neva la Canalul de Iarnă "stăteau " privind raza apusului violet", visând la viitor: la lagunele Veneției ; reflecții ale acestui lucru - la Petersburg, romanul meu" (p) Aceasta se referă la scene din opera lui Ceaikovski Regina de pică Bely îi atribuie eroului operei Hermann cuvintele arioso-ului lui Yeletsky: "Te iubesc, te iubesc enorm" (actul , scena) Finalul operei este sinuciderea lui Hermann "Codul de legi al Imperiului Rus" - o colecție sistematică de legi care au fost în vigoare în Rusia până în ; a intrat în vigoare în , consta din volume Reguli de urgență - evident, cea mai înaltă aprobată la decembrie , regulile privind aplicarea și folosirea Codului legilor în procese a fost întuneric înainte de timp; iar conștiința roia în întuneric - Interpretarea tabloului biblic al facerii lumii; cf : "Pământul era fără formă și gol, și întunericul era peste abis; şi Duhul lui Dumnezeu plutea peste ape" (Facere, I,) Tabes dorsalis (lat , med) - ciucuri a măduvei spinării, boală sifilitică cronică a sistemului nervos CAPITOLUL PATRU Epigraf - linia inițială a poemului cu același nume de Pușkin ( ) (III,) Zelenitsa (dialect) - tisa, mahon Meadowsweet este o plantă cu arbust de foioase din familia trandafirilor Acest nume se întoarce la descrierea Grădinii de vară făcută de M I Pylyaev: "Sunt nouăzeci și două dintre toate statuile și grupurile din grădină, opera următorilor sculptori: Paulo, Irelli, Bonazzo, Bianchi, Baratta și altele " (Pylyaev, M I , Vechiul Petersburg, Povești din viața trecută a capitalei, ed a II-a, Sankt Petersburg, , p) Restul faptelor și judecăților citate de Bely referitoare la Grădina de vară revin și ele la această sursă Vezi: Mal insta d John E Toward the History of Pererburg II Thè Pyljaev Connection // Russian Literatura, , voi XVIII, p - Boabele de burmite sunt perle mari, rotunde Spirite este o sărbătoare a bisericii imediat după Ziua Treimii În viața lui Bely, această sărbătoare a avut o

semnificație deosebită semnificativă (vezi notele lui N B Bank și N G Zakharenko în cartea: Poezii și poezii, pp -) Ilms - un gen de copaci din rasa ulmului Kutafya (în mod colocvial) - femeie îmbrăcată stângaci Jeanne Antoinette Poisson, marchiza de Pompadour (-) - atotputernica amantă a regelui francez Ludovic al XV-lea, creatoare de tendințe Blondele sunt un fel de dantelă de mătase făcută manual Maison Tricotons (fr) - Posibil, Bely se referă la magazinul de modă pentru femei și atelierul Maison Annette (Nevsky, de ani) Chapeau Bergère (fr) - aici: pălărie de cioban Fusta Pannier (din franceză panier - coș) - o fustă de doamnă pe un cadru, care era atașată în talie (sec XVIII) I Fabrica de ciocolată a lui Kraft era situată pe strada Italianskaya nr / Cofetăria lui F Balle era situată pe Nevsky Prospekt la numărul Vorbim despre Palatul de Iarnă din Sankt Petersburg, construit în anii - proiectat de Rastrelli Culoarea originală alb și albastru a palatului (restaurat în) în secolul al XIX-lea schimbat în maro închis Elizaveta Petrovna (-) - fiica lui Petru I, împărăteasă (-); Alexandru Pavlovici (-) - Împăratul Alexandru I (-); Alexandru Nikolaevici (-) - Împăratul Alexandru al II-lea (-) Aplicații Templierii (fr templu - templu) - ordin cavaleresc fondat în de către cruciați pentru a lupta împotriva musulmanilor din Palestina; în desființat de Papa Clement al V-lea Cotillion - dans de sală, precum și un joc de bal cu fantome Aici vorbim despre forfeits pentru joc i - ° Charleston - un oraș mic din statul nord-american Virginia, unde a existat o loja masonică influentă; capul său în scrierile antimasonice era numit antipapă Aici vorbim despre păcăleala lui Leo Taxil, care a publicat sub pseudonimul Bataille cartea "Diavolul în secolul al XIX-lea", în care i-a acuzat nejustificat pe masoni de închinare la demoni, satanism și aderență la rituri sălbatice Un loc mare în el este dedicat descrierii templului "masonic" din Charleston, activităților "marele preot al francmasoneriei lumii" Albert Pike, numit Taxil "anti-papă" Albert Pike, conform lui Taxil, era în fruntea cabanei din Charleston Toate faptele din cartea lui Taxil sunt fictive Vezi mai mult: Orlov M A Istoria relațiilor omului cu diavolul SPb , , p - Counterdance - dans de sală (cadrilă) Cu imaginea profesorului liberal, Bely a asociat eșecul care s-a întâmplat cu romanul său din Russkaya Mysl; în memoriile sale, scria: " Eu, ca întotdeauna, am greșit fără tact, lovindu-l pe Struve nu în sprânceană, ci în ochi; în romanul meu este înfățișată o figură liberală absentă, care la ultima întâlnire a ținut un discurs radical și a trecut imediat la dreapta; atât în aspectul său, cât și în situația politică, era un portret viu al lui Struve, care se vedea pe sine, în timp ce eu habar nu aveam să-l jignesc; cu atât am intrat mai dureros în ea; era furios" (LN, p) Dovezile documentare ale acestor cuvinte ale lui Bely nu au fost găsite Aceasta se referă la revolta Yihetuan (-) din nordul Chinei, condusă de societatea religioasă secretă Yihetsyuan (Pumnul pentru Justiție și Pace) Rebelii au folosit un set de tehnici gimnastice taoiste care aminteau de o luptă cu pumnii, motiv pentru care europenii i-au numit "boxeri" Guvernul împărătesei Cixi i-a susținut inițial pe Yihetuan (în vara anului chiar au ocupat Beijingul), apoi i-a trădat Ca urmare a intervenției armatei celor opt puteri aliate, răscoala a fost zdrobită Catarenul (precum și întreaga scenă a apariției lui Nikolai Apollonovich într-un domino roșu la mascarada) este direct legat de poeziile lui Bely "Masquerade" ( ) și "Feast" ( ): Invitat: - mut, fatal, Fire domino - Cap neînsuflețit Aplecat deasupra gazdei ("Cenuşă", p) "Cine ești, cine ești tu, oaspete aspru - Ce vrei, domino?" Dar, după ce s-a închis într-o mantie purpurie, este

îndepărtat ("Cenusa", p) În poezii, ca și în roman, este înfățișată apariția unui domino roșu fatal la un festival de mascarade Această imagine, care are și o sursă autobiografică directă (vezi nota la cap), merge înapoi (mai ales în mod clar în poemul "Masquerade", unde este combinată cu imaginea "oaspeților-moarte") până la cea a lui Edgar Poe povestea "Masca morții roșii" ( ) (cf nota la cap) mier Comentariul lui A N Nikolyukin la această poveste: "Se presupune că povestea a fost cunoscută pe scară largă la sfârșitul anilor și a avut loc la o mascarada de Crăciun într-una dintre casele din Sankt Petersburg în (un mesaj despre aceasta a apărut în presa americană) Un grup de tineri în măști și costume chinezești a adus un palanchin cu un bogdykhan chinezesc în casa în care avea loc mascarada, l-au lăsat în mijlocul sălii unde aveau loc dansurile și au plecat în liniște Când la sfârșitul serii proprietarul casei, vrând să-i mulțumească "chinezului", și-a dat jos mama Note sku, apoi era un cadavru sub el "(Po Edgar Allan Poly povestiri adunate M , , p) Rezolvarea unei situații egal date în E Poe și în "Petersburg" este opusă; potrivit lui E Poe, "atât Darkness, cât și Decay, și Red Death au câștigat o putere nelimitată asupra tuturor" (ibid , p), și eroul din Bely, care a apărut la o mascarada cu scopul de a șoca pe public, se trezește brusc în strânsoarea unei provocări, provoacă milă și ridicol Dominoul roșu, pe lângă funcția sa de complot, întruchipează ideea unui anumit prevestire fatală și avertisment; mai târziu, Bely va numi direct această imagine "simbol al rebeliunii" ("Începutul secolului", p) și "revoluție socială" ("Epic", nr , p) De asemenea, puteți indica o altă sursă probabilă a imaginii dominoului roșu din roman - un sul roșu de la Târgul Sorochinsky al lui Gogol Bely și-a amintit că, în vara anului , el și S M Solovyov au experimentat această imagine Gogol ca un simbol al cataclismelor sociale și spirituale în curs și așteptate (Epic, nr , pp - ,) mier Folosirea de către Bely a imaginii "măștii morții roșii" într-un articol despre Merezhkovsky în analiza romanului "Antihrist (Petru și Alexei)": " două măști dezgolite cu răutate înaripată; nu există nici un adevăr în ele: masca bisericii istorice, transformându-se uneori în masca morții roșii a autoinmolării și masca morții negre, adică viața statului" ("Arabesci", p) confetti , bandă de hârtie - Bely confetti confuz (cercuri de hârtie multicoloră) cu serpentine (benzi de hârtie înguste multicolore) mier versuri din poezia "Masquerade" ( ): Oaspetele intră, clacă un os, Giulgiul flutură: oaspetele este moartea ("Cenuşă", p) Gri-perlat - gri perlat mier versuri din poemul lui Bely "Vacanța" ( ), variind aceleași teme ale balului mascat: Și în ușă foșnet deja tren soția Gris-de-pearl ("Cenusa", p) Aluzie la stema Imperiului Rus înfățișând un vultur cu două capete Aluzie la stema Ableukhovilor ("un unicorn care străpunge un cavaler") și la visul "călătoriei" al lui Apollon Apollonovich (capitolul trei, capitolul "Al doilea spațiu al senatorului") Leo Taxil (pe numele real Gabriel Antoine Pages; -) este un cunoscut publicist francez, autor a numeroase lucrări îndreptate atât împotriva Bisericii Ortodoxe, cât și împotriva Francmasoneriei În , se presupune că s-a întors în sânul bisericii, vorbind în presă în apărarea religiei și a primit o audiență la Papa În , el și-a anunțat public farsa, a publicat o serie de noi pamflete anti-bisericești, provocând ură în cercurile clericale Vezi: Margiotta Domenico Le Palladisme culte de Satan-Lucifer în triangles maçon-nieques Paris, MA Orlov, care a repetat cartea farsă a lui L Taxil "Diavolul în secolul al XIX-lea" (vezi nota la capitolul), definește paladismul ca "masonerie superioară și cultul pur demonic" Numele provine de la Palladium - statuia lui Pallas Athena

- cel mai înalt altar al elenilor (Vezi: M A Orlov Istoria relaţiilor umane cu diavolul, p) Enciclică (sau Enciclică) - un mesaj papal către credincioși cu privire la probleme legate de toți creștinii subordonați tronului roman o mână s-a dovedit a fi de lemn ~ o grămadă de spice coapte - Sub aspectul "trist și lung" în "domino alb", este reprezentat imaginea-simbol al lui Hristos, opunându-se în structura generală a romanului și ideea de teroare ("domino roșu" de Nikolai Apollonovich) , și imaginea-simbol al lui Petru - Călărețul de bronz Înainte de Bely, în tonuri similare, imaginea lui Hristos este înfățișată în romanul lui A M Remizov "Iazul": "Și cine este acolo, în mijlocul mulțimii sărace, cine este acolo, în haine ușoare, pe capetele căzute, punând mâinile, al cărui glas este acesta, ieșind din necazuri, peste Tot Aplicații mi sună cu glasuri: Pacea fie cu tine * (Remizov A Prud Sankt Petersburg, , p) Bely a scris o recenzie a acestui roman (Balance, , nr , pp - ; Arabesques, pp -) mier de asemenea poezia lui Blok "Iată-l - Hristos - în lanțuri și trandafiri " ( ) - coincidența detaliilor: în Blok - "luminos, puțin trist - cerealele se ridică în spatele lui" (Blok A Sobr Op În - mi t M ; L , , v , p); Bely are "o grămadă de spice coapte" Impresiile lui Bely despre arta medievală a Europei de Vest au afectat și reprezentarea "tristului și lung": este ritualul catolic care este caracteristic imaginii sculpturale a lui Hristos, realizată în lemn mier o înaltă apreciere a operei artistului și sculptorului în lemn german Michael Wolgemut (-) într-o scrisoare de la Bely către Bryusov din München din octombrie (Moștenirea literară, vol Valery Bryusov M , , p) Reminiscență din poezia lui Pușkin "Călărețul de bronz" Senatorul Ableukhov, ca un adevărat consilier privat, a fost un oficial de primă clasă preoți consistoriali - slujitori ai consistoriilor spirituale, instituții speciale sub eparhii diecezani Consistoriile se ocupau de aproape toate treburile diecezane (administrative, economice, judiciare etc) unele părți moi se strângeau prostește într-o băltoacă - Bely își transmite sentimentele personale pe care le-a experimentat după o explicație decisivă cu L D Blok în toamna anului și aproape că l-a împins la sinucidere: " părți moi - nu picioare - în ordine inversă, în cădere rapidă, treceți peste trepte Și părți insensibil de moi stinse sub locul felinarului "("Între două revoluții", p ,) Și nimic nu strălucea era întuneric groaznic ~ Întunericul l-a învăluit - Antinomie în raport cu afirmația Evangheliei: "Și lumina strălucește în întuneric și întunericul n-a înțeles-o" (Evanghelia după Ioan, I ,) "Ca în cine? În tine, Excelență, în tine!" - O posibilă reminiscență din "Crimă și pedeapsă" a lui Dostoievski (partea , cap II) - cuvintele lui Porfiri Petrovici către Raskolnikov: "Cum a ucis cineva? Da, ai ucis, Rodion Romanych, tu ucis, domnule " (Dostoievski F M Poly lucrări adunate În de volume L , , vol , p) mier primul capitol "La ora unu, Excelența Voastră" din "Povestea celor șapte spânzurați" de L N Andreev ( ) Mumia faraonului Ramses //(- î Hr) este depozitată în Muzeul Bulak (Egipt), unde a văzut-o Bely în martie În percepția sa, mumia s-a dovedit a fi în mod ciudat legată de modernitatea vie În memoriile sale, Bely scrie despre "Muzeul Bulak cu mumia faraonului Ramses al II-lea întinsă în el, parcă în viață, zâmbind izbitor dintr-un sicriu de sticlă cu dintele său alb, din care smalțul nu a fost șters; și părea că se va ridica: purtând un smoking la modă, mergea foarte la modă pe bulevard, amestecându-se în perechi sofisticate de doamne și domnișoare în cele mai albe costume "(LN, p) Această impresie s-a reflectat în notele de călătorie ale lui Bely "Egipt" (" pe Bulevardul Cairo, în plină zi, Ramses al II-lea, faraonul te depășește " - Sovremennik, , nr , p) și în cartea sa " Pe

trecere I Criza vieții" (p) Comparând două statui colosale ale lui Ramses al II-lea lângă Memphis cu o mumie, Bely scrie: " cu cât mai nobil, mai maiestuos este adevăratul chip al acestui faraon Ramses II însuși era mai frumos decât ambii coloși ai săi Timpul a cruțat trăsăturile feței sale, aproape mai mult decât piatra imaginii "(Sovremennik, , nr , p) "Cuvânt și faptă!" - această expresie (din secolul al XIV-lea până în epoca Ecaterinei a II-a) însemna că vorbitorul trebuia să dovedească o chestiune importantă referitoare la persoana suverană Consecința acestui fapt a fost implicarea atât a escrocului, cât și a persoanelor afectate în procedurile din Cancelaria Privată Aluzie la asasinarea lui V K Plehve Vezi nota la cap Poate că aluzia la asasinarea guvernatorului general al Moscovei a condus carte Serghei Alexandrovici (februarie la Kremlinul din Moscova) Acest act de terorism și uciderea lui V K Plehve au fost unite în mintea lui Bely: "Plehve a fost ucis și Marele Duce Serghei a fost sfărâmat de o bombă" ("Între două revoluții", p) "În acea vizită de la Șahmatov, am aflat despre moartea lui Plehve Acum este moartea din nou", a scris Bely despre uciderea Marelui Duce Blok între și februarie ("Corespondente", p) Citat din poezia lui Pușkin "Către calomniatorii Rusiei" ( ) (III,) Note Citat inexact din poezia cu același nume a lui Pușkin Pușkin: E timpul, prietene, e timpul! Inima cere liniște - Zilele zboară după zile, și fiecare oră ia o bucată de ființă, iar tu și cu mine împreună Ne propunem să trăim Și uitându-ne - doar - vom muri (III,) CAPITOLUL CINCI Epigraful este din romanul lui Pușkin "Eugene Onegin" (capitolul ; versuri de Lenski) Al treilea rând în Pușkin: "Și eu, poate, sunt mormântul" (VI,) Carminul este un colorant natural obținut din afidele cocenii un uriaș în cizme sprâncene negru, păr negru, cu nasul mic, cu o mustață mică - Viziunea lui Petru I, care îl însoțește pe Nikolai Apollonovich și Morkovin și nu numai "Calmează-te, emoție de pasiune " - Romantism de M I Glinka "Doubt" ( ) la cuvintele "Romanțului englez" de N V Kukolnik (vezi: "Cântece și romanțe ale poeților ruși" M ; L , , p ,) Cuvintele acestui romantism sunt unul dintre laitmotivele celei de-a patra "simfonie" a lui Bely: a treia parte a ei se numește "Excitații ale pasiunii", liniile romantismului sunt citate în mod repetat în "simfonie", dobândind sensul despărțirii de eternitate și dorul sufletului de dincolo - "patria necunoscută" (Bely Andrey Blizzard Cup, Simfonia a IV-a, Moscova, , pp - , - , -) Rândul din acest romantism "Nu cred, nu cred în jurăminte insidioase" este citat de Bely într-o scrisoare către Blok (noiembrie) ("Corespondență", p) Allah - vodcă de chimen "Oh, să nu credeți că acele legături au fost legate de vărsarea de sânge " - O reminiscență a conversațiilor dintre Raskolnikov și Porfiry Petrovici din Crima și pedeapsa lui Dostoievski, în care ideea "vărsării de sânge" este principala problemă morală În aceste cuvinte ale detectivului Morkovin, provocându-l pe Nikolai Apollonovici, se poate vedea o reflectare a ciocnirii intriga a romanului lui Dostoievski "Frații Karamazov" (vezi Partea a IV-a, Cartea , Capitolul VIII): Smerdiakov, ucigașul lui Fiodor Pavlovici Karamazov iar fiul său nelegitim (mamele Smerdyakova Lizaveta Smerdyashchaya, așa cum spune, corespunde în romanul lui Bely cu "croitoreasă de casă"), raportează crima comisă "inspiratorului" său ideologic Ivan Fiodorovich Karamazov; provocarea patricidului este povestea centrală a Petersburgului Mai există o coincidență care mărturisește fidelitatea intuiției creatoare a lui Bely: din materialele pregătitoare pentru Frații Karamazov, reiese că una dintre sursele pentru imaginea lui Smerdyakov a fost imaginea detectivului de poliție Javert (de asemenea ilegitim) de la

Victor Romanul lui Hugo Les Misérables (vezi: Kiy Ko E I Din istoria creației fraților Karamazov (Ivan și Smerdyakov), în Dostoievski, Materiale și cercetări, L , , vol , pp - ""Trandafirul alb" este parfumul fabricii Atkinson", a comentat Bely un vers din poemul său "Prima întâlnire" ( ): "Îndrăgostește-te de trandafirii lui Atkinson" ("Poezii și poezii", p) Eroul romanului este identificat aici cu Evgheni, eroul poeziei lui Pușkin "Călărețul de bronz", fugind de "un idol pe un cal de bronz" Steagul național și comercial al Imperiului Rus Dată inexact (rândul al -lea în original: "Să-l aruncăm pe palmă"), strofa finală a "Plângerii funerare Nadovessky" ( ) de F Schiller, tradusă de D E Mina ("Cântecul funerar al indienilor " ,) Vezi: Schiller Poli col op tradus de scriitori ruși Ed N V Gerbelya Ed al -lea SPb , , vol , p Bely citează același catren în "Kotik Letaev" (cap , capitolul "Camere") Compara: Bely Andrey Cat Letaev Sankt Petersburg, Epocă, , p Jiu-jitsu (Ju-Jitsu) este un sistem japonez de autoapărare și atacuri fără arme, dezvoltat în secolele XIII-XIX la samurai Aplicații Imaginea "cometei fără lege" se întoarce la poemul lui Pușkin "Portret" ("Cu sufletul său în flăcări ",): Ca o cometă fără lege În cercul luminilor calculate (III,) Vezi și poezia lui Ap "Cometa" lui Grigoriev ( ), legată genetic de poemul lui Pușkin (Grigoriev Apollo Opere alese L , , p) Petit-Jeu (din franceză, petit-jeux - jocuri mici) - jocuri de societate: șarade, burimes, improvizate, epigrame, inscripții pentru tablouri vii etc În acel moment, soarele se uita prin ferestre ~ Dar soarele i se părea o uriașă tarantulă cu o mie de picioare - O contaminare a celor două linii principale de atitudine față de soare care s-a dezvoltat în poezia începutului secolul: una dintre ele este direct legată de numele lui Bely însuși - vezi poeziile sale "Lână de aur", "Soarele", "În spatele soarelui" și altele din carte "Gold in Azure" ( ), parțial de Vyach Ivanov - vezi ciclul său poetic "Soarele-Inima" în carte "Cor ardens" (M ,); celălalt - în principal cu numele de F Sologub, în multe poezii și proze din care soarele este asemănat cu un "șarpe" sau "balaur" înflăcărat, devorator cu douăsprezece guvernante ~ un coșmar personificat - Mier Poezia lui Bely "Coșmar în plină zi" ( ), care descrie mersul internaților "sub escorta pepinierelor" (pepigneres - guvernantă) (Bely Andrey Aur în azur M , , p -) Karolina Karlovna a fost numele primei bonete a lui Bely, care a studiat germană cu el în ianuarie (vezi: Bely Andrey Material pentru o biografie, l) Popp Poppovich Popp - În acest delir copilăresc al lui Nikolai Aitollonovich, s-au reflectat experiențele lui Bely, provocate de profesorul său de latină la gimnaziu, Kazimir Klementievici Pavlikovsky; Bely l-a simțit un "chinuitor" și pe el însuși, în mod corespunzător, o "victimă" a "atmosferei" pe care a răspândit-o (La cumpăna a două secole, pp -) "M-a chinuit timp de șapte ani cu un fel de groază de nespus, provocându-mi accese isterice de frenezie, pe care le-a umilit de unul singur", a recunoscut Bely într-o scrisoare către A Blok din sau decembrie ("Corespondență", p) Bely și S Solovyov au văzut pe jumătate în glumă în latinist întruchiparea începutului "întunecat"; S Solovyov i-a scris lui Bely pe septembrie , în legătură cu un eveniment atât de recent "luminos" precum nunta lui Blok: " Kazimir Klementievich este bolnav, iar fața lui a căpătat o nuanță de bronz închis Dă impresia că este complet deprimat de nunta lui Blok și simte că împărăția lui se apropie de sfârșit" (RSL, f , harta , itemul) În Notes of an Excentric, vorbind despre latinist, Bely îl numește "Kazimir Kuzmich Pepp" și povestește pe larg despre experiențele sale la gimnaziu și despre visele sale cu participarea lui

Kazimir Kuzmich (Bely Andrey Notes of an Excentric M ; Berlin , , v , p -) Compară: " Am simțit vag: Kazimir Kuzmich Pepp sapa sub mine; Am înțeles: va fi o zi; și - camera mea va decola; pereții se vor destrama; golurile și găurile vor ieși în evidență distinct; "Kazimir Kuzmichi" din lumea interlopă va intra în găuri: într-o formă naturală, pre-umană - direct la clasele noastre; vor fi frământări "(ibid , p) Impresiile fantasmagorice ale lui Bely, generate de imaginea lui Pavlikovsky, reflectată și M A Voloshin, vezi înregistrarea poveștii lui Bely despre Pavlikovsky făcută de el la decembrie (Voloshin M History of my soul M , , pp -) Aceasta se referă la scrierile vechilor filosofi budiști indieni, în special Dhar-makirti, traduse în tibetană și incluse în a doua cea mai importantă colecție (după Gandzhur) de literatură lamaistă - Danjur Darmakirti (Dharmakirti; secolul al VII-lea) este cel mai mare teoretician indian al școlii budiste de logică, autorul a șapte tratate de logică, care sunt lucrarea principală pentru toată literatura budistă ulterioară despre acest subiect Darmottara (a doua jumătate a secolului al IX-lea) - filozof și logician indian, autor atât al scrierilor originale, cât și al interpretărilor operelor lui Dharmakirti Bely are în vedere publicația: Shcherbatskoy F I Teoria cunoașterii și a logicii după învățăturile budiștilor de mai târziu Partea Manual de logică Darmakirti cu explicație Note pe el Darmottarii SPb , Această carte a fost, după toate probabilitățile, în biblioteca personală a lui Bely: se știe că V Ya Bryusov i-a cerut în februarie titlul și amprenta ei exacte, ceea ce i-a spus Bely într-o scrisoare de răspuns (Moștenirea literară , v Valery Bryusov, M , , p) Enumerând în poezia sa autobiografică "Prima întâlnire" ( ) hobby-urile tinereții, Bely menționează că printre ele s-a aflat "marea opera a lui Darmotarra ")" ("Poezii și poezii", p) într-o atmosferă de două sute șaptezeci și trei de grade de frig - Aplicat, se pare, prin analogie cu romanul lui F M Dostoievski "Frații Karamazov" (partea a IV-a, cartea , cap IX), unde diavolul într-o conversație cu Ivan susține că în spațiile supraterane "înghețul este unul o sută cincizeci de grade sub zero!" (Dostoievski F M Poly lucrări adunate În de volume L , , v , p) Conceptul de "călătorie astrală" este interpretat în mod ambiguu în diferite școli de ocultism În acest caz, aparent, vorbim despre părăsirea temporară a corpului magicianului de către suflet și deplasarea acestuia în spațiu și timp într-o dimensiune aparte Kon-Fu-Tzu (Confucius; c - î Hr) - gânditor, politician și profesor chinez, creator al doctrinei etice și politice originale, care a avut un impact uriaș asupra dezvoltării gândirii socio-politice și filozofice în China și care a devenit în cele din urmă baza ideologiei feudale oficiale a Chinei Mitra - coifă a episcopilor, arhimandriților, protopresbiteri și protopopilor Bisericii Ortodoxe Ruse cu aspect cronic - un joc de cuvinte: sensul adjectivului "cronic" (prelungit sau reînnoit periodic, lung, constant) se îmbină cu sensul numelui "Chronos" Chronos este timpul absolut în cosmogonia orfică, unul dintre principiile lumii împreună cu Zeus (principiul vieții) și Chthonia (principiul pământului) Din sămânța lui Chronos, conform lui Ferekid din Demand, a apărut focul, aerul și apa, iar din aceste elemente - diverse generații de zei În alte scrieri orfice, Chronos este un timp fără început care a creat un ou de argint din eter și haos, din care a venit primul născut de la zeii Phanet (Eros), purtătorul tuturor germenilor lumii Chronos ca simbol al timpului a fost înfățișat cu o coasă în mână Nirvana (sanscrită - extincție) - unul dintre conceptele de bază ale filozofiei și religiei budiste, înseamnă scopul "căii eliberării" și desăvârșirea vieții religioase, un fel de sfințenie supremă Nirvana este descrisă în

opoziție cu semnele lucrurilor condiționate: este eternitatea, nemurirea - spre deosebire de lucrurile schimbătoare, nepermanente; pacea și încetarea suferinței - spre deosebire de o lume plină de neliniște și suferință; refugiu, eliberare, sfârşitul tuturor lucrurilor Budismul distinge între nirvana în timpul vieții, adică starea unui sfânt care a biruit pasiunile și setea de viață, dar încă păstrează elementele existenței, și nirvana deplină - o moarte fericită, după care nu pot urma noi renașteri Nirvana ca sferă spirituală este unul dintre conceptele teozofiei (vezi, de exemplu: Annie Besant Înțelepciunea antică Sankt Petersburg, , pp -) în sânge corupt arian - Popoarele și limbile ariene aparțineau comunității lingvistice indo-europene Într-un sens mai restrâns - popoarele indo-iraniene Pe această bază, a apărut ideea rasei ariene În evoluția teosofică a omenirii, rasa ariană este a cincea mier Explicațiile lui Bely despre Nikolai Apollonovich: " el este conștient că "mongolul" este sângele lui; îl simte pe turanian în sine, își simte arianismul ca pe o cochilie, domino; deci "sângeratul domino" (revoluția) este o acoperire sub pe care Turanianul (Estul) îl pândește , il - reacție) "(" Epic ", Nr , p) Imaginea Balaurului ca forță mondială, opusă principiului bun divin, se întoarce la Apocalipsă: " și s-a închinat înaintea balaurului, care a dat putere fiarei" (XIII,) Probabil și impactul asupra lui Bely Vl Solovyov, în care apare această imagine (în poemul "Dragon",) în legătură cu pericolul "estic": Din spatele cercurilor cerurilor invizibile, Dragonul și-a dezvăluit fruntea, - Aplicații Și ceață de nenorociri irezistibile Ziua care vine învăluită (Soloviev Vladimir Poezii și piese comice L , , p ; vezi și p -) o veche bombă turaniană - Turan este un termen geografic care nu are un sens precis stabilit Este folosit în principal în opoziție cu termenul Iran: Iranul este țara arienilor, Turan este țara popoarelor turcice Imperiul Mijlociu (Zhun-guo) a fost numele oficial al Chinei în timpul dinastiei Zhou (- î Hr); a fost folosit și mai târziu, deși fiecare dinastie domnitoare a redenumit statul în conformitate cu numele de familie În "O scurtă poveste despre Antihrist" de Vl Solovyov numește starea mondială a viitorului "panmon-golism" pe care el a prevăzut în acest fel Vat - un albastru strălucitor de o nuanță groasă Bely reproduce aici parodic ideile sale despre "valoare", care constituie "ierarhia judecăților de bază ale metafizicii epistemologice", pe care le-a dezvoltat (în momentul studiului său despre filosofia neokantiană) în articolul "Emblematica sensului" ( ) Justificând natura simbolului din el, Bely împarte textul în paragrafe și în fiecare dintre ele își aranjează afirmațiile într-o succesiune strictă de formule: "Un simbol este o unitate Una este valoarea Valoarea este o datorie Trebuie să fie adevăr", etc Vezi: "Simbolism", p - , - , - etc Aici și mai jos, Bely folosește și combină mai multe semnificații ale conceptului de Saturn A șasea planetă de la Soare din sistemul solar Saturn (lat Satumus) - în vechea religie italiană, zeul culturilor, patronul agriculturii, identificat cu vechiul titan grecesc Kronos (Chronos), cu care au fost ideile "epocii de aur" și timpul absolut asociate Fiul lui Uranus (Raiul) și Gaia (Pământul), cel mai tânăr dintre titani, "cel mai teribil dintre copii, Kron este viclean Îl ura pe tatăl puternic" (Hesiod, Teogonia, pp - ; traducere de V V Veresaev) Cu ajutorul altor titani, Kronos și-a castrat și și-a răsturnat tatăl, luând puterea asupra lumii "Kron s-a căsătorit cu sora sa Rea și, deoarece Gaia și Uranus i-au prezis că propriul său fiu îi va lua puterea, a început să devoreze copiii născuți din el" (Apollodorus Bibliotecă mitologică L , , p) Rhea a reușit să-l salveze pe cel mai mic dintre copii, Zeus,

care, devenit adult, a început un război cu Kron și Titanii, a câștigat o victorie și i-a închis pe învinși în Tartar La mitul lui Kronos și Zeus (Kronidas), Bely ridică situația dintre tatăl și fiul lui Ableukhov Saturn - o etapă în dezvoltarea lumii; acest sens s-a dezvoltat în învățăturile teosofice și antroposofice "În știința ocultă, Saturn, Soarele și Luna sunt numele formelor trecute de dezvoltare prin care a trecut Pământul" (Steiner Rudolph Eseu despre știința ocultă M , , p) Potrivit unor astfel de idei, Pământul a trecut prin trei stări anterioare; Saturn - prima incarnare a planetei - este format din corpuri termice; căldura este o calitate care caracterizează starea lui Saturn în perioada inițială de dezvoltare, "apoi un joc de lumină se alătură acestuia, apoi un joc de gust și sunet; în cele din urmă, apare ceva care se manifestă în interiorul lui Saturn ca senzații de mirosuri, iar în exterior - ca un "eu" uman asemănător unei mașini "(ibid , p) Deoarece "știința ocultă" consideră dezvoltarea omului în paralel cu dezvoltarea lumii, corpul fizic, cel mai vechi inerent omului, a existat deja în timpul dezvoltării lui Saturn " Odată cu apariția căldurii lui Saturn, dezvoltarea noastră iese pentru prima dată din viața interioară, din spiritualitatea pură, în ființa manifestată în exterior"; "Embrionul uman iese din starea sa latentă și începe să se dezvolte independent cu ajutorul forțelor care i-au fost insuflate pe Saturn El iese din întuneric, ca ființă cu voință puternică, ajunge la apariția vieții, a sufletului etc , până la acea manifestare mașinăriată a personalității pe care a avut-o la sfârșitul dezvoltării lui Saturn" (ibid , pp ,) În felul său, el reformula poziția lui Steiner asupra lui Saturn Alb în poemul "Glossolalia": "Acțiunea vieții Începuturilor, căldura, a fost suma fluctuațiilor termice în timp: timpuri expirate de la Începuturi A trecut prima zi: se numea Saturn "(Bely Andrey Glossolalia Poeme despre sunet Berlin, , pp - și urm) mier interpretarea "doctrinei cărnii cu șapte membri" și idei despre cei șapte Note etape ale universului conform "cosmologiei științei spirituale" din cartea lui Andrey Bely "Despre sensul cunoașterii" (Pb , , pp -) Conform ideilor "oculte", o persoană apare în a patra dintre încarnările planetare (Pământul) Atlantida este o țară legendară, principala sursă de informații despre care sunt dialogurile lui Platon "Timaeus" și "Critias", un stat bogat și prosper - "o insulă mai mare decât Libia și Asia, dar acum a eșuat din cauza cutremurelor și a transformat în nămol de nepătruns, blocând calea marinarilor" (Platon Lucrări în trei volume M , , v , partea , p) Existența și dispariția Atlantidei au făcut obiectul unor controverse încă din antichitate Atlas, conform lui Platon ("Critias"), este fiul cel mare al lui Poseidon (care a primit Atlantida ca moștenire) și al femeii pământești Kleito, primul rege al Atlantidei și strămoșul familiei regale care a condus insula Atlas în mitologia greacă este un titan, fratele lui Prometeu, ținând bolta cerului pe umeri lângă grădina Hesperidelor Teozofia a considerat Atlantida ca o epocă specială în dezvoltarea lumii și a omenirii (a patra, rasa atlantă) Conform ideilor teosofice, omul din epoca atlantă consta dintr-o materialitate mai fină și mai moale decât cea pe care a dobândit-o ulterior și, ca urmare, a fost inițiat în secretele vieții naturale suprasensibile, dar nu a putut rezista tentației ființelor inferioare; aceasta a dus la o catastrofă, la o schimbare a feței Pământului și la pierderea stării de spirit a atlanților; o amintire vie a erei atlanților a fost păstrată de India ("cultura indiană" caracterizează în teozofie prima perioadă terestră postatlantică; a cincea - rasa ariană, provenită din a cincea subrasă a atlanților) -

vezi capitolul " Dezvoltarea lumii și a omului" în cartea: Steiner Rudolph Eseu despre știința ocultă, p - Dintre simboliștii ruși, problema Atlantidei a fost dezvoltată îndeaproape de V Ya Bryusov, care a publicat un studiu special despre aceasta - "Profesorii profesorilor" ( ) (vezi: Bryusov V Sobr soch În voi M , , vol , p - , comentariu de M Vasiliev și R Shcherbakov - p -) Bogdykhan (din Mong Bogdokhan - suveran sacru) este numele tradițional al împăraților chinezi din Rusia Tamerlane (Timurleng, Timur) (-) - un comandant din Asia Centrală, unul dintre cuceritorii lumii, care a întreprins raiduri devastatoare asupra Persiei, Indiei și Chinei din Asia Centrală a galopat spre această Rusie pe calul său de stepă - O reminiscență probabilă a primelor versuri ale poemului lui Blok ( ): Am galopat peste stepa sălbatică Pe un cal spumos (Blocul A Lucrări adunate În vol M ; L , vol , , p) CAPITOLUL ŞASE Epigraful este din poezia lui Pușkin "Călărețul de bronz" (V,) Furies (Erinia, Eumenides) - printre vechii greci și romani - zeița damnării și răzbunării pentru încălcările împotriva zeilor, rudelor de sânge și obiceiurilor Apocalipsa - "Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul" (Apocalipsa) Serafim de Sarov (-) - ieromonah al Mănăstirii Sarov (deșert), venerat ca cel mai mare ascet (a fost mulți ani un pustnic, un om tăcut, apoi un reclus); la începutul secolului al XX-lea canonizat de Biserica Ortodoxă O rugăciune de o mie de ore este una dintre isprăvile religioase săvârșite de Serafim: "În pădurea adâncă, la jumătatea drumului de la chilie până la mănăstire, zăcea o piatră de granit neobișnuit de mare S-a urcat, ca să nu se vadă de la oricine, noaptea pe această piatră pentru a spori rugăciunea De obicei se ruga fie în picioare, fie în genunchi, ridicat, ca Sf Pahomie, cu mâinile sale, strigând cu glas de vameș: Doamne, îndură-te de mine, păcătosul A Bely Aplicații Pentru a egala exploatările nocturne cu cele de zi, pr Serafim avea și el o piatră în chilie Pe ea se ruga ziua de dimineața până seara, lăsând piatra doar pentru odihnă de epuizare și întărindu-se cu mâncare El a dus uneori acest tip de ispravă de rugăciune timp de o mie de zile "(Cronica Mănăstirii Serafim-Diveevsky din provincia Nijni Novgorod Districtul Ardatovsky Compilat de preotul L M Chichagov M , , pp - ,) Imaginea serafimilor era foarte populară în cercurile simboliste; R Steiner s-a exprimat și ea lauda (vezi: Voloshina Margarita (Sabashnikova M V) Green Snake History of one life M , , p), la sfatul căruia M V Sabashnikova (Voloshina) a scris și publicat un scurt " viaţa" lui Serafim (Sabashnikova M V Sfântul Serafim M ,); Prietenul, poetul, criticul și traducătorul lui Bely Ellis (L L Kobylinsky), l-a numit în cartea sa ulterioară Alexander Puschkin, der religiose Genius Russlands ( ) unul dintre cei mai mari oameni din Rusia Bely însuși a citit Cronica Mănăstirii Serafim-Diveevo în octombrie , "și de atunci", scrie el în notele sale biografice, " această carte a devenit cartea mea de birou; chipul Serafimului, întregul rang al rugăciunilor lui, prinde viață în sufletul meu; de atunci încep să mă rog lui Serafim; și mi se pare că mă conduce în secret" (Bely Andrey Material pentru o biografie, fol v) Într-o scrisoare către E K Medtner din martie , el a susținut că Serafim este "singura stâncă care este indestructibil de importantă și necesară pentru Rusia în momentul nostru istoric" (RSL, f , harta , punctul)) Vezi Malmstad John E Andrey Bely și Serafim of Sarov // Scottish Slavonie Review, , voi , p - ; voi , p - Khalda (colocvial) - o femeie nepoliticos, obscen Acesta sunt eu ruinez fără întoarcere - Însuși Bely a interpretat această frază în sens autobiografic: "Întotdeauna am fost conștient de ororile capitalismului; dar acum am trăit aceste orori cu

o nouă strălucire, aproape nebună, ca ceva îndreptat către mine personal; și nu prea credeam că aceste orori erau rezultatul mecanic al sistemului social; Am văzut o conspirație; părea că ceva se furișează din spate; aproape se putea vedea o "față" la pândă în umbra biroului; și se auzea aproape o șoaptă: "Eu, eu!" Stric fără întoarcere! Mai târziu, am inserat această frază în romanul Petersburg (în scena delirului unui revoluționar isteric înnebunit, înzestrându-l cu experiențele care m-au cuprins) "("Între două revoluții", p) În romanul, această frază este corelată cu imaginea Călărețului de bronz Scolopendra este o insectă otrăvitoare din familia centipedelor, răspândită mai ales în țările cu climă caldă; mușcătura este extrem de dureroasă Aceasta se referă la grupurile sculpturale de tineri cu cai de P K Klodt ( ), care împodobesc Podul Anichkov peste Fontanka Dionysos (Bacchus) - în mitologia greacă antică, zeul puterii vii a naturii, precum și al vinului Înflorirea și ofilirea naturii în timpul ciclului anual este asociată cu mitul suferinței și morții lui Dionysos (ucis și sfâșiat de titani) și apoi al învierii sale Bely l-a perceput pe Dionysos în conformitate cu conceptul lui F Nietzsche, prezentat de acesta în cartea "Nașterea tragediei din spiritul muzicii" ("Die Geburt der Tragõdie aus dem Geiste der Musik",), unde Dionysus, opus lui Apollo, este un simbol al dizarmoniei, al intoxicației în pragul nebuniei, al pasiunii haotice, al laturii "nopții" a sufletului Bely a fost, de asemenea, foarte influențat de cartea lui Vyach, care a dezvoltat conceptul de Nietzsche Ivanov "Religia elenă a Dumnezeului care suferă" ( ), publicată în revistele "New Way" (, nr - , , ,) și "Questions of Life" (, nr ,) Pseudo-halucinațiile, potrivit psihiatrului V Kandinsky, sunt "imagini foarte vii și definite senzual (adică reprezentări senzuale specifice), care, totuși, diferă puternic pentru cea mai receptivă conștiință de imaginile cu adevărat halucinatorii prin faptul că nu au caracterul realității obiective inerent celor din urmă, dar, dimpotrivă, sunt recunoscuți direct ca ceva subiectiv, dar în același timp, ca ceva anormal, nou, ceva foarte diferit de imaginile obișnuite ale memoriei și fanteziei "(Kandinsky V X Despre pseudohalucinaţii Studiu critic -clinic, Sankt Petersburg, , p -) Bely menționează acest termen în a doua "simfonie" într-o situație asemănătoare cu episodul din "Petersburg", punându-l în gura "cocoșatului verde-pal": "Un văr a venit la el și s-a plâns de suferințele lui: a vorbit , ca în Note seara i se pare că obiectele se mişcă din locurile lor Gorbach și-a bătut pe umăr fratele nervos și a remarcat cu bunăvoință că nu era nimic de care să fie jenat, că acestea erau "pseudo-halucinații ale doctorului Kandinsky" "(Bely Andrey Simfonie (a -a, dramatică) , , p); Bely dă o notă aici: "Vezi: Cursul de psihiatrie a lui Korsakov" (adică: Cursul de psihiatrie Korsakov S S M , ; în această carte, la p , o descriere a pseudohalucinațiilor este dat) Imaginea unui "modernist" care experimentează un "sentiment al abisului" a apărut mai devreme în lucrările lui Bely; în special, articolul "A Stamped Galosh" ( ) înfățișează în mod ironic un "modernist din Petersburg" călcând în picioare "abisul" cu galoșuri: galoșuri de cauciuc ale unui modernist din Sankt Petersburg: există un panou alunecos, iar sub el se află un mlaștină Dar despre asta - nu gu-gu!" ("Arabesci", p) A se vedea interpretarea lui Bely a alegoriei ("concept reprezentat") în legătură cu teoria simbolului dezvoltată de el în articolul "Emblematica semnificației" și comentariile acesteia ( ) ("Simbolism", pp -) , -) Opoziţia alegoriei cu simbolul şi alegorismul în artă cu simbolismul -? unul dintre fundamentele esteticii simboliste Corpul elementar (eteric, vital), conform

învățăturii teosofice, este un "dublu eteric" de culoare gri-violet sau gri-albastru, care pătrunde prin și prin corpul fizic al unei persoane și servește drept conductor pentru curenții vitali care acționează asupra organismului material "În timpul vieții dintre naștere și moarte, separarea corpului eteric are loc numai în cazuri excepționale și numai pentru o perioadă scurtă de timp" (Steiner Rudolph Eseu despre știința ocultă, p); de obicei o astfel de "separare" apare odata cu moartea "Sub influența sănătății precare sau a excitației nervoase, dublul eteric poate fi parțial retras din dublul său dens fizic; acesta din urmă cade într-o stare semi-conștientă, sau în transă, în funcție de cantitatea mai mică sau mai mare de substanță eterică eliberată "(Anni Besant Înțelepciunea antică Sankt Petersburg, , p) mier cu senzațiile explicațiilor lui Nikolai Apollonovich și Dudkin, o descriere a experiențelor suprasenzoriale "din afara corpului" dată de R Steiner: "Când o persoană începe să perceapă nu cu un corp senzual, ci în afara lui cu un corp elementar, atunci el experimentează o lume necunoscută percepțiilor simțurilor externe și gândirii raționale obișnuite" ; "Când treci în corpul elementar, simți, parcă, o expansiune a propriei tale ființe"; "Atunci ești complet smuls din lumea sentimentelor exterioare și a rațiunii și, totuși, experimentezi totul la fel ca în viața obișnuită Te simți impregnat de o forță despre care nu știai nimic până atunci Apoi se pare că vezi crăpături în pereții din jurul tău Vreau să-mi spun mie sau celui care stă lângă tine: lucrurile sunt rele; fulgerul a lovit casa, mă depășește Și după ce trec o serie de astfel de reprezentări, experiența interioară se întoarce la starea de spirit obișnuită "(Steiner Rudolph Calea către autocunoașterea omului În opt meditații M , , p , , -) Probabil, Bely se referă la afirmația din dialogul lui Platon "Phaedo", conform căreia "neinițiații care au coborât în Hades vor zace în noroi, iar cei care au fost curățați și au acceptat inițierea, plecând în Hades, se vor stabili printre zeii"; în același timp, Platon se referă la vechiul vers orfic "sunt mulți purtători de Tyrson, dar puține Bacchantes", care a devenit un proverb (Platon Soch în trei volume M , , vol , p ,) Bacchantes (bakhants) - participanți la festivitățile în cinstea lui Bacchus (Dionisos); tirsul este un atribut indispensabil al festivităților bacchice mier reportaj din ziar: "În Kutais În a -a seară, în timpul spectacolului trupei ruse, în sală s-a auzit o voce: "Cetățeni, să-l onorăm pe prințul S N Trubetskoy!" Întregul teatru s-a ridicat ca o singură persoană Ordinea spectacolului nu a fost încălcată "(Birzhevye Vedomosti, No , octombrie, ediția de seară) Bely se referă în mod inexact la evenimentul care a avut loc la Tiflis la octombrie : "La ora dimineața, lângă grădina Mushtaid, a fost făcută o tentativă de asasinat asupra polițistului Sanikidze, care a deschis o fabrică de bombe în Avchalai vara, folosind o bombă explozivă În timpul exploziei, Sanikidze, femei și bărbat au fost răniți ușor Criminalul, asupra căruia Sanikidze a tras fără succes cu un revolver, a reușit să scape sărind peste cel mai apropiat gard "(News of the Day, , octombrie; alte ziare din Sankt Petersburg și Moscova au relatat și acest caz) Aplicații În zilele grevei politice a întregului rus din octombrie, au avut loc tulburări și manifestări la Sankt Petersburg, Moscova, Odesa, Iuriev, Varșovia, Kazan, Tomsk, Riga, Kiev și alte universități Probabil, Bely a avut în vedere o adunare a muncitorilor de la uzina Motovilikhinsk din Perm la octombrie (vezi: Grevă politică a întregului rus din octombrie M ; L , , partea , pp -)) Semnarea unei greve a muncitorilor la uzina Reval Dvigatel la octombrie (vezi Russkiye Vedomosti, , nr , octombrie) Ignatii Nikolaevich Potapenko (-) -

prozator și dramaturg, foarte popular în anii - Bely, se pare, se bazează pe un reportaj din ziar: "Eu N Potapenko a terminat piesa "Viața nouă" în zile Piesa va merge la teatrul Societății literare și artistice "(Birzhevye Vedomosti, nr , , octombrie, numărul de dimineață) Piesa a fost montată pentru prima dată în teatrul Societății literare și artistice La decembrie , Bely menționează ironic titlul piesei, subliniind discrepanța dintre evenimentele revoluționare și lucrările învechite, banale și moralizatoare ale lui Potapenko: "Întregul domnului Potapenko, cu toate Viziunea sa viguroasă, dar îngustă asupra lumii, s-a reflectat în Novaya Zhizn", a comentat recenzentul St T (I M Kheifits) (Odesa News, nr ,) În seara zilei de octombrie , mecanicii trenurilor de marfă ale căii ferate Moscova-Kazan au refuzat să-și continue munca; de la ora pe octombrie, traficul pe acest drum a fost complet oprit Greva de la calea ferată Moscova-Kazan a marcat începutul unei greve generale a lucrătorilor feroviari Greva pe căile ferate Moscova-Kursk și Moscova-Nijni Novgorod a început la octombrie (calea ferată Murom - linia Murom a căii ferate Moscova-Nijni Novgorod), pe calea ferată Moscova-Vindavo-Rybinsk - la octombrie Circulația trenurilor s-a oprit și pe căile ferate Moscova-Iaroslavl-Arhangelsk, Moscova-Kiev-Voronezh, Moscova-Brest și Nikolaev octombrie , la adunarea generală a tipografilor din Sankt Petersburg, s-a hotărât, exprimându-și solidaritatea cu compozitorii tipografiilor din Moscova, aflați în grevă între septembrie și octombrie, să întrerupă munca timp de trei zile Pe octombrie nu au ieșit ziarele capitalei; în aceeași zi, trupele au împrăștiat deputația de la compozitori la Expediția pentru Procurarea Hârtiilor de Stat Publicarea ziarelor din Petersburg s-a reluat abia pe octombrie Greva la construcțiile navale Nevsky și la alte fabrici de-a lungul tractului Shlisselburg a început la octombrie Conform raportului primarului din Sankt Petersburg V A , în egală măsură la fabrica Spassko-Petrovsky și la fabrica de tipărire de bumbac Palya, este de de oameni (Grevă politică a întregului rus din octombrie , partea , pp - ; cf : partea , pp -) Zoya Zaharovna Fleisch - Fleisch (germană) - carne Bely a folosit aici o trăsătură caracteristică poetului simbolist, traducător și critic Ellis (L L Kobylinsky) În memoriile sale , Bely scrie despre el: "Când a văzut o masă frumos așezată, cu o vază de ducese, a avut chinuri de foame Ellis flămând, care nu a luat nimic în gură zile întregi, și-a umplut stomacul pt două zile cu ducese: vaza era goală spre groaza gospodinelor " ("Începutul secolului", p) a O asociere probabilă cu imaginea eroului din romanul lui I S Turgheniev "În ajun" ( ) - bulgarul Insarov, care în final moare de o boală pulmonară Shamakhi - un oraș din Azerbaidjan, în secolele IX-XVI a fost reședința șahilor Shirvan Ispa-gan (Isfahan) - un oraș din partea centrală a Iranului, al doilea ca importanță din țară, în secolele XVI-XVII - capitala statului În acest caz, este permis un anacronism: vorbim despre evenimentele inițiale ale Revoluției iraniene din - - ciocniri între susținătorii reformelor constituționale și reacția feudală, în special, la Isfahan în vara anului Poate că Bely înseamnă și un alt episod al revoluției iraniene - o revoltă armată la Isfahan în ianuarie și expulzarea guvernatorului șahului Vezi: Berar V Persia și problemele persane [Sankt Petersburg], , p Note Tinerii perși (numele este format după modelul de formare a cuvintelor: Tineri Turci, Tineri Afgani etc) sunt susținători ai reformelor constituționale, participanți la Revoluția Iraniană "Veniți cu frica de Dumnezeu și cu credință" sunt cuvintele proclamate de diacon în liturghia ortodoxă; în această slujbă se celebrează sacramentul Euharistiei "După împărtăşirea clerului şi la

sfârşitul cântării canonului se ia vălul, se deschid uşile împărăteşti, iar diaconul îl scoate pe Sf Cadouri la ușile regale Ridicând sfântul potir, îl arată oamenilor, zicând: "Veniți cu frica de Dumnezeu și cu credință" Ridicarea vălului, deschiderea ușilor împărătești și apariția darurilor sfinte înseamnă apariția al lui Isus Hristos însuși după înviere Și urmează comuniunea laicilor "(Nikolsky K Ghid pentru studiul cultului Bisericii Ortodoxe Sankt Petersburg, , pp -) efort - nici gând, nici sentiment: a înțelege ~ părea că plânge - În caracterizarea lumii interioare a lui Lippanchenko Bely, probabil, s-a bazat pe judecățile lui R Steiner cu privire la semnificația personalității provocatorului E F Azef M V Sabashnikova (Voloshina) citează cuvintele lui Steiner despre Azef în memoriile sale: "Uită-te la această față, această frunte - nu este capabil să gândească Privește partea inferioară a feței: arată o forță de acțiune irezistibilă, bovină - fără participarea propriei voințe El trebuie, în ciuda tuturor obstacolelor, să realizeze acțiunea pe care o dorește celălalt De aceea este atât de neînfricat pentru oameni Dar a făcut doar ce a vrut poliția, sau ce au vrut revoluționarii; și a fost sincer când a plâns de moartea lor "(Voloshina Margarita (Sabashnikova M V) Green Snake Povestea unei vieți, p Traducere din germană de M N Zhemchuzhnikova) ridică-le pleoapele! - O reminiscență din povestea lui N V Gogol "Viy": ""Ridică-mi pleoapele: nu văd!" a spus Viy cu o voce subterană - și toată gazda s-a repezit să-și ridice pleoapele "(Gogol N V Poli, lucrări adunate [L], , vol II, p) Himera (mit grecesc antic) - un monstru cu cap de leu, limbă lungă, corp de capră și coadă de șarpe Falangi (solpgugi, bihorhi) - unul dintre detașamentele clasei arahnidelor; distribuită în principal în regiunile sudice, mușcătura nu este otrăvitoare Tarantulele sunt un nume comun pentru mai multe specii de păianjen răspândite a căror mușcătură nu este otrăvitoare, ci foarte dureroasă Atunci ea l-a numit Mişa - Poate o aluzie ascunsă la Arhanghelul Mihail, unul dintre cei șapte arhangheli, conducătorul "oștii cerești" în lupta împotriva forțelor iadului, mai ales că vorbim despre eroul romanului (Dudkin), obsedat de "demonic" Toate aceste versete îi aparțin lui White; stilizare cantitativ miercuri: Cumpără, mami, pe o rochie, Încearcă să zbârci: Dragul are o cămașă - vreau una omogenă (Chastushka M ; L , , p) de poezii îi aparțin lui Bely În manuscrisul romanului, poemul se încheie cu două rânduri tăiate, explicând că în acest caz se înțelege un eveniment specific: Catastrofa Kukuevskaya, Oriunde te-ai afla, amintește-ți peste tot (IRLI, f , op , poz , fila) Vorbim despre un accident de cale ferată care "a avut loc la iunie , în apropierea satului Kukuevka, între gările Cern și Bastye-vo ale căii ferate Moscova-Kursk Ca urmare a prăbușirii terasamentului, spălat de ploi, trenul poștal nr s-a prăbușit în această secțiune a transportului, majoritatea mașinilor s-au adâncit în pământ, îngropând în viață cel puțin de pasageri "(notă de Yu G Oksman în cartea: Garshin V M Letters, M , L , , p) a Andrei Bely dă aici o contaminare a numelui real și patronimului cu pseudonimul scriitorului Anthony Pogorelsky (Aleksey Alekseevich Perovsky; -), fiul natural al contelui A K Razumovsky Poate că în acest caz există o aluzie la "neza Aplicații originea ecvestră" a eroului: numele de familie Gorelsky este trunchiat de la Pogorelsky (se obișnuia să se acorde o formă similară de nume de familie copiilor nelegitimi ai aristocraților: Betskoy este fiul prințului Trubetskoy, Pnin este fiul prințului Repnin etc) chipul unui subiect persan ~ a văzut acest chip într-o cafenea din Helsingfors Imaginile delirului lui Dudkin au fost inspirate de Bely, parțial, din circumstanțele bolii mintale a lui S M Solovyov la sfârșitul lunii

octombrie -noiembrie La noiembrie , Bely i-a scris lui Blok: " tot ce-mi scrii este mai mult decât familiarizat cu jumătăți de indicii, farmec galben - ceda și - o mașină, tătari, oaspeți japonezi, mai departe - Finlanda, sau "ceva", disponibil în Finlanda, mai departe - Helsingfors, Azef, revoluție - aceeași scară întreagă Incidentul cu Serezha m-a cuprins teribil, în două săptămâni eram epuizat de Serezha: până la urmă, unul dintre ideile care îl urmăresc acum este chipul unei persoane orientale "(Corespondență, p) Apași (de la numele tribului indian de apași) - huligani parizieni, participanți la revolte de stradă Kek-walk (kekuok) este un dans american american care a intrat în modă la începutul secolului al XX-lea in Europa si America "Pentru o clipă, motivul cakewalk a devenit la modă Cu toate acestea, acest dans negru a fost curând uitat", a scris Kuprin în povestea "Gambrinus" ( ) (Kuprin A I Sobr Op In tit M , , v , p) Vezi poezia lui I F Annensky "Kak-walk on cymbals" ( ) (Annensky Innokenty Poems and tragedies L , , p -) În conștiința artistică a lui Bely, acest dans a dobândit sensul de frenezie și gol; versuri din poemul său "Sărbătoare" ( ): Și, jucător învins, m-am ridicat: invulnerabil de strict, am dansat o plimbare nebună, aruncându-mi picioarele în tavan ("Cenuşă", p) el a determinat "tonalitatea" dezvoltării sale interioare la mijlocul anilor (într-o scrisoare autobiografică către Ivanov-Razumnik din - martie - În cartea: Andrei Bely și Ivanov-Razumnik Corespondență SPb , , p -) mier rânduri din articolul "The Stamped Galosh" ( ), care reflecta evenimentele din : "Când Moscova a fost udată de sânge în decembrie și strălucirea roșie a focului strălucea peste oraș, la Palkin, napolitani roșii zbârneau un tort mers pe jos Nu a fost doar o plimbare de tort: a fost o plimbare de tort peste abis" ("Arabesques", pp -); o imagine din "Simfonia a patra" - "plimbare cu prăjitura viscolă" (Bely Andrey Cupa viscolelor, p) Ulterior, cakewalk a devenit pentru Bely unul dintre simbolurile "sălbăticiei secolului al XX-lea": " am dansat - cakewalk, un dans negro; și "cake-walk" am trecut prin viață sigiliul "cake-walk" și "Tango" - imprimat pe toate manifestările - în viața noastră; și este sigiliul unui sălbatic, pe care se presupune că l-a absorbit Europa de civilizație; nu s-a dizolvat - a absorbit: corpul său uriaș în corpul ei în miniatură "(Bely Andrey Pe trecere I Criza vieții, p) Henrik Ibsen (-) este un mare dramaturg norvegian, lucrării căruia Bely a acordat o mare importanță Vezi articolele sale "Henrik Ibsen", "Ibsen și Dostoievski", "Criza conștiinței și Henrik Ibsen", incluse în carte "Arabesci" În manuscrisul romanului, o indicație mai transparentă a înfăptuirii clanului satanic este tăiată; versiunea originală a textului: " să înfăptuiască un act satanic (sărutarea spatelui caprei și călcarea crucii) " (l) Trebnik este o carte liturgică care conține rugăciuni și rituri sacre numite trebs Există un breviar mare, mic și suplimentar Trebnikul a intrat în uz general în Biserica Ortodoxă Rusă Aceasta se referă la "Rugăciunea interzicătoare a Sfântului Vasile asupra celor care suferă de demoni": "Dumnezeul zeilor și Domnul Domnilor rândurilor de foc ale Creatorului și forțelor fără trup ale vicleanilor și ale celor cerești și artist supraceresc, dar nici o persoană nu-l poate vedea, nici nu poate vedea, toată creația s-a temut de el: arhanghelul care uneori a devenit mândru, și cu slujirea sa neascultarea a respins, doborât la pământ și se retrag împreună cu îngerii demoni au fost răutate, în întunericul adâncurilor Note trădând iadurile lumii interlope: dă-mi vraja, despre numele tău groaznic, se face, e amenințător să fii stăpânul răului, și toți tovarășii lui, care au căzut cu el de pe înălțimile domniei, și mă întorc să fug, şi porunceşte-i să plece de acolo, pentru ca acel nimic

să fie vătămător sub forma faptelor celebre: dar să-şi ia o cetate suverană pentru ei, să calce pe şarpe şi pe scorpion şi pe toată puterea lui inamicul, le-ai poruncit Al tău se cântă și se mărește din fiecare suflare și numele preasfânt, Tatăl și Fiul și Duhul Sfânt, este slăvit cu frică, acum și în vecii vecilor și în vecii vecilor, amin "(Trebnik M ,) , partea - , l - v) Vasile cel Mare, Arhiepiscopul Cezareei (circa - ianuarie) - părinte și profesor al bisericii, șef al școlii de teologie Capadociană Descriind în memoriile sale vara anului , petrecută la Bogolyuby (imediat înainte de începerea lucrărilor la Petersburg), Bely menționează "fenomenele mediumiste" în casa sa de vară și lupta împotriva "fenomenelor": " o bătrână pioasă a recomandat să citesc într-o cameră goală îndemnul lui Vasile cel Mare adresat demonilor; așa ne-am părăsit cu Asya până la sfârșitul verii Bogolyubsky "(Bely Andrey Între două revoluții M , , p ; Asya - A A Turgeneva, prima soție a lui Bely) , Carl Baedeker (-) - compilator de ghiduri către țări și orașe, foarte popular în Europa În viața de zi cu zi, acești ghizi erau numiți pe numele lui Kirsanov este un oraș districtual al provinciei Tambov, o gară a căii ferate Ryazan-Ural Aceasta se referă la negri - locuitorii coloniilor africane din Franța, pe care guvernul francez i-a recrutat în soldați; ulterior au participat la primul război mondial În mintea lui Bely, acest fapt a fost perceput ca un prevestitor al schimbărilor catastrofale viitoare "Imaginea viitorului apropiat se ridica: imaginea Africii, care, cu o multitudine de regimente negre și un ritm sălbatic al unei trupe de jazz, ar trebui să-și facă marș prin Europa" (LN, pp -) Această "profeție" a luat contur cu Bely în timpul șederii sale în Tunisia la începutul anului : " în curând, probabil, multe regimente de pușcași negre se vor revărsa în Franța - acest negru; într-un război european, poate că orașele Europei condamnate vor fi ocupate de garnizoane negre" ("Note de călătorie", p) Compara: Bely Andrey "Unul dintre sălașurile tărâmului umbrelor" L , , p - Colerina este un termen învechit pentru catarul gastrointestinal acut; de asemenea - a doua etapă a holerei; în formele mai ușoare ale bolii, holera se poate opri în stadiul coleric Picăturile Dr Inozemtsev - o tinctură pe bază de opiu folosită ca analgezic și sedativ pentru bolile intestinale; propusă de remarcabilul medic rus F I Inozemtsev (-) pentru tratamentul holerei În descrierea iluziilor lui Dudkin, Bely folosește, combinând, două tradiții literare În primul rând, aceasta este tradiția lui Gogol, care în povestea "Portret" a descris delirul nocturn al artistului Chartkov în fața tabloului achiziționat Bely însuși a subliniat legătura cu Gogol: "În scena delirului care are loc într-o încăpere luminată de lună de pe insula Vasilyevsky, sentimentul lui Chartkov în fața portretului luminat de lună este exagerat; Cel evaziv aude: "Struc fără întoarcere" \ un persan, Shishnarfiev, a intrat în el; dar el este francez, adică "shish" (joc de cuvinte delirante); iar un persan, sau un grec, a sărit din el portret a distruge fără întoarcere "(" Măiestria lui Gogol, p) În al doilea rând, aceasta este tradiția lui Dostoievski, care provine din romanele sale "Demonii" și "Frații Karamazov" În cel din urmă, Bely ar putea fi atras mai ales de scena în care noaptea "convorbirea" lui Ivan Karamazov cu "diavolul" (Partea a IV-a, cartea , cap IX), și se dovedește (ca în Bely) că "diavolul" este o născocire a lui Ivan imaginația, halucinația lui, al doilea "eu" al său Toți cei trei eroi - Chartkov al lui Gogol, Ivan Karamazov al lui Dostoievski și Dudkin al lui Bely - ajung nebuni Episodul procesului lui Ponțiu Pilat asupra lui Isus Hristos (Evanghelia după Matei, XXVII,) pereții unui templu imens făcut de om ~ Isakiy - Mier cu formula Evangheliei, în care templul

făcut de om se opune templului care nu este făcut de mână (adevărată credință): "Și unii s-au ridicat și au depus mărturie mincinoasă împotriva Lui și au spus: Am auzit cum El Aplicații a spus: "Voi distruge acest templu făcut de om și în trei zile voi ridica un altul care nu este făcut de mână" (Evanghelia după Marcu, XIV, -) Anagrama - permutarea literelor dintr-un cuvânt, rezultând formarea de noi cuvinte (Shishnarfne - Enfranshish) Aici este folosit într-un sens alegoric mai larg: "vizitatorul" lui Dudkin este un diavol, adică o persoană complet diferită, nu cea care pretinde a fi Eugene este eroul poeziei lui Pușkin "Călărețul de bronz" Nicolae, Alexandra - se referă la împărații ruși Nicolae I, Alexandru al II-lea și Alexandru al III-lea Vezi articolul lui Bely "Mișcarea circulară (patruzeci și două de arabescuri)" (Works and Days, , nr - , pp -), care fundamentează ideea unei dezvoltări circulare a procesului istoric "Petro Primo Catharina Secunda" este o inscripție în latină ("Către Petru cel Mare - Ecaterina a II-a") pe o stâncă de granit care servește drept bază pentru Călărețul de bronz Trâmbița Arhanghelului este o imagine din Noul Testament a trâmbiței, care urmează să vestească a doua venire a lui Hristos (Prima Epistolă către Tesaloniceni a Sfântului Apostol Pavel, IV, ; Prima Epistolă către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel) , XV, -) CAPITOLUL ŞAPTE Epigraful este din poezia lui Pușkin "E timpul, prietene, e timpul! inima cere odihnă " ( ) (III,); prima linie schimbată de White Gaurisankar (Gaurishankar) este un vârf de munte din Himalaya, înalt de m Până în , a fost identificat în mod eronat cu vârful Chomolungma (Everest) aflat la o distanță de km de acesta - cel mai înalt de pe pământ Biserica universitară Sfinții Apostoli Petru și Pavel (sala boltită la ultimul etaj deasupra intrării principale din linia Universității; sfințită în) Knockert - numele adevărat al guvernantei lui Bely în -începutul anului : " A făcut să pară că mai am nevoie să citesc cărți bune pentru copii; Mi s-au citit Andersen și Grimm" ("La cumpăna dintre două secole", p) Wer reitetso spät durch Nacht und Wind? sunt versurile de început ale baladei lui Goethe "Regele pădurii" ("Erlkônig",) Conform dovezilor autobiografice ale lui Bely, nu Fraulein Knockert l-a introdus în poezia clasică germană, ci o altă guvernantă, Raisa Ivanovna, în toamna anului : Eichendorff Romanticii germani pictează lumea într-o nouă culoare "(Bely Andrey Material pentru o biografie, l v) mier Mărturisirea lui Bely despre copilărie într-o scrisoare către A A Blok din sau decembrie : " Încep să mă recunosc ca un băiețel, îndrăgostit de inutilitatea confortabilă și de tristețea blândă Guvernanta germană citește despre regi, legende, zâne, citește din Goethe, din Uhland, iar eu adorm în genunchi Iată tema mea muzicală" ("Corespondente", p) Cine sare, cine se năpustește sub ceața rece - Primele versuri ale baladei de V A Jukovski "Regele pădurii" ( ) (traducere a baladei cu același nume de Goethe) În mâinile lui zăcea un copil mort - ultima linie a baladei lui Jukovski "Țarul pădurii" Paralel cu romanul "Porumbelul de argint": " luna august se repezi pe cerul înalt cu triunghiuri de macarale: ascultă, ascultă, dragă, glasul de rămas bun al unei veri zburătoare! " ("Porumbelul de argint" , p ; compara cu) a În povestea lui Gogol "Nasul" ( ), frizerul Ivan Iakovlevici procedează exact în felul acesta: "S-a hotărât să meargă la Podul Sf Isaac: s-ar putea cumva să-l arunce în podul Neva? și a aruncat încet o cârpă cu nasul "(Gogol N V Poli sobr soch [L], , vol III, p -) Pentalion (quintilion) - - în Anglia și Germania, - în America și Franța; în prezent nu există un sistem de denumire unificat pentru numere mari Pentalionul lui Bely, se pare, a apărut prin analogie cu numere mari care apar în conversație Note re

Ivan Karamazov cu diavolul ("Frații Karamazov", partea a IV-a, cartea , cap IX): "un cvadrilion de verste", "un miliard de ani de mișcare", "pământul actual a repetat un miliard ori", "grad de cadradrion etc D (Dostoievski F M Poly lucrări adunate În -tit L , , v , p) Acatistul - imnuri de laudă în cinstea lui Iisus Hristos, Maica Domnului și a sfinților, săvârșite prin rugăciuni în picioare Robert Edwin Peary (-) - explorator polar american, aprilie , primul care a ajuns la Polul Nord Fridtjof Nansen (-) - oceanograf norvegian, explorator arctic și persoană publică, a devenit faimos pentru expedițiile sale curajoase în bazinul Oceanului Arctic Roald Amundsen (-) - explorator norvegian al Arctici și Antarcticii, a făcut o serie de călătorii polare remarcabile, - decembrie a fost primul care a ajuns la Polul Sud Reminiscență ironică a tabloului biblic al facerii lumii (Facere, I, -) Lumina strălucește în întuneric Întunericul nu l-a îmbrățișat - Vezi nota la cap Filoxera este un gen de insecte parazite aparținând familiei afidelor sau păduchilor de iarbă Multe specii din acest gen sunt dăunători ai plantelor agricole Zodiac - o serie de constelații în care au loc mișcările vizibile ale Soarelui, Lunii și planetelor majore În funcție de lunile anului, Zodiacul este alcătuit din constelații, ale căror nume și semne au fost stabilite în antichitate Despre utilizarea semnelor zodiacului în raport cu poziția planetelor în astrologie, vezi comentariul amplu al lui Bely la articolul "Emblematica semnificației" ("Simbolism", pp -) Aleksey Vladimirovich Konshin - manager al unei bănci de stat; semnătura sa a fost reprodusă în facsimil pe bancnotele rusești Proserpina (romană; greacă - Persefona) - fiica lui Zeus și a lui Demeter A fost răpită de Pluto (roman; greacă - Hades), zeul lumii interlope a morților Persefona a petrecut o parte a anului la Pluto, iar cealaltă printre zei; în literatura de mai târziu a devenit un simbol al nemuririi sufletului Kotsit (sau Kokit) - în mitologia greacă, unul dintre râurile regatului mortilor lumii interlope, afluent al lui Acheront Ideile lui Bely despre râurile subterane s-ar putea întoarce la dialogul lui Platon "Phaedo" (vezi: Platon Soch în trei volume M , , vol , pp -) mier Poezia lui Bely "Plângerea" ( ): Cocytus bate pe malul pustiu Și pot discerne prin ceață că sunt un țărm drăguț dincolo de Cocyte ("Urnă", p) Tartarul este temnița titanilor, culcat (după Homer - Iliada, VIII,) în adâncurile Pământului la fel de mult sub regatul lui Hades, pe cât este Pământul sub cer Charon - în mitologia greacă, purtătorul umbrelor morților prin râurile lumii interlope Vezi: Virgil Eneida, VI, - Phlegeton (sau Piriflegeton) este un râu de foc al lumii interlope (vezi: Virgil Eneida, VI, și urm) mier Poezia lui Pușkin "Proserpina" ( ): Valurile lui Phlegeton se stropesc, bolțile Tartarului tremură (III,) Ravines au luat un anumit loc în mintea lui Bely după ce a citit articolul lui Vl Solovyov "Inamicul din Est", dedicat răspândirii ravenelor în Rusia Tema ravenelor a fost de asemenea de interes personal pentru Bely: eseul său pentru candidatul la universitate ( ) i-a fost dedicat Ulterior, Bely s-a îndepărtat de ea: aspectul ei natural nu-l mai interesa Tema râpelor a căpătat o semnificație semnificativă pentru Bely într-un mod diferit - în ceea ce privește problemele lui Solovyov despre Est și Vest; deci, imaginea alternantei egalilor Aplicații Nina și ravene deja în perioada timpurie îi amintește lui Bely de "trecutul mongol" al țării (Bely Andrey Simfonia (a -a dramatică) M , , p) Aquilon - vântul de nord-est din Italia și Grecia, a fost considerat și vântul de nord Mukhoedinsk, Likhov, Gladov, Morovetrinsk, Pupinsk - acest tip de colorare semantică a numelor toponimice se întoarce la Bely, poate la Nekrasov - cf rânduri

din Prologul la poezia "Cine în Rus' ar trebui să trăiască bine" despre ţărani din Provincia strânsă, Terpigoreva Uyezd, Volost gol, Din satele adiacente: Zaplatova, Dyryavina, Razutova, Znobishina, Gorelova, Neyolova - De asemenea, eșecul recoltei (Nekrasov N A Poly lucrări şi scrisori adunate În volume L , , vol , p) De asemenea, este posibil să folosiți experiența lui Dostoievski (orașul Skotoprigonievsk este scena romanului Frații Karamazov) Likhov, menționat de Bely, este "orașul glorios al lui Lihov" din romanul "Porumbelul de argint", descris, ca și Petersburg, ca un oraș aparent, scufundat în ceață, "un oraș al umbrelor" ("Porumbelul de argint", pp , , etc) Toate aceste nume, precum și Sankt Petersburg, simbolizează pentru Bely Rusia "bolnavă" modernă, care este destinată să treacă printr-o transformare spirituală După ce a experimentat profund plecarea și moartea lui Lev Tolstoi la stația Astapovo ca un fel de ispravă religioasă care creează viața, el a scris în noiembrie (cu un an înainte de începerea lucrărilor la Petersburg): "Nu Petersburg, nu Moscova - Rusia; Rusia nu este Skotoprigonievsk, nu este orașul Peredonov, Rusia nu este orașul Okurov, nu Lihov Rusia este Astapovo inconjurata de spatii; iar aceste spații nu sunt spații strălucitoare: sunt clare, ca ziua lui Dumnezeu, poieni strălucitoare * (Bely Andrey Tragedia creativității Dostoievski și Tolstoi M , , p) "Orașul Peredonov" este scena romanului lui F Sologub "Micul demon" ( ), "Orașul Okurov" este scena lucrărilor lui M Gorki "Orașul Okurov" ( ) și "Viața" lui Matvey Kozhemyakin" (-) Palmyra (în Vechiul Testament Fadmor - vezi Regi, IX,) - un oraș de palmieri fondat de regele Solomon ca punct de oprire pentru caravane în deșertul sirian între Anti-Liban și Eufrat; centrul statului sclavagist cu același nume, a devenit faimos pentru splendoarea monumentelor de arhitectură Până pe vremea Imperiului Roman, Palmyra a înflorit în comerț, fiind un intermediar între Occident și Orient În tradiția rusă din secolul al XVIII-lea Se obișnuia să se numească în mod convențional în mod poetic St Petersburg Palmyra de Nord Aruncător de săgeți, - în zadar a trimis un fulger Apollo zimțat - Una dintre calitățile lui Apollo (mit grecesc antic) Este zeul prosperității și al ordinii, gardianul legii, apărătorul îmbunătățirii statului El proclamă oamenilor voința lui Zeus, conducătorul lumii și cel mai înalt apărător al legalității, este treaz asupra executării acesteia Apollo îi pedepsește pe cei care se opun legii lui Zeus cu săgeți trase dintr-un arc de argint, care aduc moartea criminalului Sisif este întemeietorul și regele Corintului Pentru crimele sale împotriva zeilor, el a fost condamnat în regatul lui Hades la muncă grea și fără scop: rostogolirea pentru totdeauna un bloc de piatră în sus pe munte, rostogolindu-se invariabil înapoi Vezi: Odiseea, XI, - Bely îl face pe Apollon Apollonovich de aceeași vârstă cu tatăl său N V Bugaev (-) mier Notă la cap Posibil referitor la Departamentul de Enciclopedie și Istoria Filosofiei Dreptului Un indiciu la biografia lui Pobedonostsev Un solicitant este absolvent al unei instituții de învățământ secundar Note a Formularea lui Pușkin din poemul "Answer to Anonymous" ("O, oricine ai fi, al cărui cânt blând ",) este interpretată ironic: "Și versul suferinței, pătrunzător de plictisitor, Și va lovi inimile cu o forță necunoscută " Citat din poezia lui Pușkin "Cu cât liceul sărbătorește mai des " ( ) (III,) Poezia lui Pușkin "E timpul, prietene, e timpul! inima cere odihnă " ( ) reprodus de Bely cu numeroase inexactități; cf : III, Un citat denaturat din poezia lui Pușkin "A fost o vreme: vacanța noastră este tânără " ( ); Pușkin: "Și a plecat - și a plecat din Rus" (III,) Vyacheslav Konstantinovich - V K Pleve Citat inexact din poezia lui Pușkin "E timpul, prietene, e

timpul! inima cere odihnă " (III,) Palatul Mihailovski (Castelul Ingineriei), construit după proiectul lui V I Bazhenov în anii - pentru împăratul Paul I, care a fost ucis în ea în Vorbim despre două pavilioane simetrice în fața intrării principale a Castelului Ingineriei (Mikhailovsky), construite după proiectul arhitectului V I Bazhenov în anii - Monumentul lui Petru I din fața Palatului Mihailovski este o statuie ecvestră de Bartolomeo Carlo Rastrelli, sculptată în - și instalat abia în din ordinul lui Paul I în Piața Connetable Aceasta se referă la inscripția făcută pe peretele frontal al piedestalului statuii ecvestre a lui Petru I în timpul instalării acesteia: "Strănepotul străbunicului " Panglica Sf Andrei - Ordinul Sf Apostol Andrei Cel Întâi Chemat - cel mai înalt ordin al Imperiului Rus, aprobat în sau ; avea o panglică albastră Descrierea asasinarii lui Paul I îndeplinește o funcție destul de clară în construcția romanului: se știe că fiul său, viitorul împărat Alexandru I, a fost implicat indirect în conspirație; pentru Bely, aceeași problemă a "parricidului" care stă la baza complotului "Petersburg" a fost importantă aici (această problemă a fost subliniată și în drama "Pavel I" de D S Merezhkovsky, lansată în) Și chiar în descrierea lui Paul I, Bely este aproape de reprezentarea lui Apollo Apollonovich Ableukhov Kunstkamera este primul muzeu public din Rusia, fondat de Petru I Kunstkamera cuprindea celebra colecție anatomică a savantului olandez Ruysch, cumpărată de Petru în În , Petru a emis un decret privind trimiterea obligatorie a tuturor oamenilor și "monstri" animale la Kunstkamera Amintind argumentele despre "abis", dezvoltate de Bely în articolul "The Stamped Galosh" ( ): "Abisul este o condiție necesară pentru confort pentru un scriitor din Petersburg Se duc acolo să se îndrăgostească peste prăpastie, să stea într-o vizită peste prăpastie, să-și aranjeze cariera pe prăpastie, să pună un samovar peste prăpastie Ah, această dulce prăpastie a moderniștilor din Sankt Petersburg! Ea este un obiect de confort, ea este confort, ea face reclamă ", etc ("Arabesques", p) Formula din Evanghelie: "Isus a zis: Părinte, iartă-i; ei nu știu ce fac" (Evanghelia după Luca, XXIII, -) Tyutka (tyutya; dialect) - o persoană liniștită cu voință slabă; iniţială - pui de curte O posibilă reminiscență din romanul lui F Sologub Demonul mărunt ( ) este o descriere a ținutei de mascarada a Grushinei (cap XXVIII): "Tot ce a dezvăluit cu atâta îndrăzneală Grushina era frumos, dar ce contradicții Pe piele - mușcături de purici, strângeri grosiere, cuvinte de o vulgaritate insuportabilă "(Sologub F Sobr soch În de volume Sankt Petersburg, , vol , p) Într-un articol consacrat analizei operei lui Sologub ("Dalai Lama din cizmă"), Bely observă acest detaliu și îl variază în multe feluri (Balance, , nr , pp - ; cu ușoare * modificări) referitor la acest detaliu, și retipărit sub titlul "F Sologub" în cartea: Bely Andrey, Green Meadow, Moscow, , pp -) Această imagine se întoarce la povestea lui Andrei Bely "The Bush" ( ) (Golden Fleece, , nr - - , pp -), în centrul căreia se află o imagine animată a unui "vrăjitor" Bush" captivând un grădinar frumos Vezi: Bely Andrey Sobr Op : Porumbel de argint Povești M , , p - Aplicații "Nu mă ispiti fără nevoie " - Romantism de M I Glinka "Reasigurare" ( ) la cuvintele poemului cu același nume de Baratynsky ( ) (Baratynsky E A Poli poezii adunate L ,) , p) Rândurile acestei poezii Cei dezamăgiți sunt străini de toate seducțiile din vremurile trecute Bely a luat epigraful în cartea sa de poezii Urn ( ) Dudkin, așezat călare pe Lippanchenko mort, - o parodie a Călărețului de bronz - Bely a proiectat și asupra lui Poprishchin, eroul din Notele unui nebun de Gogol: "Poprișchinul lui Gogol și-a imaginat el însuși rege; Evazivul, imaginându-se ca

Eugen de la Călărețul de Bronz, și-a imaginat pe sine și pe Petru când statuia a fost turnată în el cu metale; după ce l-a ucis pe Lippanchenko, s-a așezat pe el, confundând cadavrul cu un cal Evaziv se termină cu Poprishchin " ("Maestria lui Gogol," p) J Holthusen, considerând că analogia lui Bely cu Poprishchin în acest caz este nereușită, compară poza lui Dudkin (cu excepția analogiei caricaturale evidente cu statuia ecvestră a lui Falcone) cu descrierea lui Evgheni fugind de inundație pe statuia unui leu, în "Călărețul de bronz" a lui Pușkin: Pe o fiară de marmură, Fără pălărie, cu mâinile strânse într-o cruce, Eugene stătea nemișcat, teribil de palid (Holthusen J Studien zur Ăsthetik und Poetik des russischen Symbolismus Gõttingen, , S) O analogie cu uciderea lui Gapon din Ozerki este stabilită într-un articol al lui L K Dolgopolov în prezent ed CAPITOLUL OPT Epigraf - din tragedia lui Pușkin "Boris Godunov" ( ) (VII,) - monologul lui Pimen Ultimul rând al lui Pușkin: "Nu mă ajung multe cuvinte" Ocrotirea Preasfintei Maicii Domnului - sărbătoare a Bisericii Ortodoxe (octombrie); Nașterea Maicii Domnului - sărbătoare bisericească, durează din până în septembrie; Nicolae Iarna - ziua odihnei Sf Nicolae Făcătorul de Minuni, Arhiepiscopul Myrei (decembrie) Sărbătoare patronală - o sărbătoare a templului în cinstea sfântului creștin căruia îi este dedicat acest templu Waterproof este o haină impermeabilă pentru femei Mantalini este numele de familie al unui personaj din romanul lui Charles Dickens Viața și aventurile lui Nicholas Nickleby ( ), soțul frivol și sentimental al modistarei Madame Mantalini, un dandy și un loafer, descris de autor în tonuri pline de umor Familiaritatea lui Bely cu acest roman nu este pusă la îndoială: "Dickens este lectura mea permanentă trei romane de Dickens înseamnă mai mult de trei sute de romane de calitate redusă", a notat el în memoriile sale ("La cumpăna dintre două secole" , p) Guniyadi Janos este un izvor de vindecare, bogat în săruri laxative, la apele minerale Ofena din Budapesta Potrivit teozofilor, generalul maghiar Jan (Janos) Corwin Gouniadi (-), erou național al luptei împotriva turcilor, a fost succesorul fondatorului mitic al "Ordinului Rozicrucian" Christian Rosenkreutz (vezi: Malm stad John Ceva despre Andrei Bely II Farsa rozcruciana in "Petersburg" // New Literary Review, , Nr , pp -) Giordano Bruno (-) - filozof și poet italian, a dezvoltat teoria heliocentrică a lui N Copernic; sub acuzația de erezie și liberă gândire a fost ars pe rug Părerile lui Bruno au fost foarte apreciate de teosofi (vezi: Without ant Anni Giordano Bruno Pg ,) Bely însuși, într-o scrisoare către M K Morozova ( ), îl numește pe Giordano Bruno printre numele ocultiștilor (RSL, f , cart , poz); el repovesteşte şi judecăţile lui R Steiner despre Bruno Note într-o scrisoare către Ivanov-Razumnik din - februarie (Andrey Bely și Ivanov-Razumnik Corespondență Sankt Petersburg, , p -) Alhambra - o veche fortăreață a conducătorilor arabi din Spania la periferia Granada cu celebrul palat (-) și curți cu grădini și fântâni "Această locuință, prin frumusețea ei, este o podoabă pentru toate locuințele omenirii", se citeau versete arabe pe unul dintre bolurile fântânii În poezia "Parodie" ( ), Bely menţionează acest palat ("Poezii şi poezii", p) EPILOG În epilog, impresiile lui Bely despre o călătorie în străinătate în noiembrie -mai (Veneția-Sicilia-Tunisia-Egipt-Palestina), întreprinsă de el împreună cu prima sa soție Anna Alekseevna (Asya) Turgeneva (-), sunt punctate recreat Bely a locuit în Tunisia în ianuarie-februarie Explicații ale Bely: "Gondura este o cămașă colorată a arabilor sub genunchi, pe care se aruncă burnous" (o altă variantă: "O cămașă lungă sub genunchi, pe care arabii o poartă sub mantie"); "Chechya este un fes tunisian rotund

cu o perie lungă" ("Note de călătorie", pp , ,) Comparați: "După cum îmi amintesc acum camera cu gresie, otomanul căptușit cu mătase, covorul Kairouan Mi-am dezvoltat filozofia în fața Asyei într-un halat verde și un fez-cheche" (LN, p) Într-o scrisoare către A S Petrovsky din ianuarie , Bely s-a înfățișat într-un cec (RNL, f , articolul) Explicația lui Bely: "Tam-tam este un instrument special care seamănă cu o tobă: ei îl bat cu mâinile" ("Note de călătorie", p) Zahuan este un lanț muntos din Tunisia Comparați: " crestele Zahuan stau în fața noastră; în depărtare - Zachuan, bătând cu ape; de la Zahuan cele mai pure ape curgeau cândva spre Cartagina printr-o conductă de apă de piatră "(" Note de călătorie ", p) Cap în Golful Tunis, care făcea parte din teritoriul orașului-stat sclav Cartagina (secolele VII-II î Hr) Pentru această pelerină, vezi: LN, p Aici s-au reflectat impresiile lui Bely despre satul tunisian Rades, în care a petrecut, în cuvintele sale, "zile ciudate, liniștite, magnifice" în ianuarie-februarie : "Am venit în Tunisia să mă las la soare - timp de zece zile ; și nu mai mult; dar m-am regăsit în Rades: locuiesc pentru a doua lună într-un sat arab "(" Note de călătorie ", pp ,) Într-o scrisoare către M K Morozova, el a relatat: "Trăim în Rades, un mic sat arab, printre arabi Am închiriat o adevărată casă arabă cu acoperiș plat " (RSL, fond , fișă , poz) Aceasta se referă la așa-numitul mare sfinx - cel mai mare dintre sfinxuri, sculptat dintr-o singură stâncă lângă piramida lui Khafre Sfinxul ca imagine simbolică i-a atras atenția lui Bely chiar înainte de călătoria sa spre est: vezi articolul său "Sfinxul" (Balance, , nr - , pp -); în articolul "Phoenix" ( ) a dezvoltat un simbol dublu - Sfinxul și Phoenix, unde Sfinxul marchează "personificarea infinitului întunecat al ființei și haosului", "privitatea vidului și inexistenței din ochii săi întunecați" ("Arabesci", p ,) Bely a văzut marele sfinx la începutul lunii martie În memoriile sale, el a subliniat că la Petersburg "senzația de a sta în fața sfinxului a fost transmisă de-a lungul întregului roman" și a citat pasajele relevante din epilog (LN, p) De asemenea, Bely a transmis impresiile sale despre Sfinx într-un număr de scrisori din Egipt "Vă scriu, șocat de Sfinx", i-a informat-o pe mama sa, A D Bugaeva - N-am văzut nicăieri o privire atât de vie, de plină de sens, niciodată Pe cerul albastru, direct din stele în deșert, zboară privirea unui sfinx monstruos; şi el este ori un înger, ori o fiară, ori o femeie frumoasă" (RGALI, f , op , itemul ; cf : Corespondenţă, p) Bely și-a surprins în detaliu "sentimentul de a sta în fața sfinxului" în eseurile de călătorie "Egipt"; aceste descrieri ale "haosului ancestral" sunt semnificative și pentru conceptul de "Petersburg": "Limita este exprimabilă în imagine: nu există expresie pentru nelimitat; imaginile infinitului ar fi fără formă Urâţenia infinitului este mai presus decât frumuseţea însăşi Și așa este Sfinxul Actul terorist asupra sufletului modern al omului a fost săvârșit de Egipt, aruncându-ne din veac statuia nebună a Sfinxului Sfinxul depășește toate măsurile umane: Aplicații el este o imensitate întruchipată distinct; și este groaznic că această imensitate este înglobată într-o imagine umanoidă: imaginat - imaginat Mai bine de jumătate de oră am stat în nisip în fața Sfinxului; împreună cu el a depăşit cercurile spinoase ale vreunei cărări eterne, primordial ghidate Fiara, cadavrul, etiopianul, titanul, îngerul de pe chipul decojit mă priveau pe rând; dar fiara, cadavrul, titanul și îngerul au fost date simultan în acea persoană; o fiară, un cadavru, un titan, un înger alcătuiau un cerc al capului său, din care timpul strămoșesc a ieșit: timpul strămoșesc și-a înfipt un loc în mine pentru a șopti

totul despre faptul că el, timpul, nu va mai fi fi; că acesta, timpul, este acum și alfa și omega Toate acestea au fost conjecturate în Sfinx în același timp; și desfășurând în timp acele fragmente de prostie de sfinx, am înțeles instantaneu atât căile, cât și ultimele destine: acest sens a zburat într-un vârtej; zburând, s-a strecurat "(Sovremennik, , nr , p , - , - ; cf : Bely Andrey Pe trecere I Criza vieții, p) Experiența lui Bely cu privire la imaginea Sfinxului ar fi putut fi pregătită și de teosofie, care vedea în Sfinx "farmecul misterului" și întruchiparea "misterelor lumii" (vezi, de exemplu: Annie Besant The Sphinx of Theosophy # Bulletin of Theosophy, , No , pp -) Muzeul Bulak este un muzeu de antichități egiptene din Bulak, portul Cairo, fondat în Conține un număr mare de monumente obținute în timpul săpăturilor, papirusuri antice etc Dintre exponatele muzeului, Bely a fost cel mai impresionat de mumia faraonului Ramses II (vezi nota la capitolul) Cartea morților este un monument al literaturii sacre egiptene antice - o colecție de texte neînrudite de diferite dimensiuni (imnuri poetice, vrăji, formule magice), care, conform credințelor egiptenilor, avea ca scop asigurarea defunctului bunăstare în viața de apoi și posibilitatea de a apărea pe pământ în timpul zilei; textul a fost pus cu defunctul în mormânt Manetho (sfârșitul secolului al IV-lea-începutul secolului al III-lea î Hr) - istoric egiptean antic, preot, care a scris în greacă "Istoria Egiptului", care a ajuns până la noi în extrase El aparține împărțirii istoriei Egiptului în de dinastii, acceptate în știință (cu unele precizări) și în prezent Vezi: Struve V V Lista originală Manetho a regilor Egiptului și cronologia Noului Regat # Herald of Ancient History, , No , p - Laitmotiv al multor impresii egiptene despre Bely însuși (vezi: Bely Andrey Egipt # Sovremennik, , nr , pp ,) "În capacitatea de a vedea secretele Sfinxului pe stradă este o inițiere în înțelepciunea secolului al XX-lea", subliniază el câțiva ani mai târziu (Bely Andrey Pe trecere I Criza vieții, p) În memoriile sale ulterioare, Bely a scris: " antichitatea egipteană a răsărit în Egiptul secolului al XX-lea "; " tocmai gesturile cu care polițiștii ridică bastonul alb semănau cu gesturile omuleților egipteni de pe fresce; așa că vechiul Egipt a izbucnit în Cairo Avenue dintr-un mormânt săpat în nisip"; "Vechiului Cairo arab nu-i pasă; iar Egiptul antic de cinci mii de ani, izbindu-se în conștiință ca o cometă, prinde viață în el, ca cea mai arzătoare modernitate; și chiar: ca viitorul viitor" (LN, p , - ,) Uitarea lui Kant de către Nikolai Apollonovich are sub ea o evoluție corespunzătoare în viziunea despre lume a lui Bely însuși: până în , el notează într-o scrisoare autobiografică către R V Ivanov-Razumnik din - martie , el "poartă pe Kant, Rickert, Cohen", o nouă tendință - "de la Kant la căutarea "misterului" într-un mod nou, ca "mod de viață"" (Andrey Bely și Ivanov-Razumnik Corespondență Sankt Petersburg, , pp ,) La întoarcerea din călătoria răsăriteană, el a anunțat prin tipărire această schimbare semnificativă în viziunea sa asupra lumii: "Înainte, Kant a călătorit cu mine: cartea s-a dovedit a fi incomodă când se mișcă" (Bely Andrey Mișcare circulară (Patruzeci și două de arabescuri) U Lucrări şi zile, , No - , p) Giza (Gizeh, Gîzeh) - o zonă de pe malul stâng al Nilului, în apropiere de Cairo, cunoscută pentru câmpul piramidelor (iată cele trei mari piramide: Keops, Khafre și Menkar, câteva mai mici și marele sfinx) Câmpul piramidelor și ascensiunea la piramida lui Keops sunt descrise în detaliu în eseurile de călătorie ale lui Bely "Egipt" (Sovremennik, , nr , pp - , -) Experiențele provocate de contemplare și de escaladarea piramidelor, Bely a definit ca "boală piramidală"; el a scris: "Am vrut să cad,

orice ar fi, pentru că tot ce este, în timp ce țipa: "O groază, o gaură și un laț pentru tine, omule!"" (Bely repetă cuvintele aici Note din "Porumbelul de argint", în care se transmite sentimentul de zel sectar) Și apoi continuă: "Boala piramidei a durat mult timp; între urcarea pe partea putredă a piramidei și experiențele de la "Petersburg", s-a întins o legătură clară" (LN, p) În versiunea scrisă de mână a acestui episod de memorii, a fost păstrată o descriere mai detaliată a semnificației experiențelor "piramidale" pentru viitorul "Petersburg": " o consecință a "bolii piramidale", un fel de schimbare în organele percepției; viața a fost colorată cu un nou ton, de parcă aș urca trepte zgâriete - la una; coboram - la alta; iar noua atitudine față de viață cu care coboram de pe vârful sterp s-a reflectat curând în lucrările mele; viața pe care am văzut-o plin de culoare părea să se estompeze; compară culorile romanului Porumbelul de argint "cu "Petersburgul" început imediat și vei fi uimit de liniile sumbre cenușii, negricioase sau complet incolore ale "Petersburg"; sentimentul Sfinxului și al piramidelor însoțește romanul meu Petersburg" (Bely Andrey Între două revoluții M , , p) Vorbim despre celebrul monument al literaturii egiptene antice din Regatul Mijlociu (secolele XX-XVIII î Hr) - "învățătura lui Kheti, fiul lui Duauf, către fiul său Pepi" (mai precis: "învățătura lui Akhtoya, fiul lui Duauf, fiului său Piopi") , în care, în comparație cu alții, se laudă meseria de scrib Daufsekhruta (corect: Duauf-se-Akhtoy) este o transliterare incorectă a numelor proprii în voce coptă, datorită nivelului de dezvoltare al egiptologiei contemporane pentru Bely (Sunt recunoscători lui E S Bogoslovsky pentru consultarea pe această problemă) Nazaret este un oraș din sudul Galileii, unde, conform Evangheliei, a avut loc vestirea Maicii Domnului și a trecut copilăria și adolescența lui Isus Hristos după întoarcerea sa din Egipt Bely a fost în Palestina în aprilie "Ei au fost scoși din Egipt: țara făgăduită - cea făgăduită, cea vii, viitorul*", i-a scris lui Ellis din Ierusalim (RGALI, f , on , pct)) Mențiunea de clopote este inspirată probabil din poeziile lui Vl Solovyov "White Bells" ( ) și "Again White Bells" ( ) În primul dintre ele, clopotele sunt personificarea aspirațiilor strălucitoare ale sufletului uman: "Trăim, gândurile tale albe, Pe cărările îndrăgite ale sufletului Rătăciți de-a lungul drumului mohorât, noi strălucim nemișcați în liniște " În al doilea poem, pe moarte, dezvoltând aceeași temă, Solovyov ridică imaginea florilor la un grad înalt de profeție și o formulă "creatoare de viață": Răul trăit Se îneacă în sânge, - Soarele spălat al iubirii răsare Idei îndrăznețe Într-o inimă bolnavă, - Îngerii albi au stat în jur (Soloviev Vladimir Poezii și piese comice L , , p ,) În aceste rânduri finale, dedicate soartei eroului principal al "autorului" din "Petersburg", Bely revine în multe privințe la postulatele vital-filosofice formulate în romanul "Porumbelul de argint" - despre inevitabila întoarcere a fii rătăcitori ai Rusiei, crescuți pe "apus", "cuvinte străine", la "lunca, poteca natală": "Nu va mai trece un an până vor pleca să cutreiere prin câmpuri, prin păduri, pe potecile animalelor , a muri într-un șanț înierbat Va fi, va fi o creștere a numărului celor care fug pe câmp!" ("Porumbelul de argint", p) Grigory Savvich Skovoroda (-) - filozof și poet ucrainean; viziunea sa obiectiv-idealistă asupra lumii s-a format pe baza studiului Bibliei, patristi Aplicații ki, filosofia lui Platon Un anumit loc în opiniile lui Skovoroda a fost ocupat de ideea de auto-îmbunătățire morală bazată pe autocunoaștere A făcut cunoștință cu personalitatea și viziunea asupra lumii a gânditorului Bely din cartea "Grigory Savvich Skovoroda Viață și Învățătură" (M ,), scrisă

de V F Ern (-), un filozof religios rus, adept al slavofililor și Vl Solovyov; Bely din tinerețe a fost legat de Ern prin cunoștință apropiată și a simpatizat cu căutările sale Este posibil ca și mai devreme, Bely să fi fost familiarizat cu prima lucrare a lui Ern despre Skovoroda - articolul "Socrate rus" (Northern Lights, , nr , noiembrie) Într-o monografie despre Skovoroda, Ern scria: "În fața lui Skovoroda are loc nașterea rațiunii filozofice în Rusia și chiar în această primă bâlbâială sună note noi, necunoscute noii Europe și cernoziomului rusesc liber Și în acest pământ negru, în această natură populară pământească a Skovorodei, suntem surprinși să vedem principalele trăsături care caracterizează toată gândirea rusă ulterioară "(p) Aceste idei ale lui Ern coincid cu judecățile lui Bely, care s-au conturat vizibil după călătoria răsăriteană ( ), despre semnificația "calei speciale" a Rusiei și nevoia de a "ține sus non-europenismul" "Mă întorc de zece ori mai mult rus; o relație de cinci luni cu europenii, acești călăi ambulanți ai vieții, m-a înfuriat foarte tare, slavă Domnului, rușii nu sunt Europa ", i-a scris lui A M Kozhebatkin din Palestina la aprilie (Est - Vest Cercetare Traduceri Publicații M , , p Publicaţie de N V Kotrelev) De asemenea, este de remarcat faptul că, reelaborând poemul său The Tempter ( ), care reflecta timpul studierii filozofiei lui Kant, Bely inserează noi rânduri: Pleacă În acest volum Ne vom îneca cu toții fără urmă! Nu-mi vorbi despre Kant!! Ce este Kant? Aici există Tigaie [Filozoful este rus, nu german!!!] (Bely Andrey Culegere de poezii M , , p ,) mier noi rânduri ale poeziei "Înțelepciunea" ("Voi asculta discursurile, învăluit de întuneric ",), completând-o într-o ediție ulterioară: Da, domnilor: ce zici de Kant? Filozof Excelent - tigaie (Bely Andrey Poezii Berlin; Pb ; M , ed I Grzhebina, , p) În analiza sa specifică a viziunii lui Skovoroda asupra lumii, Ern se concentrează pe o serie de puncte care, desigur, ar fi trebuit să găsească o simpatie specială în Bely: compararea plecării lui Tolstoi (pe care Bely a trăit-o ca un eveniment uriaș) cu mulți ani de rătăcire a lui Skovoroda, subliniind " simbolismul" viziunii despre lume a lui Skovoroda, care se întoarce la Biblie - "lumea simbolică", ideea esenței feminine a lumii, care a devenit ulterior baza învățăturilor lui Vl Solovyov (p) și alții O altă semnificație a menționării numelui lui Skovoroda în roman este de asemenea posibilă În rândurile finale, Nikolai Apollonovich, cu introducerea sa în sursele sale natale, seamănă cu Pyotr Daryalsky, eroul Porumbelului de Argint Imaginea lui Daryalsky, după cum se știe, reflecta trăsăturile lui S M Solovyov, poetul simbolist și cel mai apropiat prieten al lui Bely; Solovyov a fost pe partea maternă un descendent al lui Mihail Ivanovici Kovalinsky, un student iubit și prieten al lui Skovoroda, care a scris Viața lui Grigory Skovoroda, principala sursă de informații despre viața și personalitatea filosofului În poemul "Strămoșii mei" ( ), vorbind despre Kovalinsky, Solovyov îl menționează și pe "înțeleptul rătăcitor" Skovoroda ("Sfântul excentric, fiul vesel al Ucrainei"): Era plin de niște puteri minunate, Flacăra lui Dumnezeu ardea cu adevărat în el, Și pentru el ultima celulă era Camera măreţului magnific Note Viața lui Skovoroda curgea liber: Ca pasărea, n-a strâns, n-a semănat, Însuși strămoșul Meu și-a scris lucrările Și l-a prețuit pe mesagerul lui Dumnezeu (Soloviev Sergey Grădina de flori a prințesei A treia carte de poezii M , , p -) Bely l-a arătat pe Kovalinsky ca strămoș al lui Solovyov și student al lui Skovoroda în memoriile sale Between Two Revolutions (p) Un portret al lui Skovoroda atârna în biblioteca moșiei lui A G Kovalenskaya din Dedovo, unde Bely îl vizita constant pe S Solovyov; stând sub acest

portret, Vl Solovyov în iunie le-a citit rudelor încă neterminate "Trei conversații" (vezi: Solovyov S M Viața și evoluția creativă a lui Vladimir Solovyov Bruxelles, , p) Scrisoarea lui Andrei Bely către S M Solovyov (toamna) menționează "enorme Skovoroda" dintre gânditori - "purtători ai conștiinței non-anticreștine" (vezi: Moskva i Moskva de Andrei Bely M , , p) Pentru mai multe detalii, vezi: Lavrov A Andrey Bely și Grigory Skovoroda I Studia slavica (Budapest), , or XXI, p - SUPLIMENTARI* Contele D - Contele Dublve din textul principal al romanului, adică S Yu Witte (vezi nota la cap) Nu este clar cine este exact criptat cu inițialele S S Kn - niciuna dintre principalele personalități politice și statale rusești de la începutul secolului al XX-lea nu se potriveste cu ele Ar putea fi subînțeles în acest caz: unul dintre liderii Partidului Cadeților Fedor Fedorovich Kokoshkin (-), membru al Consiliului de Stat, unul dintre fondatorii Uniunii All-Rusiei proprietarilor de pământ Alexander Vasilievich Krivoshein (-)) sau chiar generalul Alexei Nikolaevici Kuropatkin (-), comandantul șef al forțelor armate ruse din Orientul Îndepărtat, a cărui comandă și strategie inepte au fost unul dintre motivele înfrângerii trupelor ruse în războiul cu Japonia - Este posibil ca sub atestatul ironic "cunoscutul nostru Paul Polsky" * Bely înseamnă criticul și jurnalistul Piotr Moiseevici Pilsky (-), care a colaborat activ în presa capitalei din a doua jumătate a anilor Ordinul Sfântului Egal cu Apostolii Principele Vladimir a fost înființat de Ecaterina a II-a în ; avea patru grade; Ordinul a fost acordat atât gradelor civile, cât și militare Konstantin Petrovici - K P Pobedonostsev Director al Departamentului de Poliție - acest post în octombrie a fost deținut de Alexei Aleksandrovich Lopukhin, mai târziu unul dintre avertizorii lui Azef Tertia este o unitate acum neutilizată pentru măsurarea unor perioade scurte de timp (/ de secundă) Reminiscență ironică din Evanghelia după Luca (VII,) Această "frază clasică" a lui Apollon Apollonovich se întoarce la expresia binecunoscută a lui K N Leontiev: "Rusia trebuie să fie înghețată măcar puțin, ca să nu "putrezească" " Compară nota cu capitolul a urât și comunitatea ~ a devenit un susținător puternic al economiei agricole - Un indiciu asupra activităților lui Piotr Arkadievici Stolypin (-), președintele consiliului de miniștri, care a publicat pe noiembrie, un decret privind reforma funciară care permitea țăranilor să părăsească comunitatea și care urmărea să direcționeze dezvoltarea agriculturii pe calea capitalistă Esperanto este cea mai răspândită dintre limbile artificiale; a fost creat în de doctorul din Varșovia L Zamenhof, sub pseudonimul căruia ("Esperanto" - sperând) limba și-a primit numele * În ediția "Nekrasov" a primelor capitole ale romanului sunt comentate doar acele realități care nu sunt reflectate în notele la textul principal Aplicații În Sankt Petersburg există două străzi paralele Morskaya (Bolshaya și Malaya); Malaya Morskaya în a fost redenumită în st Gogol (acest nume a rămas până în); merg de la Nevsky Prospekt spre Piața Mariinsky (acum Sf Isaac) Tsarevokokshaysk este un oraș de județ din fosta provincie Kazan (acum orașul Yoshkar-Ola) Bi-ba-bo - o păpușă comică, pusă în mișcare de degetele mâinii Titlul oficial complet al împăratului rus includea și articolul "moștenitorul norvegian" Un ecou al controversei dintre facțiunile simboliste literare de la Moscova și Sankt Petersburg, la care Bely a participat activ în - mier judecăți similare în articolul lui Bely "The Stamped Galosh" ( ) ("Arabesques", pp -) Bely strigă numele celor populari la începutul secolului al XX-lea scriitori aparținând diferitelor mișcări literare, ale căror destine personale și creative au fost legate de Sankt Petersburg:

Alexandru Ivanovici Kuprin (-), Dmitri Sergheevici Merezhkovsky (-), Leonid Nikolaevici Andreev (-), Evgheni Nikolaevici Chirikov (-), Fyodor Sologub (pseudonim al lui Fiodor Kuzmich Teternikov; -), Alexei Mihailovici Remizov (-), Mihail Petrovici Artsybashev (-), Arkady Timofeevici (-) Despre atitudinea lui Bely față de G S Skovoroda, vezi nota la Epilog "Otkrytoe" este o aluzie la revista istorică și literară "Byloye", apărută în anii - , - , - , - V L Burtsev, V Ya Bogucharsky, P E Șcegolev și supus persecuției cenzurii Vezi: Lurie F M Gardienii trecutului Revista "Byloye": istorie, editori, editori L , Arahnoid (greacă) - o membrană "arahnoidă" transparentă care acoperă creierul O aluzie semiparodică la învățătura filozofului englez, idealist subiectiv George Berkeley (-), conform căreia realitatea obiectivă este un complex de senzații în mintea umană, iar spațiul este o ficțiune, o entitate inexistentă Reminiscență din romanul lui F M Dostoievski "Crimă și pedeapsă" - cuvintele lui Svidrigailov (partea a -a, cap I): "Toți vedem eternitatea ca pe o idee care nu poate fi înțeleasă, ceva uriaș, imens! Și dintr-o dată, în loc de toate acestea va fi o singură cameră, un fel ca o baie de sat, afumată și păianjeni în toate colțurile, și asta este toată eternitatea "(Dostoievski F M Poly lucrări adunate în vol L , , vol , p) el a numit circulara o mare premisă a silogismului; efectuând o circulară el a numit o mică premisă - Termenii logicii lui Aristotel, care a fundamentat în "Organonul" său doctrina silogismului (inferenței), adică raționamentul deductiv în sensul cel mai larg Tot ce ai tu, avem și noi Ființa însăși este doar un gând - Reminiscență din Frații Karamazov - cuvintele diavolului către Ivan Karamazov (Partea a IV-a, Cartea , IX): și interzis" (Dostoievski F M Poli lucrări adunate În vol L , , vol , p) În același capitol, diavolul citează binecunoscutul aforism al lui René Descartes (-) "Gândesc, deci sunt" din partea a patra a Discursurilor sale despre metodă ( ): "Je pense donc je suis, acest Știu cu siguranță, restul, dar tot ce este în jurul meu, toate aceste lumi, Dumnezeu și chiar Satana însuși - toate acestea nu mi-au fost dovedite, dacă există în sine sau dacă există doar una din emanația mea "(ibid , p) Bely parodiază "învârtitorul teosofic al unităților de bază" (interacțiunea ocultă și întrepătrunderea a trei planuri: mental, astral și fizic): spirit (idei), astral (energii, forme) și materie (obiecte reale) (vezi: Cursul enciclopedia ocultismului Sankt Petersburg , , numărul , pp -) Epigraf - din romanul lui F M Dostoievski "Frații Karamazov" - titlul capitolului VII al cărții a cincea a romanului Casa de comerț a Fraților Zenzinov (Odesa) deținea ceainărie în toate orașele mari Note Pulberea persană este un remediu preparat din mușețel persan peren și folosit ca insecticid Richard Kraft-Ebing (-) - cel mai mare psihiatru german din a doua jumătate a secolului al XIX-lea; Max Simon Nordau (nume real Ziegfeld; -) - publicist german, doctor de educație; în cartea "Degenerarea" ("Entartung", , traducere rusă -) a interpretat ultimele căutări în arta europeană ca o manifestare a înclinațiilor morbide mier caracterizare ironică a lui Max Nordau în "Symphony (nd, dramatic)" ( ) (Bely Andrey Symphonies L , , p ,) Vorbim de cărţi: E rd man η B Kants Kritizismus Leipzig, ; Libmann O Kant und Epigonen Berlin, ; Vaihinger H Kommentar zu Kants Kritik der reinen Vermini! Stuttgart-Berlin-Leipzig, , Bd - Hans Vaihinger (-) a fost un filozof german, cercetător și popularizator al kantianismului Ernst Cassirer (-) - filosof idealist german, neo-kantian, autor al mai multor lucrări despre Kant, editor al lucrărilor cu autoritate ale filosofului Vezi: Verene DP Kant, Hegel und Cassirer U Journal of the History of Ideas

(New York), , voi , nr , p - Vezi și nota la cap ordinul fraților lui Iisus - ordinul monahal catolic al iezuiților ("Societas Je-su" (lat) - "Compania lui Isus"), fondat în de Ignatie Loyola; există și astăzi Anna Petrovna și-a luat fiul infinit iubit ca o fată ~ a vrut să înveselească trăsăturile abia perceptibile ale tuturor Ableukhovilor - Reminiscență autobiografică a lui Bely: în același mod, mama a încercat să-și camufleze asemănarea exterioară către tatăl său "Uită-te la frunte: ciudatul va crește El este imaginea scuipătoare a unui tată!" - a spus A D Bugaeva Bely a amintit în acest sens: "Și știu: tatăl meu este un ciudat; a fi ciudat este o rușine buclele singure mă justifică; și - rochii deștepte, în care mă îmbracă ca să ascund urâțenia; și mi-e rușine de băieți: mă deranjează: "Fată!" "(" La începutul a două secole, p) Următoarea descriere a conflictelor dintre tatăl și mama lui Nikolai Apollonovich pe baza creșterii fiul său are același subtext autobiografic Numele guvernantelor și succesiunea serviciului lor sub Nikolai Apollonovich au fost împrumutate de către Bely din propria sa biografie (în unele cazuri, numele sunt reproduse incorect) ianuarie : "Apariția primei bonne Karolina Karlovna, primele exerciții în limba germană"; Februarie : "Karolina Karlovna este alungată: ei o iau la mine pe Bonna Fanny Andreevna"; Mai : "Prima amintire a noii guvernante, Raisa Ivanovna" (Bely Andrey Material pentru o biografie, foaia) Raisa Ivanovna, care l-a introdus pe Bely în poezia germană, a slujit până în toamna anului , după care a fost înlocuită de Henrietta Martynovna, iar apoi, în , de Fraulein Knockert În același timp, "Koenig și Becker, după ce au fulgerat palid, au dispărut palid", apoi "au apărut franțuzoacele" ("La cumpăna dintre două secole", pp -): în ianuarie - Mademoiselle Marie, după ea - Madame Teresa, care a fost înlocuită de Madame Fumi-chon În mai , a venit mademoiselle Bella Radin: "Prietenie tandră cu tovarășul Radin; mi se pare că numai ea mă înțelege "(Bely Andrey Material pentru o biografie, l v) Vezi și nota , la cap VII Contradictio (lat) - contradicție (termen logic) Quatemio terminorum (lat) - denumirea unei erori logice, care constă în faptul că într-un silogism, în loc să se bazeze pe regula celor trei termeni, apare un al patrulea termen prius - (prius - lat) - anterior, primar (termen logic) a Potrivit lui M A Kolerov, P B Struve a putut vedea în aceste caracteristici ale acțiunilor "ființei asemănătoare unui zeu" o "imagine rea și crudă" a "carierei sociale-democratice a tinereții" sa, ceea ce l-a determinat în cele din urmă să refuze publicarea lui Bely roman în "Gândirea rusă" (M A Kolerov De ce P B Struve a refuzat să tipărească Petersburgul lui A Bely # De visu, , nr / ( ), pp -) producția de oțel ~ Obukhovsky ~ Semenikovsky - fabrici din Petersburg, ai căror muncitori au luat parte activ la greva din octombrie a întregii Ruse la modă, demi-mond - Din franceză: monde - înalta societate, societate laică; demimonde - jumătate de lumină Aplicații "L" État, c "est moi!" - o frază atribuită prin tradiție regelui francez Ludovic al XIV-lea (-), care ar fi rostit-o la o ședință a parlamentului din (vezi: Du pré P Encyclopédie des Citations Paris, , p) Carol al XII-lea (-) - rege suedez (din), comandant, învins de Petru I lângă Poltava ( ) Aceasta se referă la piesa lui Andrei Bely "Petersburg" ( ), o dramatizare a romanului, destinată Teatrului de Artă din Moscova- În timpul pregătirii piesei pentru punere în scenă, textul acesteia a fost supus numeroaselor modificări Pentru mai multe detalii, a se vedea: Dolgopolov L K A Bely despre producția "dramei istorice" "Petersburg" pe scena Teatrului de Artă din Moscova- (pe baza materialelor Institutului Central de Teatru Academic de Stat) I Literatură rusă, , nr , p - ; Kozlova M G "Acest om mă

surprinde " (Scrisori de la Andrei Bely către Mihail Cehov) - În carte: Întâlnire cu trecutul Emisiune M , , p - Prima strofă a baladei lui Bely "Jester" ( ) (Bely Andrey The Queen and the Knights Fairy Tales Pb , , p) Klingsor este un vrăjitor rău în opera lui R Wagner Parsifal ( ), un magician negru, un hoț de sulițe care l-a rănit pe Hristos pe cruce Ahriman, Lucifer - în antroposofie, aceste simboluri denotă două căi opuse ale ispitei demonice care amenință "eu" spiritual în căutarea cunoașterii de sine: Lucifer este spiritul mândriei și principiul "uman-divin", Ahriman este spirit de decădere și haos Pentru detalii, vezi capitolul al treilea "Rudolf Steiner ca lector și educator" din Memoirs of Steiner a lui Andrey Bely (Paris, , pp -) Bely folosește aceste simboluri atunci când își interpretează calea interioară la momentul inițierii în antroposofie (vezi scrisoarea sa autobiografică către Ivanov-Razumnik din - martie - În cartea: Andrei Bely și Ivanov-Razumnik Corespondență Sankt Petersburg, , p) Perceval (Parsival, Parsifal) este un cavaler creștin legendar, eroul legendelor medievale despre Sfântul Graal, care a servit drept intriga pentru multe opere literare și muzicale, inclusiv opera cu același nume a lui Wagner În operă, Parsifal îl învinge pe vrăjitorul Klingsor și devine paznicul Graalului (poharul din care Hristos s-a împărtășit și unde i-a fost strâns sângele din rană cu sulița de pe cruce) Zarathustra (Zarathushtra, Zoroastru; secolul al VII-lea î Hr) este întemeietorul religiei dualiste răsăritene numită după el (zoroastrismul), conform căreia principiile binelui și răului, personificate de zeii Ahuramazda și Ankhra Mainyu (Ahriman), sunt veșnic opuse in lume Manes (mai corect Mani; -) este fondatorul maniheismului, o doctrină religioasă dualistă care s-a dezvoltat pe baza cultelor zoroastriene și creștine, apropiate de gnosticism În centrul doctrinei maniheiste, ca și în zoroastrism, se află lupta dintre bine și rău în univers Mont-Salvat - în opera lui Wagner Parsifal, o comunitate de cavaleri creștini care păzesc potirul Sf Graal În articolul "Poezia lui Blok" ( ), Bely stabilește aliterația dominantă a celui de-al treilea volum de poezii ale lui Blok ("rdt") și îi dă următoarea interpretare: ii în er-de-te - an expresia exterioară a curajului și tragedia sobrietății "(Bely Andrey Poezia cuvântului Pb , , p) Ideea unei opere grandioase numite "I Epic" nu a fost implementat pe deplin de către Bely; în almanahul Notele visătorilor (nr , - , -), Notele unui excentric a fost publicat ca una dintre părțile sale constitutive Aceasta se referă la Emily Karlovich Medtner (pseudonim: Wolfing; -) - critic, filozof, muzicolog Din , relațiile sale cu Bely, inițial prietenoase, au devenit din ce în ce mai conflictuale, atingând întrebări fundamentale despre direcția activităților editurii Musaget conduse de Medtner Înțeles A A Blok Vezi despre acest lucru mai sus în articolul lui L K Dolgopolov "Principiile textologice ale publicării" Aici și mai devreme, Bely înseamnă, citându-l, ciclul de versuri al lui Blok "Pe câmpul Kulikovo" (Blok A Sobr soch În vol M ; L , , vol , p) Note Într-o clădire din afara Moscovei, lângă gara Rastorguevo, Bely a locuit de la sfârșitul lunii septembrie până în prima jumătate a lunii noiembrie ; acolo a început să lucreze la Petersburg Helena Petrovna Blavatsky (născută Hahn, -) este fondatoarea mișcării teosofice, autoarea unui număr de lucrări pe teme oculte Vorbim despre cartea ei "Din peșterile și sălbăticiile din Hindustan", publicată sub pseudonimul "Radda-Bai" în traducere rusă în și a făcut o mare impresie asupra tânărului Bely Nikolai Alexandrovich Berdyaev (-) și Serghei Nikolayevich Bulgakov (-) au fost filozofi idealiști apropiați cercului simbolist, cunoscuți ai lui Bely Berdyaev a scris un articol despre "Porumbelul de argint" - "Ispitita rusă"

(Gândirea Rusă, , nr , partea a II-a, pp -) Într-adevăr, după dezvăluirea provocărilor lui Azef la tribunalul partidului, "în a trăit cu un pașaport pe numele lui Lipchenko fie în Austria, fie în Germania" (Luchinskaya A V Marele provocator Yevno Azef - e ed Pg ; M , , p) Sofya Nikolaevna și Vladimir Konstantinovich Campioni - mama și tatăl vitreg al lui A A Turgeneva, prima soție a lui Bely Alexander Mikhailovich Pozzo (-) - avocat, soțul lui N A Turgeneva, sora lui A Turgeneva și fiica lui S N Campioni Bely i-a dedicat mai multe poezii, care au fost incluse în cartea Zvezda Grigory Alekseevich Rachinsky (-) - filozof, traducător, scriitor, apropiat simboliștilor; prieten al lui White Bobrovka este moșia familiei Rachinsky din provincia Tver S-au păstrat mai multe scrisori de la Bely către A A Rachinsky (sora lui G A Rachinsky); în prima dintre ele, trimisă de la Moscova la noiembrie , a fost exprimată o cerere de a-i permite să vină la Bobrovka la noiembrie și să stea acolo aproximativ două săptămâni: "Pe lângă dorința mea de a te vedea și dragă Bobrovka, trebuie să lucrez (urgent) și ne-am trezit pe neașteptate la Moscova în noiembrie (frigul ne-a alungat din dacha), eram complet în pierdere în zgomotul orașului, așa că nu pot lucra la Moscova Fără să aștepte un răspuns, Bely a plecat la Bobrovka și l-a informat de la drum pe A A Rachinskaya (Rzhev, decembrie): " Mi s-a comandat un roman în gândirea rusă, despre posibilitatea de a scrie care pur și simplu existența noastră cu mine soția depinde - an dacă până la ianuarie nu trimit un anumit număr (foarte mare) de pagini tipărite către Russkaya Mysl, romanul meu va fi amânat până în , adică îmi voi pierde mijloace de subzistență pentru Iartă-mă, pentru numele lui Dumnezeu, dacă eu, fără să aștept permisiunea, voi apărea în mod arbitrar la Bobrovka pe Pe decembrie, Bely i-a scris lui A A Rachinskaya din Bobrovka: " e atât de bine aici, clar, calm; se respiră atât de ușor după Moscova și așa se lucrează ne gândim cu soția mea să profităm de bunătatea ta înainte de a douăzecea Am să vă scriu multe" (RGALI, f , op , poz) Aleksey Sergeevich Petrovsky (-) - traducător, muzeolog, prietenul apropiat al lui Bely din anii studenției Vezi: Scrisori de la Andrei Bely către A S Petrovsky și E N Kezelman Publicație de Roger Keyes I New Journal, , nr , p - Roman Dmitri Alekseevici Abeldyaev (- nu mai devreme de) "Umbra acestei epoci Notele lui Abashev" a fost publicată în "Gândirea Rusă" în (nr -), dar nu a fost completată prin publicare Vezi scrisoarea lui V G Korolenko către Abeldyaev din octombrie cu o descriere a romanului (Voprosy Literature, , nr , pp -) Despre poziția lui Bryusov în incidentul lui Bely cu gândirea rusă, vezi: Literary Heritage, vol Valery Bryusov M , , p ; Yampolsky I Valery Bryusov despre "Petersburg" de Andrei Bely // Întrebări de literatură, , nr , p - Alexander Alexandrovich Kizevetter (-) - istoric, publicist; a participat la editarea "Gândirea Rusă" Societatea de Estetică Liberă este o societate literară și artistică care a existat la Moscova în anii - , unind în principal reprezentanți ai intelectualității creative de orientare modernistă Vezi: Moștenirea literară, v Valery Bryusov, p , Ivan Ivanovich Troyanovsky (-) - chirurg din Moscova, colecționar de artă, unul dintre fondatorii Societății de Estetică Liberă Valentin Alexandrovich Serov (-) - artist Bely a scris un articol despre el în "În memoria unui artist moralist" (Russkiye Vedomosti, , nr , noiembrie) Aplicații Vorbim despre apartamentul lui Vyach Ivanova (str Tavricheskaya, , ap ; acum), unde în - au avut loc în mod regulat întâlniri și discuții Vezi: Simpozionul Shishkin A despre turnul Sankt Petersburg în - - În carte: Sărbători rusești (almanah "Eva", numărul) SPb , , p - Serghei Mitrofanovich Gorodetsky (-) - poet, prozator,

care s-a alăturat în anii la simboliști; Alexei Nikolaevici Tolstoi (-) și soția sa Sofya Isaakovna Dymshits-Tolstaya (-); Iosif Vladimirovici Gessen (-) - avocat, publicist, renumit editor și redactor al ziarului Rech Konstantin Fedorovich Nekrasov (-) - editor, nepot al lui N A Nekrasov; proprietar al unei edituri cu nume propriu din Iaroslavl Evgheni Vasilevici Anichkov (-) - istoric literar, folclorist, critic; prieten apropiat Vyach Ivanova Vera Ivanovna Kryzhanovskaya (pseudo-Rochester; -) a fost autoarea cărților populare la începutul secolului al XX-lea în mediul filistin al romanelor pseudo-istorice pe subiecte oculte și spiritualiste; multe dintre ele au fost publicate ca suplimente lunare la ziarul Svet Această intenție nu a fost realizată Pentru mai multe detalii vezi: Grechishkin S S , Lavrov A V Andrey Belyi și N F Fedorov - În cartea: Creativitatea lui A A Blok și cultura rusă a secolului XX Colecția lui Blok III Tartu, , p Baronul Pierre (Peter Ivanovich) d'Alheim (-) - jurnalist, scriitor, traducător, cunoștință de la Moscova a lui Bely și rudă cu soția sa A A Turgeneva Margarita Kirillovna Morozova (-) - soția celebrului producător M A Morozov, destinatarul scrisorilor lirico-romantice tinere ale lui Bely, eroina "Simfoniei a II-a" a acestuia În anii - organizator al editurii "Way" Așa a numit Bely în mod convențional Petersburg (concepută ca a doua parte a Porumbelului de argint) în etapa pregătitoare a lucrării la roman În , fragmente din Notele de călătorie ale lui Bely au fost publicate în ziarul Rech din Sankt Petersburg și în ziarul moscovit Utro Rossii Există două ediții ale primului volum din Notele de călătorie ale lui Bely într-o versiune revizuită: Opheira Editura scriitorilor din Moscova, ; Note de călătorie, partea I Sicilia și Tunisia Berlin, Bely datora editurii Musaget o sumă mare de bani Dintr-o poezie de Vl Solovyov "Das Ewig-Weibliche Un cuvânt de admonestare pentru diavolii mării "( ) (Soloviev Vladimir Poezii și piese comice L , , p) Monografie - pentru seria "Gânditorii ruși" a editurii "Way"; un plan neîmplinit (vezi: Gollerbach Evg Spre orașul invizibil Grupul religios și filosofic "Calea" (-) în căutarea unei noi identități rusești Sankt Petersburg, , pp -) "Un articol despre poeți * - "Pușkin, Tyutchev și Baratynsky în percepția vizuală a naturii" (Birzhevye Vedomosti, , iulie, numărul de dimineață; inclus în carte: Bely Andrey Poezia cuvântului Pb , , p -) Vorbim despre planul tineresc al lui Bely, pe care a încercat să-l realizeze la sfârșitul anilor Au fost publicate două fragmente legate de această lucrare: "Vino Un extras dintr-un mister nescris "(Flori de Nord Al treilea almanah al editurii Scorpion M , , pp -) și" Gura nopții Un fragment dintr-un mister conceput" (Lână de aur, , nr , pp -) Zarathustra este un poem filozofic al pr "Așa a vorbit Zarathustra" de Nietzsche (-), care a avut o mare influență asupra lui Bely Jacob Boehme (-) a fost un filozof natural-panteist german, mistic, ale cărui scrieri se caracterizează printr-o combinație de elemente filozofice, teologice și poetice În traducerea lui A S Petrovsky (un apropiat al lui Bely), a fost publicată cartea lui Boehme Aurora, or Dawn in Ascent (M , Musaget,) Citat din poezia lui A S Pușkin " octombrie" ( ) (II,) Maya este unul dintre cele mai importante concepte ale filosofiei antice indiene, care a trecut în terminologia teosofică și antroposofică: în școala Vedanta, acest termen este folosit în sensul unei iluzii, al unei înfățișări percepute de conștiința cotidiană ca o adevărată realitate Note "Cântecul vieții", "Simbolismul ca viziune asupra lumii", "Emblematice ale sensului" - articolele lui Bely, respectiv publicate: "Arabesques", p - ; Lumea artei, , nr , p - (inclus în "Arabesques"); "Simbolism", p - Aceasta se

referă la adunarea generală a Societății Antroposofice "Johannesbau" ("Goetheanum") - centru antroposofic, "teatrul-templu", ridicat din de membrii societății antroposofice din satul elvețian Dornach; Bely și A A Turgheniev au participat activ la construcția sa Aceasta se referă la biserica Sf Sofia (sec VI), construită sub împăratul bizantin Iustinian Ilya Nikolaevich Ignatov (-) - critic, publicist, colaborator permanent la Russkiye Vedomosti Vorbim despre însemnările sale despre "Petersburg", plasate în secțiunea permanentă a ziarului "Ecouri literare" (Vedomoști rusesc, , nr , noiembrie; , nr , februarie) Aceasta se referă la romanele lui Charles Dickens "Viața lui David Copperfield, spusă de el însuși" ( ) și I -V Goethe "Anii învățăturii lui Wilhelm Meister" (-) m Mihail Alexandrovich Cehov (-) - nepotul scriitorului, actor și regizor, unul dintre liderii Teatrului de Artă din Moscova- , interpretul rolului lui Ableukhov în drama lui Bely "Petersburg" ("Moartea unui senator" ") în acest teatru ( ); antroposof A V Lunacharsky a asistat la punerea în scenă a piesei lui Bely Vezi scrisoarea sa pe acest subiect din noiembrie (Moștenirea literară, vol A V Lunacharsky Materiale inedite M , , p -) Lui Lunacharsky nu i-a plăcut spectacolul Vezi articolul său "Despre "Petersburgul" lui A Bely în Teatrul de Artă al II-lea" (Krasnaya Gazeta, , nr , noiembrie, ediția de seară) Tatyana Lvovna Shchepkina-Kupernik (-) - prozatoare, poetesă, traducătoare, dramaturgă Bely și-a privit opera ca un exemplu de literatură stereotipată, imitativă Sofya Vladimirovna Giatsintova (-) - actriță și regizor, interpretul rolului Likhutina din drama lui Bely; Alexander Ivanovich Cheban (numele real Chebanov; -) - actor și regizor, a lucrat la Teatrul de Artă din Moscova- ; Ivan Nikolayevich Bersenev (numele real Pavlishchev; -) - actor și regizor, unul dintre directorii artistici ai Teatrului de Artă din Moscova- , care joacă rolul lui Nikolai Ableukhov Drama lui Bely nu a fost publicată atunci; publicat în timpurile moderne (vezi: Bely Andrey Moartea unui senator (Petersburg) Dramă istorică Ediție și postfață de John Malm-stad Berkeley,) Boris Mikhailovici Sushkevich (-) - actor și regizor, membru al consiliului de administrație al Teatrului de Artă din Moscova- , interpret al rolului lui Lippanchenko în drama lui Bely Serafima Germanovna Birman (-) - actriță și regizor, a lucrat la Teatrul de Artă din Moscova- Vladimir Nikolaevici Tatarinov (-) - director al Teatrului de Artă din Moscova- ; Antropozof Euritmia (germană: Eurythmie) este arta ritmului în dans, în mișcare, căreia antroposofii i-au acordat mare atenție S N Campioni Vezi nota la Adăugiri Scrisorile lui Bely către S N Campioni sunt publicate (în extrase) de Georges Nive, vezi: Cahiers du Monde russe et soviétique, vol XVIII, , nr - , p - LISTA ILUSTRAȚIILOR Andrei Bely Fotografie Bruxelles, Muzeul IRLI (p -) Petersburg Pagina de titlu a primei ediții separate a romanului (p) Petersburg Foaie de autograf albă IRLI (p) Andrei Bely și A A Turgheniev Fotografie (p -) Andrei Bely și A A Turgheniev Portret de M V Sabashnikova (Voloshina) Dornakh, Casa-Muzeu a lui M A Voloshin Koktebel (p -) Andrei Bely Fotografie Publicat în cartea: Turkov A Alexander Blok M , (p -) Andrei Bely Fotografie anii Colecția lui M A Baltsvinnik (p -) Petersburg Foaie de autograf albă IRLI (p) LISTA DE ABREVIERI "Arabesci" - Bely Andrey Arabescuri Cartea de articole M , Musaget, "Vârfuri" - Ivanov-Razumnik Noduri Alexandru Blok Andrei Bely Pg , Kolos, RSL - Departamentul Manuscriselor Statului Rus biblioteci (Moscova) RNL - Departamentul de Manuscrise al Bibliotecii Naționale Ruse M E Saltykov-Șcedrin (Sankt Petersburg) IRLI - Departamentul Manuscris al Institutului de Literatură Rusă (Casa Pușkin) RAS LN - Bely Andrey Memorii, vol III, partea a -a - În cartea:

Patrimoniul literar M , , v - "Maestria lui Gogol" - Bely Andrey priceperea lui Gogol M ; L , GIHL, "Între două revoluții" - Andrei Bely Între două revoluții Editura scriitorilor din Leningrad, "La cumpăna de două secole" - Andrei Bely La începutul a două secole M ; L , Teren și fabrică, "Începutul secolului" - Bely Andrey Începutul secolului M ; L , GIHL, "Cenuşă" - Bely Andrey Frasin Poezie Sankt Petersburg, Rosepovnik, "Corespondente" - Alexander Blok și Andrei Bely Corespondenţă M , (Cronicile Muzeului Literar de Stat, cartea) "Note de călătorie" - Bely Andrey Note de călătorie T Sicilia si Tunisia M ; Berlin, Helikon, "Silver Dove" - Bely Andrey Porumbel de argint O poveste în șapte capitole M , Scorpion, "Simbolism" - Bely Andrey Simbolism Cartea de articole M , Musaget, "Poezii și poezii" - Bely Andrey Poezii și poezii M ; L , Sov scriitor, ("Biblioteca poetului", Seria mare) "Urnă" - Bely Andrey Urnă Poezii M , Grif, RGALI - stat rus arhiva literaturii și artei (Moscova) "Epic" - Bely Andrey Amintiri din Blok - În cartea: Epic, nr - M ; Berlin, Helikon, - CONŢINUT Publicație științifică Andrei Bely PETERSBURG Ediția a II-a, revizuită și mărită Artistul L A Yatsenko Aprobat pentru imprimare Colegiul editorial al seriei "Monumente literare" ID-ul licenței nr din octombrie Semnat pentru publicare la martie Format X / Hartie offset Imprimare offset Conv cuptor l Uch -ed l , Tiraj exemplare Tip zak nr C Compania de editură din Sankt Petersburg "Nauka" RAS , Sankt Petersburg, Mendeleevskaya lin , main@nauka nw ru Imprimeria "Nauka" din Sankt Petersburg RAS , Sankt Petersburg, linii, EDITURA SAN PETERSBURG "NAUKA" RAS PREGĂTIREA PENTRU LANSAREA ÎN SERIA "MONUMENTE LITERARE" F Sologub IMP MIC Cartea, pregătită de Institutul de Literatură Rusă (Casa Pușkin), este prima ediție științifică a operei clasice a simbolismului rus Textul romanului este verificat pe baza surselor scrise de mână și a edițiilor

tipărite pe viață Anexele includ capitole nepublicate, dramatizarea autorului Micul Demon, o revizuire timpurie a romanului și alte materiale necunoscute legate de istoria textului Romanul este publicat pentru prima dată cu un amplu comentariu istoric și literar Cartea include un amplu articol de cercetare care conturează istoria creării romanului și dezvăluie semnificația acestei lucrări în literatură și cultură la începutul secolelor XIX-XX Publicația este ilustrată cu documente fotografice rare Pentru filologi și o gamă largă de cititori EDITURA SAN PETERSBURG "NAUKA" RAS PREGĂTIREA PENTRU LANSAREA ÎN SERIA "MONUMENTE LITERARE" Prințul I M Dolgorukov POVESTEA DESPRE NAȘTEREA, ORIGINEA ȘI TOATE VIAȚA MEA In carti Memoriile lui I M Dolgorukov (-), un scriitor, poet și un oficial important care a deținut funcțiile de viceguvernator și guvernator în orașele din Rusia Centrală timp de mulți ani, acoperă perioada - Prezentate sub formă de înregistrări meteorologice, ca o istorie de familie a uneia dintre ramurile familiei Dolgorukov, memoriile sunt, în primul rând, o sursă neprețuită pentru studiul vieții și culturii familiei nobilimii ruse, conțin judecăți profunde asupra problemelor a politicii interne și a proceselor sociale de-a lungul domniei celor trei împărați Într-un volum atât de complet, cu un studiu textual profund al autografelor, listelor, corecțiilor autorului, aparițiilor anterioare ale textului, memoriile sunt publicate pentru prima dată Anexa conține articole și note Comentariile conțin informații genealogice, sunt explicate episoade de afaceri și oficiale din viața lui Dolgorukov și sunt dezvăluite realitățile istorice și de zi cu zi Publicația este prevăzută cu un index de nume Pentru istorici, filologi, culturologi, o gamă largă de cititori EDITURA SAN PETERSBURG "NAUKA" RAS PREGĂTIREA PENTRU LANSAREA ÎN SERIA "MONUMENTE LITERARE" Alfred de Vigny Jurnalul unui poet Seria publică opera unui celebru poet francez din secolul al XIX-lea, care a fost creată peste de ani (-) și reflectă nu numai faptele vieții literare și sociale, ci și gândurile poetului, căutările sale, dă o idee al laboratorului său de creație "Scrisorile din ultima dragoste" și scrisorile către corespondentul rus A I Kossakovskaya, incluse în carte, conțin informații prețioase despre ultimii ani ai vieții scriitorului, sunt un exemplu de înaltă comunicare epistolară spirituală Pentru o gamă largă de cititori ADRESELE ÎNTREPRINDERIILOR DE VANZARE DE CĂRȚI ALE SOCIETĂȚII DE COMERȚ "AKADEMKNIGA" Magazine "Rezervați - prin poștă" Moscova, Shubinsky per , ; - - Sankt Petersburg, str Petrozavodskaya, B; (cod) - - Magazine "Akademkniga" cu indicarea departamentelor "Rezervați prin poștă" Vladivostok- , Okeanskiy pr-t, ("Carte prin poștă"); (cod) - - Ekaterinburg, str Mamin-Sibiryak, ("Cartea - prin poștă"); (cod) - - Irkutsk, st Lermontova, ("Cartea - prin poştă"); (cod) - - Krasnoyarsk, st Surikova, de ani; (cod) - - Minsk, bulevardul F Skorina, ; (cod -) - - , - - Moscova, st Vavilov, / ; - - Moscova, Michurinsky pr-t, ; - - Moscova, bulevardul Tsvetnoy, , bloc ; - - Moscova, B Cherkassky per , ; - - Novosibirsk, Krasny pr-t, ; (cod) - - Novosibirsk, Morskoy pr-t, ("Carte prin poștă"); (cod) - - Pușchino, regiunea Moscova, MKR "B", ("Carte - prin poștă"); ( ) - - Samara, Bulevardul Lenina, ("Rezervați prin poștă"); (cod) - - Sankt Petersburg, Liteiny pr-t, ; (cod) - - Sankt Petersburg, Vama per , ; (cod) - - Sankt Petersburg, Tikhoretsky pr-t, ; (cod) - - Sankt Petersburg, Insula Vasilyevsky, linia , ; (cod) - - Tomsk, Embankment r Urechi, ; (cod) - - Ufa- , str R Zorge, ("Cartea este prin poștă"); (cod) - - Ufa, str Komunisticheskaya, ; (cod) - -